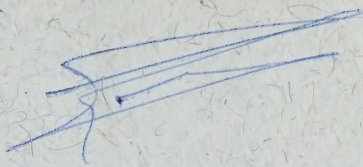

3 1761 12349878 4

Digitized by the Internet Archive
in 2026 with funding from
University of Toronto

<https://archive.org/details/31761123498784>

உ
சிவமயம்.
திருச்சிற்றம்பலம்.

சைவம்.

இது
சென்னைச் சிவனடியார் திருக்கூட்டம்
எனப் பெயரிய

சைவ மஹா சபையின்
மாதாந்தப் பத்திரிகை.

மலர் 4. காலயுத்திஸ் மார்கழி - 1918 ஸ்ரீ டிசம்பர் 12. இதழ் 12.

உள்ளுறை.	பக்கம்.
சிவஞானபோதம்	267
சிவராத்திரி விரதம்	272
ஆதிசைவகுல மான்மியம்	279
ஓர் வேண்டுகோள்	282
சந்தாதாரர்களுக்கு அறிவிப்பு	282
சைவ சித்தாந்த மகா சமாஜம்	284
அர்ச்சாதீபம்.	287
வாழ்த்தும் வந்தனமும்	288

இஃது

திருப்பாதிரிப்புலியூர் ஞானியார்மடாலயம்
ஸ்ரீலக்ஷ்மி - சிவசண்டிக மெய்த்ஞான சிவாசாரிய சுவாமிகளுக்குச்
சமர்ப்பிக்கப்பெறுவது.

பத்திரிகாசிரியர்

இருக்கம் - ஆதிமூல முதலியார்.

(Retired Accountant, Military Accts., Department.)

நெ. 43, பாளையப்பன்வீதி, ஏழுகிணறு, சென்னை.

வைதிக சைவ அச்சுக்கூடம்.

நெ. 292, தங்கசாலை வீதி, சென்னை.

1918

தபாற்செலவு உட்பட வருடச்சந்தா ரூபா ஒன்று.

சென்னைச் சிவனடியார் திருக்கூட்டத்தின்

— போஷகர்கள். —

ஸ்ரீமான் யஸ். இரத்தினவேல் செட்டியாரவர்கள்

Dubash, Messrs. Best & Co.

வி. மாசிலாமணிப் பிள்ளையவர்கள், பி. ஏ., பி. எல்.

Official Referee, High Court.

ராவ்சாஹிப் - பி. மாசிலாமணி முதலியாரவர்கள்

Engineering Contractor.

ராவபஹதூர் கே. வைத்தியலிங்கம் பிள்ளையவர்கள்

Presidency Post Master.

வி. முத்தையா பிள்ளையவர்கள்

Merchant, Periyanna Moodaly Street, Madras.

ஆர். காசிவிசுவநாத முதலியாரவர்கள்

Snuff & Tobacco Merchant, Madras.

திரு. சபாபதி முதலியாரவர்கள்

Retired Sub-Engineer, Mint Street.

C. தருமலிங்கமுதலியாரவர்கள்

Contractor, Mint Street, Madras.

விளம்பரம்.

அடுத்த வருடத்து ஜனவரிமாதப் பத்திரிகையும் ஆயுள் சந்தாவும்.

இவற்றைப் பற்றி இதனுள் பிரசுரித்திருத்தலை அன்பர்கள் கவனிப்பது அவசியம்.

இ. ஆ.

சைவ சித்தாந்த வித்தியாசாலை.

தேவகோட்டையில் ஸ்ரீமான் மெ. அரு. நா. இராமநாதன் செட்டியாரவர்கள், தமிழில் இலக்கிய விலக்கணம் பயின்றவராய், சிவதீக்ஷபெற்றுச் சைவாசாரமுடையவராய் இருப்பவரிற் கிலரைத் தெரிந்தெடுத்துச், சைவ சித்தாந்த சாத்திரங்களை அவர்க்குப் போதித்து வரும்படி, ஒரு வித்தியாசாலை தொடங்கி நடத்தி வருகிறார்கள். கற்பவரில் பொருளில்லாதவர்க்கு அன்னவஸ்திர முதலியனவும் உதவுவார்கள். இது சைவசித்தாந்த சாத்திர உணர்ச்சி உலகற் பரவுதற்கு ஏற்ற நல்லதொரு சிவதருமமாம்.

அவ்வித்தியாசாலையிற் சேர்ந்து கற்கவிரும்புவோர் ஷெ செட்டியாரவர்களுக்கு எழுதிக்கொள்ளலாம்.

சி. தாமோதரம்பிள்ளை,

இலாகம் சித்தாந்த புரிபாலன சங்கவித்வான், தேவகோட்டை.

சிவம்யம்.
திருச்சிற்றம்பலம்,
சைவம்.

இது
சென்னைச் சிவனடியார் திருக்கூட்டம்
எனப் பெயரிய

சைவ மஹா சபையின்
மாதாந்தப் பத்திரிகை.

1918ஆம்
நான்காவது மலர்.

இது
திரும்பாதிரிப்புலியூர் ஞானியார் மடாலயம்
ஸ்ரீலக்ஷ்மீ சிவசுண்டிக மெய்க்கூர் சிவாசாரிய துஷம்களுக்குச்
சமர்ப்பிக்கப்பெற்றது.

பத்திரிகாசிரியர்.
திருக்கம் - ஆதிமூலமுதலியார்.
(Retired Accountant, Military Accts., Department)
நெ. 43, பாளையப்பன்வீதி, எழுகிணறு, சென்னை.

சென்னை
வைதிக சைவ அச்சக்கூடம்.
நெ. 292, தங்கசாலைவீதி சென்னை.

1918
விசை ரூபா 1.
(நபரம்செலவு உட்பட.)

சென்னைச் சிவனடியார் திருக்கூட்டம்.

அக்கிராசனர்.

ஸ்ரீமான் சதுரை, ராஜர் கண்ணு முதலியாரவர்கள் B. A.

Supdt. Accountant General's Office.

போஷகர்கள்.

ஸ்ரீமான் யஸ். இரத்தினவேல் செட்டியாரவர்கள்

Dubash, Messrs. Best & Co:

„ வி. மாசிலாமணிப் பிள்ளையவர்கள், B. A., B. L.

Official Referee, High Court.

„ ராவ்சாஹிப் - பி. மாசிலாமணி முதலியாரவர்கள்

Engineering Contractor.

„ ராப்பஹதூர் கே. வைத்தியலிங்கம் பிள்ளையவர்கள்

Presidency Post Master.

„ வி. முத்தையா பிள்ளையவர்கள்

Merchant, Periyanna Mudaly Street, Madras.

„ ஆர். காசிவிசுவநாத முதலியாரவர்கள்

Snuff & Tobacco Merchant, Madras.

„ திரு. சபர்பதி முதலியாரவர்கள்

Retired Sub-Engineer, Mint Street, Madras.

„ C. தருமலிங்க முதலியாரவர்கள்

Contractor, Mint Street, Madras.

உ
சிவமயம்.
அட்டவணை.

உள்ளுறை.	பக்கம்.
அட்டவீரட்டம்	40
அப்பதிக்கித சுவாமிகள் சரித்திரத்தின் ஒரு பகுதி	89
அரத்தாசாரிய சுவாமிகள் சரித்திரத்தின் ஒரு பகுதி	43-93-119
அர்ச்சாதிபம்	233-257-287
அன்னதான் பஸன்	231
ஆத்மாவும் பரமாத்மாவும் ஒன்றாகுமா?	215-222
ஆதிசைவகுல மான்மியம்	181-226-252
ஆயுள்சந்தர்	24-120-168-216-260-279
ஆன்மாவின் பாச சம்பந்தம்	52
இந்து சன்மார்க்க சபை (தென் ஆப்பிரிக்கா).	47
இழுக்குரை மறுப்பு	9
உண்மைச்சைவம் உலகத்திலுண்டா?	125
எந்தச் சமயத்தையும் அறுட்டிக்கலாமா?	129
கடவுள் நம்மை ஏன் உண்டாக்கினார்?	20
கடவுளின் சொருப தடத்த இலக்கணங்கள்	167-173
குகன் என்னும் திருநாட் விளக்கம்	127
குருபூசை	38
கோச்செங்கட் சேழநாயனார் புராணம்	143
சங்கராசாரியர் சரித்திர ஆராய்ச்சி	177-201
சங்கிராந்தி விரதவரலாறு	19
சிவஞானபோதம்	1-25-49-73-97-121-145-169-193-217-241-267
சிவபெருமான் தோத்திரப்பிரியர்	137
சிவபெருமான் நித்தியத்துவம்	41
சிவபெருமான் யானைத்தோல் போர்த்தமை	55
சிவராத்திரி	34-272
சிவலிங்க பூஜாபலன்	82
சிவலிங்காசனாதி விவரண விளக்கம்	100
சிமந்தனி சரித்திரம்	185
சுப்பிரமணிய பரத்துவம்	263
சென்னைச் சிவனடியார் திருக்கூட்டம்	94-105
சைவசமயம்	150
சைவசித்தாந்த மகா சமாஜம்	284
சைவத்தனியரசு	57
சோம்வார விரத மகிமை	185
தக்ஷிணமூர்த்தத்தத்துவவார்த்தம்	243
திபதரிசனம்	238-249-250
நவராத்திரி விரதம்	220
பசுக்காத்தல்	71

உள்ளுறை.	பக்கம்.
பஸ்மவைபவம்	116
பஸ்மாசுர விஜயம்	164
புதினாபேறுகள்	197
பத்திரிகாசிரியர் சரித்திரச் சுருக்கம்	14
பரமதபுல்க வினாவிடை	63-75-134-157-198
புராண சிவவணமகிழை	210
மதுரீதிகண்ட சோழர் சரித்திரம்	161
மனோநிக்ரஹ விளக்கம்	4
மீமாம்ஸா நியாயவிளக்கம்	154
வணக்கவிதி	37
விநாயக சதுர்த்தி விரதம்	208
வைதிக சைவமும் அதன் தெய்வ இலக்கணமும்.	28

சென்னைச் சிவனடியார் திருக்கூட்டம்.

இச்சபை 1898-இல் டிசம்பர்மீ 25-உ தாபிக்கப்பெற்று, அரசாங்கத் தினரால் 1860-வது வருடத்து 21-வது கட்டத்தின்படி ரிஜிஸ்டர் செய்யப்பெற்றுள்ளது.

இச்சபையின் இருப்பிடம் சென்னைச் சிவனடியார் திருக்கூட்டச் சபாமண்டபம், சென்னை. இது இச்சபையாரால் சுமார் 2500 ரூபா வரையில் செலவிட்டு 1915-ம்இல் கட்டப்பெற்றது. இதின் தற்கால (1-12-18) காரிய ஸ்தானமும் அச்சுக்கூட்டமிருக்கும் இடமும், சென்னை தங்கச்சாலை வீதி 292-வது நே. வீடு.

இச்சபையின் சோக்கமாவது பலவழிகளில் சைவசமய பரிபாலனஞ் செய்தலாம்.

இச்சபையார் இதுவரையில் பெருங்கூட்டமாகக் கூடி 200 சிவ தலங்களுக்கு யாத்திரை செய்தார்கள்.

இவர்கள் The Saivite Elementary School என்னும் பாடசாலை வைத்திருக்கிறார்கள். இதில் ஏறக்குறைய ஹறு சிறுவர்களுக்குத் தமிழ், ஆங்கிலம் இவற்றோடு சமய பாடங்களும் ஒழுக்கமும் கற்பிக்கப்படுகின்றன. இப்பாடசாலை அரசாங்கத்தின் Grant-in-aid என்னும் உதவியைப் பெற்றிருக்கின்றது. இச்சபையின் போஷகருள் ஒருவராகிய ஸ்ரீமான் டபிள். இரத்தினவேல் சேட்டியாரவர்கள் (Dubash, Messrs. Best & Co.) இதற்கென விசர்லமான கட்டடமும் பின்னாகத் தேசப் பயிற்சிசெய்யும் இடமும் வாங்கிக்கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

பல தமிழ் நூல்களைச் சேகரித்து இலவச வாசகசாலை வைத்திருக்கிறார்கள்.

1915-ம்இல் ஜனவரியில் முதல் "சைவம்" எனப் பெயரிய மாதாந்தரச் செந்தமிழ்ப் பத்திரிகை வெளியிட்டு வருகிறார்கள். இப்பத்திரிகை தமிழர் வசிக்குமிடம் எங்கும் நிலவி பிரசித்தி பெற்றிருக்கிறது. தேவகோட்டை வைய சிகாமணிகள் செய்த உதவியால், வைதிக சைவ அநீகங்கூட்டம் எனப்பெயரிய அச்சுக்கூட்டம் வைத்துநடத்துகிறார்கள்.

உ
சிவமயம்.
திருச்சிற்றம்பலம்.

சைவம்.

மலர் 4. காலயுத்திஸ்ரீ மார்கழிமீ-1918ஸ்ரீ டிசம்பர்மீ இதழ் 12

திருஞான சம்பந்தமூர்த்திநாயனார் துதி.*

மணிவாயாற் றிருமிடற்றான் மலர்கரத்தாற் றமிழ்மூன்று
மணியாக்கிப் புனனாடு மருந்தமிழ்நா டெனத்தோன்றுந்
தணியாத திருஞான சம்பந்தர் பதம்பணியும்
பணிவார்தம் பதம்பணியும் பணியெமக்குப் பணியாமே. .

(இ-ள்.) மணிவாயால் = அழகிய வாயினாலும், திருமிடற்றால் =
திருக்கண்டத்தினாலும், மலர்கரத்தால் = செந்தாமரை மலர்போன்ற
திருக்கரத்தினாலும், மூன்று தமிழும் அணி ஆக்கி = முத்தமிழை
யும் அழகுபெறச்செய்து, புன்னாடும் அரு தமிழ் நாடு என =
சோழநாட்டுச் செந்தமிழ்நாடு என்று புகழ், தோன்றும் = (சீகாழிப்
பதியிற்) றிருவவதாரஞ்செய்த, தணியாத திருஞான சம்பந்தர்
பதம் பணியும் = மாறாத திருஞானசம்பந்தப் பிள்ளையாரது திரு
வடிகளை வணங்குகின்ற, பணிவார்தம் = திருத்தொண்டிடையாரது,
பதம் பணியும் பணி = பாதங்களை வழிபடுகின்ற தொழிலே,
எமக்கு பணி ஆம் = எமக்குத் தொழிலாகும்.

முத்தமிழாவன—இயற்றமிழ், இசைத்தமிழ், நாடகத்தமிழ்.

இயற்றமிழ்நூல்களாவன.—அகத்தியம், இறையனாகப்பொ
ருள், அகநானூறு, புறநானூறு, புறப்பொருள் வெண்பாமாலை,
புறப்பொருட் பன்னிருபடலம், தொல்காப்பியம், யாப்பருங்கலம்,
தண்டியலங்காரம், மாறனலங்காரம், இலக்கணவிளக்கம், பரிபா
டல், பத்துப்பாட்டு, பாசண்டம், முத்தொள்ளாயிரம், பதிற்றுப்

(* இது பட்டினத்துப் பிள்ளையார் புராணச்செய்யுள். இவ்வுரை
வித்வான் நா. கதிரைவேற்பிள்ளையவர்கள் இயற்றியது.

புத்து, பதினெண் கீழ்க்கணக்கு, கலித்தொகை, பெருங்கலித் தொகை, முதலியனவும், பெருங்காப்பிய சிறுகாப்பிய பிரபந்த வகைகளுமாம்.

இசைத்தமிழ் நூல்களாவன.—பஞ்சபாரதியம், பஞ்சமரபு, பெருங்குருகு (முதுகுருகு), பெருநாரை, குருகு, வெண்டாளி, களரியாவிரை, இந்திரகாளியம், இசைனுணுக்கம் முதலியனவாம்.

நாடகத்தமிழ் நூல்களாவன.—பரதசேனாபதியம், சுத்தானந்தப் பிரகாசபரதம், பரதம், மதிவாணர் நாடகத்தமிழ், முறுவல், செயிற்றியம், தாளவகையோத்து, சயந்தம், கூத்தநூல், குணநூல் முதலியன.

மணிவாயால் இயற்றமிழையும், திருமிடற்றினால் இசைத்தமிழையும், மலர்க்கரத்தால் நாடகத்தமிழையும் அணியாக்கினார் என முறையே கொள்க. இது நிரனிறைப்பொருள்கோள். நெஞ்சு முதலிய பெருந்தான் மெட்டானும், எடுத்தலாதிய கிரியைக ளெட்டானும் பிறந்து பண்ணப்படும் பண்ணும் இசையுமாகிய இவற்றைப் பயப்பது மிடறு ஆகலான் “திருமிடற்றால்” என்றும், தாம் திருவாய்மலர்ந்தருளும் திவ்வியவிசைப் பாடல்களுக்குக் கொட்டு அசை, தூக்கு, அளவு என்னு மிவையிற்றின்றொழில் பொருந்தப் புணர்க்குந் தாளவகைகளைக் கையாற் செய்தருளினர் என்பார் “கரமலரான்” என்றுங் கூறினார். இத்தாளங்களின் வழிவருவன செந்தூக்கு, மதலைத்தூக்கு, துணிபுத்தூக்கு, கோயிற்றூக்கு, நிவப்புத்தூக்கு, கழாற்றூக்கு, நெடுந்தூக்கு ஆகலின் நாடகவுறுப்பாய் நின்றன. கொடுந்தமிழ் நாட்டினு ளொன்றா வைத்தெண்ணப்பட்ட சோழநாடு, செந்தமிழ் நாடகும்படி முத்தமிழையும் வளர்த்தா ரென்றபடி. அதனை முத்தமிழ் விரகர் என்னுந் திருநாமத்தானு மறிக. சோழநாடு செந்தமிழ் நாடாயதைப் பெரியபுராணத்தும், யாப்பருங் கலக்காரிகைக்கணும், சேனாவரையத்துங் கண்டுணர்க. திருஞானசம்பந்த நாயனாரது திருவடிகளைப் பணியும் பணியே பணி யென்னாது, அவரடியர் அடிகளைப் பணிபணியே பணியென்றது அவரது பெருந்தலைமை யுணர்த்தற்காம். சம்பந்தர்-உயர்வு பற்றியபால் வழுவமைதி. மற்றவற்றிற்கும் இங்ஙன முரைக்க.

சிவஞானபோதம்.

ஆரூஞ் சூத்திரம்—இரண்டாமதிகரணம்.

(243-வது பக்கத்தொடர்ச்சி.)

உதாரண வேண்பா.

பாவகமேற் றுனசத்தாம் பாவநா தீதமெனிற்
பாவகமா மன்றென்னிற் பாழதுவாம்—பாவகத்தைப்
பாவித்த றுனென்னிற் பாவகமாந் தன்னருளாற்
பாவிப் பதுபரமில் பாழ்.

(இ-ள்.) பாவகமேல் தான் அசத்து ஆம்=(நீ கூறும் பாவனை எனைப்பாவகங்கள்போல மனமுதலியவற்றோடுகூடி நின்று பாவிக்கும்) பாவகமெனில், (அறிவினாறையப்பட்ட சுட்டாதலால் அப் பொருள்) அசத்தேயாம்.—ஊபாவநாதீத, மெனின் பாவகம் ஆம்=பாவனையைக்கடந்தது (அஃதாவது, கருவிகளோடு கூடாது நின்று பாவிப்பது) எனில், (கருவிகள் நீங்கியபோது ஒன்றையும் அறிதலில்லாத கேவலாவத்தையாமாதலினால் அது) பாவகமாத்திரையேயன்றி பயன்படுமாறில்லை—அன்று என்னின் அது பாழ் ஆம்=இவ்விருதிறனுமன்றி அநிருவசனமாக(அஃதாவது சொல்லொணாததாக) பாவிக்கப்படுவதெனின் அது சூனியப்பொருளாம்—பாவகத்தைப் பாவித்தல் என்னின் பாவகம் ஆம்=(இம்மூவகையுமின்றிப் பசித்தவன் உண்டவனாகப் பாவிக்குமாறுபோல உணராத பொருளை உணர்ந்ததாகவைத்துப்) பாவகஞ் செய்வதாகிய பாவனையெனில், அதுபோலிப்பாவனையாம். (ஆதலால் அதனாலும் பயனின்றும்.)—(அவ்வாறாயின், எவ்வழியாலும் பாவனைக்கெய்தாத பொருள் பாழாம் எனின்,)—தன் அருளால் பாவிப்பது பரம்=(அப்பாவகங்களை யொழித்து)தனது திருவருளால் பாவிக்கப்படுவதாம் பரம் பொருள்—பாழ் இல்=(ஆதலால் நீ கூறும் பாவனைக்கெய்தாமையால்) அதுபாழாதல் இல்லை. (எ-று.)

தான் அசை-பாவகத்தைப் பாவித்தல்=பாவித்தலைச்செய்தல். பாவனை நான்குவகைப்படும். அவை கருவிகளோடு கூடிநின்று பாவித்தல், கருவிகளை நீங்கி நின்று பாவித்தல், இவ்விருதிறனுமின்றிப் பாவித்தல், உணராதபொருளை உணர்ந்ததாகப் பாவித்தல் என்பனவாம். இந்நான்கும் மறுக்கப்பட்டமை காண்க.

இவ்வெண்பாவின் போந்தபொருள்—“தன்னையறிந்தாலன் றித் தன்னால் (அதாவது சிவத்தால்) அறிதல் கூடாது. ஆதலால் மேலை வெண்பாவின் கூறியவாறு ‘தன்னால் உணர்தல்’ என்பது தன்னைப்பற்றுதல் (அஃதாவது ஒன்றனை ஒன்றுபற்றுதல்) என்னும் குற்றமாகும். ஆதலால், அவ்வாறன்றி வாக்குமனாதீதமாய் நிற்கின்றபொருள் யோகநூலிற் கூறுந் தியானபாவனைகளிற் கோசரமாம் என்பதே பொருத்தமாம்” என்று கூறும் பாதஞ்சலர் கூற்றை யாசங்கித்து, அம்முதற்பொருளின் அருளைக் கொண்டு அதனை யறிதலே “தன்னாலுணர்தல்” எனப்படுதலால் தன்னைப்பற்றுதல் என்னும் குற்றம் உண்டாகுமாறில்லை யென்பதையும், நால்வகைப் பாவனைகளுக்கும் அது கோசரமாகாமையையும் விளக்கி அவர்களை மறுத்து அது தன்னாலன்றிக் கோசரமாகாமையை வலியுறுத்தியவாரும்.

தன்னருளை யறிபும்தும், அதனாற் பாவிக்குமாறும் உண்மையதிகாரத்தில் (ஒன்பதாஞ் சூத்திரத்திற்) பெறப்படும்.

உதாரண வெண்பா.

அறிய விரண்டல்ல னாங்கறிவு தன்னா
லறியப் படானறிவி னுள்ளா—னறிவுக்குக்
காட்டாகி நின்றானைக் கண்ணறியச் செய்யென்னக்
காட்டா தறிவறிந்து கண்டு.

அன்வயம்.—அறிய இரண்டு அல்லன், அறிவினுள்ளான் ஆங்கு அறிவு தன்னால் அறியப்படான், அறிவிக்குக்காட்டாகி நின்றானை அறிவுகண்டறிந்து காட்டாது; மெய்யறியாக்கண் என்ன.

(இ-ள்.) அறிய இரண்டு அல்லன் = (சிவாகமங்களில் அத்து விதமே கூறுதலால்) உயிர் தன் அறிவால் அறிதற்கு முதல்வன் தன்னின் வேறல்லன் (ஆகலானும்)—அறிவின் உள்ளான் அறிவு தன்னால் அறியப்படான் = (சமமாதலின்றித் தூலகுக்கு முறையில்) தன் அறிவுக்குள்ளாய் கிற்றலின் தன் அறிவினாலறியவாரான் (ஆகலானும்)—அறிவுக்கு காட்டு ஆகி நின்றானை = தன் அறிவுக்கு வியஞ்சகமாய் அறிவித்து உயிர்க்குயிராய் கிற்றலானும், அத்தன்மையான முதல்வனை—அறிவுகண்டறிந்து காட்டாது = (பகத்துவம் நீங்கிய வழியும்) ஆன்மாவின்றிவு தான் கண்டறிந்து (தன் குணியாகிய ஆன்மாவுக்குக் கோசரமாம்படி காட்டமாட்டாது—(எதுபோல

வெனில்)—மெய்யறியாக்கண் என்ன = (தன்னின் வேறின்றித் தனக்குள் நின்றலினால் தன்னாற்காணப்படாது தனக்குக் காட்டாகின்ற) உயிரை அறியமாட்டாத கண்ணொளிபோல (அ - று.)

ஆங்கு அசை. கண்டறிதல் என்பது ஒரு பொருட்பன்மொழி; இது சிறப்பின்கண் வந்தமீமிசை. காட்டு = காட்டுதல் என்னும் பொருளைத்தரும் முதனிலைத் தொழிற்பெயர். கண் என்பது கண்ணொளியை-மெய் என்பது உயிரை. கண் முதலியவற்றை நோக்க உயிர் சத்துச்சித்து என்பது தோன்ற உயிரை மெய் என்றார்.

உயிரின் வேறான பொருளை உயிரின் அறிவு அறிதல் கூடுமே யன்றி, உயிரோடு அத்துவிதமாய் கலந்திருக்கும் முதல்வனை யறிய மாட்டாது என்பது தோன்ற “அறிய இரண்டல்லன்” என்றார்.

முதல்வன் உயிரோடு அத்துவிதமாய்க் கலந்திருந்தும் உயிரோடுச் சமமாதலின்றி, உயிர் தூலமாய் வெளிப்பட்டுநிற்க, தான் குக்குமமாய் வெளிப்படாமல் உயிரின் அறிவுக்குள்ளாக நிற்பன். ஆதலால் மலம்நீங்கிய விடத்தும் உயிரின் அறிவால் முதல்வன் அறிய வாரான் என்பதுதோன்ற “அறிவு தன்னால் அறியப்படான் அறிவினுள்ளான்” என்றார்.

முதல்வன் உயிர்க்குயிராயிருந்து, அதின் அறிவுக்குத் துணையாய் நின்று அறிவித்தலால் உயிர் அறியும். ஆதலால் அத்தன்மையான முதல்வனை ஆன்மஞானம் கண்டறிந்து உயிர்க்குக்காட்ட மாட்டாது என்பது தோன்ற “அறிவுக்குக்காட்டாகி நின்றானைக் காட்டாதறிவறிந்து கண்டு” என்றார்.

கண்ணொளி கண்ணின் வேறானபொருளை யெல்லாம் அறியும். கண்ணின் உள்ளாய் நிற்கும் உயிரையறியாது. அதுபோல், உயிரின் அறிவு உயிரின் வேறான பொருளை யறிதல்கூடும். உயிர்க்குயிராய் உயிரோடு அத்துவிதமாய் கலந்து நிற்கும் முதல்வனை யறியமாட்டாது என்பார் “கண்ணறியா மெய்யென்ன” என்றார்.

இவ்வெண்பாவினாற்போந்த பொருள்.—“பாவனையும் பசுஞானத்தாலும் பாசஞானத்தாலும் ஆவதனால், சத்தாகிய சிவம் பாவனைக்குச் கோசரமாகாதென்றல் ஒக்கும். ஆனாலும், தன்னருளாற்பாவிக்கவேண்டுவதில்லை, ஆன்மா பசுத்துவம் நீங்கிய முத்திகாலத்தில் சிவத்தைப்போல் மூற்றுமுணர்தல் முதலிய எண்குணங்களும் உடையதாம் என்று ஆகமங்கள் கூறுவதனால் அப்போது

ஆன்மாவின்றிவு சிவஞானத்தோடொத்த ஞானமேயன்றி பசு
ஞானமன்று. ஆதலால் முதல்வன் அவ்வறிவினால் அறியப்படும்
கோசரப்பொருளாய் என்பதே பொருத்தமாய்” என்று சிவசம
வாதிகள் கூறுவதை மறுத்துத் தன்னருளாலன்றி முதல்வன் கோசர
மாகாமை சித்தாந்தஞ் செய்யப்பட்டது.

தீருத்தாண்டகம்.

சூட்டுவித்தா லாரொருவ ராடாதாரே
யடக்குவித்தா லாரொருவ ரடங்காதாரே
ஒட்டுவித்தா லாரொருவ ரோடாதாரே
யுருகுவித்தா லாரொருவ ருருகாதாரே
பாட்டுவித்தா லாரொருவர் பாடாதாரே
பணிவித்தா லாரொருவர் பணியாதாரே
காட்டுவித்தா லாரொருவர் காணாதாரே
காண்பாரார் கண்ணுதலாய் காட்டாக்காலே.

உதாரண வேண்பா.

அதுவேன்னு மோன்றன் றதுவன்றி வேறே
யதுவேன் றறியறிவு முண்டே—யதுவேன்
றறிய விரண்டல்ல னாங்கறிவு ணிற்ற
லறியுமறி வேசிவமு மாம்.

(இ-ள்.) அது என்னும் ஒன்று அன்று=(சத்தாகிய சிவம்
ஞேயப்பொருளாய், அதாவது அறியப்படும் பொருளாய், விசிட்ட
மாய், அதாவது பசுபதியாய், நிற்பதென்பது சிவாத்துவித சைவரும்
சுத்த சைவருமாகிய உமக்கும் உடன்பாடேயாகலான், அச்சிவம்
இன்னதென்றறியவாராது அநிருவசனமாய், அதாவது சொல்லொ
ணாததாய், நிற்பதொரு விசேடமற்ற பொருளுனைக்கொண்ட மாயா
வாதத்தைப்போல) அதுவேன்று அநிருவசனமாய்க் கூறப்படுவ
தொரு குனியம் அன்று. (ஆகலான்)—அது அன்றி=அந்த ஞேய
மாத்திரமேயன்றி, (அதாவது அருளாலறியப்படும் அச்சிவம்
மாத்திரமேயன்றி) வேறு=அதனின்வேறாக—அது என்று அறி
அறிவும்=(வாக்குமனஜீதமாய் நிற்பது) அம்முதற்பொருள் என்
றறிகின்ற ஞாதாவாகிய உயிரும்—ஆங்கு உண்டே=அம்முத்தி
நிலையில் உள்ளதேயாம்.—(அவ்வாறு சிவமும் உயிரும் முத்தியில்
வெவ்வேறாய் உண்டென்றால், உயிர் சிவத்தோடு ஒன்றாதல், அதா
வது சிவமாதல், பெறப்படாதே யெனின்)—அது என்று அறிய

இரண்டு அல்லன் = (உலகத்துப் பொருள்போல்) அதுவென்று சுட்டியறியுமாறு முதல்வன் உயிரின் வேறாய் நிற்பானல்லன்—அறிவுள் நிற்பல் = உயிரின் அறிவின் கண் முதல்வன் கலந்து வேற்றுமை தோன்றாது நிற்பலால்—அறியும் அறிவு சிவமும் ஆம் = (நீரோடு கலந்த உப்பு நீரேயாய் நிற்பல்போல்) சுட்டியறியும் அறிவுகெட்டு முதல்வனருளாலறிகின்ற அவ்வுயிர் சிவமேயாம். (எ-று.)

சிவமுமாம் என்பதில் உள்ள உம்மை உயிர் தலப்பினால் சிவமாயும், பொருளின் தன்மையால் உயிராயும் இருத்தலை விளக்கி நின்றது.

ஏகான்மவாதிகள் துவம்பத லட்சியார்த்தமாகிய சித்தே தற்பத லட்சியார்த்தமாகிய சிவம் என்பர். வாச்சியார்த்தம் தடத்தமும் லட்சியார்த்தம் சொரூபமுமாம். தடத்த நிலையில் உயிரும் சிவமும் அந்நியமாயிருக்கும்—சொரூபநிலையில் அவ்விரண்டும் அனந்நியமாயிருக்கும். அதுபற்றியே உயிர் சிவம் என்று ஆதமங்கள் கூறும். இவ்வளவேயன்றிச் சிவமன்றி உயிர்வேறில்லை யென்பது கருத்தன்று. உயிர்வேறில்லையாயின் இன்ப அதுபவமும் இல்லையாய்விடும். இன்ப அனுபவமும் இல்லையென்பதே தமது கொள்கையென்பரேல், அதுபவிப்பவனும் அதுபவமும் இல்லாதபோது அதுபவிக்கப்படும் பொருளும் இல்லையெனப்பட்டு அவர்வாதம் சூனியவாதமாம்.

இவ்வெண்பாவினாற் போந்த பொருள்.—முத்தியில் முதல்வனோடு கூடிய உயிர் அம்முதல்வனோடு ஒன்றாய்ப் போதலினால் அந்நிலையில் அறியும் பொருளும் அறியப்படும் பொருளும் இல்லை எனச் சிவாத்துவித சைவரும் சுத்தசைவரும் கூறுவதை மறுத்து, உயிர் முதல்வனுடன் கூடி ஒன்றுனவிடத்தும் உயிர் அறிவதும் முதல்வன் அறியப்படுதலும் உண்டென்று விளக்கியவாரும்.

இவ்வதிகரணத்தாற் போந்தபொருள்—இவ்வதிகரணவெண்பாக்கள் ஐந்தில் முதல்வெண்பாவால் “முதற்பொருள் வாக்குமனா தீதமென்றல் பொருந்தும் கோசரமா மென்றல் பொருந்தாது” என்னும் மாயாவாதிகளையும், இரண்டாவது வெண்பாவால் “கோசரமாமென்றல் பொருந்தும். வாக்குமனாதீதமென்றல் பொருந்தாது” என்னும் நையாயிகர் முதலியோரையும், மூன்றாவது வெண்பாவால் “பாவனைக்குக் கோசரமாம்” என்னும் பாதஞ்சலரையும், நாலாவது வெண்பாவால் “ஆன்மஞானத்திற்கே கோசரமாம்”

என்னும் சமவாத சைவரையும், ஐந்தாவது வெண்பாவால் “முத்தியிற் சிவமேயன்றி உயிரென வேறின்மையின் உயிர்க்குக் கோசரமாதல் என்பதொன்றில்லை” என்னும் சிவாத்துவித சைவர் முதலியோரையும் மறுத்து முதல்வன்வாக்கு மனாதித கோசரமாய் நிற்கும் இயல்பை வலியுறுத்தியவாரும்.

இவ்வாறு முதல் மூன்று சூத்திரங்களினால் (பிரமாண இயலில் உண்டென்று சித்தாந்தஞ்செய்த) பசு பாச பதிகட்கு இலக்கணங்கூறுமுறையில் நான்காஞ் சூத்திரத்தால் சகச மலத்துணராதது கிடக்குங் கேவலாவத்தையும், ஐந்தாஞ் சூத்திரத்தால் கருவிகளோடுகூடி விடயங்களை யறியுஞ் சகலாவத்தையும், ஆறாஞ்சூத்திரத்தால் பாசஞான பசுஞானங்களைக் கடந்து பதிஞானத்தாற் சிவனையறியுஞ் சுத்தாவத்தையும் காட்டப்பட்டன.

இலக்கணவியல் முற்றிற்று.

சிவராத்திரிவிரதம்.

(திருவனந்தபுரம் இந்து சுதர்மாசார சபா பிரசுரம்.)

தங்கள் தங்கள் இஷ்டதேவதையைக் குறித்து உபவாசமிருந்து விசேஷமாக பூஜாதிகளைச் செய்து மறுநாள் அதிதியோடும் பந்துக்களோடும் பாரணைசெய்வது விரதமெனப்படும். விரதங்கள், நித்தியவிரத மெனவும் நைமித்திக விரதமெனவும் இரண்டு விதங்களாம். நித்திய விரதமென்பவை, அடுத்தடுத்துவருகிற வாரவிரதம் பக்ஷவிரதம், மாசவிரதம் முதலானவை. நைமித்திகவிரதமென்பவை, வருஷத்திலொருமுறை, அல்லது முன்கருதலின்றி வருவது முதலானவை. தன்னூரிலிருக்கும் ஓர் அன்னியனுக்கு அன்னமளிப்பது எத்துணைப்புண்ணியமோ, அதற்காயிரம் பங்கு அதிகப்புண்ணியம் தூரதேசத்திலிருந்து அதிதியாகவந்த ஒருவனுக்கு அன்னங்கொடுப்பது. அதுபோல நித்தியவிரதத்தைக் காட்டிலும் நைமித்திக விரதம் உயர்ந்ததென்பர் மேலோர்.

வருஷத்திலொருதடவை துர்லபமாய் வருவதாகையால் சிவராத்திரி விரதம் நைமித்திகவிரத மெனப்படும். இராத்திரி நாலுயாமமும் நித்திரையின்றிக் கடவுளை விசேஷமாகப் பூஜிக்கும் விரதத்துக்கு சிவராத்திரி விரதமென்று பெயர். “ச்யதி துக்காதிக மிதி சிவா” சிவ என்பதற்கு துக்காதிகளை யழிக்கின்றது என்று

பொருள். “ராதி-சுகமிதி-ராத்திரி”. ராத்திரி என்பதற்கு சுகத் தைச்செய்கின்றது என்று பொருள். ஆதலால் சிவராத்திரி என்பது துக்கங்களைப்போக்கிச் சுகத்தைக்கொடுப்பது என்று பொருள் படும். ஓர் மனுஷன் எவ்வகைச்சுகத்தை யதுபவிக்குங்காலத்தும், சொற்பமேனும் இடையில் துக்கமின்றிச் சுகமடைய இயலாது. உலகத்திலிருந்து அதுஷ்டிப்பவை அல்லது, அனுபவிப்பவையாவும் சுகதுக்க மிஸ்ரமாயிருக்கும். துக்கத்தைவிட்டுச் சுகத்தைமாத்திரம் அதுபவிக்கவும், பாபத்தை யொழித்துப் புண்ணியத்தைமாத்திரம் பிரதிதினமும் அதுஷ்டிக்கவும் லோகவியாபாரத்தில் சம்பந்தப் பட்ட எவ்வகை மார்தருக்கும் அசாத்தியமாம். ஆதலினால், புண்ணியத்தைமாத்திரம் செய்ய விரும்புகிறவர்கள் அதற்காக ஒருதினமேற்படுத்திக்கொண்டு அத்தின முழுவதும், மனம், வாக்கு, காயங்களாகிய மூன்று கரணங்களாலும், பிரபஞ்ச விப்பாரங்களை விட்டு, கேவலம் பரமாத்மாவினிடத்தில் பக்திசெய்யப் பழகவேண்டும். அப்படிப் பக்திசெய்வதற்குச் சிவராத்திரி தினமே மிகச்சிறந்த தாதலால், சிவராத்திரி விரதம் மிகமேன்மையுள்ள விரதமெனப்படும்.

நாயிற்றுக்கிழமைமுதல் சனிக்கிழமை யீறாயுள்ள வாரங்களில் எந்தெந்தவாரம் எந்தெந்ததேவதைக்கு உரியதோ அல்லது பிரீதியோ, அந்தந்தவாரத்தில் பகல் ஒருநேரம் உண்டு இராத்திரி உபவாசமிருப்பது வாரவிரத மெனப்படும். இவ் வார விரதங்களில் சன்னியாசிகள், விதவைகள், நைஷ்டிகப் பிரம்மசாரிகள், மோக்ஷ இச்சையுடையவர்கள் ஆகிய இவர்கள் இரண்டு நேரமும் உபவாசங்கொள்வர்.

பக்ஷவிரதம் இரண்டுவிதங்களாம். வாரவிரதத்தைப்போல் இராத்திரி ஒருநேரமுண்டு பகல் உபவாசமிருக்கும் பிரதேஷ விரதமும், இரண்டு நேரமும் ஆகாரமின்றி யுபவாசமிருக்கும் ஏகாதசி, சஷ்டியாதி விரதங்களுமாம். மாசவிரதம் மூன்றுவிதமெனப்படும். வாரவிரதத்தைப்போல் பகல் ஒருநேரம் உண்டு இராத்திரி உபவாசமிருக்கும் அமாவாசை பெளர்ணமி சங்கராந்தியும், பக்ஷவிரதங்களிலொன்றாகிய ஏகாதசி, சஷ்டியாதிகளைப்போல இரண்டுநேரமும் ஆகாரமின்றி உபவாசமிருக்கும் அசுவனி பரணி கார்த்திகையாதி நக்ஷத்திரங்களும், முப்பது தினமும் பகல் ஒருநேரமுண்டு இராத்திரி உபவாசமிருந்து மாசாந்தத்தில் ஒருநாள் முழுவதும் உபவாச

மிருப்பதும், முப்பது தினமும் இராத்திரி ஒருநேரமுண்டு பகல் உபவாசமிருந்து மாசாந்தத்தில் ஒருநாள் முழுவதும் உபவாசமிருப்பதுமாம். இரண்டுநேரம் உபவாசமிருப்பதுடன் நித்திரையின்றி இராத்திரி நாலுயாமமும் கடவுளை உபாசிப்பது வருஷவிரதமெனப்படும். அடிக்கடி யுணவையொழித்து உபவாசமிருந்து கடவுளை உபாசிக்கப் பல விரதங்கள் ஏற்பட்டிருப்பினும், இரண்டுநேர உணவையும் ஒழித்து அதனுடன் நித்திரையையும் ஒழிப்பது அதிதீவ்ரவைராக்கியமாகையால், மேற்படி வருஷவிரதமாகிய சிவராத்திரி விரதம் மிகுமேன்மையுள்ளதெனக் கணிக்கப்பட்டது.

அன்றியும், நதிகளில் கங்கையும், எழுத்துக்களில் அகரமும், தேவர்களில் இந்திரனும் பிரதானமாவதுபோல், விரதங்களில் சிவராத்திரிவிரதம் பிரதானமென்பது சாஸ்திரங்களின் துணிபு.

மாசிமாசத்து கிருஷ்ணபக்ஷ சதுர்த்தசி திதியில் அனுஷ்டிக்கும் இச்சிவராத்திரி விரதத்தில் உபவாசமிருந்து நான்குயாமமும் நித்திரையின்றிச் சிவபெருமானை பூஜைசெய்தல் வேண்டும். அப்பிரகாரம் பூஜைசெய்ய அதிகாரமோ அனுகூலமோ இல்லாதவர்கள் நித்திரையின்றி ஸ்ரீ பஞ்சாக்ஷரஜபம் அல்லது வேறு சிவநாம ஜபமும் சிவபுராண சிர்வணமும் செய்து நான்குயாமமும் சிவாலய தரிசன முஞ் செய்தல்வேண்டும். இதில் உபவாசம் உத்தமம். நீரேனும் பாலேனும் உண்பது மத்தமம். பழவர்க்கங்களுண்பது அதமம். தோசை முதலிய பணியாரங்களுண்பது அதமாதமம். சிவராத்திரி தினத்திலே இராத்திரி நாலுயாமமும் நித்திரையொழிக்க இயலாதவர்கள், இலிங்கோற்பவ காலம் நீங்கும் வரையிலுமாயினும் நித்திரை யொழித்தல்வேண்டும். இக்காலத்தில் சிவதரிசனம் மிகமேலாகிய புண்ணியமாம். இலிங்கோற்பவகாலம் இராத்திரிபதிநான்கு நாழிகைக்குமேல் ஒரு முகூர்த்தகாலம்.

உணவை விடுத்து அல்லது சுருக்கி இவ்வாறு விரதங்களை யனுஷ்டிக்கும் ஏற்பாடானது, மனம்பொறிவழிபோகாது குவிந்து நின்று கடவுளை விதிப்படி மெய்யன்போடு விசேஷமாக வழிபடற்கு விதிக்கப்பட்ட ஏற்பாடாம்.

விரதமனுஷ்டிப்பவர்கள், அவ்விரததினத்திலே காமம் குரோதம் முதலிய குற்றங்களை நீக்கி, தவறாமல் விடியற்காலத்தில் நித்திரைவிட்டெழுந்து, தேகோபாதிகளைத் தீர்த்து, விதிப்படி சௌசஞ்

செய்து ஆசமனம் முடித்து, புண்ணியதீர்த்தத்தையடைந்து, விபூதி, வில்வத்தடிமண், தருப்பை, கோமயம், தீலம், என்பவைகளிலொன்றைச் சிரசிலேவைத்து, கையிலே பனித்திரஞ்சேர்த்து சங்கற்பஞ் செய்து ஸ்நானம்பண்ணி, வஸ்திரமுடுத்து, திருநீற்றிணைந்து, ஜபம், பூஜை, தியானம், ஆலயதரிசனம், பிரதக்ஷிணம், புராணசிரவணம், ஸ்தோத்திரம் முதலியன விசேஷமாகச்செய்து, திருக்கோயில்களிலே இயன்றமட்டும் நெய்விளக்கேற்றி (பொருளுடையவர்கள்) அபிஷேகதிரவியம் நிலேதனதிரவியங்கள் கொடுத்து பரமசிவத்தை ஆராதித்தல் வேண்டும். உபவாசவிரத தினத்திற்கு முந்தினதினத்திலே ஒருபொழுது அபரான்னத்திலே போஜனஞ்செய்தல் வேண்டும். விரததினத்தின் மறுதினத்தில் பூஜை முதலானவைகள் முடித்துக்கொண்டு ஆறுநாழிகைக்குள் அதிதியோடும், சுற்றத்தாரோடும் பாரணம்பண்ணல் வேண்டும். பாரணம்பண்ணிய பின்பகலிலே நித்திரை செய்யாது வேதாகம புராணங்களை அவரவரதிகாரத்துக்கும் பக்குவத்திற்கும் தக்கவாறு காலக்ஷேபஞ் செய்தல்வேண்டும்.

இவ்வாறு சங்கற்பித்த காலவெல்லைவரையும் விரதத்தை விதிப்படி யனுஷ்டித்து முடித்தபின் உத்யானம் செய்தல்வேண்டும். ஆசௌசகாலத்திலும் ஸ்திரீகள் வீட்டுக்கு விலக்காயுள்ள நான்கு நாளிலும் விரததினங்கள் வந்தால் விரதமனுஷ்டியாது விட்டுவிடல் வேண்டும். கணவனுள்ள ஸ்திரீகள் கணவனோடொருமித்தன்றி தாங்கள் தனித்து யாதொருவிரதமும் எடுக்கவாவது இருக்கவாவது கூடாது. மகாசிவராத்திரிவிரதம் முன்னொரு கற்பத்தில் மும்மூர்த்திகளில் பிரமதேவர் தம்தொழிலிலிருந்து நீங்கி உலகமுழுதும் பிரளயமூடியநாளில், அந்த இராத்திரியாகிய பிரளய அவசரத்தில், ஆன்மாக்கள் உய்யும்பொருட்டு சிவசக்தியாகிய உமாதேவியார் நாலுயாமமும் சிவபூஜைசெய்து புலரிக்காலத்தில் சிவபெருமானேநோக்கி தாம் வழிபட்ட இவ்விராத்திரியானது சிவராத்திரி எனப்பட்டு, இவ்விரதத்தைக் கிரமப்படி, அனுஷ்டித்துத் தங்கள் தங்களிஷ்டதேவதையைப் பூஜைசெய்பவர்கள் முக்திபெறல்வேண்டுமென்று வேண்டிக்கொள்ள சிவபெருமான் அப்படியே வரங்கொடுத்தருளினார். இம்மகா சிவராத்திரியிலே மேற்சொன்னவாறு உபவாசமிருந்து நான்குயாமமும் நித்திரையின்றிச் சிவபூஜைசெய்தல் வேண்டும். நான்குயாம பூஜையும் அவ்வக்காலத்தில் செய்வது உத்தமம். ஒருகாலத்தில் சேர்த்துச்செய்வது மத்தமம். இச்சிவ

ராத்திரி விரதம் சைவர்களால் கட்டாயமாய் அறுஷ்டிக்கத்தக்கது. உபவாசமிருந்து விரதங்களை யனுஷ்டித்தல், ஆஸ்திகர்களாகிய சகல மதஸ்தர்களுக்கும் இன்றியமையாதது. நமது இந்துமதத்தி லுபதேசிக்கப்படுகின்ற சகல விரதங்களும், காலதேச வர்த்தமானங் களையும், ஜாதி, மதம், தொழில், படிப்பு, வயது, சம்பத்து, விபத் துக்களையும் அதுசரித்து, அவ்வவர் பக்குவத்துக்குத் தக்கவாறு தேகரக்ஷைக்கும் ஆத்துமரக்ஷைக்கும் இன்றியமையாதனவாக ஏற் படுத்தப்பட்டனவாம்.

தேகரக்ஷையாவது.

ஒரு மனுஷன் பிரதிதினமும் இரண்டு மூன்று, நான்குநேரம் பல பல பக்ஷியபோஜ்யங்களோடு சாப்பிட்டுக்கொண்டு வருகிற ஸ்திதியில் இடை இடையே உபவாசமிருப்பது தாதுக்களைச் சமா னப்படுத்தி தேகத்துக்கு மிருந்தலாகவந் தரும். இவ்வாறு தேக செளக்கியத்தைக் கொடுக்குமென்பது வைத்திய சாஸ்திர தர்ம சாஸ்திரங்களின் துணிபு. நமக்குக்கிடைத்திருக்கும் இம்மானுட ஜன்மத்தின் உத்தேசம், தர்மார்த்த காமமோக்ஷங்களாகிய நான்கு புருஷார்த்தங்களையும் தேடியடைதற்கன்றி, வேறல்ல. தேகரக்ஷை யிருந்தாலன்றி புருஷார்த்தங்களைச் சம்பாதித்தடைதல் அசாத்தி யம். தேகரக்ஷையும் அவ்வவர் தேகதிடத்துக்கும் மற்றச்சௌகரி யங்களுக்குந் தக்கபடி, உபவாசவிரதங்களை பத்தியோடனுஷ்டித்து வருவதனாலுண்டாகுமென்பது, சாஸ்திரங்களின் துணிபு. ஆதலால் விரதோபவாசங்கள் தேகசௌக்கியத்திற்கு ஆவசியகமென்று இதி னுலேற்படுகின்றது.

ஆத்மரக்ஷையாவது

கடவுளையுபாசிக்க, மனதிற்கு மேற்பட்ட கருவியில்லை. மன மோ அன்னமயம். ஆகாரத்தின் அம்சங்கள் சென்று மனதை புஷ டிப்படுத்த அது பொறிவழிகளிற் சென்று விபசரிக்கும். உபவாச மில்லாதவன் மனதை அகமுகப்படுத்திக் கடவுள்தியானத்தில் நிலைக் கவைப்பது பிரயாசம். உபவாசத்தால் இந்திரிய வியாபாரங்களொ டுங்கும். ஒடுங்கவே அதனோடு மனோவியாபாரமும் ஒடுங்கும். ஒடுங் கியமனதினால், ஈசுவரோபாசனை நன்குசெய்யப்படும். ஆதலால் கட வுருபாசனைக்கு உபவாசங்கள் அத்தியாவசியம் வேண்டப்படும் நியாயம் இதனால் நன்குவிளங்கும். நம்முன்னோர்கள் இதுபோன்ற பலதத்வ இரகசியங்களைக் கண்டறிந்து சிவரூத்திரி முதலிய விர

தாதிகளையும் ஏனை தர்மங்களையும் விதித்திருப்பதை அனேகர் ஆசரித்து சற்கதியடைந்தார்கள். அவ்வுண்மைகளைச் சாஸ்திர புராண வாயிலாக நமக்கு மெடுத்துக்காட்டி யிருக்கின்றார்கள். ஆதலால் சர்வோத்தகிருஷ்டமான சீவராத்திரி விரதத்தை இந்துக்கள் பயபக்தி விசுவாசத்தோடு அனுஷ்டித்துக் கடைத்தேறுவாராக.

இந்து மகாஜனங்களே; கீழ்வருவனவற்றைத் தயைசெய்து
கொஞ்சங்கவமைமாய்ப் பாருங்கள் :

இக்காலம் மதசம்பந்தமான படிப்பு குறைந்து, லௌகிக விவஹாரங்களின் படிப்பே யதிகரித்துவருகின்றது. அதனால் நம்மத் விஷயமா யாதொன்றுத் தெரிந்துகொள்ள தற்காலம் நம்மவர்களுக்கு வழியில்லை. விரதம், தவம், தானம் முதலிய தேகாத்தம ரக்ஷைகளுக்கு அவசியமான சத்தருமங்களின் உண்மையறியும் வழியும் இவர்களுக்கில்லாதிருக்கின்றது. “கோடிவித்தை-கூட்டிக்கு” என்ற தெலுங்குவாக்கியத்திற்கிணங்க, தற்காலம், எல்லாம் சாப்பாட்டு வித்தையாகி, அதற்குப்பொருள் தேடுவதும், வரையின்றிக்கண்டதைத் தின்று குடித்துக் காலங்கழிப்பதுமே பெரியதவமும் விரதமுமாக முடிந்தன. விரதாதிகளின் உபகார உபயோகங்களையும் அவற்றை அனுஷ்டிக்கவேண்டிய நியாயாவசியங்களையும், அறியவும் அறிவிக்கவும் நம்மில் தக்க ஆட்களில்லை. இச்சமயத்தில், சில ரேற்பட்டு “தானமில்லை, தவமில்லை, விரதமில்லை, அவையாவும் வீண்” என்று, ஏதுமறியாத ஏழைஜனங்களுக்கும் பாலியருக்கும் ஓர் புறம் போதிப்பார்கள். அப்போதனைகளைப் பெரியோர்கள் உடனுக்குடன் மாற்றி வரவிடில், சில பாலியரும் ஏழைஜனங்களும் மயங்கிக் கெடக்கூடும். தவம், தானம், விரதமாத்ரி சத்தருமங்களை, வீண் என்று சொல்பவர்கள், தங்கள் நலத்தைத் தாங்களேயறியாதவர்கள்; தத்துவஞான மில்லாதவர்கள்; ஜக ஜீவபரங்களினியல்புகளும் பிறவி வருங் காரணமுமறியப்பெருதவர்கள்; கர்மமும் ஜன்மந்திரக்கொள்கையும் அவர்களுக்கில்லை; இல்லையென்று அவற்றை அவர்கள் ஒதுக்கினாலும் அவ்விண்டும் அவர்களை விட்டொதுங்கா. ஏனெனில், தன்னிழல் தன்னை விட்டு நீங்குமாறில்லாததுபோல, கர்மமும், ஜன்மமும் ஒருவனை விட்டு என்றும் நீங்குமாறில்லை என்னும் இயற்கைநீதி இந்துவேதாகம சாஸ்திரங்களில் அறுதியிட்டிருக்கின்றது.

உலகில் மானிடராய்ப்பிறந்து செய்யவேண்டியவனைத்துஞ் செய்துமுடித்து நான் எனதென்னுங் குறும்பறுத்து எல்லாம் சிவமயம் எனக்கண்டுவாழும் மகாத்துமாக்களாகிய பிரமஞானிகளுக்கு ஒருசமயம் விரதாதிகள் வேண்டாதொழியலாமேயன்றி, கேவலம் மலபந்திகளாகி லௌகிகவியாபாரமோகத்தில் முழுகிவாழும் சீவர்களுக்குத் தான, தவ, விரதாதிசத்த்கர்மங்களில்லையாயின், தினியாதி விஷயசகாநுபவங்களே பொருளெனமயங்கும் ஆசுரத்தன்மையடைந்து முடிவில் அவர்கள் அதோகதியே சேர்வார்கள். பிரமஞானிகளுங்கூட தங்களுக்கு கரணேந்திரியப்பிரவர்த்தகம் நிகழுங் காலபரியந்தம் விஷயவாசனை பைய வந்து ஏறாமைப்பொருட்டும், லோகோபகாரார்த்தமாகவும், தான, தவ விரதஹோமாதி சத்த்கர்மாநுஷ்டானங்களைக் கைவிடார்களென்பது பெருநூல்களின் துணிபாம்.

“கடவுளிடத்தில் விசுவாசம் ஒன்றேபோதும், தவ விரதமாதிகள் அவசியமில்லை” என்றுசிலர் சொல்லுவார்கள். விசுவாசம், என்று வேறுமனேவாயினுற் சொல்லித்திரிவதும், மனம் அங்குமிங்குங் சூரங்குபோலைய, கண்ணேழுடிக்கொண்டு வாயினுற் பலர்கூடி பிரார்த்தனை பண்ணிவிடுவதும், கடவுளை மெய்யாக விசுவாசித்தலும் வழிபடுதலுமாகாவாம். கடவுளிடத்தில் இருதயம் பதிந்து விசுவசித்தல் தான் மெய் விசுவாசமாகும். இருதயங் கடவுளிடத்தில் பதிந்து நிலைப்பதற்கே மனவொடுக்கமும், மனவொடுக்கத்திற்காக இந்திரிய வியாபாரவொடுக்கமும், அவ்விரண்டொடுக்கங்களும் எளிதிற் கைவரச்செய்வதற்கு உதவியாயுள்ள உபவாசசகிதமான, விரத, தவமாதிகள் அத்தியாவசியம் வேண்டப்படுமுண்மையை, இயற்கைத்தருமமுணர்ந்த இந்துவேதாசகம சாஸ்திராதிகள் மனிதருக்கு மிகுந்த கருணையோடு விதித்து உபகரித்திருக்கின்றன, என்று நம் மவர்கள் திருப்பி அவர்களுக்கு மறுமொழி கூறவேண்டும். இந்து மகாஜனங்கள் இத்யாதி பெரிசுத்த பிரபலயுக்தி நியாயசகிதமாயுள்ள தத்வ வுண்மைகளைப் பெரியோர்பால் கேட்டறிந்து, அன்னியரது அஞ்ஞானபோதனைகளில் மயங்காமல் தங்களாலியன்றவரையில் விதிப்படி தான, தவ, விரதஹோமாதி சத்த்கருமங்களை நிரந்தரமனுஷ்டித்து திரிகரணசத்தர்களாகி, கிடைத்தற்கரிய மானிடப்பிறவியின் பயனடைவார்களென்று நம்புகிறோம். அவ்வாறே சிவபெருமான் கிருபைசெய்வாராக. சுபம்.

ஆதிசைவகுல மான்மியம்.

(257-வது பக்கத்தொடர்ச்சி.)

ஆகவே, அப்பிராமணர்கள் சிவப்பிராமணர்களையும், சிவாக்
மாதிகளையும், நிந்தித்தற்குக்காரணம், பற்பல முனிவர் சாபங்க
ளென்னுஞ் சுருதிப்பிரமாணம் ஈண்டுக் காட்டியவாறாயிற்று. இத்
னைப் பார்வதிதேவியாரும் விளக்கியருளினார். அதாவது, இமோற்
பர்வதத்தில், பரமசிவனைப் பர்த்தாவாக அடையும்படி பார்வதி
தேவியார் தவஞ்செய்திருக்குமிடத்து, அவரதுபேரன்பை யாவ
ருக்குங் காட்டி யுய்விக்கத் திருவுள்ளகொண்ட பரமசிவன், ஒரு
விருத்த வேதியராய் விபூதிருத்திராக்ஷ தாரணராய் அங்குவந்தருளி,
அப்பரமசிவன், அக்கிரமஞ்செய்தாரை அடக்கித் தண்டித்து ஆளு
கின்ற சர்வ சக்திமான் சர்வ கர்த்தா விருப்பு வெறுப்பில்லாதவ
னென்கின்ற பதிலட்சணத்தை விளக்குதற் கிடமர்கிய எலும்பு,
தோல், சாம்பல் முதலியவற்றை யணிந்திருத்தலையும், மயானவாச
முதலியவற்றையுமெடுத்துக்காட்டி, யிகழ்ந்து கூறிய, சமயம், பார்
வதி தேவியார் திருவுளம் பதைத்துச் சிவசிவ என்று திருச்செவிக
ளைப் பொத்திக்கொண்டு, திருவாய்மலர்ந்தருளிய திருவிருத்தங்கள்
பின்வருவன காண்க.

முறைபடு சுருதி யெல்லா மொழியினு மதுவே சார்வாய்

உறுகில ராகிப் பொல்லா வொழுக்கமே கொண்டு முக்கண்

இறைவனை யிகழ்ந்து முத்தி யெய்திடா துழல முன்னாள்

மறையவர் பெற்ற சாப நின்னையு மயக்கு ருதோ.

தாதையாய்த் தம்மை நல்கித் தந்தொழிற் குரிய னாகி

ஆதியாய்த் தங்கட்கின்றி யமைவுறாச் சிவனை நீங்கி

யேதிலார் பக்க மாகி யில்லொழுக் கிறந்தார் போலும்

வேதியர் முறையே செய்தாய் வெறுப்பதெ னின்னை யானே.

(இ - ள்.) ஏனைத் தேவர்கட்கும், ஆங்காங்குப் பரத்துவங்
கூறினும், அவையெல்லாம், அவர்களுடைய அந்தந்தப் புவனத்
தலைமை நோக்கிக் கூறிய வுபசாரமே யென்பதை, உபக்கிரம உப
சங்காராதிகளால் விளக்கி, உண்மையிதுவேயென்று முறைப்படுத்
தோதுகின்ற வேதவேதாந்தங்களெல்லாம், பரமசிவனொருவனே
கர்த்தா, அரிப்பிரமாதிகேவர் முதலிய யாவரும் அனை வழிபட்டு
அருள்பெற் றுய்யவேண்டிய சீவர்களே யென்பதைத், தியேயவாசக

முதலிய முக்கியப் பிரமாணங்களால் எடுத்துக்காட்டியிருக்கவும், அவ்வுண்மை நெறியே தமக்கு அதிபயப்படுதென மேற்கொள்ளாத வர்களாய், அத்தகைய சைவசித்தாந்தத்துக்கு வேறுகிய பொல்லாத மார்க்கங்களுையே மேற்கொண்டு, முக்கணுடைமையாலும் பரத்துவம் விளக்குகின்ற பரமசிவனை யிகழ்ந்து, ஒருகாலத்தும் முத்தியடையாமல், நரகவேதனைப்பட்டு உழலும்படி முற்காலத்திலே பிராமணர்கள் எல்லாரும் பெற்றசாபம், அப்பிராமணரில் ஒருவனாகிய உன்னையும் மயக்கமாட்டாதா? அந்தமயக்கத்தாலல்லவா! இவ்விதமான சிவநிந்தனை செய்தாய், பிராமணர்க்குரிய அதி முக்கியதெய்வம் பரமசிவனென்னும், க்ஷத்திரியர்க்கு விஷ்ணுவென்னும், வைசியர்க்குப் பிரமனென்னும், சூத்திரர்க்கு இந்திரனென்னும், வேதங்கூறுகின்ற முறைமையால், பிராமணர்களாகிய உங்களுக்குச் சிவசத்திகளாகிய தங்களைப் பிதாமாதாக்களாகத் தந்து, நீங்கள் செய்கின்றயாகாதி சகலகிருத்தியங்களுக்கும் தானே அதி முக்கிய உரிமைத் தலைவனாய், அரிப்பிரமேந்திராதி ஸமஸ்த தேவர்க்கு முதல்வனாய், உங்களுக்கு இன்றியமையாத பெருஞ் சிறப்புடையவனாகிய பரமசிவனையே, பிராமணர்களாகிய நீங்கள் எல்லோரும், இன்றியமையாத முழுமுதற்றலைவனாகக் கொண்டு வாழவேண்டியதே. தனக்குரிய நாயகனேயன்றிக் கனவிலாகிலும் வேறெவ்விடத்தும் மனமுஞ்செல்லாத அலியபிசார உத்தமதர்ம பத்தினியின் செயல்போல, உங்களெல்லோருக்கும் முக்கிய உரிமையாய் இருக்கவும், அப்பரமசிவனை வழிப்பட்டுய்யவேண்டியதை யொழிந்து அவனில் வேறுகிய மற்றைப் பிரம விஷ்ணு வாதியரைச் சிவனடியவரெனக்கொள்ளாது, பரம்பொருளெனக்கொண்டு, அந்தந்தத் தேவதாபக்ஷமாய், அக்கினிசாக்ஷியாக விதிப்படி தன்னைப் பாணிக்கிரகணஞ் செய்தநாயகனைக் கைவிட்டுப் பரபுருஷர்களிடத்திற்சென்று இல்லற நெறிதவறின வியபிசாரிகள்போன்றவர்கள், பிராமணர்களாகிய நீங்கள்ல்லவா! ஆனபடியினால், அப்பிராமணர்கள் செய்யும் வியபிசார முறைபோலவே; அவர்களுள் ஒருவனாகிய நீயும், வந்தித்து மேற்கொள்ளவேண்டிய பரமசிவனை நிந்தித்து, வியபிசாரத்தன்மையே செய்தாய். இது, உங்கள் சாதியின் சாபச்செயலாய் முடிந்ததால், உன்னை நான் வெறுப்பானேன் என்று உமையம்மையார் விரித்து விளக்கிக்கூறிய இதனாலும், அப்பிராமணர்கள் சாபக்கிரஸ்தரென்பது தெளிவாயது.

ஆனால், அப்பிராமணர்களில் எல்லோரும் அப்படிப்பட்டவர்களா? அநேகர்கள் சிவபக்த சிரோன்மணிகளாய், வேதசிவாகமாதிரி சிவசாஸ்திர பரிசீலனர்களாய், சிவப்பிராமணாதி சிவபக்தப் பிரியர்களாய், வாழுகின்றார்களே யென்றால், அவர்களெல்லாம், மேற்கூறிய முனிவர் சாபத்திலகப்படாத உத்தம சிவபக்தர்களென்க. அதனையும் அப்பார்வதி தேவியாரே பின்பு விளக்கியருளினர். அதனைப் பின்வருஞ் செய்யுளாற்காண்க.

ஆயினு மறையோர் தம்மி னருமறை முறையே வேடந்
தூயன தாங்கி யெங்கோன் றெண்டுசெய் வோரு முண்டால்.
என்பதாம். இதன்பொருள்.

பிராமணர்களெல்லாரும் பல முனிவர் சாபமேற்றவர்களாய் இருந்தாலும், அவர்களுள்ளே அச் சாபத்தி லகப்படாமல், ஆரிய வேதசிவாகம முறைப்படி, அதிபரிசுத்தமாகிய விபூதி நுத்திராக்ஷாதி சிவவேடமே தாங்கி, ஸ்ரீ பஞ்சாக்ஷராதி செபதபு தியான பரர்களாய், சர்வலோக நாயகராகிய பரமசிவனுக்கும், பரமசிவனடியார்களுக்கும் உரிய திருத்தொண்டுகளே செய்து வாழுகின்ற உத்தமர்களும் பலருண்டு என்பதாம். பார்வதி தேவியார் திருவாய் மலர்ந்தருளிய திருவாக்கின் விசேடத்தின்படி, அக்காலத்திற் போலவே இக்காலத்திலும் நாங்கள் யாவரினு முயர்ந்தசாதி யென்றெண்ணி அகங்கரித் தெழும்புகின்ற சாதி மலத்தடிப் பொருசிறிது மின்றி, “ஆரேனு மன்புசெயி னங்கே தலைப்படுங்காண், ஆரேனுங் காணவரன்.” என்னுந் தில்விய சுருதியைச் சிரமேற்கொண்டவர்களாகியும், மற்றைப்பிராமணர்கள் சூரியன், கணபதி, அம்பிகை விஷ்ணு, பரமசிவன், எல்லாரையுஞ் சமமெனக்கொண்டு ஏகாசனத்தில் வைத்துப் பூசித்தல்போலச் செய்யாமல், பரமசிவனை உன்னத பீடத்தில் வைத்துப் பூசித்து வழிபடுகின்றவர்களாகியும், மற்றைப் பிராமணர்கள், அறுபத்துமூவர் முதலிய உண்மை நாயன்மார்களைச் சாதியாதிகுறித்துப் பராமுகஞ்செய்து நரகத்துக்காளாதலை நோக்கி, அந்தோ இவர்கள் பாபமிருந்தவா றென்னே யென்று பரிந்து, சாதியாதிகள் சரீர நோக்கியன்றிச் சிவனடி நீழலில் இரண்டறக்கலந்த சைதன்னியங்களுக்கில்லையே யென்னும் உண்மைமேற்கொண்டு, அப்பிராமணர்களும், அவ்வுண்மை நாயன்மார் மகிமை விளங்கப்பெற்று வழிபாடு செய்துய்யும் பொருட்டு, நாயன்மார் மகிமை விளக்குகின்ற உபமன்னிய, அகஸ்திய, பக்தநிலாச முத

லிய, தூல்களை நித்திய பாராயணமாகச் செய்கின்றவர்களாகியும், சபைகள் முதலிய புண்ணியஸ்தானங்களிற் படித்துப் பிறர்க்கும் விளக்குகின்றவர்களாகியும், அந்தந்தத் திருநகூத்திரங்கடோறும், அவ்வக்குரு பூஜாராதனங்களை நியமமாகச் செய்துவருகின்றவர்களாகியும், இன்னுந்தங்கள் சாதிமேன்மைக்குரிய நல்லொழுக்கங்களெல்லாம் மேற்கொண்டவர்களாகியும் உள்ள உத்தம சிவபத்தி மான்களாகிய பிராமணர்கள் அநேகரிருக்கின்றார்கள். அவர்களுடைய ஸ்ரீபாதங்களைச் சிரமேற்கொண்டு வாழ்வதே நமது கடமையென்க. அவர்கள் செய்கையை நேரேதெரிந்த பின்னாவது மற்றைப் பிராமணர்கள், சிவப்பிராமண சிவாகமாத்ரி நிந்தனை முழுதும் நீங்கி இவர்கள் மேற்கொண்ட உண்மை நெறி கைப்பற்றி வாழ்வார்களாக.

இனிச் சிவப்பிராமணர்களிற் சிலர், தங்களுக்கு நான்குபடி கீழுள்ள பிராமணர்களை உபாத்தியாயர்களாகக் கொண்டு, சிராத் தாதி சில 'கிரியைகளைச் செய்வது விதிவிரோதமெனத்தெளிந்து, தாங்கள் எல்லோரும் வேதசிவாகமாத்ரி நூல்களை நன்குணர்ந்து, தாங்களே செய்துகொள்ளாமற் பராமுகர்களாயிருப்பது என்ன தலைவிதியோ? இது அறியாமைக்குணமன்றி வேறில்லை. இதுவன்றிச், சில சிவாலயங்களிலும் அவர்களைக்கொண்டு புண்ணியாகவாசன பஞ்சகவ்விய வாஸ்து சாந்தியாத்ரி செய்கின்றார்கள். சிவாகம உணர்ச்சி யில்லாத அப்பிராமணர்கள் அக்கிரியைகளைச் சிவாகம விதிப்படி செய்வார்களா? அவர்கள் சிவாலயத்தில் அத்தியயன மாத்திரையே அன்றி எவ்விதக்கிரியையாவது செய்யலாமா? செய்யும்படி சிவாகமம் விதித்ததுண்டா? எந்தக்காரணத்தினாலாவது செய்தால் தேசத்துக்கும் ராஜனுக்கும் தீங்கு விளையுமென்று சிவாகமங்கள் கூறுகின்றனவே. சிவாகமவிதிப்படியல்லவா சிவாலயக்கிரியைகள் நடக்கவேண்டும். இவைகளெல்லாம் அதிபதிகள் சீர்தூக்கிச் சிவப்பிராமணர்களெல்லோரும் வேதசிவாகமாத்ரி சிவசாஸ்திரபோத சீலர்களாய்ச்சிரத்தையுடன் சிவாலய பூஜாதிகள் செய்து வரும்படியும் அதற்குவேண்டிய ஏற்பாடுகள்செய்து நடத்திவரும்படியும் ஸ்ரீகணேச ஸ்கந்தசக்தி ஸ்ரீ சாம்பரமேசுர சரணாவிந்தங்களைப் பணிந்து பிரார்த்திக்கின்றேன்.

ஆதிசைவகுலமான்மியம் முற்றிற்று.

ஓர் வேண்டுகோள்.

சைவாபிமான சீலர்கள் பலர் ஆங்காங்கு நடக்கும் சிவாலய உற்சவாதிகள், சிவாலய நிலைமைகள், சிவாபராதங்கள், சிவகைங்கரியங்கள், ஆலயப் பிரதிட்டைகள், சைவசபைகளின் இயக்கங்கள், சைவ நூல்களைப்பற்றிய அபிப்பிராயங்கள், சமயசம்பந்தமான வாதங்கள், சந்தேகங்கள் முதலிய பலவிஷயங்களை இப்பத்திரிகையில் வெளியிடுமாறு எமக்கு எழுதியனுப்புகிறார்கள். இவர்கள் எழுதி யனுப்புவனவற்றையெல்லாம் பக்சுபாதமின்றி வெளியிட்டுவந்திருந்தால், இவைகளைத்தவிர வேறுவிஷயங்களைப் பிரசுரிக்க இடமிராது. சிலர் இரண்டொருவரியில் எழுதாமல் மிகவிரிவாகவும் எழுதுகிறார்கள். ஆதலால் பட்சபாதம் என்னும் குற்றத்திற்கு ஆளாதற்குப்பயந்தே இவைகளை நாம் இப்பத்திரிகையில் வெளியிடத்துணிவதில்லை. இதனால் எம்மிடத்தில் சிலருக்கு மன வருத்தமும் தோன்றியிருக்கும். இவைகளை வெளியிட இயலாமைக்கு யாமும் வருந்துவதுண்டு. இவைகள் வர்த்தமானப் பத்திரிகைகளில் வெளியிடப்படவேண்டியவை. நமக்கெனச் சைவ வர்த்தமானப்பத்திரிகை யொன்று இருக்குமானால் இவைகளையெல்லாம் தாராளமாய் வெளியிடலாம். அதனால் நமது சைவசமய வளர்ச்சியும் உண்டாம். வர்த்தமானப் பத்திரிகையின்றி எந்த ஜனசமூகமும் அபிவிருத்தியடையாது. இக்காலத்தில் வர்த்தமானப்பத்திரிகை வெளியிடாத ஜனசமூகம் ஒரு நாகரிகமுள்ள ஜனசமூகமாகாது. ஆதலால் சைவப்பிரசாரகர்களும் சைவப்பிரபுக்களும் கூடி நமக்கென ஒருவர்த்தமானப் பத்திரிகையும் இல்லாக் குறைவைச் சிந்தித்து, விரைவில் ஒன்று வெளியிடத்தொடங்குமாறு வேண்டுகின்றோம்.

சந்தாதாரர்களுக்கு அறிவிப்பு.

சென்னைச் சிவனடியார் திருக்கூட்டம் இன்றிருக்கே சொந்தமென்பதொன்றில்லாமல் சைவசமயிகள் எல்லோருக்குமே உரியது. இச்சபையினர் சிறிதும் சயநலம் பாராட்டது பொதுநலத்தின் பொருட்டு உழைத்துவருவதுமன்றி மாதசந்தாவாகவும் நன்கொடைகளாகவும் பொருளுதவிசெய்து இப்பத்திரிகையை நடத்துகிறார்கள். இல்லாவிடில் வருடாந்தச்சந்தாவாலும் ஆயுள்சந்தாவாலுமே இப்பத்திரிகை நடைபெறமாட்டாது. இதனைச் சந்தாதாரர்களியாவரும் சீர்தூக்கி வி. பி. யில் அனுப்பும்போதும் அடுத்த ஜன

வரியீ பத்திரிகையைத் திருப்பாமல் பெற்றுக்கொள்ளுமாறு பிரார்த்திக்கின்றோம்.

இவ்விஷயமாகச் சென்ற நவம்பர்மீ பத்திரிகையில் வெளியிட்டிருப்பதையும் அன்பர்கள் கவனிக்கவேண்டும்கின்றோம்.

இப்போது உலகமுழுவதும் பலவழிகளில் மாறுதலடைந்து வருகிறது. அரசாங்கங்களே மாறுதலடைகின்றன. ஆட்கள்கூலி வாடகை, முதலியன ஒவ்வொன்றும் அதிகரித்துவருகிறது. ஆதலால் சைவாபிமான மேலீட்டினால் மிகவும் குறைத்துவைத்த ஆயுள் சந்தாவும் உயர நேரிட்டது. இதை ஆயுள் சந்தாதாரர்கள் அன்பு கூர்ந்து அங்கீகரிக்கப் பிரார்த்திக்கின்றோம்.

சைவ சித்தாந்த மகா சமாஜம்.

இச்சமாஜத்தார் வருடத்தோறும் தங்கள் வருடாந்தக் கூட்டம் கூட்டுவதற்குப் பும்பாட்டை நோக்க மிகவும் வருத்தமுண்டாகிறது. பலமுறைகளில் வருடம் பிறந்து பத்துமாதம் வரையில் இன்னவிடத்தில் அக்கூட்டம் கூடுமென்பதே தெரியவில்லை. யோசிக்கும்போது இவர்கள் கூடும் வருடாந்தக்கூட்டத்தைத் தங்கள் ஊரிற் கூட்டுவிக்க விரும்புவார் கிடைப்பது அரிதாயிருந்தலே இதற்குக் காரணமென்பது புலப்படுகின்றது. இப்போது எங்கும் சைவசபைகள் தோன்றி தத்தம் சொந்தமுயற்சியால் ஆண்டுநிறைவு விழாக்கள் கொண்டாடுகின்றன. இச்சமாஜமோவெனில் தன் ஆண்டு நிறைவுவிழாவைத் தன்னைவருவிக்கும் ஊரவர் முயற்சியாலும் செலவினலும் நிறைவேற்றிக்கொள்வதாயிருக்கிறது. இதை வருவிக்கும் ஊரவர் இதற்கென அலங்காரப் பந்தரிட்டு விருந்தாட்டி யுபசரிப்பது மாத்திரம் போதாமல், இதின் அறிக்கைப்பத்திரம் முதலிய பத்திரங்களைத் தங்கள் செலவிலேயே அச்சிடவேண்டியும் இவர்கள் அழைத்துச்செல்லும் உபநியாசகர்முதலியவர்களுக்கு (இவர்கள் காரியதரிசி முதலிய நிர்வாக சபையினராயிருப்பினும்) பிரயாணச் செலவு கொடுக்கும்படியாகவும் இருக்கிறது. அன்றியும், அவ்வவ் வூர்ச் சபைகள் கொண்டாடும் ஆண்டு நிறைவு விழாக்களைக் காட்டிலும், சமாஜ ஆண்டு நிறைவுவிழாவில் யாதொரு விசேடமும் காணப்படவில்லை. ஆதலால் வெளியூரார் சமாஜத்தை யழைக்கும் ஆவலில்லாதவராதல் இயற்கையே. ஆதலால் இனியாவது மகாசமாஜமானது தன்பெயருக்கேற்ப மற்றச் சபைகளைக்காட்டிலும் விசேட

மானவைகளைச் செய்தல்வேண்டும். வருடத்திற்கொருமுறை ஒரு கூட்டம் கூட்டி, எதிர்கொளல், வந்தனோபசாரப்பத்திரம், வரவேற்புப்பத்திரம் முதலிய பத்திரங்களை வாசித்தல், முன்னுரை நடுவுரை முடிவுரை அவையடக்கம் முதலியவைகளாற் சபையை யவங்கரித்து நாடகசாலையைப்போற் கலைந்துபோவதனால் யாதொருபயனுமுண்டாகாது. இப்படியே சமாஜம் பல வருடங்களைக்கழித்தது. இனிமேலும் இப்படியே காலங்கழிக்குமாயின் இச்சமாஜம் இருப்பதும் இல்லாமையும் ஒன்றேயாம். ஆதலால் இனி மகா சமாஜம் செய்யவேண்டிய காரியங்களாவன :—

1. சைவ சமயிகளுக்கு முதல்தூல்களாயிருப்பன வேதமும் சிவாகமுமாம். இவற்றுள் வேதமானது இப்பரதகண்டத்தில் வழங்கிவரும் வங்காளம் முதலிய பலபாஷைகளில் மாத்திரமன்றி, ஐரோப்பாகண்டத்திலுள்ள ஆங்கிலம் முதலிய பாஷைகளிலும் மொழிபெயர்க்கப்பட்டிருக்க, நம்முடைய தமிழ்ப்பாஷையில் மொழிபெயர்க்கப்படாமலிருப்பது மிகப் பெருங்குறைவாம். ஆகமங்களும் பிறபாஷைகளில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன. இவற்றுள் இரண்டொன்றே தமிழில் வெளிவந்து அதிகவிலைக்கு விற்கப்படுகிறது. ஏனையவை இருக்குமிடமும் தெரியவில்லை. இவைகளையும் மகாசமாஜம் தமிழில் மொழிபெயர்த்து அச்சிடவேண்டும். இதுவே முதலிற் செய்யப்படவேண்டியது. இதனைச் செய்யாமல் வேதத்தில் அப்படிச் சொல்லுகிறது ஆகமத்தில் இப்படிச் சொல்லுகிறது என்று வேதாசுத்தங்களைக் கண்ணினாலும் பார்த்தறியாதவர்கள் உபநிசத்தல் பரிகாசத்திற்கிடமாம்.

2. இப்போது நமது தமிழ்நாட்டில் எங்கும் சைவப்பிரசங்கங்கள் நடக்கின்றன. சென்னை முதலிய விடங்களில் கருமாந்தர வீடுகளிலும் கடைவீதிகளிலுங்கூட சைவப்பிரசங்கங்கள் நடக்கின்றன. இப்பிரசங்கங்கள் நடக்குந் தமிழ்நாட்டிலேயே சமாஜத்தாரும் பிரசங்கிப்பது மிகையாம். இப்பரதகண்டத்துள் தமிழ்நாடல்லாத பிறநாடுகளிலும் சிவபத்திசெய்வார் நிரம்பி இருக்கிறார்கள். இவர்களுக்கு நமது சமயாசாரியர், சந்தானாசாரியர் முதலியவர்களின் சரித்திரங்களும், சைவசித்தாந்தமும் தெரியாது. இவர்களும் இவைகளை யறியுமாறு அவ்வத்தேசங்களில் அவ்வப்பாஷைகளில் பிரசங்கம் செய்தல்வேண்டும். சைவநூல்களை அப்பாஷைகளில் மொழிபெயர்த்து அச்சிடுதல்வேண்டும்.

3. ஜனங்கள் சமயக்கல்வியைக் கற்று சமயாநுட்டானங்களை யறுத்திக்குமாறு செய்தலே சமயபரிபாலனமாம். இதைச்செய்யாதபோது மற்றவையெல்லாம் வெறும் ஆரவாரமாய் அவலமாய் விடும். சைவசமயிகள் பாடசாலைகள் மூலமாகச் சிறுவயதிலிருந்தே தங்கள் பிள்ளைகளுக்குச் சமயபோதனை செய்யாமையால், சைவாநுட்டானங்கள் குன்றி, இப்போது உண்மைச்சைவம் உலகத்திலில்லை யென்று சொல்லும்படியான நிலைமை உண்டாய்விட்டது. ஆதலால் சமாஜத்தார் பிரதமபாடசாலைகளும், உயர்தரப் பாடசாலைகளும் வைத்து சிறுவர்களுக்கு அதின்மூலமாய்ச் சைவ சமய போதனைசெய்து, சைவ ஒழுக்கங்களைக் கடைப்பிடிக்குமாறு செய்தல்வேண்டும்.

4. இப்போது சைவசமயத்திற் பிறந்தோருள்ளும் ஆயிரத்துள் ஒருவரேனும் சமயதிக்கையேனும் பெற்றிருத்தலைக் காண்பது அரிதாயிருக்கிறது. ஆதலால் சமாஜத்தார் ஜனங்கள் கல்வியறிவு ஒழுக்கங்களை யுடையவர்களைக்கொண்டு திக்கை செய்துகொள்வதற்குவேண்டிய வசதிகளைச்செய்தல்வேண்டும். சமாஜத்தின் காரிய நிர்வாகிகளும் தங்கள் ஒழுக்கத்தைப்பிறரும் பின்பற்றுமாறு சமய விசேட முத்தவிய திக்கைகளைப் பெற்று, சமயாநுட்டானங்களை விதிப்படி யறுத்திப்பவர்களாயிருத்தல் வேண்டும்.

5. சமாஜத்தார் தங்கள் செலவிலேயே அறிக்கைப்பத்திரம் அச்சிட்டுக்கொள்ளுதலும், உபந்நியாசகர்களுக்குப் பிரயாணச்செலவு கொடுத்தலும் வேண்டும். குருட்டுப்பாடக்காரர்களையும், எடுத்த விஷயத்தைப் பேசாமல் அக்கிராசனரைப் புகழ்வதிலும், அவையடக்கம்சொல்வதிலும், மற்றொன்றுவிரித்தலிலும் காலங்கழிப்போரையும், உண்மைச் சைவாபிமானமும் ஒழுக்கமுமில்லாத வேடதாரிகளையும் பிரசங்கமேடையில் சேர்க்கலாகாது. கூடியவரையில் கற்றவர்களையும் ஒழுக்கமுடையவர்களையும் கொண்டு எதையும் வைதிகமாய்ச் செய்தல்வேண்டும்.

6. சைவ சமயத்தின் தற்கால நிலைமையையும், சைவ சமய பரிபாலனம் செய்தற்குரிய வழிகளையும், சிவாலயங்களிலும் மடங்களிலும் காணப்படுங் குறைகளையும் பத்திரிகைவாயிலாகவும் உபந்நியாசங்கள் மூலமாகவும் ஜனங்களுக்கு நன்குவிளக்கி, வருடந்தோறும் இன்னின்ன சீர்திருத்தங்கள் செய்யப்படுதல் வேண்டுமென்று மகாஜனக்கூட்டங்களில் தீர்மானங்கள் செய்யப்படல்வேண்டும்.

7. சமாஜ அறிக்கைப்பத்திரமானது வெற்றுகளால் நிரப்பப்பட்டாமல், சமாஜமானது வருடத்திற்குவருடம் அதிகமாக எவ்வெவ்விதங்களில் சமயபரிபாலனம் செய்து வருகின்றதென்பதை விளக்குவதாயிருத்தல் வேண்டும்.

இவைபோல்வன இன்னும் பலவுள. அவைகள் இராமநாத புரத்தில், 1910-ல் டிசம்பர்மாதம் கூடிய இந்த மகா சமாஜத்தின் ஐந்தாவது வருடாந்தக் கூட்டத்தில் அச்சிட்டு அரங்கேற்றிய சைவ சமயிகளின் கடமை என்னும் நூலில் நன்குவிளக்கப்பட்டுள்ளன.

இத்தகைய காரியங்களைச் செய்ய நமது மகாசமாஜம் முற்பட வேண்டும். இவைகளைச் செய்வதற்குப் பொருள் எங்கேயிருக்கிறதென்று சிலர் கேட்கலாம். உண்மையும் உழைப்பும் இருந்தால் இவைகளைத் திருவருள் கூட்டுவிக்கும். “முயற்சி திருவினையாக்கும் முயற்றின்மை—யின்மை புகுத்திவிடும்.”—“மடியுள்ளான் மாமுகடியென்ப மடியிலான்—ருளுளா டாமரையினான்” என்னும் திருவள்ளுவநாயனார் திருவாக்கும், “உழைப்பின் வாரா புறுதிகளுளவோ, கழப்பின் வாராக் கையறவுளவோ” என்னும் பட்டினத்தடிகள் திருவாக்கும் என்றும் பொய்ப்படுதலில்லை.

அர்ச்சாதீபம்.

(260-வது பக்கத்தொடர்ச்சி.)

அன்றியும், அந்த வசனங்களில் (அதை நாமறியோம். அதைத் தெரிவிக்கும் வழியும் நமக்குத் தெரியாது. அது தெரிந்ததற்கு வேறாயும், தெரியாததற்குப் புறம்பாயும் இருக்கிறது என்று முன்னோரைக்கக் கேட்டோம்) என்ற வுரைகளையும் நம்மவர் எழுதி ஆளுகின்றார்கள். நாமறியோம் என்று முன்னோரே உரைக்கையில், நம்மவர் அதை எப்படி அறியக்கூடும்? அதைத் தெரிவிக்கும் வழி முன்னோருக்கே தெரியாதபோது நம்மவர் பிறருக்கு எப்படி தெரிவிக்கக்கூடும்? நம்மவர் அதைத் தெரிந்ததாகக் கருதுவாரோ, அதற்கு அந்தப் பிரஹ்மம் வேறாய் விடுமெனின், அவர் அதைத் தெரிந்தவராதல் எங்ஙனம்? நம்மவருக்கு எது தெரியாதோ, அதற்கு அந்தப் பிரஹ்மம் புறம்பாகுமெனின், அது அவருக்கு விஷயமாவது எப்படி? அறியமுடியாது, அறிவிக்க முடியாது, தெரிந்ததற்கு வேறு, தெரியாததற்குப் புறம்பு என்ற சித்தாந்தங்கள் ஒன்றோடொன்று முரணுதலால், அவற்றை ஸம்நவயப்படுத்திக் காட்

டாது வீணே ஆள்வதில் என்னபயன்? இனி அவற்றி னுண்மையை ஈண்டு யாம் பொருத்திக் காட்டுகின்றோம். (நாமறியோம்) என்றது ஆத்மா தானே அறியமாட்டாதென்பதையும், (நமக்குத் தெரிவிக்கும் வழியுந் தெரியாது) என்றது ஆத்மாவுக்குச் சிவமே தெரிவிக்கத்தக்கதென்பதையும், (தெரிந்ததற்கு வேறாயும்) என்றது சுட்டறிவுக்கு எட்டாதென்பதையும், (தெரியாததற்குப் புறம்பாயும்) என்றது ஸமாதியில் அதுபவிக்கத்தக்க தென்பதையும் வெளியாக்கின. இப்படியறிவதொழிந்து அந்த வாக்கியங்களுக்கு ஒன்றோடொன்று முரணுண்டாகப் பொருள் கூறுவது அறியாமையாக முடியும். அப்படியே ரூபமற்றது - ரூபமுள்ளது என்றவிடத்துங்கோணுதலின்றிப் பொருள் கூறவேண்டும். ரூபமற்றது என்றவிடத்தில் முன்பின் யோசியாமல் தப்பர்த்தங் கூறுவது கூடாது. பிரஹ்மம் ரூபமுள்ளது, அதைப் பிம்பங்களிற் பாவித்துப் பூசிக்கலாம் என்ற வுண்மைகளை இடவந்துழி விரிப்பாம்.

ச - வது காட்டிய வசனத்தில் (அதிரிசிய-அநாதம்) சப்தங்கள் வந்தமையும்" எம்மைப் பாதிக்கமாட்டா. முதல் வசனம் மூன்றாவது வசனங்குறிப்போந்த ஸமாதானமே ஈண்டும் பொருந்தும்.

(இன்னும் வரும்.)

வாழ்த்தும் வந்தனமும்.

நமது அருமைச் சைவச் செல்வி இவ்வருடத்திலும், முன் வருடங்களுக்கொப்பாகவே, காகிதப்பஞ்சம் முதலிய பற்பல இடையூறுகளாலும் சிறிதும் வாடுதலின்றி, வளர்பிறைபோல் வளர்ந்து, பலதேயங்களிலும் தவழ்ந்துசென்று, ஆங்காங்குள்ள சைவாபிமான சீலர்களாகிய தன் செவிலித்தாய்மார்களின் கரகமலங்களிற்றங்கி, சிவானந்தாமிர்தம் உண்பித்துவந்தனள். இவளை யன்போடு ஆதரித்து வளர்த்துவரும் அவ்வன்பர்களுக்கு நாம் மனமார வந்தனமளித்து, அவர்களும் இச்சைவ மதலையும், இப்படியே நாளுக்குநாள் பல்வளனுமோங்கி வாழுமாறு ஸ்ரீ நடராஜப்பெருமானார் திருவடிகளைத் தியானிக்கின்றோம். சபம்.

வாழ்க வந்தணர் வானவ ரானினம்
வீழ்க தண்புனல் வேந்தனு மோங்குக
ஆழ்க தீய தெல்லா மரணமே
சூழ்க வையக முந்துயர் தீர்கவே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிவஞானபோத உபநீதியாச பாடம்.

இந்நூல் அம்பாசமுத்திரம் வக்கீல் ஸ்ரீமான் V. P. காந்திமதிநாதம் பிள்ளை B. A. அவர்களால் இயற்றப்பட்டுள்ளது. இதின் விளை அனுபத்து. இது சிவஞானபோத நூற் பொருள்களை எளிதில் விளக்குமாறு இது காலும் வெளிவந்திருக்கும் நூல்கள் புலவற்றினும் மிக எளிய முறையில் இயற்றப்பட்டுள்ளது. இம்மாதிரியான நூல்கள் வெளிவருவது சைவ சமயத்தின் நற்காலத்தைக் காட்டுகின்றது. இதைப்பற்றி சித்தார்த காஸ்திர ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பாசிரியர் ஸ்ரீமான் ஜெ. யெம். நல்லகாமி பிள்ளை, B. A. B. L. அவர்களின் அபிப்பிராயம் வருமாறு:—

“.....இத்தருவாயில், தங்கள் நூலுப்புர்த்ததும், என் மகிழ்ச்சி மொல்ல முடியாது. ஒவ்வொரு சூத்திரமும் அதனுடங்கிய அதிகாரண வார்த்திகக் கருத்துக்களும் நன்கு அமைந்து எளிய பாடங்களாக எழுதியுள்ளது மிகவும் வியக்கற்பாலது. இந்நூல் யாவார்க்கும் உபயோகமாகி, நம் சமய உண்மைகளை யாவரும் ஓணர்ந்து, நம் சைவ உலகம் தழைக்கும் என்ப தில் தடையில்லை.....”

இந்நூல் வேண்டுவோர் ஷ. ஆசிரியர் விலாசத்திற்கெழுதிப் பெற்றுக்கொள்க.

இ. ஆ.

சிவஞானபோதச் சிற்றுரை விளக்கம்.

தமிழ் நிலத்தார்க்கு உயர் வொப்பில்லாத பெருஞ் செல்வ மாயுள்ளது சிவஞானபோதம். இதனை உலகத்துக்கு இலகுநிற் பயன்படுமாறு செய்து வைத்தார் மாதவச்சிவஞானயோகிகள். இவர் இந்நூலுக்குப் பேருரை சிற்றுரை என்னும் இரண்டு சிறந்த உரைகள் செய்து வைத்தனர். இவற்றுட் பேருரை “திராவிடமகா பாடியம்” என்னப்படும். இந்தப்பாடியத்தின் பூரணவடிவை எல்லாரும் ஏககாலத்தும் காண்பது அரிதினும் அரிது. சிற்றுரை எல்லார்க்கும் கிட்டுதற்குரியதாயினும், அதனகத்தே அனேக பொருள்கள் ஆழமுற்றமைந்து கிடக்கும். இந்தப்பொருள்களைச் சித்தார்த சாத்திர ஆராய்ச்சியின் விருப்புடையர் எவர்க்கும் எளிதீற் புலப்படுத்துமாறு, தூத்துக்குடிச் சைவப்பிரசாரகர் ஸ்ரீமான் பொ. முத்தையபிள்ளை அவர்கள் “சிவஞானபோதச் சிற்றுரை விளக்கம்” எனப் பெயரியதோர் விளக்கவுறையை இயற்றி அச்சிடு வித்திருக்கின்றார்கள். இதன் சில பாகங்களை நாம் வாசித்துப் பார்த்தபொழுது பிள்ளை அவர்களுடைய சைவநூலுணர்ச்சியும் சமயபத்தியும் உலகத்துக்குப் பயன்படுகலை நோக்கிப் பெரிதும் மகிழ்வற்றேம்.

ஸ்ரீமத் - சுவாமிநாத பண்டிதரவர்கள் அச்சிட்ட

திருவிளையாடற்புராணமும்

சிவப்பிரகாசசுவாமிகள் பிரபந்தத்திரட்டும்.

இவ்விரண்டு நூல்களையும் ஸ்ரீமத் சுவாமிநாதபண்டிதரவர்கள் சமீபத்தில் அச்சிட்டு சென்னைச் சிவனடியார் திருக்கட்டத்துப் புத்தகசாலைக்கு ஒவ்வொன்றிலும் ஒவ்வொருபிரதியனுப்பி யுபகரித்தார்கள். இவற்றுள் திருவிளையாடற்புராணம் முதனால் பழைய எட்டுப்பிரதிகள் இவற்றோடு ஒத்துப்பார்த்துச் சிறந்த திருத்தங்களுடனும், அரும்பதக்குறிப்புக்களுடனும், திருவாலவாய்த் தேவாரப்பதிகம் பன்னிரண்டு, திருவாசகத் திருப்பாண்டிப்பதிகம் ஒன்று, திருவாணவாய்த் திருப்புகழ் பதினைந்து, அறுபத்து நான்கு திருவிளையாடற்போற்றிக் கவிவெண்பா இவற்றோடும், எழுபது பவுன்காகிதத்தில் அச்சிடப்பட்டுள்ளது. இப்பதிப்பு - இதுவரையில் வெளிவந்த பதிப்புகள் எவற்றினும் சிறந்ததென்பதில் ஐயமில்லை.

இதின் விலை ரூபா 3-0-0.

சிவப்பிரகாசசுவாமிகள் பிரபந்தத்திரட்டில் சோணைசைலமலை முதலிய இருபத்தொரு பிரபந்தங்களும், கருணைப்பிரகாசசுவாமிகளியற்றியருளிய இட்டலிங்க வகவலும், இவ்விருவர் சரித்திரங்களுப், செய்யுட்களின் அரும்பதக்குறிப்புகளையும் அடங்கியிருக்கின்றன.

இதின் விலை ரூபா 1-4-0.

இவை வேண்டுமோர் சென்னப்பட்டணம் ஆயலூர் முத்தையா முதலி வீதி 37-வது நெ. விட்டிலிருக்கும் ஷே. பண்டிதரவர்களிடம் பெற்றுக்கொள்க.

இ. ஆதிசூல முதலியார். (ப-ர்.)

பித்தவாயு லேக்கியம்.

இதை அவரவர்கள் வயது, சரீரம், நோய், அதுபவம், அதுகூலங்களுக்கு ஏற்றபடி, காலை, அல்லது மாலை, அல்லது காலையு மாலையும், அல்லது போஜனத்திற்கு பிறகு, சிறு சிறு கெச்சைக்காயனவு சாப்பிட்டு வந்தால் பித்தவாயு பறந்தோடும். பசிதீபனமும் சரீரபுஷ்டியும் உண்டாம். இதுவே கைகண்ட தாதுபுஷ்டி மருந்துமாம். இதை அதுபவத்தாலறியலாம். இதற்குப் பத்தியமில்லை. 20 வேளை லேக்கியம் அடங்கிய டப்பியின் விலை ரூ. 1-0-0.

வி பி யில் அனுப்பினால் ஒரு டப்பிமுதல் மூன்று டப்பிவரையில் 4 அணா அதிகமாகும்.

இ. கண்ணப்பமுதலியார்,

43, பாளையப்பன்வீதி, ஏழுகிணறு, சென்னை

உ
சிவமயம்.
திருச்சிற்றம்பலம்.

சைவம்.

இது
சென்னைச் சிவனடியார் திருக்கூட்டம்
எனப் பெயரிய

சைவ மஹா சபையின்
மாதாந்தப் புத்திரிகை.

மலர் 4. பிங்களாஸ் தைஸ் 1918ஸ் ஜனவரிஸ் இதழ் 1.

உள்ளுறை.

பக்கம்.

சிவஞானபோதம் ...	...	...	...	1
மனோகிரஹ வினக்கம் ...	...	...	...	4
இழுக்குரை மறுப்பு ...	...	...	...	9
சைவப் பத்திரிகாசிரியர் சரித்திரச் சுருக்கம் ...	...	...	...	14
சங்கிராந்தி வீரத வரலாறு ...	...	...	...	19
கடவுள் நம்மையேன் உண்டாக்கினார்? ...	...	...	...	20
ஆயுள் சந்தா ...	...	...	...	24
பிரார்த்தனை ...	...	...	...	24

இப்பத்திரிகையில் விஷயதானம் செய்தவர்கள் இன்றொன்று ஆங்காங்குக் காட்டப்படாதனவெல்லாம் பத்திரிகாசிரியரின் வியாசங்களாம்.

இஃது

திருப்பாதிரிப்புலியூர் ஞானியார்மடாலயம்
ஸ்ரீலக்ஷ்மி - சீவசன்முக மெய்த்ஞான சிவாகாரிய சுவாமிகளுக்குச்
சமர்ப்பிக்கப்பெறுவது,

பத்திரிகாசிரியர்

இருக்கம் - ஆதிசூல முதலியார்.

(Retired Accountant, Military Accts., Department.)

நெ. 43, பாளையப்பன்வீதி, ஏழுகிணறு, சென்னை.

வைதிக சைவ அச்சுக்கூடம்

1918

தபாற்செலவு உட்பட வருடச்சந்தா ரூபா ஒன்று.

சென்னைச் சிவனடியார் திருக்கூட்டத்தின்

——— போஷகர்கள். ———

ஸ்ரீமான் யஸ். இரத்தினவேல் செட்டியாரவர்கள்

Dubash, Messrs. Best & Co.

„ வி. மாசிலாமணிப் பிள்ளையவர்கள், பி. ஏ., பி. எல்.

Official Referee, High Court.

„ ராவ்சாஹிப் பி. மாசிலாமணி முதலியாரவர்கள்

Engineering Contrator.

„ ராவ்பஹதூர் கே. வைத்தியலிங்கம் பிள்ளையவர்கள்

Presidency Post Master.

„ வி. முத்தையா பிள்ளையவர்கள்

Merchant, Periyanna Moodaly Street, Madras.

„ ஆர். காசிவிசுவநாத முதலியாரவர்கள்

Snuff & Tobacco Merchant, Madras.

„ திரு. சபாபதி முதலியாரவர்கள்

Retired Sub-Engineer, Mint Street.

சைவம் முதல் மலர்.

நமது பத்திரிகையின் புதிய சந்தாதாரர்கள் பலர் விரும்பியவாறு, 1915ஆம் வெளிவந்த முதல் மலரின் இரண்டாம் பதிப்பு அச்சிடப்பட்டிருக்கிறது. இதின் விலை வி. பி. தபாற்செலவுப்பட ரூபா ஒன்று.

இரண்டாம் மலர் இப்போது கிடைக்காது.

மூன்றாம் மலர் சிலபிரதிகளே இருக்கின்றன. இதின் விலையும் வி. பி. தபாற்செலவுப்பட ரூபா ஒன்றே. வேண்டுவோர் விரைந்து பெற்றுக்கொள்க.

பிஷு திருத்தம்.

இச்சஞ்சிகையில் முதல் 8 பக்கங்களின் எண்களை முறையே 1 முதல் 8 எனத் திருத்திக்கொள்க.

சிவமயம்.
திருச்சிற்றம்பலம்.

சைவம்.

மலர் 4. காலயுத்திஸ்ரூதம-1918ஸ்ரூஜனவரிமீ இதழ் 1

விநாயகத் துதி.

ஒளியான திருமேனி யுமிழ்தான மிக்மேவு
களியார வருமானை கழஞ்ஞ மறவாம
லளியாளு மலர்தூவு மடியார்க ளுளமீன்
வெளியாகும் வலிதாய வினாகூட நினையாவே.

சிவஞானபேர்தம்.

நான்காஞ் சூத்திரம்.

அந்தக் கரண மவற்றினென் றன்றவை
சந்தித்த தான்மாச் சகசமலத் துணரா
தமைச்சர சேய்ப்பநின் றஞ்சவத் தைத்தே.

அன்வயம்—ஆன்மா அந்தக்கரண மவற்றின் ஒன்றன்று. சக்கச்
மலத்து உணராது அமைச்ச அரசு ஏய்ப்ப அவை சந்தித்தது நின்று
அஞ்ச அவத்தைத்து.

(இ-ள்.) ஆன்மா அந்தக்கரண மவற்றின் ஒன்று அன்று =
ஆன்மா அந்தக்கரணங்களாகிய மனம்; புத்தி; அகங்காரம், சித்தம்
என்னும் நான்கினுள் ஒன்றன்று. (ஆயினும்) - சகசமலத் துண
ராது = சகசமலத்தினால் உணர்வின்றி—அமைச்ச அரசு ஏய்ப்ப =
மந்திரிமாரோடுகூடிய அரசனைப்போல்—அவை சந்தித்தது நின்று
அஞ்ச அவத்தைத்து = அவ் வந்தக்கரணங்களோடு கூடிநின்று
(சாக்கிரமுதலிய), ஐந்து அவத்தைபுடைத்தாம். (எ-று.)

பிரமாணம் இலக்கணம் என்னும் இரண்டாலும் பதி பசு
பாசங்களின் உண்மையைச் சாதிக்கவேண்டும் என்னும் முறைமை
யால், முதல் மூன்று சூத்திரங்களில், அனுமானப் பிரமாணத்தால்,

மூறையே பதியுண்மையையும், பாச உண்மையையும், பசு உண்மையையும் சாதித்து, அவற்றின் இலக்கணங் கூறத்தொடங்கி, மூன்றாம் சூத்திரத்தாற் சாதிக்கப்பெற்ற பசுவின் இலக்கணத்தை இச்சூத்திரத்திற் கூறுகின்றார்.

ஆன்மா அந்தக்கரணங்கள் நான்கினுள் ஒன்றன்றாயினும் சகசமலத்தால் தனக்கு துண்ணுணர்வு இல்லாமையினால், அரசன் மந்திரிகளோடு கூடித் தன் தொழிலைச் செய்வதுபோல், துணையாகிய அக்கரணங்களோடு கூடிநின்று, சாக்கிரம் முதலிய ஐந்து அவத்தைகளையுடையதாம். அவ்வாறு நின்று அஞ்சவத்தைப்படுதல் ஆன்மாவுக்குத் தடத்த இலக்கணமாம்.

“செம்பிற களிம்புபோல் ஆனவம் ஆன்மாவைப் பற்றியிருத்தலால் அது சகசம் எனப்பட்டது” என்று சிவாகமம் கூறுகின்றது.

ஆன்மா என்னுஞ் சொல் வியாபகம் எனவும் சித்தசித்து எனவும் பொருள்படும்.

இச்சூத்திரத்தின் அதிகரணங்கள்.

1-வது—(ஆன்மா) அந்தக்கரணமவற்றின் ஒன்றன்று.

2-வது—ஆன்மா சகசமலத்துணராதது (அமைச்சர சேர்ப்பு) அவை சந்தித்தது.

3-வது—(ஆன்மா) அமைச்சர சேர்ப்பு நின்று அஞ்சவைத்ததே.

இச்சூத்திரத்தின் சூர்ணிகை.

1-வது—அந்தக்கரணங்களுக்கு உயிர் உட் கூடினானறித் தொழிலில்லாதபடியினாலே, அந்தக்கரணங்களுக்கு வேறாய் உயிர் உண்டு.

2-வது—மலமறைப்பால் உயிர்க்கு அறிவில்லை.

3-வது—உயிர் மூன்றவத்தைப்படும்.

இச்சூத்திரத்தின் வார்த்திகம்.

1-வது—ஈண்டு இவ்வான்மாவாவது அந்தக்கரணங்களாயுள்ள மனோபுத்தி யகங்கார சித்தங்களில் ஒன்றன்று என்றது—அவைதாம் பிரகாசமாய்நின்றே அப்பிரகாசமாய் நின்றலான்.

2-வது—இனி இவ்வான்மாச் சகசமலத்தினு லுணர்வின்றென் பது—அதுதான் ஞானதிரோதகமாய் மறைத்துக்கொடு நின்றலான்.

3-வது—இனி இவ்வான்மாச் சாக்கிரஞ் சொப்பனஞ் சுழுத்தி தூரியந் தூரியாதீதமாயுள்ள பஞ்சாவத்திதனாய் நிற்குமென்றது— அதுதான் மல சொரூபத்தின் மறைந்து அரூப சொரூபியாய் நின்றலான்.

இச்சுத்திரத்தின் உதாரண வேண்பாக்கள் ஏழு.

முதல் அதிகரணம்.

ஆன்மா அந்தக்கரணமவற்றின் ஒன்றன்று.

(இ-ள்.) ஆன்மா அந்தக்கரணங்களாகிய மனம் புத்தி அகங் காரம், சித்தம் என்னும் நான்கினுள் ஒன்றன்று. (ஏ-று.)

இதில் 1-வது—தன்னாற் கூறப்படுபொருள்—அந்தக்கரணங் களுக்கு வேறாய் உயிருண்டு.

2-வது—ஐயப்பாடு—உயிர் அந்தக்கரணங்களேயோ, அவற் றின் வேறே?

3-வது—பிற்கூறும் பக்கம்—முற்கூறியவாறு, தேகம், இந் திரியம் முதலியன வெல்லாம் வெவ்வேறு பெயர் பெற்றிருத்தலால் அவை உயிராகா. அந்தக்கரணமாகிய சிந்தையைச் சீவன் என் னும், சீவனைச் சிந்தை யென்றும் வழங்கி வருதலால், அந்தக்கர ணங்கள் தனித்தனி ஆன்மாவாம். (இது அந்தக்கரணன்மவாதி கள் பக்தம்.)

மறுத்துரைக்குஞ் சித்தாந்தத் துணிபு—அந்தக்கரணங்களா னவை தம்மை நோக்கி அசித்தாகவும், தம்மிற் கீழுள்ளவற்றை நோக்கிச் சித்தாகவும் இருக்கும். ஆன்மா அவ்வாறன்றித் தன்னை நோக்கியும் சித்தாயிருக்கும். ஆதலால் ஆன்மா என்பது அந்தக் கரணங்களாகிய மனோபுத்தி யகங்கார சித்தங்களில் ஒன்றன்று. (இதனை இன்னும் விரித்துரைப்பாம்.) உயிரோடு கூடி ஐம்பொறிக ளறிந்த விடயங்களுள் ஒன்றை இதுயாது என சித்தம் சிந்தித்தறி யும். அச்சித்தம் தான் அவ்வாறு அறிந்ததை யறிபமாட்டாது. மனமானது அவ்விடயத்தை இன்னதெனச் சங்கற்பிக்கும். அன்றி

பும், அது இன்னதாமோ அன்றோ வென விகற்பமுஞ் செய்யும்; அவ்வாறு தான் சங்கற்ப விகற்பம் செய்ததை யறியமாட்டாது. அகங்காரம் அவ்விடயத்தை யான் இன்னதெனத் துணியேன் என்று ஒருப்பட்டு எழுந்து அறியும்; தான் ஒருப்பட்டெழுந்ததை யறியமாட்டாது. புத்தி அதனை இன்னது இது என நிச்சயித்தறியும்; தான் நிச்சயித்ததை யறியாது. ஆனால் ஆன்மாவானது அவற்றோடு கூடி அதுவுதுவாயிருந்து, சிந்தித்தும், பற்றியும், எழுந்தும், நிச்சயித்தும் அறிவதோடு, தான் சிந்தித்ததையும், பற்றியதையும், எழுந்திருந்ததையும், நிச்சயித்ததையும் அறியும். ஆதலால் தன்னை நோக்கியும் சிந்துப்பொருளாயிருக்கும் ஆன்மா தன்னை நோக்கச் சிந்துப்பொருளாகாத அந்தக்கரணங்களுக்கு வேறும்.

சூனியான்மவாதி, தேகான்மவாதி, இந்திரியான்மவாதி, அந்தக்கரணான்மவாதி, சூக்குமதேகான்மவாதி, பிராணான்மவாதி, விஞ்ஞானான்மவாதி, சமுகான்மவாதி, என்னும் எண்மருள், அந்தக்கரணான்மவாதிகள் ஒழிந்த மற்றை எழுவரும் பிரமாண வியலாகிய மூன்றாற் சூத்திரத்திற் மறுக்கப்பட்டு, இலக்கணவியலாகிய நாலாற் சூத்திரத்தில் அதுவாத முகத்தால் அந்தக்கரணான்மவாதிகள் மறுக்கப்பட்டனர்.

(இன்னும்வரும்.)

மனோ நிக்ரஹ விளக்கம்.

புரமூரண என்மனங் குவியவொரு தந்திரம் பண்ணுவதுனக் கருமையோ எனவும்
சிந்தையை யடக்கியே சம்மாவிருக்கின்ற திறமரிது ... எனவும்
உறவுடலை யெடுத்தவறிற் பிரமாதியேனுமுனை யொழிந்து தள்ளற்
கறவுமரி தரிதன்றோ இகபுரமு முன்னையன்றி யாவ துண்டே... எனவும்
சினமிறக்கக் கற்றாலுஞ் சித்தியெலாம் பெற்றாலும்
மனமிறக்கக் கல்லார்க்கு வாயேன் ப்ராபரமே எனவும்

ஸ்ரீ தாயுமான சுவாமிகள் திருவாய் மலர்ந்தருளி யிருக்கின்றனர்.

அமிர்தபிந்தூப நிததமும் :—

மனையேவ மனுஷ்யாணம் கரணம் பந்த மோக்ஷயோ?
பந்தாய விஷயா ஸக்தம் முக்த்யை நிர்விஷயம் ஸ்மருதம் ... எனவும்
அறுதியிட்டிருக்கின்றது.

இந்த உபநிடதத்தின் பொருளாவது மனமென்பதே மனிதர் தனக்குப் பந்தத்துக்கும் மோக்ஷத்துக்கும் காரணமாயுள்ளது. விஷயத்துடன் கலந்தால் பந்தத்துக்கும் விஷயத்துடன் கலவா திருந்தால் மோக்ஷத்துக்கும் ஏதுவாகிறது என்பது பொருளாம்.

மனமானது அந்தக்கரணங்களுள் ஒன்று. ஆன்மா தன் இச்சா ஞானக் கிரியைகளைச் செலுத்துதற்கு இம்மனத்தையே முக்கிய கருவியாகக் கொண்டிருக்கின்றது. ஆன்மாவின் இச்சா ஞானக்கிரியைகள் புத்திதத்துவத்தை யடைந்து புறத்திலே செல்லும்போது மனமானது அவற்றால் ஏவப்பட்டுப் புறத்திலுள்ள ஞானேந்திரியங்களாலும் கர்மேந்திரியங்களாலும் முறையே வந்த அறிவையும் தொழிலையும் உள்நின்று வாங்கிப் புத்தியிற் சேர்க்கின்றது. பிறகு ஆன்மா அவற்றோடு தொடர்புபடுகின்றது. இதனை விரிக்கின் ஆன்மா ஞானேந்திரியங்களால் புறத்தேயுள்ள சத்த, ரூப, ரச, கந்தங்களாகிய விஷயங்களை நுகர்தற்கும், கர்மேந்திரியங்களால் புறத்தேயுள்ள வசன, கமன, தான, விசர்க்க, ஆநந்தங்களைச் செய்தற்கும் மனமே பெரிந் துணையா யிருக்கின்றது. (உதாரணமாக) கண்ணேந்திரியத்தினால் காணப்பட்ட ஒருவிஷயம் ஆன்மா அறிவை யடையவேண்டுமானால் மனமே கண்ணினிடமாக அதனை வாங்கி உள்ளேகொண்டுபோய் புத்திதத்துவத்தில் சேர்க்கின்றது. புத்திதத்துவம் அதை வாங்கி ஆன்மா அறிவிற்குப் புலப்படுத்துகின்றது. இவ்வாறே ஆன்மாவின் அறிவை வெளியில் விடுதற்கும் வெளியிலுள்ள விஷயங்களை ஆன்மாவின் அறிவிற்குச் சேர்த்தற்கும் இடையில் நின்று துணைசெய்வது மனம் என்னும் அந்தக்கரணமேயுாம். இம்மனத்தின் சம்பந்தம் இல்லாவிட்டால் ஆன்மா அறிவு உலகிலுள்ள விஷயங்களைக் கவரமாட்டாது. உலகிலுள்ள விஷயங்களும் தாமே ஆன்மாவை யடையமாட்டா. இதனால் மனத்திலே யாவும் தங்கியிருக்கிறதென்றும், மனமே பந்தத்துக்கும் மோட்சத்துக்கும் காரணமென்றும் வேதம் அறுதியிட்டு நின்றது.

மனமானது எக்காலத்தும் ஹிருதயத்தையே தனக்கு இருப்பிடமாகக்கொண்டு வாயுவைப்போல அசைந்துகொண்டிருக்கிறது. அதுவிஷயங்களைப் பொருந்தி நின்ற இச்சையை யே தனக்கு வடிவமாகப்பெற்று வேண்டின தொன்றிலே சங்கற்பித்து நிற்கிறது. இந்திரியங்களைக் கலங்கச்செய்வதோடு விஷயங்களையுங் கெட்டியாகப் புற்றுகிறது. இதற்கு உள்ளும் புறமும் வடிவின்மையால்

ஆகாசத்தைப்போல ஐடருபமாய் நிலைபெற்றிருக்குந் தன்மையைப் பெற்றுள்ளது. இத்தகைய மனம் இருவகைப்படும். உள்ளே சங்கற்ப விகற்பங்களைச் செய்வது ஒன்று. மற்றொன்று புறத்தே இந்திரியங்களுக்குப் புசிப்பைக்கொடுப்பது. அன்றியும் சுத்தமனம், அசுத்தமனம் என இருவிதப்படும். சுத்தமனம் புறத்தேயுள்ள விஷயங்களைப் பற்றுவதொழித்துத் தானே தனித்து நிற்பது. அசுத்தமனம் அவற்றோடு கூடிக் கலந்திருப்பது. இவ்வாறு தனித்து நின்றற்கும், விஷயங்களோடு கலந்திருத்தற்கும் மனமே காரண மாதலால் மோட்சத்தை அபேக்ஷிக்கும் ஒவ்வொருவரும் தள்ளற் பாலதாகிய பந்த அறிவையும், கொள்ளற் பாலதாகிய மோட்ச ஞானத்தையும் பெறவேண்டியது அவசியமென்று ஏற்படுகின்றது. படவே, சுத்த அசுத்த மனங்களின் நிலைமைகளைத் தெரிந்துகொள் றுதல் யார்க்கும் இன்றியமையாததாம்.

ஆன்மாவுக்குப் பந்தம் எப்படி உண்டாகிறதெனில் கூறுதாம்:— மனமானது மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி என்னும் ஞானேந்திரி யங்களை இயக்கி வியாபரிப்பதனால் புறத்தேயுள்ள பஞ்சபூதங்களின் குணங்களாகிய சுவை, ஒளி, ஊறு, ஓசை, நாற்றம் என்னும் ஐந்து விஷயங்கள் மனத்தின்வாயிலாக ஆன்மாவைப் பொருந்துதலும், புண்ணிய பாவ கர்மங்கள் ஆன்மாவை யடைதலுமாய் ஆன்மாவுக் குப் பந்தம் உண்டாகிறது. இந்த விஷயங்களை ஆன்மா விருப்பத் தோடு அனுபவிக்கும்போது அவை சுகமெனவும், வெறுப்போடு அனுபவிக்கும்போது அவை துக்கமெனவும் எண்ணப்படுகின்றன. இதனால் மனத்தின் சங்கற்ப விகற்பங்களே சுகதுக்கங்களுக்குக் காரணமாகின்றன. மேலும் மனமானது வாக்கு, பாணி, பாதம், பாயுரு, உபஸ்தம் ஆகிய கர்மேந்திரியங்களோடு சார்ந்து அவற்றை இயக்காதொழிந்தால் கர்மேந்திரியங்களின் தொழில்களாகிய வசன, கமன, தான, விசர்க்க, ஆரந்தம் என்பன ஒருபோதும் நிகழா. அவை நிகழாதபோது கர்மங்களைக் கர்மேந்திரியங்கள் செய்யவுமாட்டா. இதனால் மனத்தின் சங்கற்ப விகற்பங்களே இவற்றிற்குங் காரணமாகின்றன.

இப்படி மனமே புண்ணிய பாவங்களைச் செய்தற்கும், கர்மப் பயலாகிய இன்ப துன்பங்களை அனுபவித்தற்கும் காரணமாய் நிறிகின்றது. அதனால் இம்மனத்தின் கொடிய செயலைக் கண்டு அறிவுடையோர் அஞ்சி நடுங்குவர்.

ஸ்ரீ தாயுமான சுவாமிகளும்:—

பொன்னிலே பணிபோலும் மாயைதருமனமே யுன்புரைகள் தீர்தாய்
என்னினோ யான்பிழைப்பேன் எனக்கினியா ருன்போல்வார் இல்லைஇல்லை
உன்னிலோ திருவருளுக் கொப்பாவாய் என்னுயிர்க்கோ ருறவுமாவாய்

எனவும்
வறிதிலுன்னை அசத்தென்னல் வழக்கன்று சத்தெனவும் வாழ்த்துவேன்
என்
சிறுமைகெடப் பெருமையினின் சென்மதே யுத்தினிநீ செல்லல் வேண்டும்:
எனவும்

தீராத வென்செனன வழக்கெல்லாந் தீருமிந்தச் செனனத் தோடே
யாரேனும் அறிவரிய சீவன்முத்தி யுண்டாகும் ஐயவையோ
காரேனும் சுற்பகப்பூங் காவேனும் உனக்குவமை கார்ட்டப் போமோ
பாராதி யாகவெழு மண்டலத்தில் நின்மகிமை பகர லாடோ. எனவும்
இரங்கிக்கூறித் தம் மனத்தை வசப்படுத்தினர்.

மனமானது ஒருகணமேனுஞ் சும்மாவிராது. விடயங்களைப்
பற்றுதலும், சங்கற்ப விகற்பங்களைச் செய்தலுமாகவே இருக்கும்.
மனத்தை அடக்கி நிறுத்துதல் மிக்க அரிதாகும். பெருங்காற்றைத்
தடுத்து நிறுத்துவது எப்படி அசாத்தியமோ அதுபோல தடுக்கக்
கூடாததாய் தன்னிச்சையின்படி அலைந்து கொண்டிருக்கிற
வாயுவின் அம்சமாகிய மனத்தை ஒருவழிப்படுத்தி நிறுத்துவது
சாத்தியமான காரியமல்ல. மனம்போனபோர்க்கில் அறிவையும்
விட்டுவிட நோர்ந்தால் மனம் அளவில்லாத இன்ப துன்ப போகங்
களையும், புண்ணிய பாவ கர்மங்களையும் வாரிக்கொண்டு வந்து
சேர்க்கும். அவை யாவும் ஆன்மாவுக்குப் பந்தமே. மனம் புறத்தே
வியாபரியாது உள்ளே அடங்கிச் செயலற்றிருந்தால் புறவிஷயங்க்
ளெல்லாம் மனத்தினாலே கிரகிக்கப்படா. அவை புத்திக்கும் விஷய
மாகவும் மாட்டா. ஆன்ம அறிவும் அப்புத்தியைக் கவ்வவுமாட்டா.
அப்பொழுது ஆன்மாவுக்குச் சுகதுக்க போகங்கள் நிகழா. புண்
னிய பாவங்களுஞ்சாரா. அதனால் பந்தம் உண்டாகக் காரணமும்
இல்லை. மனத்தின் வியாபாரம் பிராணவாயுவினாலும், பிராணவாயு
வின் இயக்கம் அகங்காரத்தினாலும் நிகழ்கின்றது. இதனை யோகிகள்
நன்றாய் உணர்ந்தவர்களாதலால் அவர்கள் சாத்தவீகம், இராசதம்,
தாமதம் என்னும் முக்குண விருத்திகளை யொழித்து, அகங்காரத்தை
விட்டுப் பிராணவாயுவைத் தடுத்து மனத்தை அகத்தே நிறுத்திக்
கொள்வார்கள். முக்குணங்களை யொழித்தால் அகங்காரம் சார

மாட்டாது. அகங்காரம் அடங்கினால் பிரணவர்பு இயங்கமாட்டாது; பிரணவர்பு இயங்காதொழிந்தால் மனம் செயலற்றுவிடும். மனஞ் செயலற்றுவிட்டால் ஞானேந்திரியங்கள் சுகதுக்க விஷயங்களை ஏற்கா. கர்மேந்திரியங்கள் தொழில் செய்யா. அப்பொழுது ஆன்மாவின் அறிவு பர்த்தமற்று ஆரந்த மயமாயிருக்கும். அதுபற்றியே யோகிகள் யோக்முயற்சியினாலே மனோ நிக்ரஹஞ் செய்து பர்த்தமற்றவர்களாகின்றனர்.

இவ்வாறன்றி மனோ நிக்ரஹஞ் செய்ய இருவித கருவிகளுண்டு; அவை அப்பியாசமும் வைராக்கியமுமாம். அவற்றுள் அப்பியாசமாவது நித்திய நைமித்திக கர்மாத்ஷ்டானங்களைத் தவறாது முடித்துக்கொண்டு தர்னவழிபடுந் தேவதையினிடத்துச் சித்தத்தைத் திறம்பாமல் வைத்துத் தியானஞ்செய்ய மனத்தைப் பழக்குவது. வைராக்கியமாவது புறத்தேயுள்ள விஷயங்கள் தேர்ஷமுடையன என்று அதுபவத்தாற்கண்டு அவைகளிடத்தில் அநிச்சைவைத்து அவற்றைவிட்டு விலக மனத்தைப் பழக்குவது.

மனத்தின் விருத்திதான் எதுவரையிலும் ஹிருதயத்தில் குவிந்து கூடியமாகுமோ அதுவரையிலும் அம்மனத்தைத் தடுக்கவேண்டும். அதுவே ஞானமூர் தியானமுமாம். அது கூடியமடையுங்கால் ஹிருதயத்திலுள்ள புரீததி என்னும் நாடியில் பிரவேசிக்கும்; அங்ஙனம் பிரவேசிக்கவே விஷயவாசன்களைக் கொண்டுவிந்து உதவும் நாடிகளின் சம்பந்தம் அங்கு இன்மையால் சங்கற்பத்தையே தனக்குச் சொருபமாகக் கொண்ட மனம் எரிகரும்பற்ற தீயைப்போலத் தானே தொலைந்துபோகும். இதுவே மனோலயமாகும். இது உழைப்பால் வருவதன்றிச் சொல்மாத்திரமாய் வருவதன்று.

சுகலசம்பாதித சுத்தாத்வைத சித்தாந்த சைவர்கள் மனோ நிக்ரஹஞ் செய்யும் ஞானமார்க்க முயற்சி யோகிகள் செய்யும் மனோலய முயற்சியைப்போல் அவ்வளவு அரிதன்று. அது எளிதில் கைகூடுவது. எவ்வாறெனில் சுத்தாத்வைத சித்தாந்த சைவர்கள் முக்குணங்களையும் அந்தக்கரணங்களையும் இந்திரியங்களையும் பிரணவர்புவையும் பெர்ருட்படுத்தி அவற்றை அடக்கி யொடுக்க ஒருபோதும் நினையார். எல்லாத் தத்துவங்களையும் தம்மின் வேறெனக்கண்டு, எல்லாவிடார்பாரங்களும் மனத்தால் வருவனவென்று உணர்ந்து தத்துவங்களோடும் மனத்தோடும் சாராமல் விருப்பு வெறுப்பு அற்று கம்மா இருந்துவிடுவார்கள். அதாவது மனத்தை

ஒடுக்குவதில் முயற்சி செய்யாமல், அறிவை பகிர்முகப்படுத்தாது உள்ளொடுக்கி, அருளில் நிறுத்தி ஆநந்தத்தில் அழுந்தி அறிவுஞ் செயலுமற்று அசைவின்றி இருந்துவிடுவார்கள். அப்பொழுது ஆன்மா எங்கும் நிறைந்த சிவத்தில் வேறற நின்று, சிவமென்றுந் தானென்றும் பகுத்துணராமல் சிவமேயாய்த் தெவிட்டாத தெள்ளமுதமாகிய சிவானந்தத்தைபுண்டு நித்தியமான பேரின்பந் துய்க்கும். இத்தகைய மனோ நிக்ரஹநிலையே உண்மை நிலையாம். இதனை அடியில் காட்டிய ஸ்ரீ தாயுமான சுவர்மிகள் திருப்பாசரத்தால் உய்த்துணர்க.

எனதென்பதும்பொய் பானென்பபொய்
எல்லாமிறந்த இடங்காட்டும்
நினதென்பதும்பொய் நீயெனல்பொய்
நிற்குநிலைக்கே நேசித்தேன்
மனதென்பதுமோ என்வசமாய்
வாராதைய நின்னருளோ
தனதென்பதற்கும் இடங்காணேன்
தமியேன் எவ்வாறுய்ளேனே.

சுபம். மெய்கண்டநாதன் துணை.

சோளங்கிபுரம் - சிவஅருணகிரி முதலியார்.

ஏகர்ன்மவர்த பாவலரின்,
இழுக்குரை மறுப்பு.

ஐயம்மீ,

சின்னாள் முன்னர் வடமொழிச் சிவஞானபோதத்திற்குத் தஞ்சை ஸ்ரீமான் வெ. குப்புசாமிராஜு அவர்கள் உரையொன் றெழுதி, அதனைத் “தத்துவப்பிரகாசிகை” என்னும் பெயரால் வெளிப்படுத்தியுள்ளார்கள். அது அந்நூலோடு முற்றிலும் மாறு பட்ட உரையாயிருத்தல் கண்டு அம்மாறுபாட்டினைத்தையும் விளக் கப்புகுவது, மணற்சோற்றில் கல்லராயப் புகுவதோ டொக்கு மெனக் கருதித் தாவிபுலாக (ஒரு பாணைசோற்றிற்கு ஒரு சோறு பதம்பார்க்கும்) நியாயமாய், அவற்றுள் ஓர் விஷயத்தை எடுத் தாண்டு அதிலுள்ள மாறுபாட்டை “வடமொழிச் சிவஞானபோ தமும் ஸ்ரீமான் வெ. குப்புசாமிராஜு அவர்கள், மாறுபட்ட உரை யும்” எனப் பெயரிட சிறு பத்திரிகை வாயிலாக வெளிப்படுத்தி யிருந்தேம். அது பின்னர் சைவ சித்தாந்த மகாசமாஜத்தி னின்

றும் வெளியான சித்தாந்தம் 1917-ம் ஆண்டு 5-வது சஞ்சிகையிலும் வெளிப்பட்டுள்ளது. இவ்வாறு வெளிப்பட்ட பத்திரிகையினைக் காய்தலுவத்தலகற்றி ஆராய்ச்சி செய்த அறிஞரெல்லாம் ராஜா அவர்கள், பிரபலப்பிரமாண சாஸ்திரமான சிவஞானபோதத்திற்கு இவ்வாறாக வெல்லாம் மாறுபட்ட உரையெழுதி வெளியிடப் புகுந்தது, இதுகொண்டு சுருதி யுத்தி அனுபவ 'விருத்தமான தமது ஏகான்மவாதக் கொள்கைக்கும் பிரபலச் சுருதிப்பிரமாணம் உண்டென நாட்டிற்கொள்ளவே போலுமென எள்ளினகையாடா நிற்பவும், சென்னை தே. கிருஷ்ணசாமி பாவலர் என்பாரொருவர் இம் மாறுபட்ட உரையை மாறுபட்ட உரையென நாட்டுவார்போன்று வெளிவந்ததும், அதில் இவ்வுரையை வைதிக சைவரெல்லாம் கொண்டாடுவதாய்க் கூறியதும் வியப்பினும் வியப்பே. இது நிற்க; இனி விவாதவிஷயம் வருமாறு:—

ஐந்தாவது சூத்திரம்.

விதத்தயக்ஷாணிபும்ஸார்த்தாந்நஸ்வயம் ஸோபி சம்புநா |

ததவ்ஸாரீ சிவச்சேந்நாந்தோ யோவத்ஸதம் நயேத் ||

இதந்த ராஜா அவர்கள் கூறிய அவதாரிகை முதலியன வருமாறு:—

அவதாரிகை.—“இனி அவ்வாத்மா அறிதலும் சுதந்தரமாயின்றிச் சிவஞாலேயறியுமென்பதனைக் கூறுகின்றார்.”

பதவுரை.—“அக்ஷாணி அர்த்தான் பும்ஸா விதந்தி - இந்திரியங்கள் விஷயங்களைப் புருஷனையஜீவனலறிகின்றன, ஸ: அபி - அச்சிவனும், ஸ்வயம்ந - தானே அறிகிறதில்லை, ஸம்புநா - சம்புவினால், நயேத் - அறிகின்றான்” (என்பது முதலியன).

விசேட உரை.

“இதனால், இந்திரியவாயிலாகப் புருஷன் அறிவதுபோலச் சிவன்வாயிலாகச் சிவனே அறிகின்றான். சிவனுக்குச் சுதந்தரமான அறிவின்கூறு யென்பது பெறப்பட்டது. அது சூரியன் நேரே பிரகாசித்தற்கேதுவாகாத இருட்டறையிலுள்ள பாதார்த்தத்தினை ஒரு கண்ணாடியினது சாயாப் பிரகாசவாயிலாக விளக்குவதுபோலச் சிவன் அறிக்கையினால் மறைப்பட்டுள்ள பிரபஞ்ச விஷயங்களை அந்நக்கரண பிரதிபிம்ப சிதாபாஸ வறிவாகிய ஜீவாத்மாவின் வாயிலாக அறிவன் என்பதனால் பொருந்துமாறு காண்க.”

எமது ஆகேஷ்பம்.

ஈண்டு இவ்விசேட உரையில் இந்திரியவாயிலாகப் புருடன் அறிவதுபோல் சிவன்வாயிலாகச் சிவனே அறிகின்றான் என்கின்

றார்களே. இது 'அவ்வாத்மா அறிதலும் சுவதந்தரமாயின்றிச் சிவனாலே அறியும்' என்ற அவதாரிகை உரைக்கும் 'அச்சீவனும் தானே அறிகிறதில்லை; சம்புவினால் அறிகின்றான்.' என்ற சூத்திர உரைக்கும் மாறுபட்ட உரையேயாமன்றோ! யாதினாலெனின்; அவதாரிகையும் சூத்திரமும் சிவனாலே சீவன் அறியுமெனக் கூற, விசேட உரை சீவனாலே சிவன் அறிவன் எனக் கூறுதலினாலென்க.

இதற்குப் பாவலர் கூறிய சமீதானம்

“இவர் சிவஞானபோதம் 11-வது சூத்திரம் “ஏகமாய் நின்றே” என்னும் வெண்பாவினுரையில் சிவஞான சுவாமிகள் “கண் கண்ணாடியினின்றுந் தன்னை விடயித்தாற்போல முதல்வன் ஆன்மாவுடனின்றி தன்னை விடயித்தல் பொருத்த முடைமையின், ஆன்மாச்சிரயமென்னுங் குற்றம் இன்றோன்னவற்றிற் கெய்தா தென்றுணர்க. கண்ணாடிக் குள்ளாகத் தோன்றுவது போலும் எதிர்விம்பமாவதுவிம்பமேயன்றி வேறன்றென்பது சிவாகம நூற்றுணிபென்க” என்றெழுதியிருத்தலையும், இதன்கீழ் மெழுதியிருத்தலையும் படித்துணர்ந்திருப்பாராயின், சூப்புசாமி டிஜா அவர்கள் எழுதிய உரையைத் தவறென்று கூற முன்வரமாட்டார். சாஸ்திர ஆராய்ச்சி செய்யாமலே ஒரு நல்லுரையைப் பழிப்பது கற்றார்க்கழகன்றும்” என்பதே.

இவ்வாறு பாவலர் எமது ஆகேஷ்பத்துக்குக் கூறிய சமாதானம் எட்டுணைத்தாயினும் பொருந்துமா? பொருந்தாதென்பதே தேற்றம். எங்ஙனமெனில் ராஜா அவர்கள் 5-ம் சூத்திர அவதாரிகையிலும், பதஉரையிலும் சிவனாலே சீவன் அறிவன் எனக் கூறிவிட்டு, விசேடஉரையில் சிவனாலே சிவன் அறிவெனக் கூறியதையே யாம் மாறுபட்ட உரையென விளக்கியிருப்ப, இதற்குச் சமாதானம் கூறவந்த பாவலர் அவ்வவதாரிகைப் பொருளோடும் பதவுரைப் பொருளோடும் விசேட உரைப் பொருள் மாறுபடவில்லை என்பதை நியாயவாயிலாக நாட்டித் தாம் சூட்டிக்கொண்ட பாவலர்ப் பட்டத்தோடு உரைவலார்ப் பட்டத்தையும் சூட்டிக்கொள்ளாமல் வாதத்தைவிட்டுப் பிறிதொன்றினைச் சொல்லிப் பொழுது போக்கல் என்னும் தோல்வித்தானப் பட்டத்தைச் சூட்டிக்கொண்டமையாலென்க. இனி இப்பட்டம் சூட்டிக்கொள்வதற்காகவோ விவாத விஷயத்துக்கு எட்டுணையும் பொருந்தாத “ஏகமாய்.....” என்னும் வெண்பா உரையின் ஓர் சிறு பாகத்தை எடுத்து

தாண்டவர் அம்மட்டில் நின்றுவிடாது, “இவ்வுரையைப் படித்துப் பார்த்திருந்தால் ராஜா அவர்கள் உரையைத் தவறென்று கூற முன்வரமாட்டார்” எனக் கூறுமுகத்தானே அதனைப் படித்துப் பார்க்கும்படி எமக்கோர் உபதேசமும் செய்கின்றார். எமது பூர்வபுண்ணியம் இவர் உபதேசங் கேட்டுப் படிக்குங் படி இதுகாறும் எம்மை விட்டுவையாது பல்லாண்டுகட்கு முன்னரே பக்குவப்பட்டுப், பொய்கண்டூர் காணப் புனிதமெனும் அத்துவித மெய்கண்டார் அருளிய சிவஞானபோதத்தையும் அதற்கு,

“சங்கரர் ராமானுஜர் மத்துவர் பாடியங்கனெலார் தத்தளிக்கத் தங்கிய கேவலவிசிஷ்ட ிறுதலை யத்துவிதந்தந் தலைகவிழ்க்கத் துங்கமுறு சிவஞானபோத விருதயத்துண்மை சூழ்ந்ததற்கு மங்கள சத்தாத்துவித திராவிடமாபாடியத்தை வரைந்து வைத்தான்”

எனக் கொண்டாடப்பெற்ற மாதவச் சிவஞானசுவாமிகள் இயற்றிய பேருரை சிறுரையினையும் பார்த்தும் கேட்டும் படித்துணர்ந்துய்நெறியில் செலுத்திவிட்டமையின் இவருடைய உபதேசம் எமக்கணுத்துணையும் வேண்டிந்பாலதன்றும்.

இனி இவ்வுபதேசத்தை, அதாவது “ஓரும் வேதாந்தத் துச் சிறிற் பழுத்த ஆராவின்ப வருங்கனி பிழிந்து சாரங்கொண்ட சைவ சித்தாந்தத்” தேனமுதினைச் செவ்வனே ஊட்டவல்ல சிவஞான சுவாமிகள் இயற்றிய சிவஞானபோத உண்மை உரையைக் கைக் கொள்ளுமாலும், ராஜா அவர்கள் செய்த வடமொழிச் சிவஞான போத மாறுபட்ட உரையைக் கைவிடுமாலும், தமதேகான்மவாதக் கூட்டத்தார்க்கு உபதேசம் செய்யப் புகுவாரேல் அது பயனுடைப் புண்ணியச் செயலாய் முடியுமெனத் தெளிவாராக.

இனி, இவரெடுத்தாண்ட சிவஞானசுவாமிகள் உரைப்பொருளை விவாத விஷயமாய் விளக்கவேண்டிய அவசியம் சிறிதுமின்றியினும், இவரது படாடோப வார்த்தையைக் கண்டு ஏகதேசிகள் மயங்கா திருத்தற்பொருட்டுச் சிறிது விளக்குவாம். இவர் ராஜா அவர்கள் உரைக்கு சாதகமாமெனக் கண்டுபிடித்த வாக்கியமாவது “கண்கண்ணாடியினின்றும் தன்னை விடயித்தற்போல முதல்வன் ஆன்மவுடனின்றி தன்னை விடயித்தல் பொருத்தமுடைமையின் ஆன்மாச் சரயமென்னும் குற்றம் இன்றோன்னவற்றிற்கு எய்தாதென்றுணர்க” என்பதே. ஏனைய, இதன் பொருளை வலியுறுத்த எழுந்தனவேயாம். ஆகவே இவ்வாக்கியப் பொருளை விளக்குவதே

சுண்டு வேண்டற்பாலது. இனி இவ்வாக்கியமோ முதல்வன் உயிர்க்குக் காட்டும் உபகாரம் உடையனாயிருத்தலேயன்றி உடனின்றி காணும் உபகாரமும் உடையனாயிருக்கின்றான் என மேல்வாக்கியங்களால் சாதித்த வழி, இது பெத்த நிலைக்கட் பெறப்படுவதாகிய ஐம்புல விடையானுபவத்திற்குப் பொருந்துவதாயினும் முத்தி நிலைக்கட் பெறப்படுவதாகிய சிவானுபவத்திற்குப் பொருந்துமா? பொருந்துமாயின், ஆண்டுச் சிவம் தன்னைத்தானும் அனுபவித்தல் பெறப்பட்டுத் தன்னைப்பற்றுதலென்னுங் குற்றம் எய்துமே யென வாதிப்பாரை நோக்கி, அக்குற்றம் எய்தாமையினை விளக்கவந்ததே யாம். இதனால் இவ்வாக்கியமும், முன்பின்னுள்ள ஏனைய வாக்கியங்கள்போலப் பெத்தம் முத்தி இரண்டினும் சிவத்துக்கு முதன்மைத் தன்மையும், ஆன்மாவுக்கு அடிமைத் தன்மையும் சாதித்ததேயன்றி ராஜா அவர்கள் கூறிய விசேட உரைபோல சிவனுக்கு முதன்மைத்தன்மையும் சிவனுக்கு அடிமைத் தன்மையும் சாதிக்கவில்லையே. இங்ஙனமாகவும் பாவலர் ஏகமா யென்னும் வெண்பாவினுரையை எடுத்தாண்டதென்னை? ராஜா அவர்கள் உரையில் கண்ணாடி உவமை காணப்படுவதுபோல் சுவாமிகள் உரையிலும் கண்ணாடி உவமை காணப்படுதல் பற்றியா? அங்ஙனமாயின் ஈதென்ன அறியாமை! இருவர் கூறும் உவமையும் சாதிக்கும் பொருள் வேற்றுமை உரைவேண்டாமா? இங்ஙனம் பலபடித்தானும் விவாத விஷயம் அறியாதவராகிய இவர் எமது விஷயத்தில் சிலவற்றை விவாதத்திற்குச் சம்பந்தமில்லாததென விலக்கியது வியப்பினும் வியப்பே. என்னை? விவாதவிஷயமே அறியாத இவர்க்கு விவாதத்திற்கு சம்பந்தமில்லாத விஷயமும் அறிதல் கூடாதாகலின். இனி இவர் வெளியிட்ட மறுப்புப் பத்திரிகையிற் கண்டுள்ள ஏனைய விஷயங்களில் சில விவாதத்திற்கு சம்பந்தமில்லாததும் சில ஸ்ரீமான் வீ.க. பாண்டிப்பெருமாள் பிள்ளையவர்கள் மறுக்கவேண்டியதுமாய் இருத்தலின் யாம் அவற்றில் தலையிடவில்லை எனத் தெனிக.

இங்ஙனம்;

தே. ச. சு. சுப்பிரமணிய பிள்ளை,

காரியதரிசி,

சைவசித்தாந்தசபை, தூத்துக்குடி.

சைவப் பத்திரிகாசிரியர் சரித்திரச்சுருக்கம்.

(மூன்றாம் மலர், 183 - வது பக்கத்தொடர்ச்சி.)

ஸ்ரீமான் ஜெ. யெம். நல்லசாமிபிள்ளையவர்கள் கொங்கு நாட்டுத் தலயாத்திரையில் இத்திருக்கூட்டத்திற்குச் செய்த பேருபகாரங்கள் மிகவும் பாராட்டற்பாலனவாம். அவர் உடனிருந்து திருச்செங்கோடு முதலிய தலங்கட்கு யாத்திரைசெய்வித்துச் சிறப்பித்ததுமன்றி, சபாமண்டபத்தின் பொருட்டுப் பல தனவான்க ளிடம் மெய்வருத்தம் பூராத் அழைத்துச்சென்று பொருள்சேகரித்துக் கொடுத்தும் உதவிபுரிந்தனர். இந்த யாத்திரைக்கு ஸ்ரீலக்ஷ்மீ, தி. பாதுகவி சுவாமிகள் விஜயஞ்செய்து தலங்கடோறும் சைவப் பிரசங்க மாரிபொழிந்தனர். இவர்கள் யாவரும் செய்த உபகாரங்களால் பத்திரிகாசிரியர் தாம் கல்கத்தாவிலிருந்து பெற்றுக்கொண்டு வந்த விடுமுறை கழிப்புமுன் சபாமண்டபத்தைக் கட்டிமுடித்து, 1905 (ஸ்ரீ மே 25) அடியார் குழாம் திருமறைக்காட்டுக் கதவந்திறந்த திருப்பதிகம் ஓதவும், ஸ்ரீமான் ஜெ. யெம். நல்லசாமி பிள்ளையவர்கள் பொற்றிறவுகோலால் கதவு திறக்கவும், ஸ்ரீலக்ஷ்மீ, தி. பாதுகவி சுவாமிகள் முதலிய வித்வசிரோமணிகள் பிரசங்கமாரி பொழியவும், சர்வாடம்பரமாக சபாமண்டபப் பிரவேச மகோற்சவம் கொண்டாடி உடனே மீண்டும் கல்கத்தாவுக்கேகினர்.

இவர் சபாமண்டபம்கட்டத் தொடங்கியபோது பெங்களூரில் வசித்திருந்த பெருங்கொடையாளியாகிய ஸ்ரீமான் ஆற்காடு மெய்கண்டதேவ முதலியாரவர்கள் திருக்கூட்டத்தின் பெருமையை யறிந்து, திருக்கழுக்குன்றத் தலயாத்திரையில் இவர்களைச் சந்தித்து உடனிருந்து சிவாலயவழிபாடாதிகள் செய்து இத்திருக்கூட்டத்தினிடம் பேரன்புபூண்டு, இவர்கள் கட்டத் தொடங்கிய சபாமண்டபத்திற்கு 250 ரூபா உதவிவதுமன்றி, இவர்கள் சபாமண்டபப்பிரவேசம் செய்யுப்போவதை யறிந்து தாமே 25 ரூபா அனுப்பி சபாமண்டபப் பிரவேச மகோற்சவத்தை மிகச் சிறப்பாய்க் கொண்டாடுவித்தனர்.

பத்திரிகாசிரியர் கல்கட்டாவிற்குச் செல்ல விருந்தபோது, 1905ஆம் மார்ச்சுமீ 19உ சென்னைச் சிவனடியார் திருக்கூட்டத்தினர் மகாஜனக்கூட்டம் கூட்டி அச்சிட்டு வெளியிட்டு வாழ்த்திய

வாழ்த்து மஞ்சரி.

கடல்புடை யுடுத்த நெடுகில வரைப்பிற் கண்ணுத லடியவர் கூட்ட [தந்
மடல்விடை யுகைத்தீ கடவுடன் னிடங்க ளடைந்தடைந் தருந்தமிழ் வே
தடைகெட வுரைத்துப் பணிதிற மமைத்த சத்துவ வுத்தம சுருண்
மடலுடைக் குவளை யாதிமூ, லாரின் மாபுக, தோங்குக மலிந்தே. க

சீருறு மிருக்கத் தண்ணலே நினது சிந்தையின் வலியின லன்றோ
ஏருறு தமிழின் வேதநல் லடியா நிருங்கட லுடுத்த பாரதனில்
நாருறு திறமாய்ப் பயின்றன ராதி மூலநற் பெயருறு நண்ப
பாருறு நினது புகழ்ச்செய லறம்போற் படர்ந்தினி தோங்குக மலிந்தே. உ

ஐந்துறழ் முப்பான் சிவத்தல மணைந்தெம் மண்ணலை யடியவ ரொருங்கே
வந்தனை புரியுஞ் செயலினுக் காக வைத்ததின் முயற்சிகண் மறவேஞ்
சுந்தர சுருண் வாதிமூ லப்பேர்த் தோன்ற னீயார்த் தொல்புகழ்கள்
பந்தணி விரலா ளறமென நாளும் படர்ந்தினி தோங்குக மலிந்தே. டு

தாமரை யணிந்த புயமிரண் டெடய சம்பந்த னுதிய ரளித்த
மாமறைப் பொருளார் தமிழ்மறையுலகோர் மாண்புடன் பயிலுமா செய்த
கோமக நெவனோ வாதிமூ லப்பேர்க் கொண்டநின்றனையன்றிக்குறிக்கின்
மாமிகு னினது புகழ்மறை பெனவே மாண்புட னோங்குக மலிந்தே. ஸ

தூமதி யணிந்த சுருதிநா யகனைத் தொழுந்திற முடையவர் குழுமி
நேமமிக் கவராய்ப் பலதனி புகுந்து நெருங்கினின் நேத்திடு திறஞ்செய்
தேமலி குவளைத் தாரணி யாதி மூலநின் சீர்ப்புகழ் நாளு
மாமறை யுரைத்த வறமென விளங்கி மாண்புட னோங்குக மலிந்தே. டு

அளவில்சீர்ச் சென்னைச் சிவனடி யவர்க ளார்சபா மண்டப மதனை
வளமுற வமைத்த நினதுசீர்க் கம்ம வையகத் தெவரினை யுறுவோர்
அளகையா நெனவெம் பிறைவனுக் குரிய வாதிமூ லப்பெய ரண்ணல்
பளகறு நினது தவப்புக ழறம்போற் பரந்தினி தோங்குக மலிந்தே. சு

சூலிகை யழலிற் றாய்மையார் குணத்துத் துறவினர் புகழ்மனை யறத்தோய்
மாலிகை குவளை யாவுடை யாதி மூலநல் லரனடி யவர்கள்
பாலிகை யுடன்வந் தெதிர்கொளப் புரிந்த பகரநுத் தவப்புக ழனைத்துஞ்
சாலிகை மறுவா வுடையவர் புரிந்த தவமென வோங்குக தழைத்தே. எ

நின்குல முதல்வீ ருபேந்திர னடிக ணினைதரு தவமத் தனை
அன்புடை யன்னோர் வழிபடு மாதி மூலநற் பெயருட னடைந்திம்
மன்பதை சைவ மணம்பெறப் புரிந்த மாஶிமை யுறுதவப் புகழ்கள்
இன்புறு குழிலை மறைப்பொரு ளென்ன வினையின்றி விளங்குக விசைந்தே

சித்தர்கள் முதலர் யுறுந்தவர் புகழுஞ் சென்னையம் பதியுறு நினது
புத்தியை யிடமாக் கொடுவெளிப் போந்த புகழடி யவர்திருக் கூட்ட
மித்தரை முழுதும் பரவிமே லோங்கி யெண்ணு கிளைகளா யிலங்க
லுத்தம வாதி மூலவெந் நாளு மோங்குமெம் மிறையென வுயர்ந்தே. கூ
சைவமந் திரமுந் தமிழ்த்திரு மறையுஞ் சங்கர னடியவர் குழுவந்
தெய்வ சன்னிதியுந் திகழிரு சுடருந் திருந்தொளி யுறுநுத லவனு
மைவரு முறுமா பூதமு மென்ன வாதிமூ லப்பெய ரண்ணல்
செய்தவப் புகழ்கள் குறுமுனி கரம்போற் சிறந்தினி தோங்குக செழித்தே
எம்மையர் ஞடைய சங்கரி கரத்தி லிருந்தவ தரித்தீந் கங்கை
சும்மையோ டெலு கல்கட்டா நகர்க்குத் துரைத்தன முறையினுற் புகுநீ
செம்மையோ டியர்ந்த திழ்வுடன் விரைந்து சென்னையி லுறமதி யணிந்தார்
தம்மையே சினைக்கு மெம்மனோர் சினைவைத் தருமிறை தனித்திரு வுளமே.

பத்திரிகாசிரியர் கல்கட்டாவுக்குச் சொன்றபோது சென்னைச்
சிவனடியார் திருக்கூட்டம் மிகவும் உன்னதமான நிலையிலிருந்தது.
இச்சபையின் வருகையைப் பலரும் பெருங்காதலோடு எதிர்பார்ப்
பவர்களாயிருந்தார்கள். இவருக்குப் பதிலாக ம-ா-ா-ஸ்ரீ ஈக்காடு -
இராஜரத்தின முதலியார் என்பவரும், ம-ா-ா-ஸ்ரீ அணவை,
கோ. சண்முகமுதலியார் என்பவரும் காரியதரிசிகளாக நியமிக்கப்
பெற்றனர். இவர்களோடு பத்துப்பேர் அத்தியட்சர்களாயிருந்
தார்கள். பத்திரிகாசிரியர் கல்கட்டாவிலிருந்து அடிக்கடி பொரு
ளுதவி செய்துகொண்டிருந்தனர். இவ்வாறிருந்தும் இச்சபை
நாளுக்குநாள் பொலிவழியத் தலைப்பட்டது. இராஜரத்தினமுதலி
யார் வயோதிகத்தாலும் வியாதியாலும் வருந்திக்கொண்டிருந்து
சிவபதமடைந்தனர். இச்சபையினிடத்தில் மெய்யன்பு வைத்திருந்த
ஸ்ரீமான் மா.சுப்புராயப்பிள்ளை முதலிய பெரியோர்கள் சிலரும் சிவ
பதமடைந்தார்கள். ஷே அணவை சண்முகமுதலியார் சுயநலம்
பாராட்டத் தலைப்பட்டனர். அங்கத்தினர்களும் அபிமானிகளும்
பலர் சபையினின்றும் நீங்கிவிட்டார்கள். இவைகளை யறிந்த சிலர்
சபையை யழித்துவிட்டுச் சபாமண்டபத்தைக் கைப்பற்ற முயன்
றுர்கள். அவர்களோடு இச்சபையின் அத்தியட்சர்களுள் ஒருவரா
யிருந்த ம-ா-ா-ஸ்ரீ காட்டூர் வெட்கடாசலமுதலியார் என்பவரும்
சேர்ந்து உபத்திரவம் செய்யத் தொடங்கிவிட்டார். பத்திரிகா
சிரியர் சென்னையைவிட்டு நீங்கின நான்கு வருடங்களுக்குள் இச்
சபை நிலை குலைந்து அழிந்துவிடுவதாயிருந்தது. சென்னையில்
சைவாபிமானிகள் என்று வெளிவருவோர் பலரிருந்தும் ஒருவரா

வது சபையை நிலைநிறுத்தி நடத்த முன்வரவில்லை. இதனைப் பத்திரிகாசிரியர் அறிந்து 27 மாதங்களுக்கு விடுமுறை பெற்றுக் கொண்டு மீண்டும் சென்னைக்கு வந்தனர். இவர் அவ்வாறு வந்த போது இவருக்கு 180 ரூபா மாதச் சம்பளமாயிருந்தது. இவர் இதுவரையில் உத்தியோகத்திலிருந்தால் 300 அல்லது 400 சம்பளத்தில் இருக்கலாம். அவ்வாறிருந்தும் இவர் மூன்றிலொருபங்கு (60 ரூபா பென்ஷன்) உபகாரச் சம்பளம் தீபற்றுக்கொண்டு உத்தியோகத்தை நிவர்த்தி செய்துகொண்டு சென்னைவாசிகளிடம் போராடிச் சபையை நிலை நிறுத்தித் தம்மாலியன்ற வழிகளிலெல்லாம் சைவசமய பரிபாலனம் பண்ணத்தெடிடங்கினார்.

அச்சமயத்தில் மிகவும் அக்கிரமமாய் இச்சபையை யழித்துச் சபாமண்டபத்தைப் பிறர் வசமாக்க முயன்று இவரைத் தாக்கி மனம் நோவச்செய்த சிலர் இப்போது நோய் முதலியவற்றால் மிக வருந்துவதைப் பார்க்க மிகவும் பரிதாபமாயிருக்கிறது.

பத்திரிகாசிரியர் திரும்பிச் சென்னைக்கு வந்தபோது முன்போல் திருக்கூட்டம் என்னும் பேரை வகித்துச், சிவதல யாத்திரை செய்தற்கு அருகராவாரைக் காண்பதரிதாயிருந்தது. ஆதலால் இவர் பெருஞ் செலவிட்டும் மிகவும் பிரயாசை யெடுத்துக்கொண்டும் ஹைகோர்ட்டில் வியாச்சியம் செய்து எதிரிகளை ஜெயித்துச் சபாமண்டபத்தைக் காப்பாற்றி சிவதல யாத்திரைகள் செய்வதைச் சுருக்கிச் சபையைப் பலப்படுத்தி நிரந்தரமானவும் சைவசமயப் பாதுகாப்புக்கு இன்றியமையாதனவுமான காரியங்களைச் செய்யத் தொடங்கி, சபையை அரசாங்கத்து 1860-வது வருடத்து 21-வது சட்டத்தின்படி ரிஜிஸ்டர் செய்வித்தனர்.

அதன்பின், சென்னையில் “அஷ்டாவதானம், சித்தாந்த சரபம், யதிந்திரசுவாமிகள்” என்னும்பட்டங்களை வைத்திருக்கும்-ம-ஈ-ஈ-ஸ்ரீ பூவை கலியாணசந்தரமுதலியாரவர்களை, இச்சபைக்கு அக்கிராசனராக வைத்து, The Saivite Elementary School என்னும் சைவபாடசாலையைத் தாபித்து நடத்தி வருவாராயினர். நடத்தி வந்தபோது, முற்குறித்த அணவை சண்முக முதலியார் முதலிய சிலர் இப்பாடசாலையை யெடுத்து விட்டு முன்போல்யாத்திரை செய்யவேண்டுமென்று கலகஞ்செய்து தங்கள் கருத்துமுற்றுருமையால் இதனின்றும் பிரிந்து சென்னைச் சிவனடியார் தலயாத்திரைச் சங்கம் என்னும் ஒருசபை வைத்துக்கொண்டார்கள் அவர்களோடு

ஷெ ம-ந-ந-ஸ்ரீ பூவை கலியாணசுந்தர முதலியாரும் சேர்ந்து கொண்டு பாடசாலைவேண்டாமென்று சொல்லி, இச்சபையைவிட்டு நீங்கி அத் தலயாத்திரைச் சங்கத்திற்குத் தலைவராயினார். அச்சம யத்தில் ஷெ பாடசாலை வைக்கப்பட்டிருந்த வீட்டுக்குடையவர்கள் அவ்வீட்டை மூன்று மாதங்களுக்குள் காலிசெய்துகொடுக்கும்படி எழுதித் தெரிவித்தார்கள். இவ்வாறு பத்திரிகாசிரியரின் நன் முயற்சிகளுக்கு இஷ்டயுகள் மேலு மேலும் உண்டாயின. பாடசாலைக்கு வேறு தருந்த இடம் திடைக்கவில்லை. ஆதலால் இவர் மாதம் ஒன்றுக்குமூன்று ரூபா வீதமாக வாடகை கொடுத்து ஒரு காலி நிலத்தை பூப்பது வருட வாடகைக்கு வாங்கி சுமார் 1600 ரூபாவரையில் செலவிட்டு மூன்று மாதங்களுக்குள் பாடசாலைக்கென ஒரு கட்டடம் கட்டி அக்கட்டடத்தில் ஷெ பாடசாலையை வைத்து நடத்திவருவாராயினர். அப்போது இப்பாடசாலையில் ஒரு உபாத்தியாயரேயிருந்தார். இப்போது இது மிகவும் விருத்தி யடைந்து மூன்று உபாத்தியாயர்களுடையதாய் அரசாங்கத்தின் உதவியைப்பெற்று பிரசித்தி பெற்று நிலவுகிறது. Messrs. Best & Co., துன்பாஷிகர் ஸ்ரீமான் யஸ். இரத்தினவேல் செட்டியார் அவர்கள் இவர் கட்டிய கட்டடத்தை விலை கொடுத்து வாங்கி இப் பாடசாலைக்குக் கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

இவர் கல்கட்டாவிலிருந்தபோது சைவசித்தாந்த மகாசமாஜம் தோன்றி வருடாந்தக் கூட்டம் கூடுவதை யறிந்து, ம-ந-ந-ஸ்ரீ ஜெ. யம். நல்லசாமி பிள்ளையவர்களுக்குக் கடிதம் எழுதி, சமாஜம் நாடகசாலைகளைப்போல் வெறும் பிரசங்கத்தினைவா யிருப்பதில் பயனில்லை யென்றும், பல வழிகளிலும் சமய பரிபாலனம் செய்ய முயலுதல் வேண்டும் என்றும், சைவ சமயாபிமானிகளின் கடமை கள் இன்னவை யென விளக்கி உபநியாசங்கள் செய்யவேண்டும் என்றும் தெரிவித்தனர். ஷெ பிள்ளையவர்கள் இவருக்குப் பதில் எழுதி சைவசமயிகளின் நடமையை விளக்கி ஒருநியாசம் எழுதி யனுப்பும்படி கேட்டனர். பத்திரிகாசிரியர் சென்னைக்கு வந்ததும், அவ் வியாசத்தை மிக விரிவாயெழுதி டெம்ப்ளி 8 பக்க அளவில் 20 பக்கங்கள் கொண்ட ஒரு புத்தகமாக 1000 பிரதி அச்சிட்டு, இராம நாதபுரத்தில் கூடிய மகாசமாஜத்து ஐந்தாவது வருடாந்தக் கூட் டத்தில் அரங்கேற்றினர். 1912-ல் ஷெ சமாஜத்தின் காரியதரிசி யாயிருந்து சென்னை விக்டோரிய பப்ளிக் ஹால் என்னும் நகர மகாமண்டபத்தில் மகா சமாஜத்தின் 6 -வது வருடாந்தக் கூட்

டத்தை மிகச்சிறப்பாய் நடத்துவித்தனர். சைவசித்தாந்த மகா சமாஜத்தின் காரியங்களை நடத்தற்குச் சமார் 3 வருடம் வரையில் திருக்கூட்டச் சபாமண்டபத்தில் இடங்கொடுத்து ஆதரித்தனர். இரண்டு வருடம்வரையில் பொக்கிஷதாரராயிருந்து சமாஜத்து அத்தியக்ஷர்கள் சிலர் காட்டிய குரோதத்தாலும், ஒற்றுமையின் மையாலும் ஷே சமாஜத்தினின்றும் நீங்கி, தாமே பத்திரிகாசிரிய ராகவும், விபாசிங்கள் எழுதுவது முதல் எல்லா வேலைகளையும் செய்வவராகவும் இருந்துகொண்டு சைவம் என்னும் இப்பத்திரி கையை வெளியிட்டு வருகின்றனர். இப்போது வைதிக சைவ அச்சுக்கூடம் எனப் பெயரிய அச்சுக்கூடமும் தாபித்து நடத்து கின்றனர்.

சங்கிராந்திவிரத வரலாறு.

இது யாழ்ப்பாணத்திற் பிரசுரமாகும். “இந்து சாதனம்” என்னும் பத்திரிகையிலிருந்து எடுத்து இங்கு வெளியிடப்பட்டது.

சூரியன் வருடந்தோறும் வடபாதிக் கோளத்தைச்சார்ந்த மகரமுதல் மிதுனமீருகிய ஆறு இராசிகளில் ஆறுமாதம் சஞ்சரிக் கிறபடியால் அதற்கு உத்தராயணம் (வடசஞ்சாரம்) என்று பெயர். தென்பாதிக் கோளத்தைச் சார்ந்த கடகமுதல் தனுவீருகிய ஆறு இராசிகளில் ஆறுமாதஞ் சஞ்சரிக்கிறபடியால் அதற்குத் தெட்சண யணம் (தென் சஞ்சாரம்) என்று பெயர். இரண்டயனங்களும் தேவர்களுக்கு முறையே பகலும் இரவும் கூடிய ஒருநாளாகின்றது. எனவே சூரியன் தனுவில் சஞ்சரிக்கிற காலமாகிய மார்கழி மாதம் தேவர்களுக்கு விடியற்கால முகூர்த்தமாகின்றது. ஆதலால் இந்த மாதமுழுதும் விடியற்காலத்தில் தீர்த்தமாடிக் கடவுளைப் பூசித்துத் தோத்திரஞ் செய்வது மேலாகிய புண்ணியம். தட்சணயனத்தில் ஆறுமாதம் மானுடரை மூதேவிரூபமாயும், பசுக்களைப் புலிரூப மாயும் பீடித்துக்கொண்டிருந்த அந்தப் பீடை முடியுங்காலம் சூரி யன் வடபுறத்திற் திரும்பும் நாளாகிய தைமாதம் முதல்தேதி யாத லால் அத்தினத்தில் எல்லாரும் சூரியன் இந்திரன் பிரமா விஷ்ணு உருத்திரன் சதாநிவன் முதலான தேவர்களைப் பூசித்து லவணமில் லாமற் பாற்பொங்கல் நிவேதனஞ்செய்து பிதிர் தேவர்களுக்குத் திலதர்ப்பணஞ் செய்து வேதத்திற் சொல்லப்பட்ட ஆறு தொழி லையும் எடுத்தாளுகின்ற சற்பிராமணருக்கு இயன்றமட்டும் கோ

தானம் முதலிய தானங்கள் கொடுக்கவேண்டியது. அந்த ஆறு மாதகாலமும் நாடும் வீடும் மூதேவி யடைந்திருந்தபடியால் அவற்றைச் சுத்திசெய்து பழம்பாண்டங்களைக் கழித்துவிட்டுப் புதுப் பாண்டங்களில் சங்கிராந்தி தினம் அமுதுசெய்தல்வேண்டும். அல்லாமலும் மூதேவியால் பீடிக்கப்பட்ட அந்தத் தெட்சணயன காலத்தில் புலிகளால் பசுக்கள்டைந்த பீடை நீங்கும் பாவனையாக மறு நாட் சாயங்காலம் பசுக்களை முழுக்கூட்டி அலங்காரம்பண்ணி அவைகளை முன்னே நடக்கப்பண்ணி பின்னே சுவாமியை எழுந்தருளப்பண்ணவேண்டியது. இதன் பயன் சகல சம்பத்துண்டாதல்.

6

இங்ஙனம்,

வட்டுரகர் வித்துவான் - மு. ஆறுமுகம் பிள்ளை.

6

கடவுள் நம்மை யேன் உண்டாக்கினார் ?

சிலர் கடவுள் ஒருவர் இருந்தால் அவர் தம்மட்டில் இருக்கலாகாதா? நம்மையேன் உண்டாக்கவேண்டும்? நம்மைபுண்டாக்கினாரெனில் நாம் பாவம்செய்து துன்பம் அனுபவியாதபடி ஏன் உண்டாக்கவில்லை? அவர் நம்மை உண்டாக்காதிருந்தால் நாம் பாவஞ் செய்யவும் அதனால் துன்பம் அனுபவிக்கவும் நேரிடாதன்றோ? அவர் நம்மை உண்டாக்கும்போதே நாம் பாவஞ்செய்வோமென்று அவருக்குத் தெரியாதா? என்பன வாதியாய் கேள்விகளைக் கேட்கிறார்கள். சைவசமயிகள் தவிர மற்றவர்களெல்லாம் இக்கேள்விகளுக்குத் திருப்திகரமான சமாதானங் கூறமாட்டாதவர்களாயிருக்கிறார்கள். இவர்களுள் கிறிஸ்தவர்கள் “கடவுள் உயிர்களைப் பலவாறாக உண்டாக்குவது அவர் விருப்பத்தைப் பொறுத்தது. தேவனுடைய செயலில் குறைகூற நமக்கு அதிகாரமில்லை” என்கிறார்கள். சிலர் “கடவுள் தம்மை வணங்கும்படி நம்மைப்படைத்தார்” என்கிறார்கள். சிலர் “உயிர்களைப் படைத்தலும் அழித்தலும் கடவுளுக்கு ஒரு விளையாட்டு” என்கிறார்கள். ஏகான்மவாதிகள் “கடவுள் உயிர்களைப்படைத்ததேயில்லை. அவரே உயிர்களாயிருக்கிறார். அவரும் நாமும் வெவ்வேறு பொருள்களன்று” என்கிறார்கள். சைவசமயிகளாகிய நாம் “கடவுள் உயிர்களை ஒருபோதும் உண்டாக்கினதில்லை. கடவுள் என்று உண்டோ, அன்றோ அளவுபடாத உயிர்களும் உண்டு” என்கிறோம். ஆதலால் மற்றவர்கள் கூறுவன வெல்லாம் எம்மட்டில் உண்மை

யாகும் என்பதைக்காட்டி, அவைகளைப் பூர்வப்பக்கப்படுத்தி சைவ சமயிகளாகிய நாம் கூறும் கூற்றினை நன்குவிளக்கிச் சித்தாந்தம் செய்வோம். (இவ்வாறே பிறசமயிகள் கூறும் பதி பசு பாசங்களின் இலக்கணங்களிலுள்ள குற்றங்களை எடுத்துக்காட்டி நியாயவாயி லாக அவைகளைப் பூர்வப்பக்கப்படுத்திச் சைவ உண்மைகள் சித்தாந் தம் செய்யப்பட்டிருத்தலினால் சைவம் சித்தாந்தம் என வழங்கப் பெற்றது.)

“இல்லது வாராது, உள்ளது போகாது” என்பது தருக்க நூற்றுணிபு. ஆதலால், முன் இல்லாத உயிர்கள் பின் ஒரு காலத் தில் உண்டாயிற்று என்பது இத்தருக்கநூற், றுணிபோடு முரணும், கிறிஸ்தவர்கள் புண்ணியஞ்செய்த உயிர்கள் நித்திய இன்பத்தையும் பாவஞ் செய்த உயிர்கள் நித்திய நரகத்தையும் அனுபவிக்கும் என்று கூறி, உயிர்கள் அழியாமலிருக்கு மென்வதை மாத்திரம் ஒய், புக்கொள்ளுகிறார்கள். உயிர்களுக்கு அழிவில்லையாயின் உற்பத்தி யும் இல்லாதிருக்கவேண்டும். கடவுள் சர்வவல்லமை யுடையவரா தலால், அவர் முன் இல்லாத உயிர்களை உண்டாக்குதலுங் கூடும் எனின், ஏன் உண்டாக்கினார் என்பனவாதியாய கேள்விகள் நிகழ் ந்து, அவர் விருப்பு, வெறுப்பு, பக்சுபாதம் முதலிய குற்றங்களை யுடையவர் என்று சாதிக்கவேண்டி வரும். தம்மை வணங்கவே ண்டி உயிர்களை யுண்டாக்கினாரென்பதும், உயிர்களை யுண்டாக்கு வது அவருக்கொரு விளையாட்டு என்பதும் அவர் முற்கூறிய குற் றங்களை யுடையவரென்பதை நிலைநாட்டும். உயிர்கள் சிற்றறிவும் சிறுதொழிலும் உடையனவாய் அஞ்ஞானத்தில் மூழ்கிச் சுகதுக்கங் களில் அழுந்திப் பலவேறுவகையா யிருத்தலினால், சச்சிதானந்த சொருபமான தனிப் பரம்பொருளாகிய கடவுளே உயிர்களாயிருக் கிறார் என்பதும் பொருந்தாது. ஆதலால், உயிர்கள் எக்காலத் தும் உண்டாக்கப்படாமல் கடவுளைப்போலவே என்றும் உள்ளன என்று சாதிக்கப்படும். இதுவே, வேதாசுவாசங்களின் துணிபுமாம். இதனை வற்புறுத்தவே, தாயுமானசுவாமிகள் “அருளுடைய பர மென்றே வந்துதானே யானுளனென்றும் எனக்கே யாணவாதி— பெருகுவினைக் கட்டென்று மென்னாற்கட்டிப் பேசியதன்றே யரு ணால் பேசிற்றன்றே” என்று அருளிச்செய்தனர்.

ஆனால் வேதாசுவாசங்கள் சிவபெருமான் சிருட்டிமுதலிய பஞ்ச கிருத்தியங்களைச் செய்கின்றார் எனவும், அவர் இச்சா ஞானக் கிரி யைகளை யுடையவர் எனவும் கூறுவதின் கருத்து யாதோவெனில்,

கூறுவோம். சிவபெருமான் உயிர்களுக்குச் சரீரங்களைக் கொடுத்தலே சிருட்டியென்று சொல்லப்படும். உயிர்களுக்கு அவர் ஏன் சரீரங்களைக் கொடுத்தல்வேண்டும் என்னில், உயிர்களுக்கு மூன்று அவததைகள் என்று சொல்லப்படும் மூன்று நிலைகள் உண்டு. அவை கேவலம், சகலம், சுத்தம் என்னப்படும். அவற்றுள் கேவலாவததை யெனப்படுவது உயிர்கள் (தாயின் கருப்பாசயத்தில் கட்டுப்பட்டு கண் செலி முதலிய அவயுவுங்கள் இன்னுந்தோன்றப் பெறாமல் அறிவும் செயலுமின்றிக் கிடக்கும் பிண்டரூபமாகிய சிசுவைப்போல்) ஆணவம் என்னும் மலத்தாற் கட்டுப்பட்டு அறிவும் செயலுமிழந்து கிடக்கும் நிலை. சகலாவததை யெனப்படுவது (தன் கருப்பாசயத்தில் கட்டுண்டிருந்த சிசுவைத் தாயானவள் பெற்று வளர்த்து அறிவை விளக்குவதுபோல்) இறைவர் திருவருளால் உயிர்கள் பிறவிகளெடுத்து அறிவும் செயலும் விளங்கப் பெறும் நிலை. சுத்தாவததை யெனப்படுவது அவ்வாறு அறிவு முதிரப்பெற்ற உயிர்கள் அவ்வறிவு முதிர்ச்சியினால் ஆணவமல பந்தத்தினின்றும் நீங்கிச் சிவத்தோடு இரண்டறக்கடி இன்பமார்ந்திருக்கும் நிலை. இவைகள் “சைவம் முதல் மலர்” 105-106-107-வது பக்கங்களில் முன்னமே நன்கு விளக்கப்பட்டன.

இதனால் உயிர்கள் ஆணவமலக்கட்டினின்றும் நீங்கித் தன்திருவடி யின்பத்தை யடைதற்பொருட்டே சிவபெருமான் அவைகளுக்குச் சரீரங்களைக் கொடுத்தருளுகின்றனர் என்பது பெறப்பட்டது. இதனை

ஆணவத்தோ டத்துவித மாணபடி மெய்ஞ்ஞானத்
தாணுவினோ டத்துவிதஞ் சாருநா ளெந்நாளோ
நீக்கிமலக் கட்டறுத்து நேரே வெளியி வெம்மைத்
துக்கிவைக்குந் தானேத் தொழுதிடுநா ளெந்நாளோ

என்னும் தாயுமானசுவாமிகள் திருவாக்குகளால் உணர்க.

ஆனால், உயிர்களுக்கு ஆணவமலம் எப்படி உண்டாயிற்று எனில், அதுவும் செம்பு உள்ளபோதே அதனோடு களிம்பும் இருப்பதுபோலவும், நெல் உள்ளவன்றே உமியும் தவிடும் இருப்பதுபோலவும் ஆன்மா உள்ளவன்றே அதனோடு இருப்பதாம். இதனை முன் உதகரித்த தாயுமானவர் திருவாக்கே வலியுறுத்தும்.

ஆனால் ஆணவமலத்தால் வருந்தும் ஆன்மாக்களுக்குச் சிவபெருமான் பிறவியைக்கொடுக்க விரும்பினாரெனில் விருப்பு வெறுப்புடைமை யென்னுங் குற்றம் அவர்பாற் சாராதோ வெனின்,

சாராது. கடவுள் கொள்ளும் விருப்பு வெறுப்புகள் ஆன்மாக்கள் கொள்ளும் விருப்பு வெறுப்புகளைப்போல் பாசகாரியம் அன்று, அவை அருட்செயலாம். சிவபெருமானிடத்தில் அருள் என்னப்படும் சத்தி யொன்றிருக்கிறது. அவ்வருட்சத்தியால் உலகம் காரியப்பட்டுவருகிறது. அவ்வருட்சத்தியானது ஆன்மாக்களை ஆணவ மலத்தினின்றும் விடுவித்து இறைவனுடைய திருவடிகளில் சேர்க்கத் திருவுளங்கொண்டபேறு இச்சாசத்தி ஏன்னப்பட்டது. ஆன்மாக்களை அவ்வாறு காத்திற்கு அறிவு எழுந்தபோது ஞானசத்தி யென்னப்பட்டது. அவைகளை யவ்வாறு காத்தல்வேண்டி சிருட்டியாதி தொழில்களைச் செய்யும் அவசரத்தில் கிரியாசத்தி யென்னப்பட்டது. இவ்வாறு சிவபெருமானுடைய அருட்சத்தியொன்றே காரியவேறுபாட்டால் இச்சா ஞானக் கிரியாசத்திகளாகச் சொல்லப்பட்டது. ஆதலால் விருப்பு வெறுப்புடைமை யென்னுங்குற்றம் அவர்பாற் சாராது.

சிவப்பிரகாசம்.

பரந்தபரா பரையாதி பரன் திச்சை
பரஞானங் கிரியைபர பேரக ரூபந்
தருங்கருணை யுருவாகி விசுத்தா சத்தத்
தனுகரண புவனபோ கங்க டாங்க
விரிந்தவுபா தானங்கண் மேவி யொன்றாய்
விமலமா யைந்தொழிற்கும் வித்தாய் ஞாலத்
தரந்தைகெட மணிமன்று ளாடல் காணு
மன்னையருட் பாதமலர் சென்னி வைப்பாம்.

அன்றியும் சூரியன் வாளாவிருக்கவும், அதனிடத்திலுள்ள வெப்பத்தால் தாமரை யரும்புவதும், மலர்வதும், வாடுவதுமாயிருப்பதுபோல், சிவபெருமான் அருட்சத்தி விசேடத்தால் உயிர்களுக்குச் சரீரம் உண்டாவது அழிவது முதலிய பிரபஞ்சகாரியங்கள் யாவும் நடைபெறும். நடைபெற்றும் சிவபெருமான் அவற்றோடு தொடர்புபடாமல் தாக்கற்று நிற்பார்.

நாயுமானவர்பாடல்.

ஆக்கியளித்துத் துடைக்குந் - தொழி லத்தனைவைத்து மெள்ளத் தனையேனுந், தாக்கறநிற்குஞ் சமர்த்தன் உள்ள சாக்ஷியச் சிந்திக்கத் தக்கது தொழி - சங்கர சங்கர சம்பு.

இக்காரணங்களால் சிவபெருமான் உயிர்களைப் படைத்துக் காத்து அழிக்கின்றார் என்பது சூரியன் தாமரையை அரும்பவும், மலரவும், வாடவும் செய்கிறான் என்பதுபோலாம். புற்பூண்டுகள் தாம் முளைத்து வளர்வதற்குச் சூரியனுடைய வெப்பத்தை நாடுவது

எப்படி அவசியமோ அப்படியே உயிர்கள் பிறவிகளெடுத்தற்கும் ஆணவமல்லலி யழித்தற்கும் சிவபெருமான் திருவருளை நாடுவது அவசியமாம். இதுபற்றியே சைவதூல்கள் சிவபெருமான் தம்மைவணங்கி யுய்யுமாறு உயிர்களைச் சிருட்டிக்கிறார் என்று கூறும். அன்றியும் அவர் அளவிலாற்றலுடையவராகவும், அவர் சந்தித்திரத்திலேயே சகல பிரபஞ்சமும் தோன்றி நின்று அழிதலினாலும் அவர் அவ்வாறு செய்தல் வினையாட்டு என்றும் சொல்லப்படும்.

ஆயுள் சந்தா.

சிறுகனூர் இந்து சமரசநன்னிலைச் சங்கம் ஸ்ரீமத் சச்சிதானந்த சிவஞான மௌனகுரு உருத்திரமூர்த்தியவர்கள் பத்திரிகையின் ஆயுள்சந்தா, ரூபா பத்து, அனுப்பப்பெற்றோம். (ப-ர்.)

பிரார்த்தனை.

இதுவரையில் வெளிவந்த எமது சரித்திரத்தால் யாம் எவ்வளவு சுயநலப் பரித்தியாகூஞ் செய்துகொண்டு எவ்வளவு அரிய காரியங்களைச் செய்துகொண்டு வருகின்றோம் என்பது யாவருக்கும் வெள்ளிடைமலையென விளங்கும். கிறிஸ்தவருள் ஒருவர் இவ்வாறு பாடுபடுவார் இருந்தால் அவருக்கு அவர்கள் எவ்வளவோ துணையாயிருப்பார்கள். அவரைக்கொண்டு எவ்வளவோ காரியங்களை நடத்திக்கொள்வார்கள். அவரால் இத்தகைய அரிய பத்திரிகையொன்று வெளியிடப்படுமானால் அது இலட்சக் கணக்காகப் பரவுமாறு செய்வார்கள். கிறிஸ்தவர்கள் அவைகளைத் தாங்கள் படிக்காவிட்டாலும் அதின் அபிவிருத்தியின்பொருட்டும், அதை வெளியிடவோரை உற்சாகப்படுத்தும் பொருட்டு மேனும் எவ்வளவு விலையானாலும் கொடுத்து வாங்குவார்கள். நம்மவர்களோவெனில், இத்தகைய சபைகளையாவது, பத்திரிகைகளையாவது, சைவாபிமானிகளையாவது, ஆதரிக்கமுன் வருவதில்லை. இவர்களுக்கு இவைகளை யாதரிப்பது சிவபுண்ணியமாகவும் தங்கள் கடமையாகவும் தோன்றுகிறதில்லை. இதுபற்றியே கிறிஸ்து சமயம் உலகடங்கலும் பரவிக்கொண்டிருக்கவும், நம்முடைய சைவ சமயம் உள்ளூரிலும் நிலைகுலைந்திருக்கிறது. ஆதலால் சிவநேயச் செல்வர்களே, சைவச் சீமான்களே, அன்புகூர்ந்து சென்னைச் சிவனடியார் திருக்கூட்டத்தை யாதரிக்க முற்படுங்கள். இப்பத்திரிகையைத் திருநீறிடும் ஒவ்வொருவரும் வாங்கி வாசிக்கச்செய்து பதினாயிரக் கணக்காகப் பரவுமாறு செய்யுங்கள் “நம்ச்சிவாய வாழ்க நாதன்ருள் வாழ்க. இமைப்பொழுது மென்னெஞ்சி னீங்காதான் றுள்வாழ்க.”

விளம்பரம்.

இதனடியிற்குறித்த மிக்க உபயோகமுள்ள புத்தகங்கள் எம்மிடத்தில் கீழ்க்கண்ட குறைந்த விலைக்குக் கிடைக்கும்.

ரூ.அ.ப.	ரூ.அ.ப.
பாரதச்சுருக்கம் 3-8-0	மார்க்கண்டேயபுராணம் 1-8-0
கம்பராமாயணம் 2-0-0	ஸ்ரீ தாயுமானசுவாமிகள் பாடல் மெய்கண்ட விருத்தியுரை, பலநூல்களைப் படித்து அறிதில் அறியும் வேத சிவாகமங்களின் ஞானபாதப் பொருள்களை யெல்லாம் பலபிரபுல பிரமாணங்களோடு இவ்வுரையில் இலேசாய் அறியக்கூடும் 3-8-0
வில்லிபுத்தூரார் பாரதம் 3-0-0	சைவம் சந்தாதாரர்கட்கு 2-14-0
திருவிளையாடற்புராண வசனம் 1-8-0	சீகாளத்திபுராணம் மூலமும் உரையும் 2-8-0
64 படங்களுடன் 2-4-0	சைவம் சந்தாதாரர்கட்கு 2-0-0
ஷை கிளேசு கடிதம் 3-0-0	பட்டணத்தடிகள் புராணம் மூலமும் உரையும் 1-8-0
மனுதர்மசாஸ்திர வசனம் 3-0-0	சைவம் சந்தாதாரர்கட்கு 1-4-0
பெரியபுராண வசனம் ரப்பு 1-8-0	பட்டணத்தடிகள் பிரபந்த விருத்தியுரை 2-8-0
72 படங்களுடன் 2-4-0	சைவம் சந்தாதாரர்கட்கு 2-0-0
ஷை கிளேசு கடிதம் 1-0-0	சிவரகசியம் (ஒருபாகம்மாத்திரம் வெளிவந்திருக்கிறது) 3-8-0
ஸ்ரீ தாயுமானசுவாமிகள் பாடல் மூலம் 4-8-0	* இங்கிலீஷ் வயித்தியசாஸ்திரம் (தமிழில்) 3-8-0
அடங்கண்முறை 2-8-0	பழனித்தலபுராண வசனம் 0-8-0
விஷ்ணுபுராண வசனம் 0-4-0	
கருடபுராண வசனம் 0-8-0	
ஷை திக்கு படத்துடன் 1-8-0	
வள்ளலார் சாஸ்திரம் 0-12-0	
திருக்குறள் உரை 2-0-0	
ஷை கிளேசு கடிதம் 2-0-0	
திருவிளையாடற்புராண மூலம் 2-0-0	
மகாராஜாதுறவு மூலம் 0-10-0	
பிரமோத்திரகாண்டம் [ரை 1-8-0	
உபதேசகாண்டம் விருத்தியு 5-0-0	
திருமூலர் திருமந்திரம் 1-8-0	
ஷை அரும்பதக்குறிப்புரையுடன் 3-8-0	

* இது மைசூர் அரண்மனை சர்ஜன் ஸ்ரீமாந் ஜகநாதம் நாயுடு அவர்களால் வெளியிடப்பட்டது. இது சரீரத்தின் பலவகைப் பட்ட உருக்கள், நரம்புகள், நாடிகள், எலும்புகள் முதலிய சகல அவயவங்களின் இடங்களையும், அமைப்புகளையும், இலக்கணங்களையும், தொழில்களையும், வியர்துகளின் இலக்கணங்களையும், அவைகளுக்குரிய ஔஷதங்களையும், ஔஷதங்களின் இலக்கணம், பிரயோக முதலியவைகளையும் மிகவும் விரிவாகவும், தெளிவாகவும், ஆங்கில வைத்திய நூல்களின்படி எடுத்துத் தமிழில் விளக்குவது.

இ. கண்ணப்ப முதலியார்,

43, பாளையப்பன் வீதி, எழுகிணறு, சென்னை,

பித்தவாயு லேக்கியம்.

இது நெடுங்கால அனுபவ முறைப்படி செய்யப்பட்டு வரும் கைகண்ட அவிழ்தம். இதை எவரும் நிர்ப்பயமாய் சாப்பிடலாம். சாப்பிடுவதற்கு ருசியாகவும் இருக்கும்.

20 வேளை சாப்பிடக்கூடிய லேக்கியம் டப்பி ஒன்றுக்கு விலை ரூபா 1. வி. பி. தபால் மூலமாய் அனுப்பினால் டப்பி ஒன்றுக்கு ரூபா 1-3-0 ஆகும். இரண்டு டப்பிகளை ஒரேபார்ஸலில் அனுப்பினால் ரூபா 2-3-0 ஆகும். வேண்டுமோர் எமத்கு முற்பணம் அனுப்பி தருவித்துக் கொள்ளுக.

இலங்கை முதலிய விவனிநாகேளில் தீர்வை விதிக்கப்படுவதனால் புத்தகங்கள் தவிர வி. பி. யில் அனுப்பப்படும் பொருள்கள் அடிக்கடி திரும்பிவந்துவிடுகின்றன. ஆதலால் இதைப் பெற்றுக் கொள்ள விரும்பும் அயல் நாட்டார் முன்னே மணியார்டர் மூலமாய் தொகை யனுப்புதல் வேண்டும்.

இ. கண்ணப்ப முதலியார்,
43, பாளையப்பன்வீதி, எழுகிணறு, MADRAS.

மொழிநூல்.

இது இதுகாறும் எவரானும் இயற்றப்படாத அரியபெரிய புதுநூல். தமிழ் மொழியிலுள்ள ஒவ்வொரு சொல்லுக்கும் தெளிவாய் காரணம் எடுத்துக்கூறுவது. தமிழேயன்றி, மற்றைப்பாஷைகளிலுள்ள சொற்களின் காரணங்களைத் தெரிந்துகொள்வதற்கும் இந்நூல் மிகவுதவி செய்யும்.

நல்ல காலிகோபயிண்டுசெய்தது, இதன் விலை ரூ—2. சைவம் சந்தா நேயர்களுக்கு மாத்திரம் இவ்வருடம் வரையில் 1-8-0 க்கு கொடுக்கப்படும். தபாற்கூலி முதலியன வேறு. வேண்டுமோர் சிழக்கண்ட * விலாசத்திற்கெழுதிப் பெற்றுக்கொள்க.

* விலாசம்:—

தி. பொன்னுசாமி முதலியார்,

கெண்டி - சைதாப்பேட்டை மதராஸ்.

சிவமயம்.
திருச்சிற்றம்பலம்.

சைவ ம.

இது
சென்னைச் சிஷுனடியார் திருக்கூட்டம்
எனப் பெயரிய
சைவ மஹா சபையின்
மாதாந்தப் பத்திரிகை.

மலர் 4. பிங்களாஸ் மாசின் - 1918 லு பிப்ரவரியின் இதழ் 2.

உள்ளுறை.	பக்கம்.
சிவஞானபோதம்	25
வைதிக சைவமும் அதன்தெய்வ விவரங்களும் ...	28
சிவராத்திரி	34
வணக்கவிதி	37
குருபூசை	38
பரமசிவத்தினுடைய அட்டவீரட்டம்	40
சிவபெருமான் நித்தியத்துவம் (சிவமஹாபுராணம்) ...	41
ஸ்ரீஹரதத்தாசாரிய சுவாமிகள் சரித்திரத்தின் ஒருபகுதி	43
இந்து சன்மார்க்க சபை	47

இஃது

திருப்பாதிரிப்புலியூர் ஞானியார்மடாலயம்
ஸ்ரீ லக்ஷ்மி - சிவசண்முக மேய்த்துரை சுவாமிகளுக்குச்
சமர்ப்பிக்கப்பெறுவது,

பத்திரிகாச்சரி

இருக்கம் - ஆதிமுல முதலியார்.
(Retired Accountant, Military Accts., Department.)

நெ. 43, பாளையப்பன்வீதி, எழுகிணறு, சென்னை.

வைதிக சைவ அச்சுக்கூடம்

1918

தபாற்செலவுட்பட வருடச்சந்தா ரூபா ஒன்று.

சென்னைச் சிவனடியார் திருக்கூட்டத்தின்

— போஷகர்கள். —

ஸ்ரீமான் யஸ். இரத்தினவேல் செட்டியாரவர்கள்

Dubash, Messrs. Best & Co.

„ வி. மாசிலாமணிப் பிள்ளையவர்கள், பி. ஏ., பி. எல்.

Official Referee, High Court.

„ ராவ்சாஹிப் - பி. மாசிலாமணி முதலியாரவர்கள்

Engineering Contractor.

„ ராவ்பஹதூர் கே. வைத்தியலிங்கம் பிள்ளையவர்கள்

Presidency Post Master.

„ வி. முத்தையா பிள்ளையவர்கள்

Merchant, Periyanna Moodaly Street, Madras.

„ ஜர். காசிவிசுவநாத முதலியாரவர்கள்

Snuff & Tobacco Merchant, Madras.

„ திரு. சபாப்தி முதலியாரவர்கள்

Retired Sub-Engineer, Mint Street.

சைவம் முதல் மலர்.

நமது பத்திரிகையின் புதிய சந்தாதாரர்கள் பலர் விரும்பியவாறு, 1915-ஐ வெளிவந்த முதல் மலரின் இரண்டாம் பதிப்பு அச்சிடப்பட்டிருக்கிறது. இதின் விலை வி. பி. தபாற்செலவுட்பட ரூபா ஒன்று.

இரண்டாம் மலர் இப்போது கிடைக்காது.

மூன்றாம் மலர் சில்பிரதிகளே இருக்கின்றன. இதின் விலையும் வி. பி. தபாற்செலவுட்பட ரூபா ஒன்றே. வேண்டுவோர் விரைந்து பெற்றுக்கொள்க.

அறிக்கை.

எமக்குக் கடிதம் எழுதும் சந்தாதாரர்கள் தங்கள் சந்தா இலக்கத்தையும் தெரிவித்தல்வேண்டும். ப-ர்.

சிவமயம்.
திருச்சிற்றம்பலம்.

சைவம்.

மலர் 4. பிங்களாஸ் மாசு, 1918, பிப்ரவரி 2. இதழ் 2.

ஆளுடைய பிள்ளையார் துதி.

பரசமய கோளரியைப் பாலரா வாயனைப்பும் புழனஞ் சூழ்ந்த
சிரபுரத்துத் திருஞான சம்பந்தப் பெருமானைத் தேய டெல்லாங்
சூரவையிடத் தமிழ்வேதம் விரித்தருளுங் கவுணியர்தங் குலதீ பத்தை ,
விரவியெமை யாளுடைய வென்றிமழ விலங்குன்றை விரும்பி வாழ்வாம்.

சிவஞானபோதம்.

நான்காஞ் சூத்திரம்.

முதலதிகரணம்.

(4 - வது பக்கத் தொடர்ச்சி.)

உதாரண வெண்பா.

மனமாதி யாலுணர்தன் மன்னு புலன்கண்
மனமாதி மன்புலனி னல்லன்—மனமே
ஓதித்தொன்றை யுள்ள முணர்த லதனி
னுதிக்குங் கடற்றிரையை யொத்து.

அன்வயம்--மனம் ஆதியால் உணர்தல் மன்னுபுலன்கள்.
உள்ளம் உணர்தல் மனம் மேல் உதித்த ஒன்றை. கடற்றிரையை
ஒத்து உதிக்கும். அதனின் மனம் ஆதி புலனின் அல்லன்.

(இ-ள்.) மனம் ஆதியால் உணர்தல் மன்னுபுலன்கள் = மன
முதலிய அந்தக்கரணங்களா லுணரப்படுவன ஐம்பொறிகளாற்
றரப்பட்டுப் புறத்தே நிலைபெற்ற விடயங்களாம்.—உள்ளம் உணர்
தல் மனம் மேல் உதித்த ஒன்றை = ஆன்மா உணர்வது மனத்துக்கு
மேலெனப்படும் புத்தியிற் றோன்றிய தொன்றையாம்.—கடல்
திரையை ஒத்து உதிக்கும் = அவ்விரு வேறுணர்வும் கடலிடை

யெழுந்து கரைசாரூந் திரைபோல் (பரம்பரையின் ஆன்மாவிடத் தில் வந்து) தோன்றும்.—அதனின் மனம் ஆதி புலனின் அல்லன் = அதனாலே மனமுதலியன அவ்விடயங்களின் வேரையினுற் போல ஆன்மாவும் அம்மனமுதலியவற்றின் வேராம். (எ-று.)

மன் என்பது அசை - புத்தியிற் றேன்றிய தொன்றாவது சுகதுக்க மோக ரூப விடயம்.

ஐம்பொறியும் புத்தியும் கடலுக்கும், அவ்விருவேறுணர்வும் திரைக்கும், ஆன்மக் கரைக்கும் உவமிக்கப்பட்டன.

பரம்பரையிற் றேன்றுதலாவது முன்னர் வாயிற்காட்சியுணர்வு தோன்றி, அதன்பின் மானதக்காட்சியுணர்வு தோன்றி, அதன்பின் தன் வேதனைக்காட்சியுணர்வு உயிரினிடத்தே வந்து தோன்றுதல். இவற்றுள் வாயிற் காட்சியாவது புறத்துள்ள சத்தஸ்பரிச ரூப ரச கந்தங்கள் ஐம்பொறிகளால் அறியப்படுதல். மானதக் காட்சியாவது ஐம்பொறிகளால் அறியப்படும் சப்தாதி விஷயங்கள் மன முதலிய அந்தக்கரணங்களால் அறியப்படுதல். தன் வேதனைக்காட்சியாவது அந்தக்கரணங்களுள் மனத்துக்குமேலாய் புத்தியிற் றேன்றியவைகள் ஆன்மாவினால் உணரப்படுதல்.

சிந்தித்தாய்ச் சித்தந் தெளியாதா யாங்காரம்
புந்தியா யாய்ந்து மனமாகிப்—பந்தித்து
வெவ்வேறு தானே துணிந்துள்ள மிவ்வேறு
மவ்வேறும் போதுபோ லாங்கு.

அன்வயம்—உள்ளம் ஆங்கு சித்தமாய்ச் சிந்தித்து, மனமாகிப் பந்தித்து, ஆங்காரமாய்த் தெளியாது, புந்தியாய் ஆய்ந்து, வெவ்வேறே துணிந்து இவ்வேறும். போது அவ்வேறும் போல்.

(இ-ள்.) உள்ளம் = புருடதத்துவம் என நின்ற உயிர்—ஆங்கு = வாயிற் காட்சியாற்கண்ட சத்தாதி விடயங்களுள் ஒன்றை மனமுதலிய கரணங்களால் உணரும் மானதக்காட்சியினிடத்தும் (ஒரு தன்மைத்தாயிராமல்)—சித்தமாய்ச் சிந்தித்து = சித்தமாய்நின்று இது யாது எனச் சிந்தித்தும்—மனம் ஆகிப் பந்தித்து = அதன் பின் மன்மாய் நின்று இது இன்னதெனப் பற்றியும்—ஆங்காரம் ஆய்த் தெளியாது = அதன்பின் அகங்காரமாய் நின்று இஃது ஆமோ அன்றோ, இதனை இன்னதெனத் தெளிவேன்பான் எனத் தெளிவுபிறவா தெழுந்தும்—புந்தியாய் ஆய்ந்து = அதன்பின் புந்தியாய்

நின்று இஃது இன்னதெனத் தெளிந்தும்—வெவ்வேறே துணிந்து இவ்வேறும்=இங்ஙனம் வெவ்வேறாகவே புணர்தலால் அவ்வாறு உணரும் புருடன் இவ் வந்தக்கரணங்களின் வேறும்—எதுபோலெனில்—போது அவ்வேறும் போல்=(ஞாயிறு முதலியவற்றோடு கூடி நின்று நாழிகை நாள் பக்கம் மாதம், வருடம் முதலிய பாகு பாடுகளைச் செய்யும்) காலத்தாவும் (அஞ்ஞாயிறு முதலியவற்றின்) வேறாயிற்றேபோல். (அ-று.) 3

அகார உகார மகங்காரம் புத்தி
மகார மனஞ்சித்தம் விந்துப்—பகாதிவற்றை
நாத முளவடிவா நாடிற் பிரணவமாம்
போதங் கடற்றிரையே போன்று.

அன்வயம்—அகார உகாரம் அகங்காரம் புத்தி. மகாரம் மனம். விந்து சித்தம். நாதம் உளவடிவாம். இவற்றைப் பகாது நாடில் பிரணவமாம். போதம் கடற்றிரையே போன்று ஆம்.

(இ-ள்.) அகார உகாரம் அகங்காரம் புத்தி=அகாரம் அகங்காரத்துக்கும், உகாரம் புத்திக்கும் சொருபமாம்—மகாரம் மனம்=மகாரம் மனத்துக்குச் சொருபமாம்—விந்து சித்தம்=விந்து சித்தத்துக்குச் சொருபமாம்—நாதம் உளவடிவாம்=நாதம் ஆன்மாவுக்குச் சொருபமாம்—இவற்றை=அகாரம் உகாரம் மகாரம் விந்து நாதம் என்னும் இச்சுக்கும் பஞ்சாக்கரங்களை—பகாது நாடில் பிரணவமாம்=பகுக்கப்படாது நிற்கும்போது ஆராயில் பிரணவமாம்—போதம் கடல்திரையே போன்று ஆம்=இவை கூடின அவசரத்தில் கடலினிடத்து அலை யெழுந்தாற்போல் ஆன்ம விடத்தில் அறிவு உண்டாம். (எ-று.)

எண்ணில வோங்காரத் தீசர் சதாசிவமா
நண்ணிய விந்துவொடு நாதத்துக்—கண்ணிற்
பகரயன்மா லோடு பரமனதி தெய்வ
மகரவுக ரம்மகரத் தாம்.

அன்வயம்—எண்ணிலவு ஒங்காரத்து நண்ணிய விந்துவொடு நாதத்து அதிதெய்வம் கண்ணில் ஈசர் சதாசிவமாம். அகர உகர மகரத்து (அதிதெய்வம்) பகர் அயன்மாலோடு பரமன் ஆம்.

(இ-ள்.) எண்ணிலவு ஒங்காரத்து நண்ணிய=சூக்கும் பஞ்சாக்கரங்களின் உருவமாக எண்ணப்படும் பிரணவத்திற் பொருந்திய—விந்துவொடு நாதத்து அதிதெய்வம்=விந்துவுக்கும் நாதத்துக்கும்

அதிதெய்வம்--கண்ணில் = கருதில்—ஈசர் சதாசிவமாம் = முறையே மகேசுரரும் சதாசிவருமாம்—அகர உகர மகரத்து அதிதெய்வம் = அகார உகார மகாரங்களுக்கு அதிதெய்வம்—பகர் அயன்மாலோடு பரமன் ஆம் = முறையே (சுத்தவித்தியா தத்துவத்தில் வைகுவார் என்று) சொல்லப்படும் பிரமனும் மாலும் உருத்திரருமாம். (எ-து.)

இவ்விரு வெண்பாக்களும், அகங்காரம், புத்தி, மனம், சித்தம், உள்ளம் என்னும் இவ்வைந்தும் சடமாதலால் இவைகளைக் கருவியாகக்கொண்டு ஆன்மா எவ்வாறு அறிதலைச் செய்யுமெனின், அக் கருவிகளுள் அகங்காரத்திற்கு அகாரமும், புத்திக்கு உகாரமும், மனதிற்கு மகாரமும், சித்தத்திற்கு விந்துவும், உள்ளத்திற்கு நாதமும் என்கின்ற எழுத்துக்கள் உடனின்றி செலுத்துவதால் அறிதலைச்செய்யும் எனவும்—எழுத்துக்களும் சடமாதலால் அவை எப்படி யறிதலைச்செய்யுமெனின், அவைகளை முறையே பிரமாவும், விஷ்ணுவும், உருத்திரனும், மகேசுரரும், சதாசிவருமாகிய ஐவரும் அதிதெய்வங்களாக நின்று செலுத்துவர் எனவும்—இவ்வாறு கரணமும் ஆக்கரமும் அதிதெய்வமுமாகிய முத்திரத்துப் பதினைந்தேர்டும் ஆன்மா பொருந்தியவிடத்து அறிதற்றொழிலைச் செய்யும் எனவும் விளக்கியவாரும்.

யோகப் பழிற்சியுடையோர்க்கே இவ்வுண்மை இனிது விளங்கும். இதனை “வளியிரண்டுந் தவிர்த்துறிற் றுணர் தோன்றும்” எனும் சிவஞானசித்தியால் அறிக.

வைதிக சைவமும் அதன்தெய்வ விலக்கணமும்.

சைவம் சிவத்தொடு சம்பந்த மென்றான்
சைவம் வளர்க்குஞ் சம்பந்த மூர்த்தி ... எனவும்,
சைவத்தின் மேற்சமயம் வேறிலை அதிற்சார் சிவமாம்
தெய்வத்தின் மேற்றெய்வம் இல்லெனு நான்மறை ... எனவும்,
சைவசமயமே சமயம் சமயாதீதப் பழம்பொருளைக்
கைவந்திடவே மன்றுள்வெளி காட்டும் ... எனவும்,
சைவமுதலா அளவில் சமயம் வகுத்து மேற்சமயங் கடந்தமோன
சமரசம்வகுத்தநீ உன்னை நானணுகவுந் தண்ணருள் வகுக்கவிலையோ
எனவும்

திருவாக்குகள் எழுந்துள்ளன. இவை எவ்வளவு தூரம் உண்மை என்பதைப்பற்றி வைணவராதியோர் துதிக்குமாறு ஆராய்வாம்.

இப்பாசுரங்களில் முக்கியமாய் விசாரிக்கவேண்டிய சொற்கள் சைவம் சிவம் என்னும் இரண்டு பதங்களேயாம். சைவமாவது வேதசிவாகமங்களின் முடிந்த முடிபாயுள்ள சமயமாகும். இதுவே அகம், அகப்புறம், புறம், புறப்புறம் என்னும் நால்வகைச் சமய பேதங்களையும் தன் கீழ்ப்படுத்தித் தான் அவற்றிற்கெல்லாம் சிரசாய் ராஜாங்கத்தில் வீற்றிருப்பது. இதன் வழிபாடு ஞானமார்க்க மொன்றேயாம். தெய்வ வழிபாடாகிய சரியை, கிரியை, யோகம் என்னும் மூன்று வழிபாடுகளும் ஞானவழிபாட்டுக்கு அங்கமாயுள்ளன. சரியையாதி மூன்றும் சிவத்தை நேரே வழிபடும் மார்க்கங்களல்ல. அவை சிவம் ஆன்மாக்களின் பொருட்டுக் கொண்டருளும் தடஸ்தவடிவங்களை வழிபடும் மார்க்கங்களாம். ஞானவழிபாடோ “எப்பொருள் எத்தன்மைத்தாயினும், அப்பொருள் மெய்ப்பொருள் காண்பதறிவு” என்னும் தெய்வப்புலமைத் திருவள்ளுவர் வாக்கின்படி மெய்ப்பொருளாகிய சொரூப சிவத்தையே நேரே வழிபடுமார்க்கமாம். இதனால் வேதாந்த சித்தாந்தமாகிய வைதிக சைவமென்னும் சித்தாந்த சைவநீடி சமயங்கடந்த மோன சமரசம் என்பதூஉம், அதில் பிரதிபாதிக்கப்பட்ட தெய்வம் சிவம் என்பதூஉம் தானே போதரும்.

ஆன்மாக்களின் நிலை பெத்தமும் முத்தியும் என இருதிறப் பட்டு நிற்பதுபோல் சிவத்தினது நிலையும் இருதிறப்பட்டு நிற்கின்றது. உயிர்களின் பொருட்டுப் பஞ்சகிருத்தியஞ் செய்யும் நிலை தடஸ்த நிலை எனவும், பஞ்சகிருத்தியஞ் செய்தலாகிய அதிகாரத்தினின்றும் நீங்கிக் கேவலம் தான்மாத்திரமாய் சத்து சித்தாய் நிற்கும் நிலை சொரூபநிலை எனவுஞ் சொல்லப்படும்.

சிவம் முன்னைப் பழம்பொருட்கு முன்னைப் பழம்பொருளாயுள்ளது. அது ஆன்மாக்களின் பொருட்டுப் பஞ்சகிருத்தியஞ் செய்யும் அஷுதரத்து பதி என்று சொல்லப்படுகிறது. அக்கிருத்தியமும் சுத்த மாயையில் மாத்திரம் நிகழும். அப்பதியினாலே செய்யப்படும் சுத்தமாயா கிருத்தியத்துக்கு வேறாக அசுத்த மாயையில் அநந்த தேவரால் பஞ்சகிருத்தியும் நடைபெறும். அதற்கும் வேறாகப் பிரகிருதி மாயையில் ஸ்ரீகண்டருத்திரரால் பஞ்சகிருத்தியம் நடக்கும். இக்கிருத்திய நிகழ்ச்சியில் பதியின் சக்தி அநந்த தேவரை அதிஷ்டிக்க, அநந்ததேவர் ஸ்ரீகண்டருத்திரரை அதிஷ்டிக்க, அவர் பிரம்ம விஷ்ணுக்களை அதிஷ்டிக்க இவ்வாறு பதி

யினது சக்தியின் அதிஷ்டானவாயிலாகவே யாவும் நடைபெறு மென்றோர்க்.

இத்தகைய உண்மையினை அறியாத ஏகான்மவாதிகளும் வைணவர்களும் சித்தாந்த சைவ கண்டனஞ் செய்கிறோமென்று ஆரவா தஞ்செய்து கிளம்பி புராணங்களிலே கூறப்பட்டுள்ள சில கதைகளை யெடுத்துக்கொண்டு, ஆக்ஷேபணைகள் தொடுத்துச் சைவத்தைக் கண்டித்து விட்டோமென்று மகிழ்ச்சியடைகின்றனர். ஐயோ பாவம்! இவர்களுடைய வெள்ளறிவக்கண்டு வைதிக சைவர்கள் யாரும் விசனிக்கின்றார்கள். கிருத்திய கர்த்தாக்களாகிய பிரமன், விஷ்ணு, உடுத்திரன் என்னும் திரிமூர்த்திகளுடைய கதைகளே புராணங்களில் கூறியுள்ளன. இக்கதைகளுள் சில விஷயங்களே இவர்களுால் ஆக்ஷேபிக்கப்படுகின்றன. இவைகளை எடுத்து விரித்து சமூஹாகர்த்தாவாகிய உருத்திரமூர்த்தியைக் கண்டித்து எழுதிவிடுவதினால் வைதிக சைவம் கண்டிக்கப்பட்டுப் போயிற் றென எண்ணுவது அறியாமையாகும். இவர்கள் நினைக்கிறபடி வைதிக சைவம் உருத்திரமூர்த்தியிலாவது அவருடைய சரித்திரங் களைக் கூறும் புராணக்கதைகளிலாவது தங்கிநிற்கவில்லை.

புராணங்களிலே பிரம விஷ்ணு ருத்திரர்களைப் பரம்பொரு ளென்று கூறியது அர்த்தவாதமேயன்றி உண்மையன்று. அது பற்றியே புராணங்களிலே பிரதிபாதிக்கப்படுகிற மதத்தைப் *பௌ ராணிக மதமென்று வேறுபிரித்து வைத்துள்ளார்கள். பௌராணிக மதமும் வைதிக சைவமும் ஒருபோதும் ஒத்து நடப்பன வல்ல. பௌராணிக மதத்திலே தோன்றும் ஆசங்கைகளுக்கு வைதிக சைவம் உத்தரவாதஞ் சொல்லக் கடமைப்பட்டி ல்லை.

புராண கர்த்தாக்களாகிய பிரமா விஷ்ணு ருத்திரர்களைப் பற்றி விசாரிக்குமிடத்து, பிரமாவைப் பரம்பொருளென்று வைதிக சைவம் ஒருபோதும் ஒப்புக்கொள்ளவில்லை. அவர் ஆன்ம வர்க்கத் துட்பட்டவர். அவரது தொழில் சிருட்டி. அந்தத்தொழிலும் பிரம பதமும் அவருக்குப் புண்ணியப்பயனால் வந்தது. எவர் பிரம பதத்துக்குரிய புண்ணியஞ் செய்தவரோ அவர் அந்தப்பதவியை அடைவரென்பது திண்ணம். அப்புண்ணியம் அதுபவித்து ஒழிந் தகாலத்து அப்பதமும் அவருக்கு அகன்றுபோம். ஒருவர் அப் பதத்தைவிட்டகல மற்றொருவர் அதையடைவர். மனிதருடைய

* இதனால் புராணங்கள் முற்றிலும் கண்டிக்கப்படுவனவாக மயங்க லாகாது. (ப - ர்.)

கால அளவில் இரண்டாயிரஞ் சதுர்புகங்கொண்டது பிரமாவுக்கு ஒருநாளாகும். இப்படி முந்தூற்றறுபத்தைந்து நாள் ஒருவருட மாம். இவ்வாறு நூறுவருடங்கொண்டது பிரமாவுடைய ஆயுள். அந்த ஆயுள் முடிவில் பிரமா இறந்துவிடுவர். பிறகு அப்பதத்துக் குரிய புண்ணியமுடைய வேறொரு ஆத்மா பிரமாவாய் வருவர். இப்படி எண்ணில்லாத பிரமாக்கள் அழிந்துபோவார்கள். இவ் வண்டத்தைப்பேரல பிருதிவிதத்துவத்தில் ஆயிரகோடி அண்டங் கள் உண்டு. ஒவ்வொரு அண்டத்திலும் ஒவ்வொரு பிரமாவாக ஆயிரகோடி பிரமாக்கள் உளர். இப்பிரமாவின் இயல்பு எப்படியோ அப்படியே அவர்களுடைய இயல்புகளுமாய். ஆதலால் நல்வினை தீவினை வசப்பட்டுப் பிறந்திறந்துழலும் தன்மையுடைய பசுவர்க் கத்துள் வைத்தெண்ணப்படும் பிரமாவைப் பதியென்பார் ஒருவரு மில்லை.

இனி விஷ்ணுவும் ஆன்மவர்க்கத்துட்பட்டவரே. அவர் பதம் வைகுண்டமாகும். அவரது தொழில் காத்தல். அத்தொழிலும் அவரெய்திய பதமும் புண்ணியப்பயனால் வந்தது. பிரமாவின் இயல்புபோலவே விஷ்ணுவின் இயல்புமுள்ளது. ஒருவிஷ்ணுவின் ஆயுளுள்ளே அனேக பிரமாக்கள் தோன்றி அழிவார்களென்றால், விஷ்ணுவின் ஆயுள் பிரமா ஆயுளைவிட எத்தனையோ மடங்கு அதிக மானதன்றோ. ஆதலின் விஷ்ணுவானவர் பிரமாவைவிட மிகவும் மேம்பட்டவர். அவர் அதிகாரத்தானும், ஸ்ரீகண்டருத்திரருக்குத் தேவியாயிருக்கும் உரிமையானும், வைதிக சைவர் யாவரானும் வணங்குதற்குரியராயுள்ளார்.

இனி சம்ஹார கர்த்தாவாகிய ஸ்ரீகண்டருத்திரர் ஆன்மவர்க் கத்துட் படிக்கப்பட்டிருப்பினும், இருமலமுடைய பிரளயாகலரில் பக்குவமுடையோராய்ப் பந்தம் நீங்கி முத்திபெற்ற கடவுளாத லால் பசுவர்க்கத்துள் வைத்து எண்ணப்படுபவரல்லர். வேதங்க ளில் ஒவ்வோரிடங்களில் இவரை அயன்மாலோடு சேர்த்துப் பசு வாகக் கூறியது முன்னிருந்த இருப்பை நோக்கியல்லது வேறல்ல. பாசமுடையவரே பசுவெனப்படுவர். இவர்பாசநீங்கி முத்தொழில் செய்யும் அதிகாரம் பெற்றுச் சிவசத்தியால் அதிஷ்டிக்கப்பட்டவ ராய், மூர்த்தத்திரயாதீத சிவபெருமானுக்குரிய மான் மீழ் சதுர்ப் புஜம், காளகண்டம், திரிநேத்திரங்கள் பெற்றவராய், சிவசொருபி யாய் விளங்குதலின் பரம சிவத்துக்குரிய எல்லாப்பெயரும் வடி வும் தொழிலும் பெற்றுச் சைவாகமங்களை அறிவுறுத்துங் குரவ

ராய், அபன்மால் இருவருக்கும் மேலாய், சைவத்தின் எய்திச் சமயதீகைப் பெற்றோரால் வழிபடுங் கடவுள் ஆயினர். ஆதலால் இவரைப் பதிவர்க்கத்துள் வைத்து எண்ணுதல் சைவ சமயக்கொள்கையாம். இவர் சிருஷ்டி ஆரம்பத்திலேயே பிரளயாக்லரிலிருந்து பதியாக்கப்பட்டு ஸ்ரீகைலாசபதியாய் விளங்குகின்றாரென்று மிருகேந்திரமுதலிய ஆகம்ங்களில் கூறியிருக்கின்றது. இவரே பிரம விஷ்ணுமுதல் பிபீலிதாந்தமாயுள்ள சகல ஜீவரூபிகளையும் மூலப் பிரகிருதியின் காரியமான பிரபஞ்சங்களில் வைத்து வாங்கிப் பஞ்சகிருத்தியஞ்செய்து அவரவர் கன்மங்களுக்கேற்ற பயனைக் கொடுப்பர். மும்மலமுடைய சகலவர்க்கத்துட்பட்ட எல்லா உயிர்கட்கும் கர்த்தாவாயிருப்பவரும் இவரே. இவ்வுண்மையை ஸ்ரீ தாயுமானசுவாமிகள் “தேன்முகம்” என்னும் பதிகத்தில் கூடாவிடைகளால் விளக்கியுள்ளார். இவர் இவ்வாறு ஜகத்துக்குக் கர்த்தாவாயிருப்பினும், இவரை நடத்துவது சிவசத்தியாதலால் எல்லா முத்தன்மையும் சத்திமானாகிய சிவபெருமானுக்கே உரிய தென் றுணரவேண்டும். இத்தகைய உண்மையெல்லாம் பதினூலாகிய சிவஞானபோதமுதலிய மெய்கண்டசாஸ்திரங்களில் ஆழ்ந்த உணர்ச்சியுடைய வைதிக சைவர்களுக்கே விளங்குவதன்றி ஏனையோர்க்கு எட்டுணையும் விளங்கமாட்டாது. செப்பினும் வெகு தர்க்கமாம்.

மேற்சொன்ன திரிமூர்த்திகளுக்குமேல் மகேசுவர் ஒருவர் உளர். அவருக்குமேல் சதாசிவர் உளர். அவ்விருவருடைய சரித்திரங்கள் புராணங்களில் கூறப்படவில்லை. சதாசிவருக்குமேலே பதிப்பொருள் விளங்குகின்றனர். அப்பதிப்பொருளுக்கு நாம ரூபமுதலியன இன்மையால் புராணங்களிலே அப்பதியின் கதைகள் கேட்கப்படவில்லை. அதற்குமேலிருப்பது வைதிக சைவத்துக்குரிய தெய்வமாகிய சுத்தசிவம். அது ஒன்றேயாம். அதற்கு ஒத்ததும்மிக்கதுமான பொருள் ஒன்றுமில்லை. அதனையே முதிர்ந்த பரிபாகிகளாகிய வைதிக சைவர்கள் யாவரும் பரமுத்தியின் பொருட்டு உபாசிப்பர். அதன் உபாசனையே முத்திக்குச் சாதனமாம். இப்படி துனித்த மதிக்கொண்டு ஆராய்ந்து பார்க்கும் பொழுது, வைணவர் முதலியோரால் ஆகேஷ்பணை செய்யப்படுதற்கு இடமாயுள்ள புராணக்கதைகளிலே கூறப்பட்டவர் எவர் என்பதை விவேகிகள் உணரப்பெறுவர். புராணக்கதைகளுக்கு உட்பட்டவராகிய ஸ்ரீகண்டருத்திரர் வைதிக சைவத் தெய்வமர்கிய சுத்தசிவம்

அன்றாகலின் அவருடைய செயல்களில் தோன்றும் ஆகேஷ்பனை களுக்கு அச்சத்த சிவத்தை உத்தரவாதமாக்க ஒருபோதும் இய லாது. மேலும் அதற்குக் கீழுள்ள பதியையாவது சதாசிவரை யாவது மகேசுரையாவது உத்தரவாதிகளாகக் கொள்ளவும் முடி யாது. ஸ்ரீகண்டருத்திரரே தங்கதைகளுக்கு உத்தரவாதியாவர். இதை மறுக்க எவரர்லுமாகாது. ஸ்ரீகண்டருத்திரருடைய கதை களைக்கொண்டு கண்டனமெழுதிவிட்டு வைதிக சைவத்தைக் கண் டித்து வென்றுவிட்டோமென்று மனப்பால்சுடித்து மகிழ்தல் வீண்செயலேயாம். புராணசரித்திரங்களைக்கொண்டு எழுதுங் கண் டனமெதுவும் நம் வைதிக சைவத் தெய்வமங்கிய சிவத்தை எட்டிப் பார்ப்பதே கிடையாது.

இன்னும் ஸ்ரீகண்டருத்திரர்மேல் வைணவராதீயோர் ஏற்றுங் குற்றங்கள் தாமும் குற்றங்களாகக் கொள்ளத்தக்கவையல்ல. அவை யாவும் செயல்வகையால் குற்றங்களாகக் காணப்பட்டனும் கருத்து வகையால் யாவும் அருளே யாதல் கடைக்கால்றியப்படும்.

அரசனேயன்றி அரசனுடைய ஆணையைத் தாங்கி உலகத் தைக் காக்கும் மந்திரி பிரதானி முதலாயினரும் அரசமரியாதை பெறுதற்கும், உலகத்தாரால் ஏத்தப்படுதற்கும் உரியராயிருத்தல் போல் முழுமுதற்பொருளாகிய சிவம் மாத்திரமன்றி அச்சிவத்தின் சத்தியினால் நடத்தப்படும் கர்த்தாக்களும் அச்சத்தியுடைமை கார ணமாக வணங்கப்படுதற்கு உரியவரேயாவர். சதாசிவ மகேசுர வடிவங்கள் சிவம் நேரிற்கொண்ட வடிவங்களாதலால் சிவமாகவே வணங்கப்படுதற்குரியன. ஸ்ரீகண்டருத்திரவடிவம் சிவசத்தியால் அதிஷ்டிக்கப்படுதலாலும் சிவபெருமானுக்குரிய வடிவங்கள் அமை யப்பெற்றதுமா யிருத்தலாலும் சிவமென்றே பாவித்து வணங்கப் படுதற்குரியது. பிரமவிஷ்ணுக்களும் அவ்வாறே அதிஷ்டிக்கப்பட் டெச் சிவனுக்குரிய படைத்தல் காத்தல் தொழில்களைச் செய்தலால் சிவபேதத்துள்வைத்து வணங்கச் சைவாகமவிதி ஏற்பட்டுள்ளது.

இன்னும் சிவபேதவடிவங்கள் சம்புபட்சம் எனவும் அனுபட் சம் எனவும் இருவகைப்படும். முதற்பெருங்கடவுளாகிய இறைவர் ஊரும், பெயரும், உருவுங்கடந்தவராயினும், உயிர்களிடத்தே வைத்த கருணையால் ஊரும், பெயரும், உருவுங்கொண்டு மனத்தி னுலே தியானித்தற்கு ஏற்ற வடிவங்கள் கொண்டருளுவர். அப்படிச்

கொள்ளுமிடத்துத் தனது அருட்சத்தியினிடமாகக் கொள்ளுதலும் மாயையினிடமாகக் கொள்வதும் என்னும் வேறுபாடுபற்றி அவை இருவகைப்படும். அருட்சத்தியினிடமாகக் கொள்ளும் வடிவங்கள் சம்பு பட்சமெனவும், மாயையினிடமாகக்கொள்ளும் வடிவங்கள் அணுபட்சமெனவுங் கூறப்படும். ஆடியில் நிழல்போல்வது அருட்சத்தியினிடமாகக் கொள்ளுதல். அது பூசை தியானாதிகளின் பொருட்டேயாம். சூரிய சந்நிதானத்தில் இருள்முனைத்து நில்லாத வாறுபோல சிவத்தின் எதிரே மலமாயை கன்மங்கள் முனைத்து நில்லா. அதனால் அவை சிவத்தினால் இயக்கமுழுது, சத்தியின் ஏக தேச வியாபரிப்பில் தொழிற்படுகின்றன. அவற்றை முதல்வன் என்கொள்ளாதபடியால் சத்தியின் அதிஷ்டானமாகிய அவை அணுபட்சமென உணரற்பாற்று.

(இன்னும் வரும்.)

சோளங்கிபுரம். சிவஅருணகிரிமுதலியார்.

சிவராத்திரி.

பிரமதேவனும் விஷ்ணுமூர்த்தியும் ஒருவருக்கொருவர் நான் பிரமம் நான் பிரமம் என்று வாதஞ்செய்த காலத்து அவ்விருவரிடையே அடிமுடியைக் காணக்கூடாமல் அக்கினிமயமாகிய ஓர் ஸ்தாணுவடிவமாய் பிரம்மஸ்வரூபியாகிய பரமசிவம் ஆவிர்ப்பவித்த காலம் சிவராத்திரிகாலம். அக்காலம் மாசிமாதம் கிருஷ்ணபட்சம் சதுர்த்தசி சோமவாரம் திருவோண நட்சத்திரங் கூடிய புண்ணிய காலமென்க. அப் பிரம் விஷ்ணுக்களுக்கு சகளீகரித்த நாழிகை இராத்திரி பதினாலுநாழிகை என்க. சகளீகரித்த சிவ பெருமான் அடியுமுடியுங் காணாது திகைத்துநிற்கும் பிரம் விஷ்ணுக்களை நோக்கி பிரமனே நீ முடியைக்காணாது கண்டதாகப் பொய்யுரைத்தபடியால் உனக்குக் கோயிலில்லாமற் போகக்கடவது என்று அவனுக்கு நிக்கிரகமும், விஷ்ணுவே நீ அடிபைக்காணாமல் காணவில்லையென்றே மெய்கூறியபடியால் உனக்குக் கோயிலும் இரட்சிக்குந் தொழிலுந் தந்தோமென்று திருமாலுக்கு அனுக்கிரகமும் செய்தனரென்க. தேவர்களெல்லார் தரிசிக்க ஒருமுகூர்த்தம் பப்படியே அத்திருவுருவத்தோடு நின்றமையால் இலிங்கோற்பவகாலம் ஓர் முகூர்த்தமென்று விதிக்கப்பட்டதென்க. இராத்திரிகாலத்தில் பரமசிவம் மஹேசுவரமூர்த்தம்நயுதித்தபடியினாலே சிவ

ராத்திரியென்று பேர் வந்தது. அக்கினிமயமாகிய தாணுசவரூபமான அந்த இலிங்கத்தினின்றும் பரசிவம் மஹேஸ்வரமூர்த்தமாய் வெளிவந்தபடியால் இலிங்கோற்பவமென்று திருநாம முண்டாயிற்று.

அன்றியும் பிரமதேவனுக்கு இறுதிக்காலமாகிய பிரளயத்தில் சிவராசிகள் முழுவதும் ஒழிந்துபோன காலம் இராத்திரி காலம். அந்த இராத்திரி நான்கு சாமத்திலும் பார்வதிதேவியார் பரமசிவனைப் பூசித்து மறுபடி சிருஷ்டி தொடங்குங் காலத்தில் பார்வதி தேவியார் பரமசிவத்தை நோக்கி நான் தேவாரைப் பூசித்த இந்த இராத்திரி சிவராத்திரி யென்று பெயர்பெறவும், விரதமிருந்து இந்தக்காலத்தில் பூசிப்பவர்கள் சாயுச்சியம் பெறவுங் கிருபை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டனர்.

ஆகையால் மாசிமாதம் அபரபட்ச சதுர்த்தசி திதியில் சூரியோதயகாலத்தில் நித்தியகர்மானுஷ்டானங்களை முடித்துச் சிவத்தியானத்துடன் அன்று பகல் முழுவதும் உபவாசமாயிருந்து இராத்திரி நான்கு சாமத்திலும் நித்திரையில்லாமல் சிவபூசை செய்யவேண்டும்.

சிவபூசை யில்லாதவர்கள் ஆலயத்திற்சென்று பரமசிவத்துக்கு அபிஷேகமுதலானவைகள் செய்வித்துத் தரிசனம்பண்ணி மறுநாள் உதயமானவுடன் நித்தியகர்மானுஷ்டானங்களை முடித்துக் கொண்டு சிவதரிசனஞ் செய்துவந்து பாரணஞ் செய்யவேண்டும். சிவராத்திரி தினம் இராத்திரி பதினாறு நாழிகைக்கு மேல் ஒரு முகூர்த்தம் இலிங்கோற்பவ காலமாக விதிக்கப்பட்டிருப்பதினால் அந்தக் காலத்தில் அவசியம் சிவதரிசனஞ் செய்யவேண்டும். சிவராத்திரி தினத்தில் பரார்த்த பூசையாவது ஆன்மார்த்த பூசையாவது தங்கள் தங்கள் நியமப்பிரகாரம் நடத்தவேண்டியது.

பரார்த்தத்துக்காவது, ஆன்மார்த்தத்துக்காவது சூரியதேவர் முதலான பரிவாரங்களுக்குப் பூசை நடத்தவேண்டியதில்லை. பரார்த்தத்துக்கு மஹாலிங்கமுதலான மூல மூர்த்திகளுக்கும் ஆன்மார்த்தத்துக்கு இலிங்கமூர்த்திக்கு மாத்திரமுமே பூஜை நடத்தவேண்டியது. பரார்த்த ஆன்மார்த்தங்களில் மஹாகணபதிக்கு மாத்திரம் நான்கு காலத்திலும் பூசை நடத்தலாம்.

க-வது காலம்—அபிஷேகம் பஞ்சகெள்வியம். வஸ்திரம் செம்பட்டு. பத்திரம் வில்வம், கந்தம் பச்சைகர்ப்பூரம் சேர்ந்த சுந்

தனம். நிவேதனம் பாற்பொங்கல். தூபம்-சாம்பிராணி, சந்தனக் கட்டை, தீபம் புட்ப தீபம்.

உ-வது காலம்--அபிஷேகம் பஞ்சாமிர்தம். வஸ்திரம் மஞ்சள் பட்டு. பத்திரம் குருந்தை. கந்தம் அகிற்சந்தனம். நிவேதனம் பாயசான்னம், தூபம் குங்குமம். தீபம் நக்ஷத்திரதீபம்.

ங-வது காலம்--அபிஷேகம் பலோதகம். 'வஸ்திரம் வெண் பட்டு. பத்திரம் கிளுவை, விளா. கந்தம் கஸ்தூரிசேர்ந்த சந்தனம். நிவேதனம் எள்ளோதனம். தூபம் கருங் குங்கிலியம். தீபம் ஐந்து முகதீபம்.

ச-வது காலம்--அபிஷேகம் கந்தோதகம். வஸ்திரம் நீலப்பட்டு, பத்திரம் கருநொச்சி. கந்தம் புனுகுசேர்ந்த சந்தனம். நிவேதனம் கூத்தான்னம். தூபம் கர்ப்பூரம் லவங்கம். தீபம் வில்வார்த்தி.

மேலெழுதிய நான்கு கால பூசைக்கும் விதித்திருக்கின்ற திரவியங்களோடு யதாவித்யான அபிஷேக முதலானவைகளும் பத்திர புட்பங்களும் சித்திரான்னங்களும் அபூபவகைகளும் சோடசோப சார தீபாராதனைகளும் நடத்தவேண்டியது. இந்த நான்கு கால பூசைகளும் மஹாலிங்க மூர்த்திக்கு அஷ்டபுஷ்ப பூர்வமாக நடத்த வேண்டியது. அஷ்டபுஷ்பவிதியை ஆசாரியர் மூலமாயுணரவேண்டியது. அஷ்டபுஷ்பமென்பது அர்ச்சனைக்காகிய எண்வகைப்புட்பங்களும், மந்திரபூர்வமாயுள்ளதுமென்க.

ஆன்மார்த்த பூசைக்கு ஸ்தானம்.

ஆலயம் - புண்ணியஸ்தலம் - நதிதீரம் - பர்வதம் - புட்பவனம் ஆசாரியர்வீடு-தன்வீடு-இந்தஸ்தானங்களாம்.

சிவராத்திரி புண்ணியகாலத்தில்தான்

பண்ணவேண்டிய தானங்கள்.

சிவலிங்கம், உருத்திராக்ஷம், விபூதிப்பை, நவரத்தினம், பொன், வெள்ளி, கோ, பூமி முதலானவைகளாம். ஆகையால் மேற்குறித்த விடங்களில் பூஜையும் இந்த தானங்களையுஞ்செய்து மறு நாள் பிராமண சந்தர்ப்பணையும் மஹேஸ்வர பூஜையும் நடத்த வேண்டியது. இந்த மஹா சிவராத்திரி விரதத்தை கிருத யுகத்தில் விராயகமூர்த்தியும், திரேதாயுகத்தில் ஷண்முகமூர்த்தியும் துவாபரயுகத்தில் பிரமதேவரும், கலியுகத்தில் விஷ்ணு மூர்த்தியும்

அனுஷ்டித்ததாக வாதுளமுதலிய ஆகமங்களிலும் கரலோத்தர முதலிய உபாகமங்களிலும் பெளஷியோத்தர முதலிய புராணங்களிலும் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.

லித்வான்-கா. ஆலாலசந்தரம்பிள்ளையவர்கள்.

வணக்க விதி.

“ஒருகையி னாலே தொழுகை யொழிக,
இருகையுங் கூப்பி லினிது”

(இ-ள்.) ஒருகையினாலே அஞ்சலி பண்ணுகூடாது, இருகைகளையுங் குவித்து வணங்கில் நன்று. (எ-ம்.)

“தேவரடி முன்றொழுக சென்னிமிசை கைகுவித்துப்,
பாவவினை தன்னை யறுப்பார்”

(இ-ள்.) தாங்கள் செய்த பாவு கன்மங்களை நீக்க விரும்புவோர்கள் தேவர்களுடைய பாதங்களை அவர்கள் சந்நிதானத்திற் கிசன்று இரண்டுகைகளையும் சிரசின்மேலே குவித்து வணங்கக்கூடவார்கள். (எ-ம்.)

“குளத்திற் குவிகை யிணைகுரவற் கன்பர்க்,
குரத்திற் குவிகை யுகந்து”

(இ-ள்.) ஆசாரியருக்கு வணக்கஞ் செய்யுமிடத்து இரண்டுகைகளையுங் கூப்பி நெற்றியிலே யஞ்சலிபண்ணுக. சாதகர்முதலிய பத்தர்களுக்கு வணக்கஞ் செய்யுமிடத்து மனமகிழ்ந்து மார்பிலே அஞ்சலிபண்ணுக.

நின்று வணங்கல்.

பரமேஸ்வரருக்குச் சிரசின்மேல் 12 அங்குலம் உயர்த்திக் கைகூப்பி வணங்கல் வேண்டும்; மற்றதேவர்களுக்குச் சிரசின் மேல் கைகூப்பி வணங்கல்வேண்டும்;

குருவுக்கு நெற்றியில் கைகூப்பி வணங்கல்வேண்டும். அரசருக்கும் பிதாவுக்கும் வாய்க்குரேர் கைகூப்பி வணங்கல் வேண்டும். அந்தணர் முதலியோருக்கு மார்பில் கைகூப்பி வணங்கல்வேண்டும். தாய்க்கு வயிற்றில் கைகூப்பி வணங்கல்வேண்டும்.

தண்டாகாரமாகவணங்கல்.

மாதா பிதா குரு தெய்வம் இவர்களுக்கு மாத்திரம் அஷ்டாங்கமும் நிலத்திற்படும்படி வணங்கல்வேண்டும். மற்றையோருக்குத் தண்டாகாரங்கூடாது. பெண்கள் முன்சொன்னவர்களுக்கும் முக்கியமாய்க் கணவனுக்கும் ஐந்தங்கங்களும் நிலத்திற்படும்படி வணங்கல்வேண்டும்.

லித்வான்-கா. ஆலாலசந்தரம்பிள்ளையவர்கள்.

குருபூசை.

இது சிதம்பரம் உபாத்தியாயர் பேரம்பல பிள்ளையவர்கள் குமாரர் இராமலிங்க பிள்ளையவர்கள் வெளியிட்ட பெரியபுராண முகவுரையிலிருந்து எடுத்து இங்கு அச்சிடப்பட்டது.

சிவபெருமானே முழுமுதற்கடவுள் என்றும், வேதமுஞ் சிவாகமமுமே அவர் அருளிச்செய்த முதனூல்கள் என்றும், அவற்றுள் வேதம் பொதுநூல் சிவாகமம் சிறப்புநூல் என்றும், விபூதி ருத்திராக்ஷங்களே சிவசின்னங்கள் என்றும், ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரமே சிவமூலமந்திரம் என்றும், சிவலிங்கோபாசனையே சிவபிரானுக்குச் செய்யப்படும் மிகமேலாகிய வழிபாடு என்றும், விபூதி ருத்திராக்ஷ தாரணமும் ஸ்ரீ பஞ்சாக்ஷர ஜபமும் சிவலிங்கோபாசனையும் வேதத்தில் விதிக்கப்பட்டும் சிவாகமத்தில் விதித்தபடி சிவதீக்ஷை பெற்றுக்கொண்டு அனுட்டிக்கப்பட்டாலன்றி முத்தி சித்தியாது என்றும், விசுவசித்து, அங்ஙனம் விசுவசித்தபடியே ஒழுகும் மார்க்கம் சைவசமயமெனப்படும்.

அறுபத்துமூன்று நாயன்மார்களாலும், மாணிக்கவாசக சுவாமிகளாலும், பெரியபுராணஞ் செய்தருளிய சேக்கிழார் நாயனராலும், சைவசித்தாந்த சாத்திரோபதேசஞ் செய்தருளிய திருக்கைலாச பரம்பரைச் சந்தான குரவர்களாகிய மெய்கண்டதேவர், அருணந்திசிவாசாரியர், மறைஞானசம்பந்தசிவாசாரியர், உமாபதிசிவாசாரியர் என்னு நால்வர்களாலுமே தமிழ்நாடெங்கும் சைவசமயந்தழைத்தோங்கியது.

ஆதலினாலே, சைவசமயிகள் யாவரும் அவ்வுண்மைநாயன்மார்களுக்கு விதிப்படி சிரத்தையோடு குருபூசை நடத்தல்வேண்டும்.

அந்நாயன்மார்க ளெல்லாருக்கும் குருபூசை செய்யச் சத்தியில்லாதவர்கள், அவர்களுள்ளே திருஞான சம்பந்தமூர்த்தி நாயனார், திருநாவுக்கரசுநாயனார், சுந்தரமூர்த்திநாயனார், மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் என்னுஞ் சமயகுரவர்கள் நால்வரும், சேக்கிழார்நாயனாரும், மெய்கண்டதேவர் முதலிய சந்தானகுரவர்கள் நால்வருமாகிய ஒன்பதின்மருக்கு மாத்திரமாயினும் குருபூசை செய்வது அத்தியாவசியகம்.

குருபூசைசெய்தற்குப் பொருளில்லாதவர்கள் தங்களாலியன்ற பதார்த்தம் யாதாயினுங் கொண்டுபோய்க் குருபூசை நடக்குந்

தீர்னத்திற் சேர்த்தல்வேண்டும். அதுவுங்கூடாதாட்சிற் கறிதிருத்து தல் முதலிய கைத்தொண்டுகளேனுஞ் செய்தல்வேண்டும்.

இனிக் குருபூஜைக் கிரமமாமாறு:—

அந்த அந்த நாயனருக்கு, அவரவர் முத்திபெற்ற திருநகூத் திரத்திலே, திருக்கோயிலிலே விசேஷபூசையும் வேதபாராயண தேவாரபாராயணங்களோடு உற்சவமும் செய்வித்தல் வேண்டும். திருமடத்திலாயினும், தங்கள் தங்கள் வீடுதளிலாயினும், சமய தீக்ஷிதர், விசேஷதீக்ஷிதர், நிர்வாணதீக்ஷிதர், ஆசாரியர் என்னும் நால்வகை மாக்கேசுரர்களையும் தூரத்தே கண்டவுடனே சிரசின்மீது அஞ்சலிசெய்து விரைந்தெதிர்கொண்டு அழைத்துவந்து, அவர்க ளுடைய திருவடிகளைத் தீர்த்தத்தினால் விளக்கி அத்தீர்த்தத்தைச் சிரமேற்றெளித்து, அவர்களைப்பந்தியாக இருத்தி, ஓதுவார்கள் தேவாரம் ஓத, அன்னங் கறி முதலியவற்றைப் படைத்து அவ் வடியார்களை அத்திருநகூத்திரத்திலே முத்திபெற்ற நாயனராகப் பாவித்து, பத்திரபுஷ்பங்களால் அருச்சனைசெய்து, தூபதீபங் கொடுத்து, கர்ப்பூராரத்திரிகம் பணிமாறப்பண்ணி, மூன்றுதர மாயினும் ஐந்துதரமாயினும் நமஸ்கரித்து, திருவமுது செய்வித்தல் வேண்டும்.

குருபூசை செய்பவர்களும், செய்விப்பவர்களும், குருபூசை யிலே அருச்சனையேற்று அமுதுசெய்யப்புகும் மாக்கேசுரர்களும், அத்தினத்திலே குருபூசைக்கு முன்னே யாதொன்றும் புசிக்கலா காது. அன்றிரவிலே பசித்ததாயின், அன்னம் புசியாது, பால் பழ முதலியவற்றில் இயன்றது உட்கொண்டு, சுத்தர்களாகிச் சிவபெரு மாணையே சிந்தித்துக்கொண்டு நித்திரை செய்தல்வேண்டும்.

வைதிகப்பிராமணர் ஆயிரம்பேருக்கு அன்னதானஞ் செய்த பலமும் சமயதீக்ஷிதர் ஒருவருக்கு அன்னதானஞ் செய்த பலமும் ஒக்கும். வைதிகப்பிராமணர் பதினாயிரம்பேருக்கு அன்னதானஞ் செய்தபலமும் விசேஷதீக்ஷிதர் ஒருவருக்கு அன்னதானஞ்செய்த பலமும் ஒக்கும். வைதிகப் பிராமணர் லக்ஷம்பேருக்கு அன்னதா னஞ் செய்த பலமும் நிருவாணதீக்ஷிதர் ஒருவருக்கு அன்னதானஞ் செய்தபலமும் ஒக்கும். வைதிகப்பிராமணர் கோடிபேருக்கு அன்ன தானஞ்செய்தபலமும், சைவாசாரியர் ஒருவருக்கு அன்னதானஞ் செய்தபலமும் ஒக்கும். வேதாந்த மகாவாக்கியத்தை அறிந்த கோடி வைதிகப்பிராமண சந்நியாசிகள் கூடினும், நிருவாண தீக்ஷி

பெற்றுக்கொண்டு சைவசித்தாந்த நூல்களாகிய சிவஞரன் நூல்களை ஒதிப்பதிபசுபாசமென்னுந் திரிபதார்த்தங்களின் இலக்கணத்தை அறிந்த ஒரு சைவருக்குச் சமமாகார்கள். இது சிவவாக்கிய சிவாகம நூற்றுணிபு.

வாயுசங்கிதை:—“சைவநூலிற் கூறப்பட்டதும் பாசமூன்றையுந் தவிர்ப்பதும் மேலானதுமாகிய தீக்ஷைபைத் தவிர வேறு யாதொரு ஆச்சிரமமும் இவ்வுலகத்திலே மனிதருக்கு மேன்மையன்று; ஆதலால் தீக்ஷையினின்றான் மோக்ஷம். ஆச்சிரமங்களினாலும் மற்றைக் கருமங்களினாலும் மோக்ஷமில்லை. அத்துவசத்தியின்றி முத்தியை விரும்பும் மனிதர் கோலின்றி நடக்கத் தொடங்கிய குருடர் போல்வர்; தோணியின்றிக் கடலைக் கடக்க விரும்பினவர்போல்வர்.”

கார்த்தம், பிரகாசாப்பிரகாரணம்:—“இங்கே முப்பாசத்தை அகற்றுவதும் மேலானதுஞ் சிவசம்பந்த முடையதுமாகிய தீக்ஷையாலன்றி ஆன்மாக்களுக்கு ஆச்சிரமத்தாற் செய்யப்பட்ட உயர்ச்சி பொன்றுமில்லை. ஆதலிற்றீக்ஷையாலே முத்தி. ஆச்சிரமங்களாலும் பிறகருமங்களாலும் முத்தியில்லை.”

இவ்வுண்மையைச் சிறிதும் நோக்காது சைவசமயிகளுள் அநேகர் ஆதிசைவர் முதலிய சைவர்களை அவமதித்துத் தள்ளிவிட்டு, அதீக்ஷிதர்களாய்ச் சிவாகமநிந்தகர்களாய்ச் சைவசமயதாபக நிந்தகர்களாய் தமிழ்வேதநிந்தகர்களாய் அன்னியமதத்தார்களாயுள்ள ஸ்மார்த்தப் பிராமணர்களையே சற்பாத்திரமென நன்கு மதித்து அவர்களுக்கு அன்னதானமுதலியன செய்தலே புண்ணியமென்று மயங்குகின்றார்களே. ஐயையோ இஃதெவ்வளவு பெருங்கொடும் பாவம்!!!

பரமசிவத்தினுடைய அட்டவீரட்டம்.

பூமன் சிரங் கண்டி யந்தகன் கோவல் புர மதிகை
மாமன் பறியல் சலந்தரன் விற்குடி மாவமுஞர்
காமன் குறுக்கை யுமன்கடவு ரிந்தக் காசினியிற்
ரேமன்னு கெனன்றையீந் திங்களுக்கு குடிதன் சேவகமே.

(இ - ள்.) கொன்றைப்பூமாலையுடன் இளந்திங்களுந்தரித்துக் கொண்டருளிய பரமசிவம் வீரஞ்செலுத்தியது.—திருக்கண்டியூரில் பிரமதேவன் சிரங்கொய்ததும், திருக்கோவலூரில் அந்தகாசுரனைக் கென்றதும், திருவதிகையில் திரிபுரம் எரித்ததும், திருப்பறியலூரில் தக்கன்முடி தடிந்ததும், திருவிற்குடியில் சலந்தரனைத் தலையரிந்ததும், திருவ்முலூரில் யானையை யுரித்ததும், திருக்குறுக்கையில் மன்மதனைத் தகனஞ்செய்ததும், திருக்கடலூரில் யமனை யுதைத்ததும்.

சிவமஹாபுராணம்.

சிவபெருமானது நித்தியத்துவ முரைத்த அத்தியாயம்.

சௌநகாதி முநிவர்கள் 'ஸூதமுநிவரை நோக்கி, ஸ்வாமீ! சிவபெருமான் யாவர்? விஷ்ணு என்பவர் யாவர்? உருத்திரன் என்பவர் யாவர்?, இவர்களில் இவ்வுலகங்கட்கெல்லாம் கர்த்தா வர்க உள்ளவர் யாவர்? நிர்க்குணஸ்வரூபியானவர் யாவர்? நிர்க் குணசொரூபியாயிருந்தும் பஞ்சகிருத்திய்காரணமாகக் குணசொ ரூபியாய் உலககாரியங்களை நடத்துகிறவர் யாவர்? இவ்விஷயங்க ளில் அடியேங்கட்குச் சந்தேகமிருத்தலில் இவற்றை யெங்கட்கு விளக்கியருளவேண்டும் எனக்கேட்க, ஸூதமுநிவர் :—

“ருஷிகளே, நிர்க்குணனுள்ள எந்தப்பரமாத்மாவால் இந்த உலகங்கள் தோன்றினவோ அந்தப்பரமாத்மாவே சிவபெருமான் என உபநிஷத்துகள் கோஷிக்கின்றன. அவ்வகைய ப்ரமாத்மாவி னால் மற்ற இருவரும் படைக்கப்பட்டனர், புருஷனாகிய விண்வேன் சந்தோஷத்தாலுண்டான ஜலமானது சராசரப் பிரபஞ்சமூழுதும் வியாப்தமாகையில், விஷ்ணு தவஞ்செய்தினைத்து அந்த ஜலத்தில் நித்திரை செய்தனர். அந்த ஜலசயனமுதல் புருஷனுக்கு நாராயண னென்னும் பெயராயிற்று. பிரகிருதிக்கும் நாராயணி யெனப் பெயர் வந்தது. அவ்விஷ்ணு யோகநித்திரையிலிருக்கையில் அவ ருடைய உந்திக்கமலத்தினின்று பிரமன் தோன்றிப் பலகாலந் தவஞ்செய்து தனக்குக் காரணபூதனை விஷ்ணுவைக் கண்டனன். அவ்விஷ்ணு, வைகுண்டபதவியிலிருந்து, மகாப்பிரளயத்திற் சிவ பெருமானிடத்தில் முக்தி கைகூடுவர். அவ்வகைய விஷ்ணுவும் பிரமனும் ஜகத்கர்த்தாக்களென்று விவாதமடைந்தபொழுது பர மேசுவரன் அவர்கட்குக் காட்டிய உருவமே மகாதேவவுரு. இம் மகாதேவனுடைய திருமேனியில் தோன்றிய வடிவம் உருத்திரன். அந்தமூர்த்தமே தியானயோக்கியமான சிவரூபம். மற்றத் திரு மாலாதி தேவர்கள் பிரகிருதி சம்பந்தமானவர்களாதலின் கர்லா நுக்கிரமமர்க நாசுமடையத்தக்கவருந் தவஞ்செய்து முக்தியடைய வேண்டியவருமாவர். உருத்திரன் அப்படி நாசமடையாமற் சிவ பெருமானிடத்திலே ஐக்கியமாவான். பிரமாதிடேவர்கள் இருடி கள் மானவர்கள் யாவரும் உருத்திரனைத் தோத்திரஞ்செய்யவேண் டியவர்களே தவிர, உருத்திரமூர்த்தி ஒருவரையுஞ் சேவிக்கத்தக்

கவரல்லர். ஆனால் பிரம விஷ்ணுக்களுடன் கூடி உலககாரியங்களைச் செய்துவருகிறார்.

பிரமவிஷ்ணுக்களைப் பக்திசெய்தவர்கள் அவர்களிடத் தைக்கியமுற்று, அத்தேவர்கள் காலக்கிரமத்தில் முக்திபெறும்போது அவர்களோடு முக்தியடைவார்கள். உருத்திர பக்திசெய்பவர்கள் இதராபேகையில்லாமலே தக்ஷணம் சிவசாயுச்சியம்பெறுவரென “க்ஷரம் - பிரதான” முதலிய, வேதங்கள் முறையிடுகின்றன. ஹிரண்யகர்ப்ப பிபிலிகாதிவணரயில் காணப்படும் உலகத்திலுள்ளவர்கட்கு அஞ்ஞானம் பலதிறப்படும். விஞ்ஞானமோ நித்ய சுத்த புத்த முக்த சீவ ஸ்வபாவத்தால் பலதிறப்பட்டதல்ல. ஆனால் அகண்ட ஏகரஸமாக ஒன்றியாயிருக்கும். இவையாவும் சிவஸ்வரூபமே. இதை விசாரிக்கவேண்டுவதில்லை. சர்வேசுவரனுக்குச் சதா சிவன் என்னும்பெயர் எவ்வாறு கிடைத்ததென்னில், சிவபெருமானே சிருஷ்டிக்கு முற்பட்டிருந்தவர் “ஸதேவஸௌம்யதமக்ர ஆஸ்திதி” ‘லயத்திற்குப் பிற்காலத்தும் இருக்கிறார். “ஸ்ரவம் யஸ்மிந்தேகா அதிவிஸ்வேநிஷேதா” சிருஷ்டிக்குப் பிற்காலத்திலும் இருக்கிறார். “யத்ப்ரயம்தியபிஸம்விஸந்தி” ஆதலின் அச்சதாசிவனென்னும் பெயர் நிர்க்குணராகிய சிவபெருமானுக்குக் கிடைத்தது. முதலில் தனது நிசுவாசத்தாலுண்டான வேதமென்னும் பெயரையுடைய வாக்கையும், பலவகைப்பட்ட மந்திரங்களையும் தியானத்தையும் பூஜையையும், “ஈஸாநஸ்ஸர்வவித்பாநாம்” முதலிய ஸ்ருதிகளால் ஸர்வ வித்தைகளுக்கும் பிரபுவான சிவபெருமான், தன்னாற் சிருஷ்டிக்கப்பட்ட பிரபஞ்சமுமுதும் நல்ல நிலைமையில் வரவேண்டுமென்னுங் கிருபானோக்கமுடையவராய் விஷ்ணுமூர்த்திக்குக் கொடுத்தனர். ஆதலின் ஜகத்திற்குச் சிருஷ்டித்துவமும், இரக்ஷகத்துவமும், சாட்சியும், சம்ஹாரத்துவமும் ஜகதிசுவரனாகிய சிவபெருமானிடத்திலேயே யுள்ளனவன்றிப் பிறரிடத்திலலை. விஷ்ணுவாதி இதர தேவர்கட்குக் காலவரையுள்ளதன்றிச் சர்வேசுவரனான சிவபெருமானுக்குக் காலகணிதி கிடையாது. சிவபெருமானுக்கு மஹாகாலன் எனப் பெயர். இவர் கட்டளைப்படி காலம் நடப்பதன்றி, அஃதிவரையொன்றுஞ் செய்யத் தக்கதன்று. எல்லாவற்றிற்கும் இவரே காரணபூதர். விஷ்ணுவாதியர் காரியபூதர். சிவபெருமானுடைய இச்சையாலே சிருஷ்டித்தி சங்காரமுதலிய சிருத்தியங்கள் நடக்கும். சிவபெருமானுக்குக் காரணபூதரும், சிவபெருமானைச் சங்கரிப்பவரும், சிவத்து

வேஷியாயிருப்பவரும் ஒருவருமில்ர். ஒருவிதையானது இலை கிளை பூ காய் முதலிய பல ரூபங்களாகக் காணப்பட்டுக் கடைசியில் யாவும் மழிய அவ்விதையே மிகுதியாயிருக்கின்றதுபோல இவர் தமக்குத் தாமே காரணமாகவும் ஒன்றியாகவுமிருந்தும், சிருஷ்டியாதிகார னமாக அநேகராய், பிரளயகாலத்தில் ஒன்றியாகின்றனர். இதனை ஞானிகளுணர்வார்கள். இவர் மனோவாக்குகளுக்கெட்டாதவர்” என்று கூறியருளினர்.

வித்வான் ஈக்காடு இரத்தினவேல் முதலியார்.

3 ——— .

ஸ்ரீ ஹரதத்தாசாரியசுவாமிகள் சரித்திரத்தின் ஒருபகுதி.

திரியகம்பர் என்னும் பிராமணர் ஒருவர் யதீசுவரர் ஒருவரை அடைந்து சேவை செய்து, அநேக வித்தியாப்பியாசம் பண்ணி னார். ஓர்காலத்திலே தமது குரு ஏகாந்தத்திலிருந்தபோது, எல்லா வித்தைகளும் அப்பியசுத்தேன். பஞ்சாக்ஷரோபதேசமும் பெற் றேன். இவற்றிற்கு மேலறியற்பாலது யாது? என்று தமது குரு வைக் கேட்ப, அவர் யோசித்து உலகத்திலே, சுருதிஸமிருதிகளுள் றும் ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரத்தின் மேலானதும் ஒன்றுமில்லை. ஒப்பான தும் ஒன்றுமில்லை. இந்த இரகசியம் இவனுக்குத் தெரியவில்லையே! இவன் சந்தேகமில்லாமல் மூடனென்று நினைந்து சில இரகசியம் இன்னும் உண்டு, காலந்தரத்திலே சொல்லுகின்றேன் என்றார். இதுநோக்கிக் காலம் பார்த்துக்கொண்டிருந்தான். இப்படி வெகு காலமான பின்னர், ஓர்நாள் சீஷன் போசனத்தின் பொருட்டு வெளியே போயிருப்ப, யதீசுரருக்குத் தேகவியோக காலம் கிட்டி விட, சீஷனுக்கு யாதோ சொல்லவேண்டியிருந்ததென்பதை அவர் யோசித்து ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரத்தினும் மேலாய் அறியற்பாலது மற் றொன்றில்லை என்று நிலத்தில் எழுதிச் சரீரத்தியாகம் பண்ணினார். அதனை அருகில் நின்ற ஒரு கழைக்கூத்தியான தாசிகண்டு ஒலையில் எழுதிக் காதோலையா யிட்டுக்கொண்டு மணலெழுத்தைக் கையா லழித்து வீடுசேர்ந்தாள். சீஷன் வந்துபார்த்து, தனது ஆசாரியர் இறந்துகிடத்தலைக் கண்டு துக்கத்தோடிருப்ப, அங்கிருந்தவர்கள் உமது ஆசாரியர் எழுதிவைத்த இரகசியத்தை ஓர் தொம்பச்சி எழுதிக்கொண்டு போய்விட்டாள் என்று சொல்ல, சீஷன் அவன் வீடு தேடிப்போய், அவனைப் பலவகையாலும் உபசரித்து காதோ லை தரல்வேண்டும் என்று கேட்டான்; நீ என்னேடிருந்து வசி த்து என்னோடுகூட உண்பையாயின், நான் காதோலையைத் தரு வேன் என்றான்; அதற்கு அவன் உடன்பட்டு, அவனுக்குவேண்

டிய தொழில்களையெல்லாஞ்செய்து, அவனைப் பிரீதிசெய்து கா
தோலையை வாங்கிக்கொண்டான். அவன் தன் குரு எழுதிய பத்
திரிகையைப் பார்த்து, அதிலே எழுதப்பட்ட அக்ஷரங்களைக் கண்டு
மகிழ்ந்து, பின்னரும் அவனை இதுகாறுங் கூடியிருந்த தோஷமற
யாது பிராயச்சித்தமாமோ என்று நினைந்து தைப்பூசத்திலே திரு
விடைமருதாருக்குப் போய்ச் சுவாமிதரிசனஞ்செய்து, மத்தியார்ச்
சுனரோடு காவேரிக்குப்போய் ஸ்நானஞ் செய்து, மகாலிங்க
மூர்த்தி தரிசனஞ் செய்துகொண்டு போகும்போது, அரதத்தா
சாரியர் கிருகத்துக்குவந்து அவரை நோக்கி, சுவாமி! எனக்கு
அன்னங் கொடுத்தருளல்வேண்டுமென்று பிரார்த்திப்ப, ஆசாரியர்
அவரைத் தமது ஒரே பந்தியிலிருத்திப் போசனங்கொடுத்தார்.
போசனமுடிந்தபின் அவர் வெளியிலேவர, அதைக்கண்டு கிரா
மத்தார் இவன் தொம்பச்சி சகவாசம் பண்ணினவனென்று அரதத்
தாசாரியருக்குப் பிரஸ்தாபித்தார்கள். பின்னர் அவர்கள் திரியம்
பகரைநோக்கி 'நீ எந்தப்பந்தியிலிருந்து சாப்பிட்டாயென்று வினாவு,
அவர் உள்ளவாறு சொல்ல, அதைக்கேட்டு அவர்கள் ஆசாரிய
ரிடத்திலேபோய், மகாபாதகனாகிய இவனோடு நீர் சாப்பிட்டது
நிந்தையாமன்றோ என்றார்கள்; அப்போது அவர் அவர்களைநோக்கி,
தைப்பூசத்திலே மகாகாவேரியிலே ஸ்நானம்பண்ணி மகாலிங்க
மூர்த்தி தரிசனம் பண்ணியிருக்கின்றார்; ஆதலினால் அவர் மகா
பாதகங்களினின்று நீங்கினார். அன்றியும் கோடி சென்மங்களிலே
செய்த பாவம் சிவதரிசனத்தினாலே அக்கினியிலிட்ட பஞ்சபோல
நசித்துப்போம் என்றார். இந்த வாக்கியத்தைக்கேட்டு அவர்கள்
பின்னுஞ் சொல்லுவாராயினார். அவனோ தாசி, அகோராத்நிரம்
அவன் அவனோடு இருந்தமையால், அவையெல்லாம் கேவலம்
காவேரி ஸ்நானத்தால் எவ்வாறு நீங்கும் என்றார்கள். உடனே
அரதத்தாசாரியர் அந்தப்பிராமணரைத் திரியம்பகரே என்றழைத்
து. நீர் இவர்களோடு திருவிடைமருதாருக்குச் சென்று, நான்
புஷ்ப நக்ஷத்திரத்திலே காவேரியில் ஸ்நானஞ்செய்து உம்மைத்
தரிசனம் பண்ணினமையால் என் பாவம் போய்விட்டதோ,
ஸ்வாமி! சொல்லும் என்று கேளும் என்றார். இங்ஙனம் அரதத்
தாசாரியர் அறிவுறுத்தக்கேட்ட திரியம்பகர் அப்பிராமணர்களோடு
திருவிடைமருதாருக்கு போயிருந்த சமயத்திலே, ஆலயம் சிவ
னடியாரால் நிறைந்திருந்தது. திரியம்பகர் சுவாமியைப் பார்த்து,
தேவாதிகேவரே, தயாசமுத்திரமே, புஷ்ப நக்ஷத்திரத்திலே கா

வேரி ஸ்நானத்தினாலும், உமது தரிசனத்தினாலும் அவ்வேசியோடு யான் சங்கமஞ்செய்துகொண்டு வாழ்ந்த தோஷம் போய்விட்டதா சொல்லும் என்று பிரார்த்தித்தார். அதுகேட்ட பக்தரக்ஷகராகிய மருதப்பெருமான் அவரை நோக்கி, ஏகுழந்தாய்! நீ செய்த அந்தப் பாவம் தீர்ந்துபோய்விட்டது என்றார். சரணாகதரக்ஷகராகிய சிவ பெருமானுடைய வாக்கியத்தை அவர்கள் கேட்டு இது எதிரொலி வாக்கியமேயன்றி, ஈசுவரனுடைய வாக்கியமன்று என்று மறுத்தார்கள். இதைக்கேட்டு திரியம்பகர் கண்ணீர்வார அழுது, மீட்டும் ஆசாரியரிடம் வந்து இவர்கள் அதனை ஒப்புக்கொண்டிலர் என்று விண்ணப்பஞ்செய்தார். அப்போது அரதத்தாசாரியர் அவரோடு தாமுங்கூட ஆலயத்துக்குப் புறப்பட்டுப்போய், அந்தச் சபையிலே சுவாமியைப் பார்த்து பின்னுங் கேளும், என்றார். அவரும் அப்படியே முன்போல வணங்கி வேண்டினார். சுவாமியும் மகாமேக கோஷம்போல, மகாலிங்க தரிசனத்தினாலும், காவேரி ஸ்நானத்தினாலும், உன்பாவம் போயது போயது என ஆசாரி வாக்கினால் அருளினார். உடனே எல்லாரும் ஆச்சரியப்பட்டு அரதத்தாசாரியரைப் புகழ்ந்தார்கள்.

அரதத்தாசாரியருடைய சகோதரியாருக்கு ஓர் முடப்புதல்வர் அவதரித்திருந்தார். இவர் ஓர் நாள் தமது மாமனருடைய பாதங்களிலே வீழ்ந்து வணங்கி, சுமாமி உமது அருளினாலே காசி மகாசுஷத்திரத்து மணிகர்ணிகையிலே ஸ்நானஞ்செய்ய விரும்புகின்றேன் என்று ஆசையோடு வேண்ட, ஆசாரியர் கிராமத்திலே யுள்ள சரசிலே ஸ்நானஞ்செய்யுமாறு ஆஞ்ஞாபித்தார். மேன்மை தங்கிய புத்தியையுடைய இவர் உடனே அதில் ஸ்நானஞ்செய்ய, உடனே மணிகர்ணிகையிலே தோன்றி, பின்னர் கங்காஸ்நானஞ் செய்து, விசுவேசுரர் தரிசனஞ் செய்துகொண்டிருந்தார். இங்ஙனம் சிலவருஷம் கழித்தபின், ஓர்நாள் விசுவேசுரர் ஆலயத்துக்குச் சமீபத்திலே ஒருவர் தமது பாரியாரோடு சொக்கட்டான் ஆடிக்கொண்டிருந்தார். அப்போது அவர் இவரை நோக்கி, ஓ பிராமணே! துண்ணறிவுடையவரே! தமது கிராமத்திலே காசிபகோத்திரமும், நல்லோரும், வைதிகருமாகிய அரதத்தர் என்பவர் ஒருவர் இருக்கின்றாரா? என்று கேட்டார். அதற்கு அவர் நான் வசிக்கும் கஞ்சாபுரத்திலே அரதத்தர் எனப் பெயரிய என்மாதலர் வசிக்கின்றார். அவர் சைவேந்திரர், க்ஷேமத்தோடிருக்கின்றார் என்றார். அப்போது அவர் இவரது வார்த்தையைக்கேட்டு

சந்தோஷமுற்று, காசியிலே ஒருவர் அவரது சேஷமம் விசாரித்தார் என்று சொல்லுதிர் என்றார்; அவரோடு அங்கிருந்த பாரியும் புன்முறுவலோடு நானும் விசாரித்தேன் என்று சொல்லுதிர் என்றார். அதைக்கேட்ட மருகனார் நான் நீங்கள் இருவருங்கேட்ட வசனம் சொல்வேனென்று சொல்லி, நான் இனி எப்படி அங்கே போகும் வன்மையுடையவனாவேன் என்றார். அதற்கு அவர் நீர் எப்படி இங்கு வந்தீரென்று கேட்க, அவர் என் கிராமத்திலே பிரமதீர்த்தம் என்று ஒன்றுள்ளது. அதிலே ஸ்நானஞ் செய்யுமாறு என் மாமனார் ஆஞ்ஞாபிக்க, அப்படியே ஸ்நானஞ்செய்து இங்கே மணிகர்ணிகையிலே வந்து தோன்றினேன். இனி அவ்வாறுபோகச் சக்தியுடையேனல்லேன் என்றார், அதைக்கேட்ட பெரியவர் நீர் இப்பொழுதும் போய் மணிகர்ணிகையிலே ஸ்நானம் செய்யும் என்றார். அவர் அவ்வாறு மணிகர்ணிகையிலே ஸ்நானஞ்செய்து, உடனே பிரமதீர்த்தத்திலே தோன்றி, மகிழ்ச்சி போடும் மாழலுரை அடைந்து வணங்கி, சுவாமீ! உமது கிருபையினால் கங்காஸ்நானஞ் செய்து போந்தேன் என, ஆசாரியர் அவரை நோக்கி, காசியிலே யாராயினும் என்னை அறிந்தார் உளரோ? என்றுகேட்ப, அதற்கு மருகனார் ஆம் காசியிலே விடருபத்தோடு சொக்கட்டான் ஆடிக்கொண்டிருந்த தம்பதிகள் தங்கள் சேஷமத்தை விசாரித்தார்கள் என்றார். அதைக்கேட்ட அரதத்தர் அவர்கள் கேட்டார்களா! கேட்டார்களா!! என்று சொல்லிக் கண்ணீர் வார ஆனந்த பரவசராய் நிருத்தனஞ்செய்தார். இதைக்கேட்ட கிராமத்தா ரெல்லாரும் வந்து ஒருங்கு கூட சிவாஞ்ஞையினாலே மணிகர்ணிகையிலே ஸ்நானஞ்செய்து, பிரமதீர்த்தத்திலே வந்து தோன்றினமையால், இத்தீர்த்தத்துக்கும் மணிகர்ணிகை என்று பெயர் வழங்குக என்றும், இதிலே ஸ்நானஞ்செய்தவர்களுடைய பாவமெல்லாம் ஒழியும் என்றும் ஓர் அசரீரிவாக்கு எழுந்தது. அரதத்தாசாரியர் முதலிய யாவரும் அற்புதமாகிய இவ்வசரீரி வாக்கைக்கேட்டு, இது அடியார்கள் பொருட்டுச் செய்யப்பட்ட சிவலீலை என்று அறிந்துகொண்டார்கள். அரதத்தாசாரியரிடத்திலிருந்து அவர் மருகனார் யாவும் அறிந்து சர்வஞ்ஞாராயினார். இவர்தமது மாமனார்செய்த சுருதி சூக்தி மாலைக்கு வியாக்கியானஞ் செய்து மிகக்கீர்த்தி படைத்தார். சனங்கள் இவருடைய பக்தி விஷயத்தை நோக்கி இவருக்கும் அரதத்தர் என்று பெயர் கொடுத்தார்கள்.

ஸ்ரீலக்ஷ்மீ ம. தி. பாங்குவிசுவாமிகள்.

தேன் ஆப்பிரிக்கா புலாவாயோவில் தாபிக்கப்பட்டிருக்கும்,

இந்து சன்மார்க்க சபை.

சென்னைச் சிவனடியார் திருக்கூட்டத்தின் கிளைச்சபையாகிய ஹெ இந்து சன்மார்க்க சபையின் முதலாம் ஆண்டு நிறைவு விழா சென்ற நவம்பர்மீ 29உ இரவு 7-மணி முதல் 11½-மணி வரையில் சர்வாடம்பரமாய் கொண்டாடப்பட்டது.

அச்சமயத்தில் ஸ்ரீமான்-கோ. நாராயணசாமிநாயுடு அவர்கள் அக்கிராசனம் வகித்தார்கள். காரியதரிசி - ரா. நாராயணசாமி பிள்ளையவர்கள் சபையின் முதல் வருடச் சீபாக்கிரந்தமும், வரவு செலவு கணக்கும் வாசித்தார்கள். அதன்பின் ஹெ அக்கிராசனரும் காரியதரிசியும், கணிதபரிசோதகர் ஸ்ரீமான்-கு. ஷுவேல் வாண்டையாரவர்களும் முறையே மோக்ஷசாதனம், சைவசுராச்சியமும் ஆலயவழிபாடும், சந்திரன் விநாயகக்கடவுளைப் பூசித்தமை என்னும் விஷயங்களை வாசித்து உபநியாசங்கள் செய்தார்கள். ஸ்ரீமான் க. வயித்தியலிங்கநாடார் அவர்கள் “இந்து சன்மார்க்கம்” என்னும் விஷயமாக மிகவரிய பிரசங்கம் செய்தார்கள். ஆரம்பத்திலும் இடையிலும் முடிவிலும் தேவாரபாராயணம் நடைபெற்றது. இதன் கீழ்க்முறித்த ஹெ சபையின் அங்கத்தினர் பதினாறுபேர்களும் ஹெ நிறைவு விழாவை உடனிருந்து நடத்த, பல பத்திமாண்கள் வந்து சூழ்ந்து சிரவணனந்தமடைந்தார்கள். அக்கிராசனருக்கும், சபைக்கு இடங்கொடுத்து ஆதரிக்கும் முதலி அண்டு நாயுடு அவர்களுக்கும் வந்தனம்ளித்து மகாசபையாருக்கு புஷ்பம் சந்தனம் தாம் பூலம் பிரசாதமுதலியன வழங்கி உபசாரங்கள் செய்யப்பட்டன.

ஹெ சபையின் முதல்வருடத்து (1916ஓ நவம்பர்மீ 29உ முதல் 1917ஓ நவம்பர்மீ 28உ வரையில்) வரவு செலவுகணக்கு.

பவுன்-ஷிங்-பென்.

மாதாந்தர வரவும் வருடாந்தக்கொண்டாட்ட.

வரவும்	...	...	...	32	3	0
--------	-----	-----	-----	----	---	---

செலவு.

சென்னைச் சிவனடியார் திருக்கூட்டத்திற்கு

நன்கொடை	...	...	...	1	13	4
புத்தகங்கள்	...	...	...	2	14	11
சங்கிராந்தி கொண்டாட்டம்	...	...	...	4	18	6

பவுன்=விங்=பென்.

ஸ்ரீகோக்கலே தர்மசாத்திரத்தின் பொருட்டு

நெட்டாலுக்கு அனுப்பியது ...

0 15 0

ஸ்ரீமதி ஆனிபெஸண்டு அம்மை பண்டுக்கு

இந்தியாவிற்கு அனுப்பினது ...

2 13 4

சரஸ்வதி பூசை ...

2 8 0

வருடாந்தக் கொண்டாட்டம் ...

3 5 0

சபையில் பூசைமுதலியன் ...

6 6 3

24 14 4

1917௨ நவம்பர்மீ 28௨ கையிருப்பு ... 7 8 8

சபையின் நிர்வாக அங்கத்தினர்.

சபைத்தலைவர் ஸ்ரீமான் - கோ. நாராயணசாமிநாயுடு அவர்கள். காரியதரிசி ரர். நாராயணசாமிபிள்ளையவர்கள். உதவிகாரிய தரிசி கு. ஷோழநாடாரவர்கள். பொக்கிஷதாரர் மு. இராஜ கோபாலநாயுடு அவர்கள். கணித பரிசோதகர் கு. வடிவேல்வாண் டையார் அவர்கள்.

ஏனைய அங்கத்தினர்.

ஸ்ரீமான் - வ. பக்கிரிமுதலியாரவர்கள்.

,, க. வயித்தியலிங்க நாடாரவர்கள்.

,, க. கிருஷ்ணசாமி பட்டையாட்சியவர்கள்.

,, பா. சுப்பையா பிள்ளையவர்கள்.

,, கு. துரைசாமி பிள்ளையவர்கள்.

,, ச. சுப்பிரமணிய முதலியாரவர்கள்.

,, கு. உத்தராவதி பட்டையாட்சியவர்கள்.

,, வ. மாரிமுத்து முதலியாரவர்கள்.

,, தா. வயித்தியலிங்க பட்டையாட்சியவர்கள்.

,, மு. ஜகநாத நாடாரவர்கள்.

,, க. முத்துசுருப்ப நாடாரவர்கள்.

,, து. துரைசாமி பட்டையாட்சியவர்கள்.

,, கி. முத்துக்குமார பட்டையாட்சியவர்கள்.

,, நா. கோவிந்தராஜலு நாயுடு அவர்கள்.

இங்ஙனம்:

காரியதரிசி.

ஸ்ரீ. நாராயணசாமி பிள்ளை.

தேவாரம் வேதசாரம்.

இந்தூல் காசிவாசி சாம்பவழிச் சேந்திநாதையரவர்களால் வடமொழி தென்மொழி வேதங்களின் ஒற்றுமைகாட்டி 112 விஷயங்களாகச் சிவ நேசச் செல்வர்கள் யாவரும் இலகுவில் அறிந்துகொள்ளுமாறு எழுதி இரண்டு திருவுருவப் படங்களோடு அச்சிடப்பட்டிருக்கின்றது. (தபால் சார்ஜ் ரீங்கலாக) ரூபா 3 0 0.

சிவஞானபோத வசனாலங்காரதீபம்.

இந்தூல் ஷ்ரீ தூலாசிரியர் சேந்திநாதையரவர்களால் யாவரும் உணரும் பொருட்டு இலகுவான, வசனநடையில் எழுதப்பட்டு ஒவ்வொரு குத்திரத்தின் இறுதியிலும் வினாக்களும் அவற்றின் விடைகளை உணர மாறு அதன் எண்களும் குறிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இதில் பொல்லாப் பிள்ளையார், தகதினமூர்த்தி முதலிய 5 படங்கள் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன. (தபால் சார்ஜ் ரீங்கலாக) ரூபா 2 8 0.

(1) சிவலிங்க மகத்துவம்.)

சிவாலயத்திற்சென்று வழிபடும் அன்பர்களாகிய அடியார்கட்குக் காட்சியளிப்பதற் கேதுவாயுள்ள சதாசிவமூர்த்தியாகிய சிவலிங்கப்பெருமான் திருமேனியின் உண்மைப்பொருளைப் பல உபநிடதப்பிரமாணங்களைக்கொண்டு விரிவாக வெழுதப்பட்டுள்ளது. (இதன் விலை அணா 4.)

(2) திருநீற்றின் உண்மை.

சைவ பூடணங்களிலொன்றாகிய விபூதியின் வரலாறும், மகிமையும், தரிக்கப்படும் விதமும், பயனும், ஆக்கும் விதமும், அற்புதச் செய்கையும், மற்றும் நன்குவிளக்கிச் சுருதிப் பிரமாணங்களுடன் விரிவாக வெழுதப்பட்டுள்ளது. (இதன் விலை அணா 4.)

(3) மகாவுக்கிர வீரபத்திராஸ்திரம்.

“அத்துவிதப் பிரகாசிகை என்னும் சங்கரத்துவேஷியின் வாய்ப்பூட்டு” என்னும் புத்தகத்தைக் கண்டித்து, நிரவதி வியாபகமுடைய சிவப்பிரமத்திற்கும், சாவதி வியாபகமுடைய ஆன்ம பிரமத்திற்குமுள்ள வித்தியாசங்களைப் பல பலிஷ்ட சுருதிப் பிரமாணங்களாற் காட்டி, சுத்தாத்துவித சைவ உண்மையினை வச்சிரலேபமாக நாட்டி எழுதியவோர்தூல். இதன் விலை அணா 8.

சி. ஏகாம்பரமுதலியார்,

24, சாமிபண்டார வீதி,

சிந்தாதிரிபேட்டை, சென்னை.

சிவஞானபோதச் சிற்றுறைவிளக்கம்.

சிவானுபூதியைச் செவ்வனே தருவது.

சித்தாந்தப்பொருளைத் தெளிவாய் விளக்குவது.

சைவசித்தாந்த சாத்திரமென வழங்கும் மெய்கண்டசாத்திரம் பதினான்கனுள், ஸ்ரீமெய்கண்டதேவர் திருவாய்மலர்ந்தருளிய சிவஞானபோதம், எல்லாவிஷயங்களையும் ஐயவிபரீதக்குற்றமின்றி இனிது விளக்கும் ஒப்பற்ற உயர்ந்தநூலாம். இந்நூற்பொருள் இனிது விளங்கும்வண்ணம் கருத்துரை மேற்கோள் ஏது உதாரணங்களாகிய வார்த்திகப் பொழிப்புரையும் அவரே அருளிச்செய்தனர்.

அவ்வுரையானும் நூற்பொருள் விளங்குதல் அரிதாயிருந்தமையால், திருவாவடுதிறை ஆதினத்து மாதவச் சிவஞானசுவாமிகள், அவ்வார்த்திகப் பொழிப்புரைக்கு உரையாகப் பேருரையாகிய பாஷியம் ஒன்றும் சிற்றுரை ஒன்றும் அருளிச்செய்தனர்.

இச்சிற்றுரை, மதுரமான செஞ்சொற்களால் ஆக்கப்பட்டுள்ளது. திட்டுநுட்பம்செறிந்து விளங்குவது. சிவாகமங்களில் விரிந்துகிடக்கும் பல அரும் பெரும் விஷயங்களைக் குறிப்பாகத் தன்னுள் அடக்கிவைத்திருப்பது. இவ்வுரையைக் கடுஞ்சொல் நடையெனக் கருதி இந்நூலாராய்ச்சியில் உலர் பிரவேசியாதிருக்கின்றமையால், தற்காலத்திற்கேற்ற எளியநடையில் என்னால் எழுதப்பெற்ற சிவஞானபோதச் சிற்றுரைவிளக்கம் அச்சிடப்பெற்றுப் பூர்த்தியாயிற்று.

இதனுள் ஸ்ரீமெய்கண்டதேவர் அருளிய வார்த்திகப்பொழிப்புரையும் சிவஞானசுவாமிகள் அருளிய சிற்றுரையும், என்னால் எழுதப்பெற்ற விளக்கமும் அவ்வத்தலைப்பின் கீழ் அமைக்கப்பெற்றுள்ளன. சிற்றுரையில் குறிப்பால் உணரும்வண்ணம் அமைந்துகிடக்கும் பலவிஷயங்கள் என் சிற்றறிவிற்கெட்டியவாறு விளக்கப்பெற்றுள்ளன. சூத்திரத்திலும் வார்த்திகப்பொழிப்பிலும் வருஞ்சொற்கள் மதம் மேற்கோள் இலக்கண முதலியவற்றிற்கு அட்டவணைகளும், அருஞ்சொற்பொருள் அட்டவணை, விஷய அட்டவணைகளும், வடமொழிச் சிவஞானபோதத்திற்குத் தமிழுரையும் உள்ளன. வடமொழிச் சிவஞானபோத உரையில் தத்துவப்பிரகாசத்தை என்னும் பெயருடன் வெளிவந்திருக்கும் ஏகான்மவாத உரைமறுக்கப்பெற்றுள்ளது.

இப்புத்தகம் நயமான கிளேஸ் கடிதத்தில் டி.ம். 748 பக்கத்தில் அச்சிட்டு உயர்ந்த காலிகோபயிண்டு செய்யப்பெற்றிருக்கின்றது. கடிதவிலை முதலியன கூடியும் யாவரும் எளிதில் வாங்கிப் படித்தற்பொருட்டுப் புத்தகம் ஒன்றுக்கு ரூ. 3-8-0 ஆக விலை ஏற்படுத்தியிருக்கிறது. தபாற்கூலி வேறு. வேண்டுவோர் நம்மிடம் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

இங்ஙனம்,

பொ. முத்தையபிள்ளை,

பங்களாத்தெரு, தூத்துக்குடி.

உ
சிவமயம்.
திருச்சிற்றம்பலம்.

சைவம்.

இது
சென்னைச் சிவனடியார் திருக்கூட்டம்
என்ப பெயரில்

சைவ மஹா, சபையின்
மாதாந்தப் பத்திரிகை.

மலர் 4. பிங்களாஸ் பங்குனி-1918, மார்ச் மீ, இதழ் 3.

உள்ளுறை.	பக்கம்.
சிவஞானபோதம்	49
ஆன்மாவின் பாச சம்பந்தம்	52
சிவபெருமான் யானைத்தோல் போர்த்தமை	55
சைவத் தனியரசு	57
பரமதபங்க வினாவிடை	63
பசுக்காத்தல்	71

இஃது

திருப்பாதிரிப்புலியூர் ஞானியார்மடாலயம்
ஸ்ரீலக்ஷ்மி - சிவசுண்டிக மெய்துஞான சிவாசாரிய சுவாமிகளுக்குச்
சமர்ப்பிக்கப்பெறுவது.

பத்திரிகாசிரியர்

இருக்கம் - ஆதிமுல முதலியார்.
(Retired Accountant, Military Accts., Department.)
நெ. 43, தானையப்பன்வீதி, ஏழுகிணறு, சென்னை.

வைதிக சைவ அச்சுக்கூடம்

1918

தபாற்செலவு உட்பட வருடச்சந்தா ரூபா ஒன்று.

சென்னைச் சிவனடியார் திருக்கூட்டத்தின்

——— போஷகர்கள். ———

ஸ்ரீமான் யஸ். இரத்தினவேல் செட்டியாரவர்கள்

Dubash, Messrs. Best & Co.

„ கி. மாசிலாமணிப் பிள்ளையவர்கள், பி. ஏ., பி. எல்.

Official Referee, High Court.

„ ராவ்சாஹிப் - பி. மாசிலாமணி முதலியாரவர்கள்

Engineering Contractor.

„ ராப்பஹதூர் கே. வைத்தியலிங்கம் பிள்ளையவர்கள்

Presidency Post Master.

„ வி. முத்தையா பிள்ளையவர்கள்

Merchant, Periyanna Moodaly Street, Madras.

„ ஜர். காசிவிசுவநாத முதலியாரவர்கள்

Snuff & Tobacco Merchant, Madras.

„ திரு. சபாப்தி முதலியாரவர்கள்

Retired Sub-Engineer, Mint Street.

சென்னைச் சிவனடியார் திருக்கூட்டம்

என்னும்

சைவ மகாசபையின்

19 ஆவது வருடாந்தக் கூட்டம்.

இக்கூட்டம் நிகழும் மார்ச்மீ கடைசியில் கூடும். மற்ற விவரங்கள் விளம்பரப் பத்திரிகை வாயிலாக மகா சபையார் முதலியவர்களுக்கு அறிவிக்கப்படும்.

சென்னை }
5-3-18.

இ. ஆதிமுல முதலியார்,
காரியதரிசி.

அறிக்கை.

எமக்கும் கடிதம் எழுதும் சந்தாதாரர்கள் தங்கள் சந்தா இலக்கத்தையும் தெரிவித்தல்வேண்டும். ப-ர்.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சைவம்.

மலர் 4. || பிங்களஸ். பங்குனிமீ-1918ஸ் மார்ச்மீ || இதழ் 3.

பொன்வண்ணத் தந்தாதி.

பொன்வண்ண மெவ்வண்ண மவ்வண்ணமேனி, பொலிந்திலங்கு
மின்வண்ண மெவ்வண்ண மவ்வண்ணம் வீழ்சடை, வெள்ளிக்குன்றந்
தன்வண்ண மெவ்வண்ண மவ்வண்ண மால்விடை, தன்னைக்கண்ட
என்வண்ண மெவ்வண்ண மவ்வண்ண மாகிய வீசனுக்கே.

சிவஞான போதம்.

நான்காஞ் சூத்திரம்.

(28 ஆவது பக்கத்தொடர்ச்சி.)

இரண்டா மதிகரணம்.

ஆன்மா சகசமலத்துணராது (அமைச்சரசேய்ப்ப) அவை
சந்தித்தது.

(இ-ள்.) ஆன்மா சகசமலத்தினால் உணர்வின்றி (துண்ணுணர்
வில்லாமையால் அரசன் இராச காரியங்களை யறிதற்கு மந்திரிமாரு
டன் கூடியிருத்தல்போல்) அவ்வந்தக்கரணங்களோடு கூடியது.
(எ-று.)

இதனால் உயிர் அந்தக்கரணங்களோடு கூடியிருத்தற்குக் கார
ணம் சொல்லப்பட்டது.

மலங்கள் மூன்றனுள் ஆணவமலம் (செம்பினிடத்துக் களிம்பு
உடனாய் நிறற்போல்) காரணமின்றி ஆன்மாவுடன் அனாதியாக
வே உடனாய் (அத்துவிதமாய்) நிறற்பால் சகசமலம் என்னப்பட்
டது. ஆணவமலத்தால் அறிவு தடைப்பட்டுகின்ற ஆன்மாவின்

அறிவை விளக்கும் பொருட்டு இறைவர் மாயாமலத்தையும் கன்ம் மலத்தையும் கூட்டுதலால் இவ்விரண்டு மலங்களும் ஆகந்துகமலங்கள் என்னப்பட்டன. (ஆகந்துகம்=இடையில் கூடுவது.) ஆணவ மலத்திற்கும், மாயை கன்ம் மலங்களுக்கும் இடையிலுள்ள இவ்வேற்றுமையை யுணர்ந்தி, ஆணவமலத்தை வேறுபிரித்தற்கு ஆணவமலத்துணராதது என்னது சகசமலத்துணராதது என்று விசேடிக்கப்பட்டது.

இவ்வதிகரணத்தால் பிரமானியில் முதற்குத்திரத்தில் உண்டெனச் சாதித்த ஆணவமலத்தின் இலக்கணமும் கூறியவாரும்.

சகசமலம் என்னப்படும் ஆணவமலத்தின் இலக்கணம்:— இது ஞானதிரோதகமாய் (அதாவது உயிரின் அறிவை மறைப்பதாய்), செம்புள்ளிபோலே அதனோடு களிம்பாகிய குற்றமிருப்பது போல் வேறுகாரணமின்றி உயிருள்ளவன்றே அதனோடு உடனாய் நிற்கும் குற்றமாய், இருள் பலகண்களை மறைத்தும் தான் ஒன்று யிருப்பதுபோல் எண்ணிநந்த உயிர்களோடுகூடி அவற்றின் அறிவு இச்சை செயல்களை மறைத்துக்கொண்டிருந்தும் தான் ஒன்றுயிருப்பதாய், உயிர்களை விஞ்ஞானகலர் பிரளயாகலர் சகலர் என முத்திறப்படுத்துவதாய், உயிர்களுதோறும் தனித்தனி வெவ்வேறாய் மறைந்து நின்று தத்தங்காலவெல்லையில் நீங்குவனவாகிய பலவேறு சத்திகளையுடையதாய், உயிர்கள் கேவலம் சகலம் சுத்தம் என்னும் மூன்றவத்தைகளை யடைதற்கு மூலகாரணமாய், நித்தமாய், வியாபகமாய், வியாபகமாகிய உயிர் அனுத்தன்மை யடையுமாறு செய்தவாயிருப்பதாம். வியாபகமாகிய உயிர் அனுத்தன்மைப்படுமாறு செய்தலின் ஆணவம் எனவும், உயிருக்குப் பசுத்துவத்தைச் செய்தலால் பசுத்துவம் எனவும், உயிரின் அறிவை மறைத்தலால் பசுநீகாரம் எனவும், உயிரைச் சிவிக்கவொட்டாது செய்தலால் மிருத்தியு எனவும், மயங்கிக் கிடக்கச் செய்தலால் மூர்ச்சை யெனவும், அசுத்தமாக்கலால் மலம், எனவும் இருள்போல் நிற்பதால் அஞ்சனம் எனவும், அறியாமையைச் செய்தலால் அனித்தை யெனவும், உயிரைமறைத்தலால் ஆவிருதி எனவும், பலபேர்களைப் பெற்றது.

இவ்வதிகரணத்தில், 1-வது—தன்னுற் கூறப்படும் பொருள்:—

ஆன்மா அந்தக்கரணங்களைக் கொண்டு அறியும்.

2-வது—ஐயப்பாடு—ஆன்மா தானே அறியுமோ, அந்தக் கரணங்களைக் கொண்டு அறியுமோ.

3-வது—பிறர்கூறும் பக்கம்—ஆன்மா அந்தக்கரணங்களின் வேறாய் அறிவுப்பொருளாயின் அதற்கு அவ்வந்தக்கரணங்களின் துணைவேண்டுவதில்லை. (இது அந்தக்கரணன்மவாதிகள் பக்சம்.)

4-வது—மறுத்துரைக்குஞ் சித்தாந்தத்துணிபு—ஆன்மா அறிவுப்பொருளாயினும், தன்னோடு அநாதியே உடனாய் நிற்கும் ஆணவமலத்தால் தானே யறியமாட்டாமல் அந்தக்கரணங்களைக் கொண்டு அறிவதாயிற்று.

5-வது—இயைபு—உதாரண வேண்பா.

மாயா தனுவிளக்கா மற்றுள்ளங் காணாதே
லாயாதா மொன்றை யதுவதுவாய்—வ்யாத
வன்னிதனைத் தன்னுண் மறைத்தொன்றாக் காட்டம்போற்
றன்னைமல மன்றனைத றுன்.

(இ-ள்.) உள்ளம் = உயிரானது -- மாயாதனுவிளக்கு ஆக் காணாதேல் ஒன்றை ஆயாது = மாயாகாரியமாகிய உடம்பைத் தனக்கு விளக்காக்கொண்டு காணாதாயின் ஒன்றையும் அறியாது. — மற்றுமலம் தன்னை அன்று அனைதல் = சகசமலம் உயிரை அநாதியே பற்றிநிற்றல் — அது அது ஆய் வ்யாத வன்னிதனை = அதுவதுவாய் நின்றும் தனக்குக் கேடில்லாத அக்கினியை — தன்னுள் மறைத்து ஒன்றும் காட்டம்போல் = தனக்குள் மறைத்துவைத்து ஒன்றே யாய் நிற்கும் விறகைப்போலும் (எ-அ.)

அக்கினி அதுவதுவாய் நின்றலாவது விறகினுள் மறைந்து நின்றபோது அவ்விறகேயாயும், சூரியகாந்தத்தில் மறைந்துநின்ற போது அச்சூரிய காந்தமேயாயும், இவ்வாறே வேறு பொருள்களில் மறைந்தவிடத்து அவ்வப்பொருளேயாயும் தான் (அக்கினி) என்பது ஒன்றில்லை பென்னும்படி நின்றல். அக்கினியானது விறகு முதலியவற்றில் அதுவதுவாய் நின்று கேடில்லாதிருப்பதுபோல், உயிரானது ஆணவமலத்தில் அதுவாய்நின்று (அதுவது ஆணவமலமேயாய் இருந்த) கேடில்லாதிருக்கும்.

மரையும் கன்மமும் ஆணவத்தைப்போல் அனாதியன்றெனக் காலத்தானும் வேற்றுமை யுணர்த்தவேண்டி. “அன்றனைதல்” என்றார்.

இதனால் விளக்காய்நின்று விடயங்களையறியும் வண்ணம் உயிருக்கு அறிவை விளக்குதல் மாயையின் செயல் என்பதும், விடயங்களை அறியவொட்டாமல் அறிவைத் தடைசெய்து நிற்பல் ஆணவமலத்தின் செயல் என்பதும் கூறப்பட்டது,

ஐக்கவாத சைவந் முதலியோர் இடையே வந்து கூடிய மாயாமலமே ஞானத்தை மறைக்கும், அதனின் வேறாக ஆணவமலமொன்று உண்டென்பது மிகையென்பர். அவிச்சை அகங்காரம் அவா ஆசை கோபம் என்னும் பஞ்சகிலேசத்தாள் ஒன்றாகிய அவிச்சையே ஆணவமலமாம் என்பர் சாங்கியர். உயிரின் குணமே ஆணவமலமென்பர் பாடாணவாதிகள். ஞானபாவமே (ஞானமில்லாமையே) அது வென்பாரும், பிராந்திஞானமே (மயக்கஞானமே) அது என்பாரும், தமோகுணமே அதுவென்பாரும் உளர். இவ்வாணவமலத்திற்குப் பற்றுக்கோடாகிய ஆன்மாவையும் இவ்வாறே தத்தம் மதம்பற்றிச்சுடமெனவைசேடிகளும், அறிவுமாத்திரையான குணமேயன்றிக் குணிப்பொருள் அன்றெனச் சாங்கியரும், சுதந்திர அறிவிடையதெனப் பாட்டாச்சாரியரும், எவ்வெவ்வுடம்பைப் பற்றிற்றோ அவ்வவ்வுடம்பளவாய் வியாபித்து நிற்கும் எனச்சமனரும், அணுவளவாயிருப்பதெனப் பாஞ்சரத்திரிகளும், உருவமெனப் பெளராணிகளும், அருவம் எனப் பாதஞ்சலரும், அருவுருவம் எனக்கவுளரும், இன்னும் பலர் பலதிறப்படவுங் கூறி மயங்குவர். அவர் கூறுவனவெல்லாம் பொருந்தாமை ஆகமங்களினும், சிவஞானசித்தியார் முதலிய நூல்களினும் கண்டுதெளிக.

ஆன்மாவின் பாச சம்பந்தம்.

ஆன்மா பாசத்தோடு கூடிய நிலையிற் பசுவெனப்படும். பாசம்—ஆணவம், மாயை, கன்மம் என மூவகைப்படுமாதலின், அம் மூவகைப் பாசத்தோடுங் கூடிய ஆன்மாவே பசுவென்று சொல்லப்படும். பசுவென்பது ஆன்மாவுக்கு இயற்பெயரன்று. பாசத்தோடு கூடிய காரணத்தான் வந்த பெயராம்.

சிவஞானபோதம்.

“நெல்லிற் குடியும் நிகழ்செம்பி னிற்களிம்புஞ் சொல்லிற் புதிதன்று தொன்மையே—வல்லி மலகன்ம் மன்னுளவாம் வள்ளலாற் பொன்வாள் ளர்சோகஞ் செய்கமலத் தாம்.”

நெல்லின்கணுமியும் செம்பின்கட் களிம்பும் எக்காலத்துள் வாயினவென்று ஆராயுங்கால், அந்நெல்லும் செம்பும் உளவாயினவன்றே உள்ளனவன்றி இடைவந் துளவென்பது கூறமுடியாது. அதுபோல ஆணவம், மாயை, கன்மம். என்னும் மும்மலங்களும் அநாதியேயுள்ளன. *

மோகம் மதம் முதலாயினவெல்லாம் மூலமலத்தின் காரியமாம். இன்பதுன்பமுதலாயினவெல்லாம் இருவினையின் காரியமாம். ததுகரண முதலாயினவெல்லாம் மாயையின் காரியமாம். ஆன்மாவென்னும் பெயர் வியாபகமான பொருளென்று பகரப்படும். படவே, ஆன்மா வியாபகப்பொருள் என்பதனை அறிந்துகொள்ளலாம். வியாபகமான இந்த ஆன்மா சேதனவஸ்து. சேதனமாவது அறிவுடைமை. சித்து - அறிவு. அதனையுடையது சேதனம். வியாபகமான ஆன்மாவின் அறிவு வியாபகமாகவே யிருக்கும். அறிவிருக்கும்பொழுது அறிவின் வியாபார பேதமாகிய இச்சையுந் தொழிலும் ஆன்மாவுக்கு இருக்குமென்பது வேறுகூறவேண்டா. அதனால் அறிவு, இச்சை, தொழில் என்னும் மூன்றும் ஆன்மாவின் மூன்று குணங்களாகக் கருதப்படும். இந்த மூன்று குணங்களும் ஞானசத்தி, இச்சாசத்தி, கிரியாசத்தி என கொள்ளப்படும் என்க. எனவே இவற்றை முறையே அறியுஞ் சத்தி, விரும்புஞ் சத்தி, தொழில்செய்யுஞ் சத்தி என்று பொருள்கோடலாம். இம்மூவகை ஆற்றலும் ஆன்மாவுக்கு இயல்பாயுள்ளன.

ஆன்மாவின் ஞானசத்தியைப் போலவே, கிரியா சத்தியும் வியாபகமாயிருக்கும். ஞானசத்தியைச் சர்வஞ்ஞத்துவமென்றும், கிரியாசத்தியைக் கர்த்திருத்துவம் என்றும் கூறுதலுமுண்டு. சர்வஞ்ஞத்துவ கர்த்திருத்துவங்களோடு கூடியது ஆன்மா. இந்த சர்வஞ்ஞத்துவ கர்த்திருத்துவ சத்திகள் முதல்வனுடைய சர்வஞ்ஞத்துவ கர்த்திருத்துவ சத்திகள்போல எவற்றாலுந் தடைப்படா வியல்பினை யுடையவையல்ல. ஆணவமலத்தினாலே தடைப்படும் இயல்பினை யுடையன.

முதல்வனுடைய ஞானசத்திக்கு சூரியப் பிரகாசத்தையும், ஆன்மாவின் ஞானசத்திக்குக் கண்ணொளியையும் ஒப்பிட்டுக் கூறலாம். கண்ணொளி இருளாகிய பாதார்த்தத்தினாலே காண்டல்

* மும்மலங்களும் அநாதியாகவே இருப்பினும் மாயை, கன்மங்கள் இறைவரால் ஆணவமல நிவர்த்தியினிமித்தம் கூட்டப்பட்டனவாம். (ப-ர்.)

முதலிய வியாபாரமறும்படி தடுக்கப்படும். சூரியப் பிரகாசம் அதனால் தடைப்படமாட்டாது. அவ்வாறே முதல்வனுடைய ஞான சத்தி ஆணவமலத்தினாலே தடைப்படமாட்டாது. ஆன்மாவின் ஞானசத்தி தடைப்படும்.

ஆன்மா அநாதிப்பொருள்; மலம் அநாதிப்பொருள்; இரண்டும் சமவியாபகமுள்ளன. ஆன்மா அறிவைக் குணமாகக்கொண்டிருத்தல்போல மல்மும் அவ்வறிவைத் தடைசெய்யும் ஆற்றலைக் குணமாகக் கொண்டுள்ளது. இவ்விருபொருளும் அநாதியே தம்முட் சம்பந்தப்பட்டிருத்தலால் ஆன்மாவின் அறிவை மலம் தடை செய்வதாயிற்று. ஆகவே மலம் தடைசெய்கின்றது என்னும் பொழுது மலசத்தி தடைசெய்கின்றதென்று பயன்கோடல் வேண்டும். அன்றியும், ஆன்மாவின் ஞானசத்தி மலசத்தியினாலே தடைப்படுகின்றது என விளங்கிக்கொள்ளுதலும் வேண்டும். இந்நிலையை நன்றாக ஆழந்துபார்க்கும்போது, ஆன்மாவின் சொரூபம் ஞானமய மாதலால் அதன் சொரூபத்தில் இந்த மலசம்பந்தமில்லை. மலம் அதன் அறிவைத் தடுத்தலும் அதன் வியாபாரம் நிகழ்வொட்டாது தடுத்தலுமேயன்றி அக்குணத்துக்குக் கேடுசெய்தல் இல்லை. கண்ணொளி இருவினாலே தடைப்படும்பொழுது அவ்வொளிக்குக் கேடுண்டாவதில்லை. அவ்வொளியின் காண்டல் முதலிய வியாபார பேதங்கள் நிகழாதொழிகின்றன. அங்ஙனம் ஆன்மா அறிவின் அறிதல் முதலிய தொழில்களாகிய வியாபார பேதங்களே நிகழாதிருக்கின்றன. ஆணவமலத் தடையை இவ்வாறு வைத்து விளங்கிக் கொள்ளுதல் வேண்டும். மலசத்தி மலகுணமாய் மலவியாபக முழுதும் தானும் உள்ளதாய் மலத்தோடு சமவியாபக முற்றிருக்கும். ஆன்மாவின் வியாபக அறிவைத் தடைசெய்வதாய் அநாதியே சம்பந்தப்பட்டிருத்தலின் அநாதியே இந்நிகழ்ச்சியு முள்ளதாயிருக்கும்.

ஆன்மாவின் இயற்கையும், ஆன்மசிந்தத்தியின் இயற்கையும் சொரூபத்தில் அழுக்கின்றிச் சுத்தமாகவே யிருக்கும். இதனால் ஆன்மாவின் சொரூப இயல்பு இதுவேன்பது உணரப்படும். சுபம்,

(இன்னுந் தொடரும்.)

இங்ஙனம்.

S. நடேசதேசிகன்,

கவான்மெண்ட் ஸ்கூல், தமிழ்ப் பண்டிதன்,

தருமலைராஜன் பட்டணம்.

சிவபெருமான் யானைத்தேரல் போர்த்தமை.

முன்னோர்கால் மிகக் கொடியனும் துஷ்டனுமாகிய சுயாசுரன் என்பான் ஒருவன் தவத்தினுற் பிரமாவை மகிழ்வித்து, சமஸ்த வீரர்களையும் சங்கரிக்கும் சிவபெருமான் ஒருவரன்றி மற்றை எந்தத் தேவர்களாலும் தன்னைச் செயிக்கமாட்டாதிருக்க வல்ல மிகுந்த வலிமை, ஆயுள், செளரியம், பராக்கிரமமுதலிய மற்றைய வரங்களையும் அப்பிரமாவிடத்துப் பெற்றான். பின்னர் அங்ஙனம் வரம் பெற்ற அசுரன் பிரமவிஷ்ணுமுதலிய தேவர்களை யுத்தத்திலே செயித்தும் மற்றைத் தேவர்களையும் அநேக முனிவர்களையும் கர்வங்கொண்டு கொன்றும், இங்ஙனம் சமஸ்தலோகங்களையும் வருத்தினான். உலகம் அனைத்தையும் பீடித்து வருங்கால் ஓர்நாள் அவன் இந்திரனைப்போரிலே செயித்து, ஐராவதத்தைத் துரத்தி, அதன் வாலேப் பிடித்துக் கறகற என்று இழுத்துச் சுற்றி, அதனால் மூர்ச்சையடைந்த யானையை அக்கொடியோன் வெகு தூரத்தில் எறிந்துவிட்டான். மேலும், மற்றத் திக்குட்பாலர்களையும் துன்புறுத்தி ஒட்டிவிட்டான். அக்கொடியோன் யக்ஷர்களையும், பூலோகத்து வசித்த மற்றவர்களையும், மற்றைச் சில பெரியமுனிவர்களையும் கொல்லுமாறு துரத்துங்கால், அந்தத் தபசிகள் அச்சமுற்றுக் காசிக்ஷேத்திரமோடி, அங்குள்ள இருஷிகளோடு சேர்ந்து மணிகர்ணிகாகட்டமடைந்து, விசுவநாதப்பெருமானுடைய மிகு சிரேட்டமாய அற்புதத்திருக்கோயிலுள்ளே போய் அங்கு சிவகைங்கரியத்தில் முயன்ற அன்பர்களோடு அவ்விசுவநாதப்பெருமானை வழிபட்டுக்கொண்டு மிகுதியும் பயத்தினோடிருந்தார்கள். அக்காலையில் அக்கயாசுரன் வேகமாய் வந்து திருக்கோயில் வாயிலினின்று யாரும் பயங்கரமுறமாறு அட்டகாசஞ் செய்தான். அதுகேட்ட தபசிரேட்டர்களெல்லாம் நடுநடுங்கி விசுவநாதப்பெருமானை ஆலிங்கனஞ் செய்து அறிவிழந்து மூர்ச்சையடைந்து போயினர். அந்தக்ஷணத்திலே அப்பாவியாகிய அசுரன் திருவாயிலைக் கடந்து அவர்களை யெல்லாம் கொல்லுமாறு விசுவநாத சுவாமிக்குச் சமீபத்திலே வர, எல்லோர் பாவங்களையும் நாசமுறச் செய்யும் அவ்விசுவநாதப்பெருமான் அநேக்கோடி சூரியப்பிரகாசமுடைய திருமேனிகொண் டாவிர்ப்பவித்து மிகுந்த தொனியோடு அக்கொடியோனை அதட்டினார். அத்தொனியைக்கேட்டு, அப்பாவியோ, சிவபிரான் (தமது) அடியார்களுக்கு வைரிகளாய் எய்தும்

வீரர்களையும் சங்காரஞ் செய்பவர் என அறிந்தானேனும் மதிமயக் கத்தினாலே விசுவநாதப்பெருமானோடு யுத்தஞ் செய்தான். அன்பர்க்கு அறக்கருணையும், அல்லாதார்க்கு மறக்கருணையுஞ் செய்யும் அச்சிவபிரான் அக்கொடியோனுடைய தலையின்மீது தமது பொற்றிருவடியினால் ஓர் உதை உதைத்தனர். உடனே அவ்வசுரன் அங்கே பூமியில் வீழ்ந்து சரீரமுழுதும் இரத்தம் தாரைதாரையாய்ப் பெருகப் பெற்றவனாய் மிகுந்த தொனியெழக் கதறினான். அவ்வேளையிலே சிவபிரான் அவனது முரட்டுத்தோலை உரித்து எடுத்துக்கொண்டனர். அவன் கதறிய சப்தத்தைக்கேட்டு, உமையம்மையார் தாமும் அச்சமடைந்தார். சிவபிரானுடைய கோடிகுரியப்பிரகாசம் பொருந்திய அற்புதத்திருமேனியைப் பார்க்கச் சகல தேவர்களுடைய கண்களும் மழுங்கிப்போயின. பின்னர் சிவபிரான் கொடிய அசுரனுடைய தோலினாலே தும்மைப் போர்த்துக்கொண்டார். தேவர்களெல்லோர் கண்களும் அவரைப் பார்க்கத் திறமையுடையனவாக, அவரெல்லாம் பயமிலராய் யானைத்தோல் போர்த்த சிவபிரானைத் தரிசித்து அன்பினோடு வழிபட்டார்கள். தபசிகளும் மூர்ச்சை தெளிந்தெழுந்து சிவபிரானையும் அவ்வசுரன் என்புகளையுமே கண்டு அடியார் துக்கம் தொலைத்துச் சுகமளித்த தேவாதிதேவராலே அவ்வசுரன்கொல்லப்பட்டான் என்று நிச்சயித்துப் பயமொழிந்து பிரமவிஷ்ணுக்கண்முதலிய சமஸ்த தேவர்களோடும் சிவபிரானைத் தோத்திரஞ்செய்து, விஜயீபவ, சம்போ மகாதேவ, என்றும் வணங்கினோர் துக்கம் தொலைப்பவரே, சகல ஜனங்களுக்கும் நாதரே, சச்சிதானந்தமூர்த்தியே, கயாகுரன்தோலை நீர் போர்த்துக்கொண்டமையை எந்த அறிஞர்கள் வர்ணிக்கின்றார்களோ, அவர்கள் எப்படிப்பட்டவர்களிடத்தும் பயப்படாதிருந்து எங்கும் பூசிக்கற்பாலராயும் எவராலும் வந்திக்கற்பாலராயும் இருத்தல் வேண்டும் என்று பிரார்த்திக்க, விஸ்வேசுரப்பெருமான் அங்ஙனமாகுதல் என்று வரமளித்து அந்தர்த்தானமாயினர். பிரமவிஷ்ணு முதலாயினோர் பரமானந்தமடைந்தார்கள். சிவபிரான் சகலதேவர்க்கும் முனிவர்க்கும் துன்புறுத்திய கொடியோனாகிய அசுரனைக் கொன்று எல்லோரையும் காப்பாற்றிய ஞாபகம் எவர்க்கு மிருக்குமாறு அக்கயாசுரனுடைய முரட்டு (யானைத்) தோலைத் தரித்துக்கொண்டருளினர்.

சைவத் தனியரசு.

இயல்பென்றுந் திரியாம லியம மாகி
எண்குணமுங் காட்டியன்பா லின்ப மாகிப்
பலனருளப் பொருள்கள்பரி வார மாகிப்
பண்புறவுஞ் சௌபாந பக்ஷங் காட்டி
மயலறுமந் திரிஞ்சினைச் சோதி டாதி
மற்றங்க தூல்வணங்க.மௌநமோலி
அயர்வறச் சென்னியில்வைத்து ராஜாங்கத்தில்
அமர்ந்ததுவை திகசைவம் அழகி தந்தோ

என்று

சஹஸரிஷ்டாநுபூதிச் செல்வராகிய ஸ்ரீ தாயுமானசுவாமிகள் பிரகாசப்படுத்தியுள்ளார். இப்பாசரத்தில் முக்கியமாய் கவனிக்கவேண்டிய அரியபெரிய விஷயமாவது “மௌநமோலி அயர்வறச்சென்னியில்வைத்து ராஜாங்கத்தில் அமர்ந்தது வைதிக சைவம்” என்னும் பகுதியேயாம். இவ்வைதிக சைவம் மற்றெல்லாச் சமயங்களினும் மேற்பட்டுத் தனியரசு பெற்றுடையதென்பது பெறப்படுகின்றது. படவே, அதனினும் மிக்கது வேறில்லை யென்பது யாவராலும் மறுக்கமுடியாத விஷயமாம். இவ்வுண்மையினை நம் வைதிக சைவர்கள் களிக்குமாறு காட்டுதும்.

உலகத்திலுள்ள சமயங்கள் பலவற்றுள்ளும் மிகச் சிறந்து விளங்கும் நெறி “வைதிக சைவம்” ஒன்றேயாம். இதில் கடவுள், ஆன்மா, மலம், கன்மம், மாயை என்னும் பொருள்களின் தன்மை உள்ள உள்ளபடி உள்ளங்கை நெல்லிக்கனிபோல விளக்கியிருக்கின்றது. எந்தச்சமயத்தின் கொள்கையும் வைதிக சைவத்தின் ஓர் பகுதியிலே அடங்கும். வைதிக சைவத்தின் கொள்கையோ அவ்வாறு அடங்குவதன்று. வைதிக சைவத்தில் அடங்காத ஒருண்மையை வேறொரு சமயம் அரிதாகக் கண்டு கூறிற்று என்பதை நாம் ஒருகாலத்தும் அறிந்தோமில்லை. மற்றச்சமயங்களிலே காணப்படாத பல அரிய உண்மைகள் வைதிக சைவத்திலே காணப்படுதலை நாம் பன்முறைகளில் அறிந்து மிருக்கின்றோம்; கேட்டு மிருக்கின்றோம். அது எவ்வாறெனில், இவ்வுலகத்திலுள்ள சமயங்களிற் சில பௌதிகமான பிரபஞ்சத்தை மாத்திரம் ஏற்றுக் கொண்டு மற்றுள்ள பொருள்களை மறுக்கின்றன. வேறு சில பௌதிக பிரபஞ்சத்தையும் அதன் காரணமான பூதங்களையும் ஏற்றுக்கொண்டு, மற்றுள்ள பொருள்களை மறுக்கின்றன. இன்னுஞ் சில பூதபௌதிகங்களோடு ஆத்மாவையும் கன்மத்தையும்

ஏற்றுக்கொண்டு மற்றவற்றை மறுக்கின்றன. மற்றும் சில அவற்றோடு பூதகாரணமான சில தத்துவங்களை அங்கீகரித்துக்கொண்டு, மற்றவற்றை மறுக்கின்றன. வேறு சில அவற்றோடு மூலப்பிரகிருதியையும் பிரபஞ்ச காரண கர்த்தாக்களையும், ஏற்றுக்கொண்டு மற்றவற்றை மறுக்கின்றன. வேறு சில அவற்றோடு மாயையையும் அதன் காரணகர்த்தாக்களையும் ஏற்றுக்கொண்டு, ஏனையவற்றை மறுக்கின்றன. இன்னுஞ் சில அவற்றோடு ஆணவமலத்தையும் சுத்த தத்துவங்களின் ஒவ்வொன்றையும் அவற்றின் காரணகர்த்தாக்களான சிவபேதங்கள் ஒவ்வொன்றையும் ஏற்றுக்கொண்டு, ஏனையவற்றை மறுக்கின்றன. வேறு சில அவற்றோடு முதல்வனுடைய தடஸ்தநிலையே நிலையாகக்கொண்டு அமைகின்றன. இச்சமயங்களெல்லாம் இவ்வாற்றிருக்க வைதிக சைவமோ, இச்சமயபேதங்கள் கூறும் பொருள் இயல்புகள் எல்லாவற்றையும் தன்னகத் தடக்கி இப்பௌதிக பிரபஞ்ச இயல்பினையும், இதன் காரண பூதங்கள், தத்துவங்கள், மூவகைப் பிரகிருதிகள் ஆகிய இவற்றின் தன்மைகளையும், கன்மமலம் ஆணவமலம் ஆகிய இவற்றின் நிலை வேறுபாடுகளையும், ஆன்மா சிவம் என்னும் பொருள்களின் சொரூப தடஸ்தநிலைகளையும் உள்ளடக்கிய படி விளக்கி அச்சமயபேதங்கள் யாவற்றினும் முதன்மை பெற்று அவைகள் வணங்க மெள்ளநிலையாகிய கிரீடத்தைச் சென்னியில் வகித்து “முடிந்தமுடிபு” என்னும் பொருளைத் தரும் “சித்தாந்தம்” என்னுஞ் சிறப்புப் பெயர் பெற்றுத் தனியரசு செலுத்தி நிற்கின்றது. சுருதிகளும் “இந்தவேதாந்தப் பொருளாகிய ஞானம் பரமசுபமாகிய சித்தாந்தம்” என்று பொருள்பட “வேதாந்தார்த்தமிதம் ஜ்ஞானம் லித்தாந்தம் பரமம் சுபம்” என்றும், “லித்தாந்தம் வேதசாரத்வாத்-சித்தாந்தம் வேதசாரமாயிருத்தலின்” என்றும் விளக்கியுள்ளன. இதனால் உலகிலுள்ள சமயங்கள் பலவற்றினும் ஒப்புயர்வற்று விளங்குநெறி இவ் வைதிக சைவம் என்பதற்கு யாதொருதடையுமில்லை. இதுவே எல்லாவற்றிற்கும் தாயகமாம். இந்நெறிக்கு முதலாசிரியர் பிறந்திறவாப் பெருவாழ்வுடைய பசுபதி என்னுஞ் சிவபெருமான். ஏனைய சமயங்களுக்கோ ஆசிரியர்கள் மலசுகிராய்ப் பிறந்திறந்துமூலம் உயிர்களாவார். ஆதலினன்றோ “சைவமாஞ் சமயஞ் சாரும் ஊழ்பெற்றலரிது” என்றது திராவிட உபநிடதம்.

இனி இச் சைவத்தனியரசு செலுத்துதற்கு இராஜதானியாகவுள்ள இடம் புண்ணியபூமியாகிய இந்தியா என்னும் பரதகண்டமே.

நெடிய கடல் சூழ்ந்த இந்நிலவுலகத்தில் பரதகண்டத்தைப் புண்ணிய பூமியென்று கூறுதற்குக் காரணம் யாதெனில் இதில் மூர்த்தி, தலம், தீர்த்தம் என்னும் விசேடங்கள் இருத்தல்பற்றியேயாம். இம் மூர்த்தி தல தீர்த்த விசேடங்கள் வேதாகமங்களிலும், புராணாதிகாசங்களிலும், மற்றுமுள்ள சாஸ்திரங்களிலும் அதிகமாய் எடுத்துக் கூறப்பட்டுள்ளன. அரிபிரமேந்திராதி அமரர்களும், முனிவர், மனிதர், நாகர் முதலிய யாவரும் இம்மை மறுமைப் பயன்களை அடைதற்கு இவற்றையே சாதனமாக்கக்கொண்டிருக்கின்றனர். இவைகள் இங்கில்லையாயின், இப்பரதகண்டம் புண்ணிய பூமி யாதற்கு ஒரேதுவுமில்லை. இதுபற்றியே இப்பரதகண்டத்தைத் தன்னகத்தடக்கியுள்ள இந்தப்பூமி மற்றைய சுவர்க்காதி லோகங்களினும் மிகவும் விசேடமுடையதாயிற்று. இங்கு “வானிடத்தவரும் மண்மேல் வந்தரன்றனை யர்ச்சிப்பர்,” “புவனியிற்யோய்ப் பிறவா மையின் நாள் நாம் - போக்குகின்றோம் அவழை யிர்தப்பூமி - சிவனுய்யக் கொள்கின்றவாறென்று நோக்கித்-திருப்பெருந்துறைபுறவாய்” என்னுந் திருவாக்குகள் கவனிக்கற்பாளுன. சிருஷ்டிகர்த்தாவாகிய பிரமதேவனும், திதிகர்த்தாவாகிய விஷ்ணுமூர்த்தியும், அவரது அவதாரங்களும், சம்ஹாரகர்த்தாவாகிய உருத்திரமூர்த்தியும், இந்திரனும், பிறதேவர்களும், வசிஷ்டர் அகஸ்தியர் முதலிய முனிவர்களும், திருநந்தி தேவர் முதலிய சிவகணத்தலைவர்களும், விநாயகர் சுப்பிரமணியர் முதலிய சிவகுமாரர்களும் இம்மூர்த்தி தல தீர்த்தவிசேடங் காரணமாக இவ்வுலகைநாடி நிற்ப ரென்றால் இதனினும் வேறு மகிமை யாதலானது. இம் மூர்த்தி தல தீர்த்தங்களின் விசேடங்கள் வேதங்களிலே சிறுபான்மையும், ஆகமங்களில் சரியா கிரியா பாதங்களிலே பெரும்பான்மையும் ஓதப்பட்டுள்ளன. இவ்வேதாகம விதிப்படி அமைந்துள்ள இவற்றைக்கொண்டு சிவவழிபாடு செய்தோர் அடைந்த பேறுகள் புராணங்களிலும் இதிகாசங்களிலும் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. ஆதலால் சமஸ்த நூல்களிலும் மோட்சத்துக்குச் சாதனமாயுள்ள கன்மப் பகுதிகளுக்கும், ஞானமார்க்கங்களுக்கும் தாரகமாயுள்ள சமயம் “வைதிக சைவமே” என்று குன்றின்மேலிட்ட விளக்கு போல் காட்டப்பட்டது. ஸ்ரீதாயுமானசுவாமிகளும்:—

அந்தோவீ ததிசயமிச் சமயம் போலின்
றறிஞரெல்லா நடுவறிய அணி மாவாதி
வந்தாடித் திரிபவர்க்கும் பேசா.மோனம்
வைத்திருந்த மாதவர்க்கும் மற்று மற்றும்

இந்த்ராதி போகநலம் பெற்றபேர்க்கும்

இதுவன்றித் தாயகம்வே நிலை இல்லை

சந்தான கற்பகம்போல் அருளைக் காட்ட

தக்கநெறி இந்நெறியே தான்சன் மார்க்கம்

என்று

விளக்கியுள்ளார். இதனால் எந்தமூர்த்தியும், எந்தத்தலமும், எந்தத் தீர்த்தமும் வைதிக சைவ முத்தி சாதனங்களாகவே இருக்கின்றன. வைதிக சைவமில்லையாயின் மூர்த்திகளில்லை; தலங்களில்லை; தீர்த்தங்களில்லை; ஞானங்களில்லை; வேறெதுவுமில்லை. நடராஜமூர்த்தி, விசுவேசமூர்த்தி, ஆத்மநாதமூர்த்தி, தியாகராஜமூர்த்தி, சோமாஸ்கந்தமூர்த்தி, சொக்கலிங்கமூர்த்தி முதலிய மூர்த்திகளின் விசேடமகிமைகளையும், சிதம்பரம், நாகி, திருவாரூர், திருவாரணைக்கா, திருவண்ணாமலை, திருக்காளத்தி, மதுரை, காஞ்சி முதலிய தலங்களின் விசேடமகிமைகளையும், கங்கை, யமுனை, கோதாவிரி, காவிரி, தாமிரபரணி, சேது முதலிய தீர்த்தங்களின் விசேட மகிமைகளையும் எவர் மறுக்கற்பாலர். எங்குள்ள மூர்த்திகளும், எங்குள்ள தலங்களும், எங்குள்ள தீர்த்தங்களும் சைவத்தனியரசுடையன என்பது யாவராலும் ஒப்புக்கொள்ளத்தக்க முடிபாம். பரதகண்ட முழுவதுமுள்ள எல்லாவிசேடங்களும் வைதிக சைவத் தனியரசின் கீழ் உள்ளனவாமன்றி வேறெந்தச் சமய நெறியிலும் அமைவதில்லை. வைதிகர், ஸ்மார்த்தர், ஏகான்மவாதிகள் முதலிய எல்லாச் சமயிகளும் இச்சைவத் தனியரசின் கீழடங்கி அங்கங்குள்ள தலங்களில் வசித்தும், அத்தலங்களை மகிமைப்படுத்தும் ஆலய சேவைசெய்தும், அவ்வாலயங்களுக்கு உயிர்நிலையாய் விளங்கும் மூர்த்திகளை வழிபட்டும், அவற்றிற்குத் துணைசெய்துநிற்கும் தீர்த்தங்களாடியும் திருவருட்பேற்றை விரும்பிவாழ்வரென்றால் வைதிக சைவம் தனியரசுடையதென்பதில் யாது சந்தேகமுள்ளது.

சிவத்விஜர்களாகிய ஆதிசைவ பிராம்மணர்கள் மூர்த்திகளை ஆரதித்துத் திருவருளை வழங்க, எந்த வைதிகர், எந்த ஸ்மார்த்தர், எந்த ஏகான்மவாதி வெளிமண்டபங்களில் பயபக்தி விரயத்தோடு நின்று வழிபட்டுத் துதித்து மனங்கசுந்துருகி, கண்ணீர்சொரிந்து விழுதிப்பிரசாதத்தை இருகரத்தாலும் ஏற்றுச் செல்லாதவர்? இவர்களுள்ளே தலவாசம், தலயாத்திரை, தீர்த்தஸ்நானஞ் செய்யாதவர் எவர்? இதனால் எந்த சமயிகளும் தன்னிடத்துவந்து வணங்கி இரப்பத்தானே அருள்வழங்கித் தனியரசுசெய்துநிற்பது நம் வைதிக சைவமன்றோ? குன்ற மெறிந்த குமரவேள் திருவவதாரமாகிய திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகளும், வாசுதேவமூர்த்தியின் திருவவ

தாரமாகிய திருநாவுக்கரசுமூர்த்தி சுவாமிகளும், அரனது னிம்பமாய் ஆடிக்கண்ணெழுந்த ஆலாலசந்தரர் திருவவதாரமாகிய சந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளும், குடமுழா நந்தியின் திருவவதாரமாகிய மாணிக்கவாசக சுவாமிகளும், அருள் ஞானதான வள்ளல்களாகிய மெய்கண்ட சிவாசாரியர் முதலிய சந்தானகுரவர்கள் நால்வரும் ஏனைய உண்மை நாயன்மார்கள் முதலியோரும் உண்மைச் சமயமென ஸ்தாபித்து உலகர் யாவர்க்கும் திருவருள் வழங்கியது இச்சைவத்தனியரசு லன்றோ? சங்கராசாரியர் முதலிய மதாசாரியர்களும் இம்மூர்த்தி தலதீர்த்த சேவைசெய்து உச்சிவித்ததும் அவர் வழிவந்தோர் இன்னுஞ்செய்து உச்சிவிப்பதும் யாரும் அறிந்த விஷயமன்றோ.

இனி இச்சைவத் தனியரசுக்குச் செங்கோலாவது சிவஞான போதம். இது எல்லாமுணர்ந்த முதல்வன் திருவாக்காகும். பதி, பசு பாசம் என்னும் திரிபதார்த்தங்களினுடைய பொதுவியல்பையும் சிறப்பியல்பையும் தேறாது மயங்குவோர்க்கு, அம்மயக்கம் நீங்கி அவ்விருவியல்பையும் ஒருங்குணர்த்த எழுந்தது இச்சிவஞான போதமே. வேதசிவாகமப் பொருளனைத்தையும் முடித்துக்காட்டிச் சித்தாந்தமாய் விளங்கலின் இது சித்தாந்த மஹா சூத்திரம் எனவுஞ் சொல்லப்படும். இதற்கு இணையாதொரு சூத்திரம் வேறுகிடையாது. என்னை? வேதாந்த சூத்திரம் சூத்திரவடிவாய் விளங்குதலின், வேதாந்த சூத்திரமோ சித்தாந்த சூத்திரமோ மிகச் சிறந்தது என ஒரு விசாரம் நிகழும். அவ்வாறு விசாரித்தல் அறியாமையாம். ஏனெனில் சித்தாந்த மஹாசூத்திரம் முதல்வன் திருவாக்கு. வேதாந்த சூத்திரம் வியாசமுனிவர் வாக்கு. முதல்வன் திருவாக்கையும் முனிவர் வாக்கையும் சமப்படுத்தி விசாரித்தல் குற்றமன்றோ. முனிவருள்ளே முக்குணவசத்தால் முறைபிறழ்ந்துரைக்கும் நீர்மை காணப்படும். “ஐயிருபுராணநூல் அமலற்கோதியும், செய்ய பன்மறைகளுந் தெரிந்து மாயையால், மெய்யறகூள்புகல் வியாதன்” என்பதால் வியாசமுனிவரிடத்தும் அந்நீர்மையுண்டென்பது காணப்பட்டது. வேதவியாசர் அந்நூலினைச் செய்யும்போதே பொருள்பலபடத் தோன்றும்படிச் செய்தார். அதுபற்றியே நீலகண்டசிவாசாரியரும், சங்கராசாரியரும், இராமானுஜாசாரியரும், மத்துவாசாரியரும், பிறரும் தம்தம் மதக்கொள்கைகளுக்குத் தக்கவாறு முரணிப் பலவகைப்படப் பொருள்கூறி பாஷியங்கள் செய்தனர். நூல்செய்யுங்காலத்தே வேதவியாசர் கொண்ட கருத்தும் உலக அதுபவமும் ஒத்து எவரையும் மயக்கும்

நீர்மையதாய் முடிந்தமையின் வேதாந்த சூத்திரமும் சித்தாந்த மஹா சூத்திரமும் தம்முட் பெரிதும் வேற்றுமையுடையனவாகும்.

அன்றியும் சித்தாந்த மஹாசூத்திரங் கேட்டோர் பதிவர்க்கத் துட்பட்ட பிரணவர் முதலாயினோர். வேதாந்த சூத்திரங்கேட் டோர் பசுவர்க்கத்துட்பட்ட முனிவர்கள். சித்தாந்த மஹாசூத்திரம் சாதாக்கிய தத்துவவாசிகளாகிய பிரணவர் முதலாயினோர்க்கு உபதேசிக்கப்பட்டுச் சாதாக்கிய தத்துவத்தினும், அனந்த தேவர்க்கு உபதேசிக்கப்பட்டு ஈசுவர தத்துவ முதலியவற்றினும், அவரால் ஸ்ரீகண்டருத்திரருக்கு உபதேசிக்கப்பட்டு ஸ்ரீகண்ட புவனத்தினும், அவரால் திருநந்திதேவர்க்கு உபதேசிக்கப்பட்டு, அவரால் கணங்கள் தேவர்கள் முனிவர்களுக்கும், முனிவரால் மனிதர்களுக்கும் உபதேசமாகிப் பிரகிருதியாதிசம்பந்தமான எல்லா உலகங்களினும் அதாவது சுத்தமாயை அசுத்தமாயை பிரகிருதிமாயைஎன்னும் மூன்றினுந்தோன்றிய எல்லா உலகங்களினும்பரவிவிளங்கியுள்ளது. இன்னும் மூலிகைப்பட்ட உலகங்களினும் ஞானதேசிகமூர்த்தியாய் விளங்கும் ஸ்ரீ தக்ஷிணமூர்த்தி திருக்கரமொன்றில் உண்மை ஞானோபதேசநூலாய் விளங்கியிருக்கின்றது. சனகாதி முனிவர்களுடைய மயக்கங்களை யறுத்து மெய்ஞ்ஞானமருளியது. சிருஷ்டி ஆரம்ப முதற்கொண்டு நிலவியுள்ளது. எவரானும் பொருள் பேதிக்கமுடியாது உண்மைப்பொருள் ஒன்றே பயப்பது. குருந்த மரமீழலிலே திருவாதவூரர் என்னும் மணிவாசகப்பெருமானுக்கு ஞானம் போதிக்க ஏதுவாய் நின்றது. வேதாந்த சூத்திரமோ முனிவர்வாக்காய் முனிவர்க்கும் மனிதர்க்கும் இவ்வுலகில்மட்டும் உபதேசிக்கப்பட்டு விளங்குவது. இக்கலியின் முந்திய துவாபர யுகத்திற் பிறந்தது. இதுவுமன்றி இன்னம் பல வேறுபாடுகள் உள்ளன. இச் சிவஞானபோதம் என்றும் சிவஞானபோத மாயே பிரகாசித்தலால் இயல்பென்றுந் திரியாத வைதிக சைவத் தனியரசுக்கு அருமைச் செங்கோலாய் விளங்கியுள்ளது.

இனி இவ்வரிய பெரிய செங்கோலின் ஆணையாவது கைகாட்டாகிய சின்முத்திரையாம். இது மேற்சொன்ன ஞானதேசிகமூர்த்தியின் மற்றொரு கரத்தில் அமைந்திருப்பது. “மும்மலம் வேறுபட்டொழிய மொய்த்துயிர் - அம்மலர்த்தாணிழல் அடங்கு முண்மையைக் - கைம்மலர் காட்சியிற் கதுவ நல்கிய” என்னுங் குறிப்பே சின்முத்திரையாம். சின்முத்திரையாவது ஞானக்குறியாம். ஞானதேசிக மூர்த்தியானவர் தமது திருவுள்ளத்துக்கொண்ட உபதேசப்பொருளை குறிப்பினாலுணர்த்துகின்ற அமைவே

அக்கைம்மலர் காட்சியாம். கைம்மலரினுள்ள ஐந்து விரல்களும் சிவம், ஆன்மா, ஆணவம், கன்மம், மாயை என்னும் ஐந்துபொருள் களை யுணர்த்துவன. சிவாகமங்கள் இருபத்தெட்டும் சிவஞான போதமும் சிவமுதலிய ஐந்து பதார்த்தங்களினியல்பைப் போதிப்பனவென்பது அந்த ஐந்து விரல்களின் குறிப்பாம். அவற்றுள் நடுவிரல், அணிவிரல், சிறுவிரலாகிய மூன்றையும் சுட்டுவிரலைவிட்டு வேறுபிரித்துக் காட்டுவது ஆணவம், கன்மம், மாயை என்னும் மும்மலம் வேறுபட்டொழிதலைக் குறிப்பது. அச்சுட்டுவிரல் பெரு விரலடியில் சார்ந்திருக்கும் கோலம் மும்மலத்தினிங்கிய உயிர் மொய்த்து அம்மலர்த்தாணிமல் அடங்கும் உண்மையைக் குறிப்பதாம். அதாவது ஆணவமலனீங்கிய உயிர் சிவத்தினது திருவடி நிழலை அடையுமியல்பைக் குறிப்பது. இங்கு திருவடி யென்பது உபசாரச்சொல்லாய் அருளையுணர்த்தாநிற்கும். அருளாவது சிவத்தின் அபின்ன சக்தியாம். சிவத்தினது சூணமாகிய சர்வஞ்ஞத்துவ முதலிய ஆறும் சிவசக்தி யெனப்படுமாதலால் அச்சிவஷாட்குண் ணியங்களை ஆன்மாபெற்றுச் சிவமாயிருப்பதே மேலான பரமுத்தியாம். இதுவே சைவத்தனியரசு செலுத்தும் ஆணையாகும்.

இதுகாறுங் கூறியவற்றால் வைதிக சைவ நெறியொன்றே எச் சமயத்தினும் தனியரசுடையதென்பதும், அதன் செங்கோல் சிவ ஞானபோதம் என்பதும் அக்கோலின் ஆணை சின்முத்திரை என்பதும் யாவரும் நன்குணர விளக்கிக்காட்டப்பட்டது. சுபம்.

மெய்கண்டதேசிகன் நிருவடி வாழ்க,

சோளங்கிபுரம். சிவஅருணகிரிமுதலியார்.

பரமதபங்க வினாவிடை.

இஃது ஸ்ரீஸஸ்ரீ சூளை, சோமசுந்தரநாயகரவர்களால்

இயற்றப்பட்டது.

ஒரு சைவாசாரியர் ஒரு பொதுஸ்தானத்தில் ஒரு மாணக்க ருக்குச் சைவசித்தாந்த உண்மையைப் போதித்துக்கொண்டிருந் தார். அப்போது உலகாயதன் முதலிய பல சமயிகளும், சில லௌகிகர்களும் அங்குவந்து சேர்ந்தார்கள். அவர்கள் வரவக் குறைகூறாமல் ஆசிரியர் தமது சித்தாந்தத்தைப் போதித்துக் கொண்டிருக்கையில், அங்கு வந்தவர்கள் பொறாமல் வெகுண்டு

தத்தமக்கிசைந்தவாறு வினாயினார்கள். அவர் வினாயவைகட்கெல்லாம் ஆசிரியர் தக்க விடையளித்து வாயடங்கச்செய்து தமது மாணாக்கரை யுவப்பித்துச் சைவசித்தாந்த வுண்மையைத் தாபித்தருளினர். அதனை யிணைவரைகின்றோம்.

கல்வியின் பயன்.

ஆசிரியன். அப்பா குழந்தாய், நீ சிறுபிள்ளை. உனக்கு ஆவசியகமானது கல்வியொன்றே. ஆகையால், நீ கல்வியில் முயற்சியாயிரு.

மாணாக்கன். எனது குருமூர்த்தியே, கல்வி கற்பதனால் வரும் பயன் யாது? அதனை உரைத்தருளல் வேண்டும்.

ஆ. “அறம்பொரு ளின்பம் வீடும் பயக்கும் - மறங்கொன்றறிவகற்றுங்கல்வி” என்று மேலோர் கூறினாராகையால், கல்வியானது சதுர்வித புருஷார்த்தங்களையும் பயந்து, அஞ்ஞானத்தை விலக்கி, மெய்ஞ்ஞானத்தை விளக்கி உபகரிக்கு மாற்ற லுடையதென்றியக்கடவாய்.

மா. புருஷார்த்தங்களாகிய அறம் பொரு ளின்பம் வீடிவைகளினுண்மையை இனிது விளக்கியருளல் வேண்டும்.

ஆ. “அறம்பொரு ளின்பம்வீ டுடைதனுற் பயனே” என்றார் பெரியோராகலின், அவற்றினுண்மையை நீ வினாயது எமக்குப் பரமசந்தோஷம். ஆகையால், அதனைச் சொல்லுகிறோங்கேட்டுணர்தி.

மா. எனது தவப்பயனாக வெழுந்தருளிய தலைவரே, சொல்லியருளும்.

ஆ. “ஈதலறந் தீவினைவிட் டிட்டல்பொரு ளெஞ்ஞான்றுங் - காதலிருவர் கருத்தொருமித் - தாதரவு-பட்டதே யின்பம் பரனைநினைந் திம்மூன்றும் - விட்டதே பேரின்ப வீடு” என்னுந் திருவெண்பாவை யோசித்தவர்க்குப் புருஷார்த்தத்தின்பயன் இனிது விளங்கும்.

மா. தேவரீரது பாதவழியஞ்செய்யும் அடியேனுக்கு இதில் ஒரு சந்தேகம் நிகழ்கின்றது. சொல்லும்படி உத்தரவானால் சொல்லுகிறேன்.

ஆ. ஒருதடையுமில்லை. சம்பிரமமாய்க் கேட்கலாம்.

மா. புருஷார்த்தம் நான்கு என்று முத்தற்கட்கூறி, முடிவாக வீடு ஒன்றினையே நிலைபெறுவித்தது யாங்ஙனம்?

ஆ. வீடு என்னுஞ்சொல்லே யாவும் விடுபட்ட இடம் என்று பொருள் பயக்கின்றது. இதுவே புருஷார்த்தத்தின் முடிந்த இடமாயுள்ளது. கீழுப்பரிகைகளைக் கடந்து மேலுப்பரிகையிற் சென்று சுகிக்கு மொருவன், தான் கடந்தேறியவுப்பரிகைகளைக் கீழாக வொதுக்குவது குற்றமாமே? ஒன்றினக்கடந்து மற்றொன்றிலேறுங்கால் ஒன்றுக்கொன்று சாதகமாயிடுதல் நிச்சயம். இப்படியே அறம் பொருளிற்பம் வீடிவைகையுங் கண்டு தெளிவாயாக.

மா. அறத்தினைச் செய்யத்தொடங்காதார்க்கு அறம் புருஷார்த்தமும், அவ்வறத்தினைச் செய்யப்புகுந்தார்க்குப் பொருள் புருஷார்த்தமும், பொருளினை யீட்டுவார்க்கு, இன்பம் புருஷார்த்தமும், இன்பநலந்துய்ப்பார்க்கு வீடு புருஷார்த்தமுமாக அறிந்தேன். வீட்டின்மேலிட்ட தொன்றுமின்றாகலின், அதுவே பரமபுருஷார்த்தமென்று தெளிந்தேன்.

ஆ. குழந்தாய், உனதுதெளிவு அதிக நன்றாயிருக்கின்றது.

மா. இன்னுமொன்று சொல்லுகிறேன், கேட்டருளல்வேண்டும்.

ஆ. நீ சொல்வதெல்லாம் எமக்கு இன்பத்தையே தரலால் யாமொன்றுந் தடுப்பதில்லை. தோன்றியதைச் சொல்லலாம்.

மா. கல்வியானது அறமுதலிய நான்கினையும் பயக்கும் என்று நூல்கள் கூறினும், முதன் மூன்றினைக் கழித்து அஃது வீடொன்றினைப் பயக்குமென்று துணிவதே உசிதமென்று தோன்றுகின்றது. இது தேவரீரது திருவுள்ளத்துக்கு இசைவுதானோ?

ஆ. உன்னுடைய தெளிந்த புத்திக்கு யாம் அதிக சந்தோஷமடைந்தோம். “கற்றதனாலாய பயனென்கொல் வாலறிவனற்றா டொழாஅரெனின்” என்று தமிழ்வேதங் கூறுகையால், நின் மலனாகிய கடவுளை வழிபடுதலொன்றே கல்விகற்பத்தனாலாய பயனென்று நீ கொண்டதுணிவு வெறுக்கத்தக்கதாகாது.

மா. திருவள்ளுவதேவர் கடவுளை வழிபட வேண்டியது என்று உணர்த்துங்கால் “வாலறிவன்” என்று கூறினர். மெய்யறிவினை யுடையவன் என்பது அதற்குப் பொருள். உலகில் கடவு

ஞாண்டென்று கூறுஞ் சமயிகள் அக்கடவுளிலக்கணம் ஒருவர் கூறியதுபோலொருவர்கூறார். ஈண்டுப்போந்த “வாலறிவன்” என்பதை யெச்சமயத்து முடிவாகக்கொள்வது? விளங்க வுரைத்தருளல்வேண்டும்.

(திருக்குறள் சைவசித்தாந்தமெனல்.)

ஆ. திருவள்ளுவதேவர் செய்தருளிய திருக்குறள் பொதுவகையால் எல்லாச் சமயிகளுக்கும் உபகாரமாயினும், சிறப்புவகையால் அது சைவசித்தாந்திகட்கே உரியது.

மா. அதனை அடியேனுக்கு உணர்த்துதல் வேண்டும்.

ஆ. “தேவர்குறளுந் திருநான் மறைமுடிவும், மூவர்தமிழும் முனி மொழியும் - கோவைத், திருவாசகமுந் திருமூலர் சொல்லும், ஒருவாசகமென்றுணர்” என்று உலகன்னையாகிய ஔவையார் அருளிச்செய்தனர். திருக்குறளும், உபநிடதங்களும், தேவாரமும், வியாசகுத்திரமும், திருக்கோவை - திருவாசகங்களும், திருமந்திரமும் தம்முள் மாறுபடாத (ஒருவகைப்பட்ட) வாசகம் என்று ஏற்பட்டபின்னர், திருக்குறளைச் சைவசித்தாந்த நூலென்னாது வேறு யாதென்னலாம்? இந்த முடிவு கூறிய ஔவையாரும், திருவள்ளுவருள் சகோதரர்கள். திருக்குறள் முதலிய நூல்களை யொருவாசகமென்று சித்தாந்தப்படுத்திய ஔவையாரது நூலும் அவ்வொருவாசகத்திலேயே அடங்கும். இவ்வுண்மை தெளிந்திடுவார்க்கு “வாலறிவனற்றான்” என்று திருவள்ளுவர் கூறியதும், “பரணைநினைந்து” என்று ஔவையார் கூறியதும் ஸ்ரீ சிவபரஞ்சுடரைத் தெரிவித்தன வென்றே விளங்கும்.

மா. ஔவையாரது சாட்சி பிரபல சாட்சிதான். இதை அங்கீகரித்துக்கொண்டேன். “வாலறிவன்” என்னுஞ் சொல்லின்மேல் விசாரணைசெய்து அதனைச் சைவவாசகமாகக் காட்டி நாட்டுதல்வேண்டும். அப்படியே ஔவையார் கூறிய “பரன்” என்னுஞ் சொல்லையுஞ் சைவ வாசகமாகக் காட்டி நாட்டுதல் வேண்டும்.

ஆ. வாலறிவன் என்பது மெய்யறிவினன் என்னும் பொருளைத் தருதலால், அதனை முன்னர்விளக்கிப் பின்பு அது சைவவாசகமாதலைத் தெரிவிக்கின்றோம்.

மா. எனது பாக்யம், அப்படியே செய்தருளலாம்.

ஆ. மெய் என்னும் அடைகொடுத்து அறிவு என்னும் பிரயோகஞ் செய்தமையால், பொய்யறி வொன்றுண்டென்பது ஏற்படுகின்றது. மெய்யறிவினை யுடையவன் மெய்யறிவ னாகிறபடிப் பொய்யறிவினை யுடையவன் பொய்யறிவன் என்று சொல்லப் படுவான். இதனால், மெய்யறிவினனே கடவுளெனவும், பொய்யறிவினன் கடவுளுக்கு வேறானவனெனவுந் தெளியவேண்டியது.

மா. இதனை யின்னுங் கொஞ்சம் விளங்க வுரைத்தருளல் வேண்டும்.

ஆ. மெய்யறிவன் எப்போது மொருபடித்தாய் அறிவுக்கு மலினம் வரப்பெறாமல் விளங்குவான். பொய்யறிவன் அறிவுகலங்கிக் காலவேறுபாட்டால் அறியாமை துக்கங்களோடு வருந்தி, யுழலுவான்.

மா. பொய்யறிவன் என்பவன் யாவன்? இந்தப் பொய்யறிவனுக்கும், மேற்கூறிய மெய்யறிவனுக்குமுள்ள சம்பந்தம்பாது?

ஆ. புல், பூடு, புழு, மரம், மிருகம், பறவை, பாம்பு, கல், மனிதர், பேய், கணங்கள், அசுரர், முனிவர், தேவர் முதலிய பிறவிகளிலுழலுஞ் சீவனே பொய்யறிவன். இந்தப் பொய்யறிவன் அடிமையும், மெய்யறிவன் தலைவனுமாயிடுதலே இருவர்க்குமுள்ள சம்பந்தம்.

மா. தேவரீரது உபதேசத்தால் கடவுளும், சீவனும் அறிவுடையவராக ஏற்படுகின்றனர். இவ்விரண்டறிவுகளும் அநாதியே யுண்டா? அல்லது ஒரு அறிவில் மற்றோரறிவு உண்டாயிற்று?

ஆ. இரண்டறிவுகளும் அநாதியென்பதுதான் வேதத்தின்றுணிவு. ஒரு அறிவில் மற்றோரறிவு உண்டாயிற்றென்பது கூடாது.

மா. இதனை விளக்கியருளுதல் வேண்டும்.

ஆ. “வாலறிவன்” என்று கூறப்பட்ட கடவுளாகிய அறிவில் சீவஅறிவு தோன்றியதாயின், இரண்டறிவுகளுக்குந் தன்மையொன்றாயிருத்தல் வேண்டும். அங்ஙனமின்மையின், இரண்டறிவுகளையும் காரணகாரியங்களென்றிடல் கூடாது.

மா. இரண்டறிவுகளுக்குந் தன்மைவேறுபட்டிருப்பதெனல் யாது?

ஆ. ஒன்று மெய்யறிவும், மற்றொன்று பொய்யறிவுமாயிடுதலே அவ்விரண்டறிவுகளிடத்து முள்ள வேறுபாடு. மெய்யறிவுக்குப் பரிசுத்தமுடைமையும், அதனால் அது ஜநநமரணப்பட்டு வருந்தாமையும், பொய்யறிவுக்குப் பரிசுத்த மின்மையும், அதனால் அது ஜனனமரணப்பட்டு வருந்துதலுங் கேட்கப்படுவதை முன்னரே யாம் விளக்கியிருக்கின்றோம். ஆகையால், இரண்டறிவுகளு மொன்றாகமாட்டா.

மா. “வாலறிவன்” என்னும் பிரயோகத்தினுண்மையை அறிந்து கொண்டேன். அபரிசுத்த அறிவாகிய பொய்யறிவினனென்னும் பெயருடைய சீவனைப் பரமேனமயங்கிக் கெடுவாரை மறுத்தற்பொருட்டே “வாலறிவன்” என்று தமிழ்வேதஞ் சாதித்து பெருமையையுந் தெளிந்துகொண்டேன். யான் தெளிந்தது தேவரீரது திருவுள்ளத்திற் கிசைவுதானோ?

(புறச்சமய துஷணம்.)

ஆ. எமக்கு அதிக சந்தேகமும். உலகாயதமுதல் பாஞ்சராத்திர மீறியுள்ள பலசமயங்கள் உலகத்திலிருக்கின்றன. இச்சமயங்கள் முறையே பூதங்களையும், பொறிகளையும், புலன்களையும், பிராணாதிகளையும், அந்தக்கரணங்களையும், சீவனையுங் கடவுளர்களாகப் போதிக்கும். இவையாவும் அபரிசுத்த பதார்த்தங்கள். இவற்றை மெய்ப்பொருள்களெனக் கோடல் துன்பத்தையே விளைக்கும். இத்துன்பத்தை நிவர்த்தித்தற்பொருட்டே “வாலறிவன்” என்று பரம்பொருளின துண்மையைக் காட்டித் தமிழ்வேதம் உபகரித்தது.

மா. தேவரீரதுபோதம் உசிதமாகத் தோன்றினும், இதில் ஒரு சந்தேகம் தோன்றுகிறது. கேட்டருளல் வேண்டும்.

ஆ. நீ ஒன்றுக்கும் அஞ்சவேண்டாம், தோன்றியதைச் சொல்லலாம்.

மா. தேவரீர் அபரிசுத்தங்களென வொதுக்கிய பூதமுதல் சீவனிஹிதியாயுள்ள பொருள்களை அவ்வப்பொருள்களை வழிபடுஞ் சமயிகள் பரிசுத்தங்களெனச் சாதித்து அவைகளை “வாலறிவன்” என்பதற்கு விஷயமாக்குவாராயின், அதற்கு மேல் செய்யத்தக்கது யாது?

ஆ. அது முடியாதகாரியம். ஏனெனின், ஒருவன் ஒன்றும் இரண்டும் மூன்று எனவும், மற்றொருவன் ஒன்றும் இரண்டும் நான்கு எனவும், வேறொருவன் ஒன்றும் இரண்டும் ஐந்து எனவுஞ் சொல்வதாக வொப்புவோம். ஒன்றும் இரண்டும் மூன்று என்று சொல்பவனைப்போலவே நான்கு-ஐந்து என்று சொல்பவர்களுடும் விவேகிகளாவார்களோ? இவருள், ஒருவன் கூறியது மாத்திரமே மெய்யாகி, ஏனையோர் கூறியவை பொய்யாயிடுதல்போலச் சைவசித்தாந்த முடிவொன்றே சத்தியமும், ஏனைய சமயமுடிவுகள் அசத்தியமுமாயிடுதலைத் தெளிந்தின்புறக்கடவாய்.

மா. இனி நான் செய்யத்தக்கது யாது?

ஆ. வேதத்தில் “ஈசானஸ்ஸர்வவித்யாநாம்” என்று கூறப்பட்டிருக்கின்றது. சர்வவித்யாஸ்வரூபன் ஈசான் என்று வேதங் கூறினமையால், கற்றதனாலறிந்தடையத்தக்கது அக்கல்வியின் வடிவமாகிய ஈசானமூர்த்தியினது தழன்மலரென்றே நிச்சயமாயிற்று. கற்றவர்கள் சிவனையே அடைவார்களென்பதைக் “கற்றவர்களுண்ணுங் கனியேபோற்றி” என்று ஸ்ரீமத் அப்பர் சுவாமிகளுந் திருவாய்மலர்ந்தருளியிருக்கின்றனர். இவ்வுண்மையைச் சிந்தித்து, ஸ்ரீ சிவபெருமானது திருவடிகளிலன்பு பூண்டு, சிவபக்தியில்லாத சிதடருறவொழிந்து சுகிப்பாயாக.

மா. சிவபக்தியும், அடியார் பக்தியுஞ் செய்துகொண்டிருப்பவர்கள் புறச்சமயிகளை நேசித்தல் குற்றமோ?

ஆ. புறச்சமயங்களைப் போதித்துக்கொண்டு சிவசிந்தையிலிறங்கிச் சீரழியும் பாவிசுறவு தள்ளத்தக்கதுதான். “நல்லோரைக் காண்பதுவு நன்றே நலமிக்க, நல்லோர்சொற் கேட்பதுவு நன்றே - நல்லோர், குணங்களுறைப்பதுவு நன்றே யவரோ - டிணங்கி யிருப்பதுவு நன்று” என்று கூறிய ஓளவையார் “தீயோரைக் காண்பதுவுந் தீதேதிருவற்ற - தீயோர்சொற் கேட்பதுவுந் தீதே - தீயோர் - குணங்களுறைப்பதுவுந் தீதே யவரோ - டிணங்கியிருப்பதுவுந்திது” எனவுங்கூறி, அஸாது சங்கத்தைத் திரஸ்கரித்திருக்கின்றனர். ஆகையால், நீ சிவனடியார்களுக்கு ஏவுல் புரிந்து அவர்பால் சிவன் புகழைக்

கேட்டு உய்யும்வழி தேடுவாயாக. சிவநிந்தை செய்தொழுகுந்
தீயோரினத்தைச் சேராதொதுங்கி வாழ்வாயாக.

மா. எனது தேசிகவள்ளலே ! தேவரீர் காட்டிய ஒளவையினது
வசனங்கள் “தீயோர்” இனஞ் சேர்தல் கூடாதென்று தெரி
வித்தனவே யன்றி அன்னிய சமயிகளோடு மருவுதல் கூடாது
என்று தெரிவித்திலவே. அப்படி யாதேனும் வசனங்களுள்
வேல் எடுத்துக்காட்டி என்னைச் சந்தோஷப்படுத்த வேண்டு
கின்றேன்.

ஆ. குழந்தாய் ! சிவத்துரோகத்தினுமிக்க தீமையுண்டோ? அச்
சிவத்துரோகிகளே தீயோர் என்று ஒதுக்கத் தக்கவர்கள்.
“பசுநூல்கற்கும் - பிச்சரைக் காணாகண் வாய்பேசாதப் பேய்
களோடே” என்று திருமாளிகைத் தேவர் கூறியதுணர்ந்து
மகிழ்வாயாக.

மா. இன்னுமொரு பிரமாணங்காட்ட வேண்டுகின்றேன்.

ஆ. உனது அன்புக்கு அளவில்லை. நீ விரும்பிக் கேட்டமையால்
அப்படியே சொல்லுகின்றோம். சித்தாந்த சாத்திரம் பதி
னான்கனுளொன்றாகிய “நெஞ்சுவிடுதூது” என்னும் பிரபந்
தத்தில்,

“பூசிமுடித் துண்டுடுத்துப் பூங்குழலார் தங்கலவி
யாசைதனிற் பட்டின்பு வார்கலிக்குள் - நேசமுற
நின்று திளைக்கு மிதுமுத்தி யல்லதுவே
றொன்று; திளைக்கு மதுமுத்தி - யன்றென்
நிலகாவிருள் ளலகை போலிகலே பேச
முலகா யதன்பா - னுருதே - பலகாலுந்
தாம்பிரமங் கண்டவர்போற் றம்மைக்கண் டாங்கதுவே
நான்பிரம மென்பவர்பா னண்ணதே - யூன்றனக்குக்
கொன்றிடுவ தெல்லாங் கொலையல்ல வென்றுகுறித்
தென்றுமற மேதெய்வ மென்றென்று - வென்றிப்
பொறையே யெனுப்புத்தன் பொல்லாத புன்சொன்
பிறையே விரும்பி விழாதே - நிறைமேவி
வாழ்பவர்போன் மன்னுடலின் மன்னுமுரோ மம்பறித்துத்
தாழ்வுநினை யாதுதுகி றுனகற்றி - யாழ்விக்கு

மஞ்ச் மகற்று மதுமுத்தி யென்றுரைக்கும்
வஞ்சமணன் பாழி மதியாதே - செஞ்சொல்புனை
யாதிமறையோதி யதன்பயனென் றும்மறியா
வேதியர்சொன்மெய்யென்று மேவாதே - யாதியின்மே
லுற்றதிரு நீறுஞ் சிவாலயமு முள்ளத்துச்
செற்ற புலையாற் செல்லாதே - நற்றவஞ்சேர்
வேடமுடன் பூசையருண் மெய்ஞ்ஞான மில்லாத
மூடருடன் கூடி முயங்காதே - நீட
வழித்துப் பிறப்புதரியா தரணப்
பழித்துத் திரிபவரைப் பாராதே”

என்று ஸ்ரீமத் உமாபதிசிவம் கட்டளைபிடிருக்கின்றது. இத்
தகைய வசனங்களின்னும் பலவுள. ஆகையால், நீ அதிக திருப்தி
புடன் (சிவத்தரோகிகளே தீயோரெனத்) தெளிந்து அவரது நட்பு
நஞ்சினுங் கொடியதென்றொதுங்கி இன்புறுவாயாக. உனக்குச்
சிவப்பிரஸாதமுண்டாகுக.

(இன்னும் வரும்)

பசுக்காத்தல்.

(ஸ்ரீலக்ஷ் ஆறுமுகநாவலரவர்கள் பாலபாடம்.)

பசுக்கள் நந்தை, பத்திரை, சுரபி, சுசீலை, சுமனை, என ஐந்து
வகைப்படும். அவைகளுள், நந்தை கபிலநிறமும், பத்திரை கரு
நிறமும், சுரபி வெண்ணிறமும், சுசீலை புகைநிறமும், சுமனை செந்
நிறமும் உடையனவாம். பசுக்கள் இம்மை மறுமை இரண்டினும்
பயனைத் தரும். பசுக்களுக்குச் சாலையை விதிப்படி செய்வித்து,
ஆற்றுமண் ஓடைமண் புற்றுமண் வில்வத்தடிமண் அரசடிமண் என்
பவைகளால் நிலம்படுத்தல் வேண்டும். முதிர்கன்று இளங்கன்று
நோயுற்றகன்று என்னும் இவைகளுக்கு இடங்கள் வெவ்வேறாக
அமைத்தல் வேண்டும். நாடோறும் கோசல கோமயங்களைப்
புறத்தே நீக்கிச் சுத்திசெய்தல்வேண்டும். கொசுரு வராமல் தூபம்
இடல்வேண்டும், தீபங்கள் ஏற்றல்வேண்டும்.

பசுக்களை இயக்குமிடத்து, சிறிதும் வருத்தஞ் செய்யாமல்,
இரக்கத்தோடும் பலாசங், கோலினாலே மெல்ல ஓங்கி, போ போ

என்று இயக்கல்வேண்டும். இரக்கமின்றிக் கோபித்து அதட்டி அடிப்பவர் நரகத்தில் வீழ்வார். பசுக்களை சாலையினுள்ளே சுவத்தி என்னுஞ் சொல்லைச் சொல்லி, மெல்ல மெல்லப் புகுவித்து, சிரத்தையோடும் புல்லைக்கொடுத்தல்வேண்டும். நோயுற்ற பசுக்களுக்கு வேறிடம் அமைத்து, மருந்து கொடுத்துப் பேணல்வேண்டும். அட்டமிதோறும் பசுக்களை நீராட்டி, பூச்சூட்டி, அன்னமும் சலமும் ஊட்டி, தூபதிபங்காட்டி, வணங்கல்வேண்டும். பசுக்களை வேறிற்காலத்திலே சோலைகளிலும், மழைக்காலத்திலே மலைச்சாரல் வனங்களிலும், பனிக்காலத்திலே வெய்யில் மிகுந்த வெளிகளிலும், இடர் உருவண்ணம் மேய்த்தல் வேண்டும்.

பசுக்களை வலஞ்செய்து வணங்கித் துதித்துப் புல்லுக்கொடுத்தலும், ஆவுரிஞ்சுகல் நாட்டுதலும், கடவுளுக்கும் ஆசாரியருக்கும் பசுவைத் தானஞ்செய்தலும், குற்றமற்ற இலக்கணங்களைபுடைய இடபத்தைக் கடவுள் சந்நிதிக்குத் தானஞ்செய்தலும், தேவாலயத்திருப்பணியின்பொருட்டுச் சகடத்திற்கு எருது கொடுத்தலும், இளைத்த பசுவைக் கண்டு இரங்கித் தாம் வாங்கி வளர்த்தலும் பெரும் புண்ணியங்களாம்.

பசுக்கள் தரும் பால் தயிர் நெய் கோசலம் கோமயம் என்னும் பஞ்சகவ்வியங்களையும் கடவுளுக்கு அபிஷேகம் பண்ணுவித்தல் வேண்டும். பாலை இரண்டுமாசம் செல்லும்வரையும் கன்று பருகும் படிவிட்டு, பின் கறந்து கடவுளுக்கு அபிஷேகம் பண்ணுவித்தல் வேண்டும். கன்று பாலுண்டு முலையை விடுத்தபோது, சலத்தினாலே முலையைக் கழுவித் கறத்தல்வேண்டும். ஆசை மிகுதியினாலே சுன்றுக்குப் பால்விடாது கறந்தவர் நரகத்தில் வீழ்ந்து நெடுங்காலம் வருந்தி, பின்பு பூமியிலே பிறந்து கடும்குடியினாலே வீடுகடோறும் இரப்பர். கபிலையின் பாலைக் கடவுளுக்கே கொடுக்க; அதனைத் தாம் பருகில் நரகத்து வீழ்வார். புலையர்கள் பசுக்களின் சாலையிலே புகுந்தார்களாயின், எண்ணில்லாத காலம் எரிவாய் நரகத்து வீழ்ந்து வருந்துவார்கள்; அவர்களுக்குப் பரிகாரமில்லை. பசுக்களை இடர் நீங்கக் காக்காதவர்களும், மலட்டுப் பசுவின்மேலேனும் இடபத்தின் மேலேனும் பாரம் ஏற்றினவர்களும், இடபத்தில் ஏறினவர்களும் நரகத்தில் வீழ்வார்கள்.

தேவாரம் வேதசாரம்.

இந்தூல் காசிவாசி சாம்பவழி சேந்திநாதையாவர்களால் வடமொழி தென்மொழி வேதங்களின் ஒற்றுமைகாட்டி 112 விஷயங்களாகச் சிவ நேசச் செல்வர்கள் யாவரும் இலகுவில் அறிந்துகொள்ளுமாறு எழுதி இரண்டு திருவுருவப் படங்களோடு அச்சிடப்பட்டிருக்கின்றது. (தபால் சார்ஜ் நீங்கலாக) ரூபா 3 0 0.

சிவஞானபோத வசனாலங்காரதீபம்.

இந்தூல் ஷாநூலாசிரியர் சேந்திநாதையாவர்களால் யாவரும் உணரும் பொருட்டு இலகுவான வசனநடையில் எழுதப்பட்டு ஒவ்வொரு குத்திரத்தின் இறுதியிலும் வினாக்களும் அவற்றின் விடைகளே உணருமாறு அதன் எண்களும் குறிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இதில் பொல்லாப் பிள்ளையார், தகழிணைமூர்த்தி முதலிய 5 படங்கள் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன. (தபால் சார்ஜ் நீங்கலாக) ரூபா 2 8 0.

(1) சிவலிங்க மகத்துவம்.)

சிவாலயத்திற்சென்று வழிபடும் அன்பர்களாகிய அடியார்கட்குக் காட்சியளிப்பதற் கேதுவாயுள்ள சதாசிவ மூர்த்தியாகிய சிவலிங்கப்பெருமான் திருமேனியின் உண்மைப்பொருளைப் பல உபநிடதப்பிரமாணங்களைக்கொண்டு விரிவாக வெழுதப்பட்டுள்ளது. (இதன் விலை அணா 4.)

(2) திருநீற்றின் உண்மை.

சைவ பூடணங்களிலொன்றாகிய விபூதியின் வரலாறும், மகிமையும், தரிக்கப்படும் விதமும், பயனும், ஆக்கும் விதமும், அற்புதச் செய்கையும், மற்றும் நன்குவிளக்கிச் சுருதிப் பிரமாணங்களுடன் விரிவாக வெழுதப்பட்டுள்ளது. (இதன் விலை அணா 4.)

(3) மகாவுக்கிர வீரபத்திராஸ்திரம்.

“அத்துவிதப் பிரகாசிகை என்னும் சங்கரத்துவேஷியின் வாய்ப் பூட்டு” என்னும் புத்தகத்தைக் கண்டித்து, நிரவதி வியாபகமுடைய சிவப்பிரமத்திற்கும், சாவதி வியாபகமுடைய ஆன்ம பிரமத்திற்குமுள்ள வித்தியாசங்களைப் பல பலிஷ்ட சுருதிப் பிரமாணங்களாற் காட்டி, சுத்தாத்துவித சைவ உண்மையினை வச்சிரலேபமாக நாட்டி எழுதிய வோர்தூல். (இதன் விலை அணா 8.)

சி. ஏகாம்பரமுதலியார்,

24, சாமிபண்டாரத்தி,

சிந்தாதிநிபேட்டை, சென்னை.

வி ன ம் ப ர ம்.

இதனடியிற் ருதித்த மிக்க உபயோகமுள்ள புத்தகங்கள்
எம்மிடத்தில் கீழ்க்கண்ட ருறைந்த விலைக்குக் கிடைக்கும்.

ரூ. அ. ப.	ரூ. அ. ப.
பாரதச்சுருக்கம்	3-8-0
கம்பராமாயணம்	2-0-0
வில்லிபுத்தூராழ்வார்பாரதம்	8-0-0
திருவிளையாடற்புராணவசனம்	
64 படங்களுடன்	1-8-0
ஷை கிளேசு கடிதம்	2-4-0
மனுதர்மசாஸ்திர வசனம்	3-0-0
பெரியபுராண வசனம் சிப்பு	
72 படங்களுடன்	1-8-0
ஷை கிளேசு கடிதம்	2-4-0
ஸ்ரீதாயுமானசுவாமிகள் பாடல் மூலம்	1-0-0
அடங்கண்முறை	4-8-0
விஷ்ணுபுராண வசனம்	2-8-0
கருடபுராண வசனம்	0-4-0
ஷை திக்குட்டத்துடன்	0-8-0
வள்ளலார் சாஸ்திரம்	1-8-0
திருக்குறள் உரை	0-12-0
ஷை கிளேசு கடிதம்	2-0-0
திருவிளையாடற்புராண மூலம்	2-0-0
மகாராஜாதுறவுமூலம்	0-10-0
பிரமோத்திரகாண்டம் [ரை	1-8-0
உபதேசகாண்டம் விருத்தியு	5-0-0
திருமூலர் திருமந்திரம்	1-8-0
ஷை அரும்பதக்குறிப்புரைபுடன்	3-8-0
மார்க்கண்டேயபுராணம்	1-8-0
ஸ்ரீ தாயுமானசுவாமிகள் பாடல் மெய்க்கண்ட விருத்தியுரை பலதூல்களைப் படித்து அறிதில் அறியும் வேதசிவாகமங்களின் ஞானபாதப் பொருள்களை யெல்லாம் பலபிரபல பிரமர்ணங்களோடு இவ்வுரையில் இலேசாய் அறியக்கூடும்	3-8-0
நளவம்பாகசாஸ்திரம்	1-4-0
சப்தரிஷிவாக்கியம் சுத்தப்பதிப்பு	4-0-0
மூலிகை மர்மம் 4 பாகமுஞ் சேர்ந்தது	2-0-0
சீகரளத்திபுராணம் மூலமும் உரையும்	2-8-0
பட்டணத்தடிகள் புராணம் மூலமும் உரையும்	1-8-0
பட்டணத்தடிகள் பிரபந்த விருத்தியுரை	2-8-0
சிவரகசியம் (ஒருபாகம்மாத்திரம் வெளிவந்திருக்கிறது)	3-8-0
* இங்கிலிஷ் வயித்தியசாஸ்திரம் (தமிழில்)	3-8-0
பழனித்தலபுராண வசனம்	0-8-0

* இது மைசூர் அரண்மனை சர்ஜன் ஸ்ரீமீர் ஜகநாதம் நாயுடு அவர்களால் வெளியிடப்பட்டது. இது சரீரத்தின் பலவகைப் பட்ட உருக்கள், நரம்புதள், நாடிகள், எலும்புகள் முதலிய சகல அவயவங்களின் இடங்களையும், அமைப்புகளையும், இலக்கணங்களையும், தொழில்களையும், வியாதிகளின் இலக்கணங்களையும், அவைகளுக்குரிய ஔஷதங்களையும், ஔஷதங்களின் இலக்கணம், பிரயோக முதலியவைகளையும் மிகவும் விரிவாகவும், தெளிவாகவும், ஆங்கில வைத்திய நூல்களின்படி எடுத்துத் தமிழில் விளக்குவது.

இ. கண்ணப்ப முதலியார்,
43, பாளையப்பன் வீதி, ஏழுகிணறு, சென்னை.

உ
சிவமயம்,
திருச்சிற்றம்பலம்.

சைவம்.

இது
சென்னைச் சிவனடியார் திருக்கூட்டம்
என்ப பெயரிய.

சைவ மஹா சபையின்
மாதாந்தப் பத்திரிகை.

மலர் 4. காலயுத்திஸ்ரூசித்திரைமீ - 1918, ஸ்ரீ ஏப்ரல்மீ | இதழ் 4.

உள்ளுறை.	பக்கம்.
சிவஞானபோதம்	73
பரமதபங்க வினாவிடை	75
சிவலிங்க பூஜாபலன் (சிவமஹாபுராணம்)	82
அப்பதீகதிதசுவாமிகள் சரித்திரத்தின் ஒர்பகுதி	89
ஸ்ரீஹரதத்தாசாரியசுவாமிகள் சரித்திரத்தின் ஒர்பகுதி	93
சென்னைச் சிவனடியார் திருக்கூட்டத்தின் 19-வது } வருட மகாஜனக்கூட்டம். }	94

இஃது

திருப்பாதிநிப்புலியூர் ஞானியார்மடாலயம்
ஸ்ரீலக்ஷ்மி - சிவசண்முக மெய்தீஞான சிவாசாரிய சுவாமிகளுக்குச்
சமர்ப்பிக்கப்பெறுவது.

பத்திரிகாசிரியர்

இருக்கம் - ஆதிமூல முதலியார்.

(Retired Accountant, Military Accts., Department.)

நெ. 43, புரளையப்பன்வீதி, ஏழுகிணறு, சென்னை.

வைதிக சைவ அச்சுக்கூட்டம்

1918

தபாற்செலவு உட்பட வருடச்சந்தா ரூபா ஒன்று.

சென்னைச் சிவனடியார் திருக்கூட்டத்தின்

——— போஷகர்கள். ———

ஸ்ரீமான் யஸ். இரத்தினவேல் செட்டியாரவர்கள்

Dubash, Messrs. Best & Co.

„ வி. மாசிலாமணிப் பிள்ளையவர்கள், பி. ஏ., பி. எல்.

Official Referee, High Court.

„ ராவ்சாஹிப் - பி. மாசிலாமணி முதலியாரவர்கள்

Engineering Contractor.

„ ராவ்பஹதூர் கே. வைத்தியலிங்கம் பிள்ளையவர்கள்

Presidency Post Master.

„ வி. முத்தையடு பிள்ளையவர்கள்

Merchant, Periyanna Moodaly Street, Madras.

„ ஆர். காசிவிசுவநாத முதலியாரவர்கள்

Snuff & Tobacco Merchant, Madras.

„ திரு. சப்பந்தி முதலியாரவர்கள்

Retired Sub-Engineer, Mint Street.

பத்திரிகாசிரியர் யாத்திரை.

அடுத்த மே மாதத்தில், பத்திரிகாசிரியர் இருக்கம். ஆதிபுலமுதலியாரும், திருவோத்தூர் திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் மடம் ஸ்ரீமத் - ம - தி - பாநுகவிசுவாமிகள் முதலிய சிலரும், திரு இராமேச்சுரம் வரையில் யாத்திரைசெய்து சிற்சில சிவதலங்களைத் தரிசிக்கவும், ஆங்காங்கு சைவ சமயத்தின் மேன்மையையும், அதின் தற்கால நிலைமையையும், நம்மவர்களின் கடமையையும் விளக்கி உபநியாசங்கள் செய்யவும், இவ்விஷயமாகப் பல் சைவாபிமான சிலர்களிடம் தேரிற் பேசவும் உத்தேசித்திருக்கிறார்கள்.

அறிக்கை.

எமக்குக் கடிதம் எழுதும் சந்தாதாரர்கள் தங்கள் சந்தா இலக்கத்தையும் தெரிவித்தல்வேண்டும். ப-ர்.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சைவம்.

மலர் 4. || காலயுத்திஸ்ர சித்திரைம்-1918ஸ்ர ஏப்ரல்ம் || இதழ் 4.

பொன்வண்ணத் தந்தாதி.

கொடிமே விடபமுங் கோவணக் கீளுமோர் கொக்கிறகு
மடிமேற் கழலு மகலத்தி னீறு மைவாயரவு
முடிமேன் மதியு முருகலர் கொன்றையு மூவிலை
வடிவேல் வடிவு மென்கண்ணு ளெப்போதும் வருகின்றவே.

சிவஞான போதம்.

நான்காஞ் சூத்திரம்.

(52 ஆவது பக்கத் தொடர்ச்சி.)

மூன்றா மதிகாரணம்.

ஆன்மா அமைச்சரசேய்ப்ப நின்ற அஞ்சவத்தைத்தே.

(இ - ள்.) ஆன்மா மந்திரிமாரோடு கூடிய அரசனைப்போல்
(அந்தக்கரணங்களோடு கூடி) நின்று ஐந்து அவத்தைகளை யுடைய
தாம். (ஏ - று.)

இதில் 1-வது—தன்னாற் கூறப்படும் பொருள்:—ஆன்மா கரு
விகளோடு கூடி ஐந்தவத்தையுறும்.

2-வது—ஐயப்பாடு—ஆன்மா கருவிகளோடு கூடியபோது
ஐந்தவத்தைப்படுமோ, படாதோ.

3-வது—பிறர் கூறும் பக்கம்—இருளில் அகப்பட்டகண் விள
க்கோடு கூடியபோது விடயங்களைக்காண்டல் மாத்திரமன்றி வெவ்
வேறு அவத்தைப்படுதல் இல்லை. அதுபோல் 'மலத்தில்கப்பட்ட
உயிர் கருவிகளோடு கூடியபோது ஒருதன்மைத்தா யறிதலன்றி,

ஐம்புலனறிந்தும், ஒடுக்கம் அறிந்தும், உண்டிவினையின்றிக் கிடந்தும், உணர்த்த உணர்ந்தும் இவ்வாறு வெவ்வேறு அவத்தைப் படுதலில்லை. அன்றியும் ஆன்மா அஞ்சுவத்தைப் படுமாயின் அது வியாபகப் பொருளாதல் கூடாது. (இது அந்தக்கரணன்மவாதிகள் பக்கம்.)

4-வது—மறுத்துரைக்குஞ் சித்தாந்தத்துணிபு—சகசமலத்தினால் அறிவு தொழிற்படாதிருந்த ஆன்மா கருவிகளோடு கூடி அக்கருவிகளும் தானும் அமைச்சரும் அரசனும்போல் நின்றலால், மந்திரிமுதலிய பரிவாரங்களோடு பவனி சென்ற அரசன் தன்மாளிகைக்குட் செல்லுங்கால் வாயில்தோறும் நிறுத்தவேண்டியவர்களை நிறுத்திக் காவலும் வைத்து அவர்களைப் பிரிந்து அந்தப்புரத்திற் செல்வதுபோல், தத்துவங்களைக் கூடிப்பிரியும். அவ்வாறு கூடிப்பிரியும் முறையில் அவ்வான்மா சாக்கிரம் சொப்பனம் சுழுத்தி துரியம் துரியாதீதம் என்னும் ஐந்து அவத்தைகளை யடையும். ஆன்மா மலத்தால் மறைப்புண்டு அவ்வாறு அஞ்சுவத்தைப்படினும் தான் அருஉடம்பாகிய தத்துவசொரூபியா யிருத்தலால் அதன் வியாபகத்திற்கு இழுக்கில்லை.

5-வது—இயைபு—உதாரண வேண்பா.

ஒன்றணையா மூலத் துயிரணையு நாபியினிற்
சென்றணையுஞ் சித்த மிதயத்து—மன்றவே
யையைந்தா நன்னுதலிற் கண்டத்தின் வாக்காதி
மெய்யாதி விட்டகன்று வேறு.

(அன்வயம்.) நல்துதலில் வாக்காதி மெய்யாதி மன்றஏய் ஐயைந்தாம். கண்டத்தின் (வாக்காதி மெய்யாதி) விட்டு அகன்று வேறு (ஐயைந்தாம்). இதயத்தில் சித்தம் சென்று அணையும். நாபியினில் உயிர் அணையும். அணையா மூலத்து ஒன்று என இயையும்.

(இ - ள்.) நல்துதலில் = சாக்கிரத்தானம் எனப்படும் இலாடத்தில்—வாக்காதி மெய்யாதி மன்ற ஏய் = வாக்கு பாதம் பாணி பாயுரு உபஸ்தம் என்னும் கன்மேந்திரியம் ஐந்தும், மெய் வாய் கண் மூக்கு செவி என்னும் ஞானேந்திரியம் ஐந்தும், ஆகிய புறவிந்திரியம் பத்தையும் தேற்றமாகப் பொருந்திய—ஐயைந்து = சத்தம் பரிசம் ரூபம் இரசம் கந்தம் என்னும் சத்தாதி விஷயம் ஐந்தும், வசனம் கம்னம் தானம் விசர்க்கம் ஆனந்தம் என்னும் வசனாதி

ஐந்தும், பிராணன் அபானன் வியானன் சமானன் உதானன் நாகன் கூர்மன் கிருகரன் தேவதத்தன் தனஞ்சயன் என்னும் பிராணாதிவாயு பத்தும், மனம் புத்தி சித்தம் அகங்காரம் என்னும் அந்தக்கரணம் நான்கும், புருஷனும், ஆகிய இருபத்தைந்தும்—ஆம் = (ஆக முப்பத்தைந்து கருவிகளும்) தொழிற்படுவனவாம்.—கண்டத்தின் (வாக்காதி மெய்யாதி), விட்டு அகன்று வேறு ஐயைந்தாம் = சொப்பனத்தானம் எனப்படும் கண்டத்தில், வாக்குமுதலிய கன்மேந்திரியம் ஐந்தும் மெய்முதலிய ஞானேந்திரியம் ஐந்தும் தொழிற்படாமல் விட்டு அகல, சத்தாதிவிடயம் ஐந்தும், வசனாதி யைந்தும், அந்தக்கரணம் நான்கும், புருடன் ஒன்றும், பிராணாதிவாயு பத்தும் ஆக இருபத்தைந்து கருவிகளும் தொழிற்படுவனவாம்.—இதயத்தில் சித்தம் சென்று அணையும் = சுழுத்தித் தானமாகிய இருதயத்தில் சித்தம் பிராணன் புருஷன் என்னும் மூன்று கருவிகளும் தொழிற்படும்.—நாபியினில் உயிர் அணையும் = துரியத்தானமாகிய உந்தியில் பிராணவாயு புருஷன் என்னும் இரண்டும் தொழிற்படும்.—அணையாமூலத்து ஒன்று என இயையும் = இக்கருவிகளொன்றும் அணையாத துரியாதீதத் தானமாக்கிய மூலாதாரத்தில் புருஷன் ஒன்றே தொழிற்படும். (எ-று.)

இவ்வாறு துரியாதீதத்திலே மலத்தோடுமாத்திரம் சம்பந்தப்பட்டு அறிவின்றிப் புருஷன் நிற்பது கேவலாவத்தை யென்னப்படும்.

(இன்னும் வரும்.)

பரமதபங்க வினாவிடை.

(71-வது பக்கத்தொடர்ச்சி.)

இவ்வாறு உபதேசித்தருளிய சைவநசாரியரை அவரது சந்நிதியில் வந்திருந்த புறச்சமயிகளில், உலகாயதனெழுந்து சில கேட்கத் தொடங்கினான்.

உலகாயத மதபங்கம்.

உலகாயதன். ஐயா, நீர் இப்போது சொல்லிவந்த விஷயங்களைக் கேட்டிருந்தேன். உம்முடையவார்த்தை செவிக் கினியதாயிருந்தாலும் அதை நம்பக்கூடவில்லை.

கடவுளொருவ ரிருக்கின்றாரெனவும், அவர் மெய்யறிவினை யுடையவரெனவும் பிரஸ்தாபித்தது வெறும் பொய். அப்படி யொரு கடவுளிருந்தால், அவர் ஏன் காணப்படவில்லை? காணப் படாத கடவுளை உண்டு என்பது யாங்ஙனம்?

சைவர். கடவுளில்லையென்று சொல்பவர் ஏகதேசிகள். பெரும் பாலார் கடவுளுண்டென்றே கூறுகின்றார்கள். “உலகத்தா ருண்டென்ப தில்லென்பான் வைபவத் - தலகையவைக்கப் படும்” என்றார் பெரியோர். இதனை யுய்த்துணர்ந்து அடங்கி வாழ்வீராக.

உ. எம்மை நீர் ஆலகையென்றீர். கடவுள் ஏன் காணப்பட வில்லை யென்றதற்கு விடைகூறுகீர். இது தருமந்தானா?

சை. தீயவொழுக்க முடையாரை ஆலகையென்று விலக்குவது தருமந்தான். கடவு் ணிந்தையைக் காட்டிலுந் தீமையாது? “தெய்வமிகழேல்” எனவும், “தெய்வஞ்சிறிற் கைதவமா னும்” எனவும் ஔவையாரருளிச்செய்த தறிந்திலீர்போலும். இனி, கடவுள் ஏன் காணப்படவில்லை யென்பதற்கும் விடை யளிக்கின்றோங் கேளும்.

உ. அதிக சந்தோஷம், அப்படியே சொல்லுமையா.

சை. நீர் கடவுள் காணப்படவில்லை யென்றது உமது கண்ணுக்கே யன்றோ?

உ. ஆம்.

சை. உமது கண்ணுக்குப் புலப்படாமையால், கடவுள் இல்பொரு ளாகாது. ஏனெனின், கண்ணுக்குக் காணப்படாத பொருள் கள் இன்னும் பலவுள். அவை மனம் ஆன்மா முதலியன. இவற்றுள், மனம் என்பது அந்தக்கரணம். இவ்வந்தக்கர ணம் கண்ணுக்குக் காணப்படாமையால், இதனை இல்பொரு ளென்றிடல்கூடாது. இனித்தேகேந்திரியாதிகளை விசாரித்தி டின், தேகம் ஒன்றிையுங்காணாது. அத்தேகத்தைக் கண் காணும். அக்கண்ணைக் கரணங்கள் காணும். அக்கரணங் களை ஆன்மாக்காணும். அவ்வான்மையைச் சிவம்காணும். இனிச் சிவத்தை ஆன்மாக்காணாது. இவ்வான்மையைக் கர ணங்கள்காணா. இக்கரணங்களைக் கண்காணாது. இக்கண் ணைத் தேகங்காணாது. இன்னுமிகளை விரிப்பின், கண்

தேசத்தைமாத்திரங்காணும். கரணங்கள் தேசத்தையும் கண்ணையுங்காணும். ஆன்மா தேசத்தையும், கண்ணையும், கரணங்களையும் காணும். சிவம் தேசத்தையும், கண்ணையும், கரணங்களையும், ஆன்மாவையுங்காணும். இனி ஆன்மா சிவத்தைக்காணாது. கரணங்கள் ஆன்மாவையும், சிவத்தையுங்காணாது. கண்ணானது கரணங்களையும், ஆன்மாவையும், சிவத்தையுங்காணாது. தேகமானது கண்ணையும், கரணங்களையும், ஆன்மாவையும், சிவத்தையுங்காணாது. இவ்வுண்மையை நீர் தெரிந்திடுன், கடவுளிருந்தால் ஏன் கண்ணுக்குப் புலப்படவில்லை என்று கடாவுதல் செய்யீர்.

உ. ஐயா, நீர் தெரிவித்த விதம் என் மனசுக்கு நன்றாய் விளங்கியது. தேசத்துக்குக் காணப்படாமையால் கண் இல்பொருளாகாது. கண்ணுக்குக் காணப்படாமையால் கரணங்கள் இல்பொருளாகா. கரணங்களுக்குக் காணப்படாமையால் ஆன்மா இல்பொருளாகாது. ஆன்மாவுக்குக் காணப்படாமையால் சிவம் இல்பொருளாகாது. கரணங்கள் ஆன்மா என்பவைகளுக்கே சிவம் காணப்படாத பொருளாயின், அது கண்ணுக்குப் புலப்படாதது அதிசயமோ? அது கண்ணுக்குப் புலப்படாமையால், அதனை இல்பொருளாக வாதித்த என்னை மன்னித்தருளல்வேண்டும்.

சை. நீர் நல்ல புத்திசாலி. வீணாவாதம் பண்ணாமல் விவேகவாதம் புரிவது எமக்குப் பரமசந்தோஷம். உமக்குத் தோன்றியவைகளை இன்னுங்கேட்கலாம்.

உ. கடவுளென்றொரு பொருளிருப்பதாக யாமொப்புவதில் எமக்குண்டாகிய லாபம் யாது?

சை. கண்ணானது காணுகின்றது என்று ஒப்பிய நீர், அதனோடு கரணங்கள் கலவாதபோது அக்கண்ணுக்குக் காணுந் தன்மையுண்டா சொல்லும் பார்ப்போம்.

உ. கண்ணோடு கலந்திருந்த கரணங்கள் அக்கண்ணைவிட்டு நீங்கிச் சிறிதுபோது செவியோடு கலந்திருக்குமாயின், அப்போது கண்ணுக்கு விழிப்பிருந்தும், அது ஒன்றினையுங் காணாது. மரணமூர்ச்சைகளில் கண்விழித்திருந்தும் அதற்கு ஒரு காட்சியுமில்லை.

சை. கண்ணுக்குக் கரணங்களாலுண்டாகிய லாபம் நீர் தெரிந்து கொண்டமையால், உம்மை இனித் தெளிவிப்பது சுலபந்தான்.

உ. ஆயின், கரணங்களுக்கு ஆன்மாவாலுண்டாகிய லாபம் யாது? அதனைத் தெரிவித்திடல் வேண்டும்.

சை. மனம் - புத்தி - சித்தம் - அகங்காரம் என்னும் கரணங்கள் ஒன்றையொன்று அறியமாட்டா. ஒன்று தொழில் செய்யும் போது மற்றொன்று தொழில் செய்யாது. ஒன்றுக்குள்ள தொழில் மற்றொன்றினுக்கில்லை. இவற்றின் வேறாயதோர் பொருளினுதவி வேண்டாமலிவை தாமேயியங்குவனவாயின், எல்லாம் ஏககாலத்தில் தொழில்புரியும். அன்றியும், ஏககாலத்திலேயே எல்லாத்தொழிலுஞ் சீரியாநிற்கும். அங்ஙன மின்மையின், ஆன்மாவென்பதொரு பொருள் இவற்றையியக் குந் தலைமை வகித்ததென்றுணர்ந்து இன்புறுவீராக.

உ. எமது உலகாயதமதத்தில் ஆன்மா வென்பதொரு பொருளுடம்பாடினலை. அப்படி யெண்ணியிருந்த மருள் உமது சல்லாபங்கிடைத்தபோதே தொலைந்தது. ஆயினும், அதனை என்மனதில் நன்கு பதியுமாறு செய்திடல்வேண்டும்.

சை. தேகத்தைப் பிணமாக்கிவிட்டு, அத்தேகத்தினின்று நீங்கும் பொருளே ஆன்மா.

உ. தேகத்தைவிட்டு நீங்கிய ஆன்மா எங்கேபோகும்?

சை. வேறொரு தேகத்தையெடுக்கும்.

உ. இப்படி யெடுத்துக்கொண்டேபோனால் முடிவு எப்படி?

சை. சிவன்றிருவடியை யடைந்தால் பிறவியொழியும். “புல்லாகிப் பூடாய்ப் புழுவாய் மரமாகிப் - பல்விருகமாகிப் பறவையாய்ப் பாம்பாகிக் - கல்லாய் மனிதராய்ப் பேயாய்க் கணங்களாய் - வல்சுரராகி முனிவராய்த் தேவராய்ச் - செல்லாஅநின்றவித் தாவரசங்கமத்து - ளெல்லாப்பிறப்பும் பிறந்தினைத்தே நெம் பெருமான் - மெய்யேயுன் பொன்னடிகள் கண்டின்று வீடுந் தேன்” என்றார் சைவத்தலைவரும்.

உ. இவ்வாறு பிறந்துகொண்டே வருவது எதனால்?

சை. வினைகாரணம்.

உ. வினை ஆன்மாவினிடத்தில் எப்போதுண்டாகியது?

சை. நெல்லினிடத்து முளை-தவிடு-உமிகள் அநாதியாயிருந்திடுதல் போல ஆன்மாவினிடத்து முறையே கன்மமலம்-ஆணவமலம்-மாயாமலம் என்னு மூன்று மலங்களும் அநாதியாம். ஈண்டுக் கன்மம் என்றதே வினையாம்.

உ. இந்த மலத்திரயங்களை விசாரித்துக்கொண்டிருந்தால், முன்னே எடுத்த விஷயம் தடைபடுகின்றது. இது இருக்கட்டும். ஆன்மாவி னிருப்பைமாத்திரம் இப்போது ருசுப்படுத்தவேண்டியது.

சை. ஆன்மா அறிவுடையது. தேகம் அறிவில்லாதது. அறிவுடைய ஆன்மா தேகத்திலிருந்தபோது அத்தேகமும் ஆன்மாவும் பிரிக்கப்படாமல் தேகமே அறிவென்று சொல்லும்படி விளங்கியது. தேகத்தைவிட்டு ஆன்மா நீங்கியபோது அத்தேகம் பிணமாகியது. அப்போது அதனது சுபாவமாகிய ஜடத்வம் வெளியாகியது. அதனால், ஒன்றிலொன்று வேறுபட்ட தன்மைகளையுடைய இரண்டு பொருள்களை ஒரேபொருளென்றிடல்கூடாது.

உ. தேகம்-கண்-கரணம்-ஆன்மா என்பவைகளில் ஆன்மாவை மாத்திரம் தேகத்துக்கு வேறாயதோர்பொருளென்றதென்னை? கண்ணையும், கரணங்களையும் எவ்வாறு கொள்வது?

சை. கண்ணைத் தேகத்துக்கு வேறானதென்று யாருஞ்சொல்லார்கள. தேகத்துக்கில்லாதவொளி கண்ணுக்கிருந்தாலும் அது சூரியனொளிபோன்ற ஜடவொளியேயாம். இந்தக்கண் புறக் கரணம் என்று சொல்லப்படும். இதுபோன்ற ஞானகரணங்கள் இதனோடு சேர்த்து ஐந்து என்று சொல்லுவார்கள் மேலோர். இவைகளே ஞானேந்திரியங்களாம். இப்படியே கிரியாகரணங்கள் ஐந்தாம். இவைகளே கர்மேந்திரியங்களாம். இந்தப் புறக்கரணங்கள் பத்தும் தேகத்துக்கு வேறாயினவல்ல. இப்படியே அந்தக்கரணங்கள் நான்கும் அத்தேகத்துக்கு வேறாயினவாகா. இவ்வந்தக்கரணங்கள் புறக்கரணங்களை நோக்க வொளியுடையனவாயினும், இவற்றினொளியும் ஜடவொளியேயாம். ஜடவொளியோடுகூடிய பாஹ்யாந்தக்கரணங்கள் யாவும் தேகத்துக்கு வேறாயினவல்லவென்பதே நிச்சயம்.

உ. இடையிலொன்று கேட்கிறேன், ஞானேந்திரியங்கள் யாவை? கண்மேந்திரியங்கள் யாவை?

சை. மெய் - வாய் - கண் - மூக்கு - செவி என்பன ஞானேந்திரியங்களும், வாக்கு - பாதம் - பாணி - பாயுரு - உபஸ்தம் என்பன கண்மேந்திரியங்களுமாம்.

உ. இந்தப் புறக்கரணங்கள் பத்தும், உட்கரணங்கள் நான்கும் தேகத்தைவிட்டு என்னும் ஒழிந்திடாவோ?

சை. இவை ஒன்றிலொன்று விஜாதியல்ல வென்பது மாத்திரமே யன்றி, ஒழியும் ஒழியாவென்பதி லோர்பயனுமின்று. ஒரு மரப்பாவையினது தலையுடைந்ததாகக் கொள்வோம். அதனது கைமுறிந்ததாகக் காண்போம். அல்லது அதற்கு ஒருகேடு முண்டாகவும் விருக்கட்டும். இப்படியே உட்கரண புறக்கரணங்களுங் கொள்ளத்தக்கனவாம். ஆன்மா இவ்வாறு கொள்ளத்தக்கதன்று.

உ. அதனை எவ்வாறுதான் கொள்வது?

சை. ஒரு இரதத்தின்பேரில் ஒரு புருஷன் ஏறியிருந்தான். அந்த ரதத்தின் அச்சமுறிந்தது. அப்போது அதிலேறியிருந்த புருஷன் கீழே குதித்து வேரொரு இரதத்தி லேறிக்கொண்டான். இரதத்தினது அவயவம் கேடெய்தியதனால் இரதிகளுகிய மஹாபுருஷன் கேடெய்திலன். அவன் அவ் விரதத்தினது அவயவமாகமாட்டான். இவ்வுபமானமே தேகம் - ஆன்மா என்பவைகளாகிய உபமேயத்தை நிறுத்துமென்றறியக்கடவீர்.

உ. பிருதிவி - அப்பு - தேயு - வாயு என்னும் பூதங்கள் ஒன்று கூடியபோது தேகம் உண்டாகிறதெனவும், அத்தேகத்தில் (பாக்கு - வெற்றிலை - சுண்ணம் இம்முன்றுங் கூடியபோது செந்நிறமுண்டாவதுபோல) அறிவு உண்டாகிறதெனவும், ஆகையால் அறிவு என்பது தேகத்தின் குணமேயன்றி அதற்கு வேறாயதோர் பொருளாகா தெனவும் யாம் கூறுகிறோம். இதற்கென்ன சொல்லுகிறீர்?

சை. நீர்கூறிய பிருதிவிமுதலிய பொருள்களின் காரியம் தேகம் என்பது எமக்கும் ஒப்பே. அத்தேகத்தில் பிருதிவியின் குணம் - அப்புவின்குணம் - தேயுவின் குணம் - வாயுவின் குணம்

ஆகிய நான்கு மிருக்கக்கண்டோம். அவை கடினம்-சீதளம்-வெம்மை - சலநம் என்னும் ஜடகுணங்கள். இவைகளுக்கு அறிவு இல்லை. இவைகளுக்கு விஜாதியாகிய அறிவு அத்தேகத்திலிருக்கக்கண்டோம். இவ்வறிவு தேகத்தின் குண்மாவ தெங்ஙனம்?

உ. தேகம் பாலியமாயிருக்கிறபோது அறிவு குறைந்திருக்கிறது. அது வளரவளர அறிவும் வளர்ந்துவருகிறது. தேகம் தளர்கிறபோது அறிவுத் தளர்கிறது. இதனால் அறிவு தேகத்தின் குண்மாதவி விழுக்கென்றோ?

சை. ஒரு நெருப்புக்குச்சியைக் கீழேதேய்த்தால், கொஞ்சம்நெருப்புண்டாகிறது. அதன்மேல் கொஞ்சம் விறகை யொடித்து வைத்தால், அவ்வளவு நெருப்பு அதிகரிக்கின்றது. கொஞ்சங் கொஞ்சமாக மலையளவு விறகு போட்டால், அவ்வளவுக்கு நெருப்பு ஒங்குகிறது. அது தணிந்துவரவர நெருப்புக்குறைகின்றது. இதனால், விறகினது குணம் நெருப்பு என்றிடல் தகுமோ? “அங்கியானது தானுமொன்றை யணைந்துநின்று நிகழ்ந்திடும் - பங்கியாதாயிர் தானுமிப்படி பற்றியல்லது நின்றிடாது” என்று கூறினார் பெரியோராகலின், அக்கினியானது காஷ்டமுதலியவைகளைப்பற்றி வர்த்தித்தல்போல ஆன்மாவானது தேகேந்திரிய பிராணந்தக்கரணங்களைப்பற்றி வர்த்திக்கு மியல்புடையதென்பதே சித்தம். அக்கினி விறகின்குணமாகாதவாறுபோல அறிவு அல்லது ஆன்மா தேகத்தின்குணமாயினதில்லை யென்று துணிவதே மேலோர் சம்மதம்.

உ. தேகாதிகளுக்கு வேறாக ஆன்மா விருப்பதையுணர்ந்தேன். அது கரணங்கள்போல ஜடமாகாமையையுந் தெளிந்தேன். அன்றியும் அது அறிவுவடிவமாயிருப்பதையும் அறிந்தேன். இங்ஙனமாக, இதற்குமேலொரு கடவுளிருப்பதாக ஏனோ கொள்ளவேண்டும்?

சை. நீர் இப்போது கேட்டது எமக்கு ஸந்தோஷந்தான். ஆன்மவுக்குமேலொரு பரமில்லையென்பது மாயாவாதிகள்தம்மதம். நீரோ பிருதிவிமுதலிய பூதங்களே தெய்வமென்று வாதிப்பவர். இந்தப் பூதங்களின் காரியம் தேகம், அத்தேகத்தில் அங்கமாயுள்ளவை கண்முதலியன. அதனால் உம்மைத் தேகான்மவாதி யென்றும், இந்திரிய சமுதாயவாதி யென்றுங்

கூறுவர் பெரியோர். நீர் குணப்படுமாறு யாம் அதிக சீரம் மெடுத்துக்கொண்டு அந்தக்கரண புறக்கரணங்களி னளவை களையெல்லா மெடுத்திசைத்தோம். இந்தக் கரணவியஷ்டி களிலொவ்வொன்றினைப் பரம் என்று மயங்கி வாதிப்பவர்க ளே புத்தர் சமணர் முதலினோர். தேகாத்மவாதியாகிய நீரும், கரணவாதிகளாகிய அவர்களும் அறிவில்லாத ஜடங்களி னிடத்திற் பரத்வபுத்தி வைத்தமையால், உங்களைப் பாச ஞானிகளென்று யுமொதுக்கினோம். உங்களோடுதானே பிரா ணன்முதலிய தசவித வாயுக்களைப் பரமென்று மயங்கிய கர்ம யோகிகளையுங்கழித்தோம். இத்தேகேந்திரியப் பிராணந்தக் கரண வழிபாடுகளையொருவி ஆன்மாவினுண்மை யுணர்ந்த வர்கள் பசுஞானிகளென்று சொல்லப்படுவர். இவர்கள் ஆன் மாவே பரம், அதற்குமேலொரு பரமில்லை யென்று வாதிப் பார்கள். இந்தக்கொள்கை உமது உலகாயதமதத்திற் கிணங் கியதன்று. நீர் எமது போதத்தைக்கேட்டுப் படிப்படியாய் இந்த நிலையில்வந்து நின்றீர். மாயாவாதிகளோடு யாம் வார் த்தை சொல்லுகிறபோது நீர் சமீபத்திலிருந்து கேட்பிராயின், சுலபத்தில் உமக்கு நியாயந் தேறிப்போகும். நீரோ அந்த மதத்தின் சொருபமறியாதவர். உமக்கு அதனைப் போதித் துத் தெளிவிப்பது எமக்கு அதிக பிரயாசம். ஆயினும், யாம் எமது பிரயாசத்தைப்பாரோம். தேகவாதம் - இந்திரியவா தம் - பிராணவாதம் - கரணவாதமுதலிய பரமநாஸ்திகங்களை யெல்லாங்கடந்து சேதன புத்தியுண்டாகிய உமக்குச் சிவஞா னச்செல்வ மோங்குமாறு இனி உண்மையைப் போதிக்கின் றோங் கேளும்.

(இன்னும் வரும்.)

சிவமஹாபுராணம்.

சிவ் லிங்கபூஜாபலன்.

நைமிசாரணிய வாசிகளான செளனகாதி முனிவர்கள் ஸூத் முனிவரை நமஸ்கரித்து, ஸ்வாம்! சிவபெருமானுடைய கிரியா யோகத்தை ஸந்த்குமாரமுனிவர் வியாசபகவானுக் குபதேசித்த வகையே தேவரீர் அடியேங்கட் குரைத்தருளவேண்டும். அதனைக் கேட்கப் பேரவரவுடையவர்களா யிருக்கிறோம் எனக் கேட்க, ஸூத் முனிவர் சொல்லத் தொடங்கினர். விலக்கற்கரிய சமுசார

துக்கத்தினின்றும் விலகிய மகாமுநிவர்களே ! சிவபெருமானுடைய கிரியாயோகத்தை வியாஸபகவானுக்கு ஸந்தகுமார முநிவர் கூறியருளிய வகையே சங்கிரகமாகச் சொல்லுகின்றேன்; கேட்பீர்களாக. ஒருகாலத்தில் வியாஸமுநிவர் ஸந்தகுமாரரை யடைந்து அவரது இருசரணாவிர்தங்களையும் பணிந்து, ஸ்வாமீ ! சிவபெருமானது கிரியா யோகத்தையும் அதனால் வரும் பலனையும் தேவதா * ந்யாசத்தையும் மர்னசிக பூசையையும் பாஹ்யபூசையையும் இவ்வகையெனத் தேவரீர் திருவாப்மலர்ந்தருளவேண்டும். அன்றியும் பிரமசரிய மனத்தாலும் புண்யகரமான வாக்குக் காயங்களாலும் கிரியாயோகத்தைப் பெரியோர் அநுஷ்டித்த முறைப்படி அநுஷ்டித்தவன் எவ்வகைப் பலனையடைந்து எவ்வகையாகச் சிவபதமடைவான் ? சிவரூபமாகிய இலிங்கத்தை விதிப்படி அபிஷேகித்தருச்சித்தவன் பெறும் பலனும் யாது ? எவ்வெம்மலர்கள் சிவபெருமானுக்குப் பூஜாயோக்கியமும், எவ்வெம் மலர்கள் அயோக்கியமுமானவை ? எவ்வெத்துபங்கள் சிவார்ப்பணஞ் செய்யத்தக்கவை ? எவ்வெவை விலக்கத்தக்கவை ? எவ்வெக்கனிகள் சிவபெருமானுக்கு நிவேதிக்கத்தகும் ? எவ்வெவை நீக்கத்தகும் ? எவ்வெவ் வாத்தியங்கள் சிவசந்நிதியில் வாசிக்கத்தக்கவை ? எவ்வெவை நீக்கத்தக்கவை ? நெய் பால் முதலியவற்றால் சிவபெருமானை அபிஷேகித்தவன் யாது பலனை யடைவான் ? சந்தனம் கஸ்தூரி முதலியவற்றைச் சிவபெருமானுக்கு உபலேபனை செய்தவன் பெறும் பயன் யாது ? இன்னுமுள்ள மற்றைய சிவபணிவிடைகளின் பலன்கள் யாவை ? இவற்றையும் அடியேனுக்குச் சொல்லியருளவேண்டும் எனக்கேட்க, ஸந்தகுமாரமுநிவர் சாற்றலாயினர்.

ஸத்யவதியின் புதல்வனே ! வியாஸமுநிவனே ! நீ யென்னைக் கேட்ட சிவபூஜாவிஷயங்களை யெல்லாம் தெளிவாகச் சொல்லுகின்றேன். முழுமனத்துடன் கேட்பாயாக; பரமாத்மாவாகிய பரசிவனிடத்திற் சித்தத்தைச் செலுத்திநிற்பதே ஞானயோகம்; பரசிவத்தின் பாஹ்யமாகிய அர்ச்சாரூபத்தில் எப்பொழுதும் பூஜைமுதலிய உபசாரங்களைச் செய்வது கிரியாயோகம். இதுவே சிவபெருமானைத் தியானிப்பதற்கு முக்கியமான சாதனம். இஷ்டகாமியங்களைக் கருதிச் சிவாலய நிர்மாணமுதலிய சிவபுண்ணியங்களைச் செய்தவர்கள் பெறும்பலனைச் சொல்லுகின்றேன். சிவபெருமானுக்குக் கருங்

கல்லாலாவது மரத்தாலாவது பொன் வெள்ளி முதலிய லோகங்
களாலாவது மண்ணாலாவது திருக்கோயில் கட்டுவித்தவன் நாடோ
றும் சிவயோகத்தால் அச்சர்வேசுவரனைப் பூஜிக்கின்றவன் பெறும்
பலனையடைந்து, தன்குலத்தி லிறந்த பிதூர்க்களை அறுதலைமுறை
வரையிலும் என்றும் ஆனந்தமயமாகிய சிவலோகத்திற் செலுத்து
வான். சிவாலயம் ஒன்று பெரிதாகவேனும் சிறிதாகவேனும் நிர்
மாணஞ்செய்யவேண்டுமென்று ஒருவன் தன் மனத்தில் நினைத்த
வுடனே, தான் ஏழு ஜனனங்களிற் செய்த பாபங்களினின்றும்
புனிதமாவான். சர்வகர்த்தாவாகவுள்ள சிவபெருமானுக்கு ஆல
யங் கட்டுவித்து அதிற் சிவலிங்கப் பிரதிஷ்டை செய்வித்தவன்
சமஸ்தமான லௌகிக போகங்களையு மனுபவிப்பான். புண்ணிய
ஸ்தலங்களில் சிவாலயீப் பிரதிஷ்டை செய்வித்தவன் சமஸ்தலோ
கங்களிலுஞ் சிறந்த முத்திலோகத்தை யடைவான். கருங்கல்லாற்
சிவாலயஞ் செய்வித்தவன் அக்கற்கள் ஒவ்வொன்றினுக்கும் ஒவ்
வோராயிரவருஷஞ் சிவலோகத்தில் வசிப்பான். சிவபெருமானது
அர்ச்சாரூபங்களாகிய இலிங்கமூர்த்தத்தைச் செய்வித்தவன் ஒரு
காலத்தும் அழிவில்லாத சிவலோகத்தையடைந்து அறுபதினாயிர
வருஷம் பலவித சுகங்களையு மனுபவித்து அப்படியே ஒவ்வோர்
பதவிவினும் அறுபதினாயிரவருஷம் வசித்திருப்பான். புண்ணியகர
மான சிவலிங்கப் பிரதிஷ்டைமாத்திரம் செய்த பக்ஷத்தில் இறந்த
பின்னரும் இறவாதவனாகவேயிருந்து, தன் வமிசத்தி லிறந்தவர்களை
யும் இனிப் பிறப்பவர்களையும் கற்பாந்தகாலவரையிற் புனிதர்களா
கச் செய்யவல்லவனாவான். சிவலிங்கப் பிரதிஷ்டை செய்யவேண்டு
மென்றுமனத்தில் நினைத்தவன் தன்பிதூர்களை யெட்டுத் தலைமுறை
வரையிலுந் தன்னோடு சிவசாயுச்சியம்பெறச் செய்வான். சிவலிங்கப்
பிரதிஷ்டை செய்தவனைக் கண்டு நாமும் இவ்வாறு சிவலிங்கப்
பிரதிஷ்டை செய்தாற் சற்கதியடையலாமென்று நினைத்தவன் அப்
பொழுதே பரமபுண்ணியனாகித் தான் முன்செய்த பாவங்களை
யெல்லா மொழித்து முத்திக்கு அருகனாவான்.

முனிவர்களை ! பூர்வத்தில் பிரமதேவர் இயமனுக்கு அதிபத்தி
யமும் பரூசமூந். தண்டமும் கிங்கிரர்களோடு கொடுத்தது, நீ உலகத்
திற் சஞ்சரித்து தர்மாதர்மங்களை விசாரணை செய்யவேண்டுமென்று
கட்டளையிட்டுச் சொல்லத்தொடங்கினர். பிறதேவர்களைப் பணியாது
தேவதேவனாகிய சிவபகவானையே பரம்பொருளென்றுணர்ந்து அப்

பெருமானையே சரணாகதியென்று உறுதிபெற்றிருக்கும் சிவபக்தர்களையும், உலகத்தில் மாகேசுவரனை மனதிறியானஞ்செய்து கொண்டிருப்பவர்களையும், நித்திரைசெய்கையிலும், நடக்கையிலும், இருக்கையிலும், இரவும் பகலும் யாதுசெய்கையிலும் சிவத்தியானமகலாது, சிவா! மஹாதேவா! சந்திரசேகரா! நீலகண்டா! சங்கரா! மஹேஸ்வரனா! ஜகத்பதி! சச்சிதானந்தஸ்வரூபா! என்று பூஜை செய்பவர்களையும், 'சிவபெருமானே நித்திய நைமித்திக பூஜைகளால் சந்தோஷிக்கச் செய்பவர்களையும், சிவபெருமானைப் புஷ்ப தூப தீப முதலியவற்றால் ஆராதிப்பவர்களையும், சிவாலயத்தை ஜீரணேத்தாரணஞ் செய்பவர்களையும், சிவாலயத்தைக் காலே மாலையில் திருவலகிட்டுச் சுத்தஞ்செய்பவர்களையும் அவர்கள் முன்னேரது மூன்று தலைமுறைகளையும், சிவாலயத்தைக் கட்டுவிப்போர்களையும் அவர்கள் வமிசத்திற் பிறக்கும் நூறுதலைமுறைகளையும், சிவலிங்கப் பிரதிஷ்டை செய்வித்தவர்களையும் அவர்கள் வரன்முறையில் பிறக்கும் அயுதபுருஷர்களையும், நீங்கள் ஆடையப்படாது. அவர்கள் சிவகணங்கட்குச் சமானமானவர்கள். அவர்களை நீங்கள் தண்டிக்க முடியாது என்று பிரமதேவன் கூற, இயமன் அதற்கிணங்கித் தன் சேவகர்களாகிய கிங்கரர்களுக்கு நாதோறும் இவ்விஷயங்களைச் சொல்லி ஞாபகப்படுத்திக்கொண்டிருந்தான். *

சிவலிங்கப் பிரதிஷ்டை செய்வித்து முறைப்படி பூஜைசெய்தவன் தன் மனத்தில் விரும்பிய கோரிக்கையையெல்லாம் சந்தேகமின்றி சித்திக்கப்பெறுவான். தேவர்களா வருச்சித்தற்குரிய அர்ச்சாரூபமான சிவலிங்கத்தை, தேன் பால் நெய் தயிர் முதலியவற்றால் அபிஷேகித்தவன் ஆயிரம் பசுக்களை அருமறையாளர்க்குத் தானமளித்தவன் பெறும் பலனையும், வேதபூர்ணர்களான வேதியருக்குப் பசுநெய்யைத் தானமளித்தவன் பெறும் பலனையும் பெறுவான். ஆடகப் பிரமாணமான நெய்யினால் அநாதியாகவுள்ள சிவலிங்கத்திற்கு அபிஷேகித்தவன் சத்த சமுத்திரங்களாற் சூழ்ந்த

* நற்கீரதேவநாயனார் அருளிச்செய்த கைலைபாதி காளத்திபாதி யந்தாதி.

தொழுது நமனுந்தன் னூதுவர்க்குச் சொல்லும்
வழுவில்சேர்க் காளத்தி மன்னன்—பழநிலாபி
பத்தர்களைக் கண்டாற் பணிந்தகலப் போயின்க
ளெத்தனையுஞ் செய்ததாக வென்று.

(ப - ர்.)

உலக முழுவதையுந் தானஞ்செய்தவன் பெறும் பலனையடைவான். கிருஷ்ண சதுர்த்தசியில் சிவலிங்கத்திற்கு நெய்யினால் அபிஷேகித்தவன் தான்செய்த பாபங்களினின்றும் விலகுவான். பூரணை அமாவாசைகளில் அர்ச்சாரூபமான சிவலிங்கத்தைப் பிரயத்தனபூர்வமாகப் பூசித்தவன் சர்வபாபங்களினின்றும் நீக்கப்படுவான். ஞானத்தாலாவது, அஞ்ஞானத்தாலாவது ஒருவன் செய்த பாபங்களை சிவபெருமானுக்குப் பிரதோஷகாலத்தில் நெய்யபிஷேகஞ்செய்த தக்ஷணமே அவனைவிட்டகன்றுபோம். தேவர்களிற் சிறந்தவன் சிவபெருமான், * ஹவ்யங்களிற் சிறந்தது நெய். இச்சர்வேசுவர கிருதசம்பந்தம் [சர்வேசுரனை நெய்யினால்பிடிேகித்தல்] பாபங்களை வேரோடறுக்கத்தக்கது. சிவபெருமானுக்குப் பசுவின்பாலால் விசேஷமாக அபிஷேகித்தவர்கள் இவ்வுலகத்தை நீங்குகையில் பாலே ஜலமாகப் பெருக்கெடுக்கும் நதியையும், பாலின் சம்பந்தமான சேற்றையுமுண்டய வழியாகச் சிவலோகத்தையடைந்து சந்தோஷமும் சுகமும் ஸ்வஸ்தசித்தமும் ரோகமின்மையும் நல்ல உருவமும்பெற்று வாழ்ந்திருப்பார்கள். தயிர் முதலிய பொருள்கள் யாவும் பாலினாலுண்டாகுமாறு, பெரும்போகங்களெல்லாம் சிவார்ப்பணமாக அபிடிேகித்த பாலினாலேயே யுண்டாகும். தேகபுஷ்டியை யுண்டிசெய்யும் பாலினால் சிவலிங்கத்திற்கு அபிடிேகித்தவன் திவ்வியமான ஞானவிருத்தியடைவான். சிவபெருமான் க்ஷீராபிஷேகத்தாற் களிகூர்ந்தருளுமாறு அபிஷேகித்தவனுக்கு நவக்கிரகங்களின் அநுகூலமும் புஷ்டியும் யாவரிடத்திலும் கிருபையுமுண்டாகும். நெய்யும் பாலும் சிவபெருமானுக்கு அபிடிேகித்தவுடன் சிவபெருமான் பிரசன்னமாவார். சிவபெருமானை யெப்பொழுதும் நெய்யினாலும் பாலினாலும் அபிஷேகித்தவனுக்கு உலகில் யாவும் நன்மையாகவே யிருக்கும். இதற்குத் திருஷ்டாந்தமாக ஓர் பூர்வ சரிதஞ் சொல்லுகின்றேன்.

பூர்வத்தில் பூஷணன் என்பவனும் அவனது அதிருபவதியான சுமதி என்னும் யௌவனமுடைய மனைவியும் சுவர்க்கலோகத்தை யடைந்து பலவிதமாகக் கிரீடித்துச் சுகமநுபவித்துக் கொண்டிருக்கையில், கௌதமியென்பாள் கண்டு ஆச்சரியமுற்றுச் சுமதியை நோக்கி, சுமதி! இச் சொர்க்கலோகத்தில் இந்திராதிதேவர்கள் எண்ணிறந்தவர்களிருக்கின்றனர். அவர்களுக்கும், உனக்குள்ள

* ஹவ்யம் - தேவர்கட்காக ஹோமஞ்செய்யும் திரவியம்.

கார்தியும் உன்னைப்போன்ற தேகமணமும் அதிக அழகும் அருவி
லைப்பணிகளும், பட்டாடைகளும் கிடையா. இவையாவற்றிலும்
இந்திராதி தேவர்களைக்காட்டிலும் நீங்களிருவரும் மேம்பட்டிருக்
கிறீர்கள். உங்கள் மனவொற்றுமையும் அவர்களுக்கில்லை. நீ இவ்
வகைய சிறப்பினையெல்லாம் ஒருங்கே யடைந்து கணவனுடன்
விளையாடிக்கொண்டிருக்கின்றனையே. இஃதுனக்குத் தவத்தாற்
கைகடியதா? தானபலத்தாற் கிடைத்ததா? யுகாதிக்கிருத்தியங்க
ளாற் சம்பவித்ததா? இதனை முழுதுஞ் சொல்லவேண்டும் எனக்
கேட்க, சுமதியானவள் சந்தோஷித்துச் சொல்லலாயினள். என்
பர்த்தாவின் மூதாதைகள் யாவரும் குல பூர்வமாகச் சிவபெருமா
னை யாராதித்து வந்து கடைசியில் என் கணவன் அந்தச் சாம்பவ
மூர்த்தியைக்குறித்து அநேக யாகங்களைச்செய்ய, அந்தயாகத்தால்,
யாகபதியாகிய சங்கரபகவான் திருவுளங்களித்து அநுக்கிரகித்த
மையின், சுவர்க்கப்பிராப்திக்குக் காரணமாயிற்று. அந்த யாகத்
தில் தீர்த்தோதகஸ்நானமும் கிருதஸ்நானமும் கணக்கின்றிச் செய்
வித்தமையின் எங்களிருவருக்கும் திவ்வியமான தேக கார்தியும்,
மனவொற்றுமையும், மிருதுத்தன்மையும், சுகமும், யாஸ்ருக்கும்
விருப்பமும் உண்டாயின. இவை யாவும் நெய்யினு லபிடேகித்த
பலத்தினாலேயே கிடைத்தன. அந்த யாகத்தில் மனோபீஷ்டமான
விலையுயர்ந்த வஸ்திரங்களையும் நவரத்தினகசிதமான பூஷணங்களை
யும் சந்தனமுதலிய பரிமளவஸ்துக்களையும் அநேகவிதமான மலர்
மாலைகளையும் சிவார்ப்பணமாக்கினுமாதலின் அச்சிவார்ப்பணஞ்
செய்தவையாவும் இப்பொழுது எங்களுக்குச் சொர்க்கலோகத்தில்
உண்டாயிருக்கின்றன. சிவபெருமானை நானுவித நிவேதனங்களால்
திருப்தி செய்வித்தோமாதலின் நாங்கள் இவ்விடத்தில் எப்பொழு
தும் திருப்தியாகவே யிருக்கிறோம். சுவர்க்க காமியாகிய என்கண
வர் சிவார்ச்சனைசெய்கையில் யானும் அவருடனிருந்து அருச்சித்
தமையின் எனக்கு அற்புதமான புஷ்டியுண்டாயிருக்கிறது. மன
வாக்கு காயங்களால் எவ்வெக் கோரிக்கையோடு ஒருவன் சிவ
பெருமானது அர்ச்சாரூபமான இலிங்கத்தைப் பூசிப்பானோ அவன்
அவ்வக் கோரிக்கையை விரும்பிய வகையே யடைவானென்பதிற்
சிறிதுஞ் சந்தேகமில்லையென்று கௌதமியை நோக்கிச் சுமதி
சொல்லினள். ஆனபடியால் ஒருவன் சிவபெருமானைப் பத்திபூர்வ
மாக அருச்சிப்பானாயின், அவன் தேவர்களுக்குந் துர்லபமான
போகபாக்கியங்களை யதுபுவிப்பான். சந்தனம் குங்குமப்பூ அசுரு

பச்சைக்கர்ப்பூரம் முதலிய சுகந்த திரவியங்களால் சிவலிங்கத்தை * உபலேபன்ஞ்செய்தவன் அப்பொழுதே சுபக்ரமான வரங்களைப் பெறுவான். சிவபெருமானுக்குக் கருஞ்சந்தனமுங் கருந்தூபமும் விரியோகித்தவன் ரோகியாவான். கல்ல சுகந்தமுடைய வேதோக்தமான சாம்பிராணி முதலியவற்றினை நெய் கூட்டித் தூபங்கொடுத்தவன் தனக்குத் துஷ்டி புஷ்டிக ளுண்டாகப்பெறுவான்.

மனத்திற்கு ரம்மியமில்லாத மலர்மாலைகளைச் சிவபெருமானுக்குச் சாத்தப்படாது. மனோகரமான மலர்களாற் றெடுத்த மாலைகளையே தேவதேவனுக்குச் சாத்தலாம். சிவபெருமானுக்கு விருப்பத்தைத் தரத்தக்க மலர்கள் மிருதுவானதும் மணமுடையதுமான எல்லா மலர்களும், தாமரைமலரும், உலர்ந்திருப்பினும் வில்வபத்திரமும், நீலோற்பலமும், ஜாதிபூஷ்பமும், மல்லிகையும், பாடலமும், கரவீரமும், ஆத்தியும், கொன்றையும், கோங்கும், சதபத்திரமும், துளசியும், அகத்திப்பூவும், முல்லையும், இருவர்க்கூடியும், பலாசமுமாகும். ஆதலின் இவ்வகை மலர்களாலேயே சிவபெருமானைப் பூஜிக்கவேண்டும். இவையேயன்றி மனத்திற்குங் கண்ணிற்கும் ரம்மியமான மலர்கள் யாவும் சிவாராதனைக்குத் தக்கவையாம். செவந்த மலர்களும் கறுத்தமலர்களும் சிவலிங்கரூபத்தில் பூஷணர்த்தமாகச் சமர்ப்பிக்கவேண்டும். சிவபெருமானைச் செந்நிறத்த மலர்களால் நன்கொறும் பூஜிப்பவன் சித்தர் வித்தியாதரர் அப்சரசு கணங்கள் முதலானாருடன் அநேககாலம் வாழ்ந்திருந்து சந்தோஷ மடைவான். முள்ளையுடையதும் உக்கிரகந்தமுடையதுமான ஊமத்தை முதலிய மலர்களாற் சிவலிங்கத்தை யருச்சித்தவன் சிவ கணங்கட்குப் பிரீதிமானாவான். மலர்கள் கிடைக்காவிடின் ப்ருங்க ராஜபத்ரம் [கரசராங்கணி], அறுகம்புல், சமீபத்திரம், தமாலம் முதலிய பத்திரங்களாற் பூஜைசெய்யலாம். இவ்வாறு நித்தமும், பரமகாரணான சிவபெருமானை இலிங்கமூர்த்தத்திற் பூஜிக்கிறவன் அப்சரசு கணங்களாற் பூஜிக்கப்பட்டுச் சிவலோகத்தில் வாழ்ந்திருப்பான். அவனுக்கொருகாலத்தில் உலகத்திலே ஜனனமுண்டாயினும் பேரரசனாய்ப் பெருஞ்செல்வத்துடன் ஏகசக்ராதிபதியாயிருந்து கிரமமாக மோகஷமுறுவான். தாழைமலர்களாற் சிவபிரானை யர்ச்சிக்கப்படாது. மருதோன்றிமலர்களாற் பூசித்தவன் மிலேச்ச ராசனாவான். சுகந்தமான மலர்களாலும் சுகந்த கர்ப்பூர சந்தனங்

களாலும் பரிசுத்தமான ஜலத்தினாலும் சர்வேசுரனாகிய சிவபெருமானை யபிஷேகித்து, பட்டினாலாவது பருத்தியினாலாவது செய்யப்பட்டுள்ள வஸ்திரத்தைத்தரித்து மனோகரமான உருசியுள்ள விரும்பத்தக்க பக்ஷியங்களையும் சிரேஷ்டமான பலவித பழங்களையும் சுவர்ணபாத்திரத்தில் வைத்து நிவேதித்து, சுவர்ணம் நவரத்தினங்கள் முதலியவற்றையுஞ் சமர்ப்பிக்கவேண்டியது. பின்னர் மகா யோகியும் சதாசார ஸம்பந்நமான பிரம்மணீச சிவபெருமானாகவே பாவித்து “ ஸர்வாயவ்யக்த ரூபாய நாம்நா தஸ்மை ” என்று சொல்லிக்கொண்டு, சிவார்ப்பணஞ்செய்த பொருள்களிற் சிலவற்றை அவ்வேதியனுக்குக் கொடுக்கவேண்டும். சங்கிராந்தி-விஷுவத்புண்ணியகாலம் - வ்யதிபாதம் - தக்ஷிணயன வுத்தராயணங்கள் - கிரஹணகாலம் - பூரணை - அமாவாசை - சதுர்த்தசி - அஷ்டமி முதலான புண்ணியகாலங்களிற் செய்யப்படும் பூஜை நைமித்திக பூஜையாதலின் அக்காலங்களிற் சிவலிங்கார்க்கச் சனை செய்தவர்கள் நித்திய பூஜை செய்வோரைக்காட்டிலும் ஆயிரம் பங்கு அதிகமான பலனை யடைவார்கள். இது சிவபெருமானாலேயே கூறப்பட்டவை. இவற்றை உள்ளபடியே உனக்குச் சொன்னேன் என்று ஸந்தகுமார முனிவர் வியாஸபகவானுக்குக் கூறினரென்று ஸூதமுனிவர் நைமிசாரணிய வாசிகளுக்குரைத்தனர்.

அப்பதீக்ஷிதசுவாமிகள்

சரித்திரத்தின் ஒர்பகுதி.

[இது உபயவேதாந்த பிரவர்த்தகாசாரியரும் சிவாகம சித்தாந்த ஞான நிஷ்டருமாய் எழுந்தருளியிருந்த காட்டாஜர் ஸ்ரீ சுந்தரசிவாசாரிய சுவாமிகள் இயற்றிய சிவாதிக்ஷிய ரத்னாவளியிலிருந்து எடுத்து இங்கே வெளியிடப்பட்டது.]

காஞ்சிபுரத்திலே தாத்தாசாரி யென்னும் பாஞ்சராத்திரி யொருத்தன் ஸ்ரீமத் அப்பதீக்ஷித ஸ்வாமிகள் விஷயத்தில் அருயைய திகரித்து அவரை யெந்தவிதத்தில் வெல்லுவதென்று ஆலோசித்து அவர்பாற்சென்று உம்முடைய சிவன் விடமுண்டருளியது சத்தியமாயின் யாங்கள் தரும் இவ்விடத்தை நீருமுண்டு சுகித்திரும் பார்ப்போமென்று கூறுதலும் அதற்குத் தீக்ஷிதசுவாமிக ளிசைந்து அவனால் கொடுக்கப்பட்ட விஷங்கலந்த பாலையுண்டு

ஒருசற்றேனு மதனால் வருந்தாது “சிவதத்வவிவேகம்” என்னுங் கிரந்தமொன் றப்போதே யியற்றி சர்வ ஜனப்பிரசித்தியாய் அரசன் முதலியவர்க ளஞ்சும்படிப் பிரசங்கித்தனர். அதனை மறுத்துக் கூற வகையில்லாமல் பேய்போல் விழிக்குந் தாத்தா சாரியினுடைய தீயசெய்கையையும், விசாரலோபத்தையும் அறிந்த அரசன் சிவஞானச் செல்வராகிய தீக்ஷிதஸ்வாமிகளை யடைந்து ஆசாரிய மரியாதைகொண்டு, தன்னுடைய தவம் பலித்துக் கைவந்ததுபோலும் மகிழ்ந்து, பேரன்புடையவனாய் ஒழுகிவருவா னாயினான். தாத்தாசாரி அதிகமாச்சரியங்கொண்டு அரசனிடத்திற் சென்று என்னுடைய சிஷ்யனாகிய நீ என் விரோதியை யபிமானிப் பது புத்தமன்று எனக் கூறித் தீக்ஷிதரோடுவாதித்து அவர் செய்த கிரந்தங்களை யெல்லாங் கண்டித்து வைஷ்ணவ ஜயஸ்தம்பம் நாட் டப்போகின்றே னுகையால் இப்பெரு விஷயத்தை நீ முன்னின்று முடிக்கவேண்டு மென்று கூறினான். அரசன் உள்ளம் புழுங் கித் தீக்ஷிதஸ்வாமிகள் விஷயத்தில் அவ்வாறு நடத்தத் தனக் கிசைவல்லையானும், தாத்தாசாரி தன்னுடைய ஆசாரியனென் னும் விசுவாசம் பராட்டி அவனை மறுக்கக்கூடாதவனாய்த் தீக்ஷித ஸ்வாமிகளையடைந்து வந்தனம்புரிந்து விஷயம் இன்னதென்று அறிவிக்கவும், சுவாமிகள் சந்தோஷித்து அரசனை நோக்கி இந்த வாதமுடிவில் தோல்வி வெற்றிகளை நிச்சயித்துக் கூறுதற்கு மத்தி யஸ்தர் வேண்டுமாயெயால் யாரையாவது சித்தப்படுத்திமென்று திருவுளம் பற்றினர். அரசன் வியாசபட்டர், பராசரபட்டர் என் னும் பேரையுடைய மத்துவாசாரியர்களையும், இன்னும் அனேக மதவாதிகளையும் வரவணைத்து அவர்களில் மத்துவாசாரியர்களா கிய இருவரையும் மத்தியஸ்தராக நியமித்து வாதாரம்பமாகி நடந்து வருகையில் தாத்தாச்சாரி பின்னிடைந்து கட்சிகள் சொல்ல வகை யறியாமல் குவாதஞ்செய்யத் தொடங்கவும், மத்தியஸ்தராய் நின்ற வர்களில் வியாசபட்டரென்பவர் எழுந்துநின்று தீக்ஷிதஸ்வாமி களை நமஸ்கரித்துக்கொண்டு ஒரு சுலோகத்தைக்கூறிச் சைவாசா ரியராகிய அப்பதீக்ஷிதஸ்வாமிகள் செய்துவரும் சைவப் பிரசாரத் தால் வைஷ்ணவமதம் பீழாக்கிவிட்டதென்றும், அதுபாழாகிவிட வும், அம்மதசின்னங்களி லொன்றாகிய ஊர்த்துவபுண்டர ரேகைக ளாகிய கிருங்கங்கள் பர்வத சிகரங்களையடைந்தனவென்றும், தப்த முத்திரைகளாகிய சங்குசக்கர முத்திரைகள் எருதுகளுக்காய்விட் டனவென்றும், ஸ்ரீசூர்நமென்கிற மஞ்சட்பொடி ஸ்ரீகருடைய குச மண்டலத்திற் சேர்ந்துவிட்டதென்றும் எடுத்துப் பிரசங்கித்து அஞ்சலியத்தராய் நின்றனர். பராசரபட்டர் என்பவர் கொஞ்சம் வருந்தி மத்தியஸ்தமாகவந்த நம்மில் வியாசபட்டர் சைவராய்விட் டனரேயென்று சகிக்கமாட்டாமல் தாமெழுந்து தீக்ஷிதரோடு

அனேகவிதமாய் வாதிக்கத்தொடங்கி ஏழுநாள்பரிபந்தம் வாதித்
துந் தீக்ஷிதர் பின்வாங்காமல் வாதித்துவருந் தீரத்தையும், அத்
தெய்வசபையில் விளங்கிவருமுண்மையையுங் கண்டு பரிபாக விசே
ஷத்தால் தீக்ஷிதர்பால் தமக்கும் பக்திஜனித்து அவரை நமஸ்கரித்
துக்கொண்டு அபசாரக்ஷமை வேண்டிநிற்கையில், தீக்ஷிதரவர்கள்
எழுந்துநின்று அனேகமதவாதிகள் நிறைந்திருக்கும் அச்சபையை
நோக்கி இப்போது நாம் செய்துவரும் சைவப்பிரசாரத்தை மத்துவ
ராமாநுஜாசாரிய மதஸ்தர்க்குள் மறுத்து, எம்மால் கண்டிக்கப்பட்
டார்க ளானபடியால் இச்சபையில் வேறு எந்தமதஸ்தர்களாவது
எம்மை மறுக்கக்கூடுமாயின் அவ்வாறு செய்யலாமென்று திருவுளம்
பற்றினார், வரநந்தியென்னும் பௌத்தனொருவனெழுந்து பிட
காகமவழித்தாய்ச் சில பொய்யுரைகளைப் பிதற்றி யுடனே கண்
டிக்கப்படவும், மாயாவாதிகளாகிய சில ஸ்மார்த்தர்கள் அவரை
யணுகித் தேவரீர் வைதிகதுல்யராயிருந்தும் அதனையிங்கேவிளக்கி
அத்தைத ஸ்தாபனஞ்செய்யாமல் வேதபாஹ்யமாகிய சிவாகம
வழித்தாய்ச் சைவப்பிரசாரஞ் செய்துவருவது யுக்தமன்றென்று
கூறியகாலத்தில் அவர்களை நோக்கி வேதசிவாகமங்க ளிரண்டும்
பதியாகிய சிவபிரானருளிய உண்மைப்பிரமாணங்களாகவும், நீங்
கள் சிவாகமங்களை நிந்தித்து வேதவிருத்தமான துராசாரம்பூண்டு
தீயவொழுக்கத்தில் நிற்கும் பாஷண்டிகளாவீர்களென்று அவர்க
ளைக் கண்டித்து “வைதிகாசார நிர்ணயம்” என்னுங்கிரந்தமொன்று
அப்போதேயியற்றி வேதசிவாகம சம்மதமான தருமங்களைக்கூறிச்
சித்தாந்தப்பதித்திவிட்டு, மேல் ஒருவரும் தம்மையெதிர்த்து வாதி
க்க விடமில்லாமல் எல்லா மதங்களையுங் கண்டித்து “பரமததிமிர
பாது” என்னுங் கிரந்தமொன் றியற்றிச் சைவத்தினுண்மையை
அநேகவிதங்களால் எடுத்துக்கூறிப் பிரசங்கித்தனர். இவ்வற்புதங்
களையெல்லாங் கண்டுகொண்டு நிற்பவராகிய பராசரபட்டர் தீக்ஷித
ஸ்வாமிகளை வலம்வந்து அவரைநமஸ்கரித்துக்கொண்டு அரசன்முத
லிய மஹாசனங்கள்கூடிய அப்பெருஞ் சபையையப்பார்த்து ஒருசுலோ
கத்தைக்கூறி மாத்துவமதமாகிய காடாந்தகாரந்தொலைய உதிக்கும்
ஞானஞரியனென்றும், பௌத்த சித்தாந்தமாகிய மஹாரணியத்
தைத் தகிக்கவரும் ஜுவாலாக்கினி யென்றும், சிவாகமங்களை
வேதவிருத்தமென்று கூறித்திரியும் பாஷண்டிகளாகிய சர்ப்பசமூ
கங்கள் நசிக்கவெழுந்த கருடபகவானென்றும், இராமாநுஜ மத
மென்கிற பர்வதம் பொடிந்துபோகப் பேதித்துடைக்கும் வச்சிரா

யுதமென்றும், சைவாசாரம் என்கிற சமுத்திரத்தினின்றுத் தோன்றிய பூரணசந்திரனென்றும், மஹாவித்வசிரோமணியாகிய அப்ப தீக்ஷிதஸ்வாமிகள் (யாவராலும் புகழ்ந்துரைக்க) ஸர்வேராத்கர்ஷ ராய்ப் பிரகாசிக்கின்றவரென்று தெளிவுபெறப் பிரசங்கித்து முடிவு கூறுதலும், இவ்வற்புதங்களை யெல்லாம் பிரத்தியக்ஷமாகக் கண்ட அரசன் அதிக சந்தேகத்தை யடைந்தவனாய்த் தீக்ஷிதஸ்வாமிகளைப் பணிந்து என்னுடைய அபசாரத்தைப் பொறுத்தருளல் வேண்டுமென்று பிரார்த்தித்துத் தரத்தாசாரியை நோக்கி இனியிப்படிப்பட்ட சிவாபராத விஷயத்தில் என்னை யழைப்பது யுத்த மன்றென்று கூறிவிட்டுத், தீக்ஷிதஸ்வாமிகளிடத்தில் வியாசப்பட்டர் பராசரப்பட்டர் முதலியவர்களோடு தானும் சிவதீக்ஷை பெற்றுக் கொண்டு சைவப்பிரசாரஞ் செய்துவந்தனன். தாத்தாசாரி திகிலடைந்து இனியென்னசெய்வதென்றாலோசித்து ஒருநாள் தீக்ஷித ரவர்கள் நீதிக்குச்சென்று நீராடி நித்தியாதுஷ்டான முடித்துக் கொண்டிருக்குஞ் சமயம்பார்த்துச் சிலதுஷ்டர்களை ஏவி இதுநல்ல சமயமாகையால் அவரைக் கொன்றுவிட்டு வாருங்கோள் என்று அனுப்புதலும் அவ்வாறேசென்ற பாதகர்கள் தீக்ஷிதரை யணுகிய காலத்தில் அனேகர் சூலபாணிகளாய்த்தோன்றி அவரைச்சூழ்ந்து நிற்கவும், வந்தவர்களெல்லாம் பயந்து தீக்ஷிதரைச் சரணடைந்து தமது தீயவெண்ணத்தை வெளிப்படுத்தலும், ஸ்வாமிகள் அவர்களை நோக்கிச் சிவனடியார்களுக்குத் தீங்கு நினைக்கும் அப்பாத கன் இப்பூமியிலிருப்பதைப் பார்க்கிலும் ஒழிந்துபோய்விடுவது அதிக நலமென்றுரைத்து ஒரு சுலோகத்தைக் கூறிச் சாம்பமுர்த்தி யாகிய சிவபெருமானே சகலபுவனகர்த்தாவாயிருந்தால், சிவாக மங்களோடு சமஸ்தவேத புராணங்களும் உறுதிப்பிரமாணங்களா னால், விபூதி புருத்திராக்கங்கள் தெய்வீகமுடையதானால், என்னு டைய சத்துருவாகிய துன்மார்க்கனுக்கு அகாலமிருத்து சம்பவிக் குமாக என்று பிரமாணஞ்செய்து கூறுதலும் அவன் உடனே தலையிலேயிடிவிழுந்து செத்தான். இவை ஸ்ரீ சிவஞானசுவாமிகள் செய்தருளிய “தீக்ஷிதமான்மியம்” என்னுங் கிரந்தத்தால் இனிது விளங்கும். இந்த மூர்த்திகளைச் சிவாஷ்டம ததுவி லொன்றென்று மேலோர்கீள் கூறுகின்றனர். இவரால் செய்யப்பட்ட கிரந்தங்கள் சிவகர்நாமிருதம், பிரம்ஹதர்க்கஸ்தவம், சிவார்க்கமணிதீபிகை, தப்தமுத்திரவித்ராவணம், பாகவததாற்பரிய சாரசங்கிரகம், பாரத தாற்பரிய சாரசங்கிரகம், இராமாயணதாற்பரிய சாரசங்கிரகம்,

சிவபுராண தாமசத்வநிராகரணம், சர்வார்த்த சாரசங்கிரகம், பரி பாஷாமஞ்சரி, ஹரதத்தமான்மியம், பாஷண்டமதசபேடிகை முத லியனவாம். இந்நூல்களில் சிலவற்றை ஸ்ரீ சிவஞானசுவாமிகள் மொழிபெயர்த்திருக்கின்றனர்.

ஸ்ரீ ஹரத்தாசாரிய சுவாமிகள்

சரித்திரத்தின் ஓர்பகுதி.

அரதத்தாசாரியருடைய மனைவியார் ஓர்நாள் அரிசி கழுவும் போதுநெருப்பணைந்தது கண்டு அதனை எரிக்கப்போயிருந்தார். அந்தவேளையில், நாயொன்று வந்து அந்த அரிசியைத் தின்றது. இதைக் கண்ட மனைவியார் அரிவாளை யெடுத்து யெறிந்துவிட, அதுபோய் நாய்மீது வீழ்ந்து, அதன் கழுத்தை வெட்டிவிட, நாய் மூர்ச்சையாய் வீழ்ந்தது. இது தெரியாது நேர்ந்ததே என்று, பஞ்சாக்ஷரத்தைச் செபித்தார். அப்போது மாத்தியான்னிகஞ் செய்துவந்த அரதத்தாசாரியர் இது மூர்ச்சையாய்க் கிடத்தலைக் கண்டு, தமது மனைவியை இஃதென்னை என்றுகேட்க, அவர் நடந்த சமாச்சாரஞ் சொல்ல, அதனாஸ்கரிது வருத்த முற்று அஷுரைநோக்கி நீ வாயிலே அடைத்துவையாமையினால் இதுநேர்ந் தது, அதனால் இது உன்மேற் றேஷமேயன்றி இந்நாயின்மேற் குற்றமில்லையென்று கண்டித்துச்சொல்லி, அந்த நாயைத் தமது மடித்தலத்திலெடுத்து வைத்து, அதற்கு உருத்திராக்ஷம் தரித்து, விபூதியை அதன் சரீரமெங்கும் பூசி, பஞ்சாக்ஷரோபதேசஞ் செய் தார். அப்போது கோடிகுரியப்பிரகாசமுடைய இரதமொன்று கைலாசத்திலிருந்து வர, இதைக்கண்ட நாய் தனது பூதசரீரத்தை யொழித்து, தேவசரீரத்தை யெடுத்துக்கொண்டு கைலாசத்தை அடைந்தது. அதற்குச் சிவபெருமான் கணாதிபத்தியத்தைக் கொடுத்தார். அந்த நாய் கைலாசமடைந்தமை அறிந்து அரதத்தர் மிக வும் களிப்புடையராயினார்.

நமது கிருகத்திலே நமது தாயாரும் பாரியும் காளையை அடித்து வெருட்டித் தண்டத்தாற் புடைத்தும், நாயை அறிவாளால் வெட்டியும் துஷ்டகாரிய மிரண்டு செய்தார்களே. இவர்களை இப் பாபத்தினின்றும் விமோசனஞ் செய்தல் வேண்டுமென்று ஏகாந்தத்திலே யிருந்து சிந்தித்தார். அப்போது அவர் ஓர் பத்திரிகை

யைக் கையிலெடுத்து “தெரிந்துந் தெரியாதுஞ்செய்த மகாபாபங்
களுக்கு.” என்னும் கருத்தையுடைய

ஞாநாஞ்ஞாநப்ரயுக்தாநாம்பாபாநாம்மஹதாமயி;

இப்பாதிச் சலோகத்தை எழுதிக் கிருகத்திலே வைத்துவிட்டு, மனு
ஷர்களுடைய பாபங்களை ஒழிப்பதும், மகா புண்ணியம் வாய்ந்த
தும், இருஷீசுவரர்களாற் சேவிக்கப்பட்டதுமாகிய காவேரிக்கு
ஸ்நானத்துக்குப், போயிருந்தார். அப்போது அக்கினீசுவரப்
பெருமான் அரத்தாச்சாரியர் வடிவ பூண்டு அவர் வீட்டுக்கு
வந்து, அப்பத்திரத்தை அவர் மனைவியார் வாயிலாகப்பெற்று,
“ஏகாந்தத்திலே யிருந்து சிவநாமத்தை உச்சரித்தலே பிராயச்
சித்தமாம்” என்னுங் கருத்தையுடைய

ஏகாந்தநிஷ்கர்ந்திச்சம்போஸ்ஸகிர்தேவஹிகீர்த்தநாத்;

இந்த மற்றைப் பாதிச்சலோகத்தை எழுதி அப்பத்திரிகையை அவர்
கையிலே கொடுத்திவிட்டு அந்தர்த்தானமாயினார். அரதத்தாச்சாரி
யர் ஸ்நானஞ்செய்துவந்து சிவாராதனம்பண்ணி, பஞ்சயஞ்ஞம் வை
சுவதேவம் முதலிய செய்து அதிதி பிராமணர்களுக்குப் போசனங்
கொடுத்து, தாமும் புத்திரர்களோடு போசனஞ்செய்து, ஆசனத்
கிருந்து பத்திரிகையை எடுத்துப்பார்த்தார். பார்த்தபோது உத்த
ராதாம எழுதப்பட்டிருப்பது கண்டு தமது பாரியை அழைத்து
இப்பத்திரிகையை யார்கையி லெடுத்துக் கொடுத்தனை என்றார்.
அதற்கு அவர் ஸ்நானஞ்செய்யப்போந்த நீவிரே மீண்டுவந்து பத்
திரிகையைக்கேட்டு எழுதித் தந்துவிட்டுப்போயினார் என்றார். சிவ
நாமத்தின் மகிமையையறிந்த அரதத்தாச்சாரியர் நாம் இருதயத்
திலே சிந்தித்தபிரகாரம் சங்கரரே இங்ஙனஞ் செய்தாரென்று கண்
களிலே நின்று ஆனந்தபாஷ்பம் பொழியப் பரவசராயினார்.

ஸ்ரீமத். ம. தி. பாங்கலி சுவாமிகள்.

சென்னைச் சிவனடியார் திருக்கூட்டத்தின்

(1917ஆ)

19-வது வருடாந்த மகாஜனக் கூட்டம்.

சென்னைச் சிவனடியார் திருக்கூட்டத்தின் 19-வது வருடாந்த
மகாஜனக்கூட்டம் நிகழும் 1918ஆ மார்ச்மீ 30உ சனிவாரம் பிற
பகல், இதின் சபாமண்டபத்தில் கூடியது.

அச்சமயத்தில் இத்திருக்கூட்டத்தினர் உட்பட சுமார் 200
சிவநேயர்கள் வந்திருந்தார்கள்.

சிதம்பரம் திருவாவடுதுறை முதலிய திவ்விய தலங்களிலிருந்து வந்திருந்த ஸ்ரீ நடராஜ ஒதுவாரவர்கள் முதலிய எண்மர் கூடிய ஒதுவார்மூர்த்திகளின் திருக்குழாத்தினர் இசைக்கருவிகளுடன் தமிழ்வேதபாராயணஞ் செய்தார்கள்.

சபைத்தலைவர் ஸ்ரீமான் சதுரை இராஜாகண்ணு முதலியார் வர்கள், B. A., பிரேரேபிக்கவும், காரியதரிசி இ. ஆதிமூலமுதலியார் ஆமோதிக்கவும், மகாசபையார் கரகோஷஞ்செய்து அங்கீகரிக்கவும், இத்திருக்கூட்டத்தின் போஷகருள் ஒருவராகிய ஸ்ரீமான் எஸ். இரத்தினவேல்செட்டியார் வர்கள். (Dubash, Messrs. Best & Co.) அக்கிராசனம் வகித்தார்கள்.

உதவிகாரியதரிசி ஸ்ரீமான் பி. வி. சுமரபுரிமுதலியாரவர்களால் இச்சபையின் 19-வது வருடத்துச் சபாக்கிரந்தம் வாசிக்கப்பெற்று மகாசபையினரியாவராலும் அங்கீகரிக்கப்பெற்றது.

இ. ஆதிமூலமுதலியார் இச்சபையின் விதிகளுள், 18 - வது இலக்கமுள்ள “நிர்வாகசபையி னத்தியட்சர்க ளொவ்வொருவரும் எட்டணுவிற்குக் குறையாத் மாதசந்தா செலுத்தவேண்டும்” என னும் விதியை நீக்கிவிடவேண்டுமென்று பிரேரேபித்தனர். இச்சபையின் மகாசபையினர் அங்கீகாரம்பெற்று ஷே சட்டம் நீக்கிவிடப்பட்டது.

சென்ற வருடத்திலிருந்த நிர்வாகசபையினரோடு இதனடியிற் குறித்த கனவான்களும் நிர்வாகசபையின் அத்தியட்சர்களாக நியமிக்கப்பெற்றார்கள்.

ஸ்ரீமான் வி. கோவிந்தராஜபிள்ளையவர்கள்
(மெஸ்ஸர்ஸ் வி. முத்தையாபிள்ளை கம்பெனி)
வர்த்தகர் சென்னை.

பி. எம். முருகேசமுதலியாரவர்கள்
Caxton Press, இருளப்பன் வீதி, சென்னை.

T. கந்தசாமி ஆச்சாரி அவர்கள்
Manager, Official Assignee's Office,
High Court, Madras.

தி. சந்திரசேகர முதலியாரவர்கள்
Proprietor, Chandra & Co.

யம். கந்தசாமிமுதலியாரவர்கள், B. A.,
Clerk, Accountant General's Office.

ஸ்ரீமான் A. தருமலிங்கமுதலியாரவர்கள்

Vakil's Clerk, ஏழுகிணற்றுவிதி, சென்னை.

ம-ரா-ரா-ஸ்ரீ லி. நாராயணசாமிமுதலியாரவர்கள், Clerk, Port Trust Office, கணிதபரிசோதகராக நியமிக்கப்பெற்றனர்.

திருவோத்தூர் திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் மடம் ஸ்ரீமத் ம-தி-பாதுகவிசுவாமிகள் இச்சபையின் அருமைபெருமைகளையும் சைவத்தின் ஏற்றத்தையும், விளக்கிச் சுருங்கிய காலவளவிற கேற்ப மிகவினியதோர் உபநியாசம் செய்து, இச்சபையார் வெளியிட்டு வரும் சைவம் என்னும் பத்திரிகையைச் சைவசமயிகள் ஒவ்வொரு வரும்பெற்று வாசிப்பார்களாயின், யாவரும் தங்கள் சமய உண்மைகளை மிக எளிதில் உணர்ந்து உச்சிவித்தற்கும் சைவசமயம் செழித்தோங்குதற்கும் ஏதுவாகுமென்று கூறினார்கள்.

அக்கிராசனம் வகித்த ஸ்ரீமான் யஸ். இரத்தினவேல்செட்டியாரவர்களுக்கும், அங்குவந்திருந்த ஏனைய கனவான்களுக்கும் காரியதரிசியவர்கள் வந்தனமளித்தபின் மீண்டும் நெடுநேரம் தமிழ்வேத பாராயணம் நடைபெற்றபின் சபை கலைந்தது.

சபாக்கிரந்தம் வாசிக்கப்பெற்றபோது இச்சபையார் தாபித்து நடத்தும் வைதிக சைவ அச்சுக்கூடத்தின் பொருட்டுப்பல ஆயுள் சந்தாதாரர்களைச் சேர்த்து இதுவரையில் சுமார் 1500 ரூபாவரையில் ஆயுள்சந்தா சேர்த்தனுப்பிய இரங்கோன் ஸ்ரீமான் செவு. சித. சொக்கலிங்கச் செட்டியாரவர்கள், ஸ்ரீமான் மெ. செ. மெ. மெ. இராமநாதன் செட்டியாரவர்கள், இவர்களிருவருக்கும் சைவ நன்னெறியை யுபதேசித்த நல்லாசிரியரும் சைவப்பத்திரிகைக்கு மிக வரிய விஷயதானம் செய்து இச்சபையைப் பலவிதத்திலும் ஆதரிப்பவருமாகிய ஸ்ரீமான் சோளங்கிபுரம் சிவ அருணகிரிமுதலியாரவர்கள் ஆகிய இம்மூவருடைய உருவப்படம் சபையில் வைத்து அங்குவந்திருந்தார் யாவருக்கும் காட்டப்பெற்றது.

இச்சமயத்தில் வாசிக்கப்பெற்ற 19-வது வருடச் சபாக்கிரந்தமும் வரவு செலவு கணக்கும் அடுத்த மாதப் பத்திரிகையில் பிரசுரிக்கப்படும்.

காரியதரிசி,

இ. ஆதிபுல முதலியார்.

தேவாரம் வேதசாரம்.

இந்நூல் காசிவாசி சாம்பவழிச் சேந்திநாதையாஸ்களால் வடமொழி தென்மொழி வேதங்களின் ஒற்றுமைகாட்டி 112 விஷயங்களாகச் சிவநேசச் செல்வர்கள் யாவரும் இலகுவில் அறிந்துகொள்ளுமாறு எழுதி இரண்டு திருவுருவப் படங்களோடு அச்சிடப்பட்டிருக்கின்றது. (தபால் சார்ஜ் நீங்கலாக) ரூபா 3 0 0.

சிவஞானபோத வசனாலங்காரதீபம்.

இந்நூல் ஷை தூலாசிரியர் சேந்திநாதையாஸ்களால் யாவரும் உணரும் பொருட்டு இலகுவான வசனநடையில் எழுதப்பட்டு ஒவ்வொரு சூத்திரத்தின் இறுதியிலும் வினாக்களும் அவற்றின் விடைகளே உணருமாறு அதன் எண்களும் குறிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இதில் பொல்லாப் பிள்ளையார், தக்ஷிணமூர்த்தி முதலிய 5 படங்கள் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன. (தபால் சார்ஜ் நீங்கலாக) ரூபா 2 18 0.

1. சிவலிங்க மகத்துவம். (விலை அணை 4.)
2. திருநீற்றின் உண்மை. (விலை அணை 4.)
3. மகாவுக்கிர வீரபத்திராஸ்திரம். (விலை அணை 8.)

சி. ஏகாம்பரமுதலியார்,

24, சாமிபண்டார வீதி,
சிந்தாதிரிபேட்டை, சென்னை.

சிவஞானபோதச் சிற்றுரைவிளக்கம்.

இதனுள், ஸ்ரீ மெய்கண்டதேவர் அருளிய சிவஞானபோத மூலமும், வார்த்திகப் பொழிப்புரையும், மாதவச்சிவஞானசுவாமிகள் அருளிய சிற்றுரையும், அவ்வுரையில் சுருக்கிக் காட்டப்பெற்றிருந்த பலவிஷயங்களையும் விரித்தெழுதிய விளக்கமும் பல அட்டவணைகளும் உள்ளன. இது உயர்ந்த காகிதத்தில் 748 பக்கத்தில் அச்சிட்டு நயம் கலிக்கோ பைண்டு செய்திருக்கிறது. விலை ரூபாய் 3-8-0. சிவஞானசித்தியார் மூலமும், பொழிப்புரையும் 1-8-0. தசகாரிய விளக்கம் 0-6-0. திருக்குறள்மாட்சி, மணிமந்திரௌடதம் 0-2-0. ஆன்மபோதம் 0-1-0. இவற்றின் தபாற்கூலி வேறு.

வேண்டுவோர் நம்மிடம் பெறலாம்.

பொ. முத்தையபிள்ளை,
பங்களத்தெரு, தூத்துக்குடி.

வி ன ம் ப ர ம்.

இதனடியிற் குறித்த மிக்க உபயோகமுள்ள புத்தகங்கள்
எம்மிடத்தில் கீழ்க்கண்ட குறைந்த விலைக்குக் கிடைக்கும்.

ரூ. அ. ப.	ரூ. அ. ப.
பாரதச்சுருக்கம் 3-8-0	மார்க்கண்டேயபுராணம் 1-8-0
கம்பராமாயணம் 2-0-0	ஸ்ரீ தாயுமானசுவாமிகள் பாட
வில்லிபுத்தூரார் பாரதம் 3-0-0	ல் மெய்கண்ட விருத்தியு
திருவிளையாடற்புராண வசனம்	ரை, பலதூல்களைப் படித்து
64 படங்களுடன் 1-8-0	அடத்தில் அறியும் வேத சிவா
ஷை கிளேசு கடிதம் 2-4-0	கமங்களின் ஞானபாதப்
மனுதர்மசாஸ்திர வசனம் 3-0-0	பொருள்களை யெல்லாம் ப
பெரியபுராண வசனம் சிறப்பு	லபிரபல பிரமாணங்களோ
72 படங்களுடன் 1-8-0	டு இவ்வூரையில் இலேசாய்
ஷை கிளேசு கடிதம் 2-4-0	அறியக்கூடும் 3-8-0
ஸ்ரீ தாயுமானசுவாமிகள் பாடல்	நளமீம்பாகசாஸ்திரம் 1-4-0
மூலம் 1-0-0	சப்தரிஷி வாக்கியம் சுத்தப்
அடங்கண்முறை 4-8-0	பதிப்பு 4-0-0
விஷ்ணுபுராண வசனம் 2-8-0	மூலிகை மர்மம் 4 பாகமுஞ்
கருடபுராண வசனம் 0-4-0	சேர்ந்தது 2-0-0
வை. திக்குபடத்துடன் 0-8-0	சீகாளத்திபுராணம் மூலமும்
உள்ளவார் சாஸ்திரம் 1-8-0	உரையும் 2-8-0
செருத்தூர் உரை 0-12-0	பட்டணத்தடிகள் புராணம்
ஷை கிளேசு கடிதம் 2-0-0	மூலமும் உரையும் 1-8-0
திருவிளையாடற்புராண மூலம் 2-0-0	பட்டணத்தடிகள் பிரபந்த விருத்தி
மகாராஜா துறவு மூலம் 0-10-0	யுரை 2-8-0
பிரமோத்திரகாண்டம் [ரை 1-8-0	சிவரகசியம் (ஒருபாகம்மாத்
உபதேசகாண்டம் விருத்தியு 5-0-0	திரம் வெளிவந்திருக்கிறது) 3-8-0
திருமூலர் திருமந்திரம் 1-8-0	* இங்கிலிஷ் வயித்தியசாஸ்திரம்
ஷை அரும்பதக்குறிப்புரைபு 3-8-0	திரம் (தமிழில்) 3-8-0
டன்	பழனித்தலபுராண வசனம் 0-8-0

* இது மைசூர் அரண்மனை சர்ஜன் ஸ்ரீமாந் ஜகநாதம் நாயுடு அவர்களால் வெளியிடப்பட்டது. இது சரீரத்தின் பலவகைப் பட்ட உருக்கள், நரம்புகள், நாடிகள், எலும்புகள் முதலிய சகல அவயவங்களின் இடங்களையும், அமைப்புகளையும், இலக்கணங்களையும், தொழில்களையும், வியாதிகளின் இலக்கணங்களையும், அவைகளுக்குரிய ஓளவுதங்களையும், ஓளவுதங்களின் இலக்கணம், பிரயோக முதலியவைகளையும் மிகவும் விரிவாகவும், தெளிவாகவும், ஆங்கில வைத்திய நூல்களின்படி எடுத்துத் தமிழில் விளக்குவது.

இ. கண்ணப்ப முதலியார்,
43, பாளையப்பன் வீதி, எழுகிணறு, சென்னை.

உ
சிவமயம்.
திருச்சிற்றம்பலம்.

சைவம்.

இது
சென்னைச் சிவனடியார் திருக்கூட்டம்
எனப் பெயரிய

சைவ மஹா சபையின்
மாதாந்தப் பத்திரிகை.

மலர் 4. காலயுத்திஸ்ரூ வைகாசிமீ-1918ஸ்ரூ மேமீ இதழ் 5.

உள்ளுறை.	பக்கம்.
சிவஞானபோதம்	97
சிவலிங்காசனாதி விவரண விளக்கம் ...	100
பத்திரிகாசிரியர் முதலாயினோர் யாத்திரை	104
சென்னைச் சிவனடியார் திருக்கூட்டத்தின் 19-வது வருடத்துச் சபாக்கிரந்தம்	105
பஸ்மவைபவம்	117
ஸ்ரீஹரத்தாசாரியசுவாயிகள் சரித்திரத்தின் ஓர்பகுதி	119

இஃது

திருப்பாதிரிப்புலியூர் ஞானியார்மடாலயம்
ஸ்ரீலஸ்ரீ - சீவசன்முக மெய்துஞான சீவாசாரிய சுவாமிகளுக்குச்
சமர்ப்பிக்கப்பெறுவது.

பத்திரிகாசிரியர்

இருக்கம் - ஆதிமூல முதலியார்.
(Retired Accountant, Military Accts., Department.)

நெ. 43, பாளையப்பன்வீதி, ஏழுகிணறு, சென்னை.

வைதீக சைவ அச்சுக்கூடம்

1918

தபாற்செலவு உட்பட வருடச்சந்தா ரூபா ஒன்று.

சென்னைச் சிவனடியார் திருக்கூட்டத்தின்

— போஷகர்கள். —

ஸ்ரீமான் யஸ். இரத்தினவேல் செட்டியாரவர்கள்

Dubash, Messrs. Best & Co.

„ வி. மாசிலாமணிப் பிள்ளையவர்கள், பி. ஏ., பி. எல்.

Official Referee, High Court.

„ ராவ்சாஹிப் - பி. மாசிலாமணி முதலியாரவர்கள்

Engineering Contractor.

„ ராப்பஹதூர் கே. வைத்தியலிங்கம் பிள்ளையவர்கள்

Presidency Post Master.

„ வி. முத்தையா பிள்ளையவர்கள்

Merchant, Periyanna Moodaly Street, Madras.

„ ஆர். காசிவிசுவநாத முதலியாரவர்கள்

Snuff & Tobacco Merchant, Madras.

„ திரு. சபாப்தி முதலியாரவர்கள்

Retired Sub-Engineer, Mint Street.

அறிக்கை.

எமக்குக் கடிதம் எழுதும் சந்தாதாரர்கள் தங்கள் சந்தா இலக்கத்தையும் தெரிவித்தல்வேண்டும். ப-ர்.

சிவஞானபோதச் சிற்றரைவிளக்கம்.

இவ்வரியபெரிய நூல் தூத்துக்குடி பங்களாத்தெருவில் வசிக்கும், திருவாவடுதுறை யாதீன சைவப் பிரசாதகர் ஸ்ரீமான் - பொ. முத்தைய பிள்ளையவர்களால் வெளியிடப்பட்டது. இதில் இதற்கு முன் வெளிவந்த சிவஞானபோத உரைகளிற் காணப்படுவனவும் மறைந்திருப்பனவுமான அரிய விஷயங்கள் பல விரித்து விளக்கப்பட்டுள்ளன. சைவ சித்தாந்த ஆராய்ச்சிசெய்வார்க்கு இந்நூல் பெரும் பயனற்றும். இதனை வெளியிட்ட பிள்ளையவர்கட்கும் இதற்குச் செலவான தொகை யவ்வளவும் கொடுத்து உபகரித்த தேவகோட்டை ஸ்ரீமான் - பெ. அரு. நா. இராமநாதன் செட்டியாரவர்கட்கும் சைவ உலகம் எந்நாளும் நன்றிபாராட்டக்கடவதாம்.

இதன் விலை ரூபா 3-8-0. வேண்டுவோர் ஷ. பிள்ளையவர்களிடம் பெற்றுக்கொள்க.

இ. ஆதிமூல முதலியார்.

(ப - ர்.)

சிவமயம்.
திருச்சிற்றம்பலம்.

சைவம்.

மலர் 4. காலயுத்திரஸ் ஸ்வகாசிம்-1918ஸ்ரீ மேஸ் இதழ் 5.

திருநேரினச்.

கோவண முடுத்த வாறுங் கோளர வசைத்த வாறுந்
திவணச் சாம்பல் பூசித் திருவுரு விருந்த ழர்றும்
பூவணக் கிழவ னாரைப் புலியுரி யரைய னாரை
ஏவணச் சிலையி னாரை யாவரே யெழுது வாறே.

சிவஞான போதம்.

நான்காஞ் சூத்திரம்.

மூன்றா மதிகரணம்.

(75-வது பக்கத்தொடர்ச்சி.)

உதாரண வேண்பா.

இலாடத்தே சாக்கிரத்தை யெய்திய வுள்ள
மிலாடத்தே யைந்தவத்தை யெய்து—மிலாடத்தே
யவ்வவ விர்திரியத் தத்துறைகள் கண்டதுவே
யவ்வவற்றி னீங்கலது வாங்கு.

(இ-ள்.) இலாடத்தே சாக்கிரத்தை எய்திய உள்ளம் = இலாடத்
தானத்தில் வந்து சாக்கிரத்தையடைந்த புருஷன்— (அஃதாவது
சாக்கிரத்தானமாகிய இலாடத்திலிருந்து கீழ்நோக்கி, கண்டத்தை
யுற்றுச் சொப்பனாவஸ்தையைடைந்தும், இந்நயத்தையுற்றுச் சுழுத்திய
வத்தையடைந்தும், உந்தியையுற்றுத் துரியாவத்தை யடைந்தும்,
மூலாதாரத்தையுற்று துரியாதீதாவத்தையடைந்தும், பின் மூலா
தாரத்தினின்றும் மேல் நோக்கி முறையே அவ்வத்தானத்தில் துரி
யம் சுழுத்தி சொப்பனம் என்னும் அவத்தைகளை யடைந்து மீண்டும்
இலாடத்தானத்தையுற்று சாக்கிராவத்தையை யடைந்த புருஷன்)--
இலாடத்தே ஐந்து அவத்தை எய்தும் = அவ்விஷ்டத்தானத்திலும்
(சாக்கிரத்திற் சாக்கிரம், சாக்கிரத்திற் சொப்பனம், சாக்கிரத்திற்

சுழுத்தி, சாக்கிரத்திற்றுரியம், சாக்கிரத்திற் துரியாதீதம் என்னும்) ஐந்து அவத்தைகளையடையும்.--இலாடத்தே அவ்வவ இந்திரியத்து அத்துறைகள் கண்டு = இலாடத்தானத்தில் (அவ்வாறு ஐந்து அவத்தைகளையடையும்போது) அவ்வப்பொறிகளால் அவ்வவ் விடயங்களை யுணர்ந்து—அதுவே = அப்போதே— அவ்வவற்றின் நீங்கல் = அவ்வவ்விடயங்களின் நீங்குதலாம்.--அது ஆங்கு = இனிவரும் சூத்திரங்களிற் கூறப்படும் சுத்தாவத்தையும் இவைபோல் நின்மல சாக்கிரம், நின்மல சொப்பனம், நின்மல சுழுத்தி, நின்மல துரியம், நின்மல துரியாதீதம் என ஐவகைப்படும். (எ-று.)

மேல் நோக்கிச் செல்லுங்கால் அவ்வத்தானத்தில் உண்டாகும் அவத்தைகட்கும், கீழ்நோக்கிச் செல்லுங்காற்படும் அவத்தைகட்கும் வேற்றுமையில்லாமையால் இவைகளை வகுத்துக்கூறுவதொழித்து “இலாடத்தே சாக்கிரத்தை யெய்திய வுள்ளம்” என்று கூறியருளினர்:

அவ்வவ இந்திரியம் = அவ்வத்தானத்தில் விடயித்தற்குறிய இந்தி அவ்வவ்விடயம் = அங்கங்கே புலனாதற்குரிய விடயம். [ரியம்.

இலாடத்தானத்தில் அவ்வப்பொறிகளால் அவ்வவ்விடயங்களை யுணர்ந்து அவற்றின் நீங்குதலாவது, சாக்கிரத்திற் சாக்கிரமுதலிய ஐந்தவத்தையினும் ஆன்மா அந்தக்கரணங்கள் வாயிலாக அவ்வப்பொறிகளால் அவ்வவ்விஷயங்களை யுணர்ந்து அவ்வப்போது அவ்வவ்விஷயங்களினின்றும் நீங்குதல்.

ஆன்மாக்களுக்கு கேவலம் சகலம் சுத்தம் என்னும் மூன்று மூல அவத்தைகள் உண்டு. இவற்றுள் கேவலாவத்தையாவது, ஆன்மாக்கள் சர்வசங்காரகாலத்து சுத்தமாயா காரணத்திலே யொடுங்கிச் சிருட்டி காலமளவும் ஆனவ மலத்தால் மறைப்புண்டு கலையாதி தத்துவங்களோடுங் கூடாமல் அறிவும் செயலு மிழந்து கிடக்கும் நிலை. சகலாவத்தையாவது, சிருட்டி தொடங்கிச் சர்வ சங்காரமளவும் ஆன்மாக்கள் முப்பத்தாறு தத்துவங்களோடுகூடி எண்பத்து நான்கு நூறுபிரம் யோனிபேதங்களிலும் பிறந்திறந்துமலும் நிலை. சுத்தாவத்தையாவது, கேவல சகலாவத்தைகளை யடைந்து பிறந்திறந்து உழலும் அவசரத்தில் இருவினை யொப்பும் மலபரிபாகமுமடைந்து திருவருளோடு கூடியிருக்கும் நிலை.

ஆன்மா கேவலம் சகலம் சுத்தம் என்னும் மூலாவத்தை யொவ்வொன்றிலும் சாக்கிரமுதலிய ஐந்தவத்தையையும் அடையும்,

இம் முத்திரத் தைந்தவத்தைகளுள், ஆன்மா இலாடத்தான முதல் மூலாதாரம் வரையிலும் இருந்து சாக்கிரமுதல் துரியாதீத மீறான ஐந்தவத்தைகளைப் பொருந்தும் நிலை சகலத்திற் கேவலம் என்னப்படும். இலாடத்தானத்திலிருந்து சாக்கிரத்திற் சாக்கிரம் முதல் சாக்கிரத்திற் துரியாதீதம் வரையிலுமுள்ள ஐந்தவத்தைகளையடையும் நிலை சகலத்திற் சகலம் என்னப்படும். நின்மல சாக்கிரம் முதல் நின்மல துரியாதீதம் வரையிலுமுள்ள ஐந்தவத்தைகளையடையும் நிலை சகலத்திற் சுத்தம் என்னப்படும். இவை முறையே கீழாலவத்தை, மத்தியாவத்தை, நின்மலாவத்தை எனவும் படும்.

கீழாலவத்தையில் ஆன்மாவைக் கூடி நிற்கும் கருவிகள் இதற்குமுன் வெண்பாவுரையிற் கூறப்பட்டன.

மத்தியாவத்தையாகிய சாக்கிர சாக்கிரத்தில் 'சிவதத்துவ, முதல் சுத்தவித்தியா தத்துவ மியுதியாகிய' ஐந்து கருவிகளும், சாக்கிர சொப்பனத்தில் சிவதத்துவமுதல் ஈசரதத்துவம் இறுதியாக நான்கு கருவிகளும், சாக்கிர சுழுத்தியில் சிவதத்துவமுதல் சாதாக்கிய தத்துவம் இறுதியாக மூன்று கருவிகளும், சாக்கிர துரியத்தில் சிவதத்துவம் சத்திதத்துவம் என்னும் இரண்டு கருவிகளும், சாக்கிர துரியாதீதத்தில் சிவதத்துவம் என்னும் ஒரு கருவியும் கலாதிகளைச் செலுத்திநிற்கும்.

நின்மலாவத்தையுள், நின்மலசாக்கிரமாவது ஆசாரியராலே ஞானதீக்கைபெற்றுத் திரிபதார்த்த வுண்மையறிந்து சிந்தித்துத் தெளிந்து கருவிகள் நீங்க விசாரித்து நிற்பது. நின்மல சொப்பனமாவது கருவிகள் நீங்கியும் நீங்காமலும் நடுவே சற்றுப் பதைப்புண்டாவது. நின்மல சுழுத்தியாவது தத்துவநீங்கி மேலான கேவலம் தானாய் நிற்பது. நின்மல துரியமாவது கேவலம் நீங்கி அருளி னாலே தன்னையுங் கண்டு அருளையுங் கண்டு அவ் வசமாய் நிற்பது. நின்மல துரியாதீதமாவது சிவத்தைத் 'தரிசித்துச் சிவானந்தத் தழுந்துதல்.

நான்காஞ் சூத்திரத் தொகைப்போருள்.

இச்சூத்திரத்தால் ஆன்மா அந்தக்கரணங்களுள் ஒன்றன்று என்பதும், சகசமலத்தினால் உணர்வின்றி அவ்வந்தக்கரணங்களோடு கூடியறியும் என்பதும், அதனால் ஐந்தவத்தைப்படும் என்பதும் விளக்கப்பட்டன.

சிவலிங்காசனாதி விவரண விளக்கம்.

(இது வித்வான் மயிலை - தணிகாசல முதலியாரவர்கள் எழுதி வைத்திருந்தது.)

மகாவிராட் புருடனுடைய பிரமரந்திரத்துக்குக் கீழ் என்கலைகளும், பிரமரந்திரத்துக்குமேல் பன்னிரண்டு கலைகளுமாகிய இருபது கலாருபமெனப்படுஞ் சத்தமாய்ைய 'சூடலை' யெனவும், அக்குடலைக்கு ஆதாரமாய் அதனை அதிட்டித்து நிற்பது 'பராசத்தி' யெனவும், அப்பராசத்தியை அபின்னமாகவும், குணமாகவும், அங்கமாகவுங் கொண்டிருப்பது "பரசிவம்" எனவும் வேதாசனங்கள் கூறும். சூடலையும், சத்தியும், சிவமும் ஆகிய மூன்றும் ஒன்று கூடியது சிவலிங்கம் ஆம். அச்சிவலிங்கம் ஆசனம், மூர்த்தி, மூர்த்திமான்களாகிய சிவக்குறியாம். இவற்றுள்,

சிவாசனவிலக்கணம்.

பொது.

பொதுவிலக்கண மெங்ஙனமெனில்,—பீடமும் இலிங்கமும் முறைமை சத்தியும் சிவமும், விர்துவும் நாதமும் ஆம்.

பீடம் எனப்படும் ஆஷ்டையானும் இலிங்கமு மென்னு மிரண்டுங் கூடிய சிவலிங்கமும், வர்ணம் ஐம்பத்தொன்றும் பதம் என்பத்தொன்றும் மந்திரம் பதினொன்றும் கலை ஐந்தும் தத்துவம் முப்பத்தாறும் புவனம் இருநூற்றிருபத்துநான்கும் ஆகிய ஆறத்துவாவுங் கூடிய பேரண்டமும், சிற்றண்டமெனவும் பிண்டமெனவுங் கூறப்படுஞ் சரீரமும், ஆகிய இம்மூன்றும் சமமாயிருக்கும்.

இச்சிவலிங்கத்தின் கீழ்ப்பீடம் நகாரமும், நடுக்கண்டம் மகாரமும், மேற்பீடம் சிகாரமும், நாதக்குழி வகாரமும், இலிங்கம் யகாரமும் ஆகிய பஞ்சாக்கரரூபம் ஆம். இன்னும்,

கீழ்ப்பீடம் அகாரமும், நடுக்கண்டம் உகாரமும், மேற்பீடம் மகாரமும், நாதக்குழி விர்துவும், இலிங்கம் நாதமும் ஆகிய ஓரெழுத் தொருமொழி யெனப்படும் பிரணவ ரூபம் ஆம். இன்னும்,

கீழ்ப்பீடம் நிவர்த்திகலையும், நடுக்கண்டம் பிரதிஷ்டாகலையும், மேற்பீடம் வித்தியாகலையும், நாதக்குழி சாந்திகலையும், இலிங்கம் சாந்தியாதீதக்கலையும் ஆகிய பஞ்சகலாசத்திரூபம் ஆம். இன்னும்,

கீழ்ப்பீடம் பிருதிவியும், நடுக்கண்டம் அப்புவும், மேற்பீடம் தேயுவும், நாதக்குழி வாயுவும், இலிங்கம் ஆகாயமும், ஆகிய பஞ்ச பூதப் பிரேரகர்களாகிய ஸ்ரீசதாசிவர், மகேச்சுவரர், உருத்திரர், விஷ்ணு, பிரமா வெனப்படும் காரணேசுவர்களைவரின் பிரேரியங்களாகிய தன்மாத்திரைகளேந்தும், ஞானேந்திரியங்களைந்தும், கன் மேந்திரியங்களைந்தும், துவாந்தக்கரணங்களைந்தும், கலாதி சூக்கு மாந்தக் கரணங்களைந்தும், ப்ரமேனவும் அதிசூகூகுமமெனவுமப்டும் நாதாதியைந்தும், ஏனையவை யெல்லாமுமாம்.

சிவாசன விலக்கணம்,

சிறப்பு.

பிருதிவிமுதல் குடிலை யீருகக் கூறப்பட்டது ஒரு சிவலிங்க ரூபமாம். அது பெருமானுக்கு ஒரு மந்திர சிங்காசனமாம். இவ்வண்டத்தைத் தாங்கிய ஆதாரசத்தி சிவசத்தியேயாம். அநாசிருத வடிவிற்பிறந்திடும் அநந்தர் இவ்வாதாரசத்தியோடு கூடி அசத்த மாயையைப் பிரேரித்துக் கொண்டிருப்பர். அவ்வாதார சத்தியும் அநந்தரும் அண்டத்தைப்போல் தாங்கப்பெற்ற சிவலிங்க ரூபமாகிய இம்மந்திராசனம் சாக்ஷாத் சிவபெருமான் எழுந்தருளியிருக்கும் பதுமாசனமாம்.

இப்பதுமாசனமாகிய விலங்கத்தின் கீழ்ப்பீடம் அத்தாமரையின் கிழங்கும், வீசமும், முளையுமாம். பீடத்தினடுக்கண்டம் அத்தாமரையின் கொடியாம். மேற்பீடத்தின் கீழ்ப்பாகம் தாமரை மலரினது புறவிதழாம். மேற்பக்கம் எட்டிதழ்த் தாமரைமலராம். மேற்பீடத்துக்கும் இலிங்கத்துக்கும் நடுவே இலிங்கத்தைச் சூழ்ந்திருக்கும் வடிவம் அம்மலரின் வரிகளாகிய கேசரங்களாம். இலிங்கம் அத்தாமரையின் காயாகிய கருணிகையாம். அவ்விலங்கத்தின் மேற்பக்கத்தி னுள்வட்டம் விதைவட்டமாம்.

இவற்றினது உண்மை “அமல னிருந்தருளம்போ ருகத்தின்” என்னுஞ் சதாசிவரூபச் செய்யுளானுணர்க. அது வருமாறு.

சதாசிவன் எழுந்தருளியிருக்கும் பதுமாசனத்தின் கிழங்கு, பிரமாண்டமாகிய பிருதிவி தக்துவமாம். இசற்கிடம் ஆஷ்டைபாளின் கீழ்ப்பீடமாம்.

அத்தாமரையின் நாளமாகிய கொடி, அப்புதத்துவ முதல் கலாதத்துவ மீருகிய இருபத்தொன்பது தத்துவமாம். இதற்கிடம்: ஆவுடையாளுடைய நடுக்கண்டமாம்.

அந்நாளத்தின் கண்டங்களாகிய முட்கள், அமரேசன் முதலிய புவனங்கள் எழுபத்திரண்டாம்.

அந்நாளத்தின் தூல் புத்திகுணமாகிய யஞ்சாசத்பாவமாம்.

புறவிதழ் மாராதத்துவமாம். இதற்கிடம்: மேற்பீடத்தின் கீழ்ப்பாகமாம்.

உள்ளிதழ் சுத்தவித்தியாதத்துவமாம். இதற்கிடம்: ஆவுடையாளின் மேற்பீடமாம்.

கேசரங்களாகிய அல்லிகள் கலாசத்திகள் அறுபத்துநான்காம். இதற்கிடம்: மேற்பீடத்துக்கும் இலிங்கத்துக்கும் நடுவே இலிங்கத்தைச் சூழ்ந்திருக்கும் வடிவமாம்.

கர்ணின்கயாகிய காய் குடிலையாம். இதற்கிடம்: முகிழிதமாகிய இலிங்கமாம்.

அத்தாமரைக்காயின் விதைகள் ஐம்பத்தோரகூரமாம். இதற்கிடம் இலிங்கத்தின் மேற்பாகத்து உள்வட்டமாம்.

மேற்பீடவட்டமாகிய இதழ்வட்டமும், மேற்பீடத்துக்கும் இலிங்கத்துக்கும் நடுவே இலிங்கத்தைச் சூழ்ந்திருக்கும் வடிவமாகிய கேசரவடிவமும், இலிங்கத்தின் மேற்பக்கத்து வெளிவட்டமாகிய கர்ணிகைவட்டமும், இலிங்கநடுவில் உள்வட்டமாகிய விதைவட்டமும் என்னும் நான்கும் முறையே ஞானசத்தி, கிரியாசத்தி, இச்சாசத்தி, ஆதிசத்தி யென்னுஞ் சத்திகளால் வியாபிக்கப்பட்ட சூரியமண்டலம், சோமமண்டலம், அக்கினிமண்டலம், சத்திமண்டலம் என்னும் நான்கு மண்டலமாகக் கூறப்படும்.

சிவமூர்த்தி இலக்கணம்.

இனிச் சிவமூர்த்தியாவது “திடமலி சாதாக் கியமுதற் சமனை முடிவாகச் சிவமூர்த்தி யாகும்” என்னும் வாக்கியப்படி, சாதாக் கிய கலைமுதல் சமனை கலையீருகச் சொல்லுங் கலைகளாம்.

பரநாதம் பர்விந்துவே சிவமூர்த்தியென்றும், பஞ்சசத்திகளும் சமனையும் சிவமூர்த்தி யென்றும், ஆஷ்டதீர்மிசத் கலாசத்தி

களே சிவமூர்த்தியென்றுங் கூறப்படும். அஃதெங்ஙனமெனில், பராசத்தியாதி பஞ்சசத்திகளெனப்படும் ஈசானியாதி பஞ்சசத்திகளின் அம்சங்களாகிய 5, 4, 8, 13, 8 ஆக 38 கலாசத்திகளே சுத்தமாயையின் காரியங்களாகிய பரநாதம் பரவிந்துவிற் றேன் றிய சாதாக்கிய கலைமுதற் சமனா கலையீறாகச் சொல்லப்படும் சுத்த மாயாகலைகளை யதிட்டித்து நின்று, தர்மியாகிய பரசிவத்தையே தனக்குள் அந்தரியாமியாய் இருக்கப்பெற்ற தர்மமாகிய சதாசிவத் தின் மூர்த்தியாய் விளங்கக் கொள்ளுமென வேதாந்தத் தெளிவாம் சைவசித்தாந்தங் கோஷிக்கு மென்மனார் புலவர். இனி, சத்தி யையே சரீரமாகக்கொண்ட சத்தனாகிய மூர்த்திமான் எனப்படும் பரசிவத்தின் உண்மை வருமாறு.—

மூர்த்திமானிலக்கணம்.

இனி மூர்த்திமானாவது, சிவஞானசித்தியாரில்—

“சிவஞ்சத்தி நாதம் விந்து சதாசிவன், நிகழ மீசன்
உவந்தரு னருத்தி ரன்றான் மாலய னென்றி னென்றாய்
பவந்தரு மருவ நாலிங் குருவநா லுபய மொன்ற
நவந்தரு பேத மேக நாதனே நடிப்ப னென்பார்.”

என்று சொல்லியருளியபடி, ஒன்றினென்றாகத் தோன்றி, ஒவ் வொரு தத்துவங்களி னின்றுகொண்டு, தத்தந்தொழில்களைச் செய் யுஞ் சிவமுதல் அயனீராகிய முத்திரத் தொன்பது வார்க்கத்தீயுந் தனக்குத் தடத்தவிலக்கணமாகக்கொண்டு, அவற்றுள் வேற்றுமை யின்றி நின்று அவ்வத் தொழில்களைச் செய்வோனாகிய சுத்தசிவனே யாம்.

அச்சுத்த சிவனாவது சொரூபஇலக்கணங் கூறுங்கால், அது தத்துவப் பிரகாசத்தில்—

“உருவமருவங் கலப்புமா யன்றிக் குறியு
முறையுமுணர்ந் தறிவரிதாய்க் குணமெல்லே யிலதாய்
அருவமா யானந்தக் குறியா யற்புதமா
யமுமயமாய் நிராமயமா யசுலமா யின்பமாய்த்
தெரிவரிதா யனுபவமாய்ச் சித்தசித்தா யனுவாய்ச்
செல்கதியாய்ப் பல்லுருவாய்த் தீமை நன்மையன்ற
புரையிறந்துங் கரையிறந்து மொளியாகி வெளியா
யோங்குவது தற்சிவமென் றுங்குரைக்கு னாலே.”

எனவும்; சிவப்பிரகாசத்தில் “ பலகலை ” யெனவும் வரும் செய்யுட் களாலினிது விளங்கும். இப்பரசிவம் தரைமுதல் சமனையீறாக வியா பித்திருக்கும் ஆசனமூர்த்தி மூலங்களை—“மேதினி முதலுயர் வித்தை வியாத்தி-யான சத்தி மண்டல மளவாத்-தீயன விலாத சிவாசன மாகுந்-திடமலி சாதாக் கியமுதற் சமனை - முடிவா கச்சிவ மூர்த்திய தாகும்-தரைமுதற் சமனை யளவு நிலாவிய-பரசிவ பூரண மூலமெ னப்படும்.”

என்னுஞ் சதாசிஷ்ருபச் சூத்திரத்தானுணர்ச்சு.

சிவஞானசித்தியாரில்,—

“சத்தியுஞ் சிவமுமாய தன்மையிவ் வுலக மெல்லா
மொத்தொஃவா வாணும் பெண்ணு முணர்குண் குணியு மாகி
வைத்தன னவளால் வந்த வாக்கமில் வாழ்க்கை யெல்லா
மித்தையு மறியார் பீட விலங்கத்தி னியல்பு மோரார்.”

என்னுஞ் செய்யுளால் தட்டத்த விலக்கணம் எனப்படும் பொது வியல் பனைத்தும்,

“சிவனரு வருவு மல்லன் சித்திதே டசித்து மல்லன்
பவமுதற் றொழில்க ளொன்றும் பண்ணிடு வானு மல்லன்
றவமுத வியோக போகந் தரிப்பவ னல்லன் றானே
யிவைபெற வியைந்து மொன்று மியைந்திடா வியல்பி னானே”

என்னுஞ் செய்யுளால் சொருப விலக்கணம் எனப்படும் சிறப்பியல் புங் கூறப்பட்டன.

பத்திரிகாசிரியர் முதலாயினோர் யாத்திரை.

அடுத்த மே மாதத்தில், பத்திரிகாசிரியர் இருக்கம் ஆதிமூலமுதலியாரும், திருவோத்தார் திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் மடம் ஸ்ரீமத் - ம - தி - பா நுகவிசுவாமிகள், சென்னை முத்தியாலுப்பேட்டை ஹைஸ்கூல் தமிழ்த் தலைமைப் பண்டிதர் ஸ்ரீமான் மணிமங்கலம் திருநாவுக் கரசு முதலியாரவர்கள் முதலிய சிலரும், திரு இராமேச் சுரம் வரையில் யாத்திரைசெய்து சிற்சில சிவதலங்க ளைத் தரிசிக்கவும், ஆங்காங்கு சைவ சமயத்தின் மேன் மையையும், அதின் தற்கால நிலைமையையும், நம்மவர் களின் கடமையையும் விளக்கி உபநியாசங்கள் செய்ய வும், இவ்விஷயமாகப்பல சைவாபிமான சீலர்களிடம் நேரிற் பேசவும் உத்தேசித்திருக்கிறார்கள்.

சென்னைச் சிவனடியார் திருக்கூட்டத்தின்

(1917ஸ்)

19 ஆவது வருடத்துச் சபாக்கிரந்தம்.

மதிவளர் சடைமுடி மன்றுளா ரைமுன்
றுதிசெயு நாயன்மார் தூய சொன்மலர்
பொதிநல னுகர்தரு புனிதர் பேரவை
விதிமுறை யுலகினில் விளங்கி வெல்கவே.

முன்வருடத்து மகாஜனக்கூட்டம்.

இத் திருக்கூட்டத்தின் 18ஆம் வருடத்து மகாஜனக்கூட்டம், 1917ஸ் மார்ச்மீ 4உ இதின் சபா மண்டபத்தில், ஸ்ரீமான், திவான் பஹதூர் P. இராஜரத்தின முதலியாரவர்கள் அக்கிராசனம் வகிக்க நடைபெற்றது. அதின் விருத்தாந்தம் 1917ஸ் ஏப்ரல்மீ வெளிவந்த சைவப் பத்திரிகையில் வெளியிடப்பட்டது.

மகாசபை.

இந்த மகாசபையில் 1917ஸ் ஆரம்பத்தி விருந்தவர்களின் தொகை. 51

1917ஸ் புதிதாய்ச் சேர்ந்தவர்கள். 2

ஷெ நீங்கினவர்கள். 7

ஷெ முடிவிலிருந்தவர்கள். 46

இவர்கள் பெயர் முதலியன இதின் ஈற்றில் காட்டப்பட்டுள்ளன. இத்திருக்கூட்டத்தவர்களுள் (Retired Deputy Collector) C. வெங்குபிள்ளையவர்களும், Caxton Press Proprietor, C. கின்னைய நாயுடு அவர்களும், மனோன்மணிவிலாச அச்சுக்கூடத்ததிபர் K. லோகநாத முதலியாரவர்களும், திருவல்லிக்கேணி மளிகை

வர்த்தகர் சுப்பராய நாயகரவர்களும், கடந்த வருடத்தில் சிவ பெருமான் திருவடி நீழல் யடைந்தார்கள்.

சென்ற வருடாந்தக் கூட்டத்திற் செய்த தீர்மானத்தின்படி நிர்வாகசபையார் வேண்டுகோளுக் கிசைந்து, ஸ்ரீமான் மாசிலா மணிப்பிள்ளையவர்கள் B. A., B. L., Official Referee, High Court, இச்சபையின் போஷகருள் ஒருவராயிருந்து வருகின்றார்கள்.

		ரூபா.
இச்சபையார் 1916	கொடுத்த மாதசந்தா	299
மே 1917	மே	268

The Saivite Elementary School

எனப் பெயரிய

சைவ பாடசாலை.

இப்பாடசாலையில் 1916 வது வருடத்திலிருந்து போலவே, 1917 வது வருடத்திலும் பாலர் வகுப்பு முதல் நான்காம் வகுப்பு வரையில் 5 வகுப்புகளிருந்தன. மூன்று உபாத்தியாயர்களால் தமிழும் ஆங்கிலமும் சைவசமய பாடங்களும் கற்பிக்கப்பட்டன.

இதில் சென்ற வருட ஆரம்பத்தில் இருந்த சிறுவர்களின் தொகை	74
இடையில் சேர்ந்தவர்கள்	61
இடையில் நீங்கினவர்கள்	57
சென்ற வருட முடிவில் இருந்தவர்கள்.	78

1916	பிள்ளைகள் கொடுத்த சம்பளம்	ரூபா	180
1917	மே	„	199
1916	அரசாங்கத்தார் உபகரித்த தொகை	ரூபா	172
1917	மே	„	203
1916	பாடசாலைக்குச் செலவான தொகை	ரூபா	479
1917	மே	„	527

1917இல் சிலமாதம் வரையில் உபாத்தியாயர் பரீட்சையில் தேறிய மற்றொரு உபாத்தியாயரையும், ஒரு சேவகனையும் நியமித்திருந்தமையால் அவ்வருடம் செலவு சிறிது அதிகரிக்க நேர்ந்தது.

இடவசதிக் குறைவால் சென்ற வருடம் அதிக பிள்ளைகளைச் சேர்த்துக்கொள்ளக் கூடாமற்போயிற்று.

இப்பாடசாலை 1917இல் சூலைமீ 10உ அரசாங்கப் பாடசாலைகளின் உதவிப் பரிசோதகரால் பரிசோதிக்கப்பட்டது.

முன்வருடப் பரீட்சையில் தேர்ந்த சிறுவர்களுக்கு, 1917இல் மார்ச்மீ 4உ கூடிய மகாஜனக்கூட்டத்தில் புத்தகப் பரிசுகள் அளிக்கப்பட்டன. அப்போது பரிசளித்தற்கு வேண்டிய புத்தகங்கள் பலவும் மாதர் காலாசாலைத் தமிழ்ப்பண்டிதர் ஸ்ரீமான் கா. ரா. நமசிவாயமுதலியாரவர்களாலும், கவர்ன்மெண்டு பென்ஷனர் ஸ்ரீமான் மயிலை முருகேசமுதலியார் அவர்களாலும் இலவசமாய் கொடுக்கப்பட்டன.

இச்சபையின் பேரவையினர் ஒருவரும், Messrs. Best & Co, துவிபாஷிகருமாகிய ஸ்ரீமான் யஸ். இரத்தினவேல் செட்டியாரவர்கள், 1917இல் சூன்மீ இப்பாடசாலைக்காக ஒருகட்டம் வாங்கி விட்டார்கள். அதனால் இச்சபையார் மாதந்தோறும் கொடுத்துக் கொண்டிருந்த பாடசாலை வாடகை ரூபா பத்து மீதியாயிற்று. செட்டியாரவர்கள் பாடசாலைக்குக் கட்டடம் வாங்கிவிட்டது மல்லாமல் அது கட்டப்பட்டிருக்கும் நிலத்திற்கும் மாதந்தோறும் 6 ரூபா வாடகையும் கொடுத்துவருகின்றார்கள். ஷே கட்டடத்தை இப்போது விசாலமாகக் கட்டத்தொடங்கியுள்ளார்கள்.

சைவம்.

1916 ஆவது வருடத்தில் சைவம் என்னும் பத்திரிகைக்குச் சந்தாதாரர்களா யிருந்தவர்களின் தொதை (ஆயுள் சந்தாதாரர்கள் நீங்கலாக)

780

1917இல்

ஷே

ஷே

810

1916இல் சேர்ந்திருந்த ஆயுள் சந்தாதாரர்கள்

108

1917இல் சேர்ந்த

ஷே

ஷே

81

ஆக கடந்த வருடம் வரையில் சேர்ந்திருந்த ஆயுள் சந்தாதாரர்கள்

189

இவர்களுள் 147 ஆயுள் சந்தாதாரர்கள் இரங்கோனிலிருந்து ஸ்ரீமான் மெ-செ-மெ-மெ- இராமநாதன் செட்டியாரவர்களாலும், ஸ்ரீமான் செவு-சித-சொக்கலிங்கச் செட்டியாரவர்களாலும் சேர்க்கப்பெற்றவர்கள். 25 ஆயுள் சந்தாதாரர்கள் ஸ்ரீமான் S. R. M. S. சதாசிவச் செட்டியாரவர்களால் சேர்க்கப்பெற்றவர்கள்.

இவர்களுள் கீழேகாட்டிய அறுவர் நீங்கலாக ஏனையோருடைய பெயர் முதலியன இதற்குமுன் வெளிவந்த பத்திரிகைகளில் காட்டப்பட்டுள்ளன.

1. அரு-ஆ-இலட்சுமணன் செட்டியாரவர்கள் (நா-லெ-அளகாபுரி) 85 மொகல் வீதி ரங்கோன்.

2. சுப-கண-உலகப்ப செட்டியாரவர்கள் (செ-கண-ராம-உல-ஒக்கூர்) 85 மொகல் வீதி ரங்கூன்.

3. சி-கரு-சி-சித-சோமசுந்தரம் செட்டியாரவர்கள் (உல-க-க-நா-சக்கந்தி) 85 மொகல் வீதி ரங்கோன்.

4. சுப-க-அ-அ-மு-வேலாயுதன் செட்டியாரவர்கள் (செவு-கி-வெ-நாட்டரசன்கோட்டை) 6 மொகல் வீதி ரங்கோன்.

5. N. A. S. சண்முகம் செட்டியாரவர்கள், பூந்தட்டான் செட்டி சாமில் ரங்கோன்.

6. நா-முரு-நாராயணன் செட்டியாரவர்கள் சி - மெ - வீதி புதூர், காரைக்குடி.

1916 ஆவது வருடத்தில் இப்பத்திரிகையின் வரவு	
(ஆயுள் சந்தா நீங்கலாக)	ரூபா 717
1917 ஷெ	ஷெ ,, 817

1916 லு இப்பத்திரிகையின் பொருட்டுச் செலவான தொகை	ரூபா 521
1917 லு ஷெ	ஷெ 928

1915, 1916 ஆம் வருடங்களிற் செய்யப்பட்டமை போலவே கடந்த 1917 ஆம் வருடத்திலும் வேறு சிப்பந்திகளின்றி சகல காரியங்களும் பத்திரிகாசிரியராலேயே நடத்தப்பட்டன. சென்ற வருடம் சூன் மீ முதல் சைவப்பத்திரிகை இச்சபையாரால் புதிதாகத் தாபிக்கப்பட்ட வைதிக சைவ அச்சுக்கூடத்தில் அச்சிடப்பட்டு வருகின்றது.

முதலில் 16 பக்கங்களோடு வெளிவந்த இப்பத்திரிகை சென்றவருட மத்தியிலிருந்து 24 பக்கங்களோடு வெளிவருகின்றது. காகிதப்பஞ்சம் நாளுக்கு நாள் மிகவும் அதிகப்பட்டுவந்தும், அதனால் சோர்வுறாமல் இச்சபையார் இன்னும் உயர்ந்த காகிதத்திலேயே பத்திரிகையை அச்சிட்டுவருகின்றார்கள்.

வைதிக சைவ அச்சுக்கூடம்.

இவ்வச்சுக்கூடம் 1917 ஓடு ஆன்மீ முதல் சென்னை பாளை யப்பன்வீதி 43வது எண்ணுள்ள வீட்டில் தாபிக்கப்பட்டு நடந்து வருகின்றது. இதன்பொருட்டு முதலில் ஒருடெம்மி அச்சியந்திரமும் சிலமரசாமான்களும் M. K. N. ஆறுமுகம் கம்பெனியில் 340 ரூபாவுக்கு வாங்கப்பட்டன. பிறகு கவான்மெண்டு அச்சுக்கூடத்தில் ஒரு ராயல் அச்சியந்திரமும், சிலபித்தளைச்சாமான்களும் மரசாமான்களும் 370 ரூபாவுக்கு ஏலத்தில் வாங்கப்பட்டன. இவையன்றி புதிய அச்சுகளும் இன்னும் சிலசாமான்களும் 340 ரூபாவுக்கு வாங்கப்பட்டுள்ளன. இப்போது அச்சுக்கூடத்திலிருக்கும் யந்திரங்கள் முதலிய சகலசாமான்களின் மதிப்பு சுமார் 1050.

காகிதப்பஞ்சத்தால்:கடந்தவருடத்தில் சைவப்பத்திரிகை சம்பந்தமான வேலைகள் தவிர வேறுவேலைகள் இதற் செய்யப்படவில்லை. வேறுவேலைகள் செய்யப்படாவிடினும் சைவம் முதன்மலரை மீண்டும் அச்சிட்டு வந்ததனாலும், முதன் மலரிலுள்ள ஞானப்பிரகாச சம்பாஷணையைத் தனியாய் எடுத்து அச்சிட்டமையாலும், சந்தாதாரர்களின் விலாசங்களையும் மற்றும் சபைக்கு வேண்டிய கடிதங்கள் முதலியவற்றையும் அச்சிட்டதனாலும், இவ்வச்சுக்கூடத்திற்குச் சென்றவருடத்தில் போதிய வேலையிருந்தது.

சிவஞானமுனிவர் புத்தகசாலை.

இப்புத்தக சாலைக்கு திருவாவடுதுறை யாதீனச் சைவப்பிரசாரகர் ஸ்ரீமான் தூத்துக்குடி பொ-முத்தையாபிள்ளையவர்கள் தாம் வெளியிட்ட “சிவஞானசித்தியார் சுபக்கம் மூலமும் பொழிப்புரையும்,” “சிவஞானபோதச் சிற்றுரைவிளக்கமும், ஸ்ரீமான் சி. ஏகாம்பரமுதலியாரவர்கள் “தேவாரம் வேதசாரம்” என்னும் நூலும், ஸ்ரீமான் கயப்பாக்கம். சதாசிவசெட்டியார் B. A. அவர்கள் சிவகீதையின் ஒருபகுதியும், “திராவிட வேதத்திரட்டும் ஸ்தலமான்மியச்சுருக்கமும்” என்கொடையாகக் கொடுத்தார்கள்.

இந்து சன்மார்க்க சபை.

தென் ஆப்பிரிக்கா புலோவேயாவில் தாபிக்கப்பெற்றிருக்கும் இத்திருக்கூட்டத்தின் கிளைச்சபையினராகிய இந்து சன்மார்க்க சபையார் சென்றவருடத்தில் 25 ரூபாவும், நிகழும் 1918ஆ ஜனவரி மீ ரூபா. 8-13-0ம் நன்கொடையாக அனுப்பினார்கள். இக் கிளைச்சபையின் முதல் வருடாந்தக்கூட்டத்தின் சபாக்கிரந்தமும் வரவுசெலவுகளைக்கும் அவர்கள் விருப்பத்தின்படி சைவம் 4-வது மலர் முதலாமிதழில் வெளியிடப்பட்டன.

வரவு செலவுக் கணக்கு.

சென்றவருடத்து வரவு செலவுக்கணக்கு இச்சபையினருள் ஒருவராகிய ஸ்ரீமான்-ச- சபாபதிமுதலியாரவர்களால் பரிசோதிக்கப்பெற்று இதின்மீறில் சேர்க்கப்பெற்றுள்ளது.

திருமுறை மகோற்சவம்.

வருடந்தோறும் செய்துவரும் வழக்கப்படி, இத்திருக்கூட்டத்தாரும், முத்தியாலுப்பேட்டை உமாமகேசுவரர் தமிழ்வேத பாராயண பக்தஜன சபையாருங்கூடி 1917ஆ நவம்பர்மீ 7-வ திருமுறை மகோற்சவம் கொண்டாடி முத்தியாலுபேட்டையிலிருந்து குளைவரையிற்போய் திருவண்ணாமலைக்குச் செல்லும் ஞான தீபக்குடையை யாராதனைசெய்தார்கள். தரிசனார்த்தமாகச் சென்ற சிவனடியார்களுக்கு கவுணியன் அச்சக்கூடத்தலைவர் ஸ்ரீமான் கா. முருகேசச்செட்டியாரவர்கள் மாகேசுர பூசைநடத்தினார்கள்.

வந்தனம்.

தம்மாலியன்ற அளவு பலவழிகளிலும் உண்மையாகவும், ஒழுங்காகவும் சைவசமய பரிபாலனஞ்செய்யும் இத்திருக்கூட்டத்தாரும் இவர்களுக்கு உதவிபுரிந்துவரும் போஷகர்களும் அபிமானிகளும் மற்றுமுள்ளாரும் ஸ்ரீ நடராஜப்பெருமானார் திருவருளால் சகலஐசுவரியமும் பெற்று நீழிவாழுமாறு அவ்விறைவர் திருவடிகளைத் தியானிக்கின்றோம்.

இங்ஙனம்.

உத்திரவரீன்படி,

இ. ஆதிமூலமுதலியார்,

காரியதரிசி.

சென்னைச் சிவனடியார் திருக்கூட்டத்தின்

1917ஆ வரவு செலவுக் கணக்கு.

வரவு.	ரூ.	அ.	ப.
1917ஆ ஜனவரிமீ 1உ இருப்பு	1097	14	8
மகாசபையார் மாதச்சந்தா	267	8	0
சைவப் பத்திரிகையின், வருடச்சந்தாவும் முன்			
வருடப் பத்திரிகை விற்பனையும்	803	14	0
சைவப் பத்திரிகையின் ஆயுள் சந்தா	760	0	0
விளம்பர வரவு	12	12	0
பாடசாலை பிள்ளைகள் சம்பளம்	199	7	0
ஷே அரகாங்கத்தார் உதவி	203	0	0
சேவிங்ஸ் பாங்கு வட்டி.	12	4	5
ஆப்பிரிக்கா இந்து சன்மார்க்கசபையின்			
நன்கொடை	25	0	0
சுப்பிரமணியம் பாடசாலையில் சமய			
போதனை செய்ததற்கு	33	12	6
நானாவித சில்லரை வரவு	14	10	6
ஆக மொத்த வரவு.	3430	3	1
அடுத்த பக்கத்திற் காட்டியபடி மொத்த செலவு	3012	5	7
1917ஆ டிசம்பர்மீ 31உ இருப்பு	417	13	6

1917ஸ்ரீ வர்ஷ செலவுக் கணக்கு.

செலவு.	ரூ. அப.	ரூ. அப.
சைவப் பத்திரிகை.		
காகிதம் (முதல் மலரின் இதழ்கள் சில வற்றை இரண்டாமுறை அச்சிட்டதற்கு வாங்கிய காகிதத்தின் விலை உட்பட)	574 1 10	
அச்சுக் கூலி	56 12 0	
தபாற்செலவு	263 4 6	
தைத்தல் முதலியவற்றின் பொருட்டு நேர்ந்த செலவுகள்	33,8 11	927 11 3
பாட்சாலை.		
உபாத்தியாயர்கள் சம்பளம்	389 1 3	
வாடகை	57 0 0	
வேலைக்காரர்	48 0 0	
ரிஜிஸ்டர் புத்தகங்கள் மை		
காகிதம் முதலியவைகளுக்கு	32 13 7	526 14 10
அச்சுக்கூடம்.		
யந்திரங்களும், அச்சுகளும், பித்தளை இரும்பு மரசாமான்களும்	1051 4 1	
வீட்டுவாடகை	33 9 3	
சிப்பந்திகள்	166 0 2	
மை வச்சிரம் வண்டிசத்தம் முதலிய பல சில்லரை செலவுகள்	62 9 7	1313 7 1
தண்டற்காரர்சம்பளம்		40 0 0
கடன்		38 11 7
காரியதரிசிக்கு லிகிதர் செலவு		97 14 10
ஞானப்பிரகாச சம்பாஷணை யச்சிட்டதற்கு வாங்கின காகிதம்		44 2 0
திருமுறை உற்சவம், வருடோற்சவம் வண்டிச் சத்தம் முதலிய சில்லரை, செலவுகள்		23 8 0
ஆகமொத்த செலவு		3012 5 7

கணிதபரிசோதகர்

சு. சபாபதி முதலியார்.

காரியதரிசி

இ. ஆதிமூல முதலியார்.

சென்னைச் சிவனடியார் திருக்கூட்டத்தின்

போஷகர்கள்.

ஸ்ரீமான் எஸ். இரத்தினவேல்செட்டியாரவர்கள்

துவிபாஷிகர், மெஸ்ஸர்ஸ் பெஸ்ட் அண்டு கோ.

,, ராவ்சாஹிப் பி. மாசிலாமணிமுதலியாரவர்கள்

இஞ்ஜினீரிங் கன்ட்ராக்டர்.

,, ராவ்பஹதூர் கே. வைத்தியலிங்கம்பிள்ளையவர்கள்

ப்ரெஸிடென்ஸி போஸ்ட்மாஸ்டர்.

,, வி. முத்தையாபிள்ளையவர்கள்

வர்த்தகர், பெரியண்ணமுதலிவிதி சென்னை.

,, ஆர். காசிவிசுவநாதமுதலியாரவர்கள்

பொடி புகைபிலை வர்த்தகர், சென்னை.

,, திரு. சபாபதிமுதலியாரவர்கள்

ரிடைர்ட் சப் இஞ்ஜினீர், தங்கசாலைவிதி, சென்னை.

,, வி. மாசிலாமணிப்பிள்ளையவர்கள் B. A. B. L.,

ஐகோர்ட்டு.

நிர்வாக சபையார்.

சபைத்தலைவர்.

ஸ்ரீமான் ச. இராஜாகண்ணுமுதலியாரவர்கள் பி. ஏ.

சூபரிண்டெண்டெண்டு, அக்கவுண்டாண்டு ஜனரல் ஆபீஸ்

உதவிசபைத்தலைவர்.

,, தி. த.கனகசுந்தரம்பிள்ளையவர்கள் பி. ஏ.

சூபரிண்டெண்டெண்டு, வர்னாகுலர் ஸ்டேஸ்

மதராஸ் கிறிஸ்தியன் காலேஜ்.

காரியதரிசி.

,, இ. ஆதிமூல முதலியாரவர்கள், கவன்மெண்டு

பென்ஷனர்.

உதவிகாரியதரிசி.

,, பி. வி. சமரபுரிமுதலியாரவர்கள்

கிளார்க்கு, ரெயில்வே ஆபீட் ஆபீஸ்.

பாடசாலை காரியதரிசி (கரேஸ்பாண்டெண்டு.)

ஸ்ரீமான் மணி. திருஞானசம்பந்தமுதலியாரவர்கள்
கிளார்க்கு, ரெயில்வே ஆடிட் ஆபீஸ்.

அத்தியட்சர்கள்.

,, திரு. சபாபதி முதலியாரவர்கள், ரீட்டைர்ட் ஸப் இன்ஜினீர்,
யஸ். விநாயக முதலியாரவர்கள் பி. ஏ.

குபரின்டெண்டெண்டு, அக்கவுண்டாண்டு

ஜெனரல் ஆபீஸ்.

,, மணி. திருநாவுக்கரசு முதலியாரவர்கள்
முத்தியாலுப்பேட்டை ஹைஸ்கூல் தமிழ்த்

தலைமைப் பண்டிதர்.

,, பா. கண்ணப்ப முதலியாரவர்கள்

கிளார்க்கு, ரிவினியு போர்டு ஆபீஸ்.

,, ஆர். துரைசாமிமுதலியாரவர்கள், கிளார்க்கு,

மதராஸ் ரெயில்வே கொஆபரேடிவ் ஸ்டோர்ஸ்.

,, ஆர். பி. துரைசாமி முதலியாரவர்கள்

கவர்ன்மெண்டு பென்ஷனர்.

,, வா. தி. கோவிந்தராஜமுதலியாரவர்கள்

கிளார்க்கு, ரிஜிஸ்ட்ரார் ஆப் கோஆப ரேடிவ் க்ரெடிட்

ஸொஸைட்டிஸ் ஆபீஸ்.

கணிதபரிசோதகர்.

ஸ்ரீமான் சு. சபாபதி முதலியாரவர்கள்.

சாமாசிகர் (அங்கத்தினர்.)

ஸ்ரீமான், மி. பார்த்தசாரதி நாயுடு அவர்கள் ஜெயராம முதலியா
ரவர்கள், வாழைப்பழக் கிடங்கு.

,, கா. ரா. நமசிவாய முதலியாரவர்கள், தமிழ்ப்பண்டிதர்.

,, பி. லோகநாதமுதலியாரவர்கள், கண்ட்ராக்டர்.

,, மயிலை. முருகேச முதலியாரவர்கள், கவர்ன்மெண்டு

பென்ஷனர்.

ஸ்ரீமான், பெ. சபாபதிமுதலியாரவர்கள், மணிலாகிடங்கு.

„ கே. சிவசங்கர முதலியாரவர்கள், டெலிகிராப் ஆபீஸ்.

„ எஸ். டி. சமரபுரி முதலியாரவர்கள், ஷிப்பிங் அண்டு
க்ளியரிங் ஏஜெண்டு.

„ ஆர். விசுவநாதம் செட்டியாரவர்கள், வர்த்தகர்.

„ கு. அ. று. சுப்பராய செட்டியாரவர்கள்,
ஒற்றைவாடை அரிசிமண்டி.

„ கோ. கணேசம், நீலகிரி, கோடப்பமந்து காப்பிவர்த்தகர்.

„ கோ. ஆறுமுகமேஸ்திரியவர்கள், ஷே

„ கோ. சக்கிரபாணிமுதலியாரவர்கள், அப்பா அண்டு கோ.

„ க. தே. சபாபதி செட்டியாரவர்கள்,
ஒற்றைவாடை அரிசிமண்டி.

„ பொ. அரங்கநாதமுதலியாரவர்கள், ஹோ அண்டு கோ.

„ தி. சுப்பராயநாயகரவர்கள், வர்த்தகர் திருவல்லிக்கேணி.

„ அ. சிங்காரவேலு செட்டியாரவர்கள், திருவல்லிக்கேணி.

„ பெங்களுர்-நாகரத்தினம் அம்மாள் அவர்கள்,
சங்கீதபண்டிதை.

„ ம. மு. கோவிந்தராஜ செட்டியாரவர்கள்,
திருவல்லிக்கேணி அரிசிமண்டி.

„ வி. எஸ். தெய்வசிகாமணி முதலியாரவர்கள், கிளார்க்கு
எம். அண்டு எஸ். எம். ரெயில்வே இராயபுரம்.

„ பார்த்தசாரதி முதலியாரவர்கள், வெற்றிலை வர்த்தகர்.

„ எஸ். சமரபுரிச் செட்டியாரவர்கள், மானேஜர்,
பெஸ்டி அண்டுகோ ஆயல்மில்.

„ சி. பா. கங்காதர முதலியாரவர்கள்,
ஜவுளி பொடிவியாபாரம்.

„ பி. எம். முருகேச முதலியாரவர்கள்,
காக்ஸ்டன் அச்சக்கூடம்.

„ கூ. சிவவாசுதேவ முதலியாரவர்கள். அக்கவுண்டண்டு,
எம். அண்டு. எஸ். எம். ரெயில்வே.

„ சி. கன்னையநாயுடு அவர்கள்,
காக்ஸ்டன் அச்சக்கூட அதிபர்

- ஸ்ரீமான் எம். நடேசமுதலியாரவர்கள்,
கார்ப்பொரேஷன் ஓவர்கீயர்.
- „ ஜி. முருகேசமுதலியாரவர்கள், கிளார்க்கு,
மெக்டவல் கம்பெனி.
- „ எம். இராமலிங்கமுதலியாரவர்கள்,
வந்தத்தகர் கொண்டிதோப்பு.
- „ டி. வி. சூப்புசாமிமுதலியாரவர்கள்,
ஷரப், தாலுக்கா ஆபீசர்.
- „ வி. எஸ். பவானந்தம்பிள்ளையவர்கள்,
5 ரெயில்கோட் பெங்களூர்.
- „ கே. லோகநாதமுதலியாரவர்கள், அச்சக்கூடத்தலைவர்,
வைத்தியநாதமுதலி வீதி.
- „ முத்துசர்மி முதலியாரவர்கள்,
மதராஸ் பாங்கி முருகேசமுதலியார் குமாரர்.
- „ வி. நாராயணசாமி முதலியாரவர்கள்,
கிளார்க்கு போர்ட் ட்ரஸ்டு ஆபீஸ்.
- „ வெங்குபிள்ளையவர்கள், ரிடைர்ட் டிப்டி கலெக்டர்.

பிருஹஜ் ஜாபாலோப நிஷத்து.

பஸ்மவைபவம்.

1. தத்தரைதே ஸ்லோகாபவந்தி தேனாதீதம் ஸ்ருதம்தேன தேனஸர்வ
ஏன விப்ரேணகிரவி த்ரிபுண்ட்ரம் பஸ்மநாத்ருதம். [மனுஷ்டிதம்]

(இ-ள்.) எந்தப் பிராம்ஹணனால் சிரஸ்வலில் பஸ்மத்தினால்
திரிபுண்டரதாரணஞ் செய்யப்பட்டதோ, அவனால், ஸர்வமும்
அத்தியயநஞ் செய்யப்பட்டனவாம். ஸர்வமுஞ் சிரவணஞ்செய்
யப்பட்டனவாம். ஸர்வமும் அதுஷ்டிக்கப்பட்டனவா மென்றறிக.

2. த்யக்தவர்ணஸ்ர மாசாரோ லுப்தஸர்வ க்ரியோபியஃ
ஸக்ருத்திர்யக் த்ரிபுண்ட்ரங்க தாரணாத்லோபி பூஜ்யதே.

(இ-ள்.) வர்ணச்சிரமாசாரங்களைக் கைவிட்டவனும், சர்வசத்
கிரியைகளும் லோபித்தவனுமானாலும் ஒருதரந்திரியக் புண்டரத்
தைத் தரித்தமாத்திரத்திற் பூஜ்பனாப் ஷ்டிகெருன் என்பதாம்.

3. ஏபஸ்மதாரணம் த்யக்த்வா கர்மகுர்வந்தி மானவா:

தேஷாந்நா ஸ்த்யபிவா மோக்ஷஸ் ஸம்ஸாராஜ் ஜன்மகோடிபி:

(இ-ள்.) எவர்களானால் பஸ்மதாரணத்தைத் தள்ளிக் கர்மங்களைச் செய்கிறார்களோ, அவர்களுக்குக் கோடிஜன்மமெடுத்தாலும் ஸம்ஸாரதுக்கந்தாண்டி மோக்ஷமடையும்வழி கிடையாது என்பதாம்.

4. மஹாபாதக யுக்தாநாந் பூர்வஜன்மாஜி தாகஸாம்

திரிபுண்ட்ரோத் தூளனேத்வேஷோ ஜாயதே ஸுத்ருடம் புதா:

(இ-ள்.) இந்தஜன்மத்தில் மஹாபாதகங்களுடன் கூடினவர்களும், பூர்வஜன்மங்களில் சம்பாதித்த பாபங்களுள்ளவர்களுமான பதிதர்களுக்கே திரிபுண்டரத்திலும், உத்தூளனத்திலும் பலமான துவேஷமுண்டாகும். ஹேவித்வான்களே அறிமூல்க ளென்றபடியாம்.

5. ஏஷாம் கோபோபவேத் ப்ரம்ஹம் லலாடே பஸ்மதர்ஸநாத்

தேஷாமுத்பத்தி ஸாம்கர்ய மனமேயம் விபஸ்சிதா.

(இ-ள்.) எவர்களுக்கு அன்னியனுடைய நெற்றியில் பஸ்மத்தைக் கண்டமாத்திரத்தில் கோபமுண்டாகிறதோ, அவர்கள் பலர்க்குப் பிறந்தவர்களென்று வித்வான்களறியத்தக்கது என்பதாம்.

6. ஏஷாந்நாஸ்தி முனேஸ்ரத்தா ஸ்ரௌதே பஸ்மனிஸர்வதா

கர்ப்பாதானுனி ஸம்ஸ்கார ஸ்தேஷான்னாஸ்தி திரிஸ்சய:

(இ-ள்.) ஹேமுனியே! எவர்களுக்குச் சுருதியிற் சொல்லிய பஸ்மத்தி லெப்பொழுதுஞ் சிரத்தையில்லையோ, அவர்களுக்குக் கர்ப்பாதான முதலான ஸம்ஸ்காரங்கள் நடக்கவில்லையென்று நிச்சயிக்கவேண்டியது என்பதாம்.

7. ஏபஸ்மதாரிணம் த்ருஷ்ட்வாநரா: குர்வந்தி தாடனம்

தேஷாம் சண்டாளதோஜன்ம ப்ரம்மன்னுஹ்யம் விபஸ்சிதா.

(இ-ள்.) எவர்கள் பஸ்மதாரியைக்கண்டு தங்கள் தலைகளில், மார்புகளில், மனுகளிலாவது அடித்துக்கொள்ளுகிறார்களோ, அவர்கள் பிராம்ஹணர்களாயிருந்தாலுஞ் சண்டாளனுக்குப் பிறந்தவர்களென்றாகிக்கத்தக்கது என்பதாம்.

8. ஏஷாம் க்ரோதோ பவேத் பஸ்மதாரணே தத்ப்ரமாணகே

தே மஹாபாதகையுக்தா இதி ஸாஸ்த்ரஸ்ய நிஸ்சய:

(இ-ள்.) எவர்களுக்குப் பஸ்மதாரணத்திலும், அதின் பிரமாணங்களான இந்தவுபரிஷித் வசனங்களிலுங் கோபமுண்டாகிறதோ,

அவர்கள் மஹாபாதகங்களுடன் கூடினவர்களென்பது சாஸ்திர நிச்சயமென்பதாம்.

9. த்ரிபுண்ட்ரம் யேவிரிந்தந்தி நிந்தந்தி சிவமேவதே
தாரயம்திசயே பக்த்யா தாரயம்தி சிவம்சதே.

(இ - ள்.) திரிபுண்டரத்தை யெவர்கள் நிந்திக்கிறார்களோ, அவர்கள் சிவனையே நிந்திக்கின்றவராவர். எவர்கள் பக்தியுடன் அதைத் தரித்துக் கொள்ளுகிறார்களோ, அவர்கள் சிவனையே தரித்துக் கொள்ளுகின்றவராவர் என்பதாம்.

10. திக்பஸ்ம ரஹிதம்பாஸம் திக்கிராம மசிவாலயம்
திகனீசார்சனம் ஜன்ம திக்வீத்யா மசிவாத்திகாம்.

(இ-ள்.) பஸ்மமில்லாத நெற்றியைக்கூடு. சிவாலயமில்லாத கிராமத்தையுங் கொளுத்து. சிவபூஜையில்லாத ஜன்மத்தையுஞ்சூடு. சிவஸ்வரூபமில்லாத வித்தையையுஞ்சூடு. என்பதாம்.

11. ருத்ராக்னேர்யத்பரம் வீர்யம் யத்பஸ்ம பரிகீர்த்திதம்
தஸ்மாத்ஸ்ரவேஷு காலேஷு வீர்யவான் பஸ்மஸம்யுதஃ.

(இ-ள்.) உருத்திராக்கினிபின் சிரேஷ்டமான வீரியமானது பஸ்மமென்று சொல்லப்பட்டது. ஆகையால், ஸர்வகாலங்களிலும் பஸ்மத்துடன் கூடினவனே வீரியமுள்ளவனாகின்றான் என்பதாம்.

12. பஸ்மநிஷ்டஸ்ய தஹ்யம்தே தோஷாபஸ்மாக்கினி ஸங்கமாத்
பஸ்மஸ்னான விசத்தாத்மா பஸ்மநிஷ்ட யிதிஸ்மருதஃ.

(இ-ள்.) பஸ்மநிஷ்டையிலிருக்கிறவனுக்குப் பஸ்மாக்கினி சங்கமத்தால் ஸகலதோஷங்களுந் தகிக்கப்பட்டுப்போய்விடும். பஸ்மஸ்நானத்தால் விஸுத்தாத்மா வானவனே பஸ்மநிஷ்டனென்று ஸ்மரிக்கப்பட்டான் என்றபடியாம்.

13. பஸ்ம ஸந்தித்த ஸர்வாங்கோ பஸ்மதீப்த த்ரிபுண்ட்ரகஃ
பஸ்ம சாயீச புருஷோ பார்மநிஷ்ட யிதிஸ்மருதஃ.

(இ-ள்.) பஸ்மத்தாற் பூசப்பட்ட ஸர்வாங்க முள்ளவனும், பஸ்மத்தாற் பிரகாசிக்கின்ற திரிபுண்டரமுள்ளவனும், பஸ்மத்தில் சயனித்துக் கொண்டவனுமான புருஷனே பஸ்மநிஷ்டனென்று ஸ்மரிக்கப்பட்டான் என்றபடியாம்.

ஸ்ரீ ஹரதத்தாசாரிய சுவாமிகள்

சரித்திரத்தின் ஓர் பகுதி.

(39-வது பக்கத்தொடர்ச்சி.)

ஓர்நாள் அவர் வைசுதேவஞ்செய்து தமது கிருகத்துவாயிலிலே வந்து அதிதிகள் வருகின்றார்களா வென்று பார்க்குமிடத்து ஒரு சிவபக்தர் ஆங்குவந்தார். அவரை அழைத்துக்கொண்டு போய் அறுசுவையோடு போசனஞ்செய்வித்து, தாமும் போசனஞ் செய்து அவரோடு தாமும் தாம்பூலஞ் செய்துகொண்டிருக்குங்கால், அந்த அதிதிப்பிராமணர் ஆசாரியுரைநோக்கி, சுவாமி, தங்களுக்குக் கேஷத்திரமிருக்கின்றதா? தாங்கள் செய்யும் உபசாரம் ராஜோபசாரமாருயிக்கின்றதே! என்று கேட்ப, அதைக்கேட்ட ஆசாரியர் எனக்குள்ள கேஷத்திரம் உழப்படாததும், சலம்பாய்ச்சப்படாததும், தீர்வைகொடுக்கப்பெறாததும், இருபோகமின்றி ஒருபோக முடையதும், குளிர்ச்சியாகிய முனையுடைய நதிப்பிரவாக முடையதும், எப்பொழுதும் உபாதியின்றி போகமுடைய தாயுமுள்ள கேஷத்திரமேயாம். என்று—

அந்நேரமே கேஷத்திரமங்கிஷ்டபச்யமநர்க்கபாகத்விதீயோபபந்நம் ஊஷ்பௌஷ்டேசாம்குரமுந்நீகமத்யத்ஸதாபோகமுபாதித்ந்யம்.

என்னும் இந்த சுவோகத்தைச் சொல்லக்கேட்ட பிராமணர் ஆச்சரியமடைந்து, பின்னரும் அநேக சிவகதைகளை ஆசாரியர்வாயிலாகக் கேட்டு, நாம் கிருதார்த்தராயினேம் என்று சந்தோஷத்தோடு விடைபெற்றுக்கொண்டு தம் வீடு சார்ந்தார்.

அரதத்தாசாரியர் ஓர்நாள் சிவத்தியான பராயணராய் பிரமயஞ்ஞத்தின் பொருட்டுக் காவேரி தீர்த்தத்துக்குப் போயிருந்தார். அப்போது ஆங்குவந்த சண்டாளன் சண்டாளி என்னும் ஒருவருள்ளே சண்டாளியானவன் காவேரியைப் பரிசிக்கும்பொருட்டுப் போக, புருஷன் அவனைநோக்கிக் காவேரிசலத்தைத் தொடாதே என்றான். அதைக்கேட்ட நாயகி ஸ்நானஞ்செய்தலினாலும் தரிசித்தலினாலும் காவேரி மகாபாபங்களை யெல்லாம் போக்குகின்றாளென்று சொல்லப்படுகின்றதே, பிராணநாயகரே! இங்ஙனம் நீவிர்சொல்லி என்னைத் தடுக்கவேண்டியது என்னை என்றான். அதற்கு அவன் அவளை நோக்கிக் காவேரி தீரத்திலே எவ்வளவு மணலுண்டோ அவ்வளவுஞ் சிவலிங்கரூபமாம். நாயகையினாலே பரிசிக்கப்படாது என்றான். இந்த வார்த்தையைக்கேட்ட ஆசாரியர் சம்பந்தத்திலே நின்று அச்சண்டாளனுடைய பாதத்திலே விழுந்து வண

ங்கி, அவன் கழற்றிவிட்ட செருப்பைத் தமது தலையிலேவைத்து, ஆனந்தக்கூத்தாடி, உலகத்திலே சிலர் ஞானத்தை அவலம்பனஞ் செய்கின்றார், வேறு சிலர் கன்மத்தை அவலம்பிக்கின்றார், நாமோ சிவபக்தருடைய பாதரக்ஷையை அவலம்பிக்கின்றோம்,—

ஞானாவலம்பிநேசித்தேசித்தகர்மாவலம்பிநஃ

வயந்துசிவபக்தநாம்பாதரக்ஷாவலம்பிநஃ.

என்னுங் கருத்தையுடைய இந்த சலோகஞ்சொல்லிச் சமஸ்தப்பிராணிகளையும் சிவசொருபமாகப் பாவித்து வருவாராயினர்.

ஓர்நாள் இவருக்குப் பாகஞ்செய்யப்பட்ட சாலையினுள்ளே நாயொன்று பிரவேசித்து அன்னத்தை உண்ண, அதைக்கண்ட ஆரதத்தாசாரியர் சிவபிரானே நாய்ரூபமாய் வந்துண்டாரென்று நினைந்து, அதனால் அதனைச் சிவநின்மாலியமாய்க்கொண்டு சிவத்தியானத்தோடு பந்துக்களுடன் அதனைப் புசித்தார்.

மற்றோர்நாள் ஆரதத்தாசாரியர் அப்பியங்கஸ்தானஞ் செய்து விட்டுக் காவேரிக்குப் போயினர். மடிசஞ்சி பாத்திரமுதவியன எடுத்துக்கொண்டு போகும்போது சிவபிரான் ஓர் விருத்த சண்டாளனுய்க் கோல யூன்றிக்கொண்டு தினவார்த்தை பேசி அவரைச் சமீபித்து, நாதரே! தாகத்துக்குச் சலமில்ல! பசி என்னை வாட்டுகின்றது. அஃற்கொரு வழிகாட்டல் வேண்டுமென்று கேட்ப, உடனே அவர் தமது கிருகத்துக்கு வந்து வடித்தகஞ்சி கொண்டு வந்து அவருக்கு வார்த்துவிட, அவரும் அதைக் குடித்துப் பசி தீர்ந்தார்.

தென் ஆப்பிரிக்கா ஆயுள் சந்தாதாரர்கள்.

தென் ஆப்பிரிக்கா புலாவேயோவிலிருக்கும் ஸ்ரீமான் - க. கிருஷ்ணபடையாட்சியவர்களும் முதலி அண்டு நாயுடு அவர்களும் ஆயுள் சந்தாதாரர்களாய்ச் சேர்ந்து 3 பவுன் அனுப்பினார்கள்.

சந்தாதாரர்கள்.

நமது சந்தாதாரர்கள் ஒவ்வொருவரும் சிறிது முயற்சி செய்தால் இப்பத்திரிகை ஆயிரக்கணக்காய்ப் பரவும். இதை நாம் பல முறை பலவாறாக விளக்கியும் நமது நேயர்கள் கவனியாமலிருப்பது சைவ சமயத்தின் துர்ப்பாக்கியம் போலும்.

தேவாரம் வேதசாரம்.

இந்தூல் கர்சிவாசி சாம்பவஸூர் சேந்திநாதையரவர்களால் வடமொழி தென்மொழி வேதங்களின் ஒற்றுமைகாட்டி 112 விஷயங்களாகச் சிவ நேசச் செல்வர்கள் யாவரும் இலகுவில் அறிந்துகொள்ளுமாறு எழுதி இரண்டு திருவுருவப் படங்களோடு அச்சிடப்பட்டிருக்கின்றது. (தபால் சார்ஜ் நீங்கலாக) ரூபா 3 0 0.

சிவஞானபோத வசனாலங்கரரதீபம்.

இந்தூல் ஷை தூலாசிரியர் சேந்திநாதையரவர்களால் யாவரும் உணரும் பொருட்டு இலகுவான வசனநடையில் எழுதப்பட்டு ஒவ்வொரு குத்திரத்தின் இறுதியிலும் வினாக்களும் அவற்றின் விடைகளை உணருமாறு அதன் எண்களும் குறிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இதில் பொல்லாப் பிள்ளையார், தக்ஷிணமூர்த்தி முதலிய 5 படங்கள் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன. (தபால் சார்ஜ் நீங்கலாக) ரூபா 2 8 0.

1. சிவலிங்க மகத்துவம். (விலை அணா 4.)
2. திருநீற்றின் உண்மை. (விலை அணா 4.)
3. மகாவுக்கிர வீரபத்திராஸ்திரம். (விலை அணா 8.)

சி. ஏகாம்பரமுதலியார்,

24, சாமிபண்டார வீதி,
சிந்தாதிரிபேட்டை, சென்னை.

ஆத்திசூடி முதற்குத்திர விருத்தியுரை.

இதில் அறஞ்செய விரும்பு என்னும் முதற்குத்திரத்திற்கு அதிலுள்ள பல அரியபெரிய நுண்ணிய தத்துவார்த்தங்களையும் இலக்கிய விலக்களை விசேடங்களையும் நன்குமிக விளக்கி விருத்தியுரை எழுதப்பட்டு நல்ல கடிதத்தில் அச்சிடப்பட்டிருக்கிறது. [விலை அணா 4.]

மஞ்சிகள் ஐந்திணைச் சிறுநிகண்டு.

இது இதுகாறும் வெளிவராத மிகப்பழைய நிகண்டு. இதனுள் தற்காலம் வெளிவந்துள்ள பல நிகண்டுகள் அகராதிகளில் காணக்கூடாத பலசொற்கள் இருக்கின்றமையின் இந்தூல் தமிழ் கற்றவர் கற்கின்றவர் கற்பவராகிய ஒவ்வொருவருடைய கையிலும் இருக்கவேண்டியது அவசியமாம். [விலை அணா 2.]

இவை வேண்டுவோர் கீழ்க்கண்ட விலைகளைக் கொடுத்துக்.

[தபாற் கூலி முதலியன வேறு.]

தி. பொன்னுசாமி முதலியார்,

பழந்தமிழ்ப் புத்தகசாலை,

கெண்டி, சைதாப்பேட்டை போஸ்டு, மதராஸ்.

ஸ்ரீ சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகளது சரித்திரஉண்மையை விளக்கும்
ஆசார்ய பிரபாவம்.

இந்தால் இதுவரையில் வெளிவராத புதுமாதிரியான நூல், இதில் சுந்தரமூர்த்திராயனார் சரித்திரமனைத்தும் தத்துவார்த்த சகிதமாய் எழுதப்பட்டுள்ளது. இந்தாலெங்கும் சைவசித்தாந்த சாஸ்திர உண்மைகளைக் காட்டியிருத்தல் நூலாசிரியரின் ஆசாரியபத்தி, சித்தாந்த சாஸ்திர வாராய்ச்சி, திருத்தொண்டர் புராணவாராய்ச்சி உழைப்பு என்னும் இவைகளை நன்குவிளக்கும். இது ராயல் பதினாறுபக்க அளவினதாய், 432 பக்கங்களோடு உயர்ந்த காகிதத்தில் அச்சிடப்பெற்று காலிகோபைண்டு செய்யப்பட்டுள்ளது. இதின் விலை ரூபா 2-0-0. சைவம் சந்தா தாரர்களுக்கு ரூபா 1-8-0. வேண்டுமோர் எமக்கேனும், சென்னை வேப்பேரி, ரண்டால்ஸ் சாலை 19 வது நெ. வீட்டிலுள்ள ஷே நூலாசிரியர் வித்வான் கா. ஏ. ஆலாலசந்தரம்பிள்ளை யவர்களுக்கேனும் எழுதி வீ. பி. தபால் மூலமாகப் பெற்றுக்கொள்க.

இ. ஆதிமூலமுதலியார்,
(ப - ர்.)

இதனடியிற் குறித்த மிக்க உபயோகமுள்ள புத்தகங்கள் எம்மிடத்தில் கீழ்க்கண்ட குறைந்த விலைக்குக் கிடைக்கும்.

ரூ.அ.ப.	ரூ.அ.ப.
பாரதச்சுருக்கம் 3-8-0	மார்க்கண்டேயபுராணம் 1-8-0
கம்பராமாயணம் 2-0-0	ஸ்ரீ தாயுமானசுவாமிகள் பாடல் மெய்கண்ட விருத்தியுரை. பலநூல்களைப் படித்து அரிதில் அறியும் வேத சிவாகமங்களின் ஞானபாதப் பொருள்களை யெல்லாம் பலபிரபல பிரமாணங்களோடு இவ்வுரையில் இலேசாய் அறியக்கூடும் 3-8-0
வில்லிபுத்தூராமுவார்பாரதம் 3-0-0	நளவீம்பாகசாஸ்திரம் 1-4-0
திருவிளையாடற்புராண வசனம் 64 பட்டங்களுடன் 1-8-0	சப்தரிஷிவாக்கியம் சுத்தப் பதிப்பு 4-0-0
ஷே கிளேசு கடிதம் 2-4-0	மூலிகை மர்மம் 4 பாகமுஞ் சேர்ந்தது 2-0-0
மனுதர்மசாஸ்திர வசனம் 3-0-0	சீகாளத்திபுராணம் மூலமும் உரையும் 2-8-0
பெரியபுராண வசனம் ரப்பு 72 பட்டங்களுடன் 1-8-0	பட்டணத்தடிகள் புராணம் மூலமும் உரையும் 1-8-0
ஷே கிளேசு கடிதம் 2-4-0	பட்டணத்தடிகள் பிரபந்த விருத்தியுரை 2-8-0
ஸ்ரீ தாயுமானசுவாமிகள் பாடல் மூலம் 1-0-0	சிவரகசியம் (ஒருபாகம்மாத்திரம் வெளிவந்திருக்கிறது) 3-8-0
அடங்கன்முறை 4-8-0	* இங்கிலீஷ் வயித்தியசாஸ்திரம் (தமிழில்) 3-8-0
விஷ்ணுபுராண வசனம் 2-8-0	பழனித்தலபுராண வசனம் 0-8-0
கருடபுராண வசனம் 0-4-0	
ஷே திக்கு பட்டத்துடன் 0-8-0	
வள்ளலார் சாஸ்திரம் 1-8-0	
திருக்குறள் உரை 0-12-0	
ஷே கிளேசு கடிதம் 2-0-0	
திருவிளையாடற்புராண மூலம் 2-0-0	
மகாராஜாதுறவு மூலம் 0-10-0	
பிரமோத்திரகாண்டம் [ரை 1-8-0	
உபதேசகாண்டம் விருத்தியு 5-0-0	
திருமலர் திருமந்திரம் 1-8-0	
ஷே அரும்பட்டகுறிப்புரையுடன் 3-8-0	

இ. கண்ணப்ப முதலியார்,
43, பாளையப்பன் வீதி, ஏழுகிணறு, சென்னை.

உ
சிவமயம்.
திருச்சிற்றம்பலம்.
சைவம்.

இது
சென்னைச் சிவனடியார் திருக்கூட்டம்
எனப் பெயரிய
சைவ மஹா சபையின்
மாதாந்தப் பத்திரிகை.

மலர் 4 | காலயுத்திஸ் ஆனிமீ-1918ஸ் ஐ-ஒன்மீ | இதழ் 6.

உள்ளுறை.	பக்கம்.
சிவஞானபோதம்	121
உண்மைச்சைவம் உலகத்திலுண்டா?	125
குகன் என்னும் திருநாட விளக்கம்	127
எந்தச்சமயத்தையும் அறுவழிக்கலாமா	129
பரமதபங்க வினாவிடை	134
சிவபெருமான் தோத்திரப்பிரியர்	137
கோச்செங்கட் சொழநாயனார் புராணம்	143

இஃது
திருப்பாதிரிப்புலியூர் ஞானியார்மடாலயம்.
ஸ்ரீலக்ஷ்மி - சிவசண்முக மெய்க்ஞான சிவாசாரிய கவாம்கருத்துக்
சமர்ப்பிக்கப்பெறுவது.

பத்திரிகாசிரியர்
இருக்கம் - ஆதி முல முதலியார்.
(Retired Accountant, Military Accts., Department.)
நெ. 43, பாளையப்பன்வீதி, ஏழகிணறு, சென்னை.

வைதிக சைவ அச்சுக்கூட்டம்.
1918
தபாற்செலவு உட்பட வருடச்சந்தா ரூபா ஒன்று.

சென்னைச் சிவனடியார் திருக்கூட்டத்தின்

— போஷகர்கள். —

ஸ்ரீமான் யஸ். இரத்தினவேல் செட்டியாரவர்கள்

Dubash, Messrs. Best & Co.

„ வி. மாசிலாமணிப் பிள்ளையவர்கள் பி. ஏ., பி. எல்.

Official Referee, High Court.

„ ராவ்சாஹிப் பி. மாசிலாமணி முதலியாரவர்கள்

Engineering Contractor.

„ ராவ்பஹதூர் கே. வைத்தியலிங்கம் பிள்ளையவர்கள்

Presidency Post Master.

„ வி. முத்தையா பிள்ளையவர்கள்

Merchant, Periyanna Moodaly Street, Madras.

„ ஆர். காசிவிசுவநாத முதலியாரவர்கள்

Snuff & Tobacco Merchant, Madras.

„ திரு. சபாபதி முதலியாரவர்கள்

Retired Sub-Engineer, Mint Street.

அறிக்கை.

எமக்குக் கடிதம் எழுதும் சந்தாதாரர்கள் தங்கள் சந்தா இலக்கத்தையும் தெரிவித்தல்வேண்டும். ப-ர்.

சிவஞானபோதச் சிற்றரைவிளக்கம்.

இவ்வரியபெரிய நூல் தூத்துக்குடி பங்களாத்தெருவில் வசிக்கும், திருவாவடுதுறை யாதீன சைவப் பிரசாரகர் ஸ்ரீமான் - பொ. முத்தைய பிள்ளையவர்களால் வெளியிடப்பட்டது. இதில் இதற்கு முன் வெளிவந்த சிவஞானபோத உரைகளிற் காணப்படுவனவும் மறைந்திருப்பனவுமான அரிய விஷயங்கள் பல விரித்து விளக்கப்பட்டுள்ளன. சைவ சித்தாந்த ஆராய்ச்சிசெய்வார்க்கு இந்நூல் பெரும் பயன்றரும். இதனை வெளியிட்ட பிள்ளையவர்கட்கும் இதற்குச் செலவான தொகை யவ்வளவும் கொடுத்து உபகரித்த தேவனெய்து ஸ்ரீமான் - மெ. அரு. நா. இராமநாதன் செட்டியாரவர்கட்கும் முகவு அலகம் கட்டாநும் நன்றிபாராட்டக்கடவதாம்.

இதன் விலை ரூபா 3-8-0. வேண்டுவோர் ஷ. பிள்ளையவர்களிடம் பெற்றுக்கொள்க.

இ. ஆதிமூல முதலியார்.

(ப - ர்.)

சிவமயம்.
திருச்சிற்றம்பலம்.

சைவம்.

மலர் 4. காலயுத்திஸ்ரு ஆனிமீ - 1918ஸ்ரு குன்மீ || இதழ் 6.

திருநாரையூர்.

விநாயகர் திருவிரட்டை மணிமாலை.

என்னேநினைந் தடிமைகொண் டென்னிடர் தெடுத்துத்
தன்னேநினையத் தருகின்றான்—புன்னே
விரசு மகிழ்சோலை வியனாரை யூர்முக்க
ணரசுமகி ழத்திமுகத் தான்.

சிவஞான போதம்.

ஐந்தாஞ் சூத்திரம்.

விளம்பிய வுள்ளத்து மெய்வாய் கணமுக்
களந்தறிந் தறியா வாங்கவை போலத்
தாந்த்-முணர்வின் றமியருள்
காந்தங் கண்ட பசாசத் தவையே.

(இ-ள்.) விளம்பிய உள்ளத்து = மேலைச் சூத்திரங்களிற்
கூறிய உயிராலே—மெய் வாய் கண் மூக்கு = மெய் வாய் கண்
மூக்கு (செவி) யென்பன—அளந்தறிந்து = தத்தம் விடயங்களை
இஃது இன்னதென்று அளவிட்டறிந்தும்—அறியா = (அவ்வாறறி
யும் தம்மையுந் தம்மை யதிட்டித்து நின்று செலுத்தும் அவ்வுயி
ரையும்) அறியமாட்டா.—ஆங்கவைபோல் = அவ்விந்திரியங்கள்
போல்—தாம் = உயிர்களும்—தம் உணர்வின் தமிழருள் = தமது
அறிவை விளக்குவதாகிய முதல்வனது சிந்தையால்—(அளந்தறிந்
தறியா = மேற்கூறியவாறு கீழாலவத்தையிற்படும் அஞ்சவத்தை,
இலாடத்திற்படும் அஞ்சவத்தை ஆகிய இருவகை அஞ்சவத்தையில்
நின்று வினைப்பயன்களை யறிந்து அனுபவிக்கும் தம்மையும், தம்
மைச் செலுத்திற்கும், திருவருளையும் அறியமாட்டா).—அவை
யே = உயிர்கள் (அவ்வாறுணர்தல்)—காந்தம் கண்ட பசாசத்து =

கார்த்தத்தைக் கண்ட இரும்பு அதன் சந்நிதிமாத்திரையின் வலித் துக்கொள்ளப்படுமாறு போலக் கரணத்தாலன்றி சங்கற்பத்தால் அதிட்டிக்கும் முதல்வன் சந்நிதிமாத்திரையின் ஆம். ஆதலால் அதுபற்றி முதல்வன் விகாரியாதல் இல்லை. (எ-று.)

“செவி” என்பது சொல்லெச்சமும் “ஆதலால் அதுபற்றி முதல்வன் விகாரியாதல் இல்லை” என்பது குறிப்பெச்சமும் ஆதலால் உரையில் வருவிக்கப்பட்டன.

மெய் வாய் கண் மூக்குச் செவிகளைக்கூறியது உபலக்கணமாகலின், ஏனைக்கருவிகளும் அவ்வாறே அளந்தறிந்தறியா என்பது கொள்ளப்படும்.

உயிர் விடயங்களை யறியுமிடத்து முதல்வன் உயிருடன் நின்று அறியும்படி செய்வானாயின், உயிர் விடயங்களை யறிவதுபோல் முதல்வனையும் அறிதல்வேண்டும் என்பாரை மறுத்தற்பொருட்டு அளந்தறிந்து என்று கூறிவிடாமல் “அளந்தறிந்தறியா” என்று கூறியருளினர்.

உள்ளத்து = உள்ளத்தால் = உயிரால்.

ஆங்கனவ = அவ்விந்திரியங்கள்.

தம் உணர்வின் தம் = (தம்) அறிவிற்கு வியஞ்சகமாகிய தமது முதல்.

“தமியருள்” என்பது திரோதான சத்தியை. திரோதான சத்தியாவது உயிர்களுக்கு மறைப்பைச் செய்து போகத்தலமுதும் அருட்சத்தியின் அவசரம். மாயை கன்மங்கள் திரோதான சத்திக்குக் கருவியாய் அதனுள் அடங்குவதனால், திரோதானசத்தியின் இலக்கணங் கூறவே மாயாகன்மங்களின் இலக்கணங்களும் கூறப்பட்டனவாகக் கொள்ளல்வேண்டும்.

மெய் வாய் கண் மூக்குச் (செவி) உள்ளத்தால் அளந்தறிந்து அறியா. அவைபோல் தாம் (அஃதாவது உயிர்கள்) தம் தமியருள் (அஃதாவது தம் முதல்வனதருளால்) அளந்தறிந்தறியா எனக் கூட்டிப் பொருளுரைத்துக்கொள்க.

இச்சூத்திரத்தின் அதிகரணங்கள்.

1-வது. விளம்பிய வுள்ளத்து மெய் வாய் கண் மூக்கு அளந்தறிந்தறியா.

2-வது—ஆங்கவைபோலத் தாம் தம் உணர்வின் தமிழருள் காந்தங்கண்ட பசாசத்தவையே.

இக்குத்திரத்தின் சூர்ணிகை.

1-வது—உயிராலே தத்துவங்களெல்லாம் தொழில் செய்யும்.

2-வது—அரனாலே உயிர்களெல்லாமறியும்.

இக்குத்திரத்தின் வார்த்திகம்.

1-வது—ஈண்டு ஐயுணர்வுகள் ஆன்மாவால் உணருமென்றது. அவற்றினான் ஆன்மா வொற்றித்துக் காணினல்லது அவை ஒன்றையும் விடயியாவாகலான்.

2-வது—இனி இதுவுந் தமது முதலாலே யுணருமென்றது—இவ்வான்மாத் தன்னாலே யுணருமிந்திரியங்களைப் போலத் தானுந் தன்னையுணராது நின்றலான்.

இக்குத்திரத்தின் உதாரண வெண்பாக்கள் நான்கு.

முதல் அதிகரணம்.

விளம்பிய வுள்ளத்து மெய் வாய் கண் மூக்கு அளந்தறிந்து அறியா.

(இ - ள்.) மெய் வாய் கண் மூக்குச் செவி யெஃபன மேலைச் சூத்திரத்திற் கூறிய உயிராலே தத்தம் விடயங்களை அளவிட்டறிந்தும், அவ்வாறறியுந் தம்மையும் தம்மை யதிட்டித்து அறிவிக்கும் உயிரையும் அறியமாட்டா (எ-று.)

இதில் 1-வது—தன்னுந் கூறப்படும்பொருள்—உயிராலே தத்துவங்களெல்லாம் தொழில்செய்யும்.

2-வது— ஐயப்பாடு— இந்திரியங்கள் விடயங்களை உயிராலே உணருமோ, புத்திதத்துவத்தால் உணருமோ?

3-வது—பிற்கூறும் பக்கம்—புருஷன் இந்திரியங்களோடு கூடினும் தாமரையிலையின் நீர்போலப் பற்றற்று நிற்ப, புருடன் சந்நிதியில் புத்திதத்துவமே ஐம்பொறிவாயிலாக விடயங்களை யறியும். (இது சாங்கியர் பக்கம்.)

4-வது—மறுத்துரைக்குஞ் சித்தாந்தத் துணிபு—அவ்வைவ் பொறிகளோடும் உயிர் ஒற்றுமைப்பட்டு நின்றறிந்தாலன்றி அவை ஒரு விடயத்தையும் விடயிக்கமாட்டா. ஆதலால் உயிரே புத்தி.

யைக் கருவியாகக்கொண்டு இந்திரியங்களின் வழியாக விடயங்களை யறியும்.

5-வது இயைபு—உதாரண வேண்பா.

ஐம்பொறியை யாண்டங் கரசா யுளநிற் ப
வைம்பொறிக ளுள்ள மறியாவா—மைம்பொறியிற்
காணுதேற் காணுது காணுமுளங் காணுதேற்
காணுகண் கேளா செவி.

(இ - ள்.) அரசு ஆய் = அரசனைப்போல (அஃதாவது அரசன் அத்தாணிமண்டபத்தில் தங்கி தன் கீழ்க்காரியங்களைச் செய்வாரை அவரவர்க்குரிய காரியங்களிற் செலுத்தி ஆளுமாறு போல)— உளம் ஐம்பொறியை ஆண்டு அங்கு நிற்ப = உயிர் ஐம்பொறிகளை அவ்வவற்றிற்குரிய விடயங்களிற் செலுத்தி யாண்டு இலாடத்தானத்தில் நின்றலால்—ஐம்பொறிகள் உள்ளம் அறியா ஆய் = (அரசனால் ஏவப்பட்டோர் அரசன் ஏவிய கருமத்தைமட்டும் செய்தலே யன்றி அதிகமாய்ச் செய்யமாட்டாதவாறுபோல்) அவ்வைம்பொறிகள் (விடயங்களைப்பறிதலேயன்றி) உயிரை யறியமாட்டாவாம். (ஆனால், ஐம்பொறிகள் உயிரைக்கொண்டன்றி அறிதல் கூடாதாயினும், ஐம்பொறிகளையின்றி உயிர் அறிதல் கூடாதோவெனின்,)—ஐம்பொறியிற் காணுதேற் காணுது = (அமைச்சரின்றி அரசர் ஒரு காரியமுஞ் செய்யமாட்டாத வாறுபோல்) ஐந்திந்திரியங்களில் நின்று அறியாதாகில் உயிர் அறியாது. —காணும் உளம் காணுதேல் கண்காணு செவிகேளா = (அரசனின்றி அமைச்சர் ஒருகாரியத்தை யுஞ் செய்யமாட்டாத வாறுபோல) அவ்வாறறிகின்ற உயிர் காணு விடில் கண்ணுங் காணுது, செவியுங் கேளாது. (அஃதாவது கண்காது முதலிய இந்திரியங்கள் தத்தம் விடயங்களை யறியமாட்டாவாம்.) எ-று.

இதனால் உயிரையின்றி ஐம்பொறிகளும் ஐம்பொறிகளையின்றி உயிரும் விடயங்களை யறியமாட்டா வென்பது, அஃதாவது, ஒன்றையறிதற்கு உயிரும் ஐம்பொறிகளும் தம்முள் இன்றியமையா வென்பது பெறப்பட்டது.

ஐம்பொறிகளை யின்றி உயிர் விடயங்களை யறியமாட்டாதென்பது ஐம்பொறிகள் இல்லாத சொப்பனத்தானத்தை உயிர் அடைந்தபொழுது அவ்விடத்தில் உயிர் இருந்தும் விடயங்களை யறியாமையினாற் கண்டுகொள்க.

நிற்ப = நின்றலால். அரசு ஆய் = அரசனைப்போல.

உண்மைச் சைவம் உலகத்திலுண்டா?

உலகத்திலுள்ள சமயங்களெல்லாவற்றிற்கும் நாயகமும் தாயகமுமாகக் கருதப்படும் நம் சைவ சமயத்தின் நிலைமையை விவேகியொருவன் உற்றுநோக்கின் இப்போது உண்மைச் சைவம் உலகத்திலில்லை யென்பது புலப்படும். “அந்தணர் நூற்கு மறத்திற்கு மாதிராய்—நின்றது மன்னவன் கோல்” என்றருளிச்செய்தனர் பெருநாவலர். இதில் “அந்தணர் நூல்” என்பது சமய நூல்களையும் நீதிநூல்களையும். “அறம்” என்பது சமயவொழுக்கங்களாகிய சிறப்பொழுக்கங்களையும் பொது வொழுக்கங்களையும். இதனால் தூல்களும் அந்நூல்களிற்கூறிய ஒழுக்கங்களும் சீலித்தற்கு அரசாட்சித்துணை இன்றியமையாத தென்பதும், அரசாட்சித்துணையின்றி இவை சீலியா வென்பதும் பெறப்பட்டன.

முற்காலத்தில் சேரசோழ பாண்டியர் முதலிய அரசர்களால் நம்முடைய சைவ சமயம் பரிபாலிக்கப்பட்டது. அவர்களுக்குப் பின் நம் சமயத்தைப் பரிபாலிப்பாரின்றி நாமெல்லாம் “ஆள்வாரிலாமாடு”களாய்விட்டோம். அவர்களுக்குப்பின் மகமதியர்கள் சமார் ஆயிரம் வருடம் இத்தேசத்தையாண்டு, தேடித்தேடிச்சென்று நம்முடைய தேவாலயங்களை நாசப்படுத்தினார்கள். நம்முடைய அளவிறந்த நூல்களையும் புத்தகசாலைகளையும் எரிக்கிறையாக்கினார்கள். தங்கள் மகமதிய சமயத்திற்கேராதவர்களைக் கத்திக்கிறையாக்கினார்கள். அன்னார் பொருள்களையும் பெண்டு பிள்ளைகளையும் சூரையாடினார்கள். அவர்கள் பல நூற்றாண்டுகளாகச்செய்த பல கொடுமைகளால் நம்முடைய சமயம் இறந்ததென்றே சொல்லலாம். அவர்களுக்குப் பின் காருணியமுள்ள பிரிட்டிஷ் அரசாட்சியில் நமக்குப் பலவிதமான நன்மைகள் உண்டாயின. மகமதியர்களால் இருந்த விடமும் தெரியாதபடி நாசமாக்கப்பட்ட கோயில்கள் பல மீண்டும் கட்டப்பட்டன. அவர்களால் எரிக்கிறையாயினபோக எஞ்சி நின்றவற்றுள் கறையாலுக் கிறையாகாமல் தப்பிய நூல்கள் சில வெளிவரற் கேதுவுண்டாயிற்று. நாம் நம்முடைய சமயத்தைப் பரிபாலித்தற்கு வேண்டிய சாதனங்கள் பல உண்டாயின. இவைகள் உண்டாயிருந்தும் நம்முடைய சமயம் ஒங்கி வளராமல் முன்னிலும் அதிகமாக அழிந்து வருகிறது. முற்காலத்தில் மகமதியர்கள் சாம பேத தானதண்டம் என்னும் சதுர்வித உபாயங்களுடன்தண்டம் ஒன்றையே அதுட்டித்தார்கள். அதனால் அக்காலத்தில்

நம்முன்னோர்கள் பலர் தங்கள் உயிரைப் பறிகொடுத்தும் சமயத்தைக் காப்பாற்றினார்கள். இக்காலத்திலோ வெனில், கிறிஸ்து பாதிரிமார் அதுட்டிக்கும் சாம பேத தானமாகிய ஏனையமூன்று உபாயங்களாலும், ஆங்கிலபாஷாப் பிரவேசத்தாலும் நம்முடைய சமயநூல்களும் ஒழுக்கங்களும் தாமே முன்னிலும் அதிகமாகச் சீரமைடைந்து வருகின்றன. ஆதலால் சைவாபிமான சீலர்களே, எண்ணிறந்த சிவாலயங்களுக்கு உயிர்சொடுத்த உத்தம நாட்டுக் கோட்டை நகரத்துப் பிரபுக்களே, சைவசமய அரசாட்சி செய்யப் புறப்படுங்கள். சைவர்களை யெல்லாம் உங்கள் சமயவரசாட்சியின் கீழ்வைத்து ஆளுங்கள். கிறிஸ்தவர்கள் அதுட்டிக்கும் உபாயங்களை நீங்களும் அதுட்டியுங்கள். ஆலய சீரணுத்தாரணத்தோடும் உற்சவங்களோடும் திருப்தியடைந்துவிடாதீர்கள். நம்முடைய சமயாசாரியுர்கள் கோயில்களைக் கட்டினார்களா? குளங்களை வெட்டினார்களா? இல்லையிலை. சனங்களுக்குச் சமய உணர்ச்சியை யுண்டாக்கினார்களா? அவ்வுணர்ச்சியின் பயனாக எண்ணிறந்த கோயில்கள் உண்டாயின. ⁶ அளவிறந்த நூல்கள் உண்டாயின. எங்கும் சமயவெர்முக்கங்கள் பரவின. ஆதலால் சமயவுணர்ச்சி யுண்டானால் மற்றவையெல்லாம் தாமேயுண்டாகும். சமய உணர்ச்சி யில்லாதபோது ஆலயங்களால் அவ்வளவு பயன் உண்டாகாது. ஆதலால் இம்மேதுபரியந்தம் நம் சைவசமய உணர்ச்சியைப் பரப்புகள். சிற்சிலவேதாசனம் பாடசாலைகளாலும் தேவாரபாடசாலைகளாலும் உலகம் திருந்திவிடாது. சர்வஜனங்களுக்கும் பொதுவான சைவசமய உணர்ச்சியைப் புகட்டுங்கள். வெறுஞ் சமயபாடசாலைவைத்தால் அதில் ஒருவரும் போய் நம் சமயநூல்களைக் கற்கமாட்டார்கள். பிரதம்பாடசாலை முதல் உயர்தரப் பாடசாலைவரையில் எங்கும் ஆங்கில பாடசாலைகள் வைத்து அவைகளின் மூலமாய் சமய உணர்ச்சியையும் ஒழுக்கங்களையும் கற்பிக்க முயலுங்கள். இவ்வாறு இப்போதே செய்வீர்களானால் ஐந்து வருடங்களுக்குள் நம்முடைய சமயம் மிகவும் அற்புதமாய் விளங்கக்காண்பீர்கள். இவ்வாறு செய்வது சாத்தியமல்லவென்று எண்ணுதீர்கள். இது நீங்கள் செய்யும் சீரணுத்தாரண முதலியவைகளினும் மிக இலேசானதாம். இவ்வாறு நீங்கள் செய்யும் வரையில் உண்மைச்சைவம் உலகில் ஓங்காது.

(இன்னும் வரும்.)

சுகன் என்னுந் திருநாம விளக்கம்.

ஸ்ரீ சுப்பிரமணியக்கடவுளுக்கு உரிய திருப்பெயர்கள் பல. அப் பெயர்கள் ஒவ்வொன்றும் சிறந்த தத்துவார்த்தங்களை யுடையன வாயிருக்கும். சுகன் என்னும் சொல் குகையில் எழுந்தருளியிருப் பவன் என்று பொருள்படும். (குஹம்—குகை) குகையென்பது மலையிலுள்ள குகைகளையும். மானுடசரீரந்தோறும் அமைந்திருக் கும் இருதயம் என்னும் குகைகளையும் குறிக்கும். “இமைப் பொழுதும் என்னெஞ்சில் நீங்காதான்னுள் வாழ்க” என்னுந் திருவா சகச் சுருதியின்படி இறைவர் உயிர்களுடைய உள்ளக்கமலத்தில் இடையறாது எழுந்தருளியிருந்து அவ்வுயிர்கள் நினைக்கும் நல்லெண் ணங்களையுந் தீய எண்ணங்களையும் உடனுடனறிந்து குறித்து வரு கின்றார். அது “தொழுது தூமலர் துவித் துதித்துநின் - றழுது காமுற் றரற்றுகின்ற ரையும் - பொழுது போக்கிப் புறம்பலைப் பா ரையு-மெழுதுங் கீழ்க்கணக் கின்னம்ப ரீசனே,” என்னுந் தேவா ரச் சுருதியாலும் இனிது விளங்கும்.

ஆணவமலமென்னும் அந்தகாரத்தி லழுந்தி அறிவு இச்சை செயல்கள் விளங்காது வருந்தும் ஆன்மாக்கள், அவ்விருளிவிருந்து நீங்கி அறிவு முதலியன விளங்கப்பெற்று முத்தியடைவதற்கு ஏது வாகக், கருணாசாகரமாகிய கடவுள் சரீரமாகிய விளக்கை அவ்வான் மாக்களுக்கு அணுக்கிரகித்திருக்கின்றனர். அது “முத்திக்கு வித் தாம் உடம்பு” என்பதனால் வெளியாம். “உடம்பினுற் பெற்ற பயனாவதெல்லாம், உடம்பினுள் உத்தமனைக்காண்” என்னுந் திருவாக்கு இங்கு கவனிக்கத்தக்கது.

இனி மனித சரீரம் 96 அங்குலம் (8சாண்) உயரமும், 32 அவ யவங்களும், 32 பற்களும், 32 கவளங்கொள்ளுவதற்குரிய 32 சா ணுள்ள குடரும், 3½ கோடி நரம்புகளும், 3½ கோடி உரோமங் களும், வாதம், பித்தம், சிலேட்டுமங்களும் பிறவுங் கூடியமைந்திருக் கின்றது.

இந்தச் சரீரத்தின் மார்பின் இடது பாகத்தில் “இருதயகமலம் என்பது ஓர் சிறந்த கருவியாக அமைந்திருக்கின்றது. அவ்விருதய கமலம் இரத்தம், கபம் என்பவைகளின் தெளிவாய் அமைந்து, அவ்விரத்த கபங்களைத் தெளியச்செய்யும் தன்மையுடையதாயும், அறிவை பிரகாசிக்கச்செய்வதாயும் இருந்துவருகின்றது. இதற்கு தேகாலயம், தகரம், சத்து, இரண்மயகோசம், அந்தப்புரம், புண்ட ரீகம், குகைமுதலான பல பெயர்களுண்டு, அதுகுவிந்த தாமரைப்

பூவைப்போன்றதாய், 8 இதழ்களையுடையதாய், சிவந்த நிறமுடையதாய், ஐந்து துவாரங்களையுடையதாய், மாமிசகண்டமாய், தன் மத்தியில் அழகிய குஞ்சங்கள் சூழ்ந்த கர்ணிகையை, (கொட்டை) யுடையதாய் விளங்கும். அதன் கொடி உள்ளே 9 துவாரங்களையும் மேலே முள்ளுகளைப்போன்ற சவ்வினையுமுடையதாய் மிருக்கும்.

இவ்விதய் கமலத்தின் மத்தியிலிருக்கும் கர்ணிகையின் மத்தியில் சூரியனும், அவர் மத்தியில் சந்திரனும், அவர்மத்தியில் அக்கினியும், அவர்மத்தியில் மசேசுரமூர்த்தியும் அவர்மத்தியில் குகப்பெருமானும் தூலகுக்குமமுறையாய் வீற்றிருப்பார்கள். இதய கமலத்தில் வசிக்கும் ஜீவான்மா சூரியன் சந்திரன் முதலியவர்களுக்கும் சூகன் என்னும் பெயர்வழங்கலாம். ஆயினும் சர்வாரந்தரியாமியாய் விளங்கும் ஸ்ரீசிவபெருமானது ஆனந்தமயவடிவினராயுள்ள ஸ்ரீசன் முகப்பெருமானுக்கே அக்குகன் என்னும் பெயர் சிறப்பாய் வழங்கப்பட்டுவருகின்றது. அதனைப் பிரசிஷேபநிடதம், சாந்தோக்யோபநிடதம், கடவல்லியுபநிடதம், கைவல்லியோபநிடதம் ஆகிய இவைகளிற் காணலாம். ஸ்ரீ சிவபெருமான் உமாதேவியாரைநோக்கி உனது திருக்குமாரன் சகல பிராணிகளின் இதய கமலங்களாகிய தகராகாசமத்தியில் வசித்தலால் அவன் குகனென்னும் பெயரை விசேஷமாய்ப் பெற்றிருக்கின்றான் என்று சம்பவகாண்டம் 35 ம் அத்தியாயம் 15 ம் சுலோகத்திலருளிச்செய்திருக்கின்றார்.

மானுடராய்ப்பிறந்தோர் பழகவேண்டிய வித்தைகளனைத்திற்கும் இந்தத் தகரவித்தையே சிகாமணியாயுள்ளது. இதுபிராணயாம முதலாகச் சொல்லப்படுகின்ற யோகசாதனையினுல்மட்டுஞ் சித்திக்கத்தக்கது. இவ்வரிய வித்தையானது தற்காலத்தில் சைவசமய ஆசிரியர்முதலியோரின் பராமுகத்தினால் அத்திப்பூவாய் விளங்குகின்றது. இக்குறைதீரக் குகப்பெருமான் நிருவருள் புரியுமாறு சிவநேசச்செல்வர்கள் பன்முறையும் பிரார்த்தித்தல் வேண்டும். சுபம். இந்தப்பத்திரிகையினால் மனிதராயுள்ளோர் அறிந்துகொள்ளவேண்டிய முக்கிய விஷயம் ஒன்று, அதாவது மனிதர் தமது இருதய கமலத்தில் இடையறுது எழுந்தருளியிருக்கும் ஸ்ரீ குகப்பெருமான் நமது நல்ல எண்ணங்களையும் தீய எண்ணங்களையும் நன்றாயறிவர்; அவரறியாமல் நாம் யாதொன்றையும் எண்ணமுடியாது. நமது எண்ணங்களையெல்லாம் அவர் அறிந்து உடனே உலகமெல்லாம் அறியச்செய்திவார். அதனால் நாம் அவருக்கும் அவரது ஆலயமாய் விளங்கும் மனிதர்முதலிய உயிர்களுக்குத் துரோகஞ்செய்யாமல் யாவருக்குமே யியன்ற அளவு நன்மை செய்துவருதலே அவருக்குத்திருப்தி யென்றும், அதுவே நமது கடமையென்றும் உணர்ந்து நடந்துவருதலேயாம்.

சைவசமயத் திருக்குழாம், திருநெல்வேலி.

எந்தச்சமயத்தையும் அநுஷ்டிக்கலாமா?

இக் கலிகாலத்திலே ஆங்கிலேய பாஷையைக் கற்றுணர்ந்த சிலர் எந்தச்சமயத்தை அநுஷ்டித்தாலும் அநுஷ்டிக்கலாம். எல்லாச் சமயங்களிலும் உண்மை பிரகாசித்துக்கொண்டிருக்கிறது. அதனால் எதைக்கைக்கொண்டாலும் மோட்சங்கிடைக்குமென்று சொல்லுகிறார்கள். இது சரியான அபிப்பிராயமோ அல்லவோ என்பதைப்பற்றி ஈண்டு விசாரிப்பாம்.

எல்லாச்சமயங்களும் ஒரேவிதமான வழிபாட்டையும் ஒழுக்கத்தையும் ஞானத்தையும் போதிக்கின்றனவோவெனில், இல்லை. ஒவ்வொன்றும் போதனாபேதத்தால் வித்தியாசப்பட்டேயிருக்கின்றது. ஒருசாரார் சரீரத்தைத்தவிர ஆத்மா என்பதொரு பொருளில்லை, கடவுளில்லை, புண்ணியபாவமில்லை, சுவர்க்கநரகமில்லை, பந்தமோட்சமில்லை என்று கூறுகின்றனர். மற்றொரு சாரார் ஆத்மாவுண்டு, புண்ணியபாவமுண்டு, சுவர்க்கநரகமுண்டு, பந்தமோட்சமுண்டு, புனர்ஜன்மமுண்டு, ஆனால் தேய்ந்து தேய்ந்து சென்றிறுதலே மோட்சமன்றிக் கடவுள் என ஒருபொருள் இல்லை யென்று சொல்லுகின்றனர். வேறு சிலர் ஆத்மா முதலியவையுள்ளன வென்றும், பந்தம் நீங்கி நித்தவுருவத்தைப் பெற்றிருத்தலே மோட்சமென்றும், அது ஆத்மாவின் செயலாலே கைகூடுவதல்லது கடவுளருளால் உண்டாகுமென்பது பொருத்தமன்று என்றும் இயம்புகின்றனர். இன்னுஞ் சிலர் பிரகிருதி மாயையே பிரதானமான பொருளென்று செப்புகின்றனர். சிலர் ஆத்மாவாகிய நாமே பிரமமென்று புகலுகின்றனர். சிலர் பிரமா, விஷ்ணு, உருத்திரர் ஆகிய இவர்களில் ஒவ்வொருவரையே பரம்பொருளென்று சாதிக்கின்றனர். சிலர் அதிகார போகலய சிவபேதங்களுள் ஒவ்வொன்றையே யேற்று அதனையே பரம்பொருளென்று வாதிக்கின்றனர். சிலர் கர்மத்தை மறுக்கின்றனர். சிலர் மாயையை மறுக்கின்றனர். சிலர் ஆணவமலம் என்பதொன்றில்லை என்று சாதிக்கின்றனர். சிலர் புண்ணியத்தைப் பாவமாகவும், பாவத்தைப் புண்ணியமாகவும் பேசுகின்றனர். சிலர் பந்தநிலையையே மோட்சநிலையென்று அறைகின்றனர். இப்படி எல்லாவகையாலும் எல்லாச்சமயங்களும் பேதப்பட்டுக் கொண்டிருக்க எந்தச்சமயமாயிருந்தாலும் என்ன? அதனால் ஆவதொன்றில்லை; எதைக்கொண்டாலும் மோட்சம் கிடைக்குமென்று மனம்போனவாறு பேசுதல் தவறான காரியமாகும்.

ஒவ்வொரு சமயமும் பயன்றருமுறையில் பேதப்பட்டே யிருக்கிறது. பயன் பல படும்பொழுது எல்லாப் பயனையும் ஒன்றென்றாவது ஒரேதன்மையுடையனவென்றாவது சொல்லமுடியுமோ? முடியாது. ஒன்று மெய்ப்பயனாயிருக்க மற்றவை அதற்கு மாறாகவே யிருத்தல்வேண்டும். இவ்வாறு வேறுபட்ட பயனைத்தரும் சமயங்களெல்லாம் உண்மைநிலையுடையனவல்ல. எப்பொழுதும் உண்மைநிலை ஒன்றாகவே யிருத்தல்வேண்டும். 'உண்மைநிலை ஒன்றாயின் அதனால் பிரதிபாதிக்கப்பட்ட மோட்சமும் ஒப்புயர்வற்றதாகவே விளங்கும். மற்றவை யெல்லாம் பொய்நிலை அல்லது பந்தநிலை யென்றே அறியக்கிடக்கும்.

கடவுள் இல்லை யென்பார் அவரை ஒருபோதும் ஆராதிக்க மாட்டார். ஆத்மாவை இல்லையென்பார் ஆத்மாவை எப்பொழுதும் தரிசிக்கமாட்டார். அதன் பொது சிறப்பியல்பையும் அறிய முயலமாட்டார். ஆண்வமலம், கண்மமலம், மாயாமலம் ஆகிய இவற்றை இல்லையென்பார் அவ்வாணவ கண்ம மாயைகளினின்றும் நீங்கமாட்டார். இப்படி அவரவர் கூறும் பொருள் நிச்சயம் வெவ்வேறாக இருத்தலின் யாவரும் ஒரே உண்மையான மோட்சத்தைப் பெறுவரென்பது பயனற்ற கூற்றும். ஆகையினாலன்றோ அடியில் வரும் அதுபவவாக்கியங்கள் லோகோபகாரமாய் வெளிப்பட்டன.

சமயகோடிகளெல்லாந் தந்தெய்வமெந்தெய்வமென்று
எங்குந் தொடர்ந் தெதிர்வழக்கிடவு நின்றதெது தாயுமானவர்.
பேதித்தசமயமோ ஒன்றுசொன்படியொன்று பேசாது தாயுமானவர்.
சமயவாதிகள் தத்தமதங்களில்
அமைவதாக அரற்றிமலைந்தனர் திருவாசகம்.

அன்றென்றும் ஆமென்றும் ஆறுசமயங்கள்
ஒன்றொன்றோ டொவ்வாதுரைத்தாலும் பட்டினத்தடிகள்.

அன்றியும் சிலசமயங்கள் பாவத்தையே புண்ணிமாக விதிக்கின்றன. ஒருவன் அந்தச் சமயபோதனையைக் கைக்கொண்டொழுகினால் அவனுக்குப்பிராப்தமாவது நரகமேயன்றி மோட்சமன்று. ஒருவேளை நரகங்கிடைக்காவிட்டாலும் அவன் மோட்சத்தை யடையாமல் பந்தநிலையை யடைவானென்பது திண்ணமன்றோ. இப்படி பந்தத்துக்கேதுவான சமயங்களைக்கொள்வதும், மோட்சத்துக்குச் சாதனமான சமயத்தை அதுஷ்டிப்பதும் என்று சமயங்கள் பொதுவகையில் இரண்டுவிதப்படுதலால், பந்தநெறியை

யொழித்து மோட்சத்துக்கு வாயிலான உத்தம சமயத்தைக்கொள்ளுதல் அறிவுடையோர் செயலாம். கடவுள் தன்மையும், ஆத்மாவின் இலக்கணமும் பந்தமோட்ச இயல்பும், ஆகிய இவைகள் இத்தன்மையென நன்றாக உள்ளங்கை நெல்லிக்கனிபோல் உள்ளபடியெடுத்துரைத்து நன்னெறியில் நிறுத்தும் சமயமெதுவோ அதையே அதுஷ்டித்தல் யாவருக்கும் இன்றியமையாத கடனும். அதை விட்டு எந்தச்சமயத்தையுள் கொள்ளலாம்; எல்லாம் ஒன்றுதானே யென்று வரம்புகடந்து பெரியோர் ஆணைக்கும் அஞ்சாது மனத்தெழுந்தவாறு பிதற்றித்திரிதல் அறிவுடைமையாகாது. இது முக்காலும் சத்தியம்.

உலகத்துள்ள சமயங்களெல்லாவற்றுள்ளும் வேதாகமபுராண இதிகாசம் ஆகிய இவைகளாற் பிரதிபாதிக்கப்பட்ட சமயங்கள் சில. அவை யாவும் தாம் எடுத்துக்கொண்ட பொருள் நிச்சயத்துக்கேற்றவாறு ஒழுக்கங்களையும், ஞானத்தையும், பயனையும் போதிக்கின்றன. அந்தந்தச்சமயிகள் அந்தந்த ஞானத்தோடு அந்தந்த ஒழுக்கங்களையே கைக்கொண்டு அந்தந்தப்பேற்றையே யடைகின்றனர். இந்திராதி தேவர்கள், பிரமாதி கடவுளர், மகேசுர சதாசிவர்கள் ஆகிய இவர்கள் இன்னின்ன இலக்கண முடையவர்களென்று முதன் முதல் சுருதியுத்தி அதுபவவாயிலாக அறியவேண்டியது. இவர்களுக்குமேல் நிஷ்கள சிவம் என ஒரு பொருள் உண்டென்று உணரவேண்டியது. அதன்மேல் ஞானானந்த வஸ்துவாகிய நிஷ்களாதீத சிவம் பிரகாசித்துக்கொண்டிருக்கிறது. அதற்கு மிக்கதும் ஒப்பானதும் ஒன்றுமில்லை.

இந்திராதியர் சுவர்க்கலோகவாசிகள். பிரமா சத்தியலோகத்திலிருப்பவர். விஷ்ணு வைகுந்தலோகத்திலிருப்பவர். உருத்திரர் ஸ்ரீகண்டபுனத்திலிருப்பவர். மகேசுரர் ஈசுவரதத்துவத்திலிருப்பவர். சதாசிவர் சாதாக்கிய தத்துவத்திலிருப்பவர். நிஷ்கள சிவத்துக்கு லயதத்துவம் இடமாகும். நிஷ்களாதீத சுத்தசிவத்துக்கோ இருப்பிடங்கிடையாது. அது தத்துவாதீதமாய் அங்கிங்கெனையடி எவ்விடத்தும் நீக்கமற்றிறைந்து சர்வபரிபூரணமாய்ப் போக்குவரவின்றி விளங்காநிற்கும்.

ஆத்மாக்கள் மேற்சொன்ன எந்தெந்த தெய்வத்தை வணங்குகின்றார்களோ அந்தந்த தெய்வம் வாழும்பதவியையே அல்லது அதன் நிலையையே அடைகின்றனர். இந்திராதியரை யாகாதிகர்மங்களால் வழிபட்டோர் சுவர்க்கலோகத்தையடைவர். பிரமாவை

வழிபட்டோர் சத்தியலோகத்தையடைவர். விஷ்ணுவை வழிபட்டோர் வைகுந்தம் புகுவர். உருத்திரரை வணங்கினோர் ஸ்ரீகண்டபுவனமாகிய பதமுத்தியையடைவர். மகேசுர சதாசிவர்களையும் நிஷ்கள சிவத்தையும் ஆராதித்தோர் அவரவர் பதங்களாகிய ஸ்ரீகண்ட புவனத்தின்மேலும் சுத்தவித்தைக்குக் கீழுமுள்ள புவனங்களாகிய பதமுத்தியையே பெறுவர். ஞானானந்த வஸ்துவாகிய சுத்த சிவத்தை ஞானத்தால் வழிபட்டோர் அபரமுத்தியையும் ஒப்புயர்வற்ற ப்ரமுத்தியையும் அடைவர்.

இனி வேதநெறியின்கண்ணேநிற்கின்ற வைதிகருட் சிலர் இந்திராதியரை வணங்குவர். இரண்ணியகர்ப்ப மதத்தரும் வைதிகருட் சிலரும் பிரமாவை வணங்குவர். வைணவரும் வைதிகருட் சிலரும் விஷ்ணுவை வணங்குவர். சைவருட் சிலர் அதாவது சரியையாளர் உருத்திரரை வணங்குவர். கிரியையாளர் மகேசுர சதாசிவர்களை வணங்குவர். யோகியர்கள் நிஷ்களசிவத்தை வணங்குவர். வைதிக சைவ ஞானிகள் சுத்தசிவத்தை ஞானத்தால் வழிபடுவர். உண்மை இவ்வாறிருக்க, எந்தச் சமயத்தை அநுஷ்டித்தாலும் மோட்சங்கிடைத்துவிடுமென்று பொதுமையாய் எண்ணுவது தவறன்றோ? சுவர்க்கலோக வாழ்வுவேறு, சத்தியலோக வாழ்வுவேறு, வைகுந்தலோக வாழ்வுவேறு. இவைகளைப் பந்தநிலையென்று வேதம் அறுதியிட்டுநிற்கும். அப்படியிருக்க அவைகளை எப்படி மோட்சமென்றியம்புவது?

அல்லாமலும் பதமுத்தியும் அபரமுத்தியும், பரமுத்தியும் ஒன்றாகுமோ? பதமுத்தியடைந்தவர் மீள ஒருபிறனியைப்பெற்று அப்பிறனியிற்றருளே மேற்படிகளிலேறி ஞானவழிபாட்டால் வீடுகூடுவர். அபரமுத்திபெற்றோர் அப்பதம் லயமாகும்போது பரமுத்தி பெறுவர். இவ்வாறு தெய்வவழிபாடும் அதன் பயனும் அவர்பக்குவநிலைக்குத் தக்கவாறு அமைந்திருக்கின்றபடியால் எல்லா வழிபாடுகளும் வேண்டப்படுவனவேயன்றி அவை யாவும் ஒரே பயனைத் தருமென வாதித்தல் நகைப்புக்கிடமாவதோடு முற்றும் அசம்பாவிதமாகும்.

நாம் தாங்கிக்கொண்டிருக்கும் இந்தச்சரீரம் நிலையுடையதல்ல. எந்தக்கணத்தில் மரணம்வருமோ நமக்குத்தெரியாது. இப்பிறனிதப்பினால் எப்பிறனி வாய்க்குமோ யாதுவருமோ அதுவும்; அறிகலோம். ஆதலால் இந்தச் சரீரம் உள்ளபோதே காலத்தை அவல

மாக்காது உண்மைநிலையையுணர்ந்து வீடடைவதற்கு ஏற்ற ஞான சாதனங்களை அதுஷ்டித்தல் முறையாம். உள்ளவாறு உண்மை ஞானத்தையளித்து உண்மைமோட்சந்தரவல்ல எல்லா இலக்கணமும் இயல்பாக அமைந்துள்ள சமயம் வைதிகசைவம் ஒன்றேயாம். அதையே “முத்திப்பழம் பழுக்கும்,” “மோசக்கொடியறுக்கும்” என்று ஞானிகள் புகழ்ந்துள்ளார்கள். ஆதலால் அத்தகைய வைதிக சைவத்தைச் சாரும் ஊழ் அளவிறந்தகோடி ஜன்மங்களிலே செய்த புண்ணியவசத்தாற்பெற்றும், அதன் அருமை பெருமைகளை ஆராய்ந்துணராமலும், அதன் உத்தம உபதேசங்களைக் கைக்கொள்ளாமலும், சாவிபேரம் ஏகான்மவாதமூதலிய சமயங்களைத் தழுவி உண்மையான மோட்சத்தை இழத்தல் தகாதகாரியமாகும். இதனால் ஒருவன் தன்முன்னோர் பாரரிம்பயமாய் அதுஷ்டித்துக் கொண்டு வந்த சமயத்தைக்கைவிட்டு வைதிக சைவத்தைத் தழுவி வேண்டுமென்பது எமது கருத்தன்று. அவனது பூர்வவினைக் கேற்ப அவனுக்குக் கிடைத்தசமயம் எதுவே அதனையே அவன் கைக்கொண்டொழுகி அதன்பயனைப்பெறலாம். இவ்வண்மையினையே திருத்தாண்டக வேந்தரும் “விரிவினா அறிவினார்கள் வேறொரு சமயஞ்செய்தே - எரிவினா சொன்னாரேனும் எம்பிராற் கேற்றதாகும்” என்று திருவாய்மலர்ந்தருளினார். அவனும் காலக்கிரமத்திலே முதிர்ந்தபரிபாகம்பெற்று, வைதிக சைவநெறியைப் பேணி, அதில் சரியை கிரியா யோகங்களை அதுஷ்டித்து அந்த முதிர்ச்சியினாலே ஞானமுண்டாய் அந்த ஞானத்தினாலே பரமுத்தியடைவா னென்பது ஒருதலை. ஆயின் வைதிக சைவநெறியைத் தவிர்த்து ஏனைய வைதிகமதத்தில் நின்றவர்களுக்குப் பரமுத்திகிட்டாதோ வெனில், அவர்களும் தற்போத வொழிவின்பொருட்டுச் சைவத்திறத்தையே மேற்கொண் டொழுகவேண்டியவர்களாயுள்ளார்கள். அதனால் சித்தாந்த சைவமாகிய வைதிக சைவமே முத்திக்குநர் வழி. அதுவே உய்யுநெறி. அதைவிட்டு எந்தச் சமயத்தைக் கொள்ளினுங் குற்றமில்லை, எதனையுங்கொள்ளலாம் என்பது ஒப்பத்தக்கதல்ல. வைதிக சைவர்கள் வைதிக சைவத்தையே கொள்ள வேண்டுமேயன்றி பிறிதொன்றை மறந்துங்கொள்ளலாகாது. சுபம்.

மெய்கண்டநாதன் றுணை.

சோளங்கிபரம் - சிவஅருணகிரிமுதலியார்.

பரமதபங்க வினாவிடை.

(82-வது பக்கத்தொடர்ச்சி.)

இவ்வாறு பிரசங்கித்து ஞானமழை பொழிந்துநின்ற சைவாசாரியரை அங்கு வந்திருந்த புத்தருஞ் சமணரும் ஏனைய புறச்சமயிகளும் பணிந்து, தேவரீரது போதம் எங்களது சந்தேகங்களை யொழித்துவிட்டது. நாங்கள் புத்திபே தெய்வமென்று பொங்கி வழிந்ததும், குணமே தெய்வமென்று கொண்டானடித்ததும், பிராணனே தெய்வமென்று பரிபவப்பட்டதும், கர்மமே தெய்வமென்று காலம்போக்கியதும், காலமே தெய்வமென்று கட்டியழுததும் எங்கள் வினையின் பெருக்கென்றே வெய்துற்றயர்ந்தோம். எங்களைத் தேவரீரது திருவடிக்காட்டிபடுத்தி முற்றும் பாவிக்கவேண்டியது எங்கள் குருமணியே! என்று விண்ணப்பஞ் செய்துகொண்டார்கள். அவர்களைக் கையமர்த்தி, இனிய வசனங்கள் கூறியெழுந்தருளியிருந்த குருமூர்த்தியை ஏகான்மவாதி யொருவனெழுந்து சில கேட்கத் தொடங்கினான்.

மாயாவாத மதபங்கம்.

ஏகான்மவாதி. ஐயா, உமது பிரசங்கத்தை நீர் ஆரம்பித்தது முதல் கேட்டுவந்தேன். உமது சைவசமயத்தை அதிகமாகப் புகழ்ந்தீர். இதர சமயங்களை வெகுவாயிகழ்ந்தீர். அவற்றுள்ளும், எமது வேதாந்த மதத்தை எங்குமில்லாமற் பேசினீர். யாம் சில கேட்கின்றோம் சொல்லுகின்றீர?

சை. சம்பிரமமாய்க் கேட்கலாம், ஒருதடையுமில்லை.

ஏ. ஆன்மா அறிவினையுடையது என்று ஒப்பிய நீர் அவ்வான்மாவுக்குமேலொரு பரமிருப்பதாக வாதிப்பது யாங்ஙனம்? தீபம் ஒளியினையுடையது என்றதன் பின்னர், தீபத்துக்குமேலொரு தீபமுளதென வாதித்தல்கடுமோ?

சை. தீபத்துக்குமேலொரு தீபமிருப்பதாக யாம் கூறோம். எத்தனை தீபமானாலும் முடிவில் அத்தனையும் ஒரு தீபமே. ஒன்று யிருந்தபோது அத்தீபம் தன்னையும் பிறபொருள்களையும் விளக்கியவாறு அது பலவாக விஜ்ஞும்பித்தபோதுந் தன்மை மாறாமலிருக்கக்கண்டோம். இவ்வுபமானம் நீர்க்குறும் ஏகான்மவாதத்துக்கு மெம்மட்டிலுபகாரமென்பதை நீரே யோசித்துப்பாரும்.

ஏ. ஆன்மா ஒன்றாயிருந்தபோதும், அது பலவானபோதும் நீர் கண்ட வேறுபாடு யாது?

சை. ஒன்றாயிருந்த ஆன்மா பலவாயிற்று என்பது உமது மதம். யாமவ்வாறு கூறகில்லை. ஆன்மாக்கள் பல முதல்களென்பதே எமதுமதம்.

ஏ. எமதுமதத்தின்பேரில் நீரேற்றுந் தூஷணந்தான் யாது?

சை. உமது ஆன்ம விலக்கணத்தை முன்பு கூறிமுடியும். பின்னர் யாம் சொல்லுவதைச் சொல்லுகிறோம்.

ஏ. ஆன்மா வொன்றேயுள்ளது. அதனையே சிவம்-பிரமம்-கடவுள்-தெய்வம் என்று பலபெயர்களால் பெரியோர் கூறுகின்றனர். அவ்வான்மா அறிவே வடிவமாயுள்ளது. அதற்கு இரண்டாவதுபொருள் வேறொன்றில்லை. அதுவே சகசிவ பரங்களாய் விரிந்திருக்கின்றது.

சை. உமது ஆன்மாவைச் சிவம், பிரமம் முதலிய நாமங்களால் நீர் கொண்டாடுவதன் முன்னர், அதனது யோக்யதை குன்றாமலிருக்கப் பார்த்துக்கொள்ளும். என்னெனின், ஆன்மா அறிவுவடிவ மென்றீர். அது எப்படி அறிவுவடிவம்? உலகாயதன் தனது தெய்வமாகிய பூதங்களை அறிவற்றஜடம் என்று அங்கீகரித்துக்கொண்டான். அது சத்தியம். அப்படியே அவன் காட்டுகிறான். யாமுங்காணுகிறோம். நீர் பரத்துவஞ் சாதிக்கவந்த ஆன்மா அறிவுவடிவ மென்பதனை எங்ஙனம் ரூபப்படுத்துவீர்?

ஏ. இதோ உம்மோடு விவகரித்துவருகிற என்னையே (ஆன்மா அறிவுவடிவ மென்பதற்கு) சாட்சியாகக் கொள்ளலாம்.

சை. எம்மோடு வார்த்தை சொல்லும் நீர் அறிவுமாத் திரமாகத் தனித்திராமல் தேகேந்திரிய பிராணந்தக் கரணங்களோடு கூடியிருக்கின்றீர். சாக்கிரம், சொப்பனம், சுழுத்தி என்னும் அவத்தைகளின்மொத்துண்டு திரிகின்றீர். எம்மோடு நீர் விவகரிக்கும் இந்தச் சமயம் சாக்கிரசமயம். இப்போது முப்பத்தைந்து கருவிகளின் சார்பால் நான் அறிஞனென்று வெளிவந்திருக்கின்றீர். நீர் சொப்பனத்தை யடைந்தால் அந்த இடத்தில் பத்துக்கருவிகள் குறைதலால், உமது யோக்யதை

மட்டிக்கின்றது. சமுத்தியிற்போனால் பின்னும் இருபத்திரண்டு கருவிகள் அடங்கிக்கின்றன. இம் மூன்றவத்தைகருக்குமேல் தூரியம், தூரியாதீதம் என்னும் அவத்தைகளை யடைந்தால், எஞ்சிய மூன்று கருவிகளில் இரண்டடங்கிக்கின்றன. தூரியாதீதத்தில் ஒரேகருவி துணைசெய்யப் பெரு மூச்சுவிட்டுக்கொண்டு அறிவிருந்தவிடமே தெரியாமல் கிடக்கிற ஆன்மாவாகிய உம்மை, “நான் அறிவுவடிவமாயிருக்கிறேன்” என்று சொல்லிக்கொண்டது உமக்கு நாணத்தைத் தரவில்லையா? உமக்கு கருவிகள் ஏறியபோது அறிவு ஏறியும், கருவிகள் குறைந்தபோது அறிவுகுறைந்தும் வருதலால் உமது அறிவு மதம் அறிவற்ற மதமாயிற்று.

ஏ. ஆயின் உமதுபட்சம் ஆன்மாவுக்குக் கருவிகளே அறிவை யுண்டாக்கியது என்பதோ?

சை. சாக்கிரமுதலிய அவத்தைகள் உமது மதத்துக்கொப்பாகாத பட்சத்தில் நீர் அவ்வாறு கேட்கலாம். இவ்வவஸ்தா பஞ்சக நிருபணம். வேதசம்பந்திகள் யாவரு மொப்புக்கொண்டதா கையால், நீர் வழவழவென்றுபேசிப் பதுங்குவது சரியன்று.

ஏ. நீர்கூடும் முடிவுதான் யாது?

சை. “ஆன்மா ஏகம். அதன்வடிவம் அறிவு” என்று பிரசங்கித்த வாறு எமக்குக் காட்டுவதே நீர் செய்யத்தக்கது. இது உம் மாலும் முடியாது, உமது மூலகுருவாகிய சங்கராசாரியராலும் முடியாது.

ஏ. ஆன்மா அறிவுவடிவம் என்பது உமது சைவசித்தாந்தத்தில் ஒப்பில்லையோ? ஆன்மா அறிகின்றவனும், சிவன் அறிவிக்கின்றவனு மாயிடுதல் சித்தாந்திகள் பட்சமன்றோ? இதனை அங்கீகரிக்கும்போது, ஆன்மா அறிவுவடிவம் என்னுமெமதுபட்சங்கெடுமாறெங்ஙனம்? அறிவிக்கின்ற அறிவு வேறென்றில்லையென்பது மாத்திரமே சித்தாந்தபட்சத்துக்கு விரோதமாகலாம். இதற்கு என்ன சொல்லுகிறீர்?

(இன்னும் வரும்.)

சிவபெருமான் தோத்திரப் பிரியர்.

சிவபெருமானுக்குச் செய்யப்படும் உபசாரங்களெல்லாவற்றும் அளவால் அதிகமாக விரும்பப்படுவது அவரைத் தோத்திரம் செய்தலாகிய உபசாரம் ஒன்றேயாம். இதுபற்றியே வேதாசுவரிகள் அவரைச் “சாமவேதப் பிரியன்,, என்று கூறும். தமிழ் வேதமும் அவரைக் “கீதத்தை மிகப்பாடுமடியார்கள் குடியாகப்-பாத்ததைத் தொழுகின்ற பரஞ்சோதி” எனவும், “பண்ணென்ற விசைபாடு மடியார்கள் குடியாக—மண்ணின் விண்மெய்க்கு மணிகண்டன்” எனவும், “வாயாரத் தன்னடியே பாடுந் தொண்டரினத் தகத்தான்” எனவும் முழங்குகின்றது. அன்றியும், திருத்தொண்டத் தொகையில் “பரமனையே பாடுவாரடியார்க்கு மடியேன்” என்று பாடற் றெண்டு செய்வாரைத் தனியாயெடுத்துப் போற்றுகின்றது. பின்னும், கைலைமால்வரையைப் பெயர்க்க முயன்று தம் காற் பெருவிரலால் நசுங்குண்டு வருந்திக்கிடந்த இராவணனுக்கும் அவன்பாடிய கீதத்தின் வசப்பட்டு இறைவர் அருள் செய்த பிரபாவத்தைத் தமிழ்வேதம் போற்றாத இடமில்லை. அல்லாமலும்,

விளக்கினார் பெற்றவின்ப மெழுகினர் பதிற்றி யாகும்
துளக்கினன் மலர்தொடுத்தார் நாயவின் னேற லாகும்
விளக்கிட்டார் பேறு சொல்லின் மெய்ந்நெறி ஞானமாகும்
அளப்பில கீதஞ் சொன்னார்க் கடிக்கடா மருளு மாறே.

என்னுந் திருநேரிசையால் திருவலகிடுதல், திருமெழுக்கிடுதல், திருப்பள்ளித் தாமந்தொடுத்தல், திருவிளக்கேற்றல் என்னும் தொண்டுகள் ஒவ்வொன்றுக்கும் உண்டாம் பலன்களை வரையறுத்துக்கூறி, பாடற்றெண்டினுண்டாகும் பலன்வரையறுக்கப்பட்டதது என்பதை வற்புறுத்துகின்றது.

குமரகுருபரசுவாமிகளும் தாம் அருளிச்செய்த திருவாரூர் நான்மணிமாலையில்

தண்மலரும் பொழிற் றென்கம லேசர்க்குச் சாத்துகின்ற
வொண்மலர் சொன்மலர்க் கொவ்வாது போலுமற் றோர்புலவன்
பண்மலர் சாத்திப் பணிகொண்ட வாபச்சை மால்சிவந்த
கண்மலர் சாத்தியங் காண்பரி தானகழன் மலரே.

என்னும் செய்புள்ளி, “திருமால் தமது கண்ணாகிய மலரைப் பறித்து அருச்சித்தும் காணவரிதாய் நின்ற சிவபெருமானுடைய கழற்கான் மலரை, சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் பாமாலை சாத்திப் பரவை நாச்சியாரிடம் தூதுபோம்படி செய்துகொண்டனர். ஆதலால், சிவபெருமானுக்குப் பூமாலையினும் பாமாலையில் விருப்பம் அதிகம்” என்று திருட்டாந்த பூர்வமாக விளக்கியருளினர். மேலும், மாணிக்கவாசகப்பிராஜ் மதுரவாசகத்திற் காசைப்பட்டு, இறைவனார் மண்சுமந்து அடியும்பட்டதன்றி அவர் செய்த தோத்திரங்களை ஏடும் எழுத்தாணியுள் கொண்டு எழுதிவைத்துக்கொண்டனர். இவற்றால் சிவபெருமான் தோத்திரப்பிரியர் என்பதும் அவருக்குச் செய்யப்படும் உபசாரந்தொல்லாவற்றுள்ளும் மிகச்சிறந்தது தோத்திரமே யாமென்பதும் விளங்கும்.

சிவபெருமான் தோத்திரப்பிரியராயின் அவர் சில இழிந்த மாந்தர்களைப்போல் புகழ்ச்சி விருப்பர் எனவும் விருப்பு வெறுப்பும் இன்ப்துன்பங்களும் உடையவரெனவும் கொள்ளவேண்டி வருமே எனின், வராது. அவரைத் தோத்திரப்பிரியர் என்று கூறும் நூல்களே விருப்பு வெறுப்பில்லாதவர் என்றும், கூறுகின்றன. நூல்கள் அவ்வாறு கூறுவது ஒன்றோடொன்று மாறுபடக் கூறுவதாகாதோவெனில், ஆகாது. ஏனெனில் சிவபெருமானுக்கு இயற்கையாகவே உள்ள நிலைகள் இரண்டு. அவை சொருபமும் தடத்தமுமாம். இவற்றுள் சொருபநிலையை நோக்க அவர் குணம் குறி செயல் முதலியன வொன்றும் இல்லாத சச்சிதானந்தப் பரம்பொருள் என்று சொல்லப்படுவர். தடத்த நிலையை நோக்க அவர் பல நாமங்களும் வடிவங்களும் குணங்களும் செயல்களும் உடையவர் என்று சொல்லப்படுவர். இவ்விரண்டு நிலைகளுள் சொருபநிலையே அவரது உண்மைநிலை. தடத்தநிலை பென்பது ஆன்மாக்களின் மீதுவைத்த பரம காருணியத்தால் அவைகளின் பலவகைப்பட்ட பக்குவங்களின்படி அவற்றின் கருமேனி கழிக்கவெடுத்த கருணையின் வடிவங்களும், குணங்களும், செயல்களும் பொருந்திய நிலையாம். சிவபெருமானுக்கு இவ்வகையான நிலைகள் இரண்டு உண்டு என்பதைச் சனங்கள் பலர் அறியாமையால் அவர்கள் பால் அளவிற்றந்த சந்தேக விபரீதங்கள் விளைகின்றன; சிவபெருமான் வேறுதாங்கள் வழிபடும் தெய்வம் வேறு என்று பிறசமயத்தவர்கள் தடுமாறுகிறார்கள். இவ்வுண்மையை புணர்வார்க்குச் சிவபெரு

மானே எல்லாச் சமயத்தினரும் “தந்தெய்வம் எந்தெய்வம்” என்று வழிபடும் முழுமுதற் கடவுள் என்பது விளங்கும். இது பற்றியே அருணந்திசிவாசாரியசுவாமிகளும் “யாதொரு தெய்வங்கொண்டிர் அத்தெய்வமாகி யாங்கே மாதொருபாகனார் தாம் வருவர்” என்றருளிச் செய்தனர். சில மதத்தினர் கடவுளின் சொரூபநிலையை மாத்திரம் அங்கீகரித்துக்கொண்டு அவர் உலகத்தைப் படைத்தார் என்றும், உயிர்களுக்குத் தம் அருளை வழங்குகின்றார் எனவும், தம்மை நேசித்தவரை நேசித்து நேசியாதவர்களை வெறுக்கின்றார் எனவும் கூறுவர். சொரூப தடத்த நிலைகளின் இலக்கணங்களை யுணராமையால் இவர்கள் இவ்வாறு கூறி யிடப்படுகின்றார்கள். கடவுளுக்குச் சொரூப இலக்கணம் அங்கீகரிக்கப்படாவிட்டால் அவருக்குச் சர்வவியாபகம் முற்றுமுணர்தல் நித்தியத்துவம், மலமின்மை, பேரின்பமுடைமை முதலிய சித்திரணங்கள் கூற இடமிராது. அவருக்குத் தடத்த விலக்கணம் அங்கீகரிக்கப்படாவிடில் அவர்படைப்பு முதலிய தொழில்களைச் செய்கின்றார் என்கூற இடமிராது.

சிவஞானசித்தியார்.

படைப்பாதி தொழிலும் பத்தர்க் கருளும் பாவனை யு நூலு
மிடப்பாக மாதராரோ டியைச் துயிர்க் கின்ப மென்று
மடைப்பானு மதுவு முத்தி யளித்திடு மியோகும் பாசர்
துடைப்பானுந் தொழிலுமேனி தொடக்கானேற் சொல்லொணாதே

ஆதலால் அவருக்கு இவ்விருநிலைகளும் என்றும் உள்ளனவென்றே உண்மை நூல்களாகிய வேதாசனங்கள் கூறும். இவ்வுண்மையை விளக்கவேண்டியே திருவாசகம் “இன்பமும் துன்பமும் இல்லானே யுள்ளானே” என்றருளிச்செய்தது. இன்பமும் துன்பமும் இல்லாத நிலையே அவருடைய சொரூப நிலையும், அவையுள்ள நிலையே தடத்தநிலையுமாம். தடத்தநிலையில் அவர் இன்பதுன்பங்கள் முதலியன உடையவராயிருத்தலும் தம்பொருட்டன்றி ஆன்மாக்களின் பொருட்டேயாம். அவர் தடத்த நிலையில் இன்பதுன்பங்கள் முதலியன உடையவராயிருந்தும், “தாரணியில் இந்திரசாலம்புரி வோன் தான்மயக்குந் தந்திரத்திற் சாராது சார்வதுபோல்” அவற்றால் சிறிதும் தாக்கந்து நிற்பர். ஆதலால் தடத்த விலக்கண முடைமையால் அவருடைய சொரூபவிலக்கணத்திற்கு வருவதோர் இழு

க்கின்மையறிக. இதனை முதன்மலர் பத்தாம் இதழில் முன்னமே விளக்கினோம்.

இனி, தடத்தரிலைபிலும் அவர் புகழ்ச்சியை விரும்புவது குற்றமன்றோ வெனின், கூறுவாம். மனிதர்கள் அவரைப் புகழ்வதனால் அவருக்கு வருவதோர் பயனில்லை. தாம் வாழும் பொருட்டும், பிறனிக்கடலினின்றும் கரையேறியுய்யும் பொருட்டுமே தேவர்களுந் மனிதர்களும் அவரை வாழ்த்தி வழிபட்டேண்டியவர்களாயிருக்கின்றார்கள்.

திருவாசகம்.

வாழ்த்துவதும் வானவர்கடாம் வாழ்வான் மனநின்பாற்
ருழ்த்துவதந் தாமுயர்ந்து தம்மையெல்லாந் தொழவேண்டிச்
சூழ்த்து மதுகரமுரலுந் தாரோயை நாயடியேன்
பாழ்த்த பிறப்புறுத் திடுவான்யானு முன்னைப் பரவுவனே.

அவரைப் புகழ்வதனால் எப்படி வாழ்ந்து உய்யலாம் எனின், கூறுவாம். மனிதர்களாற் செய்யப்படும் கடவுள் வழிபாடு மனம் வாக்கு காயம் என்னும் மூன்றினாற் செய்யப்படும். இம்மூன்றனுள் காயத்தாற்செய்யப்படும் தொண்டுகளைக் காட்டிலும் வாக்கினாற் செய்யப்படும் தொண்டும், வாக்கினாற்செய்யப்படும் தொண்டைக் காட்டிலும் மனத்தாற்செய்யப்படும் தொண்டும் அதிகபலனைத் தருவனவாம். திருவலகிடுதல் முதலியன காயத்தாற் செய்யப்படுவன. பாடற்றொண்டு வாக்கினாற் செய்யப்படுவது. ஆதலால் தோத்திரஞ் செய்தலாகிய பாடற்றொண்டு திருவலகிடுதல் முதலிய காயத் தொண்டுகளைக் காட்டிலும் அதிக பலனைத் தருவதாம். காயத்தொண்டுகள் செய்தற்கு அதிக அறிவு விளக்கம் வேண்டுவதின்று. பாடற்றொண்டு செய்தற்கு அறிவு விளக்கம் மிகவும் வேண்டும். இறைவனருடைய அளவுபடாத பெருமைகளையும், ஆன்மாக்களின் சிறுமைகளையும், அவர் ஆன்மாக்களுக்கு அருள் செய்யும் பிரபாவங்களையும் உணர்ந்தவர்களே மனங்கசிந்து அவரைப் புகழ்ந்து போற்றற்குரியராவர். அன்றியும், மனங்கசிந்துருகாதபோது கடவுள் வழிபாட்டினால் மிகுந்தபலன் உண்டாகாது. மனமானது இசைரால் உருகும் இயற்கையுடையது. ஆதலால், இசையோடுகூடிய பாடல்களால் கடவுளைத் தோத்திரஞ்செய்வதனால் மனம் உருகி அன்பு பெருகும். மேலும், சிவபெருமானை வேதம், “ஸ்வரமயன்” என்று கூறுகின்றது. தமிழ்வேதமும் “மிக நல்ல வீணை தடவி”

எனவும், “ஏழிசையாய் இசைப்பயனாய்” இருப்பவன் என்றுங் கூறுகின்றது. பின்னும், பாட்டானது பாடுவார் மனத்தை மாத்திரமன்றிகேட்போர் மனதையும் உருக்கவல்லது. இதுபற்றியே நமது சமயாசாரியர்கள் பாடற் ருண்டைக்கடைப்பிடித்து தேவாரத்திருமுறைகளைப் பாடியருளி உலகை வாழ்வித்தார்கள்.

இதுவரையிற் கூறியவற்றால் சிவபெருமான் தோத்திரப் பிரியர் என்பதின் கருத்தும், தோத்திரஞ்செய்தற் ருண்டின் சிறப்பும் விளங்கும்.

இக்காலத்தில் பலர்கோயில்களைக் கட்டுகிறார்கள்; நந்தனவனம் வைத்து புட்பகைங்கரியங்கள் செய்கிறார்கள்; அபிடேகாதி யுபசாரங்கள் செய்விக்கிறார்கள்; மகோற்சவம் செய்கிறார்கள். ஆனால், இறைவனாரை வாயாரப்பாடி தோத்திரம் செய்வாரும், செய்விப்பாரும் ஆரியராயிருக்கின்றனர். இதற்குக் காரணம் நம்மவர்களுக்குத் தோத்திரஞ்செய்தற்கு அத்தியாவசியமான கல்வி யறிவு இல்லாமையேயாம். ஆதலால் பலர் ஆலயங்ளுக்குப் போய் தாம் இன்னது செய்வதென்று தெரியாமல் அர்ச்சகரிடத்தில் தேங்காய் பழமுதலியனகொடுத்து ஊமரைப்போல் நிற்கிறார்கள். சிலர் படித்துப் பாடக்கற்றிருந்தும் வாயாரத் தோத்திரஞ்செய்யக் கூசுகிறார்கள். சிலர் வாய்திறந்து பாடுவதைக் கௌரவக்குறைவாக எண்ணுகிறார்கள். பலர் இன்ன இன்ன தெய்வங்களிடத்தில் இன்ன இன்ன தோத்திரங்களைப் பாடல்வேண்டுமென்பதை யறியாமல் தங்கள் வாயில் வந்தபாட்டையெல்லாம் பாடுகின்றார்கள். பலமாதரைக் கூடித் தூர்த்தனயத் திரியும் ஒருவன் சிவ சன்னிதியில் நின்றுகொண்டு “வாராண்ட கொங்கையர் சேர்மனையிற் சேரோம்” என்னும் திருத்தாண்டகத்தைப் பாடுகிறான். திருநீறு பூசக் கூசிப்புணுகு ஜவ்வாதுகலந்த திலதமிட்டுக்கொண்டிருக்கும் ஒருவன் “நீற்றியுங்கோலமே நிகழப்பெற்றோம்” என்று பாடுகிறான். குடும்பச்சேற்றில் அழுந்தி இரவும் பகலும் பலவழியிலும் பொருளைத்தேடி பாதுகாப்பவன் “உற்றரையான் வேண்டேன் ஊர் வேண்டேன் பேர் வேண்டேன்” என்று பாடுகிறான். ஒருவன் தான் உபாத்தியாயரிடத்தில் சிறுபோதில் ஒப்புவித்ததுபோல் “கவையாகிக் கொங்கைக்காட்டகத்தே நிற்கும், அவையல்ல நல்ல மரங்கள்-சவைநடுவே, நீட்டோலை வாசியா நின்றான் குறிப்பறிய, மாட்டா தவனன் மரம்” என்பன வாதியாய் நீதிதூற்பாட்டுகளைப் பாடுகின்றான். காதலர்

கிக் கசிந்து கண்ணீர் மல்கி தோத்திரஞ் செய்வாரைக் காண்பது அரிதாயிருக்கிறது. சிவபெருமானிடத்தில் மெய்யன்பு செலுத்த விரும்புவோர் அவருடைய பிரபாவங்களை விளக்கும் நூல்களைக் கற்று அவரைவாயாரத் தோத்திரஞ் செய்தல்வேண்டும். அவர் பெருமைகளைக் கல்லாதபோது அவரை வாயார வாழ்த்துவதும், வாழ்த்தி யவரருளைப் பெறுதலும் கூடாமையாம். இதுபற்றியே தமிழ்மறை “கல்லா நெஞ்சில் நில்லா னீசன்” எனவும், “கற்றவர் விழுங்குங் கற்பகக்கனி” என்றும் அருளிச்செய்தது.

மனிதர்கள் தாம் உய்தற்குச் சிவபெருமானை வாயாரத் தோத்திரஞ் செய்தல் அஸ்யமாதல்போல், உலகம் உச்சிவித்தற்கு சனங்களுக்கு ஞானநூல்களைக் கற்பித்து இறைவனை யேத்தச்செய்தலும் அத்தியாவசியமாம். இதனை இக்காலத்துச் சைவப்பிரபுக்கள் உணராமலும், உணர்ந்தவிடத்துக் கவலையில்லாமலும் வாளாவிருப்பதனால், சைவர்கள் எண்ணிறந்தோர் சமயக்குருடர்களாகவும் ஊமைகளாகவும் இருக்கின்றார்கள். ஆதலால் இனியாவது சிவபுண்ணிய பரிபாலனம் செய்யும் சைவப்பிரபுக்கள் பல விடங்களிலும் பாடசாலைகள் வைத்துக் கல்விகற்பித்து சனங்கள் சிவபெருமானை வாயாரத் தோத்திரம் செய்யுமாறு செய்தல்வேண்டும். இப்போது நடக்கும் உற்சவாதிகளால் சனங்கள் சுவாமிக்குச் சாதனம் ஆடையாபரணங்களைப் பார்த்தும், புட்பமாலைகளைப் பார்த்தும், தீவட்டி மத்தாப்பு முதலியவைகளைப் பார்த்துமே சந்தோஷித்துப் போகின்றனரேயன்றி இறைவருடைய பெருமையைச் சிந்தித்துச் சிந்தித்து நெக்கு நெக்குருகிப் பாடுகின்றாரல்லர். ஆதலால் சைவப்பிரபுக்கள் சிலர் பெரும் பொருளைச் செலவிட்டுச் செய்யும் கைங்கரியங்கள் பலவும் அவற்றால் சனங்கள் அடையக்கூடிய பலன்கள் அவ்வளவும் கொடுப்பனவாயில்லை. ஆதலால் உலகம் உய்யவேண்டி பதிபுண்ணியம் செய்யவிரும்பும் சைவப்பிரபுக்கள் எங்கும் பாடசாலை வைத்து அவைகள் மூலமாய் சனங்கள் எங்கும் தனித்தனியாகவும் கூட்டம் கூட்டமாய்க் கூடியும் சிவபெருமானை மனங்கசிந்து வாயாரத் தோத்திரம் செய்யுமாறு செய்தல்வேண்டும். இப்படிச் செய்தலே மற்றெல்லாவித கைங்கரியங்களிலும் பன்மடங்கு மேலான கைங்கரியமும் தங்கள் கடமையுமாம் என்பதை மற்றக்கவர்களும்

திருவாசகம்.

ஆடுகின்றிலைகூத்து, உடையான் கழற்கன்பிலை, யென்பருகிப் பாடுகின்றிலை, பதைப்பதுஞ்செய்கிலை, பணிகிலை, பாதமலர் குடுகின்றிலை, குட்டுகின்றதுமிலை, துணையிலி பிணநெஞ்சே, தேடுகின்றிலை, தெருவுதோறல்லிலை, செய்வதொன் றறியேனே.

(பத்திரிகாசிரியர்.)

கோச்செங்கட் சோழநாயனார் புராணம்.

மைவைத்த கண்ட நெறியன்றி மற்றோர் நெறிகருதாத் தெய்வக் குடிச்சோழன் முன்பு சிலந்தியாய்ப் புந்தர்செய்து சைவத் துருவெய்தி வந்து தரணிநீ டாலயங்கள் செய்வித் தவன்றிருக் கோச்செங் கண்ணெனுஞ் செம்பியனே.

செம்பொ னணிந்து சிற்றம் பலத்தைச் சிவலோகமெய்தி நம்பன் கழற்கீழிருந்தோன் குலமுத லென்பர்நல்ல வம்பு மலர்த்திலை யீசனைச் சூழ மறைவளர்த்தா னிம்ப நறுந்தொங்கற் கோச்செங்க ணெனுந் தித்தனையே.

சோழமண்டலத்திலே, சந்திரதீர்த்தத்தின் பக்கத்திலே ஒரு வனம் இருந்தது. அதிலே நின்ற ஒரு வெண்ணுவன் மரத்தின்கீழே ஒரு சிவலிங்கம் வெளிப்பட்டலும், ஒரு வெள்ளாணை அதைக்கண்டு, நாடோறும் புழைக்கையினாலே தீர்த்தம் முகந்து ஆட்டி, புஷ்பங் களைச் சாத்தி, வழிபட்டு ஒழுகுவதாயிற்று. அதனால் அந்தஸ்தலத் துக்குத் திருவாணைக்கா என்று பெயராயிற்று. அறிவினையுடைய ஒரு சிலந்தி, அந்தச்சிவலிங்கத்தின்மேலே சருகு உதிராவண்ணம், தன் வாய்நூலினாலே மேற்கட்டி செய்தது. சிவலிங்கத்தை வணங்க வந்த வெள்ளாணை அதைக்கண்டு, அது அதுசிதம் என்று நினைந்து, அதைச் சிதைக்க; சிலந்தி மீளவும் மேற்கட்டி செய்தது. வெள் ளாணை மற்றநாளும் அதைச் சிதைத்தது. அது கண்டு சிலந்தி “எம்பெருமான் மேலே சருகு உதிராவண்ணம் நான் வருந்திச் செய்த மேற்கட்டியை இது அழிக்கலாமா” என்று கோபித்து வெள்ளாணையினது புழைக்கையினுள்ளே புகுந்து கடிக்க வெள்ளா னைகையை நிலத்திலே மோதிக்கொண்டு விழுந்து இறந்தது. கையை மோதியபோது, அதனுள்ளே புகுந்த சிலந்தியும் இறந்தது. வெள் ளாணை சிவகணநாதராகித் திருக்கைலாசமலையை அடைந்து, சிவ பெருமானைச் சேவித்துக்கொண்டிருந்தது.

சுபதேவனென்னுஞ் சோழமகாராஜன் தன் மனைவியாகிய கமலவதியுடன் சிதம்பரத்தையடைந்து, சபாநாயகரை உபாசனைசெய்து கொண்டிருக்குநாளிலே, கமலவதி புத்திரபாக்கியம் இன்மையால் வரம்பேண்ட, அந்தச்சிலந்தி சபாநாயகரது திருவருளினாலே அவருடைய வயிற்றிலே மகவாய்வந்து அடைந்தது. கமலவதிக்குப் பிரசவகாலம் அடுத்தபொழுது, சோதிடர்கள் “இப்பிள்ளை ஒருநாழிகை கழித்துப் பிறக்குமாகில், முப்புவனங்களையும் அரசாளும்” என்றார்கள். கமலவதி “என்பிள்ளை இப்போது பிறவாமல் ஒருநாழிகை கழித்துப் பிறக்கும்படி என்னைத் தலையீழாகக் கட்டித் தூக்குங்கள்” என்று சொல்ல; அங்குள்ளவர்கள் அங்ஙனங்கட்டித் தூக்கி, சோதிடர்கள் குறித்தகாலம் அணையக் கட்டவிழ்த்து விட்டார்கள். கமலவதி பிள்ளையைப்பெற்று, அதுபிறக்குங்காலம் தாழ்ந்தமையாற் சிவந்த குண்களையுடையதாய் இருந்தல்கண்டு, “என்கோச செங்கண்ணோ” என்று சொல்லிக்கொண்டு, உடனே இறந்துவிட்டாள். சுபதேவன் அப்புதல்வரை வளர்த்து முடிசூட்டி, அரசை அவரிடத்தில் ஒப்பித்து, தான் தவஞ்செய்து சிவலோகத்தை அடைந்தான்.

கோச்செங்கட்சோழநாயனார் பரமசிவனது திருவருளினாலே பூர்வசன்ம வுணர்ச்சியோடு பிறந்து, சைவத்திருநெறி தழைக்க அரசியற்றுவாராகி, சிவாலயங்கள் பலவற்றைக் கட்டுவிக்கத் தொடங்கினார். திருவானைக்காவிலே தாம் முன்னே அருள் பெற்றதை அறிந்து, அங்கே வெண்ணுவலுடன் பரமசிவனுக்குத் திருக்கோயில் கட்டுவித்தார். மந்திரிகளே ஏவி, சேர்மநாட்டில் வெவ்வேறிடங்களிலே சிவாலயங்கள் கட்டுவித்து, அவ்வாலயங்களோறும் பூசை முதலியவற்றிற்கு நிபந்தங்கள் அமைத்தார். பின்பு சிதம்பரஸ்தலத்தை அடைந்து, சபாநாயகரைத்தரிசித்து வணங்கி, தில்லைவாழ்ந்தணர்களுக்குத் திருமாளிகைகள் கட்டுவித்து, பின்னும் பலதிருத்தொண்டுகளைச் செய்துகொண்டிருந்து, சபாநாயகருடைய திருவடிநீழை அடைந்தார்.

திருநீர்திறம்பலம்.

திருநேரிசை.

சிலந்தியு மாணக்காவிற் றிருநிழற் பந்தர்செயது
உலந்தவ ணிறந்தபோதே கோச்செங்க ணுனுமாகக்
கலந்தநீர்க் காவிரிகுழ் சோண்டிச் சோழந்தங்கள்
குலந்தனிற் பிறப்பித்திட்டார குறுக்கை வீ ரட்டனாரே.

உ
சிவமயம்.
திருச்சிற்றம்பலம்.

சைவம்.

இது
சென்னைச் சிவனடியார் திருக்கூட்டம்
எனப் பெயரிய

சைவ மஹா சபையின்
மாதாந்தப் பத்திரிகை.

மலர் 4. || காலயுத்திஸ்ரு ஆடிமீ-1918ஸ்ரு ஜ-ஏலைஸ் || இதழ் 7.

உள்ளுறை.	பக்கம்.
சிவஞானபோதம்	145
சைவசமயம்	150
மீராம்ஸா நியாய விளக்கம்	154
பரமதபங்க வினாவிடை	157
மனுநீதிகண்ட சோழர் சரித்திரம்	161
பஸ்மாசுர விஜயம்	164
கடவுளின் சொரூப தடத்த இலக்கணங்கள்	167
ஆயுள் சந்தா	168

இஃது

திருப்பாதிரிப்புலியூர் ஞானியார்மடாலயம்
ஸ்ரீலக்ஷ்மி - சீலசம்முக மெய்தீஞான சிவாசாரிய கவாம்களுக்குச்
சமர்ப்பிக்கப்பெறுவது.

பத்திரிகாசிரியர்

இருக்கம் - ஆதிமூல முதலியார்.
(Retired Accountant, Military Accts., Department.)
நெ. 43, பாளையப்பன்வீதி, ஏழுகிணறு, சென்னை.

வைதிக சைவ அச்சக்கூட்டம்.

1918

தபாற்செலவு உட்பட வருடச்சந்தா ரூபா ஒன்று.

சென்னைச் சிவனடியார் திருக்கூட்டத்தின்

— போஷகர்கள். —

ஸ்ரீமான் யஸ். இரத்தினவேல் செட்டியாரவர்கள்

Dubash, Messrs. Best & Co.

„ வி. மாசிலாமணிப் பிள்ளையவர்கள், பி. ஏ., பி. எல்.

Official Referee, High Court.

„ ராவ்சாஹிப் - பி. மாசிலாமணி முதலியாரவர்கள்

Engineering Contractor.

„ ராவ்பஹதூர் கே. வைத்தியலிங்கம் பிள்ளையவர்கள்

Presidency Post Master.

„ வி. முத்தையா பிள்ளையவர்கள்

Merchant, Periyanna Moodaly Street, Madras.

„ ஆர். காசிவிசுவநாத் முதலியாரவர்கள்

Snuff & Tobacco Merchant, Madras.

„ திரு. சபாபதி முதலியாரவர்கள்

Retired Sub-Engineer, Mint Street.

„ C. தருமலிங்கமுதலியாரவர்கள்

Contractor, Mint Street, Madras.

அறிக்கை.

எமக்குக் கடிதம் எழுதும் சந்தாதாரர்கள் தங்கள் சந்தா இலக்கத்தையும் தெரிவித்தல்வேண்டும். ப-ர்.

சிவநேயர்களுக்கு விண்ணப்பம்.

இப்போது நேரிட்டிருக்கும் மிகக்கொடிய காகிதப்பஞ்சத்தால், முன்னே இரண்டனு கொடுத்து வாங்கிய காகிதத்தை இப்போது 10 அணுகொடுத்து வாங்கிவருகிறோம். வருடம் ஒன்றுக்கு 500 ரூபா செலவிட்டு வெளியிடக்கூடியதாயிருந்த இப்பத்திரிகையை இப்போது 1200 ரூபா செலவிட்டு வெளியிடவேண்டியதாயிருக்கிறது. இப் பத்திரிகையைப் பலர் வாங்கிப்படிக்கவேண்டுமென்ற ஆவலால் சந்தா மிகவும் குறைக்கப் பட்டிருந்தாலும் இவ்வருடம் இது வரையில் 800 ரூபாவுக்கு மேல் சந்தா வசூலாகவில்லை. ஆதலால் சிவபுண்ணியம் செய்வதில் விருப்பமும் சைவசமயாபிமானமும் உள்ளபெரியோர்கள் இச்சபைக்கு இயன்ற நன்கொடையனுப்பி உதவிசெய்யுமாறு கேட்டுக்கொள்ளுகிறோம்.

இ. ஆதிமுலமுதலியார்,

(ப - ர்.)

சிவமயம்.
திருச்சிற்றம்பலம்.

சைவம்.

மலர் 4. காலயுத்திஸ்ர ஆடிமீ—1918ஸ்ர ஜுலைமீ இதழ் 7

திருக்குறுந்தோகை.

நன்று நாடொறு நம்வினை போயறும்
என்று மின்பந் தழைக்க விருக்கலாம்
சென்று நீர்திரு வேட்களத் துள்ளுறை
துன்று பொற்சடை யானைத் தொழுமினே.

சிவஞான போதம்.

ஐந்தாஞ் சூத்திரம்.

(124-வது பக்கத்தொடர்ச்சி.)

இரண்டாமதிகரணம்.

ஆங்கவை போலத் தாம் தம் உணர்வின் தமிழருள் காந்தங்
கண்ட பசாசத்தவையே.

(இ-ள்.) (தத்தம் விடயங்களை அளவிட்டறிந்தும், அவ்வாற
றியும் தம்மையும் தம்மை அதிட்டித்து நின்று செலுத்தும் உயி
ரையும் அறியமாட்டாத) அவ்விந்திரியங்களைப்போல், உயிர்களும்
தமது அறிவை விளக்குவதாகிய சிற்சத்தியால் இருவகை யஞ்சவத்
தையில் நின்று வினைப்பயன்களை யறிந்து அனுபவிக்கும் தம்மை
யும், தம்மைச் செலுத்திநிற்கும் திருவருளையும் அறியமாட்டா.
உயிர்கள் அவ்வாறுணர்தல் காந்தத்தைக் கண்ட இரும்பு அதன்
சந்நிதிமாத்திரையின் வலித்துக்கொள்ளப்படுமாறுபோலக் கரணத்
தாலன்றிச் சங்கற்பத்தால் அதிட்டிக்கும் முதல்வனது சிற்சத்தியா
லாம். (ஆதலால் அதுபற்றி முதல்வன் விகாரியாதலில்லை.) (எ-று.)

இதில் 1 - வது—தன்னைக் கூறப்படும் பொருள்—அரண்னே உயிர்களெல்லாம் அறியும்.

2 - வது—ஐயப்பாடு—உயிர்கள் தாமே யறியுமோ, முதல்வன் அறிவிக்க அறியுமோ?

3 - வது பிறர்கூறும் பக்கம்—இந்திரிய முதலிய கருவிகள் சடமாதலால் அவை விடயங்கள் முதலியவற்றை அறிதற்குச் சித்தாகிய உயிரின் துணையை வேண்டிநிற்கும். உயிர் சித்துப் பொருளாகையால் அது வேறொரு சித்துப்பொருளின் உபகாரத்தைவேண்டாது எதையும் தானே யறியும். சித்துப்பொருளாகிய உயிர் தான் அறிதற்கு வேறொரு சித்துப்பொருளின் உபகாரத்தை வேண்டிநிற்கும் எனின், உயிருக்கு அறிவிக்கும் அச்சித்துப்பொருளும் தனக்கு அறிவித்தற்கு வேறொரு சித்துப்பொருளை வேண்டிநிற்கும் எனப்பட்டு வரம்பின்றியோடும். ஆதலால் சடப்பொருள்களாகிய ஐம்பொறி முதலிய கருவிகளை உயிரோடு உவமித்துக் கூறுதலும், உயிர் முதல்வன் அறிவிக்க அறியும் என்பதும் பொருந்தாது. (இவ்வாறு கூறுவோர் ஈசர வவிகாரவாதிகள்.)

4 - வது—மறுத்துரைக்குஞ் சித்தாந்தத்துணிபு—கருவிகள் சடமாகவும் உயிர்கள் சித்தாகவும் இருக்கும் வேறுபாட்டினால் இவையிரண்டும் தம்முள் ஒவ்வாவாயினும், தம்மையும் தமது முதலையும் அறியமாட்டாமையினால் தம்முள் ஒக்கும். அன்றியும், அறிவிக்க அறியும் முறைமை தமக்கொரு முதலையுடைய பொருள் களுக்கேயன்றி, தனக்குமேனொரு பொருளில்லாத தனிப்பரம் பொருளுக்கில்லை. ஆதலால் முற்றுமுணர்ந்த முதல்வனுக்கு அறிவிக்க வேறொரு முதல்வன் வேண்டப்படுதலில்லை. அம்முதல்வன் அறிவிக்கச் சிறந்தியுடைய உயிர்கள் அறியும்.

5-வது இயைபு—உதாரண வேண்பா.

மன்னுசிவன் சந்திதியின் மற்றுலகஞ் சேட்டித்த
தென்னு மறையி னியன்மறந்தாய்—சொன்னசிவன்
கண்ணு ளுளம்வினையாற் கண்டறிந்து நிற்குங்கா
ணெண்ணுன் சிவன சத்தையின் று.

(உ)

இந்திரியங்கள் உயிராலறிவதுபோல் உயிர் முதல்வனுலறியுமெனின், அவ்விந்திரியங்களுக்கு வரும்பயன் உயிருக்காவது போல்

உயிர்க்கு வரும் இன்பதுன்பங்கள் முதல்வனுக்காதல்வேண்டும் என்னும் ஈசரவனிகாரவாதிகளை மறுத்து முதல்வன் உயிர்களைப் போல் விகாரப்படுதலின் என்பதை இவ்வெண்பா விளக்குகின்றது.

(இ - ள்.) மன்னு சிவன் சந்திரியின் உலகம் சேட்டித்தது என்னும் மறையின் இயல் மறந்தாய் = (இவ்வதிகரணத்திற் கூறிய அநுமானப் பிரமாணமாத்திரமேயன்றி) நிலைபெற்ற முதல்வனது சந்திரியில் பிரபஞ்சம் செயற்படுகிறதென்று கூறும் வேதப்பொருளையும் மறந்தவனே—உளம் சொன்ன சிவன் கண்ணு வினையால் கண்டு அறிந்துநிற்கும் = உயிரானது, அவ்வேதத்துள் எடுத்தோதப்படும் முதல்வன் தனக்குக்காட்டாகிநிற்ப, தான்செய்த வினைக்கீடாக ஒன்றனை யறிந்து நிற்கும். (ஆனால், இந்திரியங்கள் தமக்கென வோர்காரணமின்றி உயிரின் பொருட்டே யறிவ்வனவாம்.)—காண் = இவ்வேறுபாட்டை நீ அறிவாயாக— இன்று = (அவ்வாறு காட்டாகி நிற்பினும் தனது சந்திரியில் அசத்தெல்லாம்) சூனியம், (ஆதலாற்) சிவன் அசத்தை எண்ணுன் = ஆதலால், மங்கல வடிவின லாகிய முதல்வன் அவ்வுயிர்போல் அவற்றை அனுபவியான் (எ-று)

“மன்னு சிவன்” “சொன்ன சிவன்” “எண்ணுன் சிவன்” என மும்முறை கூறியது யாதுகாரணத்தாலெனின், முதல்வனுக்கு இவ்விடத்திற் கூறற்பாலனவாகிய மூன்றிலக்கணங்களை யுணர்த்தும் பொருட்டென்க. “மன்னுசிவன்” என்பது முதல்வன் உயிர்கள் போற் பிறந்திறந்து வருந்துதலின்றி, என்றும் நிலைபெற்றிருக்கும் இன்பவடிவினன் என்னும் பொருளைத்தந்து, தனது சந்திரியில் உலகத்தைச் சேட்டிப்பித்தலை யுணர்த்துகின்றது. “சொன்ன சிவன்” என்பது வேதத்தில் முற்றுணர்வினன் என்று எடுத்தோதப்படுபவன் என்னும் பொருளைத்தந்து சிற்றறிவுடைய உயிர்களுக்கு அறிவித்தலை யுணர்த்துகின்றது. “எண்ணுன் சிவன்” என்பது தூயதன்மையன் என்னும் பொருளைத்தந்து தன் சந்திரியில் மாயையின் காரியமாகிய அசத்தெல்லாம் முனைத்துத் தோன்றாமையை யுணர்த்துகின்றது.

வேறுபாடாவது— ஐம்பொறிகள் ஆன்மாவின் பொருட்டு உணர்வன, தம்பொருட்டு உணர்வனவல்ல; ஆன்மாக்கள் தம்பொருட்டே உணர்வன, முதல்வன் பொருட்டு உணர்வனவல்ல என்பதாம்.

உலகம் = உயிர்கள்.

மறையின் இயல் மறந்தாய் = மறையின் இயலும் பொருளையும் மறந்தவனே.

ஆதலால் = சொல்லெச்சம்.

வெய்யோ னொளியி லொடுங்கி விளங்காது

வெய்யோனை யாகாத மீன்போல்—மெய்யவனிற்

கண்டு கேட்டு உண்டு யிர்த் துற்றறியு மைம்புலனைக்

கண்டினாய் மன்னுதலைக் காண்.

(ந.)

இவ்வெண்பா, முதல்வன் உணர்ந்த உயிர் உணருமாயின், உயிர் முதல்வனின் வேறாயிருந்து உணருமோ, ஒன்றுநின்றே உணருமோ என்று கேட்கும் ஈசர வவிகாரவாதிகளை நோக்கி, அவ்விரண்டியல்புமின்றி நின்றுணரு மென்பதை வலியுறுத்துகின்றது.

(இ-ள்.) வெய்யோன் ஒளியில் ஒடுங்கி = சூரியன் ஒளியில் அடங்கி—விளங்காது = (அதனின் வேறாய்) விளங்கித் தோன்றாமல்—வெய்யோன் ஆகாத மீன்போல் = அச்சூரியனாதலுமாகாத நட்சத்திரங்கள் (அச்சூரியனாலே ஒளியுடையவாமாறு) போல்—கண்டு கேட்டு உண்டு உயிர்த்து உற்று அறியும் ஐம்புலனை = கண்டும் கேட்டும் உண்டும் மோந்தும் தீண்டியும் அறியப்படும் ஐவகை விடயங்களையும்—மெய் அவனில் கண்டு = (உயிர்) மெய்ப்பொருளாகிய முதல்வனால் உணர்ந்து—உடனாய் மன்னுதலைக்காண் = (வேறாதலும் ஒன்றாதலுமின்றி அவ்விரண்டுக்கும் பொதுவாய் அடங்கி) உடனாய் நிலைபெறுதலை அறிவாயாக (எ-று.)

அஃதாவது நட்சத்திரங்கள் சூரியனிடம் ஒளியைப்பெற்று, அதின் ஒளியில் விளங்காது அடங்கி நின்று, அதனோடு ஒன்றாகாமலும் வேறுகாமலும் இருந்து பிரகாசிப்பதுபோல், உயிர்கள் முதல்வன் அறிவிக்க, அவனில் அடங்கி, அவனோடு ஒன்றாகாமலும் வேறுகாமலும் உடனாயிருந்து அறியும் என்பதாம்.

நட்சத்திரங்களின் ஒளி சூரியனிடமிருந்து உண்டாவதென்பது வேதநூற் றுணர்பு.

வெய்யோனை என்பதில் ஐகாரம் சாரியை.

உயிர் என்னும் எழுவாய் மேலை வெண்பாவினின்றும் வருவிக்கப்பட்டது.

அருளுண்டா மீசற் கதுசத்தி யன்றே
யருளு மவனன்றி யில்லை—யருளின்
றவனன்றே யில்லை யருட்கண்ணார் கண்ணுக்
கிரவிபோ னிற்குமர னேய்ந்து.

(ச)

இவ்வெண்பா, முதல்வன் அறிவிக்க உயிர்கள் அறியுமெனின், உயிர்களின் அறிவு ஒருவகையாயிராமல் பல்வேறு வகையாயிருத் தலினால் முதல்வன் உணர்ந்து முறைமையும் வேறுபட்டிருத்தல் வேண்டும் எனப்பட்டு, முதல்வன் நிர்விகாரி என்னுஞ் சுருதிக்கு மாறாக விகாரி யென்று சொல்லவேண்டிவரும் என்னும் ஈசுவரவி காரவாதிகளை நோக்கி முதல்வன் விகாரியாகாமையை வலியுறுத்து கின்றது.

(இ-ள்.) அருள் ஈசற்கு அன்றே உண்டாம் = (உயிர்கட்குப் பசத்துவத்தை நீக்கிச் சிவத்துவத்தை விளக்குதற் கண் உளதாகிய) இரக்கம்முதல்வனுக்கு அனாதியேயுள்ளது — அதுசத்தி = அவ்விரக் கம் (முதல்வனின் வேறுபொருளன்று; முதல்வனுக்குளதாகிய) சத்தியேயாம். — அருளும் அவனன்றி இல்லை, அவன் அருள் இன்று இல்லை = (இரக்கமும் அவனும் முறையே குணமும்குணியுமாதலால், அஃதாவது இரக்கம் அவனுடைய குணமாதலால்) அவ்வரு ளும் முதல்வனை இன்றியமையாது. முதல்வனும் அவனை யின்றி யமையானாய்—அருட் கண்ணார் கண்ணுக்கு இரவிபோல் ஏய்ந்து நிற்கும் அரன் = ஞானக்கண்ணுடையார் உணர்விற்கு, சூரியன் தன் ஒளியோடு தாதான்மியமாய் இயைந்து நிற்பதுபோல், (அவ்வரு ளோடு தாதான்மியமாய்) இயைந்து நிற்பன் முதல்வன். ஆதலால், தன்வயத்தனாகிய அம்முதல்வன் விகாரமின்றி நின்றே தனது சத்தி சங்கற்பமாத்திரையால் அனைத்துஞ் செய்தல் கூடும். (எ-று.)

இவ்வியல்பு சித்தாந்த நெறியுணர்ந்தார்க்கன்றி விளங்காதென் பார் “அருட்கண்ணார் கண்ணுக்கு” என்றருளினர்.

அவன் அன்றே என்பதில் அன்றே என்பது அசை.

நீருவாசகம்.

தோலுந் துகிலுங் குழையுஞ் சுருடோடும்
பால்வெள்ளை நீறும் பசஞ்சாந்தும் பைங்கிளியுஞ்
சூலமுந் தொக்கவளையு முடைத் தொன்மைக்
கோலமே நோக்கிக் குளிர்ந்தாதாய் கோத்தும்பி.

சூவளைக் கண்ணி கூறன்காண்க
அவருந் தானு முடனே காண்க.

ஐந்தாஞ் சூத்திரத்தின் தொகைப்பொருள்—உயிராலே தத் துவங்கொல்லாம் தொழில் செய்யும் என்பதும், அரனாலே உயிர்க ளொல்லாம் அறியும் என்பதும் இச்சூத்திரத்தாற் சாதிக்கப்பட்டது.

சைவசமயம்.

இஃது

ஸ்ரீ. அ. குமாரசுவாமிப்பிள்ளையவர்களால் எழுதப்பட்டு இலங் கைச் சைவபரிபாலனசபையினரால் துண்டு பத்திரிகையில் அச்சி டப்பட்டது

தேவாரம்.

வேத நாயகன் வேதியர் நாயகன்
மாதிரியாக மாதவர் நாயகன்
ஆதி நாயக னாதிரை நாயகன்
பூத நாயகன் புண்ணிய மூர்த்தியே.

நாம் வழிபாடுசெய்யும் கடவுள் சிவன் எனப்படுவர். சிவன் என்பது ஒளிமயமாயிருப்பவர், விகாரமில்லாதவர், பெருமகிழ்ச்சி யுடையவர், மங்கலமுடையவர், வேதப்பொருளாயிருப்பவர், சுக ரூபமுடையவர், நினைப்பவர்மனத்திற் கிடப்பவர், நன்மைகொடுப் பவர், மோகத்தங்கொடுப்பவர் எனப் பொருள்படும். அவர், முன் னுள்ள பொருள்களெல்லாவற்றிற்கும் முன்னுள்ளவர். எல்லங் கடந்து விளங்கும் பரஞ்சோதிநபர். பூமி, நீர், நெருப்பு, வாயு, ஆகாயம், ஆதித்தன், சந்திரன், ஆன்மா என்னும் எட்டுந் தமக்கு வடிவாய் எங்கும் இருப்பவர். எந்த உயிர்க்கிலும் இரக்கமுடையவர். “கருப்பைக்குண் முட்டைக்கும் கல்லினுட் டேரைக்கும் விருப்புற் றமுதளிக்கும் மெய்யர்.” அறிவித்தலின்றி எவைகளை யுந் தாமாகவே அறியும் பேரறிவாளர். செய்ய வேண்டியவைகளுஞ், செய்யாது விலக்கவேண்டியவைகளும் இவை இவை என்றே யாவ ரும் அறியும்பொருட்டு வேதங்களையும், ஆகமங்களையும் அருளிச் செய்த முழுமுதல்வர். கனியினும் இனியவர். கரும்பினும் இனிய வர்.

தேவாரம்.

கனியினுங் கட்டி பட்ட கரும்பினும்
பனிம லர்க்குழற் பாவைநல் லாரினும்
தனிமு டிகவித் தாளு மரசினும்
இனியன் நன்னடைந் தார்க்கிடை மருதனே.

அவர் அங்கிங் கெனாதபடி எங்கும் நிறைந்தவராயினும் சிவ லிங்க வடிவத்திலும், குருவடிவத்திலும், சிவபத்தர் வடிவத்திலும் அணியராய் வெளிப்பட்டு உயிர்களுக்குக் கிருபைசெய்ப்பவர். அள வுடந்த வலிமையுடையவர். தேவர் யாவர்க்கும் மேலானதேவர். பிறப்பிறப்பில்லாதவர். விருப்பு வெறுப்பில்லாதவர். நினைப்பு மறப்பில்லாதவர். ஒப்புயர்வில்லாதவர். பிறவிகளிலே விட்டு வினைப்போகங்களை ஊட்டியும், உய்யும் வழிகாட்டியும், முத்திகூட் டியும் உயிர்களைக் காக்கும் ஆதிநாயகர்.

சிவபோகசாரம்.

மனம்வாக்குக் காயமுயிர் மன்னி யசைப்பானும்

அனமாதி போக மளிப்பானும்—நனவாதி

கூட்டிலிடு வானுமுத்தி கூட்டிடுவா னும்பிறவி

ஆட்டிலிடு வானு மரன்.

இவ்வியல்புடையவராகிய சிவனைக் கடவுள் எனக் கொண்டு வேதம் முதலிய சாத்திர விதிகளையுந் தழுவி நடக்கும் நெறி சைவம் என்றும், சைவசமயம் என்றுஞ் சொல்லப்படும். சைவம் என்பது சிவனைக் கடவுளாகவுடையது என்றும், சிவசம்பந்த முடையது என்றும், சிவனாற் செய்யப்பட்டது என்றும் பொருள்படும். சம யம். என்பது நெறி என்றும், ஆசாரம் என்றும், மார்க்கம் என் றும் பொருள்படும். இந்த நெறியிலே நடப்போர் சைவர் என்றும் சைவசமயிகள் என்றுஞ் சொல்லப்படுவா. “சைவத்தின் மேற்சம யம் வேறிலையதிற் சார்கிவமாந் தெய்வத்தின் மேற்றெய்வமில்” என்று சைவ எல்லப்பநாவலர் கூறுவர். “சைவ சமயமே சமயம்” என்று தாயுமானவர் கூறுவர். சைவ சமயத்தைச் சாருதல் இலகு னிற் கிடைப்பதன்று.

சிவஞானசித்தியார்.

வாழ்வெனு மையல்லிட்டு வறுமையாஞ் சிறுமை தப்பித்

தாழ்வெனுந் தன்மையோடுஞ் சைவமாஞ் சமயஞ் சாரும்

ஊழ்பெற லரிதுசால வுயர்சிவ ஞானத் தாலே

போழிள மதியினனைப் போற்றுவ ருந்நன்பெற் றாரே.

சைவசமயிகள் யாவருந் தாஞ்செய்துகொள்ளவேண்டிய புண் ணியச் செயல்களையும், செய்யாது விலக்கிக்கொள்ளவேண்டிய பா வச் செயல்களையும், புண்ணியபாவச் செயல்களை அறிந்து பலன்

கொடுக்கும் பரமபதியாகிய சிவனையும், அவருடைய இலக்கணங்களையும், உயிர்களாகிய தமதிலக்கணங்களையும், தம்மை அலைத்து வருத்தும் பிறவித் துன்பங்களையும், அவை ஒழியும் வழியையும் அவசியம் அறியவேண்டும்.

தீனகரவேண்பா.

தன்மமிது பாவமிது தானென் றறியாத
சென்ம மென்ன கோஆர்த் தினகரா—நன்மை
அறத்தா றிதுவென வேண்டா சிவிகை
பொழுத்தா னோரீந்தா னிடை.

சைவசமயிகள் அறியவேண்டிய புண்ணியச்செயல் முதலியவைகளையெல்லாம் வேதாகமங்களும், வேதாகமங்களைத் தழுவித் தமிழ்மொழியிற் செய்யப்பட்டிருக்கின்ற திருவள்ளுவர் முதலிய நீதிசாத்திரங்களுள் சிவதருமோத்தரம் முதலிய சைவசாத்திரங்களும் வெளிப்படையாக அறிவிக்கும். ஆராயுங்காற் “செய்யவேண்டியது புண்ணியம்; செய்யாதொழியவேண்டியது பாவம். புண்ணியமாவது உயிர்களுக்கு இனிமைசெய்தல்; பாவமாவது துயரஞ் செய்தல்” என்பது சைவசாத்திரங்களின் சுருக்கமான கருத்தாகும்.

திருவள்ளுவர்.

செயற்பால தோரு மறனே யொருவற்
சுயற்பால தோரும் பழி.

(செயற்பாலது—செய்யவேண்டியது. ஓரும்—அசை. உயற்பாலது—ஒழியவேண்டியது.)

இப்புண்ணியங்களும் சிவபுண்ணியங்கள் என்றும், பசுபுண்ணியங்கள் என்றும் இரண்டுவகை. சிவபுண்ணியங்களாவன சிவசின்னமாகிய விபூதிருத்திராக்ஷந்தரித்தல், சிவனைத் தியானித்தல், சிவனைத் துதித்தல், சிவனை வணங்கல், சிவமூலமந்திரஞ் செபித்தல், சிவாலயப்பணிசெய்தல், திருநந்தனவனம்வைத்தல், தேவாரம் முதலியவைகளை யோதுதல், சிவபுராணங்கேட்டல் முதலியனவாம். இவை சநாதன தருமங்கள் என்றுஞ் சொல்லப்படும். சநாதனம்—நிலையாயிருப்பது. “வச்சிரவரிசிமானத்—தளர்வுறு நிலைபேறெய்து முயர் சிவதருமம்” என்பது காஞ்சிபுராணம்.

பசுபுண்ணியங்களாவன கொல்லாமை, உண்மைபேசல், பிறன் பொருள் விரும்பாமை, நடுநிலைநிற்பல், உபகாரஞ்செய்தல், நன்றி மறவாமை, இரக்கமுடைமை, நூல்பலகற்றல், இனியசொற்பேசல், வறியார்க்குக்கொடுத்தல், புண்ணியங்களைப்போதித்தல், அன்ன சாலை, வித்தியாசாலை முதலிய தருமசாலைகளைத் தாபித்தல், பழி பாவங்களுக்கு நானுதல், தீங்குக்கு அஞ்சுதல் முதலியனவாம். பசுபுண்ணியம்—உயிர்களைநோக்கிச் செய்யும் நற்செயல். பசு—உயிர்.

இப்புண்ணியங்களைத் தம்மால் இயன்ற இயன்றவரையும் யாவ ருஞ் செய்தல்வேண்டும். நாம் முன்னர்ச் செய்துவைத்த புண்ணி யங்களின் பலனாகவே பெறுதற்கரிய மானுடசரீரமும், நாம் அனு பவிக்கும் பலவகை ஐசுவரிய சுகங்களும் நமக்குக் கிடைத்திருக் கின்றன. கிடைத்திருக்கும் இவைகளை அதுபவித்தல் மாத்திரமா கிய அவ்வளவே செய்துகொண்டு பின்னுமீசுகம் பெறற்குக் காரண மாகிய புண்ணியங்களைச் செய்யாதொழிதல் பாலை மாத்திரங் கறந் துண்டுகொண்டு, உணவும் நீருங் கொடுத்துப் பசுவைப் பேணு தொழிதல்போன்ற பேதைமையாம்.

அறநெறிச்சாரம்.

அம்மைத் தாஞ்செய்த வறத்தின் வருபயனை
இம்மைத்துய்த் தின்புறு நின்றவர்—உம்மைக்கும்
அறஞ்செய்யா தைம்புலனு மாற்றுத னல்லாக்
கறந்துண் டஃதோம்பாமை யற்று.

[அம்மை—முற்பிறப்பு. அறம்—தருமம். இம்மை—இப் பிறப்பு. துய்த்தல்—அதுபவித்தல். உம்மை—வருபிறப்பு. நல்லா —நல்லபசு. ஓம்பாமை—பேணுமை. அற்று—போலும்.]

அந்தியகாலத்திலே அருந்துணையாய்ச்சென்று உயிர்களுக்கு உதவுவனவும் புண்ணியங்களேயாம். மனைவிமக்களும், இசைசனங் களும், தனதானியங்களும், மாடமாளிகைகளும் கூடச் சென்று உதவுவனவல்ல.

சிவதருமோத்தரம்.

பாம்பழல் வாயினாற் பற்ற மண்டுகம்
தேம்பிடுத் துயருறுஞ் சீவின் நேயுநான்
ஓம்பிட வல்லரோ வுற்ற மற்றையார்
போம்பொழு தருந்துணை புரிந்த புண்ணியம்.

பாவங்களாவன சிவநிந்தை, சிவசாத்திரநிந்தை, சிவத்திரவி யங் கவர்தல், கொலை செய்தல், மாமிசம் புசித்தல், பிறர்பொருள் விரும்பல், மதுநீர் குடித்தல், நன்றி மறத்தல், பொய் பேசுதல், பொய்வழக்குப் பேசுதல், ஏழைகளை வருத்தல், உடன்பட்டு மறுத் தல், பிறவுயிர்க்குவருந் தீங்கினை த்தடுக்க வலியிருந்தும் எனக்கென்ன வென்று வாளாவிருத்தல் முதலியனவாம். பாவங்களால் அடையும் பயன் நரகத்துன்பம் முதலியன. “மறைகளீசன்சொலச் சொலின் வழிவரா வுயிர்கள் வைக்குஞ் சிறைகண் மாநிரயம்” (சிவஞான சித்தியார்.)

இவ்வாறாய் பழிவங்களை யெல்லாம் முற்றிலக்கிப் புண்ணியங்க ளையே தங்கள் தங்கள் வலிமைக்கும் நிலைமைக்குந் தக்கபடியே செய்து, பலன்கொடுக்கும் முதல்வராகிய சிவனையும் வழிபட்டு உய்திபெறுதற்குரிய நெறியாகிய சைவசமயம் சைவசாத்திரங்களா லன்றி மற்றென்றால் அறியப்படமாட்டாது. ஆதலாற் சைவசமயி கள் யாவருஞ் சைவசாத்திரங்களை அன்போடும் படித்தும் கேட் டும் உண்மையெல்லாம் உணரப்பெற்றுச் சிவனையும் தியானஞ் செய்து பேரின்பம் பெறக்கடவர்.

மெய்மொழி.

சத்திய முரைக்க நாளுஞ் சகலபல் லுயிர்க ளுக்கும்
நித்தலு மிதமே செய்க நினைக்குக சிவத்தை யென்றும்
அத்தன்வே தாக மத்தி லருளிய பொருளும் மூன்றும்
எத்திறச் சமயத் தோர்க்கு மெம்மதங் களுக்கு மிட்டம்.

வருத்தமறவுய்யுழிவழி.

நின்று மிருந்துங் கிடந்து நடந்துகினை
என்றுஞ் சிவன்ற ளினை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மீமாம்ஸா நியாயவிளக்கம்.

சிற்றறியும், சிறுதொழிலும், சின்னஞரும், பலபிணியும் இலக் கணமாகவுடைய பெத்தான்மாக்கள் அறிவு பெற்றுவய்யும் பொருட் டுப் பரமசிவனாலே அருளிச்செய்யப்பட்ட நூல்கள் பதினெட்டு. அவற்றுள் மீமாம்ஸா சாஸ்திரம் ஒன்று. அதில் ஆயிர நியாயங்கள்

கூறியிருக்கின்றன. அவற்றுள் ஸர்வசாதாரணமாய் நூல்களிலே காணப்படுஞ் சில நியாயங்கள் ஈண்டு விளக்கப்படுகின்றன. (நியாயம் என்றால் திருஷ்டாந்தம்.) அவைவருமாறு:—

(1) சமுத்திரகலச நியாயம்.

சமுத்திரத்தில் குடத்தைப்போட்டு மொண்டால் குடங்கொண்ட ஜலந்தான் வரும் என்பதுபோன்ற ஓர் நெறி.

(2) நூலாருந்ததி நியாயம்.

பெரிதான நட்சத்திரத்தை முன்னர்க்காட்டி அதுவாயிலாகச் சிறிதான அருந்ததியைக் காட்டுதல் என்பதுபோன்ற ஓர் நெறி.

(3) சுந்தோபசந்த நியாயம்.

சுந்தன் உபசந்தன் என்னும் அசுரரிருவரும் திலோத்தமை என்னும் தெய்வமாதின் பொருட்டாக ஒருவரை யொருவர் கோறல் புரிந்து ஒருங்கே யழிந்தது போன்ற ஓர் நெறி.

(4) கைமுதிக நியாயம்.

பூனைக்கு இத்துணை அஞ்சவானாயின் புலிக்கு அஞ்சதல் எத்துணை என்பது சொல்லவேண்டியதில்லை என்பது போன்ற ஓர் நெறி.

(5) நீரகனீர நியாயம்.

நீரும் பாலுமாகிய இருபொருள்கள் வேறுபாடு தெரியாவண்ணம் கலந்து ஒற்றுமையாய் இருப்பதுபோன்ற ஓர் நெறி.

(6) திலதண்டே நியாயம்.

எள்ளும் அரிசியுமாகிய இருபொருள்கள் கலந்திருந்தும் பிரிந்தே காணப்படுவதுபோன்ற ஓர் நெறி.

(7) காகதாளி நியாயம்.

காகம்ஏறப் பனம்பழம் விழுந்தது என்பதுபோன்ற ஓர் நெறி.

(8) காகாக்ஷி நியாயம்.

காகத்தின் கண்ணுறை கருமணி ஒன்றே இரண்டு கண்களிலுஞ் சென்று உபயோகப்படுவதுபோல ஒருபொருளே இரண்டிடத்தும் உபயோகிக்கப்படுதல்போன்ற ஓர் நெறி.

(9) பிரமரகீட நியாயம்.

வண்டினால் கொட்டப்படும் புழுவானது அவ்வண்டையே நினைத்துக்கொண்டு அதன் ரூபத்தை யடைவதுபோன்ற ஓர் நெறி.

(10) கௌருகேதிக நியாயம்.

ஒன்றையும் விசாரியாமலே ஒருவர் சென்ற வழியே மற்றொருவர் செல்லல்போன்ற ஓர் நெறி.

(11) பிரதிசங்கிதை நியாயம்.

ஒரு விஷயத்தைப் பலவாகப் பிரித்துத் தனித்தனியாக ஒவ்வொருவருக்குச் சொல்லுதல்போன்ற ஓர் நெறி.

(12) மாகௌக நியாயம்.

விரித்துச்சொல்லப்பட்ட பல விஷயங்களையுந் தொகுத்து ஒருவருக்குச் சொல்லுதல்போன்ற ஓர் நெறி.

(13) சாகபச நியாயம்.

ஒரிடத்துப் பொதுச்சொல்லாற் கூறிய ஒருபொருளை நன்றாக விளக்கும்பொருட்டும் மற்றோரிடத்தில் அதன் சிறப்புச் சொல்லாற் கூறுதல்போன்ற ஓர் நெறி.

(14) சூசிகடாகநியாயம்.

கடாரத்திற்காகப் பொருள்கொடுத்தவன் முன்னரும், ஊசிக் காகப் பொருள்கொடுத்தவன் பின்னருமாயிருக்கவும் கடாரத்தின் வேலை நாள் நீடிப்பையுடையதும் ஊசியின்வேலை அவ்வாறு இல்லாததுமா யிருத்தல்பற்றி பின்னர் பொருள் கொடுத்தவனுக்கு முன்னர் ஊசியைச் செய்துகொடுத்தலும் முன்னர் பொருள்கொடுத்தவனுக்குப் பின்னர் கடாரத்தைச் செய்து கொடுத்தலும்போன்ற ஓர் நெறி.

(15) தேகிளீதீப நியாயம்.

வீட்டின் நடையில் ஓர் தீபம் ஏற்றிவைத்தால் அது இருபுறமும் ஒளி கொடுப்பதுபோல் ஒரு சொல் இரண்டு சொற்களின் நடுவில் உபயோகித்தலால் அதன் பொருள் இரண்டிலும் சேர்தல் போன்ற ஓர் நெறி.

(16) பிராம்மணவசிஷ்ட நியாயம்.

பிராம்மணர்கள் வந்தார்கள் வசிஷ்டர்வந்தார் என்று கூறு
மிடத்து பிராம்மணருட் சிறந்த வசிஷ்டரைச் சிறப்பு நோக்கி
வேறெடுத்துச் சொன்னதுபோன்ற ஓர் நெறி.

(17) சதேபஞ்சாசத் நியாயம்.

ஐம்பது வேண்டும் என்ற ஒருவனுக்கு நூறு கிடைத்துவிடின்
ஐம்பது கிடைத்தது என்பதும் சித்தித்தது என்பதுபோன்ற ஓர்
நெறி.

(18) தாலிபுலாக நியாயம்.

ஒரு பாணை சோற்றிற்கு ஒருசோறு புதம்பார்த்தல் என்பது
போன்ற ஓர் நெறி.

சோளங்கிபுரம்-சிவஅருணகிரி முதலியார்.

பரமதபங்க வினாவிடை:

(136-வது பக்கத்தொடர்ச்சி.)

சை. கருவிகள் கூடாதபோது மூடமாய் மூலையின் முடங்கிக்கிடந்து
சீவிக்கும் ஆன்மாவுக்கு வேறேயொரு கடவுளிருந்து அறிவிக்
கவேண்டியதில்லையென்னும் உமது பட்சத்தை இன்னுமொரு
தரம் எமது சந்நிதியில் வாய் திறப்பது உமக்குப் பெருமை
யை யுண்டுபண்ணுது கிடர். யாம் ஆன்மாவுக்கு அறிவுண்
டென்பதைச் சொல்லுகிறோங்கேளும்.

ஏ. சொல்லும் பார்ப்போம்.

சை. ஆன்மாவுக்கு அறிவுண்டு. இவ்வறிவு அறிவித்தாலறியுமறி
வேயன்றித் தானே யறியுமறிவாகாது. கண்ணுக்கு ஒளியுண்டு.
இவ்வொளி காட்டுவித்தாற் காணுமொளியேயன்றித் தானே
காணு மொளியாகாது. கண்ணுளுக்குக் கதிரொளி காட்டி.
யுபகரிப்பதுபோல ஆன்மவறிவுக்குப் பரவறிவு அறிவித்து
உபகரியாநிற்கும். கண்ணுனது காட்டுவித்தாற் காண்பது
போல ஆன்மா அறிவித்தாலறியும். இவ்வாறு தெளிந்திடா
மையால், அறிவுக்குமேலறிவுண்டோ என்று ஆசங்கித்தீர்.
அன்றியும், ஆன்மவறிவுக்குக் கண்ணொளியே யுபமானமாயின
தறியாமல், தீபத்துக்கு மேலொரு தீபமுண்டோ வென்றுந்

தருக்கினீர். தீபம் அறிவிக்கு மறிவுக்கே உபமானமாயின தறியீர். என்செய்வீர் பாவம்! இத்தீபம் ஒன்றாயிருந்தபோதும், பலவாய் விஜ்ரூம்பித்தபோதும் அதனிடத்து ஒளிமறைந்ததில்லை. அது கண்ணுக்குக் காட்டாயிருந் துபகரிக்குந் தன்மையுங் குன்றினதில்லை. இதனை அறிவுக்கறிவாயிருந் துபகரிக்குஞ் சிவத்துக்கு உவமித்திடுதலே கூடும். இச்சிவம் ஏகமாயிருந்தபோதும், பலவருளுருக்கொண்டு திருவினையாடல்கள் புரிந்தபோதும் அதனிடத்து அறிவுமறைந்ததில்லை. அது அறிவுக்கு அறிவாயிருந்து உபகரிக்குந் தன்மையுங் குறைந்ததில்லை. இதனைவிடுத்து ஆன்மவறிவே சகசீவபரங்க ளாக விரிந்ததென்று நீர் சொல்லியது கண்ணினது ஒளிதானே சூரியன்-ஆடு-மாடு முதலிய பொருள்களாக விரிந்தது என்று ஒருவன் வாதிடுவதற்கே ஒப்பாகும். ஆகையால், உமது ஆன்மா பரவஸ்துவாகாது. ஆன்மவறிவுக்கு மேலிட்டது பரவறிவு என்று யாம் சாதித்ததே நிலைபெறுபிற்து.

ஏ. யாம் இனிக் கண்ணொளி கதிரொளியானதாகக் கூறுவதில்லை. கதிரொளியே கண்ணொளியாயினதாகக் கூறுகின்றோம். இப்படியே ஆன்மவறிவு பரவறிவானதாகக் கூறுவதில்லை. பரவறிவே ஆன்மவறிவாயினதாகக் கூறுகின்றோம். இதற்கென்ன சொல்லுகிறீர்?

சை. கண்ணுக்குக் காணுமொளியும், கதிரோனுக்குக் காட்டுமொளியு முண்டாயினமையால், இரண்டொளிகளு மொன்றாகா. இப்படியே ஆன்மாவுக்கு அறியுமறிவும், சிவத்துக்கு அறிவிக்கு மறிவு முண்டாயினமையால் இரண்டறிவுகளு மொன்றாகா. ஒரு தீபத்திலிருந்துண்டான பலதீபங்களுக்குங் காட்டுந் தன்மையே சிறந்திருக்கின்றது. இதுபோலவே யன்றோ ஒரு அறிவினிருந்துண்டான பல அறிவுகளுக்கும் அறிவிக்குந் தன்மையே சிறந்திடல் வேண்டும்? இவ்விவக்கணம் ஆன்மவறிவுக்கு அறிவிக்குஞ்சிவனிடத்திலே தானே யமையும். உமது சித்தாந்தப்படித் தேகங்கடோறும் பின்னம் பின்னமாயிருக்கும் அறிவுகளெல்லாம் அறிவுக்குமறிவாகிய பரவறிவேயாயின், இப்பலவறிவுகளும் வேறு எந்த அறிவுகளுக்கு அறிவிப்பது? அறியுமறிவாகிய ஆன்மாவுக்கு வேறாக அறிவிக்கு மறிவாகிய சிவமுள்ளதென்பது உமக்குக் கசப்பாய் முடியுமாயின், உம்

மையொத்த ஆன்மவறிவுகள் போருங்குதிதானென்னை? கண் குருடன் தடியூன்றி நடப்பதுபோலும், சாலேசரமுடையவன் பார்வைக் கண்ணாடிகொண்டு பார்ப்பதுபோலும் தேகேந்திரிய பிராணந்தக் கரணங்களைத் துணைகொண்டு சிவிக்கும் ஆன்மவறிவைச் சுதந்தரவறிவென்றும், இதற்குமேலொரு பரவறிவில்லை யென்றும் போதிக்கும் உமது மாயாவாதமதம் துணை தேடாது வழிநடக்குங் குருடர்களுக்காக வெட்டி வைத்த படுபள்ளமென்றே துணியக்கடவீர்.

ஏ. எமது ஆன்மா அறிவாயிருந்தும், அது தானே யறியாமல் மற்றோ ரறிவின்றுணையால் சிவிக்குமாறென்னை?

சை. கண்ணானது ஒளியாயிருந்தும், அது தானேகாணாமல் மற்றோரொளியின்னுணையால் சிவிக்குமாறென்னை?

ஏ. கண்ணினது ஒளி அற்பமாயிருத்தலால், அது இருளினது ஆற்றலின் முன்னர் ஒங்கப்பெற்றிலது. கதிரோனது ஒளி அதிகமாயிருத்தலால், அக்கதிரோனது சந்திதியில் இருளினது ஆற்றல் ஒங்கப்பெற்றிலது.

சை. நீர் விளக்கிய உபமானவாயிலாகவே உபமேயத்தை யாம் விளக்குகிறோங்கேளும். ஆன்மாவினது அறிவு அற்பமாயிருத்தலால், அது ஆணவவிருளின் முன்னர் ஒங்கப்பெற்றிலது. சிவத்தினது அறிவு அதிகமாயிருத்தலால், அச்சிவசந்திதியில் ஆணவ இருளினது ஆற்றல் ஒங்கப்பெற்றிலது. அன்றியும், சூரியனது சந்திதியில் இருணைங்குவதால் கண்ணொளி சிவிக்கின்றது. இப்படியே சிவசந்திதியில் ஆணவ இருணைங்குவதால் ஆன்மவறிவு சிவிக்கின்றது.

ஏ. ஆணவ இருளென்பது யாது?

சை. ஆன்மாவுள்ளபோதே அதனோடு நித்தமாய் அவ்வான்மாவின்னது அறிவை மூடியுள்ள பேரிருளாம். இது கண்ணினது ஒளியை மூடியுள்ள பூதவிருள்போல்வதொன்று. இவ்வாணவமலமே யன்றி, ஆன்மாவுக்குத் தது கரண புலன போகங்களாகக் காரியப்பட்ட மாயாமலமொன்றும், இம்மாயாபோகத்தை ஆன்மா துகரும்படிச்செய்யுங் கன்மமலமொன்றும் ஆக மூன்று மலங்களும் நித்தியமாம்.

ஏ. சிவம் ஒன்று, மலங்கள் மூன்று என்று கணக்கேற்பட்டபடி ஆன்மாக்க ளித்தனையென்று யாதேனுங் கணக்குண்டா?

சை. ஆன்மாக்க ளித்தனையென்று ஆன்மா விசாரிக்கவேண்டிய ஆவசியதமின்று. ஒவ்வோரான்மாவும் பெத்ததசையில் மல விக்கமும், முத்திதசையில் சிவப்பேறு மெய்தலால் சிவம் ஒன்றெனவும், மலங்கள் மூன்றெனவுங் கணக்கேற்பட்டது உசிதந்தான். ஆன்மாக்கள் இத்தனையென்று தெரிந்துகொள் ளுவதனால் ஆன்மாக்களுக்குத் தேறத்தக்க லாபம் யாது? ஆயினும், அவ்வான்மாக்களுக்கு மாயையிற் காரியப்பட்ட தது கரண புவன போகங்களைக் கூட்டுதலாகிய சிருட்டியை யும், அவைகள் கன்மங்களை நுகரும்படிச் செய்தலாகிய திதி யையும், அஷ்வகளுக்கு ஆணவபந்தத்தை யகற்றுதலாகிய சங்காரத்தையுஞ் செய்து வருபவனாகிய தலைவனுக்கு அவ் வான்மாக்க ளித்தனையென்னுங் கணக்குத் தெரியாமற்போ காது. யாம் அவ்வுயிர்க் கூட்டத்து ளடங்கிய வேர் பசு. எமக்கு மொத்தமாய்ப் பசுக்கள் பல என்று சொல்லத் தெரி யும்.

ஏ. இன்னும் யாதேனுங் கேட்கலாமா?

சை. நாமெடுத்துக்கொண்ட விஷயம் முடிந்திருந்தால், வேறு விஷ யந் தொடங்கலாம்.

ஏ. இன்னும் எடுத்துக்கொண்ட விஷயம் முடியவில்லையோ?

சை. “ஆன்மா ஒன்றாயிருந்தபோதும், அது பலவானபோதும் நீர் கண்ட வேறுபாடு யாது” என்று முன்பு கேட்டிருக்கின் றீர். அதற்கு இங்கே விடையளிக்கின்றோங் கேளும்.

ஏ. அதிக சந்தோஷம் சொல்லுமையா.

சை. உமது பட்சத்தின்படி ஒன்றாயிருந்தது அறிவும், பலவாய் விரிந்தது சகசிவபரங்களுமாமன்றோ?

ஏ. ஆம்.

சை. நீர்கூறியவாற்றான் அறிவுகாரணமும், சகசிவபரங்கள் காரியமு மாயின. காரணமெத்தன்மைத்தோ, காரியமு மத்தன்மைத் தாதல்வேண்டும். அறிவாகிய காரணத்தினின்று முண்டாகிய சகசிவபரங்கள் அறிவாயிருக்கின்றனவா?

ஏ. வேறு எப்படியிருக்கின்றன? நீர்தான் சொல்லும்.

(இன்னும் வரும்.)

மனுநீதிகண்டசோழர் சரித்திரம்.

(சிதம்பரம் இராமலிங்கப்பிள்ளையவர்கள் இயற்றிய வசனம்.)

சோழமண்டலத்திலே, சூரியகுலத்தார்களாகிய சோழராஜாக்களுக்கு உரிய இராஜதானிகள் ஐந்தனுள் ஒன்றாகியும், காவற்கடவுளாகிய விட்டுனுவினுடைய மனைவியாகிய இலக்குமியினாலே பூசிக்கப்பட்டதாகியும், பிரமாவின் சரீரமாகிய பிரமாண்டத்துக்கு மூலதாரஸ்தலமாகியும் உள்ளது திருவாரூர். அத்திருவாரூரின் கண் இருந்து அரசியற்றிய சோழராஜாக்களுள்ளே மனுநீதிகண்ட சோழரென்பவர் ஒருவர் இருந்தார். அவர் உயிர்களுக்கெல்லாகண்னும் உயிரும் போன்றவர். வன்மீகநாதராகிய சிவபெருமானுக்கு நிபந்தம் அமைத்து, பூசைமுதலியவைகளைச் சிவாகம விதிப்படி வழுவாது சிரத்தையோடு நடத்துவிப்பவர்.

அவர் செங்கோல்நடாத்தி அரசியற்றுநாளிலே, அவர்செய்த சிவபுண்ணிய மிகுதியினாலே, அவருக்கு ஒருபுத்திரன் அவதரித்தான். அவன் பலகலைகளையும் கசடறக்கற்று வல்லனாகி, அறிவொழுக்கங்களிற் சிறந்து, இளவரசாதற்குத் தக்கபருவத்தையுடையனாய் வாழுநாளிலே, ஒருநாள், இராசமாளிகையினின்றும் புறப்பட்டு, இராசகுமாரர்களுஞ் சேனைகளுஞ்சூழத் தேரிலேறி வீதியிற் சென்றான். செல்லும்பொழுது வீதியிலே ஒருபசுக்கன்று துள்ளிக் கொண்டு போய், அத்தேர்க்காலினடியில் அகப்பட்டிற்றந்தது. அது கண்ட தாய்ப்பசு சுழன்று ஓடிவந்து, அலறிச் சோர்ந்து, நடுங்கி விழுந்தது. சோழபுத்திரன் அதுகண்டு, “அபாயம் வந்ததே” என்று தடுமாறி, மனத்துயரங்கொண்டு, அறிவழிந்து, தேரினின்றும் வீழ்ந்தான்; அலறுகின்ற தாய்ப்பசுவைப்பார்த்து உயிர்பதைத்துச் சோர்வான்; இறந்துகிடக்கின்ற கன்றைப்பார்த்துப் பெருமூச்செறிந்து இரங்குவான்; “நானொருவன் பிறந்தது என்னுடைய தந்தையாருக்கு இப்பழி வந்தெய்துதற்கோ” என்பான். “எனக்கு அபுத்தியூர்வகமாக வந்த இப்பாவத்திற்குப் பிராயச்சித்தம் உளதாயின், என்னுடைய தந்தையார் அறியுமுன்னமே பிராமணர் விதிக்கும் பிரகாரஞ்செய்து கொள்ளல்வேண்டும்” என்று சிந்தித்துப் பிராமணரிடத்தே சென்றான்.

தன்கன்றை இழந்த பசு அத்துயரத்தைச் சகிக்கமாட்டாது பெருமூச்செறிந்து, கண்ணீர் வாரச் சென்று, இராசமாளிகை வாயிலிற்கட்டிய ஆராய்ச்சி மணியைத் தன்கொம்பினால் அடித்தது.

அதுகேட்ட மனுநீதிகண்ட சோழர் சிங்காசனத்தினின்றும் இறங்கி விரைந்து போந்து, வாயிலை அடைய; வாயிற்காவலாளர்கள் எதிர் வந்து வணங்கி, “மகாராஜாவே, இங்கே ஒரு பசுவந்து ஆராய்ச்சி மணியைத் தன் கொம்பினால் அடித்தது” என்று விண்ணப்பஞ் செய்தார்கள். மனுநீதிகண்ட சோழர், அது கேட்டு, வருத்தமுறு கின்ற பசுவைப்பார்த்து, “இப்பசவுக்குயாது இடையூறு நிகழ்ந்தது” என்று மந்திரிகளைக் கோபித்துப் பார்க்க, அம்மந்திரிகளுள் ஒரு வன் வணங்கிவிட்டு, “மகாராஜாவே, உம்முடைய புத்திரன் தேர் மேலேறி வீதியிற்போம்பொழுது, ஒருபசுக்கன்று அத்தேர்க்கா லில் அகப்பட்டிற்றது. அதன்றயாகிய இப்பசு இங்குவந்து ஆராய்ச்சிமணியை அடித்தது” என்று விண்ணப்பஞ் செய்தான். அதுகேட்ட மனுநீதிகண்டசோழர் பெருந்துயரங்கொண்டு இறங்கி ஏங்கி, “என் செங்கோன்முறைமை நன்று நன்று” என்பார்; இது யாது செய்தாற்றீரும்” என்பார்; கன்றையிழந்த தாய்ப்பசுவின் முகத்தைப் பார்த்துச் சோர்வார். மந்திரிகள் அது கண்டு அச் சோழருடைய பாதங்களை வணங்கி நின்று “மகாராஜாவே, மனந் தளர்ந்தருளுவது இதற்குப் பரிகாரமாகாது. உம்முடைய புத்தி ரனைக்கொண்டு கோவதைக்குத் தருமநூல்களில் விதிக்கப்பட்ட பிராயச்சித்தத்தைச் செய்விப்பதே தருமம்” என்றார்கள். அதற்கு மனுநீதிகண்ட சோழர் “நீங்கள் கூறும் பிராயச்சித்தம் கன்றை யிழந்தலறும் இப்பசுவினது நோய்க்கு மருந்தாகுமா; நான் ஏக புத்திரனை இழக்கின்றேன் என்று கருதி நீங்கள் எல்லீருஞ்சொல் லிய இவ்வார்த்தைக்கு நான் இசைந்தேனாயின், நடுவுநிலைமை தவறா தா; உயிர்களுக்குத் தன்னாலும், தன்பரிவாரத்தாலும், பகைவரா லும், கன்வராலும், உயிர்களாலும் எய்தற்பாலனவாகிய ஐந்து பய த்தையுமீ நீக்கி அவைகளைக் காப்பவனன்றோ அரசனெனப்படு வான். நான் என்புத்திரன் செய்த பாவத்தின்பொருட்டுப் பிராயச் சித்தஞ் செய்தற்கு உடன்பட்டுப் பிறனொருவன் செய்த பாவத்தின் பொருட்டு அவனைக் கொல்வேனாயின், ஆதிகாலத்திருந்த மனுவி னாலே செய்யப்பட்ட தருமநூல்விதி இப்பொழுது மனுவென்னும் ஒரு சோழனால் நீக்கப்பட்டது என்னும் பழிமொழி உலகத்திலே நிலைபெறுதா” என்றார். அப்பொழுது மந்திரிகள் “மகாராஜாவே” இப்பூமியின்கண்ணே இதுபோல முன்னும் நடந்திருக்கின்றதே. இக்குற்றத்தின்பொருட்டு உம்முடைய புத்திரனைக் கொல்லல்முறை யன்று. தருமநூலில் விதிக்கப்பட்ட பிராயச்சித்தஞ் செய்வதே

பண்டுதொட்டு ஆன்றோர் வழங்கிய வழக்கு” என்றார்கள். அதற்கு மனுநீதிகண்ட சோழர் “நீங்கள் தருமநெறியின் உண்மையைச் சிறிதும் சிந்தியாது பேசுகின்றீர்கள். எந்தலோகத்திலே எந்தப் பசு கன்றையிழந்த துன்பத்தினால் ஆராய்ச்சி மணியை அடித்தது; சொல்லுங்கள். அன்றியும் சிவபெருமான் எழுந்தருளியிருக்குந் திருவாரூரிலே பிறந்த உயிரைக்கொள்ளுனே. ஆதலால் அவனைக் கொல்வதே துணிபொருள் என்று சிந்தியுங்கள்.” நான் இப்பசுவினது துயரத்தை நீக்கவல்லனல்லேன். ஆதலால் இப்பசுத் தன்கன்றையிழந்து துயருறுதல்போல நானும் என்புத்திரனையிழந்து துயருறுதலே நீதி” என்று சொல்லி, எவ்விடத்தும் எக்காலத்தும் எவராலுஞ்செயற்கரிய செய்கையைச் செய்யத்துணிந்தார். உடனே மந்திரிகள் அஞ்சி, அவ்விடத்தினின்று நீங்கினார்கள்.

மனுநீதிகண்ட சோழர் தம்முடைய புத்திரனை அங்குவரவழைத்து, ஒரு மந்திரியைப் பார்த்து, “நீ இந்தப்பிள்ளையை வீதியிலே தேர்க்காலின் கீழே கிடத்தித் தேரை நடத்தக்கடவாய்” என்றார். அம்மந்திரிபோய், அவ்வாறு செய்யாது தன்னுயிரை விடுத்தான். அதனையுணர்ந்த மனுநீதிகண்ட சோழர் தம்முடைய புத்திரனைத் தாமே கொண்டு வீதியிற்சென்று, தம்முடைய குலத்துக்கு ஒருபுத்திரனே உளன் என்பதைச் சிந்தியாது, தருமவழி நடத்தலொன்றையே சிந்தித்து, அவனைக் கீழேகிடத்தி, அவன் மார்பிலே உருளை அழுந்தும்படி தேரை நடத்தினார்.

மனுநீதிகண்ட சோழர் செய்த இச்செயற்கருஞ் செய்கையைக் கண்டு, மனிதர்கள் தரியாது கண்மறை பொழிந்தார்கள். தேவர்கள் பூமழை பொழிந்தார்கள். சர்வலோகைக நாபகராகிய தியாகேசர் இடபவாகன மேற்கொண்டு, தேவர்களும் பூதர்களும் புடைசூழ எழுந்தருளிவந்து முன்னின்றார். மனுநீதிகண்ட சோழர் அவரைத் தரிசித்து வணங்கிப் பேரானந்தப் பெருங்கடலின் மூழ்கினார். அப்பொழுதே பசுக்கன்றும் இராஜகுமாரனும் மந்திரியும் உயிர்பெற்றெழுதலும், அதுகண்ட சோழர் தாம் இத்தன்மையின ரென்றறியாதவராயினார். அவர் தமது பாதத்தில் வந்து வணங்கிய புத்திரனைத் தழுவி மனமகிழ்ந்தார். பசு தன்னையணைந்த தன்கன்று உண்ணும் வண்ணம் பாலைப் பொழிந்து தனக்குண்டாகிய துன்ப நீங்கிற்று. தியாகேசர் மனுநீதிகண்ட சோழருக்குத் திருவருள் செய்து மறைந்தருளினார்.

பஸ்மாசுர விஜயம்.

மகா சைவாபிமானியாய் விளங்கிய

சூளை - சோமசுந்தர நாயகரவர்களியற்றியது.

சிவன் பூரணராகையால் அவரில்லாத விடமொன்றுமில்லையாக, அவரையன்றிப் பரமானுவு மசையாதாக, அவர் பஸ்மாசுரன் என்னும் அசுரனுக்குப்புயந்து ஏன் ஓடி யொளித்தனர் என்று பாஞ்சரத்திரிகள் வினவுவர். இந்தக் கதையோ வெனின், பஸ்மாசுரனென்பவனொருவன் சிவனைநோக்கித் தவம்புரிந்து, அவர் வெளிப்பட்ட காலையில், யத்ருடைய தலையில் தன்கை வைத்தபோதிலும் அவர்கள் தலை சிதறும்படியான வரத்தைவேண்டியதாகவும், அப்படியே கொடுக்கப்பெற்று, உடனே வரத்தைக்கொடுத்தவர் தலையிலே தானே அவன் கைவைத்துப் பரீக்ஷிக்கத் தொடங்குகையில், அவர் பயந்து ஓடிப்போய் விட்டதாகவும், அப்போது விஷ்ணுமூர்த்தி அங்குவந்து பெண்வடிவந்தாங்கி அவனை மயக்கி நீ ஸ்நானம்பண்ணிவந்தால் உன்னைப் புணரவிசைவேனென்று கூறி, அந்த விடத்தில் எங்குஞ்சலமில்லாமற் செய்ததாகவும், அதற்கிசைந்த அந்த வசூன் சேறு நீருமாய்க்கிடந்த சிறுபள்ளத்திலிரங்கி அந்தச் சேற்றைத் தன்கையால் வாரித் தன்தலைமேல் வைத்தமாத்திரத்தில் அந்தவரம் அவனுக்கே பவித்து உடனே யிறந்தானெனவும் வழங்கிவருகிறது. அந்தக்காலத்தில் விஷ்ணுவால் அவன்சாகாவிடில் சிவன்றலையில் அவன் கைவைப்பானுகையால் சிவன்சாவரென்பது அவர்துணிபாம்.

இதனை முறையே மறுத்து விவகரிப்பாம். சிவன் பூரணராகையால், அவரில்லாதவிட மொன்றுமில்லை யென்பது திண்ணம். அவர் பூரணராகுந் தன்மை அருபத்தாலென்பது விளங்கும். அப்படியே அவர் ஏகதேசராகுந்தன்மை ரூபத்தாலென்பதும் அமையும். அருவத்தாற் பூரணராயும், உருவத்தா லேகதேசராயும் விளங்கும் அவரியற்கைத்தன்மை அவ்வருவமும், உருவமு மல்லாமை யால், அவ்விருதன்மையுந் தனது அருள்விலாசமாக வுடையவன் னோர்பால் இரண்டுதன்மையு மேககாலத்தில் எப்படி நிகழுமென்னு மாசங்கை நிரஸ்தமென்க. அருவம் உலகுயிர்க ளியங்குதற் பொருட்டும், உருவம் உயிர்க்கு அதுக்கிரகித்தற் பொருட்டுமென்பது சிவாகமத் துணிபாதலறிக. ஆகவே அருவத்தாற் பூரணராகிய

சிவன் உருவத்தா லேகதேசராகிப் பஸ்மாசுரன்மாட்டு நாடகம் புரிந்தமை அமைதிபெற்றமை காண்க. இனி அவரையின்றி ஓரணுவும் அசையாதென்பதும் உண்மை! உண்மை!! அதனால், பஸ்மாசுரன் நியவெண்ணமும், தீயசெய்கையும் சிவனையே பற்றி நிகழுமெனின், அவைமாத்திரமேயன்று. எல்லாத்தீமையும் சிவனையே பற்றி நிகழ்தல்காண்க. எல்லா நன்மையும் பற்றி நிகழுமாபோல், நன்மையுந் தீமையுந் சிவனை யடியாகக்கொண்டே சீவிக்குமெனின் உயிர்களை அவற்றிற் கிலக்காக்குவ தென்னையெனின், அவ்வுண்மையை விரிப்பாம். சுத்தமொன்றையும் அசுத்தமொன்றையும் காண்போர்தகண் சூரியனுதவியின்றி அவற்றைத்தானே காணுதல் யாண்டிசையும்? கதிரொளிகாட்டக் கண்காணு முண்மையால், அக்காட்சிக்குக் கதிரொளியே காரணமென்பது வெளிப்பட்டது. கண்ணொளியோடு கதிரொளி கலந்திருக்குமுண்மையால் கதிரொளி கலவாதகண் தானே யொன்றையுங் காணாது. ஆதலால், சுத்தத்தைக் கண்டசுகமும், அசுத்தத்தைக்கண்ட சுகமின்மையும், கண்ணுக்கோ கதிரொளிக்கோ வெளின் கண்ணுக்கேயன்றிக் கதிரொளிக்கல்லாமை வெளிப்படலால், நன்மை தீமைகளை நட்டுமுயிர்கள் பால் நிகழும் யாவும் உயிர்கட்கேயெனவும், அந்நிகழ்ச்சி நங்கருணாசாலியை யன்றியியங்கப் பெறுதெனவும், அவ்வியக்கம் பற்றியே அவற்றாலுண்டாகுங் குணதோடங்களவர்பாற் சாராவெனவும் நிச்சயிக்கப்பட்டது. தீமையை யெண்ணினவன் அசுரன். எண்பித்தவன் சிவன். வரத்தைக்கேட்டவன் அசுரன். கேட்பித்தவன் சிவன். வரத்தைப் பெற்றவன் அசுரன். பெறுவித்தவன் சிவன். சிவனைத் துரத்தினவன் அசுரன். துரத்துவித்தவன் சிவன் என்னுநிசார்த்தம் வெளிப்படலால், அவரையன்றிப் பஸ்மாசுரன் எப்படி விவகரித்தல் கூடுமென்னு மாசங்கையும் பரிஷ்கரிக்கப்பட்டது. (உடுப்பானும் பாலன முண்பானு முய்வித்தொருவர் தம்மைக், கெடுப்பானு மேதென்று கேள்விசெய்வானுங் கெதியடங்கக், கொடுப்பானுந் தேகியென்றேற்பானுமேற்கக் கொடாமனின்றே, தடுப்பானு நீயல்லையோ தில்லையானந்தத் தாண்டவனே) என்னுந் திருவாக்கே யீண்டுச் சிந்திக்கற்பால தென்க. இன்ன கல்யாணசூணைக விக்கிரஹமாகிய நம்பரசிவப் பிரபுவைப் பஸ்மாசுரனோடு சாம்யங்கூறத்தக்க வோர் பசுவாகிய விஷ்ணுமூர்த்தி பிராணபிட்சை தந்தாரட்சித்தாரென்னும் பேடிவாசகத்தைச் சற்றே பரியாலோசிப்பாம்.

சிவனைக் காப்பாற்றவேண்டி யிரக்கம் வகித்த விஷ்ணு தன்ய தார்த்த வடிவத்தால்வந்து அவனைக் கொல்லாமல் பெண்வடிவத் தால் வஞ்சித்ததென்னை? பெண்வடிவமாய் வந்தது தன்றலேயில்

அவன் கைவைப்பானென்று அஞ்சியேயன்றோ? இதனால், சிவன் வரத்துக்கு விஷ்ணுவும் பயந்தனரென்பது பெறப்படுகிறதன்றோ? அவன் விஷ்ணுதலையில் கைவைத்தால் சிவன் வரம் பலியாதெனின், விஷ்ணுவுக்கே பலியாதபொழுது அவ்வரத்தைக் கொடுத்தவர்க்கு அது எப்படி பலிக்கும்? தீவட்டியிலே நின்றுங் கொண்ட தீபம் அத்தீவட்டியைச் சுடுவதெப்படி? விஷ்ணு தன்னுடைய பரத்துவத் தை விளக்கிச் சிவனைக் காக்கவந்ததுண்மையாயின், தன்னுடைய யதார்த்தவடிவமாய் வெளிப்பட்டு அவனுடையகை தன்றலையில் வைக்கப்பெற்றுத் தான் சாகாதவராகிப் பின்னரவனைக் கொல்ல வேண்டும். அங்ஙனமின்றிப் பெண்வடிவந்தாங்கி வஞ்சித்தது ஒரு அருமையா? சுந்தோபசுந்தானிறக்க வஞ்சவேடந் தாங்கிவந்த வோர்பெண்ணி லிந்தவிஷ்ணுவுக் குண்டாகிய ஆதிக்கம் யாது? இன்னும், சிவனைக் காக்கவந்த விஷ்ணுவை அந்தச் சிவன் புணர்ந்து அரிகரபுத்திரனென்னு மோர்பிள்ளையைத் தந்ததென்னை? விஷ்ணு தன்னுடைய முதலாகிறபோது அவரைச் சுதந்தரமிழந்த பெண் டராகக்கொண்டு சிவன் ஆண்டதெப்படி? இதனால் சிவன் புருஷனும், விஷ்ணு ஸ்திரீயும் என்பது பெறப்பட்டது. ஆகவே, அன்றோ உயர்வுதாழ்வுகள் வெளிப்பட்டமை காண்க.

விஷ்ணுவுக்கு அபகர்ஷம் வந்தால் வரட்டும். சிவன் ஓடிய தென்னையெனின், அதனைப் பரிகரிப்பாம். சிவன் ஓடாது நிற்ப ரேல், அவன் அவருடைய தலையில் கைவைப்பதில் தடையிலலை. அப்படிவைத்தால் அவர் சாகமாட்டார். சாகாதபோது அவர் கொடுத்தவரம் பொய்ப்பட்டொழியும். ஒழியவே, அவர்கொடுக்கிறவரம் பலிக்கிறதில்லை யென்னுமோ ரசங்கத முலகிலுண்டாம். உண்டாகவே, அவரை ஆசிரயிப்பது அவலமென்றுகொண்டு உலகமழியும். இன்ன அவதிகளுண்டா மென்பது கொண்டு, எல்லாம் வல்ல கடவுளாகிய சிவபெருமான் பயந்தவராக வோடினர். ஓடுவதெற்றுக்கு? வேறுவகையில் அதை நிவர்த்தி செய்யலாகாதோவெனின், தாம் கொடுத்தருளிய வரத்தினுறுதியை விளக்கற் பொருட்டெனவறிக. அந்த வரத்துக்குச் சிவபெருமானே பயந்தனரெனின், உலகிலதற்கு அஞ்சாதவர் யாருளர்? எனத்தெளிந்து சிவன் கொடுக்கிற வரம் பொய்யா நலத்தது என்று நம்பி உலகம் தம்மை வழிபட்டுத்தற் பொருட்டென்னு முண்மை யினிது வெளிப்பட்டது. ஆகவே ஓடியது அருணாடகமென்பது புலப்பட்டது.

எல்லாம் தாமேயாகிய கடவுள் ஓடவேண்டுமா? அவன் கையைத் தன்றலையில்வைக்க வருகையில் அவன்கைக் கெட்டாதபடி சற்றே நீண்டாலாகாதா? பிரமவிஷ்ணுக்கள் தம்மையளந்தறியாத படி ஆடல்கண்டவ ரிப்பேதைப் பசுவை யாட்டிப் படைப்பது கூடாதா? வரத்தைப் பெற்றவனுக்கு உண்டாகிற வாதிக்கம் வரத்தைக் கொடுத்தவருக் கில்லாமற் போச்சுதா? அவன் இவர்தலையில் கைவைப்பதன் முன்னர் இவர் அவன்றலையில் கைவைத்தெரித்து விடக்கூடாதா? எதிர்ப்பட்ட மன்மதன்கதியை அந்தப் பாதகன் அடையும்படிசெய்வது அவராலாகாதா? முப்புரங்களையும் அட்ட புன்னகை எங்கே போயிற்று? எல்லா வுலகங்களையும் சர்வ சம்ஹாரத்தில் பஸ்மமாக்கி யழிப்பான் அவர் நெற்றியினின்று மெழும் புலிங்கம் தணிந்துபோய்விட்டதா? இத்திறப் பேராற்ற லுடைய பெரியோர் உண்மையாகவே பயந்தோடின ரென்னும் அகங்காரவாதம் நிஸ்புருஹமென்க. இந்தவுண்மையை யறியாது விஷ்ணுகாவாவிடில் சிவன் சாவாரென்னும் பேய்க்கூச்சல் காலேவா ரிக்கொண்டதென்க. இன்னும் விரிக்கிற்பெருகும்.

கடவுளின் சொருப தடத்த இலக்கணங்கள்.

கடவுளுக்குச் சொருபம் எனவும் தடத்தம் எனவும் இரண்டு வகையா நிலைகள் உண்டு. அவர் குணம் குறி பேர் செயல் முதலியன வொன்றுமில்லாமல்வெறும் சச்சிதானந்த மயமாயிருக்கும் நிலை அவருடைய சொருபநிலை யென்னப்படும். இந்நிலையில் அவர் பதி, பரசிவம், பிரமம், சச்சிதானந்தம் என்பனவாதியாய் பேர்களைப் பெறுவர். அவர் நீரின் தண்மை நீரைவிட்டு நீங்காதிருப்பதுபோலவும், அனலின் வெம்மை அனலைவிட்டு நீங்காதிருப்பதுபோலவும் தம்மைவிட்டு நீங்காது தம்முடைய இயற்கைக்குணமாயிருக்கும் அருள் என்னுஞ் சத்தியைத் திருமேனியாகக்கொண்டு பலவடிவங்களோடுங்கூடி பல திருநாமங்களைப் பெற்று சிருட்டி முதலிய தொழில்களைச் செய்யும் நிலை தடத்தநிலை யென்னப்படும். இந்நிலையில் அவர் சிவன், சதாசிவன், மகேசுரன், உருத்திரன், ஆதியாய எண்ணிறந்த திருநாமங்களைப் பெறுவர்.

திருவாசகம்.

ஒருநாம மோருருவ மொன்றுமில்லார்க் காயிரம்
திருநாமம் பாடிநாந் தெள்ளேணம் கொட்டாமோ.

சிவபெருமானுடைய சொரூப இலக்கணங்களை யெடுத்துக் கூறும் போது பலசமயத்தாரும் அவரைத் “தந்தெய்வம் எந்தெய்வம்” என்று வழக்கிட்டு வழிபடுவர். தடத்த விலக்கணத்தைக்கூறும் போது தாம்வழிபடும் தெய்வம் வேறு, அவர் வேறு என்று மயங்கி மாறுபடுவர். இவர்கள் கடவுளின் சொரூப தடத்த இலக்கணங்களின் உண்மையை யறியாமையால் இவர்களிடம் எண்ணிறந்த சந்தேக விபரீதங்கள் விளைகின்றன. இதனை யுணர்ந்தவர்களுக்கு யார் எத்தெய்வத்தை வழிபட்டாலும், அவ்வழிபாடுகளியாவும் சிவபெருமானார்க்குச் செய்யும் வழிபாடுகளென்பது விளங்கும். ஆதலால் சத்தாத்துவித சித்தாந்த சைவர்களுக்கு எல்லாச் சமயங்களும் சோபானக் கிரமத்தில் உடன்பாடேயாம். (ப-ர்.)

(இன்னும் வரும்.)

ஆயுள் சந்தா.

இவ்வருடம் இதுவரையிற் சேர்ந்த ஆயுள் சந்தாதாரர்களும், அவர்கள் செலுத்திய தொகைகளும்.—

தென் ஆப்பிரிக்கா ரொடேஷியா புலாவேயோவிலிருக்கும் மெஸ்ஸர்ஸ் முதலி அண்டு நாயுடு வர்.அகனும், ஸ்ரீமான் க. கிருஷ்ண படையாட்சியவர்களும்
ரூபா 34—2—0.

ஸ்ரீமான் அள. சித. அள. அளகப்பச்செட்டியாரவர்கள், தேவ கோட்டை.
ரூபா 10—0—0.

ஸ்ரீமான் நா. முரு. நாராயணன் செட்டியாரவர்கள், (சி. மெ. வீதி. புதூர் காரைக்குடி) முன் பத்து ரூபா கொடுத்ததுமன்றி, பத்திரிகை ஒரு பாரம் அதிகமாய் அச்சிடப்பெறுவதையும், காகிதத்தின் விலை யேற்றத்தையும் சிந்தித்து மறுபடியும் ஐந்து ரூபா அனுப்பினார்கள்.

ஷெ மெஸ்ஸர்ஸ் முதலி அண்டு நாயுடு அவர்கள் அச்சுக்கூடத்தில் பங்கு எடுத்துக்கொள்ளவேண்டி பத்து ரூபா அனுப்பினார்கள். இவர்கள் இச்சபைக்குப் பலவழிகளிலும் உதவிசெய்து வருகிறார்கள்.

தேவாரம் வேதசாரம்.

இந்தூல் காசிவாசி சாம்பவழி சேந்திநாதையரவர்களால் வடமொழி தென்மொழி வேதங்களின் ஒற்றுமைகாட்டி 112 விஷயங்களாகச் சிவ நேசச் செல்வர்கள் யாவரும் இலகுவில் அறிந்துகொள்ளுமாறு எழுதி இரண்டு திருவுருவப் படங்களோடு அச்சிடப்பட்டிருக்கின்றது. (தபால் சார்ஜ் நீங்கலாக) ரூபா 3 0 0.

சிவஞானபோத வசனாலங்காரதிபம்.

இந்தூல் ஷூ தூலாசிரியர் சேந்திநாதையரவர்களால் யாவரும் உணரும் பொருட்டு இலகுவான வசனநடையில் எழுதப்பட்டு ஒவ்வொரு குத்திரத்தின் இறுதியிலும் வினாக்களும் அவற்றின் விடைகளை உணருமாறு அதன் எண்களும் குறிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இதில் பொல்லாப் பிள்ளையார், தக்ஷிணமூர்த்தி முதலிய 5 படங்கள் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன. (தபால் சார்ஜ் நீங்கலாக) ரூபா 2 8 0.

1. சிவலிங்க மகத்துவம். (விலை அணா 4.)
2. திருநீற்றின் உண்மை. (விலை அணா 4.)
3. மகாவுக்கிர வீரபத்திராஸ்திரம். (விலை அணா 8.)

சி: ஏகாம்பரமுதலியார்,

24, சாமிபண்டார வீதி,
சிந்தாதிரிபேட்டை, சென்னை.

ஆத்திசூடி முதற்குத்திர விருத்தியுரை.

இதில் அறஞ்செய விரும்பு என்னும் முதற்குத்திரத்திற்கு அதிலுள்ள பல அரியபெரிய நுண்ணிய தத்துவார்த்தங்களையும் இலக்கிய விலக்களை விசேடங்களையும் நன்குமிக விளக்கி விருத்தியுரை எழுதப்பட்டு நல்ல கடிதத்தில் அச்சிடப்பட்டிருக்கிறது. [விலை அணா 4.]

மஞ்சிகள் ஐந்திணைச் சிறுநிகண்டு.

இது இதுகாறும் வெளிவராத மிகப்பழைய நிகண்டு. இதனுள் தற்காலம் வெளிவந்துள்ள பல நிகண்டுகள் அகராதிகளில் காணக்கூடாத பலசொற்கள் இருக்கின்றமையின். இந்தூல் தமிழ் கற்றவர் கற்கின்றவர் கற்பவராகிய ஒவ்வொருவருடைய கையிலும் இருக்கவேண்டியது அவசியமாம். [விலை அணா 2.] [தபாற் கூலி முதலியன வேறு.]

இவை வேண்டுவோர்.தி. பொன்னுசாமி முதலியார், பழந்தமிழ்ப் புத்தகசாலை, கெண்டி, சைதாப்பேட்டை போஸ்டு, மதராஸ், என்னும் விலாசத்திற்கெழுதுக.

இ. ஆதிபூல முதலியார்.

(ப - ர்.)

ஸ்ரீ சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகளது சரித்திர உண்மையை விளக்கும்

ஆசார்ய பிரபாவம்.

இந்தூல் இதுவரையில் வெளிவராத புதுமாதிரியான நூல். இதில் சுந்தரமூர்த்திநாயனார் சரித்திரத்தைத் தத்துவார்த்த சகிதமாய் எழுதப்பட்டுள்ளது. இந்தூலெங்கும் சைவசித்தாந்த சாஸ்திர உண்மைகளைக் காட்டியிருத்தல் நூலாசிரியரின் ஆசாரியபத்தி, சித்தாந்த சாஸ்திர வாராய்ச்சி, திருத்தொண்டர் புராணவாராய்ச்சி உழைப்பு என்னும் இவைகளை நன்குவிளக்கும். இது ராயல் பதினாறுபக்க அளவினதாய், 432 பக்கங்களோடு உயர்ந்த காகிதத்தில் அச்சிடப்பெற்று காலிகோபைண்டு செய்யப்பட்டிட்டுள்ளது. இதின் விலை ரூபா 2-0-0. சைவம் சுந்தர தாரர்களுக்கு ரூபா 1-8-0. வேண்டுவோர் எமக்கேனும், சென்னை வேப்பேரி, ரண்டால்ஸ் சாலை 19 வது நெ. வீட்டிலுள்ள ஷை நூலாசிரியர் வித்வான் கா. ஏ. ஆலாலசுந்தரம்பிள்ளை யவர்களுக்கேனும் எழுதி வி. பி. தபால் மூலமாகப் பெற்றுக்கொள்க.

இ. ஆதிமூலமுதலியார், (ப - ர்.)

சிவஞானபோதச் சிற்றுரைவிளக்கம்.

சைவாகமங்களின் ஞானபாதப் பொருள்களைச் சுருக்கி விளக்குஞ் சைவசித்தாந்த சாத்திரங்களுள் முதற்கண் நிற்பது சிவஞானபோதம். இது சித்தாந்தப் பொருள்களைச் சொல்லும் நெறியிலே சமயவாதிகள் தொடுக்கும் வினாக்களுக்கு விடைகளும், அவர் மதமறுப்புக்களும், இலக்கண தருக்க முறைகளும், பிறவும் அரிதுணரற்பாலனவாய் அமைந்து செல்கின்றது. இதனை உரையின்றி உணர்தல் அரிது என்பதை நன்குணர்ந்த உபகாரகரும், “ஆரியமே யருந்தமிழே யென்னுமிரு கடல்களுக்கு மந்தங் கண்ட—சீரியரும்,” தத்துவஞானியுமாகிய சிவஞான சுவாமியின் இதற்குப் “பேருரை சிற்றுரை யென்று பேச நின்ற ஈருரையுஞ் செய்தளித்தார்.” பேருரை நிற்க.

சிற்றுரையிலே வரும் அருஞ்சொற்களையும், சைவாகமங்களிலும், சித்தியார் முதலிய சித்தாந்தங்களிலும், வேறு நூல்களிலுமிருந்து எடுத்துக்கூறிய அரும்பொருள்களையும், இலக்கணத்தருக்க முடிபுகளையும் தம் மால் இயன்றவரை விளக்கிச் “சிவஞானபோதச் சிற்றுரைவிளக்கம்” என ஒருரை பிரயாசத்தோடும் ஆராய்ந்தெழுதி இப்போது அச்சிடப்பட்டிருக்கின்றது. அவ்வுரை செய்தவர் திருவாவடுதறைபாதின் சைவப் பிரசாரகரும், சித்தாந்த விநோதருமாகிய தூத்துக்குடி ஸ்ரீமான், பொ. முத்தையபிள்ளையவர்கள். சித்தாந்தம் படிப்பவர் பொருட்டுப் பிள்ளையவர்கள் செய்த நன்றியைப் பாராட்டி அவ்வுரையில் ஒவ்வொரு பிரதிவிலைக்கு வாங்கிச் சித்தாந்தப் பிரசாரணத்தில் அவர் கொண்டிருக்கும் உடனடி கிளர்ச்சியை வளர்ச்சி செய்தலும், சிற்றுரையைக் கற்றுத் தெளிதலுஞ் சைவாபிமானிகள் கடனாகும். இப்பொழுதைக் காகித விலையையும், புத்தகப் பெருமையையும் கோக்குழி விலையும் பெரிதன்று. ரூபாய் மூன்றரை. சைவாபிமானிகள் வாங்கிக் கற்கும்படி சிவபிரான் திருவருள் புரிக.

காலயுத்திரஸ்ரீ
வைகாசிமீ ருட }

ஆ. குமாரசாமிப்பிள்ளை,
சுன்னாகம்.

உ
சிவமயம்.
திருச்சிற்றம்பலம்.

சைவம்.

இது
சென்னைச் சிவனடியார் திருக்கூட்டம்
எனப் பெயரிய
சைவ மஹா சபையின்
மாதாந்தப் பத்திரிகை.

மலர் 4. காலயுத்திஸுபுரட்டாசின்-1918ஸெப்டம்பர் இதழ் 9

உள்ளுறை.	பக்கம்.
சிவஞானபோதம்	193
சைவசமயிகளுக்கு இலக்கணமான பதினாறு பேறுகள்	197
பரமதபங்க வினாவிடை	198
சங்கராசாரியர் சரித்திரவாராய்ச்சி	201
விநாயகசதுர்த்தி விரதம்	208
புராணசிரவண மகிமை	210
ஆத்மாவும் பரமாத்மாவும் ஒன்றாகுமா	215
ஆயுள் சந்தா	216

இஃது

திருப்பாதிரிப்புலியூர் ஞானியார்மடாலயம்
ஸ்ரீலக்ஷ்மி - சிவசுண்டிக மெய்தீஞான சிவாசாரிய சுவாமிகளுக்குச்
சமர்ப்பிக்கப்பெறுவது.

பத்திரிகாசிரியர்

இருக்கம் - ஆதிமூல முதலியார்.
(Retired Accountant, Military Accts., Department.)
நெ. 43, பாளையப்பன்வீதி, ஏழ்கிணறு, சென்னை.

வைதிக சைவ அச்சுக்கூடம்.

1918

தபாற்செலவு உட்பட வருடச்சந்தா ரூபா ஒன்று.

சென்னைச் சிவனடியார் திருக்கூட்டத்தின்

போஷகர்கள்.

ஸ்ரீமான் யஸ். இரத்தினவேல் செட்டியாரவர்கள்

Dubash, Messrs. Best & Co.

வி. மாசிலாமணிப் பிள்ளையவர்கள், பி. ஏ., பி. எல்.

Official Referee, High Court.

ராமச்சுந்திரப் - பி. மாசிலாமணி முதலியாரவர்கள்

Engineering Contractor.

ராவ்பஹதூர் கே. வைத்தியலிங்கம் பிள்ளையவர்கள்

Presidency Post Master.

வி. முத்தையா பிள்ளையவர்கள்

Merchant, Periyanna Moodaly Street, Madras.

ஜி. காசிவிசுவநாத முதலியாரவர்கள்

Snuff & Tobacco Merchant, Madras.

திரு. சபாபதி முதலியாரவர்கள்

Retired Sub-Engineer, Mint Street.

ச. தருமலிங்கமுதலியாரவர்கள்

Contractor, Mint Street, Madras.

அறிக்கை.

எமக்குக் கடிதம் எழுதும் சந்தாதாரர்கள் தங்கள் சந்தா இலக்கத்தையும் தெரிவித்தல்வேண்டும். ப-ர்.

சிவநேயர்களுக்கு விண்ணப்பம்.

இப்போது நேரிட்டிருக்கும் மிகக்கொடிய காகிதப்பஞ்சத்தால், முன்னே இரண்டரை கொடுத்து வாங்கிய காகிதத்தை இப்போது 10 அணுகொடுத்து வாங்கிவருகிறோம். வருடம் ஒன்றுக்கு 500 ரூபா செலவிட்டு வெளியிடக்கூடியதாயிருந்த இப்பத்திரிகையை இப்போது 1200 ரூபா செலவிட்டு வெளியிடவேண்டியதாயிருக்கிறது. இப்பத்திரிகையைப் பலர் வாங்கிப்படிக்கவேண்டுமென்ற ஆவலால் சந்தா மிகவும் குறைக்கப்பட்டிருந்தாலும் இவ்வருடம் இது வரையில் 800 ரூபாவுக்கு மேல் சந்தா வசூலாகவில்லை. ஆதலால் சிவபுண்ணியம் செய்வதில் விருப்பமும் சைவசமயாபிமானமும் உள்ளபெரியோர்கள் இச்சபைக்கு இயன்ற நன்கொடை யனுப்பி உதவியெய்யுமாறு கேட்டுக்கொள்ளுகிறோம்.

இ. ஆதிமூலமுதலியார்,

(ப - ர்.)

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சைவம்.

மலர் 4. காலபுத்திஸுபுரட்டாசிம். 1918 ஸெப்டம்பர் 19 இதழ் 9

திருஞான சம்பந்தமூர்த்திநாயனார் துதி.

பரசமய கோளரியைப் பாலஞ்ஞா யனைப்பும் பழனஞ் சூழ்ந்த
சுரபுரத்துத் திருஞான சம்பந்தப் பெருமானைத் தேய மெல்லாங்
குரவையிடத் தமிழ்வேதம் விரித்தருளும் கவுணியர்தங் குலத்தீ பத்தை
விரவியெமை யானுடைய வென்றிமழ விளங்குகின்றை விரும்பி வாழ்வாம்.

சிவஞான போதம்.

ஆரூர் சூத்திரம்.

(172 - வது பக்கத் தொடர்ச்சி.)

முதலதிகரணம்.

உணருரு வசத்தேனி னுணரா தின்மையின்.

(இ-ள்.) பதிப்பொருள் அளவைகளால் அறியப்படும் இயல்பையுடையது எனில் அது அசத்துப்பொருளாம். எதனாலும் அறியப்படாதது எனின் அது குணியப் பொருளாம். (ஆதலினால்.)

இதில் 1-வது—தன்னாற் கூறப்படும் பொருள்:—

உயிரறிவினாலே யறியப்பட்டன வெல்லாம் அழியும். (அஃதாவது அசத்தாம்.)

2-வது—ஐயப்பாடு—முதல்வன் அறியப்படும் பொருளோ, அறியப்படாதபொருளோ.

3-வது—பிறர் கூறும் பக்கம்—பிரபஞ்சம் அறியப்படுவது போல் முதல்வனும் அறியப்படும் பொருளுே. (இது நையாயிகர் பக்கம்.)

எல்லாப் பொருளுஞ் சத்தாகலின் அளந்தறிபொருளுஞ் சத்தே. (இது சாங்கியர் பக்கம்.)

4-வது—மறுத்துரைக்குஞ் சித்தாந்தத்துணிபு—

முதல்வன் பிரபஞ்சம்போல் அறியப்படும் பொருளாயின், முதல்வனும் பிரபஞ்சம்போல் அசத்தாவான். (அசத்து = அழியும் பொருள்.) ஆதலால் முதல்வன் அறியப்படும் பொருளன்று. (இது நையாயிகரை மறுத்தது.)

சற்காரியவாதம்பற்றி எல்லாப்பொருள்களுஞ் சத்தேயாமெனினுஞ் பிரபஞ்சமானது மாயையின் காரியமாய், தோன்றிநின்றழிதல்பற்றி அசத்தெனப்படும். (இது சாங்கியரை மறுத்தது.)

5-வது இயைபு—உதாரண வெண்பா.

அசத்தறியாய் கேணீ யறிவறிந்த வெல்லா
மசத்தாரு மெய்கண்டா னாயின்—அசத்தலாய்
நீரி லெழுத்து நிகழ்கனவும் பேய்த்தேரு
மோரினவை யின்றாமா ரெப்பு.

(இ-ள்.) அசத்து அறியாய் நீகேள் = அசத்தின் இயல்பையறியாத மடவோனே, யாங்கூறும் விடையை நீ மனம் பற்றிக் கேட்பாயாக—மெய்கண்டான் ஆயின் = சத்தின் இயல்பையறிந்தவன் ஆராய்ந்தானாயின்—அறிவு அறிந்த எல்லாம் அசத்து ஆகும் = அறிவினாலறியப்பட்டன வெல்லாம் அசத்தேயாம். அசத்து அலாய் = அசற்காரியவாதியல்லாத அறிவுடையோனே—அவை இன்று ஆம் ஆறு ஒப்பு ஒரின் = அங்ஙனம் தோன்றி மறைவனவாய் பிரபஞ்சம் அசத்தாமாற்றிற்கு உவமை யாராயின்—நிகழ்நீரில் எழுத்தும் கனவும் பேய்த்தேரும் = நிகழாநின்ற நீர்மேலெழுத்தும் கனவற்ற காட்சியும் பேய்த்தேருமாம். (எ-று.)

இதனால், “அசத்தறியாய்” என்று நையாயிகரையும், “அசத்து அலாய்” என்று சாங்கியரையும் நோக்கி அவ்விருவர் மதங்களும் மறுக்கப்பட்டன. நையாயிகளை நோக்கி நீ சத்து அசத்து

என்பவற்றின் இலக்கணங்களை யறிந்தாயாயின் இவ்வாறு பிணங்காய்; அறியாமையாற் பிணங்குகின்றாய் என்பார் “அசத்தநியசய” என்றனர். திருஞானசம்பந்தப்பெருமானார்

ஆட்பால வர்க்கருளும் வண்ணமு மாதிமாண்புங்
கேட்பான்புகி லளவில்லை கிளக்க வேண்டா
கோட்பாலனவும் வினையுங் குறுகாமை யென்னை
தாட்பால் வணங்கித் தலைநின்றிவை கேட்குதக்கார்.

என்று திருவாய் மலர்ந்தருளியவாறே நீ வணங்கிக் கேட்டறிவாயாக என்பார் “கேள் நீ” என்றனர். உபலத்திக்கு (அஃதாவது உள்ளது என்னும் உணர்விற்கு) விடயமானவை யெல்லாம் அது பலத்திக்கு (அஃதாவது இல்லையென்னும் உணர்விற்கு) விடயமாகத் தல் நிச்சயம் என்பார் “அறிவறிந்த வெல்லாம் அசத்தாகும்” என்றனர். சத்தின் இயல்பு உணர்ந்தார்க்கன்றி அசத்தின் இயல்பு உணரவராதென்பார் “மெய்கண்டான் ஆயின்” என்றனர். ஆய் தற்கருமை நோக்கி “ஆயின்” என்றனர். அசற்காரியவாதியை “அசத்து” என்று உபசரித்தார். இன்று ஆம் ஆறு = அசத்தா மாற்றிற்கு. ஈண்டு அறிவென்றது ஒன்றை முந்தி அதுவதுவாகச் சுட்டிக்காணும் அளவையறிவினை. இதனை “அறிவினாலறிந்த யாவு மசத்தாத லறிதி” என்னுஞ் சிவப்பிரகாசச் செய்யுளான னார்க.

உள்ளது என்னும் உணர்விற்கு விடயமாகும் பிரபஞ்சத்தை இல்லை யென்னும் உணர்விற்கு விடயமாகும் இல்பொருளோடொப்ப அசத்தென்றல் பொருந்தாது என்று ரையசயிகர் கூறுவதை மறுத்து, அச்சுட்டுப் பொருள்களானவை இராசதகுணத்தால் உள்ளதென்னும் உணர்விற்கு விடயமாய், தாமதகுணத்தால் இல்லை யென்னும் உணர்விற்கு விடயமாதலால் ‘அறிவினாலறியப்பட்ட வெல்லாம் அசத்து’ என்று சாதிக்கப்பட்டது.

சத்தாகிய பிரபஞ்சத்தைச் சுட்டப்படுவதனாலேயே அசத்தென்றல் சற்காரியவாதத்திற்கு மாறும் என்று சாங்கியர் கூறுவதை மறுத்து, பிரபஞ்சமானது காரியவவத்தையில் நூலமாய் விளங்கி

நின்றே கண்ணுக்குப்புலனாய், பின் சடுதியின் மறைந்து சூக்கும மாய் காரணவவத்தையின் விளங்காது நிற்கும் வேறுபாட்டால், அவ்வாறு புலனாகாத காரணப் பொருள்களை நோக்கக் காரியப் பிரபஞ்சம் அசத்தாம் என்று சாதிக்கப்பட்டது.

நீரிலெழுத்தும் கனவும் பேய்த்தேரும் பொய் என்பாரை மறுத்தற்கு “நிகழ்” என்று அடைகொடுத்தார். நீரிலெழுத்து தோன்றும்போதே மறைவதுபோல் பிரபஞ்சம் தோன்றும்போதே மறையும் இயல்பினதாகையாலும், கனவின் கண் காண்பவை விழித்தலினாலே முடிவுபெறுதலின்றி இடையே மறைந்துபோதல்போல் பிரபஞ்சம் என்று நீலைத்திருத்தல்போலத் தோன்றி இடையே மறைந்துபோதலாலும், பேய்த்தேர் சூரியகிரணத்தின் வெம்மையால் தோன்றி அக்கிரணம் மேகத்துள் மறைந்த காரணத்தால் மறைந்துபோவதுபோல் பிரபஞ்சம் நோய்முதலிய யாதானுமோர் காரணங்காட்டி மறைதலாலும், நீரிலெழுத்து முதலிய மூன்றும் பிரபஞ்சத்திற்கு உவமைகளாயின. பேய்த்தேர் என்பது கொடிய பாலேநிலத்தில் கோடைகாலத்தில், நடுப்பகலில் சூரியகிரணத்தின் கொடிய வெம்மையால் சலத்தைப்போற் காணப்பட்டு, சூரியகிரணம் மேகத்துள் மறைந்தபோது மறைந்துபோவதாகிய கானல்.

இவ்வுண்மைபறியாத மாயாவாதிகள் முதலியோர் பேய்த்தேர் முதலியன இல்பொருள்களாயிடுதல்போல் பிரபஞ்சமும் இல்பொருளே என்பார். இது சற்காரிய வாதமாகிய சைவசித்தாந்தத்திற்கு முரணும். பேய்த்தேர்முதலாயின மெய்யே; பொய்யன்று. எவ்வாறெனில், பேய்த்தேரை நீரெனக் காண்பதனால் அது பொய்யெனப்பட்டதே யன்றி பேய்த்தேர் பொய்யன்று. கனவின் கண் பெண்களோடு சகிக்கும்போதும், புலி முதலியவற்றைக் கண்டு அஞ்சும்போதும் அவ்வனுபவக்குறி தூலவுடம்பினில் உண்டாவதனாலும், நீரிலெழுத்து எழுதுங்கால் உள்ளதாய் தோன்றுதலினாலும் இவையும் மெய்யே. ஆதலால் இவைகளோடு உவமிக்கப்பட்ட பிரபஞ்சமும் மெய்யே யன்றி பொய்யன்று.

திருநெல்வேலி சைவசமயத் திருக்குழாம் அச்சிட்ட

சைவசமயிகளுக்கு இலக்கணமான பதினாறு பேறுகள்.

1 மறைகள் நிந்தனை சைவநிந்தனை பொருமனமும் [ம்
2 தறுகண் ஐம்புலன்களுக்கேவல் 3 செய்புருச்சுதுரு 3 சாமர்த்திய
பிறவி தீதெனப் பேதையர் தம்மொடு 4 பிணச்சூழ் மும்
உறுதி நல்லறம் செய்பவர் தங்களோ றேவும் 4 இணங்காமை யும்

யாது நல்லன்பர் கேட்கினும் 5 உதவுறும் இயல்பும் 5 கொடுக்கும்
மாதவத்தினோர் 6 ஒதுப்பினும் வணங்கிடு மகிழ்வும் 6 கண்டிக்கினும்
ஒது நல்லுபதேசம் மெய்புறுதியும், அன்பர் [வும் 7 கொள்ளும்
திது செய்யினும் சிவச்செய 7 லெனக்கொளும் 8 தெளி 8 நிச்சயமும்

மனமும் வாக்கும் நின்னன்பர்பால் 9 ஒருப்படு செய 9 பொருந்துகி
லும் ன்ற
கனவிலும் உனதடியருக்கு அன்பராம் கருத்தும் 10 வணங்காத
நினைவில் வேறொரு கடவுளை 10 வழிபடா நிலையும் 11 பாக்கியமும்
புனிதநின் புகழ்நாள்தோறும் உரைத்திடும் 11 பொ
லிவும்

தீமையாம் 12 புறச்சமயங்கள் ஒழித்திடு திறனும் 12 அன்னிய
வாய்மை யாகவே பிறர்பொருள் 13 விழைவுற 14 மதங்களை
வளனும் 13 இச்சியாத
14 வளப்பமும்
15 ஏழறும் பரதாரம் 16 நச்சிடாத நன்னோன்பும் 15 காவல்பொ
ருந்திய
17 தூய்மை நெஞ்சில் யானெனதென்னும் 18 செருக் 16 விரும்பாத
குறத்துறவும் 17 சுத்தமான
18 கர்வம்

19 துறக்க மீதுறைகினும் நரகில் 20 தோய்கினும் 19 சொர்க்கம்
இறக்கினும் பிறக்கினும் இன்பம் 21 துய்க்கினும் 20 அமுந்தினும்
22 பிறைக்கொழுந் தணிசடைப் பெரும இவ்வரம் 21 அனுபவிக்கினும்
22 இளஞ்சந்தி
தனை மறுக்
கொழுந்தா
ச அணிந்த

இப்பிரார்த்தனை சைவசமயிகளுக்குரிய அகத்து இலக்கணங்களையும் அவர்கள் கைப்பிடிக்கவேண்டிய கடமைகளையும் நன்றாய் விளக்குகின்றது. ஆகையால் சைவசமயிகள் ஒவ்வொருவரும் இப்பிரார்த்தனையை நித்தியம் பாராயணம் செய்தல்வேண்டும். இப்பிரார்த்தனையையே ஸ்ரீ கைலாசத்தில் எழுந்தருளிய ஸ்ரீ சிவபெருமானிடம் திருநந்திதேவர் செய்தருளினார். இன்னும் “பதினாறாம் பெற்று பெருகாழ்வு வாழ்வாயாக” என்று வழங்கப்படும் ஆசீர்வாதமும் இதைக்குறித்தேயுள்ளது.

பரமதபங்க வினாவிடை.

(160-வது பக்கத்தொடர்ச்சி.)

சை. சகம் - சீவன் - வரம் - என்னும் முன்றலுள், சகம் கேவலம் ஜடம். இது சதுர்த்தச புவனங்களாக விரியும். இவற்றுள் மண் - சலம் - நெருப்பு - காற்று - வெளி முதலியவும், அவற்றினது விகார வடிவங்களுமே தோன்றிக்கொண்டிருக்கின்றன. இவ்விதப்பின்பவற்றை அறிவினது காரியமென்றிடல் யாங்ஙனம்? நீர் அறிவினின்றுஞ் சடம் தோன்றியது என்று கூறியபடி உலகாயதன் ஜடத்தினின்றும் அறிவுதோன்றியது என்று கூறுகிறான். அதனைப் பாக்கு வெற்றிலை சுண்ணம் இம்மூன்றுஞ் சேர்ந்தபோது முன்னில்லாத செவப்புநிற முண்டாவதுபோலப் பிருதிவிமுதலிய பூதங்களொன்றோடொன்று கலந்தபோது முன்னில்லாத அறிவுதோன்றுகின்றது என்று விளக்குகிறான். அவனுக்குள்ள நியாயமும் உமக்கில்லையே; சுண்ணம் வெண்மைநிறம். அதனோடு மஞ்சள் சேர்ந்தால் செந்நிறமுண்டாகின்றது. சுண்ணம் ஒன்றன் சேர்க்கைபெறுதபோது அது வெண்மையாகவே யிருக்கும். இங்ஙனமாக, அறிவு ஏகம். அதனோடு சேர்த்துக்க இரண்டாவது பொருளோ உமக்கின்று. வேறொருபொரு விருந்தாலும் அதன் சேர்க்கையால் அறிவினிடத்தில் ஜடமாகிய சகத்துத் தோன்றியதென்று நீர் வாதிக்கலாம். ஐயா! உம்மைநோக்க உலகாயதன் புத்திசாலியென்றதேயன்றி அவனுடைய பட்சமும் உமது பட்சம்போல அங்கிகாரமற்றதென்றே அறிந்தடங்கக் கூடவீர்.

7. சேவனைப்பற்றி என்ன சொல்லப்போகிறீர்?

சை. இந்தச் சேவனை உமது சமய நூல்கள் கூடஸ்தன் அவித்தையிற் றேய்ந்தபோதுண்டானவன் என்று கூறுகின்றன. இச்சேவர்க ள் பலர். இப்பல சேவர்களுங் கர்மபரவசராய்த் தனித்தனி நாய் - கழுதை - பேய் - முதலிய பலஜன்மங்களெடுத் துழல் வார்கள். இத்தகைய சேவர்கள் அறிவினது காரியமாயிடுதல் யாங்ஙனம்? பிரமத்தைப்போலக் கூடஸ்தன் ஒருமுதலாயின வாறு மென்னை?

ஏ. இனிப் பரத்தை எவ்வாறு நிஷேதங்கூறுவீர்?

சை. உமது கொள்கையின்படி பரம் என்பது ஈசுவரன். இவ் வீசுவரன் பிரமன்-விஷ்ணு-உருத்திரன் என்னு மூன்று வடிவங் களாயுள்ளவன். இவர்களில், மாயையினது இரஜோகுணத் திற் பிரமந்தோய்ந்தபோதுண்டானவன் பிரமன். மாயையி னது சத்வகுணத்திற் பிரமந்தோய்ந்தபோதுண்டானவன் விஷ்ணு. மாயையினது தமோகுணத்திற் பிரமந்தோய்ந்த போதுண்டானவன் உருத்திரன். இவர்கள் அறிவினது காரி யமாயிடுதல் யாங்ஙனம்?

ஏ. இன்னும் யாதேனுமுண்டா? இவ்வளவுதானா?

சை. அறிவு ஒன்றேயென்று சாதிக்கத் தொடங்கிய நீர் அதன் குட் டிகளாக அறிவில்லாத ஜகத்தையும், அவித்தோ பாதிதனா கிய சேவனையும், மாயோபாதிதனாகிய ஈசுவரனையுந் தேடி யொப்படைத்தீர். அம்மட்டில் நில்லாமல் பலசரக்குக் கடையி னுழைந்து, மண்-சலம்-நெருப்பு-காற்று-வெளி-நாய்-கழுதை- பேய்-பிரமன்-விஷ்ணு-உருத்திரன்-இரஜோகுணம்-சத்வகுண ம்-தமோகுணம்-என்பனவாதி பண்டங்களை யெடுத்து வெளி யிற்போட்டுக் கடைபரப்பி வைத்தீர். இவைகளை யெல்லாம் ஏகமாகிய அறிவின் காரியமென்று நீர் பிரசங்கித்தது பிரம சாரியாகிய அந்தண்ணொருவன் பறையன் - பள்ளன் - சக்கிலி முதலினோரையும், கழுதை-குதிரை-நாய் முதலிய பலஜந்துக் களையும் பெற்று விர்த்தியடைந்தான் என்பதற்கே ஒப்பிடத் தக்கதாம். அன்றியும், பஞ்சபாண்டவரென்றால் தெரியாதா கட்டில் காஸ்போல என்று வாயினுந் சொல்லிக்கொண்டு மூன் று விரலைக்காட்டி, இரண்டு விரலைக் கீழேயெழுப்பாய்,

ஒருவிரலாற் கோடிமுத்தவன் கதையும் இதற்கு நிதரிசனமாம். இதனால், ஆன்மவறிவுக்குமேல் வேறொரு அறிவில்லையென்றும், அவ்வான்மவறிவே எல்லாமாயிற்றென்றும் நீர் பொங்கி வழிந்தது பொய்யுபதேச மாயிற்றென் றொதுங்கக் கடவீர்.

ஏ. ஐயா, ஆன்மவறிவுக்குச் சிவ அறிவு உணர்த்துமானால், அச்சிவ அறிவுக்கு உணர்த்துவது வேறு எந்த அறிவு?

சை. உணர்த்துமறிவுக்குமேல் வேறொரு அறிவினை வேண்டார்மெய்யுணர்ந்தோர். மெய்யெழுத்துக்களை யொலிப்பன உயிரெழுத்துக்கள். அஷ் ஷயிரெழுத்துக்களை யொலிப்பதற்கு வேறு எழுத்துக்கள் வேண்டப்படுமாறெங்ஙனம்? இவ்வாறுவிசாரியாமையால், “வாலறிவன்” என்னும் வள்ளுவர்வாக்குக்கு வகைதெரியாது பொருள்கொண்டு வசைக்குள்ளாயினீர். இதனால், “வாலறிவன்” என்றெடுத்தோதப்பெற்ற பரம்பொருள்துமதான்ம வறிவாயின தில்லையெனல் சரதஞ்செய்யப்பட்டது கண்டீர்.

ஏ. ஐயா, நீர்போனவழியே இதுவரையில் யாம் விட்டுவந்தோம். இப்போது ஒன்று சொல்லுகிறோங்கேளும்.

சை. நீர் எந்தவழிபோனாலும் யாம் கூடவே வருகிறோம், சொல்லும்.

ஏ. சகசீவபரங்கள் மூன்றும் அறிவாகிய தன்னிடத்திற் கற்பிதம். ஆகையால், அறிவொன்றே மெய். எல்லாம் பொய்.

சை. எல்லாம் பொய்யாகுகையில் நீரும்பொய். உமது வார்த்தையும் பொய். இதுவரையில் நீர் எம்மோடு பேசியதும்பொய். இப்போது பேசுவதும் பொய். இனிப் பேசுவதும் பொய். இப்பொய் வார்த்தைகளுக்கு விஷயமான அறிவு ஒன்றே மெய்யென்றதும் பொய் அறிவும் பொய். அறிவு என்னுஞ் சொல்லும்பொய். எல்லாம் பொய். எழுந்தோடிப்போம்.

சங்கராசாரியர் சரித்திரவாராய்ச்சி.

(180 - வது பக்கத்தொடர்ச்சி.)

சங்கரர் அகம்பிரமமென்று கூறியதைச், சரிதர் சிவோகமென்று மாற்றியது, அவ்விரு வாக்கியங்களுக்கும் பொருளொன்றை வேகொண்டு, சிவோகமென்றும் சைவர்களாகிய நமக்குவப்பாகுமென்று கருதியேபோலும். அவ்விரு வாக்கியங்களுந் தம்முள் மலைபிலக்கான வேற்றுமைபுடையன வென்பதவீரறிந்திலர். அகம்பிரமம் என்பதில் (அகம்) நான் என்னும் ஆன்மா, ஆணவமுனைப்பால் முற்பட்டு நிற்பப், பிரமம் பிற்பட்டு நின்றலால், இது பெத்த திசையை விளக்கிப் பசுஞானிகள் கூற்றேயாய் நிலைபெறும். சிவோகம் என்பதில் சிவம் முன்னிற்ப (அகம்) நான் என்னும் ஆன்மா ஆணவமுனைப்பு முற்றுங் கைவிட்டு அச்சிவத்துள் லியாப்பியமாயடங்கிப் பின்னிற்பலால், இது பசுத்துவ நீக்கத்துச் சிவத்துவப் பேறுற்ற முத்தி திசையை விளக்கிச் சீவமுத்த சிவவாக்கியமேயாய் நிலைபெறும். இவ்விளக்கத்தால், அகம்பிரமம் பெத்தநிலையும் சிவோகம் முத்திநிலையும் விளக்குமென்னு முண்மையை ஒருபாறே கோடாத உத்தம புத்திமான்களுணர்வார்கள்.

இச்சங்கரர், அகம்பிரமம் என்னும் எழுச்சியும் அதற்கே சாதகமாகவாய்ந்த வித்துவத்திறமைபு முடையராதலால், எவரையும் வென்று மேம்படக் கருதுமாசையால், அங்கங்குள்ள அரசர்களை வசப்படுத்தி அவர்களுடன் ஏங்குஞ்சென்று துணைவலியுங்காட்டி வெல்லுதலும், மிஞ்சியவிடத்து நரசிங்கத்தை ஏவிக்கொல்லுதலும், செய்துவந்ததையே திக்குவிஜயப்பெருமையாகக் கூறுகின்ற சரிதர், பின் பதினாறுவது அத்தியாயத்தில் சங்கரர், சபையிலுள்ள புலவர்களைத் தோல்வியுறச்செய்து அவமானப்படுத்தி வருந்தும்படி தமது வித்தைச் செருக்கினைக்காட்டுவது அதிபாதகமென்று கூறுகின்ற தான்முறைபற்றி, அபிரவகுத்தரேவலால் வந்த ரத்தமூல நோயுற்று வருந்தி, வேறெவ்விதத்தாலுந் தீராமல் எப்பொழுதும் அபானத்தா விரத்தமொழுதுதவின் வஸ்திராதி தூர்நாற்றமுஞ் சகியாமல் (நானே பிரமமெனக்கொண்ட எழுச்சிமுழுதுங் கைவிட்டு நாமெல்லாம் மும்மலப் பசுக்களே, பசுபதி சிவனொருவனே; இந்தச் சமயம் அவன் அருளினுலன்றி வேறுகதியில்லை யென்னு முண்மையைத் துன்பமேலிட்ட வழியா லுணர்ந்து, சர்வரோக நிவாரணபதியாகிய)

வயித்தியநாதரைத்துதித்து ரோகநீங்கப்பெற்றனர். அதன்பின்னும் அந்நோயை ஏவிய அபிரவகுத்த ரிடைக்கொண்ட விரோதமே லீட்டினால், அச்சங்கரர் சீடராகிய பத்மபாதரால் அபிரவகுத்தார் கொல்லப்பட்டாரென்றுங் கூறுகின்றார்.

இனிச்சங்கரர், மண்டனபண்டிதரை வாதித்து வென்றமை கூறினர். வாதந்தொடங்கு முன்னிகழ்ந்த அனுவசிய வார்த்தைகள் பல; அவற்றை விரிப்பதாபாசம். அமைக. பின்பு மண்டனர் பத்தினி சரஸ்வதி யென்று தெரிந்து சத்தியலோகஞ் செல்கின்ற அவளை மந்திரசெபதியானத்தால் அழைத்தாரென்றும், அவள் வந்துனக்கு யாதுவேண்டுமென்று வினாவச், சங்கரர் அத்து வித முடிவை நிலைநிறுத்தவேண்டுமென்று வாசீஸ்வரிஸ்தவமென்றோருதல் செய்து துதித்து, என்னம்மே பரதெய்வமாகிய தாயே நீ இங்கிருந்தருளி அடியேங்கள் வேண்டுந்தோறுங் காட்சிதந்தருள வேண்டுமென்று பிரார்த்திக்க, அப்படியே வரங்கொடுத்தாளென்றுங் கூறியசரிதர், பின்பு அவளையும் வாதித்து வென்றாரென்று கூறுகின்றார். அந்த வைபவத்தைப் பின்வருவனவற்றிற்காண்க.

எல்லாவித்தைகளுக்கு மூலமான பரமேசுரனாகிய சங்கரருக்கும், அவித்தையே வடிவாகிய சரஸ்வதிக்கும் பதினேழுநாள் வாத நடந்ததென்றும், வேதாகமபுராணேதிகாசாதி எல்லா நூல்களிலுஞ் சங்கரர் அளவற்ற அறிவுடையவராயிருந்தாரென்றும், சரஸ்வதிக்குள்ள சந்தேகங்களெல்லாம் நீங்கினவென்றுங் கூறினர். வணங்கித்துதித்து வரம்பெற்ற சங்கரர் பரமேசுரனும்; வரங்கொடுத்த சரஸ்வதி அவித்தையாம். இவளுக்கு அவரார் சந்தேகங்கள் நீங்கினவாம். இந்த உழறுபடையை விரிப்பானேன். அமைக. பின்பு சரஸ்வதி காமநூலிற் பலவினாக்கள்வினாவச், சங்கரர் விடையின்றித் தலைகுனிந்து யோசித்திருந்து ஒருமாதந் தவணைகேட்டுச் சென்றும், சென்ற சந்திரியாகியாகிய சங்கரர் பெண்களுடன் கலவி செய்து தான் காமநூல் விபரம்தெரிய வேண்டுமென்று நிச்சயித்தாரென்றும், அப்போது சீடராகிய பதுமபாதர் இது உமது ஆச்சிரமவிரோதமாகும், மாதர்கலவி மீளவிடாது பழிபாவத்துக்கிடமாகும், உம்மைப்பார்த்து மனந்துணிந்து இத்தீயநெறியொழுகி மற்றவர்களுங் கெட்டுப்போவார்களென்று, முன்பு மாதர்மயக்கத்தாற் கெட்ட சிலகதைகளும் கூறி மறுத்தாரென்றும், அதுகேட்ட சங்

கரர், அகம்பிரமஞானியாகிய எனக்கு புண்ணியபாவஞ் சுவர்க்க
நரகமுதலான ஒன்றுமில்லை; நான் எது செய்யினும் பாதகமாகாது;
இவ்வுடம்புடனேயே மாதர்கலவிசெய்யினுங் குற்றமாகாது; ஆயி
னுஞ் சான்றோரொழுக்கம் பற்றிச் சந்நியாசவிரத பங்கம்வராமல்
வேறுடம்புகொண்டு மாதர் கலவிசெய்வேனென்று சிலகதைகளுங்
கூறிமறுத்துவிட்டு, அந்தச்சமயம் இறந்துகிடந்த அமரகனென்னு
மரசனுடலிற் பிரவேசித்து, அரசனுயிர்பெற் றெழுந்தானென்று
யாவரும் கொண்டாடும்படி வஞ்சித்துநின்று, அவ்வரசன் பத்தினி
கள் நூற்றுவருடன் சதாகலந்து போகித்து, அக்காமத்தின் முழுகி
நின்றமைதெரிய அமரகம் என்றொரு காமநூல்செய்து, அந்தப்
புரத்திலேயே வசிக்கும்போது, முன்பு சீடர்காவலில் வைக்கப்
பட்ட தமதுடம்பு தகனமாவது தெரியாமல், சீடர்கள் வந்தனு
கிக் குறிப்பானுணர்த்தி வற்புறுத்தினபின் சில அவயவங்ளொரிந்து
குறைந்தசமயத்தில் தெரிந்து, (தமக்குக் காமகலாபோதகாசிரியர்
களாகிய அரசபத்தினிகளுக்கு நம்பிக்கைத்துரோகம்செய்து) உட
னே அரசனுடலிட்டு நீங்கித் தகனமாகின்ற த்மதுடலிற் பிரவே
சித்து, விஷ்ணுவை வழிபட்டு எரிகின்ற தீயைத்தணிப்பித்தும்
மேலெழமாட்டாமல், நரசிங்கோபாசனைசெய்து, அதுவந்து கைப்
பற்றித் தூக்கவிட்டபின் எழுந்து நரசிம்மகராவலம்பம் என்றொரு
நூல்செய்து துதித்துய்ந்தாரென்றும், பின்புவந்து காமநூல்வாதஞ்
செய்து வென்றாரென்றுங் கூறுகின்றார். இதனாலவர் சரஸ்வதியைத்
தவண்கேட்டுச்சென்று சந்நியாசவிரத பங்கமுற்று வந்து வென்ற
வைபவம் விளக்கமாகின்றதன்றோ? தனக்கு மூக்குப்போனாலும்
போகட்டும், எதிரிக்குச் சகுனத் தடையானால் நல்லது என்பது
போலச், சந்நியாச பங்கமானவென்ன எது எப்படிப்போனாலென்
ன, யாரையும் வென்றோமென்ற பேரேவேண்டியதென்றுறைத்
தெழுகின்ற எழுச்சியுள்ள இவர் எல்லாமித்தை பிரமமே நித்தியம்
நானே அப்பிரமமென்று கூறுதல் என்னுபொருத்தமோ விவேகிக
ளுணர்வாராக; விரிப்பானேன்.

பரமசிவன், தாருகவனத்துக்கு அதிகந்தரபிக்ஷாடன ரூபரா
கச் செல்லுங்கால், விஷ்ணுவாகிய மோகினிபாலிச்சையுற்றனராம்.
அதனால் காமாரியென்னும் பெயருக்குப் பங்கம் வந்துவிட்டதாம்.
அப்பங்கத்தை அவரே சங்கரராய்வந்து சந்நியாசியாயிருந்து மாற்
றினராம். நீக்கமிலாத சிவத்துரோகத்துக்கு ஆளாகி எங்குமில்

வாத இப்பெரும் பாதகங்கூறிய சரிதருக்கு, வேடமாறி வஞ்சித்து
 ராஜபத்தினிகள் தூற்றுவரைப் புணர்ந்து காழுகராயிருந்த சங்கரர்
 காமாரியென்ற பேருக்குவந்த பங்கத்தை மாற்றினாரென்று பொய்
 கூறுவது சிறிதும் பொருந்தாதேயென்று சிறுவரும் விளங்கிக்
 கொள்ளக்கூடிய தெளிவுமில்லாமற் போனதென்னையோ? காமாரி
 என்றபேருக்குப் பங்கம்வரின், அப்பெரும் பெயர் கூறிய சுருதி
 யெல்லாம் புராணேதிகாசாதி நூலெல்லாம் அபத்த நூல்களென்
 றுகி, பரமசிவன் 'காமாதரனென்றாகி, அவனது சர்வஞ்ஞதாதி
 நித்தியமங்கள திவ்வியகுணங்களுமின்றாகி, அவன் ஆன்மாவக்கரு
 னும் பேறுகளுமின்றாகி இன்னும் எல்லா அனர்த்தங்களும் விடையு
 மே என்று சிறிதும் யோசியாது, அவனுக்கு எக்காலத்துமில்லாத
 காமாதரத்தன்மையை இச்சரிதர் கூறவந்தது, தமது சங்கரருக்கு
 மேன்மைகூறிக் சுருதியே யன்றி வேறில்லை. அதிலாசையுற்ற இவர்,
 சங்கரர் வஞ்சித்து தூறுபெண்களைப் புணர்ந்து காமாதரராயிருந்
 ததை யாதாய் நினைத்தனரோ? ஆனால் வேறுடம்புகொண்டு தானே
 புணர்ந்தார், அதனால் சந்நியாச விரதபங்கமில்லையே என்பர்போ
 லும், மிகஅழகு. காமநூல் விவரம் பெண்களைப் புணர்ந்து தான்
 தெரியவேண்டுமோ? சுத்தாதத்துவித சைவசித்தாந்த சிகாமணியா
 கிய குமாகுருபரசுவாமிகள், பிறர்வேண்டுகோளுக்காகக் காமநூற்
 பிரசங்கம் அந்நூலுணர்ச்சியாலேயே செய்து, அதில் சந்தேகித்த
 வர்களுக்கு, மலம் புனிப்பென்பது வைத்தியநூலுணர்ச்சியாலன்றி
 யாராவது உண்டு அனுபவத்தால் தெரிந்து சொல்வதல்லவே என்
 று விளக்கியதை இச்சரிதர் கேட்டு மறிந்திலர்போலும். தமது
 சந்நியாசவிரத பங்கம் வராமற் காமநூலுணர்ச்சிகொண்டே வாதி
 த்து வெல்லும் வழியிருக்க அதைவிட்டு மாதர்பாழ்ங்குழியே வழி
 யாக வுணர்ந்த சங்கரர், பரமசிவ காமாரிநாம பங்கத்தை மாற்றினு
 ரென்றுகூற இவர் மனந்துணிந்ததை என்னென்று கூறுவது. நிற்க.

இனிப், பரமசிவன் மோகினிபா லிச்சையுற்றாரென்ற பெரும்
 பாதகப் பெரும் பொய்யைவிட்டு உண்மைநோக்குவார் பின்வருங்
 கந்தபுராண சரித்திரத்தை நோக்குக. சிவனது அதிகந்தர ரூபங்
 கண்டளவே, விஷ்ணு, தான் புருடோத்தம நென்பதையு மறந்து,
 மோகினி ரூபங்கொண்ட அம்மட்டிலேயே அச்சந்தரரூபத்தில்
 அதிகமோகமுற்று என்னைத் தழுவி என்னிச்சையை மாற்றவேண்டு
 மென்று பிரார்த்திப்ப, அதுகேட்ட பரமசிவன், உன்னுடைய

பிராகிருதரூபத்தால் நமது மாயாதித சுத்தரூபமாகிய இதனைத் தழுவ முடியாது. தழுவினுஞ் சாம்பராகிவிடும். ஆதலால் உன்னிச்சைப்படி உன்னுருவுக்கியைந்த வேறு ரூபங்கொண்டு பிற்காலத்தில் உன்னைத்தழுவி உன்னிச்சையை முடிப்போம். இப்போது குறிப்பிட்ட காரியத்தைச் செய்யென்று ஆஞ்ஞாபித்தனரென்பதே யுண்மையென்க. சந்தேகமற அக்கந்த புராணத்தில் எப்பொழுதும் காணலாம்.

இனிச், சங்கரர் சாக்தமத கண்டனஞ்செய்யத் தொடங்கி, அச்சக்தியின் கோபத்தாலிடர்ப்பட்டுச் சொந்தரியலகரி னூலாற் றுதித்துய்ந்தாரென்று கூறியசரிதர், அச்சங்கரர் நீலகண்ட சிவா சாரியரை அடுத்தவமதிப்புற்று அவரைக் கொல்லும்படி நரசிங் கத்தை ஏவ, அது அங்குச்சென்று ஆற்றலின்றித் தம்மீது திரும்பி யதுகண்டு மிகவருந்திச் சிவாசாரியரை யடைந்து வணங்கி யுண்மை யுணர்ந்து அகம்பிரமக்கோண் முற்றுங்கைவிட்டுச் சிவதீக்ஷாதி பெற்றுச் சித்தாந்த சைவராய்ச், சிவானந்தலகரி சிவபுஜங்கம் தேவி புஜங்கமுதலிய நூல்களைச் சைவபரமாகவே செய்துய்ந்தாரென்ப துங்கூறிலர். இது அவமதிப்பென்று நினைத்தார்போலும். இதுவே முந்தினவைக்கெல்லாம் பிராயச்சித்தமாக நின்றயுய்வித்த மகிமைத் தென்றுணராமல் இவர் மறைத்துவைத்தாலும் அந்நூல்கள் லோ கப்பிரசித்தியாய்நின் றுண்மைவிளக்குகின்றன. சங்கரர் நீலகண்ட சிவாசாரியரை யடைந்து சைவரான மகிமை நீலகண்டவிஜயத்திற் கூறப்பெற்றது. இதனைக் காட்டாஞ்ச் சுந்தரசிவாசாரியரும் சிவா திக்கரத்னாவளியிற் கூறியுள்ளார்.

ஆனைக்கும் அடிசருக்குமென்றபடி, விரிந்துகிடந்த வேதங்களை நன்குணர்ந்து வகுத்துப் புராணங்களை யு முறைப்படுத்தோதிய வியாசமுனிவரும் ஒருசமயம் தாமசகுணவயத்தராய், விசுவநாத சந்நிதியில் நாராயணனை பதியென்று பொய்புகன்று கைதம்பிக்கப் பட்டு அந்நாராயணர் வேண்டுகோளாலது நீங்கியுய்ந்தார். அதனால் அவருலகராலிழிக்கப்பட்டிலர். அதுபோல இச்சங்கரரும், ஆதி யில், “உலகத்தா ருண்டென்ப தில்லென்பான் வையத், தலகையா வைக்கப்படும்.” என்ற தேவர் சுருதியின்படி: வேதசிவாகமாதி சிவசாஸ்திரமுணர்ந்த பெரியோர்கள் பதியுண்டு பசவுண்டு பாச முண்டென்று கூறுகின்ற முடிந்த முடிவாகிய சைவசித்தாந்த சத் காரியவாத விரோதமாய்ச், சிவனில்லை செகத்தில்லை ஈகரனில்லை,

பிரமமொன்றேயுள்ளது. நானே அப்பிரமமென்னும் அகம் பிரமம் கூறிக், “காதலினை னன்பிரமமென்னுனாம் கருதுபசுனாம்” என்ற சித்தாந்தசுருதிப்படி அகம்பிரமஞான மேற்கொண்டிருந்தாலும் தவப்பயனற்றிருவருள் கைகூடப்பெற்றுச், சந்திரமௌளிசூஜாதிசிவ நியமசித்தாந்த சிவஞானியாய் விளங்குதலால், இவர்கு முன்கொண்ட அகம் பிரமநிலை நோக்கி உதாசினஞ் செய்யப்பெற்றோனாக. சரித்திரக்காரர்கள், சங்கரரை உயர்த்தக்கருதிப் பாதகங்களுக்கிடமாகக் கூறியவைகளன்றி, அவருக்குள்ளபடி கூறுமேன்மைகளில் யாருக்கும் விரோதமில்லை. குருபக்தி விசேடத்தால் குருவையுயர்த்திக் கூறுதல் எம்மதத்தருக்குஞ் சம்மதமே. விராயக சுப்பிரமணியாதியரும் வந்து தொண்டு செய்கின்றார்களென்று யார்தாங் கூறுவார்கள். சங்கரர் சிவாம்சமாதலால் விராயகாதியர் வந்து தொண்டுசெய்தாரென்பது விரோதமின்றெனில், அது அவர்க்குத் துணியில்லை. தக்கபிரமானமுமில்லை. மதிமறந்து கூறினும் விராயகாதியரின் அம்சங்களே தொண்டென்றாவது சொல்லித் தொலைக்காமல் சாக்ஷாத் விராயகாதியென்ற தென்னையோ? அன்றியும் சிவகலையே சங்கரராய்வந்ததென்ற முழுப்பொய்யையே எங்கு நிறுத்தப்பயந்து, சிவன் பிறந்திலன் மாயையே சங்கரராய்ப்பிறந்ததென்று கூறுதலை நோக்குவார்க்குச் சங்கரர் கர்மானுகுணமாகப் பிறந்து திருவருளாற் பரிபாக மடைந்தவரென்னு முண்மை வெளியாகுமென்க.

நன்மையென்று சரித்திரங்கூறப்புகுந்து சிவந்துரோகத்துக்கிடமானவைகள் கூறின சரிதர், அச்சங்கரர் கோபத்துக்கே யிலக்காவரன்றி வேறில்லை. இன்னுமிவர் கூறும் பூர்வாபர விரோதம் பொருந்தாமைகள் பல்வற்றையும் ஸ்தாலிபுலாகத்தாற் காண்க. இவைகளைப் பிறர் மெய்யெனக்கொண்டு மயங்கா துண்மையுளாரும்பொருட்டே திருவருளை வேண்டினின்று இவர் சரித்திரத்தை யுஞ் சுருக்கிக்காட்டி இந்நூல் செய்யப்பெற்றது.

நல்லது, சங்கரபாஷியம் பிரமம் ஒன்றொழிய மற்றெல்லாமிததை யென்பது, உபநிடத வாய்மையாகவும் அதனைப்புறக்கணிப்பதென்னென்றிற் கூறுதும்; விரோதபுத்தியின்றி ஒருபக்கங்கோடாமலுய்த்துணர்க. “பற்றுக்க பற்றற்றான் பற்றினை யப்பற்றைப், பற்றுக்க பற்றுவிடற்கு” என்ற திவ்வியசுருதி சிரமேற்கொண்டு பிரபஞ்சப்

பற்றை நீக்காதிருகப்பற்றிய சீவர்கள், அப்பற்று முற்றும் விட்டொழிய வேண்டுமானால், அவையெல்லா மித்தையே யென்று அதற்குரிய உதாரணங்கள் பொருந்தக்கூறினான் அப்பற்று விட்டொழியாதென்னுங்கருத்தால் அவ்வுபநிடதங்கள் கூறினவன் ன்றிவேறில்லை. அதனைப், பதிபசுபாச நித்தியங் கூறுகின்ற சுவேதாச்சுவதரமுதலிய எத்தலையோ பிரபலோபநிடதங்களாற் றெனிக. மித்தை கூறும் உபநிடததாற்பரிய நோக்காமற் கொடிதும் பேதையுங்கொண்டது விடாவென்றபடி மித்தியாவாதமே பற்றிநிற்பார் நித்தியங்கூறு முபநிடதங்களினுண்மைப் பொருட்கு என்னதாற் பரியங்கூறுவர். சுருதிகளெல்லாம், தியேயனுந் தியாதாவுமுன்பொருள்களென்றே கூறுகின்றன. மற்றெல்லாமித்தை யென்பவர்களும்து அது வாசாமாத்திரமாயொழியத் தியேயனொருவனைத் தியானித்து வழிபடுகின்றவர்களாகவே யிருக்கின்றார்கள். இதனை, அவர்கள் நாடோறுநியமமாகச் செய்துவருகின்ற ஸ்நானனுஷ்டான சேபதவ தியான பூஜாதிகளே தெனிய விளக்கும். இனி அவையெல்லாம் சற்காரியவாதபக்கமாய் நின் னுண்மையெனக் கருதிப் பலனைவிரும்பிச் செய்யவில்லையென்றால், அப்பூஜாதிகள் உலகரைமருட்டி வஞ்சித்துப் பொருள்கவரச்செய்யும் பொய்வேடமே யென்றாகி யிங்கு மிழிவுதந்து அங்கும் நிரய ஏதுவாய் முடியுமேயன்றி வேறில்லையென்க. இனி, இவர்களுந் தங்களுக்கு ஏதேனும் ஆபத்து வந்த பொழுது மற்றெல்லா மித்தையென் றிருகப்பற்றியதடியோடொழிந்து இறைவனுண்டு நாமடிமை யென்று பற்றிப் பிரார்த்தனை திகள் செய்து அவை பலன்கொடுத்துவிக்கு முண்மையுமவர்களே அறிவார்கள்; அறிந்தும் ஆபத்து நீங்கியபின் முன்னைமித்தியாவாதமேற்கொண்டு வாய்மதம்பேசுவார்கள். இப்படியே இவர்களது ஒரு வழிப்படா நிலைமையுலகெலா முணரும். விரிப்பானேன். அமைக.

இச்சங்கராசாரியராற் செய்யப்பெற்றுள்ள சிவபுஜங்கசுலோகம் (சஉ) ம், தேவிபுஜங்க சுலோகம் (உஅ) ம் ஆக (எ0) சுலோகங்களின் வாக்கிய தாற்பரியங்களை வரிசையாக (எ0) கவிகளில் அமைத்து மேலும் (௩அ) கவிகள் சேர்த்துச் செய்யப்பெற்ற, வேதவனே சஸ்தவ மென்னும் நூலும் இச்சோமசுந்தரமாலையுடன் சேர்க்கப்பெற்றுள்ளது.

விநாயக சதுர்த்தி விரதம்.

(இது சைவம் இரண்டாமலரில் விரிவாய் விளக்கப்பட்டது.)

மகத்தேசத்திற் சிறந்து யாவராலும் வணங்கப்பெற்றிருந்த மாகதனென்னுமோர் முனிவன் சரியைமுதலிய நான்கு பாதங்களை யனுசரித்து ஞானவீரியங்கொண்டு மெய்ப்பொருளை யிடைவிடாது சிந்திப்பவனுக்குக் காட்டில் வசித்திருக்கும்போது, விபுதையென்னு மோரரசுக்கி தனக்குப் புத்திரனில்லாக் குறைவால் அம்முனிவரிட த்து வந்து சுவாமி அடியேனுக்குக் கல்வி செல்வம் விரதம் தவம் முதலியவற்றிற் சிறந்தவோர் புத்திரனை அனுக்கிரகஞ் செய்யவேண் டுமென்று வணங்கினன். அம்முனிவர் அவளது பணிவிற்கிசைந்து அவளைச்சேரக் கயமுகாசுரன் பிறந்தனன். இக்கயமுகன் திரி மூர்த்திகளாலும் காணற்கரிய சிவபெருமானை நோக்கித் தவஞ் செய்யச் சிவபெருமான் அவனது தவத்திற் கிரங்கி அவனிஷ்டப் படி தேவர்கள் முதலிய யாவரும் வணங்கி யேவல்கேட்டுநிற்க வரத் தந்து மணந்தருளினர். பின்னர் கயமுகாசுரன் செய்யுங்கொடு ரத்தைச் சகியாது தேவர்களும் முனிவர்களும் நெடுங்காலம் வருத் தமடைந்தவராய்க் கைலாயத்தில் பரமசிவனிடத்தில் முறையிட்ட னர்.

சர்வஜீவ தயாபரனாகிய பரமசிவன் அத்தேவர் முதலியோரை இரட்சிக்க விரும்பிப் பார்வதியாருடன் அக்கயிலாயகிரிச் சாரலில் ஓர் சோலைக்கண் சித்திரங்களால் நிறைக்கப்பட்டு விளங்கும் ஓர் மண்டபத்தைச் சேர்ந்து களிப்புடன் வசித்திருந்தபோது அங்கே எழுதியிருந்த சித்திரங்களில் சத்திசிவாத்மகமாகிய சித்திரப்பிரண வங்களிரண்டிருந்தன; அவற்றை நோக்க அந்நோக்கத்தால் அவை ஆண்யானையும் பெண்யானையுமாய்ப் புணர்ந்தபோது பூதாங்கம், தேவாங்கம், மிருகாங்கம் என்னு மூன்றங்கங்களுடன் பிரணவ சொரூபியாய் விநாயகர் அவதரித்து பூதகணங்களுக்குத் தலைவ ராய்க் கணபதியென்னும் காரணப்பெயருடன் கயிலாயத்தில் வீற் றிருந்தனர்.

அப்போது கயமுகாசுரனால் வருத்தமுற்றதேவர் முதலியோர் தங்குறைகளைச் சொல்லி முறையிட்டுத் துதித்தனர். அக்கடவுள் அவர்க்கிரங்கிப் பூதகணங்கள் சூழ்ந்துவரும்படி சென்று அக்கய முகாசுரனோடெதிர்த்துப் போர்செய்தபோது அவன் எவ்வித ஆயுதங்களாலும் இறவானென் றுணர்ந்து தமது திவ்விய திரு முகத்தின்கண் விளங்கியிருந்த வலப்புறக் கொம்பை யொடித்து

அவன்மேல் விட்டு அவனை வதைக்கும்போது அவன் இறவாதிருக்க வரம்பெற்றவனாதலால் அச்சரீரமாறிப் பெருச்சாளியாய்வர அதன் மேல் ஆரோகணித்தனர். அவ்வளவில் அவனுக்கு ஞானோதய மாய் அக்கடவுளுக்கு வாகனமாயிருப்பதே பெரும்பேரென்றெண்ணி அக்கடவுளின் கிருபையால் வாகனமா யமைந்தனன். பின்னர் தேவர்முதலியோரியாவரும் ஏககாலத்தில் ஆராதனைசெய்து வணங்கி அவ்வவர்க்கு வேண்டும் வரங்களைப் பெற்றுக்கொண்டு இடர் நீங்கிக் களிப்புடன் சென்றனர். பின்னர் ஓர் காலத்தில் இரவணன் பூசித்து அரசையும், அகத்தியமுனிவர் பூசித்து வேண்டிய வரங்களையும், தேவேந்திரன் பூசித்து தன்னால் ஆலோகத்தில் உண்டாக்கப்பட்ட நந்தவனத்திற்கு நீரையும் பெற்றனர்.

முன்னொரு கற்பத்தில் ஸ்ரீ விநாயகக்கடவுள் பிரமதேவன் கொட்டாவியில் உதித்த சிந்துரனென்பவனைச் சங்கரிக்கக் கஜானன மூர்த்தியாயவதரித்த தினமும் உமாதேவியார்பூசித்த தினமும் புரு சுண்டர் முதலிய மஹாரிஷிகளும், ஞானவையாரும், மற்றும் பலரும் தொழுது அவ்வவரெண்ணப்படி தக்கபேற்றடைந்தனர். அத்தினமும் ஆவணிமீ பூர்வபக்ஷ சதுர்த்தி திதியாகலான் அத்தினம் விநாயக விரதஞ்செய்ய மிகத்தக்கதினமாயது. ஆதலின் யாவரும் அத்தினத்தில் அவ்விரதத்தையனுட்டிப்பார்களாயின் வேண்டியபேற்றையடைவார்கள் என்பதற்குச் சந்தேகமேயில்லை. கணபதிதுணை.

விநாயகர் பூஜாவிதி.

ஆவணிமீ பூர்வபட்ச சதுர்த்தி திதியாகிய அத்தினம் காலை யில் ஸ்நானஞ்செய்து நித்திய கர்மானுட்டானங்களை முடித்துக் கொண்டு அபிஷேகம் அலங்காரம் அருச்சனை நிவேதனம் முதலிய வைகளுக்கு வேண்டிய பொருள்களைச் சேகரித்து ஓர் பூஜாமண்டபம் அலங்கரித்துப்பரிசுத்தமான மிருத்திகையெடுத்து அதில் வேர்கல்செல் முதலியவற்றைக் களைந்து விதிப்படி விநாயகர் திருவுருவ மமைத்து ஓர் பீடத்தில் எழுந்தருளப்பண்ணி கூடுமானால் பக்கத்தில் ஒரு சொர்னத் திருவுருவமைத்து வைத்து எதிரில் கலச ஸ்தாபனஞ் செய்து ஆகம் விதிப்படி மந்திரோச்சாரணையோடு பூஜித்து.

சுலோகம்.

“மூலிகவாஹன மோதக ஹஸ்த
சாமரகர்ண விளம்பித சூத்ர
வாமனரூப மஹேஸ்வர புத்ர
விக்ர விநாயக பாதநமஸ்தே.”

எனவரும் பாமாலைகளால் தோத்திரஞ்செய்து

ஓம் ஸுமுகாய நமஃ

ஓம் ஏகதந்தராய நமஃ

ஓம் கபிலாய நமஃ

ஓம் கஜகர்ணிகாய நமஃ

ஓம் லம்போதராய நமஃ

ஓம் விகடாய நமஃ

ஓம் விக்ரோஜாய நமஃ

ஓம் விநாயகராய நமஃ

ஓம் தாமகேதவே நமஃ

ஓம் கணாத்யக்ஷாய நமஃ

ஓம் பாஸசந்திராய நமஃ

ஓம் வக்ரதுண்டாய நமஃ

ஓம் சூர்ப்பகர்ணாய நமஃ

ஓம் ஹேரம்பாய நமஃ

ஓம் ஸ்கந்தபூர்வஜாய நமஃ

ஓம் மஹாகணபதியே நமஃ

எனப் பத்திர புஷ்பங்களால் ஸர்ச்சித்து தூபதிபங்காட்டி
நைவேத்தியங் கொடுத்து

வக்ரதுண்ட மஹாகாய

சூரியகோடி ஸம்பரபா

அலிக்நம் குருமேதேவ

ஸர்வகார்யே ஷுஸ்ரவதா.”

என்று பிரார்த்தித்து பிரதக்ஷண நமஸ்காரஞ்செய்து சத்ர
சாமர நிர்த்த கீத வாத்யாதி சோடசோபசாரங்களுடன் பூஜிக்க
வேண்டும்.

(ஞானபாநு).

சிவமஹாபுராணம்.

புராண சி ர வண ம கி மை.

ஸூதமுநிவர், நைமிசாரணியவாசிகளாகிய செளநகாதி முநி
வர்களே! பூர்வம் புராணசிரவண பலனெத்தகையது? எனக்குச்
சொல்லவேண்டுமென ஸநக்குமாரமுநிவர் தமது தந்தையாகிய
பிரமதேவரைக்கேட்க, பிரமதேவர் அதனை ஸநக்குமார முநிவருக்

குறைத்தனர். ஸந்தகுமார முனிவர் பின்னொருகாலத்தில் அதனையே வியாஸபகவானுக்கு வெளியிட்டனர். அவ்வியாஸபகவான் எனக்குக் கூறியருளிய வகையே யான் உங்களுக்குச் சொல்லுகின்றேன் கேட்பீர்களாகவென்று சொல்லத்தொடங்கினர்.

பிரமதேவர் ஸந்தகுமார முனிவரை நோக்கிச் சொல்லுகின்றார். புத்திரனே! யானொருகாலத்தில் இயமலோகத்திற்கு வினோதார்த்தமாகச் சென்றபொழுது இயமதருமன் என்னைப் பலவிதமாகப் பூசித்து அர்க்கிய பாத்திய ஆசமனாதிகளாபசரித்தனன். பின்னர் ஓர் திவ்வியமான பீடத்தில் இருவருமிருந்து விலாசமாகப் பேசிக்கொண்டிருக்கையில் அற்புத மொன்றனைக் கண்டேன், அஃ தென்னெனில் வைரீரியமணிகளாற் செய்யப்பட்ட வோரமுடைய தாய், பலவித ரத்னங்களாலும் முத்தங்களாலும் அலங்கரிக்கப் பட்டதாய் மணிமாலைகள் கட்டப்பட்டுக் கீணகணவென்னுமொலியுடையதாகிய திவ்விய விமானத்திலேறி யோர் திவ்விய புருஷன் வர, இயமன் அப்புருஷனைக்கண்டு துண்ணென்றெழுந்து சுபகரமான வார்த்தைகளைச் சொல்லி, சுகமாவென்று விசாரித்து, தர்ம முணர்ந்தவனே! உனது தரிசனத்தாற் சந்தோஷமடைந்தனன். உனக்கு இங்கிருக்க விருப்பமுள்ளவரையிலிருந்து பின்னர் நீ பிரமலோகத்திற்குச் செல்லலாம் எனக்கூறினன். அப்பொழுதே மற்றொருவன் அவ்வகைய திவ்விய விமானமிவர்த்து இயமதருமனிடம் வந்துசேர இயமதருமன் அவனையும் அன்புடன் பூசித்து முன்வந்தவனுக்குக் கூறியதுபோலவே உபசாரவார்த்தைகள் கூறி கேஷமம் விசாரித்தனன். இவ்வண்ண நிகழ்ந்ததுகண் டதிசயித்த யான் இயமனை நோக்கி, உன்னிடம் இப்பொழுது வந்த இருவரும் யாவர்? அவர்கள் செய்துள்ள நற்கருமங்கள் எவை? அவர்களை நீ கணப்படுத்திய காரணம் யாது? இவற்றையறியவிரும்புகின்றேன். தேவர்களாலே யெல்லாம் பூசிக்கப்படும் உன்னாற் பூசிக்கப்பட்டவர்கள் யாவர்? எனக்கேட்க, இயமதருமன் சொல்லலாயினான்.

பூலோகத்தில் வைதிகமென்னும் பட்டணத்தில் தராபாலனென்னும் அரசன் சிறந்து விளங்கினன். அந்தச் சமயத்தில் பார்வதி தேவியார் தமக்கு அபசாரஞ்செய்த ஓர் தோழியைப் பன்னிரண்டு வருஷம் நரியாய்த் திரியும்படி சபித்து விதஸ்தா வேத்திரவதி யென்னும் நதிகரின் சங்கம கேஷத்திரத்தில் உன்சாபமொழி

சுவென்றும் சாபநுக்கிரகமுஞ் செய்தனர். அதனால் அத்தோழி நரிவடி வேற்று உலகத்தில் பன்னிரண்டு வருஷஞ் சஞ்சரித்து ஒரு காலத்தில் விதஸ்தா வேத்திரவதி நதிகளின் சங்கமஸ்தானத்தை யடைந்து, ஆங்கு ஆகாரங்கிடைக்காது உயிர் நீங்கித் திவ்வியமான சரீரத்தை வகித்து விமானத்திலேறிச் சிவசந்நதியடைந்து பண்டைய பணிவிடையிலிருந்தனர். அதனை யச்சமயத் தருகிருந்து கண்டதராபாலனென்னும் மன்னவன் ஆ! ஆ! அந்நறி வுயிர்விட்டவுடனே திவ்வியவிமானமேறிப் பரகதியடைந்ததன்றோ? இஃதுத் தம கேஷத்திரமென்று கருதி அங்கேயோர் சிவாலயங்கட்டுவித்து அதிற் சிவலிங்கப்பிரதிஷ்டைசெய்து பரிவார தேவர்களை யு நிறுத்தி, திவ்வியமான மண்டப கோபுரபிரகார முதலியன யாவு முடித்து யாவரும் பூசித்துப் பணியச்செய்தனன். இவ்வாறிருக்கையில், புராணேதிகாசங்களை நன்றாகக் கற்றுப்பிறருக் குரைத்து, பிரமஞானமுற்ற முநிகேரேஷ்டனை ஓர் வேதியன் வர, அவனைப் பூசித்து அவன்பாலிருந்த புஸ்தகத்தையும் கந்த புஷ்ப தூபதீபங்களால் முறைப்படி பூசித்து, வினயத்துடன் அப்பிராமணனை நோக்கி, யான் சிவாலயமொன்று இங்குக் கட்டுவித்தேன். அச்சிவ சந்நதியிற் புராண சிரவணஞ் செய்யவேண்டுமென்று கருதிய நாய்குலத் தவர்களுங் கேட்கும்படி புராணஞ் சொல்லவேண்டும். நீர் புராணஞ் சொல்லுமையில் வருஷமொன்றிற்கு தூறு பொன் * நிஷ்கம் ஜீவனத்திற்காகக் கொடுத்துவருகிறேன். உமக்கும் இது நல்ல வுத்தியோகமாமென்று கூறி அவரைச் சம்மதிப்பித்துப் புராணஞ் சொல்லுவிக்க ஆரம்பிப்பித்து ஆறுமாதம் ஊராருடன் புராண சிரவணஞ்செய்து தன் ஆயுள் முடிந்ததால் அரசன் காலகதியாயினன். அப்பொழுதே சிவகடாக்ஷத்தால் திவ்வியமான விமானத்தைக் கொண்டுபோய் அழைத்துக்கொண்டுவந்தேன். இது இவனுடைய சுககர்மபலன். இது புண்ணியசரிதம். புராண சிரவணஞ் செய்வதால் சகலதேவர்களுக்குந் திருப்தியுண்டாவதுபோல, கந்த புஷ்பாதி உபகரணங்களாற் செய்த பூஜையாலும், கோதானம் சொர்ணதானம் வெள்ளிதானம் வஸ்திரதானம் முதலியவற்றின் தானத்தாலுந் திருப்தியுண்டாகமாட்டாது. தர்மங்களைச் சொல்லும் புராண சிரவணத்தாலேயே தேவர்கள் பிரீதியடைவார்கள். புராணேதிகாச சிரவணத்தால் யானும் அதிக சந்தோஷமடைகி

* நிஷ்கம் - ஓர் நாணயம். இது சுமார் மூன்று உளுந்தினெடையுள்ளது.

நேன். அதனையே யானும் புகழ்வேன். இவன் இவ்வாறு புராண
சிரவணஞ்செய்த நரசிரேஷ்டன். சத்சாவகாசத்தால் தர்மபுத்தி
யுண்டாகி, தர்மங்களையெல்லாம் நன்குணரப் புராணசிரவணஞ்
செய்யவேண்டுமென்னும் இச்சையால், சிரத்தை பத்திகளுடன்
கூடிப் புராணஞ்சொல்லக்கொண்டு சிரவணஞ்செய்து விசேஷமான
பத்தியடைந்தான். ஆதலின் மாநாடன் புராணஞ்சொல்லும் பெரி
யோரிடஞ்சென்று பிரதக்ஷிண நமஸ்காரஞ்செய்து உலோபாதிக
ளின்றி, சுவர்ணத்தைத் தக்ஷணையாகக் கொடுத்தால், சாசவதமா
கப் பிரமபதியை யடைவான். இரண்ட வ ஓ விமானத்தில் வந்
தவனும் இதேசத்கருமஞ் செய்தவனன்றிப் பிறிதொன்று செய்த
வனல்லன். இவன் புராணிகனுக்கு விசேஷமான பூசைசெய்துள்
ளானாதலின் அதனைக்கருதியே யான் இவனையும் பூசித்தேன். புரா
ணஞ்சொல்பவனைப் பூசித்தலால் யானும் பிழை விஷ்ணு ருத்திரர்க
ளும் பூசிக்கப்பட்டவர்களாவோம். சிரார்த்தாதிகாலங்களில் உத்
தமமானபக்ஷிய போஜனங்களுடன் ஒருமுறை பூஜைசெய்கின்ற
வர்கள் என்னைப் பதினைந்து வருஷங்கள் பூசித்தபலனை யடைவார்
கள். புராணப் பிரசங்கியை ஒருமுறை திருப்திசெய்தபக்ஷத்தில்
அநேகவருஷங்கள் யான் திருப்தியடைவேன். யான்மட்டுமன்றி,
இந்திராதி சகலதேவர்களும் பிரமவிஷ்ணு சிவாதிகளுந் திருப்தி
யடைவார்கள். புராணப்பிரசங்கி சந்தோஷிப்பானாயின் சமஸ்த
தேவர்களும் திரிமூர்த்திகளும் சந்திர சூரியர்களும் கிரகங்களும்
சந்தோஷிப்பார்கள். ஸ்நானம் பூஜை ஜபம் ஹோமம் சாஸ்திரம்
சவுசம் அஹிம்ஸை விரதாசரணம் உபவாசம் தைரியம் மௌன
விரதம் இந்திரியநிக்கிரகம் பிரமஞானம் ருரோதமின்மை தானம்
க்ஷாந்தி தயை தவம் வாவி கூப தடாகங்களின் பிரதிஷ்டை சாந்தி
ராயணம் யாகங்கள் தீர்த்தங்கள் ஆச்சிரமங்கள் முதலியனவெல்
லாம் தர்மசாதனத்திற்காகவே யிருக்கின்றனவென்று பெரியோர்
கூறுவார். தர்மத்தாலேயே பொருளும் காம்பும் மோக்யமும் உள
வாகும். சதுர்வித புருஷார்த்தங்களாலேயே இகபரங்களில் நிரந்
தரகமுண்டாகும். பாவத்தால் துக்கமுண்டாகுமாதலின் பாவத்
தைச்செய்யாமல் தர்மத்தை யாச்சிரயித்துப் புண்ணிய கருமங்களை
யே செய்யவேண்டியது.

அவ்வகைய தருமமும் ஸத்வமயம் ரஜோமயம் தமோமய
மென முத்திரப்படும். சத்வமயமான தருமம் தவத்தால் பிரம்

ஞானமடைந்த முனிவர் சித்தர்களிடத்தில் எப்பொழுதும் நித்தியமாகவிருக்கும். மஜோமயமான தருமம் தேவர்தளிபத்தி விருக்கும். தமோமயமான தருமம் தானவதைத்தியரிடமிருக்கும். பரிசுத்தமான இவர்களுடைய சத்தருமம் சொல்லப்பட்டது. இது சத்தியம். அத்திவ்வியபுருஷர்களிருவரும் மகாபுண்ணியர்கள். அவர்களுடைய சரிதத்தை நீ கேட்டனையாதலின் நீ புண்ணியபுருஷனென்பதிற் சந்தேகமில்லை. இயமன் கூறியவை யாவும் சத்தியமென்று யாவரும் நம்பவேண்டும். புத்திரனே! எனக்கு ஐந்தாவது முகமொன்றிருந்தது. அம்முகத்திலிருந்தே புராணங்கள் பலவிதமாக வெளிப்பட்டு உலகத்திற்கு இதத்தைச் செய்கின்றன. புராணங்கள் எனக்குப் பிரீதிகரமானவை. வேதவேதாங்கங்களும் எனக்குப் புராணங்கள் போலப் பிரீதிகரமானவை யன்று. இப்புராணேதிகாசங்களைச் சிரத்தை பக்திகளுடன் புராணிகனுக்குச் சிவனோபாய விருத்தியை யுண்டுசெய்து, எப்பொழுதுஞ் சிரவணஞ் செய்வோர் உத்தமமான கதியை யடைவார்கள். தர்மார்த்தகாமமோக்ஷங்களைப் பூலேர்கத்தில் நன்றாக விளக்குவதற்காகவே புராணேதிகாசங்கள் எல்லாவற்றையுஞ் சொன்னேன். இவை வேதார்த்தத்தை விஸ்தீரணமாகச் சொல்லத்தக்கவை. சலபபாண்டித்தியமுடையவர்கள் வேதார்த்தத்தையுணரா ராகையின் அவர்களும் நன்குணாறுமாறு விஸ்தீரணமான புராணேதிகாசங்களைச் சொன்னேன். தர்மப்பிரதிபாதகமான இவ்வகைய புராணேதிகாசங்களைச் சிரவணஞ் செய்பவனும் பக்தியோடு பாராயணஞ்செய்பவனும் உத்கிருஷ்டமான ஸ்தானத்தை யடைவார்கள். புராணசிரவணகாலத்தில் தக்ஷணைகொடுத்துக் கேட்கும்பகூத்தில் பரமார்த்தஸ்வரூபத்தில் ஐக்கியமாகின்றான். இஃதொரு ஆச்சரியமல்ல. பாத்திரனுக்குத் தானஞ்செய்தபகூத்தில் அவனுக்கு யாவும் கைகூடும். தீர்த்தங்களில் கேதாரம், விரதங்களில் மஹாவிரதம், பர்வதங்களில் மேரு, பக்ஷிகளிற் கருடன், நதிகளிற் கங்கை, தேவர்களிற் சர்வேசுவரனாகிய சிவபெருமான், பாத்திரங்களில் வாசகன் [புராணிகள்] சிரேஷ்டமாம். இவ்விஷயத்திற் சிறிதுஞ் சந்தேகமில்லை. புராணஞ் சொல்லுகையில் பக்தியோடு பூசைசெய்தவன் சகலதேவர்களையும் பூஜைசெய்தவனாவான். புராணபாராயணம் சிரவணஞ்செய்தவர்கள் பெறும் புண்ணியம் ஆச்சரியம். விசேஷமான தானஞ்செய்துச் சிரவணஞ்செய்தவனுடைய பலன் இன்

னும் விசேஷமானது. நாடோறும் பக்தி சிரத்தையோடு சிவசந்நிதானத்திலிருந்து சிரவணஞ் செய்தவன் சிவசாயுச்சியத்தை யடைவதிற் சிறிதும் ஐயமில்லை. இது சத்தியம் என்று கூறியருளினர்.

ஈக்காடு - இரத்தினவேலுமுதலியார்.

ஆத்மாவும் பரமாத்மாவும் ஒன்றாகுமா.

ஆத்மாக்கள் உண்மைஞானம் பெற்று உய்யும் வண்ணம் எல்லாம் வல்ல இறைவனால் அருளிச்செய்யப்பட்ட பதினெண் விததைகளுள் வேதமே மிகச்சிறந்தது. வேதப்பிரமாணத்தை மறுப்பவர் வேதவழி நின்று ஒழுகுபவருள் ஒருவருமே கிடையாது. அவ்வேதமானது ஆத்ம சப்தத்தை விளக்கவேழுந்த அவசரத்து சிலவிடத்தில் ஒன்றென்றும் சிலவிடத்தில் பலவென்றுங் கூறுகின்றது. அவ்வாறு கூறுவதால் ஆத்மா ஒன்றேயென்பது சிலருடைய கொள்கை. அவர்களே ஏகாத்மவாதிகள். ஆத்மா அளவில்லாதன வென்பது மற்றொருசாரார் கொள்கை. அவர்களே சைவராதியோர். ஏகாத்மவாதிகளுக்கு உண்மையில் ஆத்மாவைவிட கடவுளென்பதொரு பொருளில்லை. அருளில்லை ஆணவமில்லை, மாயையில்லை கன்மமில்லை. ஒன்றுமேயில்லை. யாவும் கற்பிதம். ஆனால்வியவ காரதசையில் மாத்திரம் இவை யாவும் உண்மையாகுமென அவர் வாதிப்பர். அவ்வாறு செய்யும் வாதத்துக்குத் தமக்கடுத்தனவாகிய சமயநூல்களை விரித்து அதுமானமுதலிய பிரமாணங்களுக்கேற்கப் பேசுவார்கள். அவர்கள் வார்த்தையனைத்தும் ஒந்தித் தலையெடுப்பார் நசுக்கப்பட்டுப்போமாறு ஈண்டு பிரபல சுருதிப்பிரமாணங்களை வரைவாம்.

சாமவேதத்துள்ள மைத்திராயண்யோபநிஷத்தானது “இனி எவன் சரீரமென்று சொல்லப்பட்டானோ அவனே பூதாத்மாவென்றுஞ் சொல்லப்பட்டான். அவனுக்கு ஓராத்மா உண்டு. அவன் தாமரையிலையின் நீர்போலுள்ளவன் அவன் பிரகிருதி குணங்களாற் கட்டுண்டு தன்னிலைமாறி மூடனாயிருக்கின்றான். மூடனாய்ப்போன படியால் ஆத்மாவினிடத்துள்ளவனும், பிரபுவும், பகவானுமான பிரேரகனைக் காணவில்லை.” எனச் சரீர இயல்பிலையும், ஆத்ம

பரமாத்ம வியல்பினையும் யாவருக்குந் தெளிவுண்டாக எடுத்து விளக்கிற்று. இதனாலே திரிபதார்த்தவுண்மை சாதிக்கப்பட்டவாறாக.

இங்கு ஆத்மாவைத் தாமரையிலையின் நீர்போலுள்ளவன் என உவமை முகத்தாற் கூறினமையால் பிரகிருதி குணங்களாற் கட்டுண்டு தன்னிலை மாறினவனும், மூடனுமாய்ப் போனவனுமான ஆத்மா ஜீவாத்மா என்றும், ஆத்மாவினிடத்துள்ளவனும், பிரபுவும், பகவானும், பிரேரகனுமானவன் வேறுபட்ட விசேஷ விலக்கணங்களாற் சொல்லப்பட்ட பரமாத்மாவென்றும் விளக்கியதாயிற்று. அன்றியும் ஆத்மா பரமாத்மாவைக் காணவில்லை யென்று புகன்றபடியால் ஆத்மா உபாதிபுறும் பொருளென்றும், பரமாத்மா ஞானானந்த வஸ்துவாய் விளங்கும் பரம்பொருளென்றும் நிர்ணயித்ததாயிற்று.

இக்கருத்தைத் தழுவிய பிரபல உபநிஷத்துக்களின் பிரமாணங்களை அடியில் காட்டுவாம்:—

த்வாசபர்ண ஸபுஜா ஸகாயா - ஸமானம் வ்ருக்ஷம் பரிஷஸ்வஜாதே தயோரந்யஃ பிப்பலம் ஸ்வாத்வத்தி - யநஸநந்யோ அபிசாகசீதி.

(முண்டகம் - சுவேதாசுவதரம்)

(தொடரும்.)

சோளங்கிபுரம் - சிவஅருணகிரிமுதலியார்.

ஆயுள் சந்தா.

தென் ஆப்பிரிக்கா புலோவேயோவிலிருக்கும் சென்னைச் சிவனடியார் திருக்கூட்டத்துக் கிளைச்சபையினராகிய மெஸ்ஸர்ஸ் முதலி அண்டு நாயுடு அவர்கள் அன்புகூர்ந்து கீழ்க்குறித்த இருவரை ஆயுள் சந்தாதாரர்களாகச் சேர்த்து 2 பவுன் 6 ஷில்லிங் அனுப்பப் பெற்றோம்.

Mr. N. S. Saminatha Mudaliar,
67, Araya Street, Koranad;

Mr. Virasola Nadar,
c/o K. Perumalsamy Nadar,
Alleppy, (Travancore Estate.)

சிவஞானபோதச் சிற்றுரைவிளக்கம்.

இதனுள், ஸ்ரீமெய்கண்டதேவர் அருளிய சிவஞானபோத மூலமும், வார்த்திகப் பொழிப்புரையும், மாதவச் சிவஞானசுவாமிகள் அருளிய சிற்றுரையும், அவ்வுரையில் சுருக்கிக் காட்டப்பெற்றிருந்த பலவிஷயங் களையும் விரித்தெழுதிய விளக்கமும் பல அட்டவணைகளும் உள்ளன. இது உயர்ந்த காகிதத்தில் 748 பக்கத்தில் அச்சிட்டு நயம் கலக்கோ பைண்டு செய்திருக்கிறது. விலை ரூபாய் 3-8-0. சீவஞானசித்தியார் மூலமும், பொழிப்புரையும் 1-8-0. தசகாரிய விளக்கம் 0-6-0. திருக் குறள்மாட்சி, மணிமந்திரௌடதம் 0-2-0. ஆன்மபோதம் 0-1-0. இவற் றின் தபாற்கூலி வேறு. (வேண்டுவோர் நம்மிடம் பெறலாம்.)

பொ. முத்தையபிள்ளை,
பங்காளத்தெரு, ஊத்துக்குடி.

பித்தவாயு லேக்கியம்.

இதை அவரவர்கள் வயது, சரீரம், நோய், அநுபவம், அநுகூலங் களுக்கு ஏற்றபடி, காலை, அல்லது மாலை, அல்லது காலை மாலையும், அல்லது போஜனத்திற்கு பிறகு, சிறு சிறு கெச்சைக்காடளவு சாப்பிட்டு வந்தால் பித்தவாயு பறந்தோடும். பசிதீபனமும் சரீரபுஷ்டியும் உண் டாம். இதுவே கைகண்ட தாதுபுஷ்டி மருந்துமாம். இதை அநுபவத்தா லறியலாம். இதற்குப் பத்தியமில்லை. வின் ரூ. 1-0-0.

வி பி யில் அனுப்பினால் ஒரு டப்பிமுதல் மூன்று டப்பிவரையில் 3 அணை அதிகமாகும்.

இ. கண்ணப்பமுதலியார்,
43, பாளையப்பன் வீதி, எழுகிணறு, சென்னை.

ஆத்திகுடி முதற்குத்திர விருத்தியுரை.

இதில் அறஞ்செய விரும்பு என்னும் முதற்குத்திரத்திற்கு அதிலுள்ள பல அரியபெரிய நுண்ணிய தத்துவார்த்தங்களையும் இலக்கிய விலக்களை விசேடங்களையும் நன்குமிக விளக்கி விருத்தியுரை எழுதப்பட்டு நல்ல கடிதத்தில் அச்சிடப்பட்டிருக்கிறது. [விலை அணை 4.]

மஞ்சிகன் ஐந்திணைச் சிறுநிகண்டு.

இது இதுகாறும் வெளிவராத மிகப்பழைய நிகண்டு. இதனுள் தற் காலம் வெளிவந்துள்ள பல நிகண்டுகள் அகராதிகளில் காணக்கூடாத பலசொற்கள் இருக்கின்றமையின் இந்தூல் தமிழ் கற்றவர் கற்கின்றவர் கற்பவராகிய ஒவ்வொருவருடைய கையிலும் இருக்கவேண்டியது அவசியமாம். [விலை அணை 2.] [தபாற்கூலி முதலியன வேறு.]

இவை வேண்டுவோர் தி. பொன்னுசாமி முதலியார், பழந்தமிழ்ப் புத்தகசாலை, கெண்டி, சைதாப்பேட்டை போஸ்டு, மதராஸ், என்னும் விலாசத்திற்கெழுதுக.

இ. ஆதிசூல முதலியார்.
(ப - ஈ.)

ஸ்ரீ சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகளது சரித்திர உண்மையை விளக்கும்

ஆசார்ய பிரபாவம்.

இந்தால் இதுவரையில் வெளிவராத புதுமாதிரியான நூல். இதில் சுந்தரமூர்த்திநாயனார் சரித்திரமனைத்தும் தத்துவார்த்த சுகிதமாய் எழுதப்பட்டுள்ளது. இந்நூலெங்கும் சைவசித்தாந்த சாஸ்திர உண்மைகளைக் காட்டி "விருத்தல் நூலாசிரியரின் ஆசாரியபத்தி, சித்தாந்த சாஸ்திர வாராய்ச்சி, திருத்தொண்டர் புராணவாராய்ச்சி உழைப்பு என்னும் இவைகளை நன்குவிளக்கும். இது ராயல் பதினாறுபக்க அளவினதாய், 432 பக்கங்களோடு உயர்ந்த காகிதத்தில் அச்சிடப்பெற்று காலிகோபைண்டு செய்யப்பட்டுள்ளது. இதின் விலை ரூபா 2-0-0. சைவம் சந்தா தாரர்களுக்கு ரூபா 1-8-0. வேண்டுவோர் எமக்கேனும், சென்னை வேப்பேரி, ரண்டால்ஸ் சாலை 19 வது நெ. வீட்டிலுள்ள ஷே நூலாசிரியர் வித்வான் கா. ஏ. ஆலாலசுந்தரம்பிள்ளை யவர்களுக்கேனும் எழுதி வி. பி. தபால் மூலமாகப் பெற்றுக்கொள்க.

இ. ஆதிமூலமுதலியார், (ப - ர்.)

விளம்பரம்.

இதனடிபிற் குறித்த மிக்க உபயோகமுள்ள புத்தகங்கள் எம்மிடத்தில் கீழ்க்கண்ட குறைந்த விலைக்குக் கிடைக்கும்.

	ரூ.அ.ப.		ரூ.அ.ப.
பாரதச்சுருக்கம்	3-8-0	ஸ்ரீ தாயுமானசுவாமிகள்பாடல்	
கம்பராமாணம்	2-0-0	ல் மெய்கண்ட விருத்தியுரை.	
வில்லிபுத்தூராழ்வார் பாரதம்	3-0-0	பலநூல்களைப்படித்து	
திருவிளையாடற்புராண வசனம்		அரிதில் அறியும் வேதசிவா	
61 படங்களுடன்	1-8-0	கமங்களின் ஞானபாதப்	
ஷே கிளேசு கடிதம்	2-4-0	பொருள்களை யெல்லாம் ப	
மனுதர்மசாஸ்திர வசனம்	3-0-0	லப்ரபல பிரமாணங்களோ	
பெரியபுராண வசனம் உப்பு		டு இவ்வுரையில் இலேசாய்	
72 படங்களுடன்	1-8-0	அறியக்கூடும்	3-8-0
ஷே கிளேசு கடிதம்	2-4-0	நளவீம்பாகசாஸ்திரம்	1-1-0
ஸ்ரீ தாயுமானசுவாமிகள் பாடல்		சப்தரிஷிவாக்கியம் சுத்தப்	
மூலம்	1-0-0	பதிப்பு	4-0-0
அடங்கன்முறை	4-8-0	மூலிகை மர்மம் 4 பாகமுஞ்	
வில்லிபுத்தூராண வசனம்	2-8-0	சேர்ந்தது	2-0-0
கருடபுராண வசனம்	0-4-0	கோளத்திபுராணம் மூலமும்	
ஷே திக்கு படத்துடன்	0-8-0	உரையும்	2-8-0
வள்ளலார் சாஸ்திரம்	1-8-0	பட்டணத்தடிகள் புராணம்	
திருக்குறள் உரை	0-12-0	மூலமும் உரையும்	1-8-0
திருவிளையாடற்புராணமூலம்	2-0-0	பட்டணத்தடிகள் பிரபந்த	
மகாராஜாதுறவு மூலம்	0-10-0	விருத்தியுரை	2-8-0
பிரமோத்திரகாண்டம்	1-8-0	சிவரகசியம் (ஒருபாகம்மாத்	
தசகாண்டம் விருத்தி		திரம்வெளிவந்திருக்கிறது	
புரை	5-0-0	பழனித்தலபுராண வசனம்	0-8-0
திருமூலர் திருமந்திரம்	1-8-0	தனிபாடல் உரை 1 பாகம்	1-12-0
மார்க்கண்டேய புராணம்	1-8-0	ஷே 2-வது பாகம்	1-12-0
அறப்பவீசரசுத்தகம் மூலமும்		கும்பேசர்சுத்தகம் மூலமும்	
உரையும்	0-12-0	உரையும்	0-12-0

இருக்கம் - கண்ணப்ப முதலியார்.

43, பாலையப்பன்வீதி, ஏழ்கிணறு, சென்னை.

சிவமயம்.
திருச்சிற்றம்பலம்.

சைவம்.

இது
சென்னைச் சிவனடியார் திருக்கூட்டம்
எனப் பெயரிய

சைவ மஹா சபையின்
மாதாந்தப் பத்திரிகை.

மலர் 4. காலயுத்திஸ் ஐப்பசி-1918ஸ், அக்டோபர் இ தழ் 10

உள்ளுறை.				பக்கம்.
சிவஞானபோதம்	...	...	...	217
நவராத்திரி விரதம்	...	...	...	220
ஆத்மாவும் பரமாத்மாவும் ஒன்றாகுமா?	...	...	...	222
ஆதிசைவகுல மான்மியம்	...	...	...	226
சிவமஹாபுராணம்-அன்னதான பலன்	...	...	...	231
அர்ச்சாதிபம்	...	...	...	233
திபதரிசனச் சரித்திரச் சுருக்கம்	...	...	...	238

இஃது

திருப்பாதிரிப்புலியூர் ஞானியார்மடாலயம்
ஸ்ரீலக்ஷ்மி - சிவசுண்டக மெய்தீஞான சிவாகாரிய சுவாமிகளுக்குச்
சமர்ப்பிக்கப்பெறுவது.

பத்திரிகாசிரியர்

இருக்கம் - ஆதிமூல முதலியார்.
(Retired Accountant, Military Accts., Department.)
நெ. 43, பாளையப்பன்வீதி, ஏழுகிணறு, சென்னை.

வைதிக சைவ அச்சுக்கூடம்.
நெ. 292, தங்கசாலை வீதி, சென்னை.

1918

தபாற்செலவு உட்பட வருடச்சந்தா ரூபா ஒன்று.

சென்னைச் சிவனடியார் திருக்கூட்டத்தின்

——— போஷகர்கள். ———

ஸ்ரீ மான் யஸ். இரத்தினவேல் செட்டியாரவர்கள்

Dubash, Messrs. Best & Co.

„ வி. மாசிலாமணிப் பிள்ளையவர்கள், பி. ஏ., பி. எல்.

Official Referee, High Court.

„ ராவ்சாஹிப் - பி. மாசிலாமணி முதலியாரவர்கள்

Engineering Contractor.

„ ராவ்பஹதூர் கே. வைத்தியலிங்கம் பிள்ளையவர்கள்

Presidency Post Master.

„ வி. முத்தையா பிள்ளையவர்கள்

Merchant, Periyanna Moodaly Street, Madras.

„ ஆர். காசிவிசுவநாத முதலியாரவர்கள்

Snuff & Tobacco Merchant, Madras.

„ திரு. சபாபதி முதலியாரவர்கள்

Retired Sub-Engineer, Mint Street.

„ C. தருமலிங்கமுதலியாரவர்கள்

Contractor, Mint Street, Madras.

———

ஆத்திருடி முதற்குத்திர விருத்தியுரை.

இதில் அறஞ்செய விரும்பு என்னும் முதற்குத்திரத்திற்கு அதிலுள்ள பல அரியபெரிய நுண்ணிய தத்துவார்த்தங்களையும் இலக்கிய விலக்கண விசேடங்களையும் நன்குமிக விளக்கி விருத்தியுரை எழுதப்பட்டு நல்ல கடிதத்தில் அச்சிடப்பட்டிருக்கிறது. [விலை அணா 4.]

மஞ்சிகன் ஐந்திணைச் சிறுநிகண்டு.

இது இதுகாறும் வெளிவராத மிகப்பழைய நிகண்டு. இதனுள் தற்காலம் வெளிவந்துள்ள பல நிகண்டுகள் அகராதிகளில் காணக்கூடாத பலசொற்கள் இருக்கின்றமையின் இந்நூல் தமிழ் கற்றவர் கற்கின்றவர் கற்பவராகிய ஒவ்வொருவருடைய கையிலும் இருக்கவேண்டியது அவசியமாம். [விலை அணா 2.] [தபாற் கூலி முதலியன வேறு.]

இவை வேண்டிவோர் தி. பொன்னுசாமி முதலியார், பழந்தமிழ்ப் புத்தகசாலை, கெண்டி, சைதாப்பேட்டை போஸ்டு, மதராஸ், என்னும் விலாசத்திற்கெழுதுக.

இ. ஆதிமூல முதலியார்.

(ப - ர்.)

சிவமயம்.
திருச்சிற்றம்பலம்.

சைவம்.

மலர் 4. காலயுத்திஸ்ரஐப்பசிஸ்-1918ஸ்ரஐ அக்டோபர்ஸ் இதழ் 10

நீருமந்திரம்.

சிவசிவ வென்கிலர் தீவினை யாளர்
சிவசிவ வென்றிடத் தீவினை மாளும்
சிவசிவ வென்றிடத் தேவரு மாவர்
சிவசிவ வென்னச் சிவகதி தானே.

சிவஞானபோதம்.

ஆரூரூ குத்திரம்.

(196 - வது பக்கத் தொடர்ச்சி.)

இரண்டாமதிகரணம்.

இருதிற னல்லது சிவசத் தாமேன
விரண்டு வகையி னிசைக்குமன் னுலகே.

(இ-ள்.) அறியப்படும் அசத்துப் பொருளும் அறியப்படாத
சூனியப்பொருளும் ஆகிய இவ்விருபகுதியுமன்றி, ஒருவாற்றால்
அறியப்படாமையும் ஒருவாற்றால் அறியப்படுதலுமாகிய இரண்டு
வகையாலும் சிவசத்தாம் எனக் கூறுவர் மெய்யுணர்வினிலே பெற்
றுயர்ந்தோர். (எ-று.)

இதில் 1-வது—தன்னாற் கூறப்படும் பொருள்—அப்பிரமேய
மாக அறியப்பட்டவனே யான்.

2-வது—ஐயப்பாடு—முதல்வன் வாக்கு மனதீதப் பொருளோ, கோசரப்பொருளோ. (கோசரம்=அறியத்தக்கது.)

3-வது—பிற்கூறும் பக்கம்—வாக்குமனதீதமாகிய அநிருவசனம் என்றல் பொருந்தும். கோசரமாமென்றல் பொருந்தாது. (இது மாயாவாதிகள் பக்கம்.)

கோசரமாமென்றல் பொருந்தும். வாக்குமனதீதம் என்றல் பொருந்தாது. (இது நையாயிகர் முதலியோர் பக்கம்.)

பாவனைக்குக் கோசரமாதலேயன்றித் தன்னாலுணரும் உணர்விற்குக் கோசரமென்றல் பொருந்தாது. (இது பாதஞ்சலர் பக்கம்.)

பசத்துவம் நீங்கியவழி ஆன்மஞானத்திற் கோசரமாம் — (இது சமவாத சைவர் பக்கம்.)

முத்தியிற் சிவமேயன்றி உயிரென வேறின்மையின் உயிருக்குக் கோசரமாதலென்பதொன்றில்லை. (இது சிவாத்துவித சைவர் முதலியோர் பக்கம்.)

4-வது—மறுத்துரைக்குஞ் சித்தாந்தத் துணிபு—வாக்கு மனங்களால் ஒதி யுணரப்படும் நிருவசனப்பொருளைச் சாதனங்களினின்று அறியவேண்டுமதில்லை யாகையாலும், ஒருவாற்றாலும் அறியப்படாத அநிருவசனப் பொருள் சாதனத்தினின்றும் அறியப்படுதலில்லையாகையாலும், அறியப்படுதலும் அறியப்படாமையுமாகிய இவ்விருதன்மையுமின்றி வாக்குமனதீத கோசரமாய் நின்ற அதுவே சத்தாயுள்ள சிவமாம். (வாக்குமனதீதமாவது பசஞான பாசஞானங்கட்கு எட்டாமை. கோசரமாவது ஒற்றுமைப்பட்டு நின்றுணரும் அதுபவஞானமாத்திரைக்கே விளங்குதல். வாக்கு என்பது நாதமுடிவான பாசஞானத்தையும், மனம் என்பது பசஞானத்தையுமாம். முற்கூறிய ஐவரும் பின்வரும் ஐந்து வெண்பாக்களால் முறையே மறுக்கப்படுதல் காண்க.)

5-வது இயைபு—உதாரண வேண்பா.

எண்ணிய சத்தன் றசத்தன்ற மென்றலென்
கண்ணி யுளதென்றன் மெய்கண்டா—னெண்ணி
யறிய விரண்டா மசத்தாதல் சத்தா
மறிவறியா மெய்சிவன்ற ளாம்.

(க)

(இ-ள்.) எண்ணிய சத்து அன்று அசத்து அன்று ஆம் என்றால் உளது என்றல் என்கண்ணி—பரமார்த்தமாகிய பரப்பிரமப்பொருள் விவகாரத்திற் கருதப்பட்ட சத்து மன்று அசத்து மன்று என்னின், அங்ஙனம் ஒரு பொருள் உண்டென்பது யாது பிரமாணங்கருதியோ? அதனைக் கூறுவாயாக. (பிரமாணம் உண்டெனின் அதற்கு அதுபிரமேயம் எனப்பட்டு ஞேயமாவான் செல்லுமென்றஞ்சிப் பிரமாணமில்லை யென்பையாயின்,—மெய்கண்டான் எண்ணி அறிய இரண்டு அசத்து ஆம் = சத்தினியல்பை யுணர்ந்தோன் ஆராய்ந்தறியிற் காட்சி முதலிய பிரமாணங்கட்கு விடயமாவதூஉம் ஒருவாற்றினும் பிரமாணமல்லாத சூனியமுமாகிய இரண்டும் மேற்கூறியவாற்றான் அசத்தேயாம்—ஆதல் சத்து ஆம் அறிவு அறியா மெய் சிவன் தான் ஆம் = ஆதலால் சாந்தோக்கியம் முதலியவற்றுட் சத்து என்று ஒதப்படும் சுட்டறிவினால் அறியப்படாத மெய்ப்பொருள் சைவ உபநிடதங்களினிஞ் சைவாகமங்களினும் அன்னியமின்றி நின்றுணரும் அதுபவமாத்திரையிற் கோசரிப்பதென்றோதப்படுஞ் சிவனஞ்ஞாவதன்றி நீகூறுஞ் சூனியமன்று.

(எ-று.)

இதனால், “பரமார்த்தமாகிய பரப்பிரமப்பொருள் அவிச்சைவயத்தான் ஞாதாவெனவும் ஞேயமெனவும் பகுக்கப்பட்டு, முன்னர்க்கூறப்படுஞ் சாதகங்களினின் றறியவும்படும். அவிச்சைநீங்கியவழி அப்பகுப்பின்மையாற் சத்தென்றாதல் அசத்தென்றாதல் ஒருவாற்றினும் ஞேயமாமாற்றிற் கேவல ஞானமாத்திரையேயாய் நிற்பதொன்றாகலான் அது கோசரமாம் என்றல் பொருந்தாது” என்றுகூறும் மாயாவாதியை மறுத்து “சத்துமன்றி அசத்துமன்றி ஒருபொருள் உண்டு எனின் அதற்குப் பிரமாணம் என்னை? பிரமாணதீதமாகிய சூனியம் எனின், சூனியமும் அழிபொருளுமாகிய இரண்டும் அசத்தே யென்பது மேற்காட்டினமையால் பிரமப்பொருள் அசத்தென்னப்பட்டுச் சத்தென்னுஞ் சுருதிகளோடு முரணுமாகலின் அவற்றுட் சத்து என்றோதப்படும் பரப்பிரமப்பொருளாவது உண்மை ஞானத்திற் கேசரிப்பதென யாங்குறுஞ் சிவமேயன்றி நீ கூறும் சூனியம் அன்று” என்று கூறி கோசரம் என்றதனை வலியுறுத்தியவாரும்.

நவராத்திரிவிரதம்.

முன்பொரு திரேதாயுகத்தில் “துன்னூரிகலறநூறி இரு நின் முழுவதுந் தனதெனக்கோலித் தன்மதவாரணந்திசைதொறு நிறு விய திறலும், கருங்கழல் வென்குடைக்கார் நிகர்வண்கையும்” உடைய சுகேது வென்னுமரசன், இலக்குமியும் கண்டு பொருமை கொள்ளும்படியான அழகுவாய்ந்த சுவேதி யென்னும் மனைவியுடன் சுகித்துவாழும் நாளில் முன்னை வினைப்பயனால் பகைவர்கையிற்சிக்கி அஸ்திர சஸ்திரங்களா லடிபட்டு அழகுகெட்டு காயப்பட்டு நடக்கச் சுவாதீனமற்றவனாயினன். அவன் மனைவி யதைச் கண்டு கடுந்துன்புற்று புருஷனைத் தன் தலையிலும், முதுகிலும் தோளிலும் தூக்கிக்கொண்டு காட்டிற்சென்று காய் கனி கிழங்கு முதலியவற்றைப் புசித்துக் கடுக நடந்து பஞ்சவடதீர்த்தக்கரை சேர்ந்தார். அச்சமயத்தில் அங்கு நீராடுவதற்குவந்த ஆங்கிரச முனிவர் அவர்களுடைய நிலைமையைக்கண்டு மனமிரங்கி அருகே சென்று சுவேதியை நோக்கி அம்மா உன்னைப்பார்த்தால் இராஜ போக மனுபவித்தவன்போற் காண்கிறதே! இக்காட்டிற் சஞ்சரிக்கக் காரணமென்ன! உன்வரலாற்றைச் சொல்வாயாயின் உன் வருத்தமுற்றும் இப்பொழுதே யொழியும்படியான வுபாயம் சொல்லுகின்றேனென்றார். அது கேட்டு சுவேதி அம்முனிபுங்கவருக்கு வந்தனை வழிபாடுகள் செய்து தன் வரலாற்றைச்சொல்லி நிற்க, முனிவர் அப்பஞ்சவடதீர்த்தக்கரையானது தூர்க்கை இலக்குமி சரஸ்வதியென்னும் தேவீத்ரயம் வாசஞ்செய்யுமிடமாகையால் அச்சுவேதியை அத்தீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ்செய்வித்துத் தாமும் நீராடி நித்திய கர்மங்களை முடித்துக்கொண்டு குங்குமம் கஸ்தூரி முதலிய பொருள்களையும், கோட்டுப்பூ கொடிப்பூ முதலிய புட்பங்களையும், மற்றும் வேண்டிய நிவேதனப் பொருள்களையும் சேகரித்து அன்று ஹஸ்தநட்சத்திரத்தோடு கூடிய புரட்டாசிமாத பூர்வபக்ஷத்துப் பிரதமையாயிருந்ததனால் அப்பிரதமைமுதல் திரிதியை வரையில் தூர்க்கையையும், சதுர்த்தி முதல் சஷ்டிவரையில் லக்ஷ்மியையும், ஸப்தமிமுதல் நவமிவரையில் சரஸ்வதியையும் பூஜிக்கச்செய்து தசமியன்று புனர்பூஜையும் செய்வித்தனர்.

அம்மூவரது கட்டாட்சத்தினால் சுவேதி உடனே கர்ப்பந்தரித்து நவமன்மதன்போல் ஓராண்பிள்ளையைப் பெற அக்குழந்தைக்கு

ஆங்கிரச முனிவர் சூரியப்பிரதாபனென்று பெயரிட்டு அவனைத் தமதனுக்கிரகத்தினால் சகல வித்தைகளிலுஞ் சமர்த்தனாகச் செய்தனர். பின்பு அவனுக்குத் தக்க வயது வந்தபோது அவன் தன் தந்தையின் பகைவரை வென்று தன்மாதா பிதாக்கள் கொண்டாடும்படி பட்டாபிஷேகஞ் செய்துகொண்டு குறைவற வெகு காலம் வாழ்ந்திருந்தான்.

இவ்விரதத்தை அனுஷ்டிப்பவர்களுக்குச் ,சகலபீஷ்ட சித்தியுண்டாகும். வருஷப்பிரதி வருஷம் புரட்டாசிமீ பூர்வபட்சப்பிரதமை திதிமுதல் நவமிதிதிவரையும் ஆகிய ஒன்பது தினங்களிலும் இராத்திரிகாலங்களில் பராசத்தியாகிய பரமேஸ்வரியைக்குறித்து விசேஷ ஜபதபங்கள், தர்ப்பணங்கள், பூஜைகள், ஜஹூதிகள், சந்தர்ப்பணிகள், விதிப்படி நடத்துகின்றவர்களுக்கு இஷ்டதித்திகளும் சகல சாம்பிராச்சியங்களும் அபித மகாதேவி கடாட்சத்தினால் உண்டாகுமென்றும், ஸ்ரீவித்தியா உபாசகர்கள் முக்கியமாயிந்த நவராத்திரி தினங்களில் உபாசித்தால் மந்திரசித்தியடைவரென்றும், சகல மந்திரங்கள், ஜபங்கள், பாராயணங்கள், இந்தக் காலங்களில் செய்தால் இஷ்டசித்தி யாகுமென்றும் சாக்தேய தந்திரத்திற் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.

துர்க்கை இலக்குமி சரஸ்வதி ஆகிய இம்மூவரையும், மும்மூன்று தினமாய் ஒன்பது தினமும் இராத்திரிகாலங்களில் பூஜிப்பது விசேஷமானதாகும். நவராத்திரி யென்னப்படும் இவ் வொன்பது தினமும் பூஜை செய்யக்கூடாதவர்

“மூலேநாவாஹயேத்தேவீம் ஸ்வரணேநவினர்ஜயேத்”

என்னும் வசனப்படி அந்தப்பகூத்து ஸப்தமியில்வரும் மூல நகூத்திரம் தொடங்கி நவமிவரையில் மூன்று தினமாவது பூஜைசெய்ய வேண்டும். அதுவும் கூடாமற் போனால் கடைசி தினமாகிய நவமி தினம் வித்தியாபீடமாகிய புத்தகங்களைவைத்து துர்க்கை இலக்குமி சரஸ்வதி ஆகிய மூவரையும் விதிப்படி பூஜிக்கவேண்டும். அப்படி பூஜிப்பதால் அத்தினம் மஹாநவமி யென்றும், அன்று செய்யும் பூஜை சரஸ்வதி பூஜையென்றும், ஆயுதங்களைவைத்துப் பூஜிக்கின்றபடியால் ஆயுத பூஜையென்றும் சொல்லப்படுகிறது.

மறுநாளாகிய தசமிதிதி பஞ்சபாண்டவரில் விஜயன் வனவாசகாலம் கழிந்த பிறகு தன் ஆயுதங்களைத்தான் ஒளித்துவைத்திருந்த இடத்திலிருந்து எடுத்து உபயோகப்படுத்திய தினமாகையால் விஜயதசமியென்று சொல்லப்படுகின்றது.

வித்தியாரம்பத்திற்கு அது உத்தமமான தினமாகையால் வாசித்திருக்கிறவர்களும் அந்தக் காலத்தில் கிரந்தங்களைப் படிக்கவேண்டும். ஏனெனில் அது வித்தியாதரணையாக இருக்குமென்று பெரியோர் சொல்லியிருக்கின்றனர். அவ்வாறே அஸ்திர சஸ்திரவித்தை யறிந்தவர்களும் ஆயுதமெடுத்து விளையாடவேண்டும்.

(ஞானபாநு).

ஆத்மாவும் பரமாத்மாவும் ஒன்றாகுமா.

(216 - வது பக்கத்தொடர்ச்சி.)

பிரியா சினேகம்பெற்ற அழகுடைய இரண்டு பகைகள் ஒரேமரத்தில் கூடியிருக்கின்றன. அவற்றுள் ஒன்று இனிமையாகிய பழத்தைப் புசிக்கின்றது. மற்றொன்று புசியாது பார்த்துக்கொண்டிருக்கின்றது. எனவும்,

ஸமான வ்ருஷே புருஷோ நிமக்நொ-அநீசயா சோசதி முஹ்யமாநஃ ஜுஷ்டம்யதா பச்யத்யந்ய மீசம்-அச்ய மஹிமாந மிதி வீதசோகஃ

(முண்டகம் - சுவேதாசுவதரம்)

புருஷன் ஒரேமரத்தில் (சரீரத்தில்) ஈசனல்லாமையால் யோகமுற்று அமிழ்ந்து சோகித்துக்கொண்டிருக்கின்றான். ஆயின் அவன் எப்பொழுது மகிழ்வுடையவனாய் தனக்கு வேறுகிய பரமாத்மாவைக் காண்கின்றானோ அப்பொழுது அவருடைய நிரதிசயானந்த மஹிமைக்குணத்தை யடைந்து சோகத்திலின்றும் நீங்கிவருகின்றான். எனவும்

திலேஷுதைலம் ததிலீவஸர்பிஃ ஆபஸ்ரோதஸ் வரணீஷுசாக்நிஃ

ஏவமாத்மாத்மநி க்ருஹ்யதேஸௌ ஸத்யேநைநம்தபசாயோ நுபச்யதி

(சுவேதாசுவதரம்.)

எள்ளில் எண்ணெய்போலவும் தயிரில் நெய்போலவும் பிரவாகத்தில் ஜலம்போலவும் அரணியில் அக்ஷிபோலவும் இவ்வாத்மா ஆத்மாவி

னிடத்தில் அறியப்படுகின்றார். சத்தியத்தினாலும் தபசித்தாலும்
இவன் அவரைக் காண்கின்றான் ... எனவும்,

ஆத்மந்யே வாத்மாநம் பச்யேத் (ப்ருஹதாரண்யகம்)

ஆத்மாவிலே ஆத்மாவைக் காண்க ... எனவும்

தமாத்மஸ்தம்யேநுபச்யந்திதீரஃ

தேஷாம் சுகம் சாஸ்வதம் நேதரேஷாம். (கடவுல்லி, சுவேதாசுவ
தரம், அதர்வசிரசு.)

ஆத்மாவில் இருப்பவராக அவரை எந்த புத்திமான் பார்க்கிறானோ
அவனுக்கே சாசுவத ஆனந்தம். பிறர்க்கில்லை ... எனவும்

யஸ்யாத்மாசரீரம் யஆத்மரிதிஷ்டன். (மத்தியந்தினசாலை)

எவருக்கு ஆத்மா சரீரம்-எவர் ஆத்மாயில் இருக்கின்றனர் எனவும்

ரித்தியோ ரித்தியாநாம் சேதனஸ் சேதநாநாம் (கடவுல்லி, சுவே
தா சுவதரம்)

ரித்தியபதார்த்தங்களுள்ளே ரித்தியரும் சேதனப்பொருள்களுள்
ளே சேதனரும் ... எனவுஞ் சுருதிகள் கூறுகின்றன.

இவற்றால் ஆத்மாவும் ஆத்மாவினிடத்துள்ள மற்றோர் ஆத்மா
வும் என இரண்டு ஆத்மாக்கள் உள வென்பது பெறப்பட்டது,
படவே ஓராத்மா பசுவாகிய நாம் எனவும், மற்றொரு ஆத்மா நம்
மிடத்துள்ள பரமாத்மா எனவும் தெரிவித்ததாயிற்று. அது எது
போலுமெனில் உடம்புக்கு உயிர் எவ்விதமோ அவ்விதமே ஆத்மா
வுக்கு ஆத்மாவாயுள்ளது. அதாவது உயிர்க்கு உயிராயுள்ளது பர
மாத்மா என்றும் நிர்ணயித்ததாயிற்று. தைத்திரீய நாராயணவல்லி
யும் “தஸ்யாச்சிகாயாமத்யே பரமாத்மா வ்யவஸ்திதஃ - அந்த சிகை
யின் மத்தியிலே பரமாத்மா விசேஷமாயிருக்கின்றார்” என்று வற்
புறுத்தியது.

அல்லாமலும் பேதமுள்ள இவ்விரு ஆத்மாக்களுள் ஒன்று
ஆளுவது, மற்றொன்று ஆளப்படுவது என்பதற்கு சுருதிப்பிரமா
ணங்கள் வருமாறு:—

க்ஞாக்ஞௌத்வாவஜா வீசநீசௌ (சுவேதாசுவதரம்)

பிறவாதவராகிய அறிஞனும் அறிவிலனும் ஆகிய இருவரும் ஈச
னும் அநீசனுமாம் ... எனவும்

ஷ்ராத்மாநா வீசதேதேவக? (சுவேதாசுவதரம்)

பாசத்தையும் ஆத்மாவையும் ஆளுபவர் ஏகராகிய தேவர் எனவும்

ஷ்ராமீசேபசபதி-பருநாம் சதுஷ்பதாமுதசத்விபதாம் (தைத்திரிய சம்ஹிதை)

நாற்காலும் இருகாலமுடைய பசுக்களைப் பசுக்களுக்குப் பதியாயுள்ளவர் ஆளுகிறார் ... எனவும்

ஷ்ரந்த்வலித்யா யம்ருதந்துலித்யா

லித்யாலித்யே ஈசதே யஸ்து ஸோந்ய? (சுவேதாசுவதரம்)

அவித்தை என்றது அசேதனம். வித்தை என்றது சேதனம் (ஆத்மா) இவ்விரண்டையும் ஆளுபவர் அவற்றிற்கு வேறாயுள்ள ஈசர் ... எனவும்

ப்ரதாந் ஷ்ஷத்ரக்ரு பதிர்குணேச?

ஸம்ஸாரமோ ஷ்ஷஸ் திதிபந்த ஹேது? (சுவேதாசுவதரம்)

பிரதானத்துக்கும் (பாசத்துக்கும்) ஷ்ஷத்ரக்ருனுக்கும் (ஜீவாத்மாவுக்கும்) பதியாயுள்ளவர் ஸர்வஞ்ஞாதி குணங்களையுடைய ஈசர். அவர் சம்சாரத்தின் மோக்ஷஸ்திதி பந்தத்துக்குங் காரணர்..... எனவும் ஆரணங்கள் முரசடிக்கின்றன.

இன்றோரன்ன வேதவேதாந்தங்களின் ஹிருதயம் இவ்வாறிருக்க வேதத்திலுள்ள ஆத்மசப்தம் ஒரே பொருளைக் குறிக்குமென்றும், பசுவாகிய ஆத்மா ஒன்று, பதியாகிய பரமாத்மா ஒன்று, என இரண்டு ஆத்மாக்கள் இல்லையென்றும் ஏகாத்மவாதிகள் அஞ்சாது போதித்துச் சாமான்ய சைவர்களை மயக்குகின்றனர். அவர்களுடைய போதனையில் சிக்குண்டு இது பொய் இதுமெய் என்று யூகித்தறிய சக்தியற்று அனேகர் தியங்குகின்றனர். அவர்களுக்கு நல்ல குருநாதன் வாய்க்கும் நாள் எந்நாளோ!

வேதத்தில் ஆத்மா ஒன்றென்று கூறியது பரமாத்மாவாகிய பரம்பொருளை-பலவென்றும் உபாதிபுடையன வென்றும் கூறியது பசுக்களாகிய ஜீவர்களை. இவ்வேறுபாடுணராத வேதம் ஒன்றே என்று சொல்லிற்று என்று வீண் பூசலிடுவது அறியாமையாகும்.

தென்முகத்தெய்வம் கரத்திலேந்தியுள்ள சிவஞானபோதத்திலும் இவ்வரிய விஷயத்தை ஆசங்கித்து எடுத்துக்கொண்டு “ஒன்றென்ற தொன்றேகான் ஒன்றே பதி.” எனவும், “பசுவாம் ஒன்றென்ற நீ பாசத்தோடுகோகான்” எனவும் விடைகூறி மலைவழித் துள்ளது. வேதமானது பசுக்களாகிய ஆத்மாக்களை ஒன்றே என்று யாண்டும் மறந்துங் கூறியதின்று. இதனை

நாம்பிரமமென்றால் நடுவேயொன்றுண்டாமால்	
தேம்பியெல்லாமொன்றாய்த் திகழுநாளென்னோ	எனவும்
சொல்லுக்கடங்காச் சுகப்பொருளோநாமெனவே	
அல்லும்பகலும் அரற்றுவதென்	எனவும்
நானுனெனுமயக்கம் நண்ணுங்காலென்னோ	
வானுனெனநிறைய மாட்டாய்நீ	எனவும்
விளக்குந்தகளியையும் வேறென்றார் பின்னைத்	
துளக்கமறஜீவனென்று சொல்வார்பராபரமே	எனவும்
பாராதிரீயாய்ப் பகர்ந்தாலகமெனவும்	
ஆராயும்ஜீவனு நீ யாங்கண்பராபரமே.	எனவும்
வானுதிநீயெனவே வைத்தமறையென்னையுநீ	
தானாகச்சொல்லாதோ சாற்றும்பராபரமே.	எனவும்
ஊனென்றநாதன் உணர்த்துமதைவிட்டறிவேன்	
நானென்றபாவிதலை நாணுநாளென்னோ.	எனவும்
நானெனநிற்குஞானம் ஞானமன்றந்தஞானம்	
மோனமாயிருக்க வொட்டா.	எனவும்
யானெனல்காணென்பூரணநிறைவில் யாதினுமிருந்தபேரொளிநீ	எனவும்.

நீயற்ற வந்திலையே நிட்டையதில் நீயிலையோ
வாயற்றவனே மயங்காதே - போயற்
றிருந்தாலும் நீபோகா யென்றுமுள்ளாய்சும்மா
வருந்தாதே இன்பமுண்டு வா. எனவும்

வரும் தாயுமானசுவாமிகள் திருவாக்கானுமுணர்க. இவற்றால் முப்பொருளுண்மைமுக்காலும் சத்தியமந்கும். ஆத்மா பரமர்த்மாவாகான் என்பது ஒருதலை.

அவனிவ னானது அவனருளா லல்ல
திவனவ னாகானென் றந்தீபற
என்றுமிக னேயென் றந்தீபற. திருவுந்தியார்

சுபம். மெய்கண்டநாதனுனை.

சோளங்கிபுரம் - சிவஅருணகிரிமுதலியார்.

ஆதிசைவகுல மான்மியம்.

(184 - வது பக்கத்தொடர்ச்சி.)

இனிச் செந்தமிழ்மொழிக்கும் எல்லையில்லாத தைவிகமகிமைகளுள்ளன. விரிப்பிற்பெருகும். நிற்க. எல்லாப்பாஷைகளும் அந்தந்தத் தேசவாசிகள் விஷயங்களுணர்ந்து கோடற்பொருட்டுச் சிவாஞ்ஞையால் நிகழ்வனவே. ஒன்றுந்தள்ளுபடியில்லை. அவற்றுள்ளே வடமொழி தென்மொழி யிரண்டும், சிவபிரானே இலக்கணவரம்பு செய்து இரண்டு மகரிஷிகளுக்குப் பதேசிக்கப்பெற்றமையால், அவ்விரண்டு பாஷைகளும் மிகச்சிறந்தனவே. இதுபற்றியே திருமந்திரமும், “ஆரியமுந் தமிழுமுடனே சொல்லிக், காரிகையார்க்குங் கருணைசெய்தானே” என்று விளக்கியருளியது. இதன்பொருள் பரமசிவன் தமது பத்தினியாராகிய உமாதேவியாருக்கு வடமொழியுந் தென்மொழியும் உபதேசித்தருளினு ரென்பதாம். இதுபோலத் தமிழ்விசிட்டங் கூறும் பிரபலப் பிரமாணங்கள் பற்பல உள்ளன. பரமசிவன் தமிழிலக்கணத்தைத் தனக்குச் சமானரென்று உலகெலாமுணர விளக்கிய அகஸ்திய மகரிஷிக்கு உபதேசித்ததாலும், மற்றும் பற்பல அற்புத மகிமைகளாலும் வடமொழியைக் காட்டிலும் தமிழுக்கு விசிட்டங்கூறுவார்பலர். ஆகவே அப்பிராமணர்கள் இது தமிழ்தானேயென்று ஏழனஞ்செய்து ஒதுக்குவது, அவரது அறியாமையன்றி வேறில்லை. அவர்செய்யும் ஏழனமும் பரமசிவன்வரையிற் செல்லுதலால், அப்பிராமணர்கள் பரமசிவதண்டனைக்கே ஆளாவரென்க.

இனிச், சதாசிவமுகோற்பநர்களாதலாற் சிவபுத்திரர்களாய் அப்பரமசிவனைப்போலவே, வேதவேதாந்த சடங்க சிவாகமாதிசகல சாஸ்திரபாராயண அத்தியாபகத்துவாதிகளிலும், தமக்குக் கீழுள்ள பிரம்மக்ஷத்திரிய வைசிய சூத்திராதியர்க்குச் செய்து வைக்கின்ற சிவதீக்ஷாதி சகலகிரியைகளிலும், பரிபூரணமான அதிகாரமுள்ள ஆதிசைவர்களாகிய சிவப்பிராமணர்களுக்கு, வேதாத்தியயனாதிகளில் அதிகாரமில்லையென்று, அருமையே நிரம்பப்பெற்று அகந்தையே மேற்கொண்டு அறிவிழந்த சிவபிராமணர்கள் கூறுகின்றார்கள். அப்பிராமணர்கள் அங்ஙனங் கூறுவது சார்வபௌமனாகிய ராஜகுமாரனுக் குரியதென்பதில் ஓரணுவளவுஞ் சந்தேகத்துக் கிடமில்லாத ராஜகிரீட மில்லையென்று யாரேனும் ஊத்தை

வாயாற் கூறினால் அதனோடொக்குமன்றி வேறில்லை. ஆயினும், அக்கூற்று உதைபட்டொழியும்படி கூற்றுதைத்த பரமேசுவரவாக் காகிய பிரபலப் பிரமாணங்கள் பின்வருவன, உத்தம விவேகிகள் காண்பாராக.

பௌஷ்டராகமம் கிரியாபாதம்.

வேதாசமபரஸ்யைவ சாதிகாரோவிதீயதே
வேதாகமர்சாரபரஃ சிவத்விஜயிதீரிதஃ
தஸ்யநித்யமதீதவ்யாஃ வேதாஸாங்க பதக்ரமஃ
தஸ்யலிப்ரஸ்ய சம்போச்ச பேதோநாஸ்தி நஸம்ஸயஃ
பேதம்யக்கல் ப்யதேமோகாத் சதுராத்மா நஸம்ஸயஃ

இ-ள். வேதாகமங்களில் உரிமையுள்ளவர்களுக்கு அதிகாரம் விதிக்கப்படுகின்றது. வேதாகமங்களின் அனுட்டானத்தில் சிரேஷ்டர்கள் என்று சிவத்துவிஜர்கள். சொல்லப்படுகிறார்கள். அந்தச் சிவத்துவிஜர்களால் பதக்கிரமங்களுடன் சாங்கமாக வேதங்கள் பிரதினமும் அத்தியயனம் பண்ணத்தகுந்தவைகள். அவ்விதமாக அத்தியயனம் செய்த சிவத்துவிஜருக்கும் பரமசிவனுக்கும் பேதமில்லை இதற்சந்தேகமில்லை. எவனாவது அறியாமையினாலே பேதங்கல்பிப்பானால் அவன் துராத்மவேசந்தேகமில்லை யென்பதாம்.

மதுடாகமம்.

வேதாங்கநாநாவிதமந்த்ர தந்த்ரமுத்ரா கிரியாசில்பசுவாக்சுரூபம்
ஆசாரயுக்தம் சுருணம்ஸ்வரூபம்ஆசாரியமாகஃ சிவம்ஆதிசைவம்.

இ - ள். வேதங்கள் சடங்கங்கள் அனேகவித மந்திரங்கள் சிவாகமங்கள் தொண்ணூற்று விதமான முத்திரைகள் கர்ஷணாதி பிரயச்சித்தாந்த கிரியைகள் சில்ப நூல்கள் இவைகளை ஓதிஉணர்ந்தவர்களும், சுரூபசுவாக்மான்களும், ஆசாரஅனுஷ்டானமுள்ளவர்களும், சுருணவான்களும், தேஜோவான்களும், சிவாசாரியர்களுமாகிய ஆதிசைவர்களைச் சிவமென்றே சொல்லுகிறார்கள், என்பதாம்.

வீராகமம்.

வேதசாஸ்திரேஷ்ட-நிபுணகஃ சைவசாஸ்திர பரிக்ரஃ
மந்தரக்ஞோ மதிமான் பிரக்ஞஃ த்ருடபக்தி த்ருடவிரதஃ
ஆதிசைவ இதிப்பு ரோக்தஃ சசிவப்ராமணோ குருஃ

இ - ள். வேதசாஸ்திரங்களில் நிபுணர்களும், சிவாகமபாரங்கதர்களும், மந்திர சாஸ்திரங்களை அறிந்தவர்களும், விசேஷ புத்தி

மாண்களும், திடமான சிவபக்திமாண்களும், சிவவிரதிகளுமாகிய அந்த ஆதிசைவர்கள் சிவப்பிராமணர்களென்றும் லோககுரு வென்றும் சொல்லப்படுகிறார்கள். என்பதாம்.

சகலாகம சங்கிரகம். இது எல்லா ஆகம தர்ப்பரியங்களை யும் சங்கிரகித்து பரமசிவன் பார்வதிதேவியாருக்கு உபதேசித் தருளியது.

தேவஸ்ய சந்திதௌ நித்யம்ஆதிசைவ நிரந்தரம்

வேதபாராயணங்காரியம் நான்யசேதோபி ரத்ரிஜே.

இ - ள். இமோற்பர்வதராஜபுத்திரியே? சிவசந்தியில் எப் பொழுதும் ஆதிசைவர்கள் ஒரே மனசாக வேதபாராயணம் செய்யவேண்டும். என்பதாம்.

இதுவுமது.

சிவ தீக்ஷா பரே விப்ரஃ ஆதி சைவப்ர கீர்த்திதஃ
தூஸ்யைவ வேதாத்யயனே அதிகாரோ விதீ யதே
சதுர் வேதாந்தீத்வாத ஸ்வஸ்தி கார்யம் நசாபரை
தீக்ஷா பரை ரேவகார்யம் ப்ராதாந்யே நமகேஸ்வரி
ஸமீபே தேவதேவஸ்ய சிவதீக்ஷா பரைர்த் விஜை
ஆதி சைவ சதாகார்யம் வேதபாராயணம் புதை

இ - ள். ஆதிசைவன் சிவதீக்ஷாபரணை சிவப்பிராமண னென்று சொல்லப்படுகிறான். அவனுக்கே வேதாத்தியயனத்தில் அதிகாரம் விதிக்கப்படுகிறது. அவன் நான்கு வேதங்களையும் அத் தியயனம் செய்தபின்பு வேதபாராயணம் செய்யவேண்டும். (இவ னுக்கே நான்கு வேதங்களில் அதிகாரமுண்டு) மற்றைய பிர்மக்ஷத் ரிய வைசியர்கள் தங்கள் தங்களுக்கு உரிய வேதசாகைகளை அத்தி யயனம் பண்ணலாமன்றி அந்ரிய வேதசாகைகளை அத்தியயனம் பண்ணக்கூடாது. சிவதீக்ஷாவான்களாகிய ஆதிசைவர்களே முதன் மையான வேதபாராயணர்கள். சிவதீக்ஷாவான்களாயும் வித்வான் களாயும் உள்ள ஆதிசைவர்களாலேயே சிவசமீபத்தில் சதாகால மும் வேதபாராயணம் பண்ணத்தகுந்தது. என்பதாம்

இதனால், ஆதிசைவர்களாகிய சிவப்பிராமணர்கள், நான்கு வேதங்களும் அத்தியயனஞ் செய்யவும், தங்கிமுள்ள பிர்ம, க்ஷத்தி ரிய, வைசியர்களுக்குச் சொல்லிவைக்கவும், வேதாத்தியயனவரி சையில், தாங்களே மற்றை மூன்று வருணத்தாரினு முன்னின்று அதாவது முதன்மையாக அத்தியயனஞ் செய்துவரவும், பரிபூர்த்தி

பான அதிகாரிகளென்பதும், மற்றைய மூன்று வருணத்தாரும் அவரவர்களுக்குரிய அந்தந்த வேதசாகைகள் மாத்திரம் ஒதுதற் குரியர்களன்றி நான்கு வேதங்களும் ஒருங்கே அத்தியயனஞ் செய்தற் குரியரல்லரென்பதும் தெளிவாயது. ஆகவே சிவப்பிராமணர்களுக்கு வேதாதிகாரமில்லை யென்னும் மூடவசனம் தூரம்போய்த் துச்சமா யொழிந்ததென்க.

ஒருவாறு இதுகாறும் கூறிவந்த சுருதியுத்திப் பிரமாணங்களாலும், இன்னும் எத்தனையோ ஆங்காங்குள்ள அதிபிரபல சுருதிப் பிரமாணங்களாலும், பிரமா முகோற்பன வைதிகப் பிராமணர்க ளோக்காட்டிலும், சதாசிவ முகோற்பன வைதிக சைவப்பிராமணர் களாகிய ஆதிசைவர்கள் மிக மேலானவர்களென்பது விளக்கமா கின்றது. இனி அனுபவத்தாலும் லோகப்பிரசித்தமே. இது சிவா லயாதிகளில் அச்சிவப்பிராமண பாலீயர்களிடத்துங்கூட வயசு முதிர்ந்த வைதிகப்பிராமணர் சந்நியாசிகள் முதலிய எல்லாரும் இருகைகளையும் நீட்டி விபூதி வாங்குதல் முதலிய உத்தம காரியங் களால் யாவரும் நேரேதெரிந்த விஷயமே. இவையெல்லா மிங்ஙன மாகவும், இன்னோரென்ன பற்பல அற்புத மகிமைவாய்ந்த சிவதுல் லியர்களாகிய சிவப்பிராமணர்களை, இக்காலத்திற் சிலர் தாம்பிரா மணரென்பது பேர்மாத்திரையா யொழியப் பொறுமையாதி தூர்க் குணங்களே மேற்கொண்டு இகழ்ந்து ஒதுக்கிப் பேசுகின்றார்கள். அதிப் பிரபலப்பிரமாணங்களில் ஒருசிறிதும் நோக்காமல் தமக்கு வரும் உய்தியில்லாத சிவத்துரோகத்துக்கே யாளாக நிந்திப்பார்க ளானால், அங்ஙனம் நிந்தித்தற்குக் காரணம் யாதென்பது புத்திமான் கள் ஊகித்துணரத்தக்கதே. அக்காரணத்தைத் தெய்வப்புலமைத் திருவள்ளுவநாயனார் விளக்கிக்காட்டியுள்ளார். அதாவது, “நலத் தின்க ணூரின்மை தோன்றி னவனைக், குலத்தின்க ணையப் படும்.” என்னுந் திவ்விய சுருதியே. இதன் பெரிஞர் ஒருவனிடத்து, வேத சிவாகம புராணேதிகாசாதி நூல்களில், உயர்வென்று கூறுகின்ற நன்மையிடத்துப் பிரியமில்லாமை தோன்றுமானால், அவனை உலகம் அவன் குலத்தினிடத்துச் சந்தேகப்படும் என்பதாம். என வே, அவன் தன் பீதாவுக்குப் பிறந்தவனல்ல தன் தாய் அன்னிய புருஷனைக் கூடிப் பெறப்பட்டவனே என்பதே அத்திவ்விய சுருதியின் சுருத்தென்க.

இனி அப்பிராமணர் சிலர் மேற்கூறியவாறு சுருதி யுத்தி அனுபவங்களாலுஞ் சிறந்துள்ள மகிமை நோக்காது, சதாசிவ முகோற்பன சிவப்பிராமணர்களைச், சிவாலயாதிகளில் கூலிக்குப் பூசை செய்கின்றார்களென்றும், அதனால் அவர்கள் இழிந்தவர்களென்றுங் கூறுகின்றார்கள். கூலிப் பூசனை இழிவுதருமென்ப துண்மையே. “தன்குற்றநீக்கிப் பிறர்குற்றங்காண்கிற்பி, நென்குற்ற மாகுமிறைக்கு” என்பது சுருதி. அப்பிராமணர்களில் கூலிக்கு வேதம் படிப்பிக்கின்ற ரணேகர், கூலிக்குப் பூசை செய்கின்ற ரணேகர், கூலிக்குச் சூரியநமஸ்கார செய தவ ஓமாதிகள் செய்கின்றாரணேகர், கூலிக்குக் கணக்கெழுதுகின்றாரணேகர், அன்னவிக்கிரயமாதி தங்களுக்குச் சிறிதும் பொருந்தாத மிகச்சாமானிய வேலைகள் பற்பல செய்கின்றாரு மணேகர். இவை யெல்லாம் கூலிவேலையல்லவோ?

இவர்களுக்கெல்லாம் இழிவுகூறும் பெருமைப்படுத்திக் கொண்டுகின்ற அப்பிராமணர்கள், சிவப்பிராமணர்களை மாத்திரம் இழித்துக் கூறினால், அவர்களை ஓரணுத்துணையாவது நீதியுள்ளவர்களென்று பெரியோர்கள் மதிப்பார்களா? அப்பிராமணர்கள் செய்யுங் கூலித் தொழில்களை நான் வெளியிட்டேனென்று என்னைப் புறங்கூறுங்கள் தத்தம் வருணச்சிரம தருமங்கள் நழுவவிடாது மேற்கொண்டொழுகும் உத்தமப் பிராமணர் முதலியோரென்க. எதனால், அக்கூலிவேலைகள் லோகப்பிரசித்தமாதலால்.

இதனால், அத்தியாபகர்கள் முதலிய உத்தமப் பிராமணர்களை யுங் கூலித்தொழிலாளரென்று கூறவந்தேனல்லேன். சிவப்பிராமணர்களை, அப்பிராமணர் சிலர் அங்ஙனங் கூறியது நோக்கி எடுத்துக் காட்டியதன்றி வேறில்லை. ஆனால் முடிவுதா நென்னையோ வென்றால்:—சித்தசமாதானத்துடன் உத்தமர்களுணர்வார்களாக, அதாவது சிவாலயத்திற் சிவப்பிராமணர்களாகிய குருக்கள்மார்க்கு மாசம் இன்ன சம்பளமென்று அவ்வதிகாரிகள் பேசிக்கொண்டு கொடுத்து நடத்தலும், பாடசாலாதிபதிகள் கனபாடிகளுக்கு அவ்வாறு பேசிக்கொண்டு கொடுத்து நடத்தலும், கிரகதோஷாதிகளுக்காகச் சூரியநமஸ்கார ஜெப தப பூஜாதிதிகளுக்கு நாள் ஒன்றுக்கு இன்னது என்று பேசிக்கொண்டு கொடுத்து நடத்தலும், முறையல்ல. பின்னை யெப்படியென்றால், குருக்கள்மார், கனபாடிகள், முதலியோர்களுடைய குடும்ப சம்ரக்ஷணைகளை அநிபதிதிகளே

செவ்வேநடத்தித் தெசுநீணயாசச் சமர்ப்பிக்கவேண்டியதே முறையென்க. இவ்வுண்மை யாவரு மேற்கொண்டு நடத்தும்பொருட்டே சிவாகமாதிகளில் மகாசாந்தியாகிய சூம்பாபிஷேகக் கிரியாதிகள் கூறுமிடத்து அந்தச் சிவத்திரவியத்திற் பதினென்றில் ஒரு பங்கு சிவப்பிராமணர்களாகிய குருக்கள்மார்க்கென்று நியமித்திருக்கின்றது. முற்காலங்களில் மேற்கூறியவாறே நடந்ததாக நூல்கள் கூறுகின்றன. தற்காலத்திலும் சிற்சில இடங்களில் அவ்வாறு மானியங்கள் ஏற்பாடாகி நடக்கின்றன. ஆதலால் சம்பளமென்று பேசிக்கொடுப்பது எவ்வழியினுமுறையல்ல, அங்ஙனமாகவும் சில இடங்களில் அதிபதிகள் சம்பளமாகப் பேசிக்கொண்டு நடத்துவது காலவேற்றுமையாற் போலும் மற்றையிழிதொழிலாளரை அவர்தலைவியே அவையென்று ஒதுக்கிவிட்டு உத்தமகாரியமாகிய அத்தியாபகாதி செய்வோரையும் உத்தமோத்தம சிவகாரியமாகிய சிவாலயபூஜாதி செய்வோரையும் கூலித்தொழிலாளரென்று இழிவுகூறுது புகழ்ந்து பாராட்டுவதே நடுவுநிலை சிறிதுந் தவறாத பெரியோர் கடமையாகும்.

(இன்னும் வரும்.)

சிவமஹாபுராணம்.

அன்னதான பலன்.

வியாஸமுனிவர் ஸரத்குமார முனிவரை நோக்கி, ஸ்வாமீ! உத்தமகுண சிரேஷ்டர்களான வேதியருக்குத் தானஞ்செய்வதிலேயே விருப்பமுடைய அரசன், இவ்வுலகத்தில் யாதுதானத்தைச் செய்யவேண்டும்? அதனையும் எனக்குத் திருவாய்மலர்ந்தருளவேண்டும் என வினவ, பிரமபுத்திரராகிய ஸரத்குமார முனிவர் சொல்லத் தொடங்கினர்; தேவர்களும் ருஷிகணங்களும் அன்னமே சிறந்ததென்று சொல்லுகின்றார்கள். அன்னத்திலேயே யாவும் விளங்குகின்றன வாதலின், சத்ஜனங்கள் அன்னதானத்தையே விசேஷமாகச் செய்ய விரும்புவார்கள். அன்னதானத்திற்குச் சமானமான தானம் இதுவரையில் ஒன்றுங்கிடையாது, இனிமேலும் உண்டாக மாட்டாது. அன்னமே சராசரப் பிரபஞ்சமாகிய எல்லாவற்றையும் நிலைபெறச்செய்கின்றது. அன்னமே உலகத்தில் வலிமையையுண்டுசெய்யும். அன்னத்திலேயே பிராணன் பிரதிஷ்டிக்கப்பட்ட

டிருக்கின்றது. தன் ஆத்துமத்திற்கு இதத்தைச்செய்ய விரும்புவோன், குடும்பத்தைப் பிடித்தாயினும், தன்வீட்டையடைந்த சந்ரியாசிக்கும் அதிதிக்கும் அன்னமளிக்கவேண்டும். தன் ஆத்துமாவிற்கு இகலோகத்திலும் பரலோகத்திலும் சுகத்தையுண்டுசெய்ய விரும்புகிறவன் தன்வீட்டையடைந்த அதிதிக்கு அன்னமளிப்பானாயின் அது மேலுலகத்திற்குப் பெருந்துணையான நிதியாக விருக்கும். கீர்த்தியை விரும்பினவன் நடுப்பகலில் மகாசத்யனாய், தூரதேசத்தினின்று வந்தவனாய்த் தன்வீட்டையடைந்த அதிதிபைப் பூஜைசெய்யவேண்டும். விபாசமுநிவனே! அன்னத்தை யளிப்பவன் சார்த சீலனாகவும் சத்ருணனாகவும் நின்று அதிதி பூஜைசெய்யும் பக்ஷத்தில் இம்மை மறுமைப் பலன்களை யடைவான். தூரதேசத்தினின்று வந்த அதிதியை ஆதரணை செய்யாது திரஸ்கரிப்பவன் மகர்பாவத்தையடைவான். தன்வீட்டையடைந்தவனுடைய குடிப்பிறப்பு, குணம் முதலியவற்றை விசாரணை செய்யவேண்டுவதில்லை. ஒவ்வொருவனுக்கும் அன்னதானஞ் கொடுப்பதே விசேஷபலனை யளிக்கும். முன்பின் அறியாதவனான அதிதிக்குச் சிறேஷ்டமான அன்னத்தை யளித்தவன் சகல சாம்பிராஜ்ஜியங்களையும் பெறுவான். பிதூரர்களும் தேவர்களும் வேதியர்களும் அதிதிகளுமாகிய இவர்களை, அன்னத்தால் ஆனந்திக்கச்செய்ப்பவன் அநந்தமான புண்ணியத்தை யடைவான். பெரும்பாவியாயிருப்பினும் அதிதிக்கு அன்னமளித்தவனுடைய பாவங்களெல்லாம் நெருப்புப் பொரிபட்ட பஞ்சுப் பொதிபோல நசிக்கும்; அதிலும் அவ்வதிதி அந்தணனுயிருப்பின் விசேஷ பலன் கைகூடும். பிராமணனுக்கு அன்னதானஞ் செய்தால் அழியாதபலனைக் கொடுக்கும். சூத்திரனுக்கு அன்னதானஞ் செய்தால் மகத்தான பலனைக் கொடுக்கும். சூத்திரனுக்கு அன்னபானங்களைத் தானஞ்செய்தால் அதிலுஞ்சிறந்த பலனைக்கொடுக்கும். அதுவே பிராமணருக்குக் கொடுக்கச் சம்பவித்தால் அக்ஷயமாகும். ஆதரணையற்றவந்த அதிதியைக் கோத்திரம் சரணம் ஸ்வாத்தியாயம் தேசம் முதலியவற்றை விசாரியாது அவ்வதிதிக்கு அன்னதானஞ் செய்யவேண்டும். அன்னதானஞ் செய்தவன் திவ்வியமான சம்பத்துகள் உண்டாகப்பெற்று, தன் புத்திரமித்திராதிகளால் மதித்து உபசரிக்கப்பட்டு, அவ்வாறே சுவர்க்கலோகத்தில் காமதேனு கற்பகவிருக்ஷ முதலியவற்றால் தனது பணிசள் செய்யப்பெறுவான். வியாஸமுநிவனே!

அன்னதானத்தினால் சுவர்க்கலோகத்தை யடைந்து அதனைப் பிரகாசிக்கச் செய்வார்கள். அவ்விடத்தில் அவர்கள் விரும்பிய சுகங்கள் யாவும் சித்திக்கும். பொன்னாற்செய்த கிணறுகளும், மனோகரமான தடாகங்களும், மலர்ச்சோலைகளும், வெண்ணிறத்த வாகனங்களும், சிறந்த பக்ஷியங்களும், தேவான்னமும், சீனிசீனம்பரங்களும், நவரத்தினகசிதமான ஆபரணங்களும் அவர்களுக்குண்டாகும். அவ்வுலகத்தில் நதியாகப் பால்பெருக்கெடுத்தோடும். தவள மாளிகைகள், பொன்னிறத்த கட்டில்கள் முதலியவற்றுடன் தாம் விரும்பிய இடங்களிற் சென்று திரும்புவர். புண்ணியகரமான அன்னதானத்தால் இவ்வகைய சிறந்த பதவிகள் கைகூடுவதால் அன்னதானமே விசேஷமாகச் செய்யத்தக்கது. சிராத்தகாலத்தில் சத்பாத்திரனை வேதியனுக்குப் பக்தியோடு அன்னதானஞ் செய்தவன் தனது பிதுர்க்களை அக்ஷயமநன பதவியிலிருத்துவான்.

குளை - சோமசந்தரநாயகரவர்கள்

இயற்றிய

அர்ச்சாதிபம்.

அகண்ட சச்சிதானந்த ஸ்வரூபமாயுள்ள பரவஸ்து ஒன்றுள்ள தெனக் கைக்கொண்டொழுகும் ஆஸ்திகர் பலருள் அந்தப் பரம் பொருளைச் சிலர் நிர்க்குணமாகவும், சிலர் ஸகுணமாகவும், சிலர் சகுண நிர்க்குணமாகவும், சிலர் இவை மூன்றுடன் இவற்றைக் கடந்ததாகவும் அறிந்து விவகரித்து வருகின்றார்கள். இவற்றுள், நாலாவது சொன்ன சித்தாந்தமே எமது சைவசித்தாந்தம். இந்த சித்தாந்தங்கள் நான்கனுள் நிர்க்குணவாதமொன்றே ரூபத்தை அங்கீகரியாதது. எனை மூன்று சித்தாந்தங்களும் முறையே ரூபமாகவும், ரூபா ரூபமாகவும், ரூபம்-அரூபம்-ரூபாரூபம் இம்மூன்றுடன் இவற்றைக் கடந்ததாகவும் அங்கீகரியாநிற்கும். ரூபத்தை அங்கீகரிப்பவர்கள் வைஷ்ணவர்கள். ரூபாரூபத்தை அங்கீகரிப்பவர்கள் வேதாந்திகள். ரூபம்-அரூபம் - ரூபாரூபம்-அதீதம் இவைகளை அங்கீகரிப்பவர்கள் சைவசித்தாந்திகள். கேவலம் அரூபத்தை அங்கீகரிப்பவர்கள் வேதஸம்பந்திகளில் ஒருவருமின்று. இதனால் கேவலம் அரூபவாதிகள் வேதபாஹ்யரென்பது சித்தித்தது. மேற்கூறிய

வைஷ்ணவர்கள் முறையே மத்வராமாதுஜ வித்தாந்திகளாவர். வேதாந்திகள் சங்கரபாஷ்யாநுசாரிகளாவர். சைவசித்தாந்திகள் முறையே நீலகண்ட பண்டிதபாஷ்யாவலம்பகர்களாவர். சங்கரபாஷ்யாநுசாரிகள் விவகார பரமார்த்தமென்னு மிரண்டில் விவகாரத்தில் சிவனையே துரியமூர்த்தியாக வொப்புக்கொண்டமையால், அவருஞ் சைவரேயாவர். அவரது பரமார்த்தத்தை நோக்கியே அவரை வேறு சமயிகளாக யாம் காட்டியதன்றி வேறில்லை. இந்த வியவஸ்தைபால் வைஷ்ணவம் இரண்டு விதமாகவும், சைவம் மூன்று விதமாகவும் பாஷ்யரீதிகளை நோக்கி யாவரும் விவேகிக்க வேண்டியது. இந்த ஐந்து மதங்களைக்காட்டிலும் பாஷ்ய சித்தமான வேறு மதமொன்றுங்கிடையாது. மேல் யாம் கூறிய வுண்மைப்படி இந்த ஐந்து மதஸ்தர்களும்கூடுபத்தை அங்கீகரித்த அடையாளமாக அவ்வர்களுக்கும் ஆத்மார்த்த பரார்த்தபூசைகள் சிறந்திருக்கின்றன. இந்தப்பூசைகள் ஏதாவதொன்றிற் பாவனையாகச் செய்யப்படுமன்றி அந்யதாகூடாது. இப்படியே யாவருஞ் செய்து வருகின்றனர். இதனால், வேதவித்துக்களாவார் பகவதுபாசனையை அர்ச்சாமார்க்கத்திற் செய்யவேண்டுமென்பது இனிது சித்தித்தது.

இவ்வுண்மைகளையறியாத சிலர் மேல் சித்தாந்தங்கள் ஒன்றினுஞ் சேராத (பிரஹ்மசமாஜம்) என்னும் அவாந்தர கல்பிதநாமத்தால் ஒரு கூட்டத்தை ஏற்படுத்திக்கொண்டு கிறிஸ்துசமய ஏற்பாட்டில் சில பாகங்களைத் தழுவி யாம் வைதீகர்கள் என்று பிரஸ்தாபித்துப் பிரவர்த்தித்து வருகின்றார்கள். (பிரமசமாஜமெனப் பேசுமதமெங்கே—உரமுறக்கண்டிங்கே நீயோதல்) எனவும், (எங்கேயவர் மதநூலெக்காலந்தோன்றியது—பங்காருமுன்னோரார் பார்த்தறியாய்—கொங்காரு—நன்மலை வேயந்திட்ட நல்லாசிரியரெவர்) எனவும் போர்த வினாக்களை யோசிக்கின், அவர் பெருமை இனிது விளங்கும். இவர்கள் வேதத்தைக் கரைசண்டவர்களாகத் தங்களை மதித்துக்கொண்டு வேதத்தில் பிரஹ்மத்துக்கு ரூபஞ்சொல்லவில்லை யெனவும், ரூபமில்லாத பிரஹ்மத்தை ரூபமாக விக்கிரகங்களில் வணங்குவது கூடாதெனவும், அர்ச்சைகளை வணங்குவதற்கு வேதத்தில் ஆதரவில்லை யெனவும் பிரசங்கித்து சாமானியர்களை மயக்கி வருகின்றார்கள். சில பத்திரிகைகளையும் வெளியிட்டுச் சந்தோஷிக்கின்றார்கள். ஆகையால், அவர்களுடைய அபிமதத்தைக் கொஞ்

சம் ஈண்டெடுத்துக் காட்டி, அதிலுள்ள தோஷங்களை விளங்கத் தீட்டி, எமது வைதிக சித்தாந்தத்தி னுண்மையை இனிது நாட்டி, ஸாதுக்கள் ஸந்தோஷிக்கும்படி ஸுபோதாம்ருதத்தை யூட்டி உபகரிப்பாம்.

அன்னோர் பயனிலவான பல வீண்விஷயங்களிலெல்லாந் தலை யிட்டுக்கொண்டு விவகரித்து வருகின்றார்களேனும், அவைமுழுதும் யாம் கவனிப்பது அவசியமல்ல. வேதங்களைப் பிரமாணமாகத் தேடி விவகரிக்கும் விஷயத்தைமாத்திரமே யாம் கவனிப்பது அவசியம். (வேதஸமாஜ முதல் விண்ணப்பம்) என்னுஞ் சுவடியிலும் வேறு சில பத்திரிகைகளிலும் அவர்கள் திருப்பித்திருப்பி யெழுதி மகிழ்ந்து கொண்டாடி யுதகரிக்குஞ் சில சுருதிவசனங்களுள், அவைகளையும், அவைகளுக்கு அவர்களெழுதிய வுரைகளையும் ஈண்டு முன்னர்க் காட்டி, அநந்தரம் அவைகளைத்தகைய யோக்யதை யுடையனவென்னு முண்மையையும் பிரகாசப்படுத்துவாம்.

க-வது,—“ததோயதுத்தரதரம் ததருபமநாமயம்” என்னுஞ் சுவேதாசுவதர வாக்கியத்தை உதகரித்து, இதில் (அருபம்-அநாமயம்) என்று பிரஹ்மங் கேட்கப்படுகையால் பிரஹ்மத்துக்கு ரூப மில்லையென்று சாதிக்கின்றார்கள்.

உ - வது,— “அஸப்தமஸ்பர்ஸ மரூப மவ்யயம்” என்னுங் கடோபநிஷத் வாக்கியத்தை உதகரித்து, இதில் (அருபம் - அவ்யயம்) என்று பிரஹ்மங் கேட்கப்படுகையால் பிரஹ்மத்துக்கு ரூப மில்லையென்று சாதிக்கின்றார்கள்.

ங-வது,—“நதத்ரசட்சர்க்கச்சதினவாக்கச்சதி நோமநோவித் மோ நவிஜாநீமோயதை ததனுவிஷ்யாத், அந்யதேவதத்திவிதிதா ததோ அவிதிதாததி, இதிகஸ்ருமபூர்வேஷாம் யேனஸ்ததத்வ்யாச சகூரே”

என்பனவாதியாய் கேகேனோபநிஷத் வாக்கியங்களை உதகரித்து இவைகளில் கண்-வாக்கு-மனசுகளுக்குப் பிரஹ்மம் எட்டாது, கண் முதலியவைகளால் பிரஹ்மம் விளங்காது, பிரஹ்மத்தால் கண்முதலியவை விளங்குகின்றன. எதை இது என்று உபாசிக்கிறார்களோ அது பிரஹ்மமல்ல என்று சொல்லப்படுவதால், அர்ச்சாபிம்பங்கள் ஸ்பஷ்டமாய் விலக்கப்பட்டனவென்று சாதிக்கின்றார்கள்.

ச-வது,—“யதாஹ்யேவைஷ்யேதஸ்மின் அத்ருஸ்யே அநாத் மே” என்னுந் தைத்திரிய வசனத்தை உதகரித்து, இதில் (அத்ரு ஸ்ய - அசரீர) சப்தங்களிருப்பதால் பிரஹ்மம் திரிசியமாகாதது, ரூபமற்றது என்று சாதிக்கின்றார்கள்.

ரு-வது,—“நபர்யகாச்சு க்ரமகாயமவ்ரணம்” என்னும் வாஜச நேய வாக்கியத்தை உதகரித்து, இதில் (அகாயம்) என்று பிரஹ்மம் கேட்கப்படுகையால், அந்தப் பிரஹ்மத்துக்கு எவ்வித சரீரமுங் கிடையாது. என்று சாதிக்கின்றார்கள்.

சு-வது,—“அம்ததம் ப்ரவிஸந்திமே ஸம்பூதி முபாசதே, ததோபூய இவதே தமோயே ஸம்பூத்தியாக்ரதா” என்னும் வாஜ ஸநேயவாக்கியத்தை உதகரித்து, இதில், படைப்பை = விக்கிரகங் களைத் தொழுவோர்கள் கொடிய அந்தகாரத்தை அடைவார்க ளென்று கேட்கப்படுகையால் விக்கிரகாராதனங் கூடாதென்று சாதிக்கின்றார்கள்.

இவ்வாறு அவர்கள் எடுத்துக்காட்டுவதனால், அவர்களுடைய கொள்கை பிரஹ்மம் என்பதொரு பொருளுண்டெனவும், அது ரூபமில்லாதது எனவும், அதை விக்கிரகமாக வணங்குவது கூடா தெனவும் ஏற்படுகின்றது. இனி, அவைகளை முறையே யாம் பரி யாலோசிப்பாம்.

முதல் வசனத்துக்குப் பூர்வபட்சிகள் (அவனைச் சிறந்ததினெல் லாஞ் சிறந்தவனென்றும், ரூபமும், துன்பமு மற்றவனென்றும் அறியவேண்டியது) என்று பொருள் கூறுகின்றனர். அந்த வச னத்தில் (தத்) என்று நபும்ஸகலிங்கமே கேட்கப்படுகின்றது. நம் மவர் அதைப் புல்லிங்கமாகக்கொண்டனர். சுவேதாஸ்வதரம் பஞ்ச ருத்ரங்களி லொன்றாகையால் பூர்வோத்தர ஸம்பந்தங்களை நோக்கி நம்மவர் அவ்வாறு கூறியிருக்கலாம். அப்போது சுவேதாஸ்வதரம் ருத்ரனாகிய புருஷனைப் பிரதிபாதிப்பது என்று அவர்களே கொண் டிருக்கவேண்டும். அங்ஙனம் கொள்ளுங்கால், புருஷரூபமுடைய ருத்ரனை ரூபமற்றவனென்று சாதிக்க முயன்றது தவறு. ருத்ரபத மும், பிரஹ்மபதமும் ஒரேபொருளைச் சுட்டிய பரியாயபதங்க ளென்பதை (ஏகயேவருத்ரோ நத்விதியாயதஸ்தே) எனவும், (ஏகமேவாத்விதியம்ப்ரஹ்மா) எனவும் போந்த சுருதிகளாலறிக. அன்றியும், (சர்வோஹ்யேஷ்ருத்ர) எனவும், (சர்வம் கல்பிதம் ப்ரஹ்மா) எனவும் அநந்தமுன. இதனால் அந்தப் பரமாத்மாவை அது என்றாலும், அவன் என்றாலுந் தோஷமில்லை. அது அது

என்றும், அவன் அவன் என்றும் எண்ணிறந்த சுருதிகள் கோஷிக் கின்றன. நம்மவர் அவன் என்று கூறியபொருள் எமக்கு விரோத மில்லை. அவன் என்பது ருத்ரனாகிய புருஷன் என்று கூறுவதற்கு “புருஷோவைருத்ர” எனவும், “புருஷம் க்ருஷ்ணபிங்களம்” என வும், “தத்புருஷாய வித்மஹே” எனவும், “புராதனேஹம் புரு ஷோஹமீச” எனவும், “தமீஸாநம் புருஷம்” எனவும், “ஸஹஸ்ர ஸ்ரீர்ஷாபுருஷ” எனவும் பல சுருதிகள் சான்றுரைக்கின்றன. இத் யாதி சுருதிபாஹுஸ்யங்களைத் தரிசித்தபிறகும் யாவரோ பிரஹ் மத்துக்கு ரூபமில்லை யென்று வாய்திறப்பார்கள்? ஆயின், அந்த வசனத்தில் (தத்ருபம்) என்று அருபத்தைக்கூறிய தென்னையெனி ன், இந்தக்கிரந்தத்தில் க-வது பக்கத்தில் பிரஹ்மமானது உருவம்- அருவம்-உருவருவம்-அதீதம் என்னுந் தன்மையினது என்று யாம் காட்டினோ மாகையால், அது அருவமாவதிலுந் தோஷமில்லை. (அருவமோ ரூபாரூபமானதோவன்றிநின்ற - வருவமோ வுரைக் குங் கர்த்தாவடிவெனக் குணர்த்திங்கென்னி - லருவமும் ரூபாரூப மானது மன்றிநின்ற - வருவமுமுன்றுஞ் சொன்ன வொருவனுக் குள்வதாமே) எனவும், (சிவனுருவருவுமல்லன்) எனவும், (உருவன் றருவன்று) எனவும், (இன்னதன்மையனென்றறியாச் சிவன்) என வுஞ் சைவநூல்கள் கூறுமுறைமை கண்டுணர்க. சைவநூல்களில் உருவம் - அருவம் - உருவருவம் - அதீதம் என்னும் இவைகளில் எதுவரினும் சைவராயுள்ள பெரியோர்களுக்கு விரோதமுண்டா காது. அப்படியே வேதவேதாந்தங்களிலும் உண்டாகாது. அவற் றினுண்மை தெரிந்தால் யாவருக்குமே உண்டாகாது. அந்த வுண் மையை இடம்வந்துழிவிடப்பாம். இதனால், (தத்ருபம்) என்று காட்டிய வசனத்தால் பிரஹ்மம் அருபமேயென்று சாதிக்கப்பட மாட்டாது.

உ-வது காட்டிய வசனத்தில் அந்தப்பிரஹ்மம் ஸ்ப்த ஸ்பர்ஸ ரூப ரஸ கந்தாதிகளை அடையாதது என்று கூறுவதும் பூர்வபட்சிக ளுக்கு உபகாரஞ்செய்திலது. இந்தவிதிங்கள் மாயையிலுண்டான தத்வபேதங்களாகையால், இவற்றைக் கொண்டிலது பிரஹ்மம் என்ற எமது வித்தாந்தத்துக்கே உபகாரஞ்செய்தது. ஆகையால், (ரூபமற்றும்) என்ற பிரயோகமானது ரூபதன்மாத்திரையையே மறுத்தது. இதனை நம்மவர் (ரூபவிஷயம்) என்று கிரஹித்துப் பிரஹ்மத்துக்கு உருவமில்லையென்று சாதிக்கின்றார்கள். இனியா வது கூர்ந்து யோசிக்கட்டும், (இன்னும் வரும்.)

திருவண்ணாமலை தீபதரிசனச் சரித்திரச் சுருக்கம்.

அகண்டாகார சச்சிதானந்த பரிபூரணசயம்பிரகாசப் பொருளாய் விளங்கும் ஸ்ரீகையபதியானவர் இந்த உலகத்தினுள் ஆங்காங்கிருக்கும் ஆன்மகோடிகளுக்கும்பொருட்டுத் திருக்கோயில் கொண்டிருக்கின்ற பல ஸ்தலங்களுள், ஆளுடைய பிள்ளையாராகிய திருஞானசம்பந்தசுவாமிகள், ஆளுடையவரசுகளாகிய திருநாவுக்கரசுசுவாமிகள், ஆளுடைய நம்பிகளாகிய சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் ஆளுடைய வடிகளாகிய மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் என்னும் இந்நால்வர்க ளருளிச்செய்த தேவார திருவாசகங்களை உடையனவாய்ச் சோணாடு முதலிய தேசங்களில் இன்னஇன்ன நாட்டில் இத்தனை இத்தனை ஸ்தலங்களென்று முன்னோர்கள் ஏற்படுத்தின கிரமப்படியே நடுநாட்டுக் குள்ளிருக்கும் ஸ்தலங்களுள் விசேஷமாகிய திருவண்ணாமலை பென்னுந் திருப்பதியும் ஒன்று.

இது கிருதயுகத்தில் அக்கினிமலையாகவும், திரேதாயுகத்தில் மாணிக்கமலையாகவும், துவாபரயுகத்தில் பொன்மலையாகவும், கலியுகத்தில் கல்மலையாகவும் திருவுருக்கொண்டு, அருணாசலம், சோணாசலம், கௌரிநகரம், தேசநகரம், முத்திரநகரம், ஞானநகரம், சிவலோகம் என்பன வாதியாகப் பல பெயர்களையுடையதாய், சிவபெருமானே கிரிருபமாய் இருக்கப்பெற்றதாய், பார்வதியார் திருவவதாரமானதும், திருக்கண்புதைத்ததும், மகிடாசுர மர்த்தனஞ் செய்ததும், இடப்பாகம் பெற்றதும், சந்திரவம்சத்தனாகிய வச்சிராங்கத பாண்டியன் பேறு பெற்றதும், அக்கினி வம்சத்தனாகிய வல்லாளராஜன் புத்திரசோகந்திர்த்ததும், இந்திரதீர்த்த முதலாகிய அநேக தீர்த்தங்களுள்ளதும், ஆதித்தனுக்குத் தரிசனங்கொடுத்ததும், சூரியவம்சத்தனாகிய பிரதத்வராசனால் அனேககாணிக்கைகள் பெற்றதும், அஷ்டவசுக்கள் பிரமன் முதலானவர்கள் பாவந்தீர்த்ததும், புனகாதிபன் பேறுபெற்றதும், அன்பர்கள் தவம்புரிந்து நற்கதியடையப்பெறுவதும், நினைக்க முத்திதரும் தலமென்றும் புராணத்திற் சொல்லப்படுவதுமாய் ஒப்பற்றதலமாம்.

பரமசிவம் மலையுருவமானதற்குக்காரணம் யாதெனின், ஒரு கற்பத்தில் மகாவிஷ்ணுவும் பிரமதேவனும் தான்தான் பிரமமென்று வாதித்துப்போரிட்டதைத் தீர்க்கும்பொருட்டுச் சிவபெருமான்

அக்கினிமலையாய் அவர்கள் மத்தியில்நின்று கலகத்தைத்தீர்த்தருளி அவர்கள் வேண்டுகோளினால் ஒருசிறிய மலையாயுருக்கொள, அதை க்கண்டபிரமதேவனும் மகாவிஷ்ணுவும் சுவாமியைநோக்கி இம்மலையினுச்சியில் ஒருசோதி எந்நாளுந் தெரியும்படி கிருபை செய்ய வேண்டுமென்று பிரார்த்தித்தார்கள். அதற்குச் சிவபெருமான் அங்ஙனமாகுத வென்றருளினார்.

கார்த்திகைமாதத்தில் வரும் கார்த்திகை நட்சத்திரத்தில் இம் மலையினுச்சியில் ஒரு சோதிகாண்பிப்போம். அச்சோதியைத் தரிசித்தவர்கள் தரித்திரமும் வியாதியும் நீங்கி இஷ்டகாமியங்களைப் பெற்று வாழ்வார்கள். இவையல்லாமல் அரசர்களும் தவசிகளும் தரிசிப்பார்களாகில் இடையூறின்றி வாழ்வார்கள், அன்றியும் இதைத் தொழுதவர்களுக்கும் தரிசித்தவர்களுக்குமே யல்லாமல் அவருடைய கோத்திரத்தில் இருபத்தொரு தலைமுறைக்கும் மோக்ஷங்கொடுப்போம் என்று திருவாய்மலர்ந்தருளினார்.

மேலும் இம்மலை ஜனனமரணமென்னும் வியாதிக்கு மருந்து போல இருப்பதினால் மலைமருந்தென்றும் அழல்வண்ணமாயிருப்பதினால் அருணாசலமென்றும் பெயர் பெறக்கடவது. இந்நாமத்தை ஒருதரம் சொன்னவர்க்குப் பஞ்சாட்சரத்தை மூன்று கோடிதரம் உச்சரித்தபலன் வருமென்று அருளிச்செய்தார்.

அதற்குப்பிரமனும் மகாவிஷ்ணுவும் ஆரந்தமடைந்து சிவபெருமானைப்பார்த்துத் தேவரீர் இவ்வாறு மலைக்கோலமாயிருந்தால் அடியேங்கள் எப்படி பூசை செய்யக் கூடும். ஆகையால் இந்த மலையின் கீழ் ஒரு சிவலிங்கமூர்த்தியா யெழுந்தருளவேண்டுமென்று வேண்டிக்கொண்டார்கள். சிவபெருமான் அப்படியே சிவலிங்கமூர்த்தமாவோ மென்று அந்த மலையினுள்ளே மறைய, உடனே அம்மலையினிடத்தில் சிவலிங்கந்தோன்றியது. அதைக் கண்டு பரமானந்தராய் மயனென்னுந் தேவதச்சனால் ஓராலயங்கட்டுவித்தார்கள், அப்போது அந்த இடத்தில் வளப்பம் பொருந்திய நகரமும் மூன்றாறு தீர்த்தங்களும் உண்டாயின. அல்லாமலும் ஆகாயகங்கை கிணறுகளாகவும், கற்பகவிருட்சங்கள் மரங்களாகவும், வந்திருந்தன. தேவர்களும் ரிஷிகளும் மனிதர்களாக வந்து பிறந்தார்கள். அரம்பாஸ்திரீகள் தாசிகளாகப் பிறந்தார்கள். ஆகையால் எல்லாஸ்தலங்களும் உடலென்றும் அருணாசலஸ்தலம் முக

மென்றும் அதில் சிவபெருமான் கண்ணென்றும் இந்தஸ்தலத்தின் பெருமையை அளவிட்டுச் சொல்லுதற் கருமையென்றும் இரண்டாம் சம்புவாகிய நந்தீசுரர் மார்க்கண்டேயமுனிவருக்கு அநுக் கிரகஞ்செய்தார். அக்காலத்தில் சிவபெருமான் திருவாய்மலர்ந்தருளியபடி அம்மலையின் மேல் கார்த்திகை மாதத்தில் வருகிற கார்த்திகை நட்சத்திரத்தில் சோதி தரிசனமாகிக் கொண்டுவந்த பாவனையாக இப்போதும் அந்த மலையின்மேல் தீபதரிசனமாகின்ற படியால் அத்தினத்தில் இந்திரதீர்த்த முதலாகிய தீர்த்தங்களில் ஸ்நானஞ்செய்து கிரியை வலம் வந்து தங்கள் சத்திக்குத் தக்க படி தர்மங்களையுஞ் செய்து அருணாசலேசுரரைத் தொழுது தீபதரிசனமுஞ் செய்து துதிப்பவர்கள் அளவிலாச் சம்பத்தையும் மோக்ஷத்தையு மடைவார்கள். இதன்றியும்,

(இன்னும் வரும்.)

மோசூர் - முனிசாமிமுதலியார்.

பத்திரிகையின் தாமதம்.

இதுவரையில் நமது வைதிக சைவ அச்சுக்கூட்டத்தை சென்னை பாளையப்பன்வீதியில் 43 வது கதவிலக்கமுள்ள எமதுவீட்டிலேயே வைத்திருந்தோம். அதை இம்மாதமுதல் சென்னை தங்கசாலை வீதியில் 292 வது கதவிலக்கமுள்ள வீட்டில் வைத்திருக்கிறோம். இனி இவ்வீட்டிலேயே இப்பத்திரிகையின் சம்பந்தமான சகல காரியங்களும் நடைபெறும்.

அச்சுக்கூட்டத்தின் இடம் மாறினதற்கு மாஜிஸ்ட்ரேட் அவர்களுடைய அனுமதியை எதிர்பார்த்திருந்தமையால் இம்மாதப் பத்திரிகை வெளிவரச் சிறிது தாமதமாயிற்று.

இ. ஆதிமுலமுதலியார், (ப-ர்.)

சென்னைச் சிவனடியார் திருக்கூட்டத்தின் இலவச வாசகசாலை.
(Free Reading Room.)

சென்னை தங்கசாலைவீதியில் 292 வது கதவிலக்கமுள்ள இவ்வாசகசாலையில் பல தமிழ் நூல்கள் சேகரித்து வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. எவர்களும் காலை 8 மணி முதல் மாலை 5 மணி வரையில் வந்திருந்து தங்களுக்கு விருப்பமான நூல்களை வாசிக்கலாம்.

இ. ஆதிமுலமுதலியார்,

காரியதரிசி.

சிவஞானபோதச் சிற்றுரை விளக்கம்.

இவ்வரியதால் திருக்கயிலாய பரம்புரைத் திருவாவதிதறை ஆதினத்துச் சைவப்பிரசாரகரும் எனது ஆப்த நண்பரும் ஆகிய ஸ்ரீமான் தூத்துக்குடி பொ. முத்தையபிள்ளையவர்களால் இயற்றப் பெற்று அச்சிலேற்றி வெளியிடப்பட்டுள்ளது. சிவஞானபோதம் என்னும் பன்னிரண்டு சூத்திரங்களுடங்கிய பதிதூலாகிய ஞான சாஸ்திரமானது பதி பசு பாசம் என்னும் திரிபதார்த்தங்களினுடைய பொதுவியல்பு சிறப்பியல்பு ஆகிய இருவியல்புகளின் தன்மைகளைத் தேரூது மயங்குவோருக்கு அம்மயக்கம் நீங்குமாறு அவ்வியல்புகளைச் சந்தேக விபரீதமற இனிதுணர்த்து பரகிவத்தினின்றும் கருணையால் எழுந்ததென்பது 'சைவர்கள் யாவருக்கும் ஒப்பமுடிந்த துணிபாம். இந்நூல் வடமொழியிலும் தென்மொழியிலும் உள்ளது. தென்மொழியிலுள்ள சிவஞானபோதத்தை இயற்றியவர் ஸ்ரீ மெய்கண்டதேவர்.)

இச்சிவஞானபோதமானது மற்றச் சமயங்களிலே காணப்படாத அரியபெரிய உண்மை இரகசியங்களைத் தன்னகத்தடக்கி விளங்கலால் இதனினுஞ் சிறந்த நூல் காலத்திரயத்தும் இல்லை யென்பது தாயுமானசுவாமிகள் முதலிய மெஞ்ஞானிகளின் கொள்கை. முப்பொருளின் இயல்புகள் ஐயவிபரீதக் குற்றமின்றி விளங்கவும், அவற்றின் பொருள் ஒருவராலும் பேதிக்க முடியாமலிருக்கவும், சூத்திரங்களுக்குக் கருத்துரையும் மேற்கோளும் ஏதுவும் உதாரணமும் ஆகிய இவற்றை அப்பெரியாரே அருளிச்செய்தனர். அவற்றாலும் நூற்பொருள் தெளிவாய் தெரிந்துகோடல் சத்திரிபாதத் துத்தமர்க்கன்றி ஏனையோருக்கு அரிதாயிருந்தமையால் சூத்திரத்துக்குப் பிண்டப்பொழிப்புரையும் ஸ்ரீ மெய்கண்டதேவரருளிய கருத்துரை முதலிய உரைக்கு உரையும் திருவருட்டோன்றலாகிய மாதவச்சிவஞான சுவாமிகள் அருளிச்செய்தனர். அவ்வுரையே சிவஞானபோதச் சிற்றுரை என வழங்கப்பட்டுவருகின்றது. அவ்வுரையும் திட்பதுட்பஞ்செறிந்த மதுரமான செஞ்சொற்களால் ஆக்கப்பட்டிருப்பினும் காடினனியமான நடைவிரிந்தலால் இலக்கணம் தருக்கம் முதலிய கருவிநூல்களில் பழகினவர்களுக்கல்லது மற்றையோர்க்கு அந்நூற்பொருள் விளங்குவது மிக அருமை. அக்குறையை வகற்றுவா னிரக்கமுற்றுப் பல்காலும், மெய்கண்ட சாஸ்திர ஆராய்ச்சியில் உழைத்த யாவரும் படித்து உய்தற்பொருட்டு ஸ்ரீமான் பொ. முத்தையபிள்ளையவர்கள் தம்முடைய அறிவிற்கு எட்டியவாறு அவ்வுரைக்கு உரையாக விளக்கம் ஒன்று

எனிய நடையில் எழுதி அதற்குச் சிவஞானபோதச் சிற்றுரைவிளக்கம் எனப் பெயரிட்டு வெளிப்படுத்தியுள்ளார்.

அவ்விளக்கத்தில் பல அரியவிஷயங்கள் இலகுவான நடையில் எழுதப்பட்டிருக்கின்றன. அன்றியும் அட்டவணைகளில் ஒவ்வொரு விஷயமும் தெளிவாக விரித்துக் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. அவ்விளக்கத்தை அச்சிலேற்றி வெளிப்படுத்த நூலாசிரியர் எடுத்துக் கொண்ட சிரமம் சைவர்கள் யாவராலும் நன்கு மதிக்கற்பாற்று. அவர் தேக சிரமத்தைச் சிறிதுங் கவனியாது அப்போதைக்கப்போது எடுத்துக்கொண்ட உழைப்பிற்கும் சைவபரிபாலனத்துக்கும் சைவவுகைம் எந்நாளும் நன்றி பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றது. சித்தாந்த சாஸ்திரங்களில் பழகுகின்ற ஒவ்வொரு விவேகியினிடத்தும், விவரிய பெரிய நூல் இருக்கவேண்டியது அத்தியாவசியகமாதலால் அது நன் சைவசமயத்துக்கு ஒரு சேமநிதியென்று யாவராலும் புகழ்ந்து பேச யாதொரு ஐயமுமின்று. இது சத்தியம், சபம், மெய்கண்டநாதன் மிளிர்கழல் வாழ்க.

சோளங்கிபுரம் - சிவஅருணகிரிமுதலியார்.

ஸ்ரீ சந்தாமூர்த்திசுவாமிகளது சரித்திர உண்மையை விளக்கும்

ஆசார்ய பிரபாவம்.

இந்நூல் இதுவரையில் வெளிவராத புதுமாதிரியான நூல். இதில் சந்தாமூர்த்திராயணர் சரித்திரமனைத்தும் தத்துவார்த்த சகிதமாய் எழுதப்பட்டுள்ளது. இந்நூலெங்கும் சைவசித்தாந்த சாஸ்திர உண்மைகளைக் காட்டியிருத்தல் நூலாசிரியரின் ஆசாரியபத்தி, சித்தாந்த சாஸ்திர வாராய்ச்சி, திருத்தொண்டர் புராணவாராய்ச்சி உழைப்பு என்னும் இவைகளை நன்குவிளக்கும். இது ராயல் பதினாறுபக்க அளவினதாய், 432 பக்கங்களோடு உயர்ந்த காகிதத்தில் அச்சிடப்பெற்று காலிகோபைண்டு செய்யப்பட்டுள்ளது. இதின் விலை ரூபா 2-0-0. சைவம் சந்தாதாரர்களுக்கு ரூபா 1-8-0. வேண்டுவோர் எமக்கேனும், சென்னை வேப்பேரி, ரண்டால்ஸ் சாலை 19 வது நெ. வீட்டிலுள்ள ஷ. நூலாசிரியர் வித்வான் கா. ஏ. ஆலாலசந்தரம்பிள்ளை யவர்களுக்கேனும் எழுதி வி. பி. தபால் மூலமாகப் பெற்றுக்கொள்க.

இ. ஆதிபுலமுதலியார், (ப - ர்.)

பித்தவாயு லேக்கியம்.

இதை அவரவர்கள் வயது, சரீரம், நோய், அநுபவம், அநுகூலங்களுக்கு ஏற்றபடி, காலை, அல்லது மாலை, அல்லது காலை மாலையும், அல்லது போஜனத்திற்கு பிறகு, சிறு சிறு கெச்சைக்காயளவு சாப்பிட்டு வந்தால் பித்தவாயு பறந்தோடும். பசிதீபனமும் சரீரபுஷ்டியும் உண்டாம். இதுவே கைண்ட தாதுஷ்டி மருந்துமாம். இதை அநுபவத்தாலறியலாம். இதற்குப் பத்தியில்லை. வின் ரூ. 1-0-0.

வி பி யில் அனுப்பினால் ஒரு டப்பிமுதல் மூன்று டப்பிவரையில் 3 அணு அதிகமாகும்.

இ. கண்ணப்பமுதலியார்,

48, பாளையப்பன்வீதி, எழுகிணறு, சென்னை.

உ
சிவமயம்.
திருச்சிற்றம்பலம்.

சைவம்.

இது
சென்னைச் சிவனடியார் திருக்கூட்டம்
எனப் பெயரிய

சைவ மஹா சபையின்
மாதர்ந்தப் பத்திரிகை.

மலர் 4. காலியுத்திஸ்கார்த்திகை 1918 வருவம்பர் மீ இதழ் 11

உள்ளுறை.	பக்கம்.
சிவஞானபோதம்	241
தக்ஷிணாமூர்த்தத் தத்துவார்த்தம்	243
திருவண்ணாமலை தீபதரிசனச் சரித்திரச் சுருக்கம்	249
சர்வாலய தீபதரிசனச் சரித்திரச் சுருக்கம்	250
ஆதிசைவருல மான்மியம்	252
அர்ச்சாதீபம்	257
ஆபிள் சந்தா	260
சுப்பிரமணிய பரத்துவம்	263

இஃது

திருப்பாதிரிப்புலியூர் ஞானியார்மடர்லயம்
ஸ்ரீஸ்ரீ - சிவசுண்டக மெய்த்ஞான சிவாசாரிய சுவாமிகளுக்குத்
சமர்ப்பிக்கப்பெறுவது.

பத்திரிகாசிரியர்

இருக்கம் - ஆதிமூல முதலியார்.

(Retired Accountant, Military Accts., Department.)

நெ. 43, பாளையப்பன்வீதி, ஏழுகிணறு, சென்னை.

வைதிக சைவ அச்சுக்கூட்டம்.

நெ. 292, தங்கசாலை வீதி, சென்னை.

1918

தபர்ற்செலவு உட்பட வருடச்சந்தா ரூபா ஒன்று.

சென்னைச் சிவனடியார் திருக்கூட்டத்தின் போஷகர்கள்.

ஸ்ரீ மான் யஸ். இரத்தினவேல் செட்டியாரவர்கள்

Dubash, Messrs. Best & Co.

வி. மாசிலாமணிப் பிள்ளையவர்கள், பி. ஏ., பி. எஸ்.

Official Referee, High Court.

ராவ்சாணிப் - பி. மாசிலாமணி முதலியாரவர்கள்

Engineering Contractor.

ராவ்பஹ்தூர் கே. வைத்தியலிங்கம் பிள்ளையவர்கள்

Presidency Post Master.

வி. முத்தையா பிள்ளையவர்கள்

Merchant, Periyanna Moodaly Street, Madras.

ஆர். காசிவிசுவநாத முதலியாரவர்கள்

Snuff & Tobacco Merchant, Madras.

திரு. சபாபதி முதலியாரவர்கள்

Retired Sub-Engineer, Mint Street.

C. தருமலிங்கமுதலியாரவர்கள்

Contractor, Mint Street, Madras.

விளம்பரம்.

அடுத்த வருடத்து ஜனவரிமாதப் பத்திரிகையும்
ஆயுள் சந்தாவும்.

இவற்றைப் பற்றி இதனுள் பிரசுரித்திருத்தலை
அன்பார்கள் கவனிப்பது அவசியம்.

இ. ஆ.

ஸ்ரீ சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகளது சரித்திர உண்மையை விளக்குந்

ஆசார்ய பிரபாவம்.

இந்நூல் இதுவரையில் வெளிவராத புதுமாதிரியான நூல். இதில்
சுந்தரமூர்த்திராயனார் சரித்திரமனைத்தும் தத்துவார்த்த சகிதமாய் எழு
தப்பட்டுள்ளது. இந்நூலெங்கும் சைவசித்தாந்த சாஸ்திர உண்மைகளைக்
காட்டியிருத்தல் நூலாசிரியரின் ஆசாரியபத்தி, சித்தாந்த சாஸ்திர
பாராய்ச்சி, திருத்தொண்டர் புராணவாராய்ச்சி உழைப்பு என்னும்
இவைகளை நன்குவிளக்கும். இது ராயல் பதினாறுபக்க அளவினதாய்,
432 பக்கங்களோடு உயர்ந்த காதிதத்தில் அச்சிடப்பெற்று காலிகோ
பைண்டு செய்யப்பட்டுள்ளது. இதின் விலை ரூபா 2-0-0. சைவம் சந்தா
தாரர்களுக்கு ரூபா 1-8-0. வேண்டுவோர் எமக்கேனும், சென்னை
வேப்பேரி, ரண்டால்ஸ் சாலை 19 வது நெ. வீட்டிலுள்ள ஷா நூலாசிரி
யர் வித்வான் கா. ஏ. ஆலாலசுந்தரம்பிள்ளை யவர்களுக்கேனும் எழுதி
வி. பி. தபால் மூலமாகப் பெற்றுக்கொள்க.

இ. ஆதிமுலமுதலியார், (ப - ர்.)

சிவமயம்.
திருச்சிற்றம்பலம்.

சைவம்.

மலர் 4. காலபுத்திஸூகார்த்திகை 1918 ஸ்வம்மபர்மீ இதழ் 11

விநாயகர் துதி.

மாவேலையால் மதை யடக்கித்தன்னுண் மண்டிலக மண்டமெலாம் வளர்த்துதானோர், காவேயின் முன்னுதித்த வரசிற்றேன்றிக் கடம்புபுனை குருந்தினுக்குத் துணையதாகித், தாவேதந் தலைகாண்டற் கரியதாகித் துன்பமுறு பிறவியெனுந் துகள்சேர்வெய்யி, லாவேனைத் தன்னடியா நிழலிற்சேர்த்த வத்திதனைப் பத்திசெய்து முத்திசேர்வாம்.

(இ-ள்.) பெரிய சமுத்திரத்திலுண்டாகிய ஆலகால்விஷத்தைத் தன் கண்டத்துக்குள்ளடக்கி, உலகங்கள் பலநெருங்கிய அண்டங்க ளெங்கும் வியாபித்து முற்காலத்தில் ஒரு மூங்கிற் புதரில் தோன் றிய இறைவனிடத்தில் திருவவதாரமாகி, கடப்பம் பூமலையணிந்த முருகக்கடவுளுக்குச் சகோதரராகி, கிரீமலமான வேதங்களா லுந் திருமுடியைக் காணுதற்கரியதாய், துன்பமே மிகுந்துள்ள பிறவியாகிய சூற்றம் பொருந்திய வெய்யிலில் அகப்பட்டுத் தவிக் கும் அடியேனைத் தன் திருவடியாகிய நிழலில் சேர்த்த யானைமுகத் தையுடைய விநாயகக் கடவுளைப் பத்தியோடு வணங்கி முத்தியிற் சேர்வாம்.—எ-று.

அத்தி யென்னும் மரப்பெயருக்கேற்ப மா, வேல், ஆலம், வேய், அரசு, கடம்பு, குருந்து என்னும் மரப்பெயர்கள் வருணிக் கப்பட்டன. (இது கந்தபுராணச் சுருக்கச்செய்யுள்.)

சிவஞானபோதம்.

ஆருஞ் சூத்திரம்—இரண்டாமதிகாணம்.

(219-வது பக்கத்தொடர்ச்சி.)

உதாரண வெண்பா.

உணர்ப வசத்தாத லொன்றுணரா தோன்றை
யுணருந் தானுணரா யாயி—னுண்குமுனிற்
ருனிரண்டா மெய்கண்டான் றன்ன லுணர்தலாற்
ருனிரண்டாய்க் காணன் றமி.

(இ-ள்.) உணர்ப அசத்து = (நின்னால்) அறிவனவாய் சுருவி
களெல்லாம் (நான்காரு சூத்திரத்திற் கூறியவாறு) அசத்தாம்.

(அசத்தெனவே அசித்தாதலும் பெறப்பட்டது). ஆதல்=ஆதலால்—ஒன்று ஒன்றை உணராதது=(அவற்றுள்) ஒரு கருவியும் ஒன்றாகிய முதற்பொருளை யறியமாட்டாது-(அஃதாவது பதிப்பொருள் பாசஞானத்தால் அறியப்படாதது என்பதாம்)—உணரும் நீதான் உணராய்=அக்கருவிகளால் அறிகின்ற நீதானும் அம்முதற்பொருளை யறியமாட்டாய். (அஃதாவது பதிப்பொருள் பாசஞானத்தாலும் அறியப்படாதது என்பதாம்).—ஆயின்=நீ ஆய்ந்தறிவையாயின்—உணரும் உனின் இரண்டிலும்=உணர்கின்ற நின்னின் வேறும். (அஃதாவது உன்னால் கருவிகளைக் கொண்டு அறியப்படும் பொருள்கள் உனக்கு வேறுதல்போல முதற்பொருளும் உனக்கு வேறும்)—மெய்கண்டான்=(உயிர்க்கு அறிவுவிளங்கும்) உண்மையை அறிந்தோன்—தன்னால் உணர்தலால்=தன் அறிவு அச்சிவத்தினருளின் அடங்கி அதுவாய்நின்ற அதனாலே அதனையறியுமாதலால்—தமிழ்=அத்தனி முதற்பொருளை—இரண்டாய் காணான்=(ஏனைப்பொருள்களை அறியுமாறுபோல்) வேறாய்நின்று அறியமாட்டான்.

உணர்ப்=உணர்வன. ஒன்று=ஒன்றும். உன்னின் என்பது உனின் எனநின்றது புறநடை. தமிழ்=தமியை. தான் அசை.

இவ்வெண்பாவினாற் போந்த பொருள்--“அறிந்த பொருளைப் பின் வேறுவழியாய் அறிதலுங் கூடும். (எங்ஙனமெனில் ஸ்பரிசு உணர்ச்சியால் அறிந்த பொருளை ரூப உணர்ச்சியாலும் அதாவது கண்ணினாலும் அறியலாம்.) அதுபோல் முன்னே பாசஞானத்தாலும் பாசஞானத்தாலும் அறிந்த முதற் பொருளையே பின்னர் பதிஞானத்தால் உயிர் அறியும். ஆதலால் முதற்பொருள் பாசஞான பாசஞானங்களுக்கு எட்டாதது என்றல் பொருந்தாது” என்று கூறும் நையாயிகரை மறுத்து, பதிப்பொருள் பாச பாசஞானங்களால் அறியப்பட்டின், அவ்விரண்டு ஞானங்களினால் அறியப்படும் குடம்படம் முதலியவை உயிரின்வேறுதல்போல், முதற்பொருளும் உயிரின் வேறும். வேறாகும் பொருள்கள் அஞ்ஞானத்தா லுண்டாகும் சுக துக்கங்களையுண்டாக்குமே யன்றி அஞ்ஞானத்தினின்றும் நீங்கிய பேரின்பத்தைத் தரா. ஆதலால் ஆன்மா அறியும் உண்மையை உணர்ந்தோன் (முதற்பொருள் ஏனை உலகப்பொருள்கள்போல அசத்தல்லாத தனிமுதற்பொருளாகையால்,) அதனை யறியுங்கால் தன் அறிவு அதன்கண் அடங்கி அதுவாய்நின்று அதனாலே அதனை

யறிவன். ஏனைய பொருள்களைப்போல் வேறாய்நின்றறிவானல்லன் என்று கூறி முதற்பொருள் வாக்குமனத்தீதமாய் நின்றே கோசர மாமென வலியுறுத்தப்பட்டது.

கீழ்வருஞ் செய்யுட்கள் இவ்வுதாரண வெண்பாவின் கருத்தை விளக்குவனவாம்:—

திருந்தாண்டகம்.

மைப்படிந்த கண்ணாளுந்தானுங் கச்சிமயானத்தான் வார்சடையா னென்னினல்லா, னொப்புடையனல்ல னொருவனல்ல னோருநானல்ல னொருவமனில்லி, யப்படியு மந்நிறமு மவ்வண்ணமு மவனருளே கண்ணாகக் காணினல்லா, லிப்படிய னிந்நிறத்த னிவ்வண்ணத்த னிவனிறைவ னென்றெழுதிக் காட்டொனாதே.

திருவாசகம்.

இன்றெனக்கருளி யிருள்கடிந்துள்ளத் தேழுகின் றனாயிறேபோன்று, நின்றநின்றன்மை நினைப்பறநினைந்தே னீயலாற்பிறிது மந்நின்மை, சென்றுசென்றணுவாய்த் தேய்த்துதேய்க்தொன்றூந் திருப்பெருந்துறை யுறைசிவனே, யொன்றுநீயல்லையன்றி யொன்றில்லை யாருன்னையறியகிந் பாரே.

உண்டொ ரொண்பொரு ளென்றுணர் வாரக்கெலாம்
பெண்டி ராணலி யென்றறி யொண்கிலே
தொண்டனேற் குள்ள வாவந்து தோன்றினுப்
கண்டுங் கண்டிலே னென்னகண் மாயமே.

தாயுமானகவாம்கள் பாடல்.

அருளா லெவையும் பாரென்றான்—அத்தை, யறியாதே சுட்டி யென் அறிவாலே பார்த்தேன்—இருளான பொருள் கண்ட தல்லால்—கண்ட வெண்ணியுங் கண்டில னென்னேடி தோழி—சங்கர சங்கர சம்பு.

தகஷிணமூர்த்தத் தத்துவார்த்தம்.

கல்லாலின் புடையமர்ந்து நான்மறையா றங்கமுதற் கற்றகேள்வி வல்லார்கன் நால்வருக்கும் வாக்கிறத்த பூரணமாய் மறைக்கப்பாலாய் எல்லாமாய் அல்லதுமாய் இருந்ததனை யிருந்தபடி யிருந்துகாட்டிச் சொல்லாமற் சொன்னவரை நினையாமல் நினைந்துபவத் தொடக்கை வெல் வாம்.

இது பரஞ்சோதி முனிவர் அருளிய திருநினை யாடற்புராணத் திதுள்ளது.

(இதன் பொருள்.) சீவபெருமான் கல்லால் நீழலின் கண்ணே தென்முகமாக எழுந்தருளியிருந்து, நான்கு வேதங்களையும், ஆறு அங்கங்களையும், வேதாந்தங்களையும் நன்கு அறிந்த வல்லவர்களாகிய சனகாதி நால்வருக்கும், வேதவேதாந்தங்களினால் தம்மையுந்தலைவனையும் சந்தேக விபரீதமற உணரமாட்டாது மயங்கின மயக்கம் நீங்குதற் பொருட்டு, வாக்கினால் இத்தன்மைத்தென்று சொல்லக்கூடாத பூரணமாயும், வேதங்களினால் அறுதியிட்டுக் கூறமுடியாததாயும், உயிர்ப்பொருள் உயிரில் பொருளாகிய எல்லாம் தன்னையின்றித் தனித்து நில்லாமையால் அவையாவும் தானாகியும், ஆயினும், அவற்றுள் உயிர்போலப் பிறந்திறந் துழலுதலும், உயிரில் பொருள்போலத் தோன்றின் றழிதலும் இல்லாமையால் அப்பொருள்களுக்கு வேறாயும் இருந்த தனது சொருபத்தை இருந்தவாறே திருமேனிகொண்டருளிய முறைமையில் வைத்துக்காட்டி, அவ்வுண்மையை, வாக்காற் சொல்லாது அறிவுக்கறிவாய் நின்று அருளால் அறிவித்தனர். இப்பேருபகாரம் புரிந்த தகூறினாமுர்த்தியை, நாம் ஆராய்ச்சி அறிவாகிய மனத்தால் நினையாது அதுபவ அறிவால் அறிந்து பிறந்திறந் துழலுந் துன்பத்தை வெல்வாம் என்றவாறு.

நான்மறையாறங்கமுதல் என்றதனால் வேதாந்தமும் உடன் கொள்ளப்படும்.

கேள்விவல்லார்கள் என்றதனால் கேட்டும் மலைவு நீங்காமை பெறப்படும்.

இருந்து காட்டி யென்று இங்கே பொதுப்படக் கூறினாரேனும், எவ்வாறிருந்து காட்டினாரென்பதை வேதத்துக்குப் பொருளாணிச்செய்த படலத்திற் கூறுகின்றார். அது வருமாறு:—

“சீதளப்பனிக்குமேனியும் பனிக்குச் செழுமலை பதித்ததுப் பன்ன, பாதமுஞ் செவ்வாய் மலருமுகக் கண்ணும் பங்கயச் செங்கா நான்கும், வேதபுத் தகமும் அமுதகும் பமுந்தன் விழிமணி வடமு மெய்கு ஞான, போதமுத் திரையுந் தரித்ததோர் தனிமைப்போ தன்முன் றுழந்தெழுந் தேத்தா.” என்பது.

இதனால் முயலகளை மிதித்த திருவடியொன்றும், வீராசனமான் மற்றொரு திருவடியும், வலப்பக்கத்திலுள்ள ஒரு திருக்கரத்தில் சின்முத்திரையும், மற்றொரு திருக்கரத்தில் உருத்திராக்கமணிவடமும், இடப்பக்கத்திலுள்ள ஒரு திருக்கரத்தில் அமுதகும்பமும், மற்றொரு திருக்கரத்தில் சிவஞானபோத புத்தகமும் துலங்க எழுந்தருளி இருந்தாரென்றவாறாயிற்று.

இவ்வாறு கொண்டருளிய திருமேனிப் பாங்கின் தத்துவார்த்தமாகிய உண்மைப் பொருள் வருமாறு:—

சின்முத்திரை:— கரத்திலுள்ள ஐந்து விரல்களுள், நடுவிரல் முதலாகப் பின் மூன்று விரல்களை வேறுபிரித்து, சுட்டுவிரலைப் பெருவிரல் அடிப்பாகத்தில் அடங்கும்படி மடக்கி வைத்தலாம்.

பெருவிரல் ஏனைய நான்கு விரல்களோடுங் கூடித் தனித்தனி ஒவ்வொரு விரலையும் பொருந்துதற்கு உரிமையுடையதாயும் அவற்றின் வேறுமாயும் இருத்தலால் அது எல்லாமாயும் அல்லதுமாயும் நின்ற பதியைக் குறிக்கும்.

சுட்டுவிரல், பெருவிரலை உள்ளடக்கியும் நடுவிரலுக்கு உள்ளடங்கியும் இருத்தலால், அது ஆணவமலத்தி னுள்ளடங்கிப் பதியைக் கீழ்ப்படுத்திப் பசுபோதமாய் நிற்கும் உயிரைக் குறிக்கும்.

நடுவிரல், பெருவிரலோடு பிரிப்பின்றி நிற்கும் சுட்டுவிரலைத் தன்னுள் அடக்கி நின்றலால், அது பதியோடு பிரிப்பின்றி நிற்கும் உயிரைத் தன்னுள் அடக்கி வைத்திருக்கும் ஆணவ மலத்தைக் குறிக்கும்.

அணிவிரல், நடுவிரலுக்குட்பட்டு இருத்தலால், அது ஆணவ மலச் சேட்டையால் அனாதியே உண்டான விருப்பு வெறுப்பென்னும் மூலகன்மத்தைக் குறிக்கும். மூலகன்மத்தைப்பற்றிச் சிவஞானசித்தியாருரையில் “கன்மமு மூலங்காட்டி” என்றவிடத்து விரித்துக் கூறியிருக்கின்றும். அவ்விடத்துக்காண்க.

கடைவிரல், அணிவிரலுக்கு உட்பட்டும் முற்பட்டும் இருத்தலால், அது விருப்பு வெறுப்புக்கு உட்பட்டும் முற்பட்டும் விளங்கும் மாயா காரியங்களைக் குறிக்கும்.

ஆகவே, ஆணவம் சன்மம் மாயைபென்னு மும்மலங்களும் நீங்க, உயிர் சிவபெருமான் திருவடி வியாபகத்துள் இரண்டறக் கலந்து நின்றலை உணர்த்துவது சின்முத்திரையென அறிக.

அழுதகுடம்பம்:—மலநீக்கமும், திருவடி அடைதலாகிய சிவப் பேறும் என்னும் பயன் இரண்டும் வாய்ப்பதற்குச் சாதனம் சிவ ஞான மென்பதை உணர்த்துவது.

உருத்திராக்கமணிவடம்:—பாசஞான பசுஞானங்களில் நின் றும் நீங்கிச் சிவஞானத்தில் பயிலுங்காலத்தும் பழைய பழக்கவாச னையால் பாசக்கூட்டங்களைப்பற்றநேரும். நேருங்கால் அவற்றிற் செல்லாது சிவஞானத்தில் நிலைத்தற்பொருட்டுத் திருஐந்தெழுத் தைக் கணிக்குவேண்டுமென்பதை உணர்த்துவது.

முயலகனை மிதித்த திருவடி:—சிவப்பேறுபெற்ற சிவஞானிகள் தேகமுள்ள அளவும் ஜீவன்முத்தராய் வாழ்வர்; வாழுங்காலத்து அற்றம் பார்த்து ஆணவமலம் தலையெடுக்கா வண்ணம் அதனை அமிழ்த்துதற்குரிய சாதனஞ்செய்து வரல்வேண்டு மென்பதையும் வருவரென்பதையும் உணர்த்துவது.

வீராசனம்:—ஜீவன்முத்தர் மலநீக்கத்திற்குரிய சாதனம் செய்துவருதலோடு மலநீங்கிய சிவனடியார்களோடு சிநேகம் செய் தல் வேண்டுமென்பதையும், சிவபத்தரல்லாதாரோடு இணங்காது வீரமாய் இருக்கவேண்டுமென்பதையும் உணர்த்துவது. எவ்வா றெனின், முயலகனை மிதித்த திருவடியோடு மற்றொரு திருவடி சேர்ந்திருத்தல் மலநீங்கிய சிவபத்தர்களோடு சிநேகமாயிருத்தலை யும், வீராசனம் சிவபத்தரல்லாதாரைப் பொருட்படுத்தாமையினை யும் குறிக்குமாற்றால் என்க. சிவபத்தரோடு சேர்ந்தோர் அல்லா தாரைப் பொருட்படுத்தாரென்பதை “ஈசன்பல் கணத்தெண்ணப் பட்டுச், சிறுமான் ஏர்கி தன் சேவடிச் சீழ்ச்சென்றங், சிறுமாந் திருப்பன் கொலோ” என்ற திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் திருவாக் கும் வலியுறுத்தும்.

சிவஞானபோதம்:—மூன்று திருக்கரங்களினாலும் இரண்டு திருவடிகளினாலும் உணர்த்திய உண்மைப்பொருளை இனிது விளக் குவது. வேதபுத்தகம் என்பது சிவஞானபோதமாகுமோ எனின்,

ஆகும். எவ்வாறெனின், கூறுதும். வேதம் என்பது அறிதற் கருவியாயுள்ளது. அது எந்த எந்தச் சமயத்தில் யார் யாருக்கு எதனை எதனை அறிவிக்கவேண்டுமோ அவற்றை அறிவிப்பதாகும். இங்கே சனகாதிமுனிவர்கள் வேதவேதாந்தங்களை உணர்ந்தும் மலைவு நீங்காமையால் அவர்களுடைய மலைவை நீக்கும் தகுதியுடையதாய் இருத்தல்வேண்டும். அன்றியும் ஒரு ரியாயாதிபதி சிவின், கிரிமிநல் என்ற இரண்டு கோர்ட்டையும் நடத்துதற்கு உரிமையுடையவராயிருந்து, சிவில்கோர்ட்டை நடத்துங்கால் அதற்குரிய சட்டப்புத்தகத்தையும், கிரிமிநல் கோர்ட்டை நடத்துங்கால் அதற்குரிய சட்டப் புத்தகத்தையும் தன் பக்கத்தில் வைத்திருப்பது முறைமை; அவ்வாறே மூன்று திருக்கரங்களினாலும் இரண்டு திருவடிகளினாலும் உணர்த்தப்படும் விஷயங்கள் அடங்கிய புத்தகமே அது சமயம் தமது திருக்கரத்தில் இருத்தல் வேண்டும். மலைவு நீங்குதற்பொருட்டு வைத்திருக்குங் காரணத்தினாலும், விஷயங்களை அடக்கி வைத்திருக்குங் காரணத்தினாலும், வேதபுத்தகமென்பது சிவஞானபோதமே என்க. விஷயங்கள் அடங்கி யிருத்தல் எவ்வாறெனின்:—

சிவஞானபோதம் பன்னிருசூத்திரங்களை யுடையது. அவற்றுள் முன் ஆறு சூத்திரம் பொது அதிகாரம். பின் ஆறு சூத்திரம் சிறப்பதிகாரம். இது சாதன இயல் பயனியல் என இரண்டியல்களையுடையது. இதன் விரிவெல்லாம் சிவஞானபோதச் சிற்றுரை விளக்கத்துட் கூறியிருக்கின்றும் அவ்விடத்துக்காண்க. இவ்விடத்துவேண்டும் பொருளைமட்டும் கூறுதும். ஏழாஞ்சூத்திரம் அதிகாரி இயல்பு கூறுதலின், சனகாதிமுனிவர்களைக் குறிக்கும். எட்டாஞ் சூத்திரம் சிவபெருமான் குருவடிவாய் வந்து அனுக்கிரகித்தல் கூறுதலின், தக்ஷிணமூர்த்தியைக் குறிக்கும். ஒன்பதாஞ் சூத்திரம் சிவஞானத்தை அனுட்டிக்கு முறையும், திருவைந்தெழுத்தைக் கணிக்குமுறையும் கூறுதலின், அமுதகும்பத்தையும் உருத்திராக்கமணிவடத்தையும் குறிக்கும். பத்தாஞ் சூத்திரம் மும்மல நீக்கம் கூறுதலின், சின்முத்திரையில் மூன்று விரல்களின் நீக்கத்தைக் குறிக்கும். பதினொராஞ் சூத்திரம் சிவபெருமான் திருவடி அடைதலாகிய சிவப்பேறு கூறுதலின், சின்முத்திரையில் பெருவிரலின் அடிப்பாகத்தில் சுட்டுவிரல் மடங்கிநின்றலைக் குறிக்கும். பன்னிரண்டாஞ் சூத்திரம் சிவன் முத்தர் மலநீக்கஞ் செய்தலும் சிவ

னடியாரோ டிணங்குதலும் திருவேடத்தையும் சிவாலயத்தையும் சிவனெனவே கண்டு வழிபடுதலும் கூறுதலின், முயலகளை மிதித்த திருவடியினையும் வீராசனமாய் அமர்ந்த திருவடியினையும் குறிக்கும், வீராசனத்தால் இனம் பற்றித் திருவேடத்தையும் சிவாலயத்தையும் வழிபடுதல் கொள்ளப்படும். இவ்வாறு திருக்கரங்குளினாலும் திருவடிகுளினாலும் உணர்த்தப்படும் உண்மைப்பொருள்களைச் சிவஞானபோதமேயன்றி வேறெந்த நூல்களும் ஒருசேரத் தொகுத்துணர்த்துவதில்லையென்க.

கல்லால் நீழல்:— சாதனஞ் செய்யுங்காலத்தும் சிவானுபவம் கைவரப்பெற்று ஜீவன் முத்தராய் வாழுங்காலத்தும் மனத்திற்கும் சரீரத்திற்கும் விருப்பு வெறுப்பு முதலிய வெப்பந்தருகின்ற இராசத தாமதகுணங்களைச் சாராது சாந்தத்தைத் தரும் சத்துவகுணத்தைச் சார்ந்திருக்க வேண்டுமென்பதை உணர்த்துவது.

தென்முகம்:— அகோரமுகமாகும். அகோரமென்பது கோர மின்மையைக் குறித்து அனுக்கிரகத்தை உணர்த்துவது.

முடிவுரை.

தக்ஷிணமூர்த்தியாய் கல்லால் நீழலின்கண் சிவபெருமான் எழுந்தருளியிருந்த திருமேனிப் பாங்கின் உண்மைப்பொருள் இது வென உணர்த்துவதே இவ்வியாசத்தின் கருத்தென்பதூஉம், சின் முத்திரை அமர்ந்த திருக்கரம் எல்லாமாயும் அல்லதாமாயும் நிற்கும் தனது உண்மையிலேயும், அம்முத்திரை மலரீக்கமும் சிவப்பேறு மாகிய பயனையும் உணர்த்துமென்பதூஉம், அமுதகும்பம் சிவஞானத்தையும், உருத்திராக்க மணிவடம் திருவைந்தெழுத்துக் கணிக்கவேண்டுமென்பதையும், முயலகளை மிதித்த திருவடியும் வீராசனமாய் அமர்ந்திருக்குந் திருவடியும் சீவன் முத்தர் இயல்பையும் குறிக்கு மென்பதூஉம், சிவஞானபோதம் மூன்று திருக்கரங்குளினாலும் இரண்டு திருவடியினாலும் உணர்த்திய பொருளை விளக்குமென்பதூஉம், கல்லால் நீழலும் தென்முகமும், சாந்தத்திற்குச் சாதனத்தையும் அனுக்கிரகத்தையும் உணர்த்துமென்பதூஉம் பிறவுமாம்.

பொ. முத்தையபிள்ளை,

தூத்துக்குடி.

திருவண்ணாமலை திபதரிசனச் சரித்திரச் சுருக்கம்.

(240 - வது பக்கத் தொடர்ச்சி.)

ஆதிவாரத்தில் இந்த மலையை வலஞ்செய்பவர்கள் சூரியமண்டலத்தைப் பிளந்து சிவபதத்தைத் தமக்கு இடமாகச் சேர்த்துக் கொள்வார்கள்.

சோமவாரத்தில் வலம் வந்தவர்கள் தேவேந்திரனைப்போல ஏழலகத்தையும் ஆண்டு சிவசாரூப்பியத்தை அடைவார்கள்.

மங்கலவாரத்தில் வலஞ்செய்பவர்கள் தங்கள் கட்டணையும் தரித்திரத்தையும் சங்கிலித்தொடர்போல் வருகின்ற எழுபிறப்பையும் நீக்குவார்கள்.

புதவாரத்தில் பிரதட்சிணஞ் செய்வோர்கள் நாலுவேதங்களையும் ஆறுசாஸ்திரங்களையும் அறுபத்துநான்கு கலைகளையும் தெளிந்து தேவர்களாய் பின் முத்தியை அடைவார்கள்.

சூருவாரத்தில் வலம் வந்தவர்கள் திரிமூர்த்திகளும் புகழ்த் தேவர்களுக்கும் முனிவர்களுக்கு மேலாவார்கள்.

சுக்ரவாரத்தில் வலஞ்செய்தவர்கள் விஷ்ணுபதத்திற் சேர்வார்கள்.

சனிவாரவதயத்தில் வலம்வந்தவர்களுக்கு நவக்கிரகங்களும் பதினேராமிடத்தின் நற்பலனைக் கொடுக்கும். சிவந்சியிலும் வருஷப்பிறப்பிலும் ஐப்பசிமுதலாகிய மூன்று மாதங்களிலும் வலம்வந்தவர்களுக்கு மேற்சொன்ன பலன்களிலும் அதிகமான பலன் சித்திக்கும்.

உருவந்தெரியாமல் சித்தரும் தேவரும் இத்திருமலையைவலஞ் செய்வதால் மற்றவர்கள் கிரிப்பிரதட்சிணஞ் செய்யும்போது, வாகனத்தின்மேலேறிக்கொண்டு வராமலும், போர்வை போர்த்துக் கொள்ளாமலும், குடைபிடித்துக்கொள்ளாமலும், தாம்பூலம் தரிக் காமலும், வேறொருசிந்தனையில்லாமலும், மனத்தினால் வந்தனஞ் செய்து அருணாசலேசுவரையே சிந்தித்துக்கொண்டு மிகுந்த பயபக்தியுள்ளவர்களாய் நடைகொள்ள வேண்டுமென்றும், அந்தநாளில் விரதமிருந்து சிவதரிசனஞ் செய்து ஆலயத்திற் போகின்றவர்கள் அவ்விடத்திலிருக்கும் ஆதிசைவாசாரியர்களைக்கொண்டு வில்வார்ச்சனை முதலியவைகளைச் செய்வித்தால் தங்கள் கையினிற் செய்த பேறுகிடைக்குமென்றும் பிரமதேவர் சனகரிஷிக்குச் சொன்னார்.

சர்வாலய

தீபதரிசனச் சரித்திரச் சுருக்கம்.

ஸ்ரீகைலாயத்தில் உலகமாதாவாகிய பார்வதியாரோடு சிவ பெருமான் எழுந்தருளியிருக்கும்போது அவ்விடத்தில் ஏற்றியிருந்த நெய்த்தீபங்களில் ஒருதீபம் அணைந்துபோகின்ற தருணத்தில் ஒரு எலியானது அதிலிருந்த நெய்யை உண்ணப்போனபோது அவ்வெலியின் முகமானது அணைந்துபோகிற வர்த்தியைத் தூண்டியமாத் திரத்தில் பிரகாசம் அதிகப்பட்டது. அதற்குச் சிவபெருமான் கிருபைகூர்ந்து அவ்வெலியானது மாபலிச்சக்கிரவர்த்தியாயிருந்து பூமியில் பிறந்து சகல ஐசுவரியத்தையும் அதுபவித்திருக்க வருண்கரந்தனர். அச்சக்கிரவர்த்தியார் ஒருநாள் சிவதரிசனத்துக்குப்போக எத்தனித்துத் தன் இராசசின்னமுதலிய சகல ஆடம்பர விபவத்துடன் சிவாலயத்திற்குட் பிரவேசித்துப் பிரதக்ஷணம் வருகையில் அவ்விடத்தில் ஏற்றியிருந்த தீபநெய்யின் ஒரு துளி அவர் தேகத்தில் அவருக்கும் தெரியாமல் ஒழுகினது. அதனால் அந்தச் சக்ரவர்த்தியின் தேகமுழுமையும் இரணங்கண்டு வெகுகாலம் வருத்தப்பட்டுக்கொண்டிருக்கும்போது ஒருநாள் சிவபெருமான் கிருபைகூர்ந்து சக்ரவர்த்தியே நீ அகங்காரியாகையால் இத்தீங்கு நம்மாலுனக்குண்டாயிற்று. நீ இன்றுமுதல் நெய் முதலிய பொருள்களால் ஆலயங்களுக்குத் தீபமேற்றுவையானால் இந்த விரணந்தீர்ந்து சாயுச்சியபதங்கிடைக்குமென்று அசரீரியாய்த்திருவுளம் பற்றியதைக் கேள்வியுற்ற சக்ரவர்த்தி ஆனந்தமடைந்து அந்தக்கட்டளையின்படியே அன்றுமுதல் சிவாலயங்களிலும் மற்ற இருள்கூழ்ந்த ஆரணியங்களிலும் தீபம் ஏற்றிக்கொண்டு வருங்காலங்களில் ஒருநாள் ஸ்ரீகைலாயபதியாகிய சிவபெருமான் திருவுளமிரங்கிக் கார்த்திகைமாதம் பூர்வபக்ஷம் கார்த்திகை நக்ஷத்திரத்தில் தேசோமயமா யெழுந்தருளி அச்சக்கிரவர்த்திக்குச் சாயுச்சியபதமளித்தருளினர்.

அக்காலத்தில் சிவதரிசனத்துக்கு வந்திருந்த தேவர்களெல்லாம் அந்தச் சோதியைக்கண்டு பயந்து துதிசெய்து சுவாமியினுடைய உஷ்ணத் தணியும் பொருட்டுப் பொரியவல் நிவேதனம் பண்ணினார்கள். இவ்வாறு கைலாயபதியாகிய சிவபெருமான் மாபலிச்சக்ரவர்த்திக்குச் சோதிசொருபமாகத் தரிசனம் கொடுத்த காரணமாகச் சிவாலயங்கடோறும் கார்த்திகைமாதம் பூர்வபக்ஷம்

கார்த்திகை நக்ஷத்திரத்தில் தீபம்வைக்கவும் சுட்கப்பனை (சொக்க பாளை) கட்டவும் ஆயின.

கார்த்திகை நக்ஷத்திரத்துக்கு முன்னாள் பரணி நக்ஷத்திரஞ் சாயங்காலை அதிவாசதீபத்தில் அக்கினிகாரிய முதலியவைகளின் மூலமாய் மகாலிங்கமூர்த்தியை ஆவாகனம்பண்ணி அந்தத்தீபத் தைச் சுவாமி சந்நிதானத்திற்றானே பூசித்துவைக்கவேண்டும்.

மற்றைய நாள் சாயங்காலை அர்த்த சூரியமண்டலத்தில் தென் னாமரம், பனைமரம், பாக்குமரம், வாழைமரம், மூங்கில் என்னும் இம்மரங்களில் ஒருவித மரத்தை ஆலயத்திற்கும், இந்திரதிக்குக் கும் மத்தியஸ்தானமாகிய பிரமஸ்தானத்தில் நாட்டவேண்டும். இந்தமரத்துக்குத் தீபதண்டமென்று பெயராம். தண்டவுன்னதப் பிரமாணம், சுவாமி கர்ப்பகிருகத்து விமானம் எவ்வளவு உயர மோ அவ்வளவு உயரமாவது விமானம் கழுத்தினளவிராவது இருக்க வேண்டும். இவ்விதமான தீபதண்டத்துடன் உலர்ந்த தென்னோலை யாவது பனியோலையாவது பாக்கோலையாவது வாழைச்சருகாவது தாழஞ்சருகாவது அசோகச்சருகாவது விமானம்போல் கட்ட வேண்டும்.

மேற்சொன்ன பரணி நக்ஷத்திர மறுநாளாகிய கார்த்திகை நக்ஷத்திரத்தில் பஞ்சமூர்த்த சமேதராய் சோமாஸ்கந்த மூர்த்தியை உற்சவாலங்காரத்துடன் எழுந்தருளப் பண்ணி, ஷே தீபம் சுவா மிக்கு முன்னே வரும்படியாகச்செய்து தீபதண்டத்தைச் சமஸ்கா ரப்படுத்திக்கொண்டு அத்தீபத்தை அத்தண்டத்தின்மேல் வைத்து சருகுகளைக் கொளுத்திவிட்டு அந்தச் சருகுகள் எரிந்தபின்பு ஷே தண்டத்தைச் சேதித்துவிடவேண்டும். அச்சோதியை சிவபெரு மானாகப் பாவனைசெய்து தரிசிப்பவர்களுக்கு இம்மையில் செல்வ மும் மறுமையில் மோகஷமூங்கிடைக்குமென்று ஆகமங்கள் சொல் லுகின்றன.

தண்டவிதி.

உத்தமம் தென்னமரம், மத்திமம் பனைமரம், அதமம் பாக்கு மரம், அதமாதமம் வாழையும் மூங்கிலும்.

தண்டவுன்னதப்பிரமாணம்.

உத்தமம் விமானத்தளவு, மத்திமம் அதன்கழுத்தளவு.

மலையைச்சேர்ந்த ஸ்தலங்களில் நக்ஷத்திரம் பிரதானமாகவும், சமுத்திரத்தைச் சேர்ந்த ஸ்தலங்களில் பெளர்ணிமைதிதி பிரதான மாகவும் தீபம் வைக்கவேண்டுமென்று ஆகமங்கள் கூறுகின்றன.

அண்ணாமலையனை, உண்ணமுலையொடு, பண்ணற்பழிச்சிடிஸ், நண்ணவின்களே.

இந்த அருணாசலத்தின் மான்மியத்தைப் படித்தவர்களும் கேட்டவர்களும் எழுதினவர்களும் எழுதிவைத்துக்கொண்டவர்களும் அதை பூசித்தவர்களும் கரியகடல் சூழ்ந்த பூமி முழுதுங் காத்துத் தகுந்த புத்திரசம்பத்தும் போக சவுக்கியமும் தழைபெற வாழ்ந்து யாவருக்கும் ஆதாரமாகிய அருணாசலேசுவர் கிருபையினாலே அவர் திருவருளுக்குப் பாத்திரராவார்கள்.

மோசூர் - முனிசாமியுதலியார்.

ஆதிசைவகுல மான்மியம்.

(231-வது பக்கத்தொடர்ச்சி.)

இனிச் சில துர்க்குணிகளாகிய அப்பிராமணர்கள் உத்தமோத்தம சிவப்பிராமணர்களை பிராமணனுக்குப் பிராமண கன்னிகையிடத்துப் பிறந்த கானீனரென்றும், மகாதேவ பூஜைக்காக சமந்திரகமாக உபநயனஞ்செய்யப் பெற்றுச் சிவாகமமாத்திரம் படிக்கத்தக்கவர்களென்றும், இதற்குப் பிரமாணம், சிலநாள்முன் ஒரு பிராமணரால் லெழுதப்பட்ட வைத்தியநாதமென்றுங் கூறுகின்றார்கள். ஷெ நூலுக்கு வியாக்கியானஞ் செய்தவர், இதற்குப் பிரமாணம் சாதிரிர்ணயமென்னும் நூலென்றும் அது எங்கேனுமிருக்கலாமென்றுங் கூறுகின்றார். இந்த உழறுபடையை விரிப்பானேன். பரமேசுவரவாக்காகிய வேதசிவாகமங்கள், அவற்றின் வழிவந்த புராணேதிகாசங்கள் முதலிய புராதன சிவசாஸ்திரங்களை நோக்க, நூதன வைத்தியநாதம் எம்மாத்திரமாகும். அன்றியும் குணத்திற் பரமேசுவரவாக்காகிய சிவாகமங்கள், சதாசிவ முகோற்பனர்கள் உத்தமோத்தம சிவப்பிராமணர்களென்று கூறுகின்ற ஆப்தவாக்கியங்களைத் திரிசூனவசப்பட்டுச் சில்வாழ்நாட்பல்பிணிச் சிற்றறிவினராய் சீவர்களில் ஒருவர், சிலநாள் முன் எழுதிய வைத்தியநாத மா மறுத்துத் தன்கொள்கையை நிலைநிறுத்தும்? இதை இன்னும் விரிப்பதனாவசியம். அமைக,

வசிஷ்டாதி மகரிஷிகள் பலர், வேசிவலைச்சி புலைச்சி மண்டேகம் சுவானம் கார்த்தபம் முதலிய இழிந்த தானங்களிற் பிறந்தவர்களென்று வேதோபநிஷத புராணதிகள் கூறுவதுண்மையாயிருக்கவும், அப்பிராமணர்கள் தங்களைக் கானீனர்களென்று பொய்கூறுவது தெரிந்திருக்கவும், அவர்களைச் சிவப்பிராமணர்கள் இழித்துக்

கூறுகின்றார்களா? ஏன் அப்பிராமணர்கள் வீண்வம்புகூறவேண்டும். ஈண்டுக்கானீனரென்று கூறிய பொய்யை வீண்வம்பென்று மறுத்தற்கு உரைத்ததன்றி வசிஷ்டாதிகள் தோற்றத்தின் இழிவு கூற வந்ததன்று. வசிஷ்டாதிபர்கள் தோன்றிய ஸ்தானங்கள் இழிந்தனவானாலும் பீஜத்தாலும் ஞானமுதலிய குணங்களாலும் அவர்கள் உயர்ந்தவர்களே யென்ப துலகெலாமுணர்ந்த வுண்மைமே.

இனித், தேவர்களுள்ளே பரமசிவனே பிராமணன்; விஷ்ணுக்ஷத்திரியன்; பிரமா வைசியன்; இந்திரன் சூத்திரனென்று வேதமும் மந்திரமும் வழிதூல்களுங் கூறுகின்றன. அது அவ்வேத முதலிய தூலுணர்ந்தார் யாவருக்குந் தெரிந்த விஷயம்; இம்முறையாலும் தேவச்சாதியில் வைசியச்சாதியினராகிய பிரமாமுகத்திற்றேன்றிய பிராமணர்களைக்காட்டிலும், பிராமணச் சாதியினராகிய சதாசிவ முகத்திற்றேன்றிய சிவப் பிராமணர்கள் மிக மேன்மையுள்ளவர்களென்பது பரிஷ்காரமாக விளக்கமாகும். இனி, அப்பிராமணர்கள், சிவப்பிராமணர்களிற் சிலரிடத்துக் கல்வியறிவொழுக்கங்களின்மைகுறித்து அக்குலத்தை இகழ்கின்றார்கள். இஃதென்ன புத்தியோ? அங்ஙனம் இகழ்கின்ற பிராமணர்களிற் கல்வியறிவொழுக்கங்களில்லாதவர்களில்லையா? எண்ணமுடியாதே. அதற்காக அக்குலம் இழிந்ததென்றெவராவது கூறமுடியுமா? நல்லது; எந்த உலகத்தில் எந்தத் தேசத்தில் எந்த ஊரில் எந்தச் சாதியில் எல்லாரும் அறிவாளிகளாயிருப்பார்கள்? சிலர் பலர் அறிவில்லாதவர்களாயிருந்தால் அதற்காக அந்தச் சாதி அதற்குள்ள தன்மையிற் குறைவுபடுமா? இதனைப் புத்திமான்கள் ஊகித்துண்மை கூறுவாராக.

காவிரிப்பூம் பட்டினத்துள்ள காலந்தொடுத்தே, சிறிதும் மாறுபடாமற் சிவாகம வழியாகவே ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரோபதேசசிவதிக்கூடாதிகள் சிவாலய கைங்கரியாதிகள் மேற்கொண்டு ஒன்பது சிவாலயங்களுக்கே கொத்தடிமைகளாய்ப் பரம்பஹர்ச் சத்தசைவ குலத்தினராய் வாழுகின்ற தனவைசிய நகரத்தார்கள், தங்களுக்கு வேதத்தைக்காட்டிலும் முக்கியமாகிய சிவாகமங்கட்கு விரோதிகளாகிய அப்பிராமணர்கள் கூறுஞ் சிவாகமபகர்ஷ விரோதங்களுக்குச் செவிகொடார்கள். ஒருவாறு சிலர் கேட்டாலும் அங்ஙனம் கேட்பவர்களும் தாந்தாம் மேற்கொண்ட சிவாலயாதிகளில் சிவப் பிராமணர்களாகிய குருக்கள்மார் வழியாகவே நடத்திவருகின்றார்

களன்றி வேறில்லை. உலகத்திலே எத்தனையோ சாதியாருக்குக் குருக்கள்வகை அனேக மிருந்தாலும், இச்சிவப் பிராமணர்க்கே குருக்கள் என்றசொல் நிருபபதமாக யோகஞடியாய் லோகப்பிர சித்தமாய் விளங்குகின்ற மேன்மையும் இவர்கள் மகிமையை உள் ளங்கை நெல்லிக்கனிபோல விளக்கும்.

பிரமா முகோற்பந்ந ரிஷிவம்சத்தவர்களாகிய பிராம்மணர் கள், தங்களுக்குமேல் நான்குபடி யுயர்ந்த சதாசிவ முகோற்பந்ந மகரிஷி வம்சத்தவர்களாகிய சிவப்பிராமணர்களையும், சிவாகமாதி களையும், நிந்தித்தற்குக் காரணத்தை, எங்கே புகையுண்டோ அங் கே நெருப்புண்டென்று அனுமானித்தல்போல,

“நலத்தின்க ணுரின்மை தோன்றினவனைக் குலத்தின்க ணையப்படும்”

என்று முன்னர் அனுமானப் பிரமாணத்தாற் காட்டிய மாத் திரமன்றி ஈண்டுச் சுருதிப்பிரமாணமுங் காட்டப்படும்.

இத்யுத்தாவததவிஜாந் வீக்ஷிய யக்ஞவாடமுபாகதாந்

* * * * *

என்ற சங்கரசங்கிதை தக்ஷகாண்டம் உகூ-வது அத்தியாயம் உரு, உகூ-வது சுலோகங்களாற் காண்க.

இது, தக்கன்யாகத்திற்சென்ற ததீசிமுரிவர், அவனுக்குச் சிவபரத்துவத்தை யதிவிஸ்தாரமாகக் கூறிப் பின்பு, அத்தக்கன் சிவநிந்தகனென்பதும், அவன் கொடுக்கும் அன்னத்தைப் புசித் தாற் சிவத்துரோகமே விளையுமென்பதும், ஒரு சிறிதும் நோக் காது, அதிவிசேஷ போசனப் பிரியர்களாய் அங்கு வந்திருந்த பிராமணர்களை நோக்கிக் கூறியது. இதன் பொருள், அப்பிராம ணர்களைப் பார்த்துச் சிவநிந்தகனாகிய இத்தக்கன் யாகசாலையில் வந்திருத்தலாற் பிராம்மண அதமர்களாகிய நீங்களெல்லாரும், வேத சிவாகம விரோதமான குசாஸ்திரப் பிரியர்களாய், நித்திய சிவத் துரோகிகளாய், வைதிக சைவமார்க்க சிவபூஜாதிகளிற் பராமுகர்க ளாய், சிவபக்தநிந்தகர்களாய், எல்லா நரகங்களிலும் விழுந்து பெருந்துக்கமடையக் கடவீர்களென்பதாம்.

இதன் தாத்பரியம் தமிழில்,

பேசரிய மறைகளெல்லாம் பராபரனீ யெனவணங்கிப் பெரிதும்போற்றும் ஈசனையு மன்பனையு நீற்றொடுகண் டிகையினையு மிகழ்ந்து நீவிர் காசினியின் மறையவரா யெந்நாளும் பிறந்திறந்து கதியுறாது பாசமதனிடைப் பட்டு மறையுறையா நெறியதனிற் படுதிரென்றான்.

என்ற கந்தபுராணம் தக்ஷகாண்டம் அநந்தன் சாபநீங்கு பட லம் நட-வது திருவிருத்தத்தால் விளக்கப்பெற்றது. இதன் பொருள்,

வேதசிவாகமரீதி சாஸ்திரங்களெல்லாம் சுத்தமாயாதீத பரம் பொருள் நீயேயென்று பன்முறையும் பணிந்து துதிக்கின்ற பரமே சுரனையும், அவனடியார்களையும், விபூதி ருத்திராக்ஷ பஞ்சாக்ஷர சிவசாதனங்களையும், நிந்தித்து நீங்களெல்லாரும் இப்பூமியிற் பிராமணர்களா பெப்போதும் பிறந்திறந்து நற்கதி பெறு துழன்று, பாச பந்தப்பட்டு வைதிக சைவ விரோதமார்க்க மேற்கொண்டு நீங்கா நர்கிற்கிடர் துழலக் கடவீரென்றான் என்பதாம்.

ஆனால், இச்சலோகத்திலும் திருவிருத்தத்திலும் மேற்கூறிய பிராமணர்கள் சிவாகமங்களையும், சிவத்துவிசர்களையும், நிந்தித் தற்குக் காரணம் காணப்படவில்லையே யென்றால், இத் திருவிருத் தத்தில் ஈசனை யென்றதனால் ஈசனாற் கூறப்பெற்ற சிவாகம நிந்தனையும், அன்பரையு மென்றதனால் சிவனன்பர்களாகிய சிவத்துவிசர் கள் நிந்தனையுமுள்ளவர்களென்பது விளக்கமாகும். இனி, குசாஸ்த்ராசக்தமாநசா? என்ற குறிப்பும் சுசாஸ்திரமாகிய சிவாகம நிந்தகர்களென்பதையும் அதனை மேற்கொண்ட சிவப்பிராமண நிந்தகர்களென்பதையும் விளக்கும். இதனால் பிரமாமுகோற்பந்ராகிய அப்பிராமணர்கள் தம்மில் நான்குபடி யுயர்ந்த சதாசிவ முகோற்பந்ர சிவப்பிராமணர்களையும் சிவாகமாதிகளையும் நிந்தித்தற்குக் காரணம், ததீசி மகரிஷியின்சாபமேயென்பது தெளிவாயது. சாபம் இஃதொன்றுமட்டோ? கௌதம மகரிஷியும், அப்பிராமணர்கள் துற்புத்தியாற் செய்த வஞ்சனைநோக்கிச் சபித்திருக்கின்றனர், அதாவது

புராதாருவநேபுண்ணியே முநயோகிரஹமேதிந?

*

*

*

*

இ - ள். முன்னோர்காலத்தில் தாருவனத்தில் கிருகஸ்தர்களாகிய முனிவரனேகர் சிவாராதனையின் பொருட்டுத் தவஞ்செய்து வந்தார்கள். அப்போது காலபேதத்தினால், பெரியதும், கடத்தற்கரியதும், உயிர்களை வருத்தக்கூடியதுமான துற்பிக்ஷம் (பஞ்சம்) வந்தது. அப்போது அம்முனிவரெல்லாம் பசியினால் வருந்தித் தபோநிதியாகிய கௌதம முனிவரை யடைந்து பிராணதாரமாகிய அன்னம் வேண்டுமென்று யாசித்தார்கள். அவர்களுக்குச் சந்தோஷத்துடன் மிகுதியாக அன்னமளித்து ரக்ஷித்தனரென்பதாம்.

இவ்விதம் கௌதமர் அன்னமளித்து ரக்ஷித்துவருங்கால், அப் பிராமணர்கள் யாதொரு கவலையுமின்றி அப்புண்ணிய முனிவரது ஆச்சிரமத்தில் பன்னிரண்டு வருடம் சுகமாக வாழ்ந்துவந்தனர். பின்பு பஞ்சம் நீங்கி நாடெல்லாங் செழித்தமையால் அப்பிராமணர்கள், அவ்விடம் விட்டுத் தமது உறைவிடஞ்செல்ல நினைந்து கௌதமரிடம் அனுமதி கேட்க, அவர்மேலுஞ் சிலகாலந் தமது ஆச்சிரமத்தில் சுகமாக வுண்டு வாழும்படி கூறித் தடுத்தனர். அப்போது, அப்பிராமணர்கள் தங்கள் மந்திரபலத்தால் மாயாருபமாக ஒரு கரிய பசுவை யுண்டாக்கிக் கௌதமர் சமீபத்தில் நிற்கச்செய்ய, அக்கௌதமர் அப்பசுவைப் பிடித்துக் கொண்டுவந்து தமது கோட்டத்திற் கட்டித் தொட்டமாத் திரத்தில் அதுவிழ்ந்திறந்தது. உடனே கௌதம முனிவர் கோஹத்தி வந்துவிட்டதே யென்று பரிதபித்து வருந்தினர். அப்போது அப்பிராமணர்கள், கௌதமரை நோக்கி,

கோவத்யேரம் த்விஜச்ரேஷ்ட யாவத்தவ சரீரகா

*

*

*

*

“பிராமண சிரேஷ்டராகிய கௌதமரே? இதுவோ பசுக்கொலையாயிற்று, உமது சரீரம் நீங்கும்வரையும் உமது அன்னம் புசிக்கற்பாலதன்று, நாங்கள் இவ்விடம் விட்டுப் போகின்றோம்.” என்று கூறிவிட்டுத் தாருவனத்தை யடைந்தார்கள். அவர்கள் மாயத்தினுற் செய்ததை யறிந்து கௌதமர் சபித்தார். அதாவது.

பவிஷ்யந்தி த்ரயீபாஹ்யா மகா பாதகிபிஸ்ஸமா?

*

*

*

*

இவ்வாறு மாயஞ்செய்த பிராமணர்கள் மகா பாதகர்களுக்குச் சமனர்களாகி வேதபாஹ்யர்களாகக் கடவர்களென்று சபிக்க, அப் பிராமணர்கள் அச்சாபத்தை யேற்று, மீட்டும் மீட்டும் பிறந்துழன்று வருந்தி, உருத்திரரையும், விஷ்ணுமூர்த்தியையும், அடைந்து துதித்தார்கள். அத்துதிக்கிரங்கிய ருத்திரமூர்த்தியும் விஷ்ணுமூர்த்தியும் அப்பிராமணர்கள் சாபமேற்ற தூர்க்கதிக்கிணங்க அவைதிகங்களாகிய பாசபதம், காபரலம், லாகுளம், சரக்தம், வைரவம், காளாமுகம், பாஞ்சராத்திர முதலிய அசிரவுதாகமங்களை உண்டுபண்ணிக் கொடுத்து அவ்வழி யொழுகச் செய்தார்கள். இச்சரித்திரம் கூர்மபுராணம் பூர்வபாகம் பதினாறு மத்தியாயத்தும், ருதசங்கிதை யஞ்ஞவைபவகண்டம் முப்பத்திரண்டா மத்தியாயத்தும் விளங்குகின்றது. ஈண்டுக்கூறிய ததீசி கௌதம மகரிஷிகள் சாபமாத் திரமோ, இன்னும் திருநந்திதேவர், பிரமதேவர், துர்வாசர், பிருகுமுனிவர்கண்ணுவமுனிவர் முதலியோர் சாபங்களும் அப்பிராமணர்களுக்குள்ளன், இதனை,

சிட்டர்புகழ் கைலைமலை காத்தருளுந் திருநந்தி தேவன் செங்கேழ்
மட்டுறுபங் கயத்துறைய நான்முகத்தோன் றுருவாசன் மறைதூல்யாவும்
தட்டறவே யுணர்பிருகு கௌதமன்கண் னுவமுனிவன் றதீசி யின்றோர்
இட்டபெருஞ் சாபமெலாம் பொய்த்திடமோ வெனவுன்னியேகலுற்றான்.

என்னுந் திருவிருத்தத்தாற் காண்க. இது, அகஸ்தியமுனி
வர் விபூதி ருத்திராக்ஷ தாரணராய் சிவநாமோச்சாரணராயத் திருக்
குற்றலத்தினுட்புகும்பொழுது அங்குள்ள வைஷ்ணவப் பிராமணர்
கள், முனிவரது சிவவேஷத்தைக் கண்டதும் சிவநாமங்களைக் கேட்
டதும் தங்களுக்குப் பாதகமென் றெண்ணி, அவரை இன்னும்
மார்க்கப்படாதென்று விஷ்ணுவாலயத்தின் வழிவரவொட்டாது
தடுத்தபொழுது, அதனைச் சிவாலயமாக்கத் திருவுளங்கொண்ட
மையால், சர்வசக்திமானாகிய பரமேசுர சமானராயிருந்தும் அத்
தடைக்கு உட்பட்டவர்போலத் திரும்பிச் செல்லும்பொழுது, அவ்
வைஷ்ணவர் முதலிய பிராமணர்கள் இவ்விதமான சிவ நிந்தகர்க
ளாகும்படி முன்னமே பல மகரிஷிகளாற் சாபமேற்றிருத்தலை
விளக்கிக் கூறிய கந்தபுராணம் அசுர காண்டம், திருக்குற்றலம்
படலத்தில் அ-வது திருவிருத்தம்,

(இன்னும் வரும்.)

அர்ச்சாதீபம்.

(237-வது பக்கத்தொடர்ச்சி.)

ந-வது காட்டிய வசனங்களில் கண்-வாக்கு-மனம் இவைக
ளுக்குப் பிரஹ்மம் எட்டாது என்று கூறுவது திரிகரணங்களுக்
கும் எட்டாது என்றபடியாம். மனம்-வாக்கு-காயம் என்பவையே
அவை. ஈண்டுக் காயத்தையே கண்ணென்றுரைத்தது. இப்படியி
சுன்றி ஸ்தூலப் பார்வையிற்கொண்டு கூறினுங் குறைவில்லை. நேத்
நேந்திரியம்-வாக்கிந்திரியம்-மனம் என்பனவாய் அந்தக்கரணங்கள்
ஜடங்களானதனால் இவைகள் பிரஹ்மத்தை அறியமாட்டா. ஆகையால்,
நேத் வசனங்களில் எது வாக்கினாலும், மனதினாலும், கண்
னினாலும், காதினாலும், மூக்கினாலும் விளங்குகிறதில்லையோ; எது
வாக்கையும், மனதையும், கண்ணையும், காதையும், மூக்கையும்,
விளங்கச்செய்கின்றதோ அதுவே பிரஹ்மம் என்று விளக்கினமை

யும் எமது பட்சத்தையே சாதித்தது. ஜடத்துக்கு இயங்குந் தன்மையின்மையும், சித்துக்கு இயங்குந் தன்மை, வேறென்றை இயக்குந்தன்மைக ளுண்மையும் வித்தமாய்கையால், வாக்கு முதலியவைகளால் பிரஹ்மம் விளங்குகிறதில்லையெனவும், பிரஹ்மத்தால் வாக்கு முதலியவைகள் விளங்குகின்றனவெனவும் உபநிஷதர்த்தங்கள் வியத்தமாயின. இந்த அர்த்தத்தையே (உள்ளத்துணர்ச்சியிற்கொள்ளவும்படாஅன்-கண்முதற்புலனாற் காட்சியுமில்லோன்) எனவும், (சித்தமுஞ்செல்லாச் சேட்சியன்காண்க) எனவும், (மறையினாலுன் மாலான் மனத்தினால் வாக்கன்மற்றுங் - குறைவிலாவளவினாலுங் கூறெனாதாகி நின்ற-விறைவனார் கமலபாதம்) எனவுஞ் சைவாராரியர்கள் கூறியிருக்கின்றனர். ஷெ வசனங்களைப் பூர்வபகூழிகள் எடுத்து ஆளுகின்றாரே தவிர அவைகள் தமது சித்தாரந்தத்துக்கு உபயோகமா, அதுபயோகமா என்றதை யோசிக்கிறதில்லை. என்னமெனின், வாக்கு முதலியவைகளையும், பிரஹ்மத்தையுமே அவர் காட்டிய வசனங்கள் தெரிவித்தமையால், பிரஹ்மமே வாக்கு முதலியவைகளோடு ஸம்பந்தித்து அந்த வாக்கு முதலியவைகளை விளங்கச்செய்கின்றது என்று ஏற்படுகின்றது. அதனால், வாக்கு முதலிய வியஷ்டிகளாலமைந்த ஸமஷ்டி சரீரத்தில் சரீரியாயிருந்து நடித்தும், நடிப்பித்தும் இயங்குஞ் சீவனையே பிரஹ்மம் என்று கொண்ட மதமாக அவர் மதம் வெளிப்படும். சீவனையே பிரஹ்மம் என்கொள்ளுவது அவர் கோளல்லாமையால், அவர் காட்டும் வசனங்கள் அவரை மயக்கியே வெளியாகின்றன. பிரஹ்மமானது சரீரமாகிய ஜடத்தையும், ஜீவனாகிய கிஞ்சிஜ்ஞனையும் இயக்குந்தன்மையின தொன்றாகையால், ஷெ வசனங்கள் ஜடங்களை இயக்குந்தன்மையை விளக்கவந்தன. ஆண்டு ஸத்தும் அஸத்துங் கூறப்பட்டமையால், பாரிசேட நியாயத்தால் ஸதஸத்தென்பது கூறாமே யமையும். ஸதஸத்தே ஜீவனென்றிக. இந்த வியவஸ்தையால், ஸதஸத்தாகிய ஜீவனுக்கு அஸத்தாகிய கருவிகரணங்களைக்கூட்டி ஸத்தாகிய பிரஹ்மம் உபகரிக்கின்றமையே வியக்தமாயிற்று. ஸதஸத்தும், அஸத்துங் கூடியபோதே ஸதஸத்துக்கு ஞானக்கிரியைகளும், அஸத்துக்குக் கேவலங்கிரியையும் வெளிப்படலாலும், ஸதஸத்தினது ஞானம் தடைபட்டிருப்பதனாலும், அஸத்தாகிய கருவிகள் அறிவற்றிருப்பனவாகலானும், சுத்த வறிவாகிய சிவம் இவற்றைக் கூட்டி யுபகரித்தல் சாலும். சிவம் (உலகெலா மாகிவேறு யுடனுமாய்) என்னு நிலைமையினதாய் உலகுயிர்களை நடத்து முறைமைகாண்க.

இங்ஙனநிற்க, ஷெ வசனங்களில் (எதை இது என்று உபாசித்
கிறார்களோ அது பிரஹ்மமல்ல) என்று ஒவ்வோ ரிந்திரிய பிரஸ்தா
பங்களிலும் பெறப்பட்டமையால், இது - இது - இது-இது - இது
என்று முறையே வாக்கினாலும், மனதினாலும், கண்ணினாலும், காதி
னாலும், மூக்கினாலுந் சுட்டப்பட்ட பொருள் பிரஹ்மமாகமாட்டா
தென்று கூறுவதும் ஸாமஞ்சஸமேயாகும். பிரஹ்மமானது சத்த
வறிவாகையால், அது ஆத்மாவினது அறிவுக்குமாத்திரமே விஷய
மாகும். ஆத்மாவினது அறிவு தடை நீங்கியபோது தானே அது
சிறக்கும். அதற்குத் தடையுள்ளபோது தானே கருவிகரணங்கள்
சேர்க்கப்படுதலால் அது தனிக்கவாவது, சேர்ந்த கருவிகளைக்
கொண்டு பிரஹ்மத்தை அறியவாவது கூடாது. கருவிகரணங்களும்,
அவற்றோடு கூடியுள்ள ஆத்மாவுங் கண்டப்பொருள்களாகையாலும்
அகண்டமாகிய சிவத்தைச் சுட்டியறிந்து அநுபவிக்கமுடியாது.
அகண்டமாகிய சிவத்தைக் கருவிகரணங்க ளோய்ந்தவிடத்தில்
ஆத்மா சுட்டற்ற நிலையிலிருந்து அநுபவியாநிற்கும் ஆகையால்,
பிரஹ்மம் இது என்னுந் சுட்டுக்கு விஷயமாகாதது என்று கூறு
வது சைவநலமாகவே முடிந்தது. (இதுவென்றதெல்லாம் பொய்
யென்றான்) என்று மெலோர் கூறிய அமுதவுரையுந் சான்றும்.
சிவம் ஆத்மாவில் வேறற நின்றநுபவவேத்யமாகுங்கால், ஞாந்ரு-
ஞான - ஞேயங்கள் கேட்கப்படாமையாலும், அதனைத் திரிபுடி-
ரஹிதம் என்று வேதங்கள் கூறுகின்றமையாலும், அந்தநிலை இது
வென்று சுட்டும் யோக்யதையைப் பெறலின்மையாலும் இது
வென்று சுட்டி யுபாசிப்பது பிரஹ்மமாகாது என்று கூறுவது
ஸர்வஸம்பிரதிபந்மாயிற்று.

இப்படி விசாரிப்பதொழிந்து இதுவென்றுசுட்டி யுபாசித்தல்
கூடாதென்பதனை அர்ச்சாபிம்பங்களைக் கூறியதாகக் கொண்டிருக்
கும் பூர்வபட்சிகள் பின்விஷயங்களைச் சந்தேயோசிக்கட்டும். மேல்
வசனங்கள் பிரஹ்மமானது கண்ணுக்கு விஷயமாகாது என்றபடி
மனதுக்கும் விஷயமாகாது என்று கூறினமையால், அந்தர்ப்பாஹ்
யேந்திரியங்க ளெவற்றிற்கும் விஷயமாகாத அதனை நம்மவர் எவ்
வாறு அறிந்து அநுபவிப்பார்கள்? கண்ணினுந் சுட்டி இதுவென்று
உபாசிப்பதை மறுத்தபடியே மனதினுந் சுட்டி இதுவென்று உபா
சிப்பதையுந் கண்டித்தலை யோசியாததென்கிறீர்? பிரஹ்மம் என்று
மனசினால் நினைப்பதே அந்தப் பிரஹ்மத்தை உபாசித்தல் என்று
கொண்ட அவர் மதமும் புன்மதமாக முடிந்தமையின், அவர் பிறரிட

மேற்றுந் தூஷணம் அப்படியே குதித்துத் தம்மிடமுந் தாஹ்யேறிக் கொள்வதில் என்னதடை? இதுவென்று சுட்டியறியாத தன்மை எல்லாக் கருவிகரணங்களு றோய்ந்தவிடத்தன்றி அமையாது. அதனால், மனம் நசியாதபோது சுட்டறிவு கெடாது. அது கெடாத போது இதுவென்று உபாசித்தல் கெடாது. ஆகவே, இது என்று உபாசித்தலை மறுத்த வசனங்கள் தமக்கு ஸாதகமாவதில்லை. மன சினால் பிரஹ்மம் ஒன்று உண்டென்று நினைப்பதும் இது என்று சுட்டுவதாக முடிதலின், நம்மவரது புது சித்தாந்தம் புண்பட்ட ழிந்தது. (ஸங்கல்போ பந்த், சுசங்கல்போ பந்த்) என்ற தேத்யாதி உபநிஷத் வாக்கியங்களையும் அறிந்திடுக. இதனால், அர்ச்சா பிம்பங்களைத் தூஷிப்பதற்கே அந்த வசனங்கள் பிறந்தனவாக மயங்கி உதகரிப்பது தெரியாமையாக முடிந்தது.

(இன்னும் வரும்.)

ஆயுள் சந்தாவும்

அடுத்த வருடத்து ஜனவரிமாதப் பத்திரிகையும்.

உலகத்தில் சைவமுதலாக எண்ணிறந்த சமயங்கள் இருப்பினும், அவையாவும் முற்காலத்தில் அனுட்டிக்கப்பட்டவாறு இக்காலத்திலும் அனுட்டிக்கப்படுவனவாயில்லை. இக்காலத்தில் அவைகளை யனுட்டிப்போர் பெரும்பாலும் அகத்தில் நாத்திகரும் புறத்தில் ஆத்திகருமாயிருக்கின்றனர். சமயவொழுக்கங்கள் வெறும் சொல்லளவாகவும் வேடமாத்திரமுமா யிருக்கின்றன; அகமும் புறமும் ஒத்தனவாயில்லை. எங்கும் நல்லொழுக்கங்கள் குன்றி தீயொழுக்கங்களே நிரம்பி யிருக்கின்றன. இப்போது உலகடங்கலும் நிரம்பியிருக்கும் கொடிய நோய்களும், அகாலமரணங்களும், யுத்தங்களும், பஞ்சமும் முனிதர்களின் தீயொழுக்கங்களுக்கேற்பக் கடவுளாற் செய்யப்படும் தண்டனைகளே யன்றி வேறன்று. என் பிதாவின் விவாககாலத்தில் அரிசியின் விலை ரூபா ஒன்றுக்குப் பட்டணம் படி பதினாறு இருந்ததாம். என் விவாககாலத்தில் அது எட்டு படியாயிருந்தது. என் குமாரன் விவாகத்தில் நாலு படியாயிற்று. இக்கிரமத்தின்படி என் பேரன் காலத்தில் இரண்டுபடியாகும்போலும். இவ்வாறு உலகத்தில் நாளுக்கு நாள் ஒழுக்கம் குன்றி வருதற்கேற்ப தீமைகள் அதிகரித்து வருகின்றன.

திருமந்திரம்.

ஆற்றரு நோய்மிக் கவனி மழையின்றிப்
போற்றரு மன்னரும் போர்வலி ஞ்னுறவர்
கூற்றுதைத் தான்றிருக் கோயில்க ளானவை
சாற்றிய பூசைகள் தப்பிடிற் றானே.

முன்னவனார் கோயில் பூசைகண் முட்டிடிண்
மன்னக்குத் தீங்குள வாரி வளங்குன்றங்
கன்னங் களவு மிகுத்திடுங் காசினி
யென்னரு நந்தி யெடுத்துரைத் தானே.

இதனை யுணர்ந்து இனியேனும் உலகில் தீயொழுக்கங்கள்
குறைந்து நல்லொழுக்கங்கள் ஒங்குமாறு முயற்சி செய்வாருமில்லை.
சமய உண்மைகளை உள்ளவாறுணர்ந்து அவ்வழியெழுதி, தம்
ஒழுக்கத்தாற் பிறரைப் பின்பற்றச்செய்வாருமில்லை. என்கும் வே
டமே, என்கும் வஞ்சகமே, என்கும் பாதகமேயாயிருக்கிறது, பெரி
யார் சிறியார் என்னுள் வரம்பு நீங்கிப்போயிற்று. சமயாசாரமும்
சாதியாசாரமும் தலைதடுமாறிவிட்டன. பதிபுண்ணியங்களைப் பரி
பாலிப்பாரில்லை. இத்தன்மையான காலத்தில் நாம் ஒப்பற்ற சைவப்
பயிரை வளர்க்க விரும்பி இப்பத்திரிகையை வெளியிட்டுவரத்
தொடங்கினோம். தொடங்கியபோது இதற்கு வருட்ச்சந்தா அணு
பன்னிரண்டாகவும், ஆயுள்சந்தா ரூபா பத்தாகவும் நிருணயிக்கப்
பட்டன. பிறகு காகிதம் முதலிய எல்லாப்பொருள்களும் பன்
மடங்கு விலையேறிவிட்டன. விலையேறியும் சைவப் பயிரை வளர்த்
தலின்கண் வைத்த ஆர்வமிகுதியால் எவ்வித இடையூறுகளையும்
பொருட்படுத்தாமல், யாசகம் செய்தும், இப்பத்திரிகையை மாத
மாதம் தவறாமல் வெளியிட்டுவருவதோடு, பதினாறு பக்கங்களோடு
வெளியிட்டதை இருபத்து நான்கு பக்கங்களோடு வெளியிட்டு
வருகிறோம். இருபத்து நான்கு பக்கங்களாக வெளியிடத் தொடங்
கியும், முதலில் நிர்ணயித்த சந்தாத் தொகையை உயர்த்த மன
மின்றியே சென்றவருட முடிவு வரையில் 12 அணவுக்கே பத்திரிகை
களையனுப்பினோம். பின், மேலுமேலும் காகிதவிலை அளவுகடந்
தேறிவிட்டது. அதனால் பன்னிரண்டணுவாக இருந்ததை ஒரு
ரூபாவாக்கினோம். ஒரு ரூபாவாக்கியும் இப்போது இப்பத்திரி

கையின் பொருட்டு வருடம் ஒன்றுக்கு வரவுக்குமேல் சுமார் 400 ரூபா அதிகமாகச் செலவாகிறது. இப்போதிருக்கும் சந்தாதாரர்களோடு இன்னும் 400 பேர் சேர்வார்களானால் வரவுக்கும் செலவுக்கும் சரியாய்விடும். ஆனால், வருடந்தோறும் நாம் வி. பி. யில் அனுப்பும் ஜனவரிமாதப் பத்திரிகையைச் சிலர் வாங்காமல் திருப்பி விடுகிறார்கள். அடுத்த வருடத்திலும் ஜனவரிமாதப் பத்திரிகை வழக்கப்படி வி. பி. யில் அனுப்பப்படும். அப்போதும் சிலர் திருப்பிவிட்டால், அவர்களுக்குப்பதிலாக மற்றுள் சிலர் சேரவேண்டும். ஆதலால் சைவசமய வளர்ச்சியை விரும்பும் ஒவ்வொரு அன்பரும் அடுத்த வருடத்து ஜனவரிமாதப் பத்திரிகையை எவரும் திருப்பாதபடி முயற்சிசெய்வதோடு, பலரையும் சந்தாதாரர்களாய்ச் சேர்த்து சைவப்பிரை ஆர்வத்துடன் வளர்த்து வரும் படி பிரார்த்திக்கின்றோம். அன்றியும்,

சைவாபிமானமும் பதிபுண்ணிய பரிபாலன விருப்பமும் பொலிந்து விளங்கும் நாட்டுக்கோட்டை நகரத்து வைசிய சைவ சிகாமணிகளும் பிறர் சில பெரியோர்களும் செலுத்திய ஆயுள் சந்தாவைக் கொண்டு இப்பத்திரிகைக்கென ஒரு அச்சுக்கூடம் வைத்திருப்பது யாவரும் அறிந்ததே. இவர்கள் செய்த உதவிக்கு நாம் எந்நாளும் நன்றிபாராட்டக்கடவோம். ஆதலால் இதுவரையில் ஆயுள் சந்தாவை யுயர்த்த மனமெழவில்லை. ஆனால், இப்போது காகிதம் முதலிய எல்லாப் பொருள்களும் அளவுகடந்து விலையேறி விட்டமையாலும், நமது சைவச் செல்வி ஒன்றுக்கு ஒன்றையாக வளர்ந்துவிட்டமையாலும், வருடச்சந்தா பன்னிரண்டனாவிலிருந்து ஒரு ரூபாவாக உயர்த்தப்பட்டமையாலும், சைவச்செல்வியை வளர்த்தற்பொருட்டு அருட்செல்வமும் பொருட்செல்வமும் ஒருங்குபெற்ற ஆயுள் சந்தாதாரர்களிருக்க நாம் அயலாரிடம் யாசிப்பது முறைமையன்றாதலினாலும், ஆயுள் சந்தாவைப் பத்து ரூபாவிலிருந்து பதினைந்து ரூபாவாக உயர்த்த நேரிட்டது. அமுதபிள்ளை தானே பால் குடிக்கும். இவ்வாறு உயர்த்தியது எவ்விதத்திலும் தவறுகாமல் முற்றிலும் பொருத்தமேயாம் என்பதை எவரும் உணராமற் போகார்.

இவ்வேற்பாட்டின்படி அடுத்தவருடத்து ஜனவரிமாதப் பத்திரிகை ஆயுள்சந்தாதாரர்களுக்கு 5 ரூபாவுக்கு வி. பி. யில் அனுப்பப்படும். அதை நமது சைவச் செல்வியின் செவிலித் தாய்மார்க

ளாகிய ஆயுள்சந்தாதாரர்கள் எவரும் மறுக்காமல் மனக்களிப்போடு தொகை செலுத்திப் பெற்றுக்கொள்ளுமாறு பிரார்த்திக்கின்றோம்.

இ. ஆதிமூலமுதலியார்,

பத்திரிகாசிரியர்.

சுப்பிரமணிய பரத்துவம்.

[தூத்துக்குடி சைவப்பிரகாச சமாஜப்பிரகரம்.]

சைவசாஸ்திரங்களின் உண்மையை அறியாத பர சமயிகள், “கடவுளின் மகிமை ஓரளவிற்கு அவருடைய கிரியையினாலே பிரசன்னமாகின்றது. மனுஷனுடைய குணம் அவன் ஒழுக்கத்தினால் விளங்குகின்றது. விருஷத்தின் தன்மை கனியினால் வெளிப்படும். அதுபோல நீங்கள் வழிபடும் கந்தசுவாமியின் தாரதம்மியத்தை அவருடைய விருத்தாந்தங்களால் கிரகிப்போம்” என்கிறார்கள். கந்தசுவாமியினிடத்தே பதிலகூணம் இன்றென்பதற்கு அவர்கள் எடுத்துக் காட்டும் நியாயங்கள், கந்தபுராணச் சரித்திரங்களுள், அவர் சரீரங்கொண்டு பிறந்தமையும், தெய்வயானையம்மை வள்ளி நாயகியார் ஆகிய இருவரை விவாகஞ்செய்தமையும், ஆகிய இவை முதலியவைகளேயாம். ஆதலால் இவற்றினுண்மையை அறிவது சைவசமயிகளாகிய நம்மெல்லோர்க்குங்கடனேயாம். இங்கே கூறிய சுப்பிரமணியப்பெருமானுடைய சரீரம், தன்னைப்பந்தித்த மூலமலகாரணத்தினாலே தான் முன்செய்த கன்மானுசாரமாகத் தேரல் எலும்பு முதலிய சத்த தாதுக்களாலாகிய சரீரங்கொண்டு ஒரு மாதாவின் யோனிவாய்ப்பட்டுப் பிறந்த கிறிஸ்து முதலாயினோர் சரீரம் போன்றதன்று; அப்பெருமானுடைய வடிவம் “ஞானவடிவம்” என்றும், சிவபெருமானுக்குரிய சத்த சட்குணங்களும் கந்தசுவாமியுடைய ஆறு திருமுகங்களென்றும் புராணங்கள் கூறுகின்றன. பிரமாணம்: “ஞானந்தானுருவாகிய” எ-ம், “எவர்தம்பாலுமின்றி யெல்லை மலற்குள்ள—மூவிருகுணனுஞ் சேய்ச்கு முகங்களாய் வந்த” எ-ம் கந்தபுராணத்திற் கூறியிருத்தலைக் கண்டு தெளிக. இனிக் கந்தசுவாமி தெய்வயானையம்மை வள்ளியம்மையென்னும் இரண்டு பெண்களைப் புணர்ந்தார் பிரிந்தார் என்பதின் கருத்தே

தோவென்னில்; கூறுதும்:—ஆண் பெண் அலி யென்னும் மூன்று மல்லாத பதியானவர், அக்கினியிற் குடுபேரலத் தமக்கு அபின்ன மாயுள்ள சத்தியோடுகூடி. உத்தியோகித்துச் சங்கற்பித்தலே (அவ்வான்மாக்களது தோற்றத்துக்குக் காரணமாகிய தொழிலாகையால்), உகந்து புணர்தலெனவும், அச்சங்கற்பம் இல்லாமையே பிரிதலெனவும் சொல்லியதென அறிக. இனி அக்கினி சத்தி ஒன்றாயவழியும் சுடப்படுவதும்; விளக்கப்படுவதும்; அடப்படுவதுமாகிய விஷயத்தில் குடு விளக்கம் அடுதலாகிய தொழிலினால் பலவாதல்போல, கந்தசுவாமியினது சத்தி ஒன்றாயவழியும் கிருத்திய பேதத்தால் இச்சாசத்தி ஞானசத்தி கிரியாசத்தி என மூவகைப்படும். கந்தசுவாமிக்கு இம்மூன்று சத்திகளுமே புராணங்களில் முறையே வள்ளியம்மை வேலாயுதம் தெய்வானையம்மை எனக்கூறப்பட்டன. நன்று நன்று இங்கே சொன்னவையாவுள் சரியே; இப்படிப்பட்ட பதியானவர் ஒர்பெண்ணை இச்சித்ததுமன்றி அவனைப்பின்சென்று கூத்தாடித்திரிவரேர் என்பீராயின்; அவை தமதடியவராகிய நம்போலிகள் ஈடேறுமாறு அருளிச்செய்த திருவிளையாடல்களன்றி வேறல்ல. பிரமாணம்; கந்தபுராணம் “உலைப்படுமெழுகதென்ன வருகியே வொருத்திகாதல், வலைப்படுகின்றான் போல வருந்தியே யிரங்காரின்றான், கலைப்படு மதியப்புத்தேன் கலங்கலம் புனலிற்றேன்றி, யலைப்படு தன்மைத் தன்றோ வறுமுகனாடலெல்லாம்” என்பதனாலறிக. இது நிற்க.

புராணங்களெல்லாம் செம்பொருள் குறிப்புப் பொருளென இருவகைப்படுமென்றும், அவற்றைக் குருமுகமாக ஓதியுணர்ந்தாலன்றி அறிதல்கூடாதென்றும் கூறியிருக்க, சைவசாத்திரங்கையாவது புராணங்களுளொன்றையாவது ஒருசிறிதும் அறியாத பரசமயிகள் தமது குறும்புத்திகொண்டு அவற்றின் ஆழத்தை அறியத் துணிகின்றார்கள். அதுமட்டுமே, தாம் முற்றும் அறிந்தவர்போலப் புராணங்களெல்லாம் பொய் பொய் எனும் பரசங்கிக்கின்றார்கள்.

சைவசமயிகளே! இப்பரசமயிகளது துர்ப்போதனைகளுக்குச் செவிகொடாது சற்சமயமாகிய சைவசமயத்தன்மைகளை ஆராய்ந்தறிந்து உய்ப்புகள்.

சிவஞானபோத உபந்நியாச பாடம்.

இந்நூல் அம்பாசமுத்திரம் வக்கீல் ஸ்ரீமான் V. P. காந்திமதிநாதம் பிள்ளை B. A. அவர்களால் இயற்றப்பட்டுள்ளது. இதின் விலை அனுபத்து. இது சிவஞானபோத நூற் பொருள்களை எளிதில் விளக்குமாறு இது காலும் வெளிவந்திருக்கும் நூல்கள் பல்வற்றினும் மிக எளிய முறையில் இயற்றப்பட்டுள்ளது. இம்மாதிரியான நூல்கள் வெளிவருவது சைவ சமயத்தின் நற்காலத்தைக் காட்டுகின்றது. இதைப்பற்றி கித்தாந்த சாஸ்திர ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பாசிரியர் ஸ்ரீமான் ஜெ. யெம். நல்லசாமி பிள்ளை, B. A. B. L. அவர்களின் அபிப்பிராயம் வருமாறு:—

“.....இத்தருவாயில், தங்கள் நூலுப்பார்த்ததும், என் மகிழ்ச்சி சொல்ல முடியாது. ஒவ்வொரு சூத்திரமும் அதனுடங்கிய அதிகாரண வார்த்திகக் கருத்துக்களும் நன்கு அமைந்து எளிய பாடங்களாக எழுதியுள்ளது மிகவும் வியக்கற்பாலது. இந்நூல் யாவர்க்கும் உபயோகமாகி, நம் சமய உண்மைகளை யாவரும் உணர்ந்து, நம் சைவ உலகம் தழைக்கும் என்ப தில் தடையில்லை.....”

இந்நூல் வேண்டுவோர் ஷ. ஆசிரியர், விலாசத்திற்கெழுதிப் பெற்றுக்கொள்க.

இ. ஆ.

அறிக்கை.

எமக்குக் கடிதம் எழுதும் சந்தாதாரர்கள் தங்கள் சந்தா இலக்கத்தையும் தெரிவித்தல்வேண்டும். ப-ர்.

ஆத்திசூடி முதற்கூத்திர விருத்தியுரை.

இதில் அறஞ்செய விரும்பு என்னும் முதற்கூத்திரத்திற்கு அதிலுள்ள பல அரியபெரிய நுண்ணிய தத்துவார்த்தங்களையும் இலக்கிய விலக்கண விசேடங்களையும் நன்குமிக விளக்கி விருத்தியுரை எழுதப்பட்டு நல்ல கடிதத்தில் அச்சிடப்பட்டிருக்கிறது. [விலை அனு 4.]

மஞ்சிகன் ஐந்திணைச் சிறுநிகண்டு.

இது இதுகாறும் வெளிவராத மிகப்பழைய நிகண்டு. இதனுள் தற் காலம் வெளிவந்துள்ள பல நிகண்டுகள் அகராதிகளில் காணக்கூடாத பலசொற்கள் இருக்கின்றமையின் இந்நூல் தமிழ் கற்றவர் கற்கின்றவர் கற்பவராகிய ஒவ்வொருவருடைய கையிலும் இருக்கவேண்டியது அவசியமாம். [விலை அனு 2.] [தபாற் கூலி முதலியன வேறு.]

இவை வேண்டுவோர் தி. பொன்னுசாமி முதலியார், பழந்தமிழ்ப் புத்தகசாலை, கெண்டி, சைதாப்பேட்டை போஸ்டி, மதராஸ், என்னும் விலாசத்திற்கெழுதுக.

இ. ஆதிசூல முதலியார்,
(ப - ர்.)

விளம்பரம்.

இதனடியிற் குறித்த மிக்க உபயோகமுள்ள புத்தகங்கள் எம்மிடத்தில் கீழ்க்கண்ட குறைந்த விலைக்குக் கிடைக்கும்.

	ரூ.அ.ப.		ரூ.அ.ப.
பாரதச்சுருக்கம்	3-8-0	ஸ்ரீ தாயுமானசுவாமிகள் பாடல்	
கம்பராமாணம்	2-0-0	மெய்கண்ட விருத்தியுரை.	
வில்லிபுத்தூராழ்வார் பாரதம்	3-0-0	அரிதில் அறியும் வேதசிவாகமங்களின் ஞானபாதப்	
திருவிளையாடற்புராண வசனம்		பொருள்களை யெல்லாம் ப	
64 படங்களுடன்	1-8-0	லபிர்பல பிரமாணங்களோடு	
ஷை கிளேசு கடிதம்	2-4-0	இவ்வுரையில் இலேசாய்	
மனுதர்மசாஸ்திர வசனம்	3-0-0	அறியக்கூடும்	3-8-0
பெரியபுராண வசனம் ரப்படி		நளவீம்பாகசாஸ்திரம்	1-4-0
72 படங்களுடன்	1-8-0	சப்தரிஷிவாக்கியம் சுத்தப்	
ஷை கிளேசு கடிதம்	2-4-0	பதிப்பு	4-0-0
ஸ்ரீ தாயுமானசுவாமிகள் பாடல்		மூலிகை மர்மம் 4 பாகமுஞ்	
மூலம்	1-0-0	சேர்ந்தது	2-0-0
அடங்கண்முறை	4-8-0	சீகாளத்திபுராணம் மூலமும்	
விஷ்ணுபுராண வசனம்	2-8-0	உரையும்	2-8-0
கருடபுராண வசனம்	0-4-0	பட்டணத்தடிகள் புராணம்	
ஷை திக்கு பீடத்துடன்	0-8-0	மூலமும் உரையும்	1-8-0
வள்ளலார் சாஸ்திரம்	1-8-0	பட்டணத்தடிகள் பிரபந்த	
திருக்குறள் உரை	0-12-0	விருத்தியுரை	2-8-0
திருவிளையாடற்புராணமூலம்	2-0-0	சிவரகசியம் (ஒருபாகம்மாத்திரம்)	
மகாராஜாதுறவு மூலம்	0-10-0	வெளிவந்திருக்கிறது	3-8-0
பிரமோத்திரகாண்டம்	1-8-0	பழனித்தலபுராண வசனம்	0-8-0
உபதேசகாண்டம் விருத்தியுரை	5-0-0	தனிபாடல் உரை 1 பாகம்	1-12-0
திருமூலர் திருமந்திரம்	1-8-0	ஷை 2-வது பாகம்	1-12-0
மார்க்கண்டேய புராணம்	1-8-0	குமரேசர்சதகம் மூலமும்	
அறப்பலீசர்சதகம் மூலமும்		உரையும்	0-12-0
உரையும்	0-12-0		

இருக்கம் - கண்ணப்ப முதலியார்.

43, பாளையப்பன்வீதி, ஏழுகிணறு, சென்னை.

பித்தவாயு லேக்கியம்.

இதை அவர்வர்கள் வயது, சரீரம், நோய், அறுபவம், அறுகூலங்களுக்கு உற்றபடி, காலை, அல்லது மாலை, அல்லது காலை மாலை, அல்லது போஜனத்திற்கு பிறகு, சிறு சிறு கெச்சைக்காய்வு சாப்பிட்டு வந்தால் பித்தவாயு பற்றத்தோடும். பசிதீபனமும் சரீரபுஷ்டியும் உண்டாம், இதுவே கைகண்ட தாதுபுஷ்டி மருந்துமாம். இதை அறுபவத்தாலறியலாம். இதற்குப் பத்தியம்லலை. 20 வேளை லேக்கியம் அடங்கிய டம்பியின் விலை ரூ. 1-0-0.

வி பி யில் அணுப்பினால் ஒரு டப்பிமுதல் மூன்று டப்பிவரையில் 3 அணு அதிகமாகும்.

இ. கண்ணப்பமுதலியார்,

43, பாளையப்பன்வீதி, ஏழுகிணறு, சென்னை.

உ
சிவமயம்.
திருச்சிற்றம்பலம்.

சைவம்.

இது
சென்னைச் சிவனடியார் திருக்கூட்டம்
எனப் பெயரிய

சைவ மஹா சபையின்
மாதாந்தப் பத்திரிகை.

மலர் 4. காலபுத்திர மார்சுமீ - 1918 (1918) டிசம்பர் மீ இதழ் 12

உள்ளுறை.	பக்கம்.
சிவஞானபோதம்	267
சிவராத்திரி வீரதம்	272
ஆதிசைவகுல மான்மியம்	279
ஓர் வேண்டுகோள்	282
சந்தாதாரர்களுக்கு அறிவிப்பு	282
சைவ சித்தாந்த மகா சமாஜம்	284
அர்ச்சாதிபம்	287
வாழ்த்தும் வந்தனமும்	288

இஃது

திருப்பாதிரிப்புலியூர் ஞானியார்மடாலயம்
ஸ்ரீலக்ஷ்மி - சிவசுணிக மெய்த்ஞான சிவாகாரிய சுவாமிகளுக்குச்
சமர்ப்பிக்கப்பெறுவது.

பத்திரிகாசிரியர்

திருக்கம் - ஆதிமூல முதலியார்.
(Retired Accountant, Military Accts., Department.)
நெ. 43, பாளையப்பன்வீதி, ஏழுகிணறு, சென்னை.

வைதிக சைவ அச்சுக்கூட்டம்.
நெ. 292, தங்கசாலை வீதி, சென்னை.

1918

தபாற்செலவு உட்பட வருடச்சந்தா ரூபா ஒன்று.

சென்னைச் சிவனடியார் திருக்கூட்டத்தின் போஷகர்கள்.

ஸ்ரீமான் யஸ். இரத்தினவேல் செட்டியாரவர்கள்

Dubash, Messrs. Best & Co.

வி. மாசிலாமணிப் பிள்ளையவர்கள், பி. ஏ., பி. எஸ்.

Official Referee, High Court.

ராவ்சாஹிப் - பி. மாசிலாமணி முதலியாரவர்கள்

Engineering Contractor.

ராவ்பஹதூர் கே. வைத்தியலிங்கம் பிள்ளையவர்கள்

Presidency Post Master.

வி. முத்தையா பிள்ளையவர்கள்

Merchant, Periyanna Moodaly Street, Madras.

ஆர். காகிவிசுவநாத முதலியாரவர்கள்

Snuff & Tobacco Merchant, Madras.

திரு. சபாபதி முதலியாரவர்கள்

Retired Sub-Engineer, Mint Street.

C. தருமலிங்கமுதலியாரவர்கள்

Contractor, Mint Street, Madras.

விளம்பரம்.

அடுத்த வருடத்து ஜனவரிமாதப் பத்திரிகையும்
ஆயுள் சந்தாயும்.

இவற்றைப் பற்றி இதனுள் பிரசுரித்திருத்தலை
அன்பர்கள் கவனிப்பது அவசியம்.

இ. சி.

சைவ சித்தாந்த வித்தியாசாலை.

தேவகோட்டையில் ஸ்ரீமான் மெ. அரு. நா. இராமநாதஞ்
செட்டியாரவர்கள், தமிழில் இலக்கிய விலக்கணம் பயின்றவ
ராய், சிவதிகைப்பெற்றுச் சைவாசாரமுடையவராய் இருப்பவரிற்
சிலரைத் தெரிந்தெடுத்துச், சைவ சித்தாந்த சாத்திரங்களை அவர்க்
குப் போதித்து வரும்படி, ஒரு வித்தியாசாலை தொடங்கி நடத்தி
வருகிறார்கள். கற்பவரில் பொருளில்லாதவர்க்கு அன்னவஸ்திர
முதலியனவும் உதவுவார்கள். இது சைவசித்தாந்த சாத்திர உண்
ர்ச்சி உலகிற் பரவுதற்கு ஏற்ற நவல்தொரு சிவதருமமாம்.

அவ்வித்தியாசாலையிற் சேர்ந்து கற்கவிரும்புனோர் ஷெ. செட்
டியாரவர்களுக்கு எழுதிக்கொள்ளலாம்.

சி. தாமோதரம்பிள்ளை,

சிவாகம சித்தாந்த பரிபாலன சங்கலித்வான், தேவகோட்டை.

சிவமயம்.
திருச்சிற்றம்பலம்.
சைவம்.

இது
சென்னைச் சிவனடியார் திருக்கூட்டம்
எனப் பெயரிய

சைவ மஹா சபையின்
மாதாந்தப் பத்திரிகை.

1918 லு
நான்காவது மலர்.

இது
திருப்பாதிரிப்புலியூர் ஞானியார் மடாலயம்
ஸ்ரீலக்ஷ்மீ சிவசுண்டிக மெய்தீரூண சிவாசாரிய நவாமிகளுக்குச்
சமர்ப்பிக்கப்பெற்றது.

பத்திரிகாசிரியர்,
இருக்கம் - ஆதிமூலமுதலியார்.
(Retired Accountant, Military Accts., Department.)
கெ. 43, பாளையப்பன்வீதி, ஏழுதிண்டு, சென்னை.

சென்னை
வைதிக னைவ அச்சுக்கூட்டம்.
கெ. 292, தங்கசாலைவீதி சென்னை.

1918
விலை ரூபா 1.
(நூபரட்சேலு உட்பட.)

சென்னைச் சிவனடியார் திருக்கூட்டம்.

அக்கிராசனர்.

ஸ்ரீமான் சதுரை, ராஜா கண்ணு முதலியாரவர்கள் B. A.

Supdt. Accountant General's Office.

போஷகர்கள்.

ஸ்ரீமான் யஸ். இரத்தினவேல் செட்டியாரவர்கள்

Dubash, Messrs. Best & Co:

வி. மாசிலாமணிப் பிள்ளையவர்கள், B. A., B. L.

Official Referee, High Court.

ராவ்சாஹிப் - பி. மாசிலாமணி முதலியாரவர்கள்

Engineering Contractor.

ராவ்பஹதூர் கே. வைத்தியலிங்கம் பிள்ளையவர்கள்

Presidency Post Master.

வி. முத்தையா பிள்ளையவர்கள்

Merchant, Periyanna Mudaly Street, Madras.

ஆர். கர்சிவிசுவநாத முதலியாரவர்கள்

Snuff & Tobacco Merchant, Madras.

திரு. சபாபதி முதலியாரவர்கள்

Retired Sub-Engineer, Mint Street, Madras.

C. தருமலிங்க முதலியாரவர்கள்

Contractor, Mint Street, Madras.

உ
சிவமயம்.
அட்டவணை.

உள்ளுறை.	பக்கம்.
அட்டவீரட்டம்	40
அப்பதிக்கித சுவாமிகள் சரித்திரத்தின் ஒரு பகுதி	89
அரத்தத்தாசாரிய சுவரீமிகள் சரித்திரத்தின் ஒரு பகுதி	43-93-119
அர்ச்சாதிபம்	233-257-287
அன்னதான் பலன்	231
ஆத்மாவும் பரமாத்மாவும் ஒன்றாகுமா?	215-222
ஆதிசைவகுல மான்மியம்	181-226-252
ஆயுள்சந்தா	24-120-168-216-260-279
ஆன்மாவின் பர்ச சம்பந்தம்	52
இந்து சன்மர்க்கு சபை (தென் ஆப்பிரிக்கா)	47
இழக்குரை மறுப்பு	9
உண்மைச்சைவம் உலகத்திலுண்டா?	125
எந்தச் சமயத்தையும் அதுட்டிக்கலாமா?	129
கடவுள் நம்மை ஏன் உண்டாக்கினார்?	20
கடவுளின் சொருப தடத்த இலக்கணங்கள்	167-173
குகன் என்னும் திருநாம விளக்கம்	127
குருபூசை	38
கோச்செங்கட் சேழநாயனார் புராணம்	143
சங்கராசாரியர் சரித்திர ஆராய்ச்சி	177-201
சங்கிராந்தி விரதவரலாறு	19
சிவஞானபோதம்	1-25-49-73-97-121-145-169-193-217-241-267
சிவபெருமான் தோத்திரப்பிரியர்	137
சிவபெருமான் நித்தியத்துவம்	41
சிவபெருமான் யானைத்தோல் போர்த்தமை	55
சிவராத்திரி	34-273
சிவலிங்க பூஜாபலன்	82
சிவலிங்காசனாதி விவரண விளக்கம்	100
சீமந்தனி சரித்திரம்	185
சுப்பிரமணிய பரத்துவம்	263
சென்னைச் சிவனடியார் திருக்கூட்டம்	94-105
சைவசமயம்	150
சைவசித்தாந்த மகா சமாஜம்	284
சைவத்தனியரசு	57
சோமவார விரத மகிமை	185
தக்ஷிணாமூர்த்தத்தத்துவார்த்தம்	243
திபதரிசனம்	238-249-250
நவராத்திரி விரதம்	220
பசுக்காத்தல்	71

	பக்கம்.
உள்ளுறை.	
பஸ்மவைபவம்	116
பஸ்மாசுர விஜயம்	164
பதினாறுபேறுகள்	197
பத்திரிகாசிரியர் சரித்திரச் சுருக்கம்	14
புரமதபங்க வினாவிடை	63-75-134-157-198
புராண சிவவணமகிமை	210
மதுரீதிகண்ட சோழர் சரித்திரம்	161
முனோக்கிரஹ விளக்கம்	4
மீமாம்ஸா நியாயவிளக்கம்	154
வணக்கவிதி	37
விநாயக சதுர்த்தி வீரதம்	208
வைதிக சைவமும் அதன் தெய்வ இலக்கணமும்.	28

சென்னைச் சிவனடியார் திருக்கூட்டம்.

இச்சபை 1898-ஆம் டிசம்பர் 25-ஆ தாமிக்கப்பெற்று, அரசாங்கத் தினரால் 1860-வது வருடத்து 21-வது சட்டத்தின்படி ரிஜிஸ்டர் செய்யப்பெற்றுள்ளது.

இச்சபையின் இருப்பிடம் சென்னைச் சிவனடியார் திருக்கூட்டச் சபாண்டபம், சென்னை. இது இச்சபையாரால் சுமார் 2500 ரூபா வரையில் செலவிட்டு 1915-ம் ஆண்டு கட்டப்பெற்றது. இதின் தற்கால (1-12-18) நூரிய ஸ்தானமும் அச்சுக்கூட்டமிருக்கும் இடமும், சென்னை நங்கூரலை வீதி 292-வது நே. வீடு.

இச்சபையின் தோக்கமாவது பலவழிகளில் சைவசமய பரிபாலனஞ் செய்கலாம்.

இச்சபையார் இதுவரையில் பெருங்கூட்டமாகக் கூடி 200 சிவ தலங்களுக்கு ஸ்ரத்திரை செய்தார்கள்.

இவர்கள் The Sairite Elementary School என்னும் பாடசாலை வைத்திருக்கிறார்கள். இதில் ஏறக்குறைய நூறு சிறுவர்களுக்குத் தமிழ், ஆங்கிலம் இவற்றோடு சமய பாடங்களும் ஒழுக்கமும் கற்பிக்குப்படுகின்றன. இப்பாடசாலை அரசாங்கத்தின் Grant-in-aid என்னும் உதவியைப் பெற்றிருக்கின்றது. இச்சபையின் போஷகருள் ஒருவராகிய ஸ்ரீமன் ஸ்ரீ. இரத்தினவேல் செட்டியாரவர்கள் (Dubash, Messrs. Best & Co.) இதற்கென விசாலமான கட்டடமும் பின்னாகத் தேகப் பயிற்சிசெய்யும் இடமும் வாங்கிக்கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

பல தமிழ் நூல்களைச் சேகரித்து இலவச வாசகசாலை வைத்திருக்கிறார்கள்.

1915-ம் ஆண்டு ஜனவரியில் முதல் "சைவம்" எனப் பெயரிய மாதாந்தரச் செந்தமிழ்ப் பத்திரிகை வெளியிட்டு வருகிறார்கள். இப்பத்திரிகை தமிழர் வசிக்குமிடம் எங்கும் நிலவி பிரசித்தி பெற்றிருக்கிறது. தேவகோட்டை வைசிய சிகாமணிகள் செய்த உதவியால், வைதிக சைவ அச்சுக்கூட்டம் ஒன்றுபெயரிய அச்சுக்கூட்டம் வைத்து நடத்துகிறார்கள்.

சிவமயம்.
திருச்சிற்றம்பலம்.

சைவம்.

மலர் 4. காலயுத்திஸ்ரீ மார்கழி - 1918ஸ்ரீ டிசம்பர் இதழ் 12

திருஞான சம்பந்தமூர்த்திநாயனார் துதி.*

மணிவாயாற் றிருமிடற்றான் மலர்க்கரத்தாற் றமிழ்மூன்று
மணியாக்கிப் புனனாடு மருந்தமிழ்நா டெனத்தோன்றுந்
தணியாத திருஞான சம்பந்தர் பதம்பணியும்
பணிவார்தம் பதம்பணியும் பணியெமக்குப் பணியாமே.

(இ-ள்.) மணிவாயால் = அழகிய வாயினாலும், திருமிடற்றால் =
திருக்கண்டத்தினாலும், மலர்கரத்தால் = செந்தாமரை மலர்போன்ற
திருக்கரத்தினாலும், மூன்று தமிழும் அணி ஆக்கி = முத்தமிழை
யும் அழகுபெறச்செய்து, புனன்நாடும் அரு தமிழ் நாடு என =
சோழநாட்டுச் செந்தமிழ்நாடு என்று புகழ், தோன்றும் = (சீகாழிப்
பதியிற்) றிருவவதாரஞ்செய்த, தணியாத திருஞான சம்பந்தர்
பதம் பணியும் = மாறாத திருஞானசம்பந்தப் பிள்ளையாரது திரு
வடிகளை வணங்குகின்ற, பணிவார்தம் = திருத்தொண்டிடையாரது,
பதம் பணியும் பணி = பாதங்களை வழிபடுகின்ற தொழிலே,
எமக்கு பணி ஆம் = எமக்குத் தொழிலாகும்.

முத்தமிழாவன—இயற்றமிழ், இசைத்தமிழ், நாடகத்தமிழ்.

இயற்றமிழ்நூல்களாவன.—அகத்தியம், இறையனாரகப்பொ
ருள், அகநானூறு, புறநானூறு, புறப்பொருள் வெண்பாமாலை,
புறப்பொருட் பன்னிருபடலம், தொல்காப்பியம், யாப்பருங்கலம்,
தண்டியலங்காரம், மாறனலங்காரம், இலக்கணவிளக்கம், பரிபா
டல், பத்துப்பாட்டு, பாசண்டம், முத்தொள்ளாயிரம், பதிற்றுப்

(* இது பட்டினத்துப் பிள்ளையார் புராணச்செய்யுள். இவ்வுரை
வித்வான் நர். கதிரைவேற்பிள்ளையவர்கள் இயற்றியது.

பத்து, பதினெண் கீழ்க்கணக்கு, கலித்தொசை, பெருங்கலித் தொகை, முதலியனவும், பெருங்கர்ப்பிய சிறுகார்ப்பிய பிரபந்த வகைகளுமாம்.

இசைத்தமிழ் நூல்களாவன.—பஞ்சபாரதியம், பஞ்சமரபு, பெருங்குருகு (முதுகுருகு), பெருநாரை, குருகு, வெண்டாளி, களரியாவிரை, இந்திரகாளியம், இசைனுணுக்கம் முதலியனவாம்.

நாடகத்தமிழ் நூல்களாவன.—பரதசேனாபதியம், சுத்தானந்தப் பிரகாசபரதம், பரதம், மதிவாணர் நாடகத்தமிழ், முறுவல், செயிற்றியம், தாளவகையோத்து, சயந்தம், கூத்தநூல், குணநூல் முதலியன.

மணிவாயால் இயற்றமிழையும், திருமிடற்றினால் இசைத்தமிழையும், மலர்க்கரத்தால் நாடகத்தமிழையும் அணியாக்கினார் என முறையே கொள்க. இது நிரணிறைப்பொருள்கோள். நெஞ்சு முதலிய பெருந்தான் மெட்டானும், எடுத்தலாதிய கிரியைக ளெட்டானும் பிறந்து பண்ணப்படும் பண்ணும் இசையுமாகிய இவற்றைப் பயப்பது மிடறு ஆகலான் “திருமிடற்றால்” என்றும், தாம் திருவாழ்மலர்ந்தருளும் திவ்வியவிசைப் பாடல்களுக்குக் கொட்டு அசை, தூக்கு, அளவு என்னு மிவையிற்றின்றொழில் பொருந்தப் புணர்க்குந் தாளவகைகளைக் கையாற் செய்தருளினர் என்பார் “கரமலரான்” என்றுங் கூறினார். இத்தாளங்களின் வழிவருவன செந்தூக்கு, மதலைத்தூக்கு, துணிபுத்தூக்கு, கோயிற்சூக்கு, நிவப்புத்தூக்கு, கழாற்சூக்கு, நெடுந்தூக்கு ஆகலின் நாடகவுறுப்பாய் நின்றன. கொடுத்தமிழ் நாட்டினு ளொன்றா வைத்தெண்ணப்பட்ட சோழநாடு, செந்தமிழ் நாடகும்படி முத்தமிழையும் வளர்த்தா ரென்றபடி. அதனை முத்தமிழ் விரகர் என்னுந் திருநாமத்தானு மறிக. சோழநாடு செந்தமிழ் நாடாயதைப் பெரியபுராணத்தும், யாப்பருங் கலக்காரிகைக்கணும், சேனாவரையத்துங் கண்டுணர்க. திருஞானசம்பந்த நாயனாரது திருவடிகளைப் பணியும் பணியே பணி யென்னது, அவரடியர் அடிகளைப் பணிபணியே பணியென் றது அவரது பெருந்தலைமை யுணர்த்தற்காம். சம்பந்தர்-உயர்வு பற்றியபால் வழுவமைதி. மற்றவற்றிற்கும் இங்ஙன முரைக்க.

சிவஞானபோதம்.

ஆரூரூ சூத்திரம்—இரண்டாமதிகாணம்.

(243-வது பக்கத்தொடர்ச்சி.)

உதாரண வேண்பா.

பாவகமேற் றுனசத்தாம் பாவநா தீதமேனிற்
பாவகமா மன்றென்னிற் பாழதுவாம்—பாவுகத்தைப்
பாவித்த றுனென்னிற் பாவகமாந் தன்னருளாற்
பாவிப் பதுபரமில் பாழ்.

(இ-ள்.) பாவகமேல் தான் அசத்த ஆம்=(நீ கூறும் பாவனை
ஏனைப்பாவகங்கள்போல மனமுதலியவற்றோடுகூடி நின்று பாவிக்கும்) பாவகமேனில், (அறிவினாலறியப்பட்ட சுட்டாதலால் அப்பொருள்) அசத்தேயாம்.—பாவநாதீத மெனின் பாவகம் ஆம்=பாவனையைக்கடந்தது (அஃதாவது, கருவிகளோடு கூடாது நின்று பாவிப்பது) எனில், (கருவிகள் நீங்கியபோது ஒன்றையும் அறிதலில்லாத கேவலாவத்தையாமாதலினால் அது) பாவகமாத்திரையே யன்றி பயன்படுமாறில்லை—அன்று என்னின் அது பாழ் ஆம்=இவ்விருதிற் றுமன்றி அநிருவசனமாக (அஃதாவது சொல்லொணாததாக) பாவிக்கப்படுவதெனின் அது சூனியப்பொருளாம்—பாவகத்தைப் பாவித்தல் என்னின் பாவகம் ஆம்=(இம்மூவகையுமின்றிப் பசித்தவன் உண்டவனாகப் பாவிக்குமாறுபோல உணராத பொருளை உணர்ந்ததாகவைத்துப்) பாவகஞ் செய்வதாகிய பாவனையெனில், அதுபோலிப்பாவனையாம். (ஆதலால் அதனாலும் பயனின்றும்)—(அவ்வாறாயின், எவ்வழியாலும் பாவனைக்கெய்தாத பொருள் பாழாம் எனின்,)—தன் அருளால் பாவிப்பது பரம்=(அப்பாவகங்களை யொழித்து)தனது திருவருளால் பாவிக்கப்படுவதாம் பரம் பொருள்—பாழ் இல்=(ஆதலால் நீ கூறும் பாவனைக்கெய்தாமையால்) அதுபாழாதல் இல்லை. (எ-று.)

தான் அசை-பாவகத்தைப் பாவித்தல்=பாவித்தலைச்செய்தல். பாவனை நான்குவகைப்படும். அவை கருவிகளோடு கூடிநின்று பாவித்தல், கருவிகளை நீங்கி நின்று பாவித்தல், இவ்விருதிற் றுமின்றிப் பாவித்தல், உணராதபொருளை உணர்ந்ததாகப் பாவித்தல் என்பனவாம். இந்நான்கும் மறுக்கப்பட்டமை காண்க.

இவ்வெண்பாவினாற் போந்தபொருள்—“தன்னையறிந்தாலன் றித் தன்னால் (அதாவது சிவத்தால்) அறிதல் கூடாது. ஆதலால் மேலை வெண்பாவின் கூறியவாறு ‘தன்னால் உணர்தல்’ என்பது தன்னைப்பற்றுதல் (அஃதாவது ஒன்றனை ஒன்றுபற்றுதல்) என்னும் குற்றமாகும். ஆதலால், அவ்வாறன்றி வாக்குமனாதிதமாய் நிற் கின்றபொருள் யோகநூலிற் கூறுந் தியானபாவனைகளிற் கோசர மாம் என்பதே பொருத்தமாம்” என்று கூறும் பாதஞ்சலர் கூற்றை யாசங்கித்து, அம்முதற்பொருளின் அருளைக் கொண்டு அதனை யறிதலே “தன்னாலுணர்தல்” எனப்படுதலால் தன்னைப்பற் றுதல் என்னும் குற்றம் உண்டாகுமாறில்லை யென்பதையும், நால் வகைப் பாவனைகளுக்கும் அது கோசரமாகாமையையும் விளக்கி அவர்களைமறுத்து அது தன்னாலன்றிக் கோசரமாகாமையை வலி யுறுத்தியவாரும்.

தன்னருளை யறியுமாறும், அதனாற் பாவிக்குமாறும் உண்மை யதிகாரத்தில் (ஒன்பதாஞ் சூத்திரத்திற்) பெறப்படும்.

உதாரண வெண்பா.

அறிய விரண்டல்ல னாங்கறிவு தன்னு
லறியப் படானறிவி னுள்ளா—னறிவுக்குக்
காட்டாகி நின்றானைக் கண்ணறியா மெய்யென்னக்
காட்டா தறிவறிந்து கண்டு.

அன்வயம்.—அறிய இரண்டு அல்லன், அறிவினுள்ளான் ஆங்கு அறிவு தன்னால் அறியப்படான், அறிவிக்குக்காட்டாகி நின் றானை அறிவுகண்டறிந்து காட்டாது; மெய்யறியாக்கண் என்ன.

(இ-ள்.) அறிய ‘இரண்டு அல்லன்’=(சிவாகமங்களில் அத்து விதமே கூறுதலால்) உயிர் தன் அறிவால் அறிதற்கு முதல்வன் தன் னின் வேறல்லன் (ஆகலானும்)—அறிவின் உள்ளான் அறிவு தன் னால் அறியப்படான்=(சமமாதலின்றித் தூலகுக்கும முறையில்) தன் அறிவுக்குள்ளாய் நின்றவின் தன் அறிவினாலறிபவாரான் (ஆக லானும்)—அறிவுக்கு காட்டு ஆகி நின்றானை=தன் அறிவுக்கு வியஞ் சகமாய் அறிவித்து உயிர்க்குயிராய் நின்றலாலும், அத்தன்மையான முதல்வனை—அறிவுகண்டறிந்து காட்டாது=(பசுத்துவம் நீங்கிய வழியும்) ஆன்மாவினறிவு தான் கண்டறிந்து (தன் குணியாகிய ஆன்மாவுக்குக் கோசரமாம்படி காட்டமாட்டாது—(எதுபோல

வெனில்)—மெய்யறியாக்கண் என்ன = (தன்னின் வேறின்றித் தனக்குள் நின்றவினால் தன்னாற்காணப்படாது தனக்குக் காட்டாகின்ற) உயிரை அறியமாட்டாத கண்ணொளிபோல (எ - று.)

ஆங்கு அசை. கண்டறிதல் என்பது ஒரு பொருட்பன்மொழி; இது சிறப்பின்கண் வந்தமீயிசை. காட்டு = காட்டுதல் என்னும் பொருளைத்தரும் முதனிலைத் தொழிற்பெயர். கண் என்பது கண்ணொளியை-மெய் என்பது உயிரை. கண் முதலியவற்றை நோக்க உயிர் சத்துச்சித்து என்பது தோன்ற உயிரை மெய் என்றார்.

உயிரின் வேறான பொருளை உயிரின் அறிவு அறிதல் கூடுமேயன்றி, உயிரோடு அத்துவிதமாய் கலந்திருக்கும் முதல்வனை யறிய மாட்டாது என்பது தோன்ற “அறிய இரண்டல்லன்” என்றார்.

முதல்வன் உயிரோடு அத்துவிதமாய்க் கலந்திருந்தும் உயிரோடுச் சமமாதலின்றி, உயிர் தூலமாய் வெளிப்பட்டுநிற்க, தான் குக்குமமாய் வெளிப்படாமல் உயிரின் அறிவுக்குள்ளாக நிற்பன். ஆதலால் மலநீங்கிய விடத்தும் உயிரின் அறிவால் முதல்வன் அறியவாரான் என்பதுதோன்ற “அறிவு தன்னால் அறியப்படான் அறிவினுள்ளான்” என்றார்.

முதல்வன் உயிர்க்குயிராயிருந்து, அதின் அறிவுக்குத் துணையாய் நின்று அறிவித்தலால் உயிர் அறியும். ஆதலால் அத்தன்மையான முதல்வனை ஆன்மஞானம் கண்டறிந்து உயிர்க்குக்காட்ட மாட்டாது என்பது தோன்ற “அறிவுக்குக்காட்டாகி நின்றானைக் காட்டாதறிவறிந்து கண்டு” என்றார்.

கண்ணொளி கண்ணின் வேறானபொருளை யெல்லாம் அறியும். கண்ணின் உள்ளாய் நிற்கும் உயிரையறியாது. அதுபோல், உயிரின் அறிவு உயிரின் வேறான பொருளை யறிதல்கூடும். உயிர்க்குயிராய் உயிரோடு அத்துவிதமாய் கலந்து நிற்கும் முதல்வனை யறியமாட்டாது என்பார் “கண்ணறியா மெய்யென்ன” என்றார்.

இவ்வெண்பாவினாற்போந்த பொருள்.—“பாவனையும் பசுஞானத்தாலும் பாசஞானத்தாலும் ஆவதனால், சத்தாகிய சிவம் பாவனைக்குச் கோசரமாகாதென்றல் ஒக்கும். ஆனாலும், தன்னருளாற்பாவிக்கவேண்டுவதில்லை, ஆன்மா பசுத்துவம் நீங்கிய முத்திகாலத்தில் சிவத்தைப்போல் முற்றுமுணர்தல் முதலிய எண்குணங்களும் உடையதாம் என்று ஆகமங்கள் கூறுவதனால் அப்போது

ஆன்மாவின்றிவு சிவஞானத்தோடொத்த ஞானமேயன்றி பசு
ஞானமன்று. ஆதலால் முதல்வன் அவ்வறிவினால் அறியப்படும்
கோசரப்பொருளாம் என்பதே பொருத்தமாம்” என்று சிவசம
வாதிகள் கூறுவதை மறுத்துத் தன்னருளாலன்றி முதல்வன் கோசர
மாகரமை சித்தாந்தஞ் செய்யப்பட்டது.

நிருந்தாண்டகம்.

ஆட்வீத்தா லாரொருவ ராடாதாரே
யடக்குவீத்தா லாரொருவ ரடங்காதாரே
ஓட்வீத்தா லாரொருவ ரோடாதாரே
புருகுவீத்தா லாரொருவ ருருகாதாரே
பாட்டுவீத்தா லாரொருவர் பாடாதாரே
பணிவீத்தா லாரொருவர் பணியாதாரே
காட்டுவீத்தா லாரொருவர் காணாதாரே
காண்பாரார் கண்ணுதலாய் காட்டாக்காலே.

உதாரண வேண்பா.

அதுவேன்னு மொன்றன் றதுவன்றி வேறே
யதுவேன் றறியறிவு முண்டே—யதுவேன்
றறிய விரண்டல்ல னுங்கறிவு ணிற்ற
லறியுமறீ வேசிவமு மாம்.

(இ-ள்.) அது என்னும் ஒன்று அன்று=(சத்தாகிய சிவம்
ஞேயப்பொருளாய், அதாவது அறியப்படும் பொருளாய், விசிட்ட
மாய், அதாவது பசுபதியாய், நிற்பதென்பது சிவாத்துவித சைவரும்
சுத்த சைவருமாகிய உமக்கும் உடன்பாடேயாகலான், அச்சிவம்
இன்னதென்றறியவாராது அநிருவசனமாய், அதாவது சொல்லொ
ணாததாய், நிற்பதொரு விசேடமற்ற பொருளெனக்கொண்ட மாயா
வாதத்தைப்போல) அதுவேன்று அநிருவசனமாய்க் கூறப்படுவ
தொரு சூனியம் அன்று. (ஆகலான்)—அது அன்றி=அந்த னேய
மாத்திரையேயன்றி, (அதாவது அருளாலறியப்படும் அச்சிவம்
மாத்திரமேயன்றி) வேறு=அதனின்வேறாக—அது என்று அறி
அறிவும்=(வாக்குமனாதிதமாய் நிற்பது) அம்முதற்பொருள் என்
றறிகின்ற ஞாதாவாகிய உயிரும்—ஆங்கு உண்டே=அம்முத்தி
நிலையில் உள்ளதேயாம்.—(அவ்வாறு சிவமும் உயிரும் முத்தியில்
வெவ்வேறாய் உண்டென்றால், உயிர் சிவத்தோடு ஒன்றாதல், அதா
வது சிவமாதல், பெறப்படாதே யெனின்)—அது என்று அறிய

இரண்டு அல்லன் = (உலகத்துப் பொருள்போல்) அதுவென்று கூட்டியறிபுமாயு முதல்வன் உயிரின் வேறுப் கிற்பானல்லன்—அறிவுள் நிற்பல் = உயிரின் அறிவின் கண் முதல்வன் கலந்து வேற்றுமை தோன்றாது நிற்பலால்—அறியும் அறிவு சிவமும் ஆம் = (நீரோடு கலந்த உப்பு நீரேயாய் நிற்பல்போல்) சட்டையறியும் அறிவுகெட்டு முதல்வனருளாலறிகின்ற அவ்வுயிர் சிவமேயாம். (எ-று.)

சிவமுமாம் என்பதில் உள்ள உம்மை உயிர் சூலப்பினால் சிவமாயும், பொருளின் தன்மையால் உயிராயும் இருத்தலை விளக்கிகின்றது.

ஏகான்மவாதிகள் துவம்பத லட்சியார்த்தமாகிய சித்தே தற்பத லட்சியார்த்தமாகிய சிவம் என்பர். வாச்சியார்த்தம் தடத்தமும் லட்சியார்த்தம் சொருபமுமாம். தடத்த நிலையில் உயிரும் சிவமும் அந்நியமாயிருக்கும்—சொருபநிலையில் அவ்விரண்டும் அனந்நியமாயிருக்கும். அதுபற்றியே உயிர் சிவம் என்று ஆகமங்கள் கூறும். இவ்வளவேயன்றிச் சிவமன்றி உயிர்வேறில்லை யென்பது கருத்தன்று. உயிர்வேறில்லையாயின் இன்ப அதுபவமும் இல்லை யாய்விடும். இன்ப அனுபவமும் இல்லையென்பதே தமது கொள்கையென்பரேல், அதுபவிப்பவனும் அதுபவமும் இல்லாதபோது அதுபவிக்கப்படும் பொருளும் இல்லையெனப்பட்டு அகர்வாதம் சூனியவாதமாம்.

இவ்வெண்பாவினாற் போந்த பொருள்.—முத்தியில் முதல்வனோடு கூடிய உயிர் அம்முதல்வனோடு ஒன்றாய் போதலினால் அந்நிலையில் அறியும் பொருளும் அறியப்படும் பொருளும் இல்லை எனச் சிவாத்துவித சைவரும் சுத்தசைவரும் கூறுவதை மறுத்து, உயிர் முதல்வனுடன் கூடி ஒன்றானவிடத்தும் உயிர் அறிவதும் முதல்வன் அறியப்படுதலும் உண்டென்று விளக்கியவாரும்.

இவ்வதிகரணத்தாற் போந்தபொருள்—இவ்வதிகரணவெண்பாக்கள் ஐந்தில் முதல்வெண்பாவால் “முதற்பொருள் வாக்குமனதீதமென்றல் பொருந்தும் கோசரமா மென்றல் பொருந்தாது” என்னும் மாயாவாதிகளையும், இரண்டாவது வெண்பாவால் “கோசரமாமென்றல் பொருந்தும். வாக்குமனதீதமென்றல் பொருந்தாது” என்னும் நையாயிகர் முதலியோரையும், மூன்றாவது வெண்பாவால் “பாவனைக்குக் கோசரமாம்” என்னும் பாதஞ்சலரையும், நாலாவது வெண்பாவால் “ஆன்மஞானத்திற்கே கோசரமாம்”

என்னும் சமவாத சைவரையும், ஐந்தாவது வெண்பாவால் “முத்தியிற் சிவமேயன்றி உயிரென வேறின்மையின் உயிர்க்குக் கோசரமாதல் என்பதொன்றில்லை” என்னும் சிவாத்துவித சைவர் முதலியோரையும் மறுத்து முதல்வன்வாக்கு மனதீத கோசரமாய் நிற்கும் இயல்பை வலியுறுத்தியவாரும்.

இவ்வாறு முதல் மூன்று சூத்திரங்களினால் (பிரமாண இயலில் உண்டென்று சித்தாந்தஞ்செய்த) பசு பாச பதிகட்கு இலக்கணங்கூறுமுறையில் நான்காஞ் சூத்திரத்தால் சகச மலத்துணராது கிடக்குங் கேவலாவத்தையும், ஐந்தாஞ் சூத்திரத்தால் கருவிகளோடுகூடி விடயங்களை யறியுஞ் சகலாவத்தையும், ஆறஞ்சூத்திரத்தால் பாசஞான பசுஞானங்களைக் கடந்து பதிஞானத்தாற் சிவனையறியுஞ் சுத்தாவத்தையும் காட்டப்பட்டன.

இலக்கணவியல் முற்றிற்று.

சிவராத்திரிவிரதம்.

(திருவனந்தபுரம் இந்து சுதர்மாசார சபா பிரசுரம்.)

தங்கள் தங்கள் இஷ்டதேவதையைக் குறித்து உபவாசமிருந்து விசேஷமாக பூஜாதிகளைச் செய்து மறுநாள் அதிதியோடும் பந்துக்களோடும் பாரணைசெய்வது விரதமெனப்படும். விரதங்கள், நித்தியவிரத மெனவும் நைமித்திக விரதமெனவும் இரண்டு விதங்களாம். நித்திய விரதமென்பவை, அடுத்தடுத்துவருகிற வாரவிரதம் பக்ஷவிரதம், மாசவிரதம் முதலானவை. நைமித்திகவிரதமென்பவை, வருஷத்திலொருமுறை, அல்லது முன்கருதலின்றி வருவது முதலானவை. தன்னூரிலிருக்கும் ஓர் அன்னியனுக்கு அன்னமளிப்பது எத்துணைப்புண்ணியமோ, அதற்காயிரம் பங்கு அதிகப்புண்ணியம் தூரதேசத்திலிருந்து அதிதியாகவந்த ஒருவனுக்கு அன்னங்கொடுப்பது. அதுபோல நித்தியவிரதத்தைக் காட்டிலும் நைமித்திக விரதம் உயர்ந்ததென்பர் மேலோர்.

வருஷத்திலொருதடவை துர்லபமாய் வருவதாகையால் சிவராத்திரி விரதம் நைமித்திகவிரத மெனப்படும். இராத்திரி நாலுயாமமும் நித்திரையின்றிக் கடவுளை விசேஷமாகப் பூஜிக்கும் விரதத்துக்கு சிவராத்திரி விரதமென்று பெயர். “ச்யதி துக்காதிக மிதி சிவா” சிவ என்பதற்கு துக்காதிகளை யழிக்கின்றது என்று

பொருள். “ராதி-சுகமிதி-ராத்திரி”. ராத்திரி என்பதற்கு சுகத்தைச் செய்கின்றது என்று பொருள். ஆதலால் சிவராத்திரி என்பது துக்கங்களைப் போக்கிச் சுகத்தைக்கொடுப்பது என்று பொருள் படும். ஓர் மனுஷன் எவ்வகைச்சுகத்தை யதுபவிக்குங்காலத்தும், சொற்பமேனும் இடையில் துக்கமின்றிச் சுகமடைய இயலாது. உலகத்திலிருந்து அதுஷ்டிப்பவை அல்லது, அனுபவிப்பவையாவும் சுகதுக்க மிஸ்ரமாயிருக்கும். துக்கத்தைவிட்டுச் சுகத்தைமாத்திரம் அதுபவிக்கவும், பாபத்தை யொழித்துப் புண்ணியத்தைமாத்திரம் பிரதிதினமும் அதுஷ்டிக்கவும் லோகவியாபாரத்தில் சம்பந்தப்பட்ட எவ்வகை மாந்தருக்கும் அசாத்தியமாம். ஆதலினால், புண்ணியத்தைமாத்திரம் செய்ய விரும்புகிறவர்கள் அதற்காக ஒருதினமேற்படுத்திக்கொண்டு அத்தின முழுவதும், மனம், வாக்கு, காயங்களாகிய மூன்று கரணங்களாலும், பிரபஞ்ச வியாபாரங்களை விட்டு, கேவலம் பரமாத்மாவினிடத்தில் புக்திசெய்யப் பழகவேண்டும். அப்படிப் பக்திசெய்வதற்குச் சிவராத்திரி தினமே மிகச்சிறந்த தாதலால், சிவராத்திரி விரதம் மிகமேன்மையுள்ள விரதமெனப்படும்.

நாயிற்றுக்கிழமைமுதல் சனிக்கிழமை யீரூயுள்ள வாரங்களில் எந்தெந்தவாரம் எந்தெந்ததேவதைக்கு உரியதோ அல்லது பிரீதியோ, அந்தந்தவாரத்தில் பகல் ஒருநேரம் உண்டு இராத்திரி உபவாசமிருப்பது வாரவிரத மெனப்படும். இவ் வார விரதங்களில் சன்னியாசிகள், விதவைகள், நைஷ்டிகப் பிரம்மசாரிகள், மோக்ஷ இச்சையுடையவர்கள் ஆகிய இவர்கள் இரண்டு நேரமும் உபவாசங்கொள்வர்.

பக்ஷவிரதம் இரண்டுவிதங்களாம். வாரவிரதத்தைப்போல் இராத்திரி ஒருநேரமுண்டு பகல் உபவாசமிருக்கும் பிரதேதாஷ விரதமும், இரண்டு நேரமும் ஆகாரமின்றி யுபவாசமிருக்கும் ஏகாதசி, சஷ்டியாதி விரதங்களுமாம். மாசவிரதம் மூன்றுவிதமெனப்படும். வாரவிரதத்தைப்போல் பகல் ஒருநேரம் உண்டு இராத்திரி உபவாசமிருக்கும் அமாவாசை பெளர்ணமி சங்கராந்தியும், பக்ஷவிரதங்களிலொன்றாகிய ஏகாதசி, சஷ்டியாதிகளைப்போல இரண்டுநேரமும் ஆகாரமின்றி உபவாசமிருக்கும் அசுவனி பரணி கார்த்திகையாதி நக்ஷத்திரங்களும், முப்பது தினமும் பகல் ஒருநேரமுண்டு இராத்திரி உபவாசமிருந்து மாசாந்தத்தில் ஒருநாள் முழுவதும் உபவாச

மிருப்பதும், முப்பது தினமும் இராத்திரி ஒருநேரமுண்டு பகல் உபவாசமிருந்து மாசாந்தத்தில் ஒருநாள் முழுவதும் உபவாசமிருப்பதுமாம். இரண்டுநேரம் உபவாசமிருப்பதுடன் நித்திரையின்றி இராத்திரி நாலுயாமமும் கடவுளை உபாசிப்பது வருஷவிரதமெனப்படும். அடிக்கடி யுணவையொழித்து உபவாசமிருந்து கடவுளை உபாசிக்கப் பல விரதங்கள் ஏற்பட்டிருப்பினும், இரண்டுநேர உணவையும் ஒழித்து அதனுடன் நித்திரையையும் ஒழிப்பது அதிதீவ்ரவராக்கியமாகையால், மேற்படி வருஷவிரதமாகிய சிவராத்திரி விரதம் மிகுமேன்மையுள்ளதெனக் கணிக்கப்பட்டது.

அன்றியும், நதிகளில் கங்கையும், எழுத்துக்களில் அகரமும், தேவர்களில் இந்திரனும் பிரதானமாவதுபோல், விரதங்களில் சிவராத்திரிவிரதம் பிரதானமென்பது சாஸ்திரங்களின் துணிபு.

மாசிமாசத்து கிருஷ்ணபக்ஷ சதுர்த்தசி திதியில் அனுஷ்டிக்கும் இச்சிவராத்திரி விரதத்தில் உபவாசமிருந்து நான்குயாமமும் நித்திரையின்றிக் சிவபெருமானை பூஜைசெய்தல் வேண்டும். அப்பிரகாரம் பூஜைசெய்ய அதிகாரமோ அனுகூலமோ இல்லாதவர்கள் நித்திரையின்றி ஸ்ரீ பஞ்சாக்ஷரஜபம் அல்லது வேறு சிவநாம ஜபமும் சிவபுராண சிவவணமும் செய்து நான்குயாமமும் சிவாலய தரிசன முஞ் செய்தல்வேண்டும். இதில் உபவாசம் உத்தமம். நீரேனும் பாலேனும் உண்பது மத்திமம். பழவர்க்கங்களுண்பது அதமம். தோசை முதலிய புணியாரங்களுண்பது அதமாதமம். சிவராத்திரி தினத்திலே இராத்திரி நாலுயாமமும் நித்திரையொழிக்க இயலாதவர்கள், இலிங்கோற்பவ காலம் நீங்கும் வரையிலுமாயினும் நித்திரையொழித்தல்வேண்டும். இக்காலத்தில் சிவதரிசனம் மிகமேலாகிய புண்ணியமாம். இலிங்கோற்பவகாலம் இராத்திரி பதினான்கு நாழிகைக்குமேல் ஒரு முகூர்த்தகாலம்.

உணவை விடுத்து அல்லது சுருக்கி இவ்வாறு விரதங்களை யனுஷ்டிக்கும் ஏற்பாடானது, மனம்பொறிவழிபோகாது குவிந்து நின்று கடவுளை விதிப்படி மெய்யன்போடு விசேஷமாக வழிபடற்கு விதிக்கப்பட்ட ஏற்பாடாம்.

விரதமனுஷ்டிப்பவர்கள், அவ்விரததினத்திலே காமம் குரோதம் முதலிய குற்றங்களை நீக்கி, தவறாமல் விடியற்காலத்தில் நித்திரைவிட்டெழுந்து, தேகோபாதிகளைத் தீர்த்து, விதிப்படி சொசஞ்

செய்து ஆசமனம் முடித்து, புண்ணியதீர்த்தத்தையடைந்து, விபூதி, வில்வத்தடிமண், தருப்பை, கோமயம், திலம், என்பவைகளிலொன்றைச் சிரசிலேவைத்து, கையிலே பவித்திரஞ்சேர்த்து சங்கற்பஞ் செய்து ஸ்நானம்பண்ணி, வஸ்திரமுடுத்து, திருநீறணைந்து, ஜபம், பூஜை, தியானம், ஆலயதரிசனம், பிரதக்ஷிணம், புராணசிரவணம், ஸ்தோத்திரம் முதலியன விசேஷமாகச் செய்து, திருக்கோயில்களிலே இயன்றமட்டும் நெய்விளக்கேற்றி (பொருளுடையவர்கள்) அபிஷேகதிரவியம் நிவேதனதிரவியங்கள் கொடுத்து பரமசிவத்தை ஆராதித்தல் வேண்டும். உபவாசவிரத தினத்திற்கு முந்தினதினத்திலே ஒருபொழுது அபரான்னத்திலே போஜனஞ்செய்தல் வேண்டும். விரததினத்தின் மறுதினத்தில் பூஜை முதலானவைகள் முடித்துக்கொண்டு ஆறுநாழிகைக்குள் அதிதியோடும், சுற்றத்தாரோடும் பாரணம்பண்ணல் வேண்டும். பாரணம்பண்ணிய பின்பகலிலே நித்திரை செய்யாது வேதாகம புராணங்களை அவரவர்திகாரத்துக்கும் பக்குவத்திற்கும் தக்கவாறு காலகேஷபஞ் செய்தல்வேண்டும்.

இவ்வாறு சங்கற்பித்த காலவெல்லைவரையும் விரதத்தை விதிப்படியனுஷ்டித்து முடித்தபின் உத்யானம் செய்தல்வேண்டும். ஆசௌசகாலத்திலும் ஸ்திரீகள் வீட்டுக்கு விலக்காயுள்ள நான்கு நாளிலும் விரததினங்கள் வந்தால் விரதமனுஷ்டியாது விட்டுவிடல் வேண்டும். கணவனுள்ள ஸ்திரீகள் கணவனோடொருமித்தன்றி தாங்கள் தனித்து யாதொருவிரதமும் எடுக்கவாவது இருக்கவாவது கூடாது. மகாசிவராத்திரிவிரதம் முன்னொரு கற்பத்தில் மும்மூர்த்திகளில் பிரமதேவர் தம்தொழிலிலிருந்து நீங்கி உலகமுமுதும் பிரளயமூடியநாளில், அந்த இராத்திரியாகிய பிரளய அவசரத்தில், ஆன்மாக்கள் உய்யும்பொருட்டு சிவசக்தியாகிய உமாதேவியார் நாலுயாமமும் சிவபூஜைசெய்து புலரிக்காலத்தில் சிவபெருமானேநோக்கி தாம் வழிபட்ட இவ்விராத்திரியானது சிவராத்திரி எனப்பட்டு, இவ்விரதத்தைக் கிரமப்படி அனுஷ்டித்துத் தங்கள் தங்களிஷ்டதேவதையைப் பூஜைசெய்பவர்கள் முக்திபெறல் வேண்டுமென்று வேண்டிக்கொள்ள சிவபெருமான் அப்படியே வரங்கொடுத்தருளினார். இம்மகா சிவராத்திரியிலே மேற்சொன்னவாறு உபவாசமிருந்து நான்குயாமமும் நித்திரையின்றிச் சிவபூஜைசெய்தல் வேண்டும். நான்குயாம பூஜையும் அவ்வக்காலத்தில் செய்வது உத்தமம். ஒருகாலத்தில் சேர்த்துச் செய்வது மத்தமம். இச்சிவ

ராத்நிரி விரதம் சைவர்களால் கட்டாயமாய் அநுஷ்டிக்கத்தக்கது. உபவாசமிருந்து விரதங்களை யனுஷ்டித்தல், ஆஸ்திகர்களாகிய சகல மதஸ்தர்களுக்கும் இன்றியமையாதது. நமது இந்துமதத்தி லுபதேசிக்கப்படுகின்ற சகல விரதங்களும், காலதேச வர்த்தமானங் களையும், ஜாதி, மதம், தொழில், படிப்பு, வயது, சம்பத்து, விபத் துக்களையும் அதுசரித்து, அவரவர் பக்குவத்துக்குத் தக்கவாறு தேகரக்ஷைக்கும் ஆத்மரக்ஷைக்கும் இன்றியமையாதனவாக ஏற் படுத்தப்பட்டனவாம்.

தேகரக்ஷையாவது.

ஒரு மனுஷன் பிரதிதினமும் இரண்டு மூன்று, நான்குநேரம் பல பல பக்ஷியபேஜ்யங்களோடு சாப்பிட்டுக்கொண்டு வருகிற ஸ்திதியில் இடை இடையே உபவாசமிருப்பது தானுக்களைச் சமா னப்படுத்தி தேகத்துக்கு மிகுந்தலாகவந் தரும். இவ்வாறு தேக சௌக்கியத்தைக் கொடுக்குமென்பது வைத்திய சாஸ்திர தர்ம சாஸ்திரங்களின் துணிபு. நமக்குக்கிடைத்திருக்கும் இம்மானுட ஜன்மத்தின் உத்தேசம், தர்மார்த்த காமமோக்ஷங்களாகிய நான்கு புருஷார்த்தங்களையும் தேடியடைதற்கன்றி, வேறல்ல. தேகரக்ஷை யிருந்தாலன்றி புருஷார்த்தங்களைச் சம்பாதித்தடைதல் அசாத்தி யம். தேகரக்ஷையும் அவரவர் தேகதிடத்துக்கும் மற்றச்சௌகரி யங்களுக்குந் தக்கபடி, உபவாசவிரதங்களை பக்தியோடநுஷ்டித்து வருவதனுலுண்டாகுமென்பது, சாஸ்திரங்களின் துணிபு. ஆதலால் விரதோபவாசங்கள் தேகசௌக்கியத்திற்கு ஆவசியகமென்று இதி னாலேற்படுகின்றது.

ஆத்மரக்ஷையாவது

கடவுளையுபாசிக்க, மனதிற்கு மேற்பட்ட கருவியில்லை. மன மோ அன்னமயம். ஆகாரத்தின் அம்சங்கள் சென்று மனதை புஷ்டிப்படுத்த அது பொறிவழிகளிற் சென்று விபசரிக்கும். உபவாச மில்லாதவன் மனதை அகழுகப்படுத்திக் கடவுள்தியானத்தில் நிலைக் கவைப்பது பிரயாசம். உபவாசத்தால் இந்திரிய வியாபாரங்களொ டங்கும். ஒடுங்கவே அதனோடு மனோவியாபாரமும் ஒடுங்கும். ஒடுங் கியமனதினால், ஈசுவரோபாசனை நன்குசெய்யப்படும். ஆதலால் கட வுரோபாசனைக்கு உபவாசங்கள் அத்தியாவசியம் வேண்டப்படும் நியாயம் இதனால் நன்குவிளங்கும். நம்முன்னோர்கள் இதுபோன்ற பலதத்வ இரகசியங்களைக் கண்டறிந்து சிவரூத்திரி முதலிய விர

தாதிகளையும் ஏனை தர்மங்களையும் விதித்திருப்பதை அனேகர் ஆசரித்து சந்தியடைந்தார்கள். அவ்வுண்மைகளைச் சாஸ்திர புராண வாயிலாக நமக்கு மெடுத்துக்காட்டி யிருக்கின்றார்கள். ஆதலால் சர்வோத்தகிருஷ்டமான சிவராத்திரி விரதத்தை இந்துக்கள் பயபக்தி விசுவாசத்தோடு அனுஷ்டித்துக் கடைத்தேறுவாராக.

இந்து மகாஜனங்களே; கீழ்வருவனவற்றைத் தயைசெய்து
கொஞ்சங் கவனமாய்ப் பாருங்கள்?

இக்காலம் மதசம்பந்தமான படிப்பு குறைந்து, லௌகிக விவஹாரங்களின் படிப்பேய் அதிகரித்துவருகின்றது. அதனால் நம்மத விஷயமா யாதொன்றுத் தெரிந்துகொள்ள தற்காலம் நம்மவர்களுக்கு வழியில்லை. விரதம், தவம், தானம் முதலிய தேகாத்தம ரகசைகளுக்கு அவசியமான சத்கருமங்களின் உண்மையறியும் வழியும் இவர்களுக்கில்லாதிருக்கின்றது. “கோடிவித்தை-கூட்டிக்கு” என்ற தெலுங்குவாக்கியத்திற்கிணங்க, தற்காலம், எல்லாம் சரீர்பாட்டு வித்தையாகி, அதற்குப்பொருள் தேடுவதும், வரையின்றிக்கண்டதைத் தின்று குடித்துக் காலங்கழிப்பதுமே பெரிபதவீழும் விரதமுமாக முடிந்தன. விரதாதிகளின் உபகார உபயோகங்களையும் அவற்றை அனுஷ்டிக்கவேண்டிய நியாயாவசியங்களையும், அறியவும் அறிவிக்கவும் நம்மில் தக்க ஆட்களில்லை. இச்சமயத்தில், சில ரேற்பட்டு “தானமில்லை, தவமில்லை, விரதமில்லை, அவையாவும் வீண்” என்று, ஏதுமறியாத ஏழைஜனங்களுக்கும் பாலியருக்கும் ஓர் புறம் போதிப்பார்கள். அப்போதனைகளைப்பெரியோர்கள் உடனுக்குடன் மாற்றி வராவிடில், சில பாலியரும் ஏழைஜனங்களும் மயங்கிக் கெடக்கூடும். தவம், தானம், விரதமாத் சத்கருமங்களை, வீண் என்று சொல்பவர்கள், தங்கள் நலத்தைத் தாங்களேயறியாதவர்கள்; தத்துவஞான மில்லாதவர்கள்; ஜக ஜீவபரங்களினியல்புகளும் பிறவி வருங் காரணமுமறியப்பெறாதவர்கள்; கர்மமும் ஜன்மந்திரக்கொள்கையும் அவர்களுக்கில்லை; இல்லையென்று அவற்றை அவர்கள் ஒதுக்கினாலும் அவ்விரண்டும் அவர்களைவிட்டொதுங்கா. ஏனெனில், தன்னிழல் தன்னைவிட்டு நீங்குமாறில்லாததுபோல, கர்மமும், ஜன்மமும் ஒருவனைவிட்டு என்றும் நீங்குமாறில்லை என்றும் இயற்கைநீதி இந்துவேதாசனம் சாஸ்திரங்களில் அறுதியிட்டிருக்கின்றது.

உலகில் மானிடராய்ப்பிறந்து செய்யவேண்டியவனைத்துஞ் செய்துமுடித்து நான் எனதென்னுங் குறும்புறுத்து எல்லாம் சிவமயம் எனக்கண்டுவாரும் மகாத்துமாக்களாகிய பிரமஞானிகளுக்கு ஒருசமயம் விரதாதிகள் வேண்டாதொழியலாமேயன்றி, கேவலம் மலபந்திகளாகி லௌகீகவியாபாரமோகத்தில் முழுகிவாரும் சீவர்களுக்குத் தான, தவ, விரதாதிசத்தர்மங்களில்லையாயின், தீனியாதி விஷயசகாநுபவங்களே பொருளெனமயங்கும் ஆசுரத்தன்மையடைந்து முடிவில் அவர்கள் அநோகதியே சேர்வார்கள். பிரமஞானிகளுங்கூட தங்களுக்கு கரணேந்திரியப்பிரவர்த்தகம் நிகழுங் காலபரியந்தம் விஷயவாசனை பைய வந்து ஏறாமைப்பொருட்டும், லோகோபகாரார்த்தமாகவும், தான, தவ விரதஹோமாதிசத்தர்மாநுஷ்டானங்களைக் கைவிடார்களென்பது பெருநூல்களின் துணிபாம்.

“கடவுளிடத்தில் விசுவாசம் ஒன்றேபோதும், தவ விரதமாதிகள் அவசியமில்லை” என்றுசிலர் சொல்லுவார்கள். விசுவாசம், என்று வேறுமனேவாயினுற் சொல்லித்திரிவதும், மனம் அங்குமிங்குங் குரங்குபோலைய, கண்ணைமுடிக்கொண்டு வாயினுற் பலர்கூடி பிரார்த்தனை பண்ணிவிடுவதும், கடவுளை மெய்யாக விசுவாசித்தலும் வழிபடுதலுமாகாவாம். கடவுளிடத்தில் இருதயம் பதிந்து விசுவசித்தல் தான் மெய் விசுவாசமாகும். இருதயங் கடவுளிடத்தில் பதிந்து நிலைப்பதற்கே மனவொடுக்கமும், மனவொடுக்கத்திற்காக இந்திரிய வியாபாரவொடுக்கமும், அவ்விரண்டொடுக்கங்களும் எளிதிற்கைவரச்செய்வதற்கு உதவியாயுள்ள உபவாசசுகிதமான, விரத, தவமாதிகள் அத்தியாவசியம் வேண்டப்படுமுண்மையை, இயற்கைத்தருமமுணர்ந்த இந்துவேதாசகம சாஸ்திராதிகள் மனிதருக்கு மிகுந்த கருணையோடு விதித்து உபகரித்திருக்கின்றன, என்று நம் மவர்கள் திருப்பி அவர்களுக்கு மறுமொழி கூறவேண்டும். இந்து மகாஜனங்கள் இத்தாதி பரிசுத்த பிரபல யுக்தி நியாயசுகிதமாயுள்ள தத்வ வுண்மைகளைப் பெரியோர்பால் கேட்டறிந்து, அன்னியரது அஞ்ஞானபோதனைகளில் மயங்காமல் தங்களாலியன்றவரையில் விதிப்படி தான, தவ, விரதஹோமாதிசத்தருமங்களை நிரந்தர மனுஷ்டித்து திரிகரணசத்தர்களாகி, கிடைத்தற்கரிய மானிடப்பிறவியின் பயனடைவார்களென்று நம்புகிறோம். அவ்வாறே சிவபெருமான் கிருபைசெய்வாராக. சபம்.

ஆதிசைவருவ மான்மியம்.

(257-வது பக்கத்தொடர்ச்சி.)

ஆகவே, அப்பிராமணர்கள் சிவப்பிராமணர்களையும், சிவாக
மாதிகளையும், நிந்தித்தற்குக்காரணம், பற்பல முனிவர் சாபங்க
ளென்னுஞ் சுருதிப்பிரமாணம் ஈண்டுக் காட்டியவாறாயிற்று. இத்
னைப் பார்வதிதேவியாரும் விளக்கியருளினார். அதாவது, இமோற்
பர்வதத்தில், பரமசிவனைப் பர்த்தாவாக அடையும்படி பார்வதி
தேவியார் தவஞ்செய்திருக்குமிடத்து, அவரதுபேரன்பை யாவ
ருக்குங் காட்டி யுய்விக்கத் திருவுளங்கொண்ட பரமசிவன், ஒரு
விருத்த வேதியராய் விபூதிருத்திராக்ஷ தாரணராய் அங்குவந்தருளி,
அப்பரமசிவன், அக்கிரமஞ்செய்தாரை அடக்கித் தண்டித்து ஆளு
கின்ற சர்வசக்திமான் சர்வ கர்த்தா விருப்பு வெறுப்பில்லாதவ
னென்கின்ற பதிலட்சணத்தை விளக்குதற் கிடமாகிய எலும்பு,
தோல், சரம்பல் முதலியவற்றை யணிந்திருத்தலையும், மயூரவாச
முதலியவற்றையுமெடுத்துக்காட்டி, யிகழ்ந்து கூறிய சமயம், பார்
வதி தேவியார் திருவுளம் பதைத்துச் சிவசிவ என்று திருச்செவிக
ளைப் பொத்திக்கொண்டு, திருவாய்மலர்ந்தருளிய திருவிருத்தங்கள்
பின்வருவன காண்க.

முறைபடு சுருதி யெல்லா மொழியினு மதுவே சார்வாய்
உறகில ராகிப் பொல்லா வொழுக்கமே கொண்டு முக்கண்
இறைவனை யிகழ்ந்து முத்தி யெய்திடா துழல முன்னாள்
மறையவர் பெற்ற சாப நின்னையு மயக்கு ருதோ.
தாதையாய்த் தம்மை நல்கித் தந்தொழிற் குரிய னாகி
ஆதியாய்த் தங்கட்கின்றி யமைவுருச் சிவனை நீங்கி
யேதிலார் பக்க மாகி யில்லொழுக் கிறந்தார் போலும்
வேதியர் முறையே செய்தாய் வெறுப்பதெ னின்னை யானே.

(இ - ள்.) ஏனைத் தேவர்கட்கும், ஆங்காங்குப் பரத்துவங்
கூறினும், அவையெல்லாம், அவர்களுடைய அந்தந்தப் புவனத்
தலைமை நோக்கிக் கூறிய வுபசாரமே யென்பதை, உபக்கிரம உப
சங்காராதிகளால் விளக்கி, உண்மையிதுவேயென்று முறைப்படுத்
தோதுகின்ற வேதவேதாந்தங்களெல்லாம், பரமசிவனொருவனே
கர்த்தா, அரிப்பிரமாதிதேவர் முதலிய யாவரும் அனை வழிபட்டு
அருள்பெற் றுய்யவேண்டிய சீவர்களே யென்பதைத், தியேயவாசக

முதலிய முக்கியப் பிரமாணங்களால் எடுத்துக்காட்டியிருக்கவும், அவ்வுண்மை நெறியே தமக்குறுதிப்பயப்பதென மேற்கொள்ளாத வர்களாய், அத்தகைய சைவசித்தாந்தத்துக்கு வேறுகிய பொல்லாத மார்க்கங்களையே மேற்கொண்டு, முக்கணுடைமையாலும் பரத்துவம் விளக்குகின்ற பரமசிவனை மிகழ்ந்து, ஒருகாலத்தும் முத்தியடையாமல், நரகவேதனைப்பட்டு உழலும்படி முற்காலத்திலே பிராமணர்கள் எல்லாரும் பெற்றசாபம், அப்பிராமணரில் ஒருவனாகிய உன்னையும் மயக்கமாட்டாதா? அந்தமயக்கத்தாலல்லவா! இவ்விதமான சிவநிர்தனை செய்தாய், பிராமணர்க்குரிய அதி முக்கியதெய்வம் பரமசிவனென்னும், சுஷத்திரியர்க்கு விஷ்ணுவென்னும், வைசிவர்க்குப் பிரமனென்னும், சூத்திரர்க்கு இந்திரனென்னும், வேதங்கூறுகின்ற முறைமையால், பிராமணர்களாகிய உங்களுக்குச் சிவசத்திகளாகிய தங்களைப் பிரதமாதாக்களாகத் தந்து, நீங்கள் செய்கின்றயாகூதி சகலகிருத்தியங்களுக்கும் தானே அதி முக்கிய உரிமைத் தலைவனாய், அரிப்பிரமேந்திராதி ஸம்ஸ்த தேவர்க்கு முதல்வனாய், உங்களுக்கு இன்றியமையாத பெருஞ் சிறப்புடையவனாகிய பரமசிவனையே, பிராமணர்களாகிய நீங்கள் எல்லோரும், இன்றியமையாத முழுமுதற்றலைவனாகக் கொண்டு வாழவேண்டியதே. தனக்குரிய நாயகனேயன்றிக் கனவிலாகிலும் வேறெவ்விடத்தும் மனமுஞ்செல்லாத அவியபிசார உத்தமதர்ம பத்தினியின் செயல்போல, உங்களைல்லோருக்கும் முக்கிய உரிமையாய் இருக்கவும், அப்பரமசிவனை வழிப்பட்டுய்யவேண்டியதை யொழிந்து அவனில் வேறுகிய மற்றைப் பிரம விஷ்ணு வாதியரைச் சிவனடியவரெனக்கொள்ளாது, பரம்பொருளெனக்கொண்டு, அந்தந்தத் தேவதாபகூடமாய், அக்கினிசாக்ஷியாக விதிப்படி தன்னைப்பாணிக்கிரகணஞ் செய்தநாயகனைக் கைவிட்டுப் பரபுருஷர்களிடத்திற்சென்று இல்லற நெறிதவறின வியபிசாரிகள்போன்றவர்கள், பிராமணர்களாகிய நீங்கள் எல்லவா! ஆனபடியினால், அப்பிராமணர்கள் செய்யும் வியபிசார முறைபோலவே, அவர்களுள் ஒருவனாகிய நீயும், வந்தித்து மேற்கொள்ளவேண்டிய பரமசிவனை நிந்தித்து, வியபிசாரத்தன்மையே செய்தாய். இது, உங்கள் சாதியின் சாபச்செயலாய் முடிந்ததால், உன்னை நான் வெறுப்பானேன் என்று உமையம்மையார் விரித்து விளக்கிக்கூறிய இதனாலும், அப்பிராமணர்கள் சாபக்கிரஸ்தரென்பது தெளிவாயது.

ஆனால், அப்பிராமணர்களில் எல்லோரும் அப்படிப்பட்டவர்களா? அநேகர்கள் சிவபக்த சிரோன்மணிகளாய், வேதசிவாகமாதிரி சிவசாஸ்திர பரிசீலனர்களாய், சிவப்பிராமணாதி சிவபக்தப் பிரியர்களாய், வாழுகின்றார்களே யென்றால், அவர்களெல்லாம், மேற்கூறிய முனிவர் சாபத்திலகப்படாத உத்தம சிவபக்தர்களென்க. அதனையும் அப்பார்வதி தேவியாரே பின்பு விளக்கியருளினர். அதனைப் பின்வருஞ் செய்யுளாற்காண்க.

ஆயினு மறையோர் தம்மி னருமறை முறையே வேடந்
தூயன தாங்கி யெங்கோன் றெண்டுசெய் வோரு முண்டால்.
என்பதாம். இதன்பொருள்.

பிராமணர்களெல்லாரும் பல முனிவர் சரீரமேற்றவர்களாய் இருந்தாலும், அவர்களுள்ளே அச் சாபத்தி லகப்படாமல், அரிய வேதசிவாகம முறைப்படி, அதிபரிசுத்தமாகிய விபூதி ருத்திராக்ஷாதி சிவவேடமே தாங்கி, ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷாதி செபதப தியான பரர்களாய், சர்வலோக நாயகராகிய பரமசிவனுக்கும், பரமசிவ னடியார்களுக்கும் உரிய திருத்தொண்டுகளே செய்து வாழுகின்ற உத்தமர்களும் பலருண்டு என்பதாம். பார்வதி தேவியார் திருவாய் மலர்ந்தருவிய திருவாக்கின் விசேடத்தின்படி, அக்காலத்திற்போலவே இக்காலத்திலும் நாங்கள் யாவரினு முயர்ந்தசாதி யென் றெண்ணி அகங்கரித் தெழும்புகின்ற சாதி மலத்தடிப் பொருசிறிது மின்றி, “ஆரேனு மன்புசெயி னங்கே தலைப்படுங்காண், ஆரேனுங் காணாவரன்.” என்னுந் திவ்விய சுருதியைச் சிரமேற்கொண்டவர்களாகியும், மற்றைப்பிராமணர்கள் சூரியன், கணபதி, அம்பிகை விஷ்ணு, பரமசிவன், எல்லாரையுஞ் சமமென்கொண்டு ஏகாதனத்தில் வைத்துப் பூசித்தல்போலச் செய்யாமல், பரமசிவனை உன்னத பீடத்தில் வைத்துப் பூசித்து வழிபடுகின்றவர்களாகியும், மற்றைப் பிராமணர்கள், அறுபத்துமூவர் முதலிய உண்மை நாயன்மார்களைச் சாதியாதிகுறித்துப் பராமுகஞ்செய்து நரகத்துக்காளாதலை நோக்கி, அந்தோ இவர்கள் பாபமிருந்தவா றென்னே யென்று பரிந்து, சாதியாதிகள் சரீர நோக்கியன்றிச் சிவனடி நீழலில் இரண்டறக்கலந்த சைதன்யியங்களுக்கிலையே யென்னும் உண்மைமேற் கொண்டு, அப்பிராமணர்களும், அவ்வுண்மை நாயன்மார் மகிமை விளங்கப்பெற்று வழிபாடு செய்துய்யும் பொருட்டு, நாயன்மார் மகிமை விளக்குகின்ற உபமன்னிய, அகஸ்திய, பக்தவிலாச முத

லிய, நூல்களை நித்திய பாராயணமாகச் செய்கின்றவர்களாகியும், சபைகள் முதலிய புண்ணியஸ்தானங்களிற் படித்துப் பிறர்க்கும் விளக்குகின்றவர்களாகியும், அந்தந்தத் திருநகரத்திரங்கடோறும், அவ்வக்குரு பூஜாராதனங்களை நியமமாகச் செய்துவருகின்றவர்களாகியும், இன்னுந்தங்கள் சாதிமேன்மைக்குரிய நல்லொழுக்கங்களெல்லாம் மேற்கொண்டவர்களாகியும் உள்ள உத்தம சிவபத்தி மான்களாகிய பிராமணர்கள் அநேகரிருக்கின்றார்கள். அவர்களுடைய ஸ்ரீபாதங்களைச் சிரமேற்கொண்டு வாழ்வதே நமது கடமையென்க. அவர்கள் செய்கையை நேரேதெரிந்த பின்னாவது மற்றைப் பிராமணர்கள், சிவப்பிராமண சிவாகமாதி நிந்தனை முழுதும் நீங்கி இவர்கள் மேற்கொண்ட உண்மை நெறி கைப்பற்றி வாழ்வார்களாக.

இனிச் சிவப்பிராமணர்களிற் சிலர், தங்களுக்கு நான்குபடி கீழுள்ள பிராமணர்களை உபாத்தியாயர்களாகக் கொண்டு, சிரத்தாதி சில கிரியைகளைச் செய்வது விதிவிரோதமெனத்தெளிந்து, தாங்கள் எல்லோரும் வேதசிவாகமாதி நூல்களை நன்குணர்ந்து, தாங்களே செய்துகொள்ளாமற் பராமுகர்களாயிருப்பது என்ன தலைவதியோ? இது அறியாமைக்குணமன்றி வேறில்லை. இதுவன்றிச், சில சிவாலயங்களிலும் அவர்களைக்கொண்டு புண்ணியாகவாசன பஞ்சகவ்விய வாஸ்து சாந்தியாதி செய்கின்றார்கள். சிவாகம உணர்ச்சியில்லாத அப்பிராமணர்கள் அக்கிரியைகளைச் சிவாகம விதிப்படி செய்வார்களா? அவர்கள் சிவாலயத்தில் அத்தியயன மாத்திரையே அன்றி எவ்விதக்கிரியையாவது செய்யலாமா? செய்யும்படி சிவாகமம் விதித்ததுண்டா? எந்தக்காரணத்தினாலாவது செய்தால் தேசத்துக்கும் ராஜனுக்கும் தீங்கு விளையுமென்று சிவாகமங்கள் கூறுகின்றனவே. சிவாகமவிதிப்படியல்லவா சிவாலயக்கிரியைகள் நடக்கவேண்டும். இவைகளெல்லாம் அதிபதிகள் சீர்தூக்கிச் சிவப்பிராமணர்களெல்லோரும் வேதசிவாகமாதி சிவசாஸ்திரபோத சீலர்களாய்ச் சீர்த்தையுடன் சிவாலய பூஜாதிகள் செய்துவரும்படியும் அதற்குவேண்டிய ஏற்பாடுகள்செய்து நடத்திவரும்படியும் ஸ்ரீகணேச ஸ்கந்தசகித ஸ்ரீ சாம்பபரமேசுர சரணாவிந்தங்களைப் பணிந்து பிரார்த்திக்கின்றேன்.

ஆதிசைவகுலமான்மியம் முற்றிற்று.

ஓர் வேண்டுகோள்.

சைவாபிமான சீலர்கள் பலர் ஆங்காங்கு நடக்கும் சிவாலய உற்சவாதிகள், சிவாலய நீலைமைகள், சிவாபராதங்கள், சிவகைங்கரியங்கள், ஆலயப் பிரதிட்டைகள், சைவசபைகளின் இயக்கங்கள், சைவ நூல்களைப்பற்றிய அபிப்பிராயங்கள், சமயசம்பந்தமான வாதங்கள், சந்தேகங்கள் முதலிய பலவிஷயங்களை இப்பத்திரிகையில் வெளியிடுமாறு எமக்கு எழுதியனுப்புகிறார்கள். இவர்கள் எழுதி யனுப்புவனவற்றையெல்லாம் பக்தபாதமின்றி வெளியிட்டுவந்திருந்தால், இவைகளைத்தவிர வேறுவிஷயங்களைப் பிரசுரிக்க இடமிராது. சிலர் இரண்டொருவரியிலு் எழுதாமல் மிகவிரிவாகவும் எழுதுகிறார்கள். ஆதலால் பட்சபாதம் என்னும் குற்றத்திற்கு ஆளாதற்குப்பயந்தே இவைகளை நாம் இப்பத்திரிகையில் வெளியிடத்துணிவதில்லை. இதனால் எம்மிடத்தில் சிலருக்கு மனவருத்தமும் தோன்றியிருக்கும். இவைகளை வெளியிட இயலாமைக்கு யாரும் வருந்துவதுண்டு. இவைகள் வர்த்தமானப் பத்திரிகைகளில் வெளியிடப்படவேண்டியவை. நமக்கெனச் சைவ வர்த்தமானப்பத்திரிகை யொன்று இருக்குமானால் இவைகளையெல்லாம் தாராளமாய் வெளியிடலாம். அதனால் நமது சைவசமய வளர்ச்சியும் உண்டாம். வர்த்தமானப் பத்திரிகையின்றி எந்த ஜனசமூகமும் அபிவிருத்தியடையாது. இக்காலத்தில் வர்த்தமானப்பத்திரிகை வெளியிடாத ஜனசமூகம் ஒரு நாகரிகமுள்ள ஜனசமூகமாகாது. ஆதலால் சைவப்பிரசாரகர்களும் சைவப்பிரபுக்களும் கூடி நமக்கென ஒருவர்த்தமானப் பத்திரிகையும் இல்லாக் குறைவைச் சிந்தித்து, விரைவில் ஒன்று வெளியிடத்தொடங்குமாறு வேண்டுகின்றோம்.

சந்தாதாரர்களுக்கு அறிவிப்பு.

சென்னைச் சிவனடியார் திருக்கூட்டம் இன்னாருக்கே சொந்தமென்பதொன்றில்லாமல் சைவசமயிகள் எல்லோருக்குமே உரியது. இச்சபையினர் சிறிதும் சுயநலம் பாராட்டது பொதுநலத்தின் பொருட்டு உழைத்துவருவதுமன்றி மாதசந்தாவாகவும் நன்கொடைகளாகவும் பொருளுதவிசெய்து இப்பத்திரிகையை நடத்துகிறார்கள். இல்லாவிடில் வருடாந்தச்சந்தாவாலும் ஆயுள்சந்தாவாலுமே இப்பத்திரிகை நடைபெறமாட்டாது. இதனைச் சந்தாதாரர்களியாவரும் சீர்தூக்கி வி. பி. யில் அனுப்பும்போதும் அடுத்த ஜன

வரிமீ பத்திரிகையைத் திருப்பாமல் பெற்றுக்கொள்ளுமாறு பிரர்த்திக்கின்றோம்.

இவ்விஷயமாகச் சென்ற நவம்பர்மீ பத்திரிகையில் வெளியிட்டிருப்பதையும் அன்பர்கள் கவனிக்கவேண்டுகின்றோம்.

இப்போது உலகமுழுவதும் பலவழிகளில் மாறுதலடைந்து வருகிறது. அரசாங்கங்களே மாறுதலடைகின்றன. ஆட்கள்கூலி வாடகை, முதலியன ஒவ்வொன்றும் அதிகரித்துவருகிறது. ஆதலால் சைவாபிமான மேலீட்டினால் மிகவும் குறைத்துவைத்த ஆயுள் சந்தாவும் உயர நேரிட்டது. இதை ஆயுள் சந்தாதாரர்கள் அன்பு கூர்ந்து அங்கீகரிக்கப் பிரார்த்திக்கின்றோம்.

சைவ சித்தாந்த மகா சமாஜம்.

இச்சமாஜத்தார் வருடந்தோறும் தங்கள் வருடாந்தக் கூட்டம் கூட்டுவதற்குப் படுப்பாட்டை நோக்க மிகவும் வருத்தமுண்டாகிறது. பலமுறைகளில் வருடம் பிறந்து பத்துமாதம் வரையில் இன்னவிடத்தில் அக்கூட்டம் கூடுமென்பதே தெரியவில்லை. யோசிக்கும்போது இவர்கள் கூடும் வருடாந்தக்கூட்டத்தைத் தங்கள் ஊரிற் கூட்டுவிக்க விரும்புவார் கிடைப்பது அரிதாயிருந்தலே இதற்குக் காரணமென்பது புலப்படுகின்றது. இப்போது எங்கும் சைவசபைகள் தோன்றி தத்தம் சொந்தமுயற்சியால் ஆண்டுநிறைவு விழாக்கள் கொண்டாடுகின்றன. இச்சமாஜமோவெனில் தன் ஆண்டு நிறைவுவிழாவைத் தன்னைவருவிக்கும் ஊரவர் முயற்சியாலும் செலவினாலும் நிறைவேற்றிக்கொள்வதாயிருக்கிறது. இதை வருவிக்கும் ஊரவர் இதற்கென அலங்காரப் பந்தரிட்டு விருந்தாட்டி யுபசரிப்பது மாத்திரம் போதாமல், இதின் அறிக்கைப்பத்திரம் முதலிய பத்திரங்களைத் தங்கள் செலவிலேயே அச்சிடவேண்டியும் இவர்கள் அழைத்துச்செல்லும் உபநியாசகர்முதலியவர்களுக்கு (இவர்கள் காரியதரிசி முதலிய நீர்வாக சபையினராயிருப்பினும்) பிரயாணச் செலவு கொடுக்கும்படியாகவும் இருக்கிறது. அன்றியும், அவ்வவ் ஆர்ச் சபைகள் கொண்டாடும் ஆண்டு நிறைவு விழாக்களைக் காட்டிலும், சமாஜ ஆண்டு நிறைவுவிழாவில் யாதொரு விசேடமும் காணப்படவில்லை. ஆதலால் வெளியூரார் சமாஜத்தை யழைக்கும் ஆவலில் லாதவராதல் இயற்கையே. ஆதலால் இனியாவது மகாசமாஜமானது தன்பெயருக்கேற்ப மற்றச் சபைகளைக்காட்டிலும் விசேட

மானவைகளைச் செய்தல்வேண்டும். வருடத்திற்கொருமுறை ஒரு கூட்டம் கூட்டி, எதிர்கொளல், வந்தனோபசாரப்பத்திரம், வரவேற்புப்பத்திரம் முதலிய பத்திரங்களை வாசித்தல், முன்னுரை நடிவுரை முடிவுரை அவையடக்கம் முதலியவைகளாற் சபையை யவங்கரித்து நாடகசாலையைப்போற் கலைந்துபோவதனால் யாதொருபயனுமுண்டாகாது. இப்படியே சமாஜம் பல வருடங்களைக்கழித்தது. இனிமேலும் இப்படியே காலங்கழிக்குமாயின் இச்சமாஜம் இருப்பதும் இல்லாமையும் ஒன்றேயாம். ஆதலால் இனி மகா சமாஜம் செய்யவேண்டிய காரியங்களாவன :—

1. சைவ சமயிகளுக்கு முதல்தூல்களாயிருப்பன வேதமும் சிவாகமமும். இவற்றுள் வேதமானது இப்பீரதகண்டத்தில் வழங்கிவரும் வங்காளம் முதலிய பலபாஷைகளில் மாத்திரமன்றி, ஐரோப்பாகண்டத்திலுள்ள ஆங்கிலம் முதலிய பாஷைகளிலும் மொழிபெயர்க்கப்பட்டிருக்க, நம்முடைய தமிழ்ப்பாஷையில் மொழிபெயர்க்கப்படாமலிருப்பது மிகப் பெருங்குறைவாம். ஆகமங்களும் பிறபாஷைகளில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன. இவற்றுள் இரண்டொன்றே தமிழில் வெளிவந்து அதிகவிலைக்கு விற்கப்படுகிறது. ஏனையவை இருக்குமிடமும் தெரியவில்லை. இவைகளையும் மகாசமாஜம் தமிழில் மொழிபெயர்த்து அச்சிடவேண்டும். இதுவே முதலிற் செய்யப்படவேண்டியது. இதனைச் செய்யாமல் வேதத்தில் அப்படிச் சொல்லுகிறது ஆகமத்தில் இப்படிச் சொல்லுகிறது என்று வேதாசிரமங்களைக் கண்ணினாலும் பார்த்தறியாதவர்கள் உபநியசித்தல் பரிகாசத்திற்கிடமாம்.

2. இப்போது நமது தமிழ்நாட்டில் எங்கும் சைவப்பிரசங்கங்கள் நடக்கின்றன. சென்னை முதலிய விடங்களில் கருமாந்தர வீடுகளிலும் கடைவீதிகளிலுங்கூட சைவப்பிரசங்கங்கள் நடக்கின்றன. இப்பிரசங்கங்கள் நடக்குந் தமிழ்நாட்டிலேயே சமாஜத்தாரும் பிரசங்கிப்பது மிகையாம். இப்பிரதகண்டத்துள் தமிழ்நாடல்லாத பிறநாடுகளிலும் சிவபத்திசெய்வார் நிரம்பி இருக்கிறார்கள். இவர்களுக்கு நமது சமயாசாரியர், சந்தானாசாரியர் முதலியவர்களின் சரித்திரங்களும், சைவசித்தாந்தமும் தெரியாது. இவர்களும் இவைகளை யறியுமாறு அவ்வத்தேசங்களில் அவ்வப்பாஷைகளில் பிரசங்கம் செய்தல்வேண்டும். சைவநூல்களை அப்பாஷைகளில் மொழிபெயர்த்து அச்சிடுதல்வேண்டும்.

3. ஜனங்கள் சமயக்கல்வியைக் கற்று சமயாநுட்டானங்களை யனுட்டிக்குமாறு செய்தலே சமயபரிபாலனமாம். இதைச்செய்யாதபோது மற்றவையெல்லாம் வெறும் ஆரவாரமாய் அவலமாய் விடும். சைவசமயிகள் பாடசாலைகள் மூலமாகச் சிறுவயதிலிருந்தே தங்கள் பிள்ளைகளுக்குச் சமயபோதனை செய்யாமையால், சைவாநுட்டானங்கள் குன்றி, இப்போது உண்மைச்சைவம் உலகத்திலில்லை யென்று சொல்லும்படியான நிலைமை உண்டாய்விட்டது. ஆதலால் சமாஜத்தார் பிரதமபாடசாலைகளும், உயர்தரப் பாடசாலைகளும் வைத்து சிறுவர்களுக்கு அதின்மூலமாய்ச் சைவ சமய போதனைசெய்து, சைவ ஒழுக்கங்களைக் கடைப்பிடிக்குமாறு செய்தல்வேண்டும்.

4. இப்போது சைவசமயத்திற் பிறந்தோருள்ளும் ஆயிரத்துள் ஒருவரேனும் சமயதீக்கையேனும் பெற்றிருத்தலைக் காண்பது அரிதாயிருக்கிறது. ஆதலால் சமாஜத்தார் ஜனங்கள் கல்வியறிவு ஒழுக்கங்களை யுடையவர்களைக்கொண்டு தீக்கை செய்துகொள்வதற்குவேண்டிய வசதிகளைச்செய்தல்வேண்டும். சமாஜத்தின் காரிய நிர்வாகிகளும் தங்கள் ஒழுக்கத்தைப்பிறரும் பின்பற்றுமாறு சமய விசேட முத்தலிய தீக்கைகளைப் பெற்று, சமயாநுட்டானங்களை விதிப்படியனுட்டிப்பவர்களாயிருத்தல் வேண்டும்.

5. சமாஜத்தார் தங்கள் செலவிலேயே அறிக்கைப்பத்திரம் அச்சிட்டுக்கொள்ளுதலும், உபந்நியாசகர்களுக்குப் பிரயாணச்செலவு கொடுத்தலும் வேண்டும். குருட்டுப்பாடக்காரர்களையும், எடுத்த விஷயத்தைப் பேசாமல் அக்கிராசனரைப் புகழ்வதிலும், அவையடக்கம்சொல்வதிலும், மற்றொன்றுவிரித்தலிலும் காலங்கழிப்போரையும், உண்மைச் சைவாபிமானமும் ஒழுக்கமுமில்லாத வேடதாரிகளையும் பிரசங்கமேடையில் சேர்க்கலாகாது. கூடியவரையில் கற்றவர்களையும் ஒழுக்கமுடையவர்களையும் கொண்டு எதையும் வைதிகமாய்ச் செய்தல்வேண்டும்.

6. சைவ சமயத்தின் தற்கால நிலைமையையும், சைவ சமய பரிபாலனம் செய்தற்குரிய வழிகளையும், சிவாலயங்களிலும் மடங்களிலும் காணப்படும் குறைகளையும் பத்திரிகைவாயிலாகவும் உபந்நியாசங்கள் மூலமாகவும் ஜனங்களுக்கு நன்குவிளக்கி, வருடந்தோறும் இன்னின்ன சீர்திருத்தங்கள் செய்யப்படுதல் வேண்டுமென்று மகா ஜனக்கூட்டங்களில் தீர்மானங்கள் செய்யப்படல்வேண்டும்.

7. சமாஜ அறிக்கைப்பத்திரமானது வெற்றுகளால் நிரப்பப்படாமல், சமாஜமானது வருடத்திற்குவருடம் அதிகமாக எவ்வெவ் வழிகளில் சமயபரிபாலனம் செய்து வருகின்றதென்பதை விளக்குவதாயிருத்தல் வேண்டும்.

இவைபோல்வன இன்னும் பலவுள். அவைகள் இராமநாத புரத்தில், 1910(ஸ்ரீ) டிசம்பர்மாதம் கூடிய இந்த மகா சமாஜத்தின் ஐந்தாவது வருடாந்தக் கூட்டத்தில் அச்சிட்டு அரங்கேற்றிய சைவ சமயிகளின் கடமை என்னும் நூலில் நன்கு விளக்கப்பட்டுள்ளன.

இத்தகைய காரியங்களைச் செய்ய நமது மகாசமாஜம் முற்பட வேண்டும். இவைகளைச் செய்வதற்குப் பொருள் எங்கேயிருக்கிறதென்று சிலர் கேட்கலாம். உண்மையும் உழைப்பும் இருந்தால் இவைகளைத் திருவருள் கூட்டுவிக்கும். “முயற்சி திருவினையாக்கும் முயற்றின்மை—யின்மை புகுத்திவிடும்.”—“மடியுள்ளான் மாமுகடியென்ப மடியிலான்—றாளுளா டாமரையிலான்” என்னும் திருவள்ளுவநாயனார் திருவாக்கும், “உழைப்பின் வாரா வுறுதிகளுளவோ, கழப்பின் வாராக் கையறவுளவோ” என்னும் பட்டினத்தடிகள் திருவாக்கும் என்றும் பெரியப்படுதலில்லை.

அர்ச்சாதீபம்.

(260-வது பக்கத்தொடர்ச்சி.)

அன்றியும், அந்த வசனங்களில் (அதை நாமறியோம். அதைத் தெரிவிக்கும் வழியும் நமக்குத் தெரியாது. அது தெரிந்ததற்கு வேறாயும், தெரியாததற்குப் புறம்பாயும் இருக்கிறது என்று முன்னோரைக்கக் கேட்டோம்) என்ற வுரைகளையும் நம்மவர் எழுதி ஆளுகின்றார்கள். நாமறியோம் என்று முன்னோரே உரைக்கையில், நம்மவர் அதை எப்படி அறியக்கூடும்? அதைத் தெரிவிக்கும் வழி முன்னோருக்கே தெரியாதபோது நம்மவர் பிறருக்கு எப்படி தெரிவிக்கக்கூடும்? நம்மவர் எதைத் தெரிந்ததாகக் கருதுவாரோ, அதற்கு அந்தப் பிரஹ்மம் வேறாய் விடுமெனின், அவர் அதைத் தெரிந்தவராதல் எங்ஙனம்? நம்மவருக்கு எது தெரியாதோ, அதற்கு அந்தப் பிரஹ்மம் புறம்பாகுமெனின், அது அவருக்கு விஷயமாவது எப்படி? அறியமுடியாது, அறிவிக்க முடியாது, தெரிந்ததற்கு வேறு, தெரியாததற்குப் புறம்பு என்ற சித்தாந்தங்கள் ஒன்றோடொன்று முரணுதலால், அவற்றை ஸமர்வயப்படுத்திக் காட்

டாது வீணே ஆள்வதில் என்னபயன்? இனி அவற்றி னுண்மையை ஈண்டு யாம் பொருத்திக் காட்டுகின்றோம். (நாமறியோம்) என்றது ஆத்மா தானே அறியமாட்டாதென்பதையும், (நமக்குத் தெரிவிக்கும் வழியுந் தெரியாது) என்றது ஆத்மாவுக்குச் சிவமே தெரிவிக்கத்தக்கதென்பதையும், (தெரிந்ததற்கு வேறாயும்) என்றது சுட்டறிவுக்கு எட்டாதென்பதையும், (தெரியாததற்குப் புறம்பாயும்) என்றது ஸமாதியில் அதுபவிக்கத்தக்க தென்பதையும் வெளியாக்கின். இப்படியறிவதொழிந்து அந்த வாக்கியங்களுக்கு ஒன்றோடொன்று முரணுண்டாகப் பொருள் கூறுவது அறியாமையாக முடியும். அப்படியே ரூபமற்றது - ரூபமுள்ளது என்றவிடத்துங் கோணுதலின்றிப் பொருள் கூறவேண்டும். ரூபமற்றது என்றவிடத்தில் முன்பின் யோசியாமல் தப்பர்த்தங் கூறுவது கூடாது. பிரஹ்மம் ரூபமுள்ளது, அதைப் பிம்பங்களிற் பாவித்துப் பூசிக்கலாம் என்ற வுண்மைகளை இடம்வந்துழி விரிப்பாம்.

ச - வது காட்டிய வசனத்தில் (அதிரிசிய-அநாத்ம்) சப்தங்கள் வந்தமையும் எம்மைப் பாதிக்கமாட்டா. முதல் வசனம் மூன்று வது வசனங்களிற் போந்த ஸமாதானமே ஈண்டும் பொருந்தும்.

(இன்னும் வரும்.)

வாழ்த்தும் வந்தனமும்.

நமது அருமைச் சைவச் செல்வி இவ்வருடத்திலும், முன் வருடங்களுக்கொப்பாகவே, காகிதப்பஞ்சம் முதலிய பற்பல இடையூறுகளாலும் சிறிதும் வாடுதலின்றி, வளர்பிறைபோல் வளர்ந்து, பலதேயங்கலிலும் தவழ்ந்துசென்று, ஆங்காங்குள்ள சைவாபிமான சீலர்களாகிய தன் செவிலித்தாய்மார்களின் கரகமலங்களிற்றங்கி, சிவானந்தாயிர்தம் உண்பித்துவந்தனள். இவளை யன்போடு ஆதரித்து வளர்த்துவரும் அவ்வன்பர்களுக்கு நாம் மனமார வந்தனமளித்து, அவர்களும் இச்சைவ மதலையும், இப்படியே நாளுக்குநாள் பல்வளனுமோங்கி வாழுமாறு பூர்வ நடராஜப்பெருமானார் திருவடிகளைத் தியானிக்கின்றோம். சுபம்.

வாழ்க வந்தணர் வானவ ரானினம்
வீழ்க தண்புனல் வேந்தனு மோங்குக
ஆழ்க தீய தெல்லா மரணமே
சூழ்க வையக முந்துயர் தீர்கவே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிவஞானபோத உபநீயாச பாடம்.

இந்தால் அம்பாகமுத்திரம் ஷக்லில் ஸ்ரீமான் V. P. காந்திமதிநாதம் பிள்ளை B. A. அவர்களால் இயற்றப்பட்டுள்ளது. இதின் விளை அனாத பத்து. இது சிவஞானபோத நூற் பொருள்களை எளிதில் விளக்குமாறு இது காறும் வெளிவந்திருக்கும் தூலகன் பலவற்றினும் மிக எளிய முறையில் இயற்றப்பட்டுள்ளது. இம்மாதிரியான தூலகன் வெளிவருவது சைவ சமயத்தின் நற்காலத்தைக் காட்டுகின்றது. இதைப்பற்றி சித்தார்த சாஸ்திர ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பாசிரியர் ஸ்ரீமான் ஜெ. பெய். நல்லசாமி பிள்ளை, B. A. B. L. அவர்களின் அபிப்பிராயம் வருமாறு:—

“.....இத்தருவாயில், தங்கள் துலைப்பார்த்ததும், என் மகிழ்ச்சி சொல்ல முடியாது. ஒவ்வொரு குத்திரமும் அதனுடங்கிய ஆதிகாண வார்த்திகக் கருத்துக்களும் நன்கு அமைத்து எளிய பாடங்களாக எழுதியுள்ளது மிகவும் வியக்கற்பாலது. இந்துல் யாவார்க்கும் உபயோகமாகி, நம் சமய உண்மைகளை யாவரும் உணர்ந்து, நம் சைவ உலகம் தழைக்கும் என்ப தில் தடையிலலை.....”

இந்தால் வேண்டுகோள் ஷ. ஆசிரியர் விலாசத்திற்கெழுதிப் பெற்றுக்கொள்க.

இ. ஆ.

சிவஞானபோதச் சிற்றூரை விளக்கம்.

தமிழ் நிலத்தார்க்கு உயர் வொப்பில்லாத பெருஞ் செல்வ மாயுள்ளது சிவஞானபோதம். இதனை உலகத்துக்கு இலகுவிற் பயன்படுமாறு செய்து வைத்தார் மாதவச்சிவஞானயோகிகள். இவர் இந்நூலுக்குப் பேருரை சிற்றூரை என்னும் இரண்டு சிறந்த உரைகள் செய்தவைத்தனர். இவற்றுட் பேருரை “திராவிடமகா பாடியம்” என்னப்படும். இந்தப்பாடியத்தின் பூணவடிவை எல்லாரும் ஏககாலத்தும் காண்பது அரிதினும் அரிது. சிற்றூரை எல்லார்க்கும் கிட்டுதற்குரியதாயினும், அதனைகத்தே அனைக் பொருள்கள் ஆழமுற்றணுந்து கிடக்கும். இந்தப்பொருள்களைச் சித்தார்த சாத்திர ஆராய்ச்சியின் விருப்புடையர் எவர்க்கும் எளிதிற் புலப்படுத்துமாறு, துத்துக்குடிச் சைவப்பிரசாரகர் ஸ்ரீமான் பொ. முத்வதயபிள்ளை அவர்கள் “சிவஞானபோதச் சிற்றூரை விளக்கம்” எனப் பெயரிடத்தோர் விளக்கவுரையை இயற்றி அச்சிடு வித்திருக்கின்றார்கள். இதன் சில பாகங்களை நாம் வரசித்துப் பார்த்தபொழுது பிள்ளை அவர்களுடைய சைவநூலுணர்ச்சியும் சமயபத்தியம் உலகத்துக்குப் பயன்படுதலை நோக்கிப் பெரிதும மகிழ்வுற்றேம்.

பாழப்பாணம் }
24-7-18.

ச. சபாரத்தினமுதலியார்.

ஸ்ரீமத் - சுவாமிநாத பண்டிதரவர்கள் அச்சிட்ட

திருவிளையாடற்புராணமும்

சிவப்பிரகாசசுவாமிகள் பிரபந்தத்திரட்டும்.

இவ்விரண்டு நூல்களையும் ஸ்ரீமத் சுவாமிநாதபண்டிதரவர்கள் சமீபத்தில் அச்சிட்டு சென்னைச் சிவனடியார் திருக்கூட்டத்துப் புத்தகசாலைக்கு ஒவ்வொன்றிலும் ஒவ்வொரு பிரதியனுப்பி யுபகரித்தார்கள். இவற்றுள் திருவிளையாடற்புராணம் முதலால் பழைய ஏட்டுப்பிரதிகள் இவற்றோடு ஒத்துப்பார்த்துச் சிறந்த திருத்தங்களுடனும், அரும்பதக்குறிப்புக்களுடனும், திருவாலவாய்த் தேவாரப்பதிசம் பன்னிரண்டு, திருவாசகத் திருப்பாண்டிப்பதிசம் ஒன்று, திருவாரணாயத் திருப்புக்ம் பதினைந்து, அறுபத்து நான்கு திருவிளையாடற்பேரற்றிற் கலிவெண்பா இவற்றோடும், எழுபது பவுன்காகிதத்தில் அச்சிடப்பட்டுள்ளது. இப்பதிப்பு இதுவரையில் வெளிவந்த பதிப்புகள் எவற்றினும் சிறந்ததென்பதில் ஐயமில்லை.

இதின் விலை ரூபா 3-0-0.

சிவப்பிரகாசசுவாமிகள் பிரபந்தத்திரட்டில் சோணசைலமலை முதலிய இருபத்தொரு பிரபந்தங்களும், கருணைப்பிரகாசசுவாமிகளியற்றியருளிய இட்டலிங்க வகவலும், இவ்விருவர் சரித்திரங்களுப், செய்யுட்களின் அரும்பதக்குறிப்புரைகளும் அடங்கியிருக்கின்றன.

இதின் விலை ரூபா 1-4-0.

இவை வேண்டுவோர் சென்னப்பட்டணம் ஆயனார் முத்தையா முதலி வீதி 37-வது நெ. வீட்டிலிருக்கும் ஷெ பண்டிதரவர்களிடம் பெற்றுக்கொள்க.

இ. ஆதிமூல முதலியார். (ப-ர்.)

பித்தவாயு லேக்கியம்.

இதை அவரவர்கள் வயது, சரீரம், கோய், அறுபவம், அறுகலங்களுக்கு ஏற்றபடி, காலை, அல்லது மாலை, அல்லது காலைப் மாலைபும், அல்லது போஜனத்திற்கு பிறகு, சிறு சிறு செச்சைக்காயளவு சாப்பிட்டு வந்தால் பித்தவாயு பறந்தோடும். பசிதீபனமும் சரீரபுஷ்டியும் உண்டாம். இதுவே கைகண்ட தாதுபுஷ்டி மருந்துமாம். இதை அறுபவத்தாலறியலாம். இதற்குப் பத்தியமில்லை. 20 வேளை லேக்கியம் அடங்கிய டப்பியின் விலை ரூ. 1-0-0.

வி பி யில் அனுப்பினால் ஒரு டப்பிமுதல் மூன்று டப்பிவரையில் 4 அணை அதிகமாகும்.

இ. கண்ணப்பமுதலியார்,

43, பாளையப்பன்வீதி, ஏழுநிலை, சென்னை

உ
சிவமயம்,
திருச்சிற்றம்பலம்.

சைவம்.

இது
சென்னைச் சிவனடியார் திருக்கூட்டம்
எனப் பெயரிய

சைவ மஹா சபையின்
மாதாந்தப் பத்திரிகை.

மலர் 5. || காலயுத்திலு தைம்-1919லு ஜனவரிமீ || இதழ் 1

உள்ளுறை.	பக்கம்.
விநாயகர் துதி	1
அர்ச்சாதீபம்	4
சூளை, சோமசுந்தர நாயகரவர்கள் சரித்திரச் சுருக்கம்	8
சிவஞானபோதம்	13
சைவாசாரபோதம்	16
திருவிளையாடற் புராணம்	18
ஒரு மெய்யன்பரும் திருப்பணியும்	23

இஃது

திருப்பாதினிப்புலியூர் ஞானியார்மடாலயம்
ஸ்ரீலக்ஷ் - சீவசம்முக மெய்தீஞான சீவாசாரிய சுவாமிகளுக்கும்
சமர்ப்பிக்கப்பெறுவது.

பத்திரிகாசிரியர்

இருக்கம் - ஆதிமூல முதலியார்.
(Retired Accountant, Military Accts., Department.)
நெ. 43, பாளையப்பன்வீதி, ஏழுகிணறு, சென்னை.

வைதிக சைவ அச்சுக்கூடம்.
நெ. 292, தங்கசாலை வீதி, சென்னை.

1919

தபாற்செலவு உட்பட வருடச்சந்தா ரூபா ஒன்று.

சென்னைச் சிவனடியார் திருக்கூட்டத்தின்

போஷகர்கள்.

ஸ்ரீ மான் யஸ். இரத்தினவேல் செட்டியாரவர்கள்

Dubash, Messrs. Best & Co.

„ வி. மாசிலாமணிப் பிள்ளையவர்கள், பி. ஏ., பி. எல்.

Official Referee, High Court.

„ ராவ்சாஹிப் - பி. மாசிலாமணி முதலியாரவர்கள்

Engineering Contractor.

„ ராவ்பஹதூர் கே. வைத்தியலிங்கம் பிள்ளையவர்கள்

Presidency Post Master.

„ வி. முத்தையா பிள்ளையவர்கள்

Merchant, Periyanna Moodaly Street, Madras.

„ ஆர். காசிகிசுவநாத முதலியாரவர்கள்

Snuff & Tobacco Merchant, Madras.

„ திரு. சபாபதி முதலியாரவர்கள்

Retired Sub-Engineer, Mint Street.

„ C. தருமலிங்கமுதலியாரவர்கள்

Contractor, Mint Street, Madras.

விளம்பரம்.

அடுத்த பிப்ரவரிமாதப் பத்திரிகை தாமதித்து
வரக்கூடும்.

ப-ர்.

தம்பூர் வேண்டும்.

30 ரூபா முதல் 40 ரூபா வரையில் மதிப்புள்ள புதிய நல்ல
சாமுள்ள தம்பூர்வேண்டும். கிற்பனைசெய்வோர் எமக்குத் தெரி
விக்கவேண்டுகோளும்.

பத்திராதிபர்.

காலி கோயில்மணியம்,

சென்னைக்கு நான்குமூலில் தூரத்திலுள்ள பாடியெனவழங்கும்
தேவாரம்பெற்ற திருவலிதாய கேஷத்திரத்தில் பூசர்காலங்கலில்
தேவாரம் ஒதவும், கோவில் மணியம் நடத்தவும் ஒரு சைவர்
வேண்டும். இவருக்குச்சமார் இரண்டு ஏகர் மானியநிலமும் மாதம்
ஒன்றுக்கு 5 ரூபா வீதம் சம்பளமும் வாடகையின்றி குடியிருக்க
வீடும் கொடுக்கப்படும். இப்பணியை விரும்புவோர் எமக்கேனும்,
சென்னப்பட்டணம் மிண்டுபோஸ்டு வெங்கையர் வீதி 7-8, செ.
விட்டிலிருக்கும் ஷெ. ஆலய தர்மகர்த்தர் ஸ்ரீ பாடி தணிகாசல
முதலியார் அவர்களுக்குக் கொண்டு தெரிவித்துக்கொள்க.

சிவமயம்,
திருச்சிற்றம்பலம்.

சைவம்.

மலர் 5. காலயுத்திஸ் தைமீ—1919ஸ்ரீஜனவரிமீ இதழ் 1.

விநாயகர்துதி. *

இருநான்கு மதம்பொழியு மிருள்வேழ மிரிந்தோடத்
திருஞான மதமூன்றாஞ் சிவவேழ மகிழ்களிறு
பெருநாத முடிநடிக்கும் பெரியோன்ற னுடனடி,
கருஞான மலைதொலைக்குங் கற்பகப்பொற் றதழ்பணிவாம்.

(இ-ள்.) மதம் பொழியும் இருள் வேழம் இருநான்கும் = மதத்
தைப் பொழிகின்ற இருள்போன்ற யானைகள் எட்டும், இரிந்து ஓட
= அஞ்சியோடுமாறு, திரு ஞானம் மூன்று மதம் ஆம் = உயர்வாய
ஞானமென்னும் மும்மதங்களையும் பொழிகின்ற, சிவ வேழம் மகிழ்
களிறு = சிவமென்னும் யானையானது மகிழ்கின்ற யானையும், பெரு
நாதம் முடி நடிக்கும் பெரியோன் உடன் ஆடி = பெரிய நாத முடி
வினின்று திருக்கூத்தாடுகின்ற மேலவராகிய சிவபெருமானுடனே
சேர்ந்து விளையாடுகின்றவனும் ஆகிய, கரு ஞானம் மலை தொலைக்
கும் = பிறத்தற் கேதுவாய அஞ்ஞானங்களின் மலைவை யொழித்
தருளும், கற்புகம் பொன் பதம் பணிவாம் = கற்பக விநாயகர்துதி
பொன்போலும் அரிய திருவடிகளை (யாம்) வணங்குவாம்.

காப்புரிமை பற்றி முன்னரும், தந்தை, தாய், மைந்தர் என்னு
முறை பற்றிப் பின்னரும் வணக்கங் கூறப்பட்டது. இருள் வேழம்-
உவமைத் தொகையாயின் மிகுதிபற்றிய நிறவுவமம். வினைத்தொ
கையாயின் இருண்ட வேழம் எனக்கொள்க. இருள் என்பது
யானையை விசேடித்து நிற்கவும், மதத்திற்கு அடையாக்கி, “கறுத்த
மதநீர்” என்றுரைத்தாரு முளர். யானை மதமாவது இரத்தம் அதி

* இத்துதி பட்டினத்தடிகள் புராணத்திலுள்ளது. இவ்வரை
வித்வான் நா. சுதிரைவேற்பிள்ளை யவர்கள் இயற்றியது.

கரித்து, அதிகரித்தவது கன்னத்தானும், கரத்தானும், பிசத்தானும் வெளிப்பட்டுப் பாய்தலாம். அவ்விரத்தஞ் செந்நிற முடைத்தன்றிக் கரியதாகாது. ஆகலின் அங்ஙன முரைத்தல் தவறும். வேழம் இருநான்கு என்றது அட்டதிக்கு யானைகளை. அவையாவன;—ஐராவதம், பூண்டரீகம், வாமனம், குபுதம், அஞ்சனம், புட்பதந்தம், சாருவபூமம், சுப்பிரதீபம் என்பனவாம். யானைகளோடவும், சிவவேழம் மகிழவும் மும்மதங்களையும் பொழிகின்ற களிற்று என்க. விராயகராகிய யானை திக்கியானைகளை யஞ்சுமாறு செய்வதனை, “ஆனையோரெட்டு மாசையெட்டடைய வடர்ந்தெதிரானைகொம் பொசித்து” எனவருங் காவேரிப் புராணச் செய்யுளு முணர்த்திற்று. ஆன் - சாரியை.

ஆக்கும் என்பது ஆம் என நின்றது. ஆக்குதல் உண்டாக்குதல். ஈண்டு மதத்தைப் பொழிதல். “இருநான்கு மதம்பொழியும் இருள்வேழம் தீரிந்து ஓட, என்பதற்கு, எட்டாகிய குணமுகங்களை விளைக்கும் பேரிருளாகிய ஆணவமல யானையானது அஞ்சியகல, என்பப்பொருள் கூறலுந் தக்கதாம். ஆணவத்தை வேழம் என்றதற் கியைய அதன் குணங்களை மதம் என உருவகித்தார். எட்டுக்குணங்களாவன:—விகற்பம், கற்பம், குரோதம், மோகம், கொலை, அஞர், மதம், நகை யென்பனவாம். அதனை,

கூறிய மூன்று மலத்தின் குணக்குறி
வேறு கிளக்கின் விகற்பங் கற்பங்
குரோத மோகங் கொலையஞர் மதநகை
விராயென் குணனுமா ணவமென விளம்பினை.

என இருபாவிருபதிற் கூறியருளியதன னறிக. ஆணவம் யானையாக உருவகிக்கப் படுவதை, “என்றும் யானெனுமா ணவவேழமுணுகாது துதியுவப்புறு மெய்ச்சிவபோகம் விளைவிக்குங் களிற்றை” எனப் பஞ்சாதிகார விளக்கத்தினும், “மனவ னத்தின் மதமெனும் யானையைச் - சினவி நிற்கும் - நாகிள வேழமே” எனச் சித்தாந்த சிகாமணியினுங் கூறியவாற்றா னறிக. இருநான்கு - இரண்டாறும்த் நான்கு. “மதமுன்றும்” எனவும்த்பாடம். ஊன்றும்—ஊற்றும்; மெலித்தல்.

“மதமுன்றுஞ் சிவவேத மகிழ்களினு” எனப் பாடங்கொண்டு, விராயகருக்கு முகத்தின்மேல் யானையுருவின்மையின், மும்மதத்தனாதல் கூடாதென்றும், மூன்றும் வேதமாகிய சாமவேதத்தால் மகி

ழப்படுங் களிது என்று முரைப்பது இழுக்காம். என்னை? முகத் தின்மேல் யானையுரு வின்றேல் களிற்று முகன் எனக் கூறலன்றி களிது எனக்கூறல் அடாதாம். விநாயகருக்கு யானையுருமுற்று முள் ளது எனக் காப்புக்கண் இரண்டாஞ் செய்புளிற் கரதலாமலகம் போல் விளக்கி யுள்ளாம். மூன்றாவது வேதஞ் சிவவேதமும் மகிழு தது முடைத்தேல், ஏனையவேதங்கள் அவவேதங்களும், துக்கித்த லு முடையனவாமோ? அன்றையகலின் முரணென்க. விநாயகரா கிய யானைக்கு மும்மதமு முண்டென்பதை, “ஒரு கோட்டனிரு செவியன் மும்மதத்தன்” எனச் சிவஞான சித்தியாரினும், “ஒழு கிய மும்மதத் தொளிகொண் ஞானமா-ரழகிய பிள்ளையார்” எனச் சிவபுண்ணியத் தெளிவினும் “ஆக்குமும் மதத்தோ னெந்தை” எனப் பரமரகசியத்தினும், “மும்மதத்தனென் றெந்நெயர் தனக்கு மொய் கூந்தல்” எனத் தணிகைப் புராணத்தும், “மதமூன்று மாறாக வருங்களிற்று” என அருஞ்சல புராணத்தும், “ஊற்றெ டித்துவண் டோலி மும்மதத்-தாற்றெழுக்கினருவியஞ் சாரலீவைய” எனத் திருச்செந்தூர்ப் புராணத்தும் “முற்ப வக்கடல் சாடிய மும்மதக்- கற்பகத்தைக் கருத்துளிருத்துவாம்” எனச் சரபபுராணத்தும், “ஒற் றைமருப் பிருசெவிமும் மதநால்வாய் மழகளிற்றை” எனத் திருவே ரகபுராணத்தும், “இவகுமும் மதமலை யடிகளேத்துவாம்” எனத் திரி குலகிரி புராணத்தும், ஒருகொம்பு, இருமதம், மூன்றுவிழி, இருப தம், ஐந்துகையென்னும் உறுப்புகள், யானை யுருவத்தை யடைந்த மையால் முறையே இருதந்தம், மும்மதம், இருகண், நாற்பதம், ஒரு கரம் என ஆயினவென்று, “ஏர்கொண்ட தன்னுறுப்பொன் றிரண் டிரண்டு மூன்றுமூன் றிரண்டிரண்டு-பார்கொண்ட நான்கைந்தொன் றுகவரு குஞ்சரத்தைப் பரவி வாழ்வாம்” எனத் திருக்குறுக்கைப் புராணத்தும், “மணிகொண்ட கிம்புரிக்கோ டைங்கரநால் வாய் மும்மை மதம்வாயந் தோங்கும்” எனத் திருமாணிக்குழிப் புரா ணத்தினும் பிறவற்றினுங் கூறியவாற்றா னறிந்தமைக.

களிது—(மதக்) களிப்பினை யுடையது. தந்தைக்கு மூத்த பிள்ளையினிடத்து ஆர்வம் மிகும் என்னும் உலகவழக்கானே “சிவ வேழ மகிழ்களிறு” என்றதாம். சிவவேழம் என்பதை, “புயல் காட்டும் பனிவரையின் பிடிதழுவஞ் சிவவேழம்” எனத் திருக்குற் றுலப் புராணத்தும், “மதகரி யுரித்தோன் மதகரியாகிக் - கூடிய கலவியிற் குவலயம் விளங்க” எனப் பிள்ளையார்கதையினுங் கூறிய

வாற்றுக. ஆறுதாரங்களைப் புந் தரிசித்த சிவயோகிகள் ஆயிர மிதழ்களைப் புடைய கமலத் தடியினுள்ள அமிழ்தத்தை எழுபத்திரா யிர நாடிநரம்புகளி னிறைக்க, தசநாடிகளினின்றும் தசநாதங்க ளெழாநிற்க, அங்ஙன் பரசிவன் றேன்றி நடிக்குமாகலின் “பெரு நாத முடிநடிக்கும் பெரியோன்” என்றதாம். அவருடன் விளை யாடுந் தொழிலை யுடையர் என்றபடி. ஆடி என்பது, “மிகநல்ல வீணைதடவி” என்றும்போல நின்ற உயர்திணைப்பெயர். “உயர்திணை தொடர்ந்த” என்னுஞ் சூத்திர முடிபேற்றது. கரு ஞானமாவன - பசு ஞான பாசஞானங்கள். திரு ஞான மதமுன்றும் என்பதற்கு திருவும் ஞானமுமாகிய மும்மதங்கள் என வுரைத்தலு மொன்று. ஞானங்களாவன:—அபரஞானம், பரஞானம்.

அர்ச்சாதீபம்.

(4-வது மலர் 288-வது பக்கத் தொடர்ச்சி.)

கி - லது வசனத்தில் (எவ்வித சரீரமும் அற்றவர்) என்று பொருளுண்டாவதாகக் கூறுகின்றனர். அதில் (அகாயம்) என்பதே யன்றி வேறு பிரயோகமில்லை. அது சரீரமின்மையை மாத்திரம் விளக்கும். எவ்வித சரீரமும்பென்று விளக்காது. அதனால், நம்மவர் தேடும் பொருள் மிகையாயிற்று. அதவா (எவ்வித சரீர முமற்றவர்) என்று ஒருவசன மிருப்பினும் அதுவும் எம்மைப் பாதிக்கமாட்டாது. யாமே அந்தப்பரம்பொருளுக்கு அதீதத்தை ஒப்பியிருக்கின்றோ மாகையால், நம்மவர் பரனுக்கு அருவத்தை யொப்பினமையால், அவரை அருவப்பொருள்களி லொன்றுக்குந் தோஷம் அவர் பக்கலேவந்து சாரும்.

கூ - வது வசனத்துக்கு (படைப்பை = விக் கிரகங்களை) தொழு வேளர்கள் மிகவுந் கொடிய அந்தகாரத்தை அடைவார்கள் என்று பொருள்கூறி ஸந்தோஷிக்கின்றார்கள். படைப்பு என்றதற்கு அர்ச் சாபிம்பம் என்று எந்த நிகண்டில், அல்லது எந்த வியாக்கியானத் திற் பெறப்பட்டிருக்கின்றது? அதில், (சம்பூதிமுபாலதே) எனவும், (சம்பூத்யாகம்ரதா) எனவும் போந்தவை முறையே பிரகிருதியும், விகிருதியும் ஆம். நம்ம பூர்வபட்சிகள் இயற்கையைத் தொழுவோர் என்றது பிரகிருதியையும், படைப்பைத் தொழுவோர் என்றது விகிருதியையும் விளக்கின. பிரகிருதி விகிருதிகளை உபாசித்தல் கூடாதென்பது எமக்கும் ஒப்பே. அர்த்தத்துக்குமேல் அநர்த்த

மாக (படைப்பை = விக்கிரகங்களை): என்று கொஞ்சியுரைத்ததையே ஈண்டு நெஞ்சிலொழித்தது. பிரகிருதி விகிருதிகளைக் காரணவஸ்து வல்லவென்று வேதம் அறுதியிட்டுரைத்து, அதிதமான தொன்றையே காரணவஸ்துவெனவும், அதனையே தியானிக்கவேண்டிய தெனவும், அது (த்யேய) வஸ்துவாக அறிந்ததுபவிக்கத்தக்கதெனவும் பரிஷ்கரித்திருக்கின்றது. “ப்ரஹ்ம விஷ்ணு ருத்ரேந்த்ராஸ் ஸம்ப்ரகூயந்தே நகாரணம், காரணம் துத்யேயஸ் ஸர்வே ஸ்வர்ய சம்பந்ர ஸர்வேஸ்வரஸ்ஸம்பு” எனப்போந்த அதர்வசிகை மந்திரமே அதுவாம். இந்த ஸ்ருதியில் ப்ரஹ்ம விஷ்ணு ருத்ரேந்திரர்கள் படைக்கப்பட்டமையும், அதனால் அவர்கள் காரணராகாமையும் விளக்கி, அநந்தரம் காரண வஸ்துவை (ஸம்பு) வாசகத்தால் நிருபணஞ்செய்து, அவரையே தியானமார்க்கித்தால் உபாசிக்கத்தக்க த்யேயவஸ்துவாகவும் பிரகாசம்பண்ணி யிருத்தலால், பூர்வபட்சிகள் உதகரித்த வசனம் எமக்குப், பாதகமானதில்லை. அந்த வசனத்தின் கருத்தை யதுசரித்த ஷெ வாஜஸீக்யம், “அந்த தம: ப்ரவிஸந்தியே வித்யாமுபாசதே, ததோபூய இவதே தமோய உவித்யாயாக்ரதா:” என்னும் (கூ) வது மந்திரத்தாலும் எமது உண்மை விளங்கும். இதில் அவித்யோபாசனை, வித்யோபாசனை என்னும் இரண்டுவிதங் கேட்கப்படுகின்றது. இயற்கையைத் தொழுதோர் என்பவரே அவித்யோபாசகர். படைப்பைத்தொழுதோர் என்பவரே வித்யோபாசகர். இவ்விருதிறத்தவரும் பாசஞானியர், பசுஞானியர் என முறையே வெளியாகா நிற்பர். இவரையே கேவலம் பிரகிருதியை உபாசிக்கின்றவர்களும், காரிய ப்ரஹ்மோபாசனை செய்கின்றவர்களும், என அறிந்தோர் கூறுகின்றனர். காரிய ப்ரஹ்மங்களைன்றது சேதனர் தம்முட் சிவசத்திபதிந்த விசிட்ட புருடரை. இவர் தம்மையே பதிகளென மயங்கிப் பசுபதியாகிய சிவனை நாடாத படிநர்தம்மையே ஆண்டு நிகேஷதித்தபடியாம். இவ்வுண்மைகளைத் தெளியாமல் பூர்வபட்சிகள் வீண்விபரீதம் பேசுவதையாவரோ ஒப்புவார்கள்?

நம்மனோர் சித்தசமாதானத்துடன் பின்வரும் (மந்திரத்தை) கூர்ந்து யோசிக்கக்கடவர். “பூஷந்நேகர்ஷே யமசூர்ய ப்ராஜாபத்ய வ்யூஹரஸ்மின் சமூஹதேஜ: யத்தேரூபம் கல்யாண தமம் தத்தே பஸ்யாமியோசாவசௌ புருஷஸ்ஸோஹமஸ்மி” என்னும் இது அவர் பிரமாணமாகக்கொண்ட வாஜசுநேயத்தில் (கூ) வது திருமந்திரமாகையால், அதை யாம் சூசிப்பித்தல் அவசியமாயிற்று. இதில்

பரனது அஷ்ட ததுவி லொன்றாகிய சூரியோபாசனை சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. இந்தச் சூரியன் விகிருதிகளாகிய படைப்பிற் சேர்ந்தவனையன்றி வேறில்லை. படைப்பைத் தொழக்கூடாது என்று உபந்யசிக்கு நம்மவர் இதற்கு என்ன சமாதானம் தேடிக்கொண்டனர்? “யயேஷோம்தராதித்யே ஹிரண்மயஃ” என்னுஞ் சுருதியில் ஆதித்யார்தராத்மா ஹிரண்மயபுருஷனென்று சொல்லி, “ஏஷபூதாநாமதிபதி” என்று அந்தப்புருஷனை இன்னொருவரும் பிரகாசம்பண்ணியிருக்கின்றது. பூதேசர் என்று அமரகோசத்தால் ரூடியாகப் பிரசித்தியடைந்திருக்கும் ஹிரண்மயஸ்வரூபர் (ஹிரண்மயோஹம் சிவரூபமஸ்மி)என்னுஞ் சுருதியால் வெளியாகின்றனர். அன்றியும், “நமோஹிரண்யபாஹவே ஹிரண்யவர்ணய ஹிரண்யரூபாய ஹிரண்யபதயேம்பிகாபதயே உமாபதயே பசுபதயே நமோ நம” என்னுஞ் சுருதியாலும் அது சிறக்கும். “சூர்யோ முக்ய சரீரந்து சிவஸ்ய பாமாந்மந” என்னும் உபப்பிரஹ்மணமுஞ் சான்றும். இந்த விசாரத்தால் விகிருதியாகிய சூரியோபாசனை கூடாது என்பதற்கும் யாம் தேடிய சமாதானங்கள் வெளியாயின. இந்த உபாசனையைப் பிரதிபாதிக்கும் வாஜசநேயத்திற்குள்ளே அந்தர்பாமியாகிய சிவனைக் குறித்து “யத்தேரூபம் கல்யாணதமம் தத்தே பஸ்யாமி” என்று கூறி, சிறந்த மங்களமாகிய பின்வடிவம் யாதோ, அதனை நான் பார்க்கிறேன் எனத் துதித்திருக்கின்றமையுங்கண்டணர்க. இப்படிப் பலபடியாலும் பரனது உண்மையும், அவனையறிந்து உபாசிக்கவேண்டிய விதமும் வெளியாயினமையால், இவை தெரியாமல் பூர்வபட்சிகள் செய்யும் வெறுங்கோஷம் கண்டகோஷகரமே ஆயிற்று. இன்னும் விரிக்கிற்பெருகும்.

இப்படி ஒவ்வொரு வாக்கியமும் எமது உண்மையையே விளக்கி நம்மவர்களுக்கு ஒரு நலத்தையுஞ் செய்யாமல் கைவிட்டமையால், அவர்கள் குணப்பட்டுய்யுமாறு ஏனைவிஷயங்களையும் பிரகாசப்படுத்துவாம். வேதத்தில் பிரஹ்மத்துக்கு உருவஞ் சொல்லவில்லையென்று மயங்கிய அன்றோர் பின்வசனங்களை யோசிக்கட்டும்.

“உமாசஹாயம் பரமேஸ்வரம் ப்ரபும், திரிலோசனம் நீலகண்டம் ப்ரசாந்தம், த்யாத்வா முனிர்க்கச்சதி பூதயோனிம், ஸமஸ்தஸாஷ்டிம் தமஸ: பரஸ்தாத்.” என்னுங் கைவல்யோபநிஷத் வாக்கியத்தில், உமாஸஹாயம்-திரிலோசனம் நீலகண்டம் என்னும் உருவங்கள் பரனுக்குக் கேட்கப்படுகின்றன.

“ருதகம், ஸத்யம் பரம் ப்ரம்ஹா புருஷாக்குஷ்ண பிங்களம்”
என்னுந் தைத்திரியவசனத்தில், கிருஷ்ணபிங்களம்--ஊர்த்வரேதம்--
விருபாக்ஷம்-விஸ்வரூபம் இத்யாதிகள் பிரஹ்மத்தினது ஸ்வரூப
லக்ஷணமாகக் கேட்கப்படுகின்றன. இதில் கிருஷ்ணம் என்பது
கழுத்தையும், பிங்களம் என்பது ஜடையையும் வர்ணபேதங்களால்
விளக்கின. இது நீலலோஹிதர் என்னுந் திருநாமத்துக்கு அர்த்த
வைபவமாயிற்று. மேல், ஜீவர்களைப்போல, அதோமுகமான
ரேதஸு உடையவரல்லவென்பதை விளக்க (ஊர்த்தவரேதம்)
என்பதும், ஜீவஸாமான்யமான நேத்ரங்களுடையவரல்ல வென்
பதை விளக்க, உபநயனவிசேடத்தைச் காட்டும் (விருபாக்ஷம்)
என்பதும் வெளியாயின. இவ்வளவேயன்றி (விஸ்வரூபர்) என
வும் பெறப்பட்டது. இது விஸ்வத்தைத் திருமேனியாக வுடையவ
ரென்பது. அஷ்டமூர்த்தியென்பதே அதுவாம். வேதத்தில் ‘ப்ரி
திவ்யோபவ, ஆபஸ்சர்வ, அக்னேருத்ரோ, வரீயுர்பீம் ஆகாசஸ்ய
மஹாதேவ, ஆத்மாந: பசுபதி, சூரியஸ்யோக்ர: சந்தர்ஸ்யசோம:”
என்னும் வசனத்தால் சிவபெருமான் பிருதிவி என்னுந் ததுவுக்குப்
பவன் என்னுந் நாமத்தால் அதிஷ்டானமும், சைதன்யமுமாக இருக்
கின்றாரெனவும், ஆப: என்னுந் ததுவுக்கு ஸர்வான் என்னுந் நாமத்
தால் அதிஷ்டானமும் சைதன்யமுமாக இருக்கின்றாரெனவும், அக்
கினி என்னுந் ததுவுக்கு ருத்ரன் என்னுந் நாமத்தால் அதிஷ்டானமும்
சைதனியமுமாக இருக்கின்றாரெனவும், வாயுவென்னுந் ததுவுக்குப்
பீமன் என்னுந் நாமத்தால் அதிஷ்டானமும் சைதனியமுமாக இருக்
கின்றாரெனவும், ஆகாசம் என்னுந் ததுவுக்கு மஹாதேவன் என்னுந்
நாமத்தால் அதிஷ்டானமும் சைதன்யமுமாக இருக்கின்றாரெனவும்,
ஆத்மா என்னுந் ததுவுக்குப் பசுபதி என்னுந் நாமத்தால் அதிஷ்டா
னமும் சைதன்யமுமாக இருக்கின்றாரெனவும், சூரியன் என்னுந் தது
வுக்கு உக்கிரன் என்னுந் நாமத்தால் அதிஷ்டானமும், சைதனியமு
மாக இருக்கின்றாரெனவும், சந்திரன் என்னுந் ததுவுக்கு ஸோமன்
என்னுந் நாமத்தால் அதிஷ்டானமும், சைதனியமுமாக இருக்கின்ற
ரெனவும் பெறப்படுகின்றது. இதில், சூரியததுவே பிரகிருதவிசார
மாயுள்ளது. இந்தத்ததுவுக்கு அந்தராத்மாவாயிருந்து ஜகச்சக்ஷு
வாயும், அநேக சக்ஷுக்களைப் பிரகாசப்படுத்துவதாயும் விளங்குந்
தன்மையாலன்றோ (விஸ்வதஸ்சக்ஷுருதம்) எனவுங் கேட்கப்படு
கின்றது? அந்தச் சக்ஷுக்களில் ஆத்மஜ்யோதியாயிருக்குந் தன்

மையை “ஆத்மஜ்யோதிர் மனோஜ்யோதி ஜ்யோதிஸ்சட் சுநர்பஸ்யதி நபாஹ்யா, ப்யாத்பரம்ஜ்யோதி, ஸ்யஜோதிஸ்சிவமூச்யதே.” என்னுஞ் சுருதியாலறிந்திருக்க. இவ்வுண்மைகளையே (நிலநீர் நெருப்பு யிர் நிள்விசம்பு நிலாப்பகலோன்—புலனாயமைந்தனோ டெண்வகையாய்ப் புணர்ந்துநின்றான்) என்னுந் திராவிடஸூத்தியும் பிரகாசம் பண்ணிற்று. இந்த விசாரத்தால் பரனுக்கு அஷ்ட தனுக்கள் கேட்கப்பட்டமையும், அத்துடன் ஆதித்யோபாஸனை பெறப்பட்டமையும் வெளியாயினமையால், அவருக்கு ஒரு ததுவு மில்லையென்றும், அவரது படைப்பை வணங்கக்கூடாதென்றும் பூர்வபட்சிகள் பேசுவது அவைதிகமென்னத் தட்டில்லை. இன்னும் விரிச்சுந் பெருகும்.

(இன்னும்வரும்,)

உத்தமோத்தம சைவாபிமானியாய் விளங்கிய

சோமசுந்தர நாயகரவர்கள்

சரித்திரச் சுருக்கம்.

“ஒருங் வேதார்தமென்றுச்சியிற் பழுத்த
வாராவின்ப வருங்கனி பிழிந்து
சாசங் கொண்டசைவசித் தாந்தம்.”

என்னு மெய்கண்ட சமயம், புறமதத்தார் கூறும் பித்துரை பேதுரை களால் அலக்கழியா வண்ணஞ் சமயாசாரியர், சந்தான குரவர் முதலியோர் தோன்றி வரம்பு கட்டிச்சென்றனர். கால கதியால் வரம்பழியவே அதை மீட்டுக்கொடுக்க வந்த ஸ்ரீலக்ஷ்மி சோமசுந்தர நாயகரவர்கள் தங்கடமையை நன்குமுடித்துத் தற்சிவத்துற்றனர் எனக்கேட்டு மனந்திகைக்கின்றது. அந்தோ! அவர் மறைந்ததால் சைவ சமயிகளுக்கோர் ஊன்றுகோல் கைநழுவி விட்டதுபோலும். சென்ற 35 வருடங்களாகச் சைவசம்பந்தமான அனேககாரியங்கள் அவர்செய்திருப்பதாலும், அவைகளின் பலனைப்பலரும் அனுபவித்துக்கொண்டு வருவதாலும், அவர் நம்மைவிட்டு பிரிந்தாரென்பது தோன்றவேயில்லை. அவர் காலமாய்விட்டதால் உண்டான மனநோயைப் பல பத்திரிகைகளும் பண்டிதர்களும் முறையிட்டிருப்பதால் அம்மகா புருஷரத்தினத்தினிடத் தன்பும் நன்றியும் பாராட்டாத சாம்பவன் எவனுள்ளன்? அவர் வேதாகம உணர்ச்சியையும் விஜய வைபவத்தையுங் கேட்க விரும்பாத ஆரிய நெவனு

என்? அவர் வாக்கு சாதாரியத்தையுந் தீர விசேடத்தையும் வாத கம்பிரத்தையுந் தெரிய விரும்பாத வேதபாஹ்ய நெவனுளன்? ஆகவே அவர் பிரதாபத்தை யிடங்கொடுத்த வரையில் ஒருவாறு சுருக்கி யெழுதலாயிற்று. விஷயங்கள் தொடர்ச்சியா யிராவிடின் உலகம் நம்மைப்பொறுக்க.

பிறப்பு வளப்பு.

நமது நாயகரவர்கள் சென்னைச் சூளையில் நிலைபெற்றிருந்த ஓர் வைணவ குடும்பத்தில் கி. பி. 1846 (ஸ்ரீ ஆகஸ்டுமீ 6) ஆதிவாரம் சிம்மலக்கினத்தில் நான்குகோள் உச்சமாகச் சைவத்துறை விளங்கப்பிறந்தனர். அரங்கசாமியெனத் தாய்தந்தையர்களிடப் பெயரை இவருக்குப் பந்துவான அச்சதானந்தரெனும் ஓர் சைவ சன்னியாசி மாற்றி சோமசுந்தரமென வழுத்துத்தாம் வளர்த்துச் சிவாதிக்கயம் போதித்துச் சைவராக்கி வடமொழி தென்மொழி கற்பித்துவந்தனர். இராஜதானிக் கல்லூரியில் ஆங்கிலமூந் தெலுங்கும் பயின்று பிரவேச பரிகைஷ வகுப்பு வரையில் வாசித்துக் கொண்டிருந்தார். இன்னணம் நான்கு பாஷைகளிலும் போதிய ஞானம் வருவித்துக்கொண்டு நகர விசாரணைச் சாலையில் உத்தியோகத்தி லமர்ந்திருந்தார்.

சமய விசாரணை.

அச்சதானந்தர் ஏகான்மவாதத்திற் பற்றுடையவராய்த் தம் மாணாக்கருக்கும் அதையே போதிப்பாராயினார். கற்ற விஷயங்களைத் தம் துண்ணிய ஆராய்ச்சியாற் சீர்தூக்கிச் சிக்கலுப்பதாகிய பெருங்குண மிவரிடத்திருந்ததாலும் செவியிற்பட்டதை யெல்லாம் நம்பும்பேதைமையில்லாமையானும் ஏகான்மவாத நூல்களில் தமக்குச் சந்தேகமும் போதனையில் முரணும் நேர்ந்துழி தக்க சமாதானங்கள் கொடுக்கும்படி ஆசிரியரை விடாது நெருக்குவர். துட்பமான கேள்விகளால் பலமுறை ஆசிரியர் விடையிறுக்க முடியாது மயங்கிய துண்டு. அப்போது நாயகரவர்தட்கு வயது 20 இருக்கலாம். அது புறச்சமயிகள் சைவத்திற்கின்னல் தேடிக்கொண்டிருந்த காலம். கறையான்குட்டை-சபாபதி முதலியார்? என்பவர்க்கிவர் உதவியாயிருந்து பிரசங்க வாயிலாய்ச் சைவசமய உண்மையினைப் பிரகாசப்படுத்திக்கொண்டிருந்தார். இவரது சிவநேசத்தன்மையை உணர்ந்த மதுரைநாயகம்பிள்ளை யென்பவர் இலவசமாய்க்கொடுத்த மெய்கண்ட சாத்திரத்தை முழுவதுங்கற்று, ஆசிரியர் போதனையி

லுள்ள வழக்களை அவர்க்கு எடுத்துக்காட்டி யச்சாத்திரத்தில் பற்றுண்டாகும்படி செய்தார். பின்பு அச்சதானந்தர் காஞ்சியை யடைந்து ஆதிசைவரிடம் ஆசாரியாபிதேகமுற்று, ஏகாம்பர சிவ யோகியாரெனத் தீக்ஷா நாமம் பெற்றுக்கொண்டனர். நாயகரவர்கள் வைணவத்திற் பிறந்து, பின்பு தமக்கு ஏகான்மவாதம் போதித்த ஆசிரியருந் தாமுஞ் சைவ சித்தாந்த போதகராயினமையை நோக்க, அவராராய்ச்சியின் தெளிவு நன்குபுலப்படும். உத்தியோக நிர்ப்பந்தத்தால் சமய பாதுகாப்புக்குவேண்டு மவகாசங் கிடைக்கப் பெறுமையின் தஞ் சயநலத்தையும் போற்றுது 1881இல் டிவலைசை வீட்டு நீங்கினர்,

நூலாசிரியர் தன்மை.

நாயகரவர்கள், சற்றேறக்குறைய 100 சத்கிரந்தங்கள் இயற்றி யுள்ளார். அவைகளில் “வேதபாஹ்ய சமாஜகண்டநம்” என்னும் முதல் நூல் 1868இல் ஆகஸ்டுமீ வெளியாயிற்று. சுந்தர சிவாசாரியர் என்பவர் பெயரால் தாம் இயற்றிய சிவாதிச்ய ரத்நாவளி கம் பாகத்திற்கு உபாகம் பின்பு இயற்றி 1873இல் வெளியிட்டு அந்நூலைப் பூர்த்தி செய்தார். அந்நூலுடன் அவர் புதமும் வெளியேறிற்று. அவரிடமிருந்த மஹைய நூல்கள்: சைவகுளாமணி, பரதத்துவப் பிரகாசிகை, பிரம்மதத்வ நிருபணம், அர்ச்சாதீபம், ஆதிசைவப் பிரபாவம், சித்தாந்த ரத்நாகரம் சித்தாந்த ஞானபோத முதலியனவாம். பிந்திய விரண்டுஞ் சஞ்சிகை ரூபமாய்ப் பல அருமை நூல்களை யுள்ளடக்கி வெளிப்போந்தன. அவற்றின் அந்தம் “மெய்கண்டசிவ தூஷண நிக்கிரஹம்” என்னு முண்மை நூல். இது அவருடைய இறுதிக்காலத்திற்கு 6-திங்கள் முந்தி வெளிப்பட்ட நூல். ஆக 33 வருஷம் கிரந்தகர்த்தராய் யுழைத்தாரென்பது தெரியவருகிறது. இவர் நூல்களை இரண்டு பெரும் பிரிவுகளாக்கலாம். ஒன்று, சைவத்தின் பெருமையைக் கூறுவது; மற்றொன்று, புறமதங்களின் புறங்கூற்றுக்களை விசாரித்து அம்மத சொருபங்களிலுள்ள வழக்களை யெடுத்துக்காட்டுவது. அப்பைய தீக்ஷித சுவாமிகளும் இவ்வாறே சயமதஸ்தாபனமாகவும் புறமத பங்கமாகவும் நூலியற்றி யுள்ளாராதலினாலும், புறமதத்தினர்க்கு நல்லறிவுச் சுடர்கொளுத்தவேண்டுமென்ற காரணய மேலீட்டாற் பல கிரந்தங்களை நாயகரவர்கள் சலியாமல் இயற்றியதாலு மவருக் கழியாப்புகழும்

புண்ணியமும் சித்தித்தன. சைவசித்தாந்தக் கருத்துகளை தமிழில் கத்தியருபத்தில் இவர்தான் முதன் முதல் வெளியிட்டவர். இவர் தமக்கெனவோர் மணிப்பிரவாள நடையைச் கற்பித்துக்கொண்டு வாசிப்பவர்க்கின்ப மூட்டும் பெரும்பாக்கியத்தைப் பெற்றிருந்தார்.

பிரசங்கங்கள்.

இவர் கிரந்த கர்த்தாவா யிருந்ததுமன்றித், தமிழ் நாட்டிங்கு முல்வித் தம் பிரசங்க காச்சனையால் சைவத்திற்குப் பழிகூறியவர்கள் ஒடிப்பதுங்கும்படி செய்திருந்தார். தென்தேசத்தின் ஒவ்வொரு பிரதான நகரத்தாரு மிவர் பிரசங்க மழையைச் செவியாஸ் மார்தியதுண்டு. சைவசித்தாந்தத்தின் மகிமை இவர் பிரசங்கத் தால்தான் அதிகமாய் வெளியாயிற்று. “சமயங்கனெல்லாஞ் சித்தாந்தத்திற்கு அங்கமாகும்; சித்தாந்தத்திற் கெம்மதமுஞ் சம்மதம். இதற்குமேற்பட்டுச் சமயப்பொறுமையுடையது மற்றெம் மதமுமில்லை” என்னு முண்மையினைக் காட்டிப் பலரைச் சித்தாந்திகளாக்கிவிட்டனர். திரிசிரபுரத்தில் இவர் அடுத்தடுத்துப் பிரசங்கஞ்செய்ய நேரிட்டதால், அங்குள்ள அந்தணர்பலர் இவர் வாக்கைக் குருமொழியாகக் கொண்டிருந்தனர். இவர் பிரசங்கத்தில் ஆயிரங் கணக்கான ஜனங்கள் கூடி ஒரேசிரந்தனையாயுற்றுக் கேட்டுக் கொண்டிருப்பார்கள். இவர் அப்பையதீக்ஷித ரவர்களைப்போன்று சதநூல்களியற்றி, ஹரதத்தரைப்போன்று தீரம் வகித்துத் திருஞான சம்பந்தரைப் போன்று திருமேனிகொண்டு, திருநாவுக்கரசைப் போன்று சிவவேடம் பொலிந்து, சுந்தரரைப்போன்று தாமரைத்தண்ணீர்க் கொப்பாயில்லற வாழ்க்கையை நடத்திச் சேக்கிழார் போன்று அடியார் பெருமையைவிளக்கி மணிவாசகரைப் போன்று இன்னிசையாய்க் கனிவாய்ப் பிரசங்கித்தால் யாவர்தான் இவர்கட்டில் அகப்படாதார்! திருநெல்வேலிச் சிவாலயத்தில் தத்துவ மண்டபத்தில் இவர் சில வருடங்களுக்குமுன்செய்த பிரசங்கத்தின் அருமையையும் வலிமையையும் அளவிடற்கரிதென அப்பதியிலுள்ளார் இன்றும் இடும்பூதெய்துகின்றனர். சென்னையில் இவர் பிரசங்கங்களால் விளைந்த பலன்களை நோக்குழி, இவர் அருண் மூர்த்தியெனவே பெண்ணலாம். சமயாசாரியர் நால்வர்க்கும் பல ஸ்தலங்களில் திருவிநா உண்டானது இவரின் பெருமுயற்சியாற்றான்.

நன்குமதிப்பும் பட்டப்பேறும்.

இவ்வாறு பல நூல்களானும், சைவப்பெருமணங் கமழுந் துரித கம்பீரவாக்கினுற் செய்த பிரசங்கங்களானும், சித்தாந்தத்தி னுண்மை பிரகாசிக்கச் செய்தமையின், மடாதிபதிகள், ராஜாக் கள், ஜமீன்தார்கள் இவருக்குவேண்டிய உதவி புரிந்துவந்தனர். ராஜா பாஸ்கர சேதுபதியவர்கள் “வைதிக சைவ சித்தாந்த சண்ட மாருதம்” என்னும் பட்டப்பெயர் தந்து மேம்பாடிபற்றினர். திருவாவடு துறையார் “பரசமய கோளரி” யென ஆசீர்வதித்த னார். சாம்பவர்களெல்லாங் “சைவமார்த்தாண்டன்” எனப் புகழ்ந்து கொண்டாடினர்.

இறுதிக்காலம்.

முப்பது ஆண்டுகளாகச் சைவ றுட்பங்களிலாழ்ந்து உழைத்து வந்த இவரது தேசு செளக்கியம் 1898(ஸ்ர) முதல் குன்றிக்கொண்டே வந்தது. அதையுநோக்காது தங்கடமையை நிறைவேற்றிக் கொண்டே வந்தார். சதுர்வேதம்போன்ற நான்கு கிரந்தங்கள் இவ்விறுதிக்காலத்து வெளியாயின. வெளி நகர்களிலும் பல பிர சங்கங்க ளிடையிடையே நடந்துகொண்டுவந்தன. இவர் கடைசி யாய்ச் செய்த பிரசங்கம் சென்னையிற் காசிவிஸ்வநாதர் ஆலயத்தில் அப்பிரசங்கத்தின் சுவை இன்றுமினித்துக் கொண்டிருக்கிறது. அது நடந்து ஒரு திங்கள் முடியுமுன் விஸ்வேஸ்வரர் அவருக்குத் தாரகமந்திர மோதியது அவருபன்னியாச மகிழ்ச்சியாலெனச் செப்பலாம்.

நாளது 1901(ஸ்ர) பிப்ரவரிமீ 22உ சுக்கிரவார மாலை 4-மணிக் குத் தங்குருக்களைத் தருவித்து, விபூதிப்பிரசாதம் பெற்றுத்தரித் துத் தன்குமாரரைத் தேவார திருவாசகங்களோதச் செய்து கவ னித்துத்தாமே “திருச்சிற்றம்பலம்” எனப்பூர்த்தி செய்து, கைகூப் பிச் சிரசிற்சேர்த்து “இதோ இடபவாகன ரூடராய் அர்த்த நாரீஸ் வரர் வந்திருக்கிறார், தரிசியுங்கள்” என்னுந் திருவார்த்தையுடன் மௌனஞ் சாதித்துச் சிவராஜ யோகத்திலமர்ந்திருந்தார். மார்த் தாண்டன் படும் வேளை வந்தது. ஹரஹர! “சைவமார்த்தாண்ட டர்” அத்துவிதானந்தத்தை யுற்றார்.

“செய்யுந் திருவொற்றி யுருடை யீர்திரு நீறுமிட்டுக் கையுந் தொழப்பண்ணி யைந்தெழுத் தோதவுங் கற்பியுமே.”

என்பதிற் கிஞ்சித்தும் பிழையாம லுற்றதை நோக்க நாயகர வர்கள் தெய்வீகத் தோற்றமும் சிவப்பிரீதி மறைவுமுற்றொன் பதே துணிபு.

சென்னை, மூல்லாவீதி.

நின்றை. தங்கவேலு முதலியார்.

சிவஞானபோதம்.

ஏழாத்துத்தீரம்.

யாவையுஞ் சூனியஞ் சத்தேதி ராகலிற்

சத்தே யறியா தசத்தில தறியா

தீருநீற னறிவுள தீரண்டலா வான்மா.

இந்தூற் சூத்திரம் பன்னிரண்டனுள் முதல் ஆறு சூத்திரம் பொதுவதிகாரமும், பின் ஆறு சூத்திரம் சிறப்பதிகாரமுமாம். பொது அதிகாரச் சூத்திரம் ஆறனுள் முன்மூன்று பிரமாண இய லும், பின்மூன்று இலக்கண வியலுமாம். சிறப்பதிகாரச் சூத்திரம் ஆறனுள் முன்மூன்று சாதனவியலும், பின்மூன்று பயனியலு மாம். பொது அதிகாரம் தூலாருந்ததி நியாயம் பற்றி (அதாவது கண்ணுக்கு எளிதிற் புலப்படாத சூக்குமமாகிய அருந்ததி நட்சத் திரத்தைக் காட்டவேண்டில், அதனருகே யுள்ள தூலமான நட்சத் திரம் ஒன்றைக்காட்டி அதன்மூலமாய் அவ்வருந்ததியைக் காட்டு மாறுபோல) முப்பொருளின் இயல்பை பிரமாணத்தாலும் இலக் கணத்தாலும் உணர்த்துவது. சிறப்பதிகாரம் அதனைச் சாதனத் தாலும் பயனாலும் உணர்த்துவது. சிறப்பியல்பு பொது வியல்பு போல் இடையே நீங்குதலின்றி, எக்காலத்தும் ஒரு தன்மைத்தா யிருத்தலினால் அதனைக்கூறும் சிறப்பதிகாரம் உண்மையதிகாரம் எனப்படும்.

ஆராய்ச்சி அறிவால் அறிவது பொதுவும், அனுபவ வறிவால் அறிவது சிறப்புமாம். அன்றியும் பொது வியல்பு தூலநிலையும், சிறப்பியல்பு சூக்குமநிலையுமாம். இவை மூன்றையே தடத்தநிலையும் சொருபநிலையும் எனினும் பொருந்தும். பதிக்குப் பொதுவியல்பு உயிர்களோடு அத்துவிதமாய்க் கலந்திருந்தல்; சிறப்பியல்பு சச்சி தானந்தமயமாய் நின்றல். பசவுக்குப் பொதுவியல்பு கருவிகரணங் களோடு கூடியிருத்தல்; சிறப்பியல்பு அவற்றினின்றும் நீங்கி உட னாய் கிற்கும் சிவமாய் நின்றல்; பாசத்துக்குப் பொதுவியல்பு காரி யரூபமாய் நின்றல்; சிறப்பியல்பு காரணரூபமாய் நின்றல்.

பொது வதிகாரத்தில் பிரமாணவியலினால் முப்பொருளுண்மை (அதாவது பதிபசுபாசம் என்னும் முப்பொருள் உண்டு என்பது) சாதிக்கப்பட்டது. இலக்கணவியலினால் முப்பொருளின் இலக்கணம் கூறப்பட்டது.

உண்மையதிகாரத்தில் சாதனவியலினால் அம்முப்பொருள்களுள்ளும் விலக்கவேண்டியதை விலக்கி அதனால்வரும் துன்பத்தினின்றும் நீங்குதலும், கொள்ளத்தக்கதைக் கொண்டு அதனால்வரும் இன்பத்தையடைதலுமாகிய பயன் பெறுவற்கேதுவாகிய சாதனம் செய்யுமாறு கூறப்படுகின்றது. பயனியலால் பாசவீடும் சிலப்பேறுமாகிய பயனியல்பு கூறப்படும்.

இவ் வேடூரஞ் சூத்திரம் உண்மையதிகாரத்துள் சாதனவியல் முதற் சூத்திரமாம். சாதனஞ் செய்தபின்னரே பயனுண்டாமாதலினால், இவ்வதிகாரத்தில் சாதனவியல் முன்னும் பயனியல் பின்னுமாக வைக்கப்பட்டது.

ஒன்றினை யறிந்தபோது அதனாலய பயன் பெறுதற்குரிய முயற்சிசெய்யலு வவார்க்கு அதனைச் சாதிக்குமாற்றல் தமக்குண்டென்பதும், சாதித்ததனால் வரும்பயன் இது வென்பதும், அப்பயனைவினை ததற்குரிய சாதனம் இது வென்பதும், அப்பயன் வரும்வழியும் உணர்ந்தாலன்றி, முயற்சிசெய்ய மனமுண்டாகாதாதலால், இவ்வியலில் ஒதப்படும் சாதனஞ்செய்து அச்சாதனத்தாலாகும் பயனையடைதற்குரிய அதிகாரியினியல்பை யுணர்ந்தும் இச்சூத்திரம் சாதனவியலில் முன்னர் வைக்கப்பட்டது.

(ஏழாஞ் சூத்திரப்பொருள்)—சத்தெதிர்=(வாக்குமனாதீதமாகிய) சிவசத்தின் சந்நிதியில்—யாவையும் சூனியம் ஆகலின்=(உணருருவாகிய) அசத்தெல்லாம் பாழாகலின்—சத்தே அறியாது=சத்தாகிய சிவம் (அசத்தாகிய பிரபஞ்சத்தை) அறியாது—அசத்து இலது அறியாது=அசத்தாகிய பிரபஞ்சம் அறிவில்லாத சடமாதலினால் சத்தாகிய சிவத்தையறியாது.—(ஆதலாற் பாரிசேட அளவையால்)—இருதிறன் அறிவுஉளது—இருதிறன் அறிவுள தொன்று உண்டென்பது பெறப்படும்.(அதாவது சத்து அசத்தாகிய இரண்டினையும் அறியும் அறிவையுடைய ஒருபொருள் உண்டென்பது பெறப்படும்)—ஆதலால் அப்பொருளே,—இரண்டலா ஆன்மா=சத்தாதலும் அசத்தாதலும் ஆகிய இரண்டு மன்றிச் சதசத்தாயுள்ள உயிராம். (ஏ-று.)

பொது வதிகாரத்துள் இலக்கணவியலாகிய ஆரூஞ்சுத்திரத் தால் “உணருருவசத்து” எனவும் “இருதிநனல்லது சிவசத்து” எனவும் கூறி அசத்தினிலக்கணத்தையும் சிவசத்தினிலக்கணத்தையும் வரை செய்துணர்த்திய ஆசிரியர், இது அசத்து, இது சிவசத்து என்று அறியும் பொருள் அவ்விரண்டினுள் ஒன்றே வேறே என்னும் ஐயம் நிகழாமையேனடி, அச்சுத்திற்குப் புறனாகவெடுத்து உண்மையதிகாரத்துச் சாதனவியலாகிய இவ்வேழாஞ் சூத்திரத்தில் சத்து அசத்து என்னும் அவ்விரண்டினையும் அறிவதும் அவ்விரண்டின்வேறானதுமான (அதாவது சத்தும் அசத்தும் அல்லாததுமான) சதசத்தாகிய உயிரின் இயல்பை யுணர்த்துமுகத்தால் சாதனஞ்செய்து பயன்பெறுதற்குரிய அதிகாரியின் இயல்பை உணர்த்துகின்றார்.

“சத்தெதிர் யாவையுஞ் சூனியம்” என்றது சுட்டுணர்வின்றி நின்றறியுஞ் சிவசத்தின் முன்னர்ச் சுட்டியறியப்படும் அசத்தாய பிரபஞ்சம் விளங்கித் தோன்றுமையை; (இல்லாமைஐய யன்று.) விளங்கித் தோன்றுமையாவது, —இது குடம் இது ஆடை, யென நம் மவராற் சுட்டியறியப்படுவதுபோல் முதல்வனுற் சுட்டியறியப்படுவதாய் வேறு நில்லாமையாம். முற்றுணர்வுடைய முதல்வனுக்கு அசத்தையறியும் சுட்டுணர்வும் உண்டென்பதனால் வரும் குற்றம் யாதெனில், தன்னியல்பாகிய இயற்கை யுணர்வின்முன் பொதுவியல்பாகிய செயற்கைச் சுட்டுணர்வு பிரகாசித்து நில்லாமையால், முதல்வனுக்குச் சுட்டுணர்வும் உண்டென்பது அறியாதார் கூற்றும்.

சத்தே என்பதில் ஏகாரம் பிரிநிலைக்கண் வந்தது.

சிவமும் பிரபஞ்சமும் ஆகிய இரண்டும் ஒன்றினையொன்று அறியாதென விலக்கவே, எஞ்சிய உயிரே அவ்விரண்டினையும் அறியும் என்று கூறுதல் பாரிசேட அளவையாகும். உயிர் சத்தாகவேனும் அசத்தாகவேனும் தனித்து நின்றலன்றி சார்ந்ததன் வண்ணமாயிருந்து (அதாவது சத்தொடு கூடிச் சத்தாயும் அசத்தொடு கூடி அசத்தாயும் நின்று) சத்து அசத்து ஆகிய இரண்டினையும் அறிதலால் சதசத்து என்னப்பட்டது.

இச்சூத்திரத்தின் அக்கரணங்கள்.

1-வது:—யாவையுஞ் சூனியஞ் சத்தெதிராகலிற் சத்தே யறியாது.

2-வது:—அசத்திலதறியாது.

3-வது:—இருதிறனறிவுள திரண்டலாவான்மா.

இச்சூத்திரத்தின் சூர்ணிகை.

1-வது:—அரன் பாசத்தை அதுபவியான்.

2-வது:—பாசம் அரனை அதுபவியாது.

3-வது:—உயிர் அவ்வரனை யடையும்; அதுபவிக்கும்.

இச்சூத்திரத்தின் வார்த்திகம்.

1-வது:—ஈண்டுச் சத்தினிடத் தசத்துப் பிரகாசியாது என்றது—மெய்யினிடத்துப் பொய் அப்பிரகாசமாய் நின்றலான்.

2-வது:—இனி அசத்தினுக்கு உணர்வின்னு என்று—அது தான் நிரூபிக்கில் இன்றாகலான்.

3-வது:—இனி இருதிறனறிவுள திரண்டலர் வான்மா என்றது—இவ்வரண்டினையும் அறிவதாய் உபதேசியாய்நின்ற அவ்வறிவு இரண்டின்பாலு முளதாயுள்ள அதுவே அவ்வான்மாவாம் என்றது.

இச்சூத்திரத்தின் உதாரணவேண்பா ஐந்து.

சைவாசார போதம்.

(தூத்துக்குடி சைவசித்தாந்த சபா பிரசாரம்.)

நம்மவர்களிற் பெரும்பாலார் சைவசமய மித்தன்மையது, சைவநூல்கள் இன்ன இன்னவை, சைவர்கள் இத்தன்மையர் என்பதைச் சிறிது முணராது, முடிசார்ந்த மன்னரு மற்றுமுள்ளோரு முடிவிலொரு பிடி சாம்பலாய்வேந்து மண்ணாவதைப் பிரத்தியக்ஷத்திற் கண்டும், மின்போலழியுஞ் சரீரத்தைக் காப்பதற்கே சதாவுழைத்து வருவராயினர். தர்க்க சாஸ்திரர் தத்துவ சாஸ்திரங்களுக்கு ஒரு சிறிது மொவ்வாதனவும், விவேகிகளெல்லா மருவருப் பனவுமான சமயங்களை யதுட்டிப்பவர்களை நோக்கியுங்கள் சமயக்கோட்பாடுகள் யாவையெனின் 100-க்கு 95-பேர் தமது ஆபாச மதத்தினுள்ள விஷயங்களையாவது தெளிவாய்ச் சொல்லப் பின்னில்லார். இனி நம்மவரை நோக்கியுயர்ந்த கேள்விகளெல்லாவிடினும் “நீர் சைவரா, சைவரென்ற நாமம் எதனால் வந்தது” என்ற

சாதாரண கேள்வியைக் கேட்போமானால் விபூதி பூசுவதாற் சைவரென்று சிலரும், அதனோடு உருத்திராக்கமணிவதால் சைவரென்று சிலரும், மாமிச போசனம் விலக்குவதால் சைவரென்று பலருமாக 100-க்கு 95-பேர் வரையில் விடை பகர்வர். அதனை இன்றும் பரிசுஷித்தறியலாம். அவ்வண்ணம் நம் சமயிகள் பெறுதற்கரிய பெரும் பேறு பெற்றும் அப்பெயர் வந்த காரணத்தைச் சற்றுமறியாதிருப்பரேல் புறச் சமயிகள் துங்கடவுள் ரூபியா? அரூபியா? ஒருவரா? பலரா? ஒருவரேல் நாயக நாயகி பாவகமாய்ப் பல தெய்வ வழிபாடு செய்வதெற்றுக்கு? விக்கிரக வணக்கம் எதனாற் கடவுள் வணக்கமாம் என்பவைமுதலிய வினாக்களை வினாவின் எங்ஙனம் தக்க விடை பகர்ந்து கேட்போர் வாயை அடக்கப்போகின்றார்கள். இவ்வினாக்களுக்கு மற்றைய புன் சமயிகளைப்போல் பிரமாணமற்ற போலிவிடைகள் தாம் புகல வேண்டுமோ? அற்றன்று. நமது மதசாஸ்திரங்களில் சிறிதாராய்ந்த பாலரும் எளிதாய் விடை பகரற்பாலனவே. அவ்வாறாகவும் நம்மவருள் பலருக்கும், நம் சமய உண்மை புலப்படாதிருப்பதற்குக் காரணந்தான் யாதெனின், கல் விச்சாலைகளில் நம் சமய நூல் கற்றுக்கொடாமையும், நமது ஆலயங்களில் சைவப் பிரசங்கஞ் செய்வியாமையும், சமய பரிபாலனத்துக் கென்று நம் முன்னோரிடத்தில் அளவிறந்த திரவியங்களைப் பெற்றுக்கொண்ட மடாதிபதிகளுள்ளும் மற்றுந் தீக்ஷா குருமார்களுள்ளும் பலர் சைவாகம சாஸ்திரங்களை யுணர்ந்து சீஷர்களுக்குப் போதிப்பாராகாமல் லௌகிக விவகாரங்களில் மனதைச் செலுத்துகின்றவராயினமையுமே. இது நிற்க, சைவநாமம் வந்த காரணமியாதா, சைவர்தாம் யாவர் எனின் சைவம் சிவ சம்பந்தம், சைவர் சிவ சம்பந்தத்தைப் பெறுபவர். சிவ சம்பந்தஞ் சிவ தீட்சையின்றி எய்தாதாதலின் சிவ தீட்சை பெற்றவரே சைவரெனப்படுவர். அத்தீட்சை பெறுதற்குத் துராசாரங்களை யொழித்தவரே தகுதியானவர். அவரும் வருணபேதத்தால் அறு வகைப்படுவர். அப்பேதம் வருமாறு: அநாதியே மல (அஞ்ஞான) சம்பந்திகளாயுள்ள ஆன்மகோடிகளைச் சிவ சம்பந்திகளாய்ச் செய்தற்பொருட்டுக் கருணையே திருவுருவாயமைந்த சிவபெருமானது திருமுகத்திலுற்பவித்து அப்பெருமானால் தீட்சிக்கப்பட்ட பிராமணர்கள் ஆதிசைவர்; பிரமதேவர் முகத்திலுற்பவித்து அவ்வாதி சைவர்களால் தீட்சைசெய்யப்பெற்ற பிராமணர் மகா சைவர்; அவர்களால் தீட்சைசெய்யப்பெற்ற சூத்திரியரும், வைசியரும், அனுசைவர்.

அவர்களால் தீட்சை செய்யப்பெற்ற சூத்திரர் அவாந்திர சைவர் ; அவர்களால் தீட்சைசெய்யப்பெற்ற அனுலோமர் பிரவரசைவர் ; பிரதிலோமர் அந்ய சைவர் என அறிக. இங்ஙனங் கூறியவாற்றால் சிவதீட்சை பெற்றவரே சைவரெனவும், பெருதவரே அசைவரெனவும் பெறப்படுகின்றது; ஆனால் முதல் நாலு சைவருள்ளும் ஆசாரியாபிஷேகம் பெற்றுக்கொண்டவரே தத்தம் வருணத்தவர்க்கும் தீட்சைசெய்விக்கும் அதிகாரமுடையவராவர். இனி நம்மவருள் அநேகர் விருத்தாப்பிய பருவம்வரை சிவதீட்சை பெறாமல் தங்களைச் சைவரென மதித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் எதனால் சைவர்களானார்களோ வறியோம். இதுவரை யாதுகாரணத்தாலோ தவறினுந் தவறுக. இனி மேலாயினும் கூடிய சீக்கிரத்தில் இல்லறத்திற் கின்றியமையாத தங்கள் இல்லாளோடுந் தீட்சை பெற்றுத் தீதாங்கள் சைவராவதுமன்றி, தங்கள் மக்களுக்கும் தீட்சை செய்விக்காமல் விவாகம் செய்விக்கிறதில்லையென்ற விரதமுடையவர்களா யிருக்கவேண்டுமென்று பிரார்த்திக்கின்றோம். மேலும் நமது சமயத்தவர்கள் அவசியந் தெரிந்துகொள்ள வேண்டிய எத்தனையோ அருமையான விஷயங்களிருக்கின்றமையால் அப்படிப்பட்ட விஷயங்களைப் பிரசங்க மூலமாயும் சிறுபத்திரிகை மூலமாயும் வெளிப்படுத்துவதற்கென்றே இவ்வூரில் ஏற்பட்டிருக்கிற சைவசித்தார்த்த சபையைப் பரிபாலித்து வருவான் பிரதி உபகாரம் கருதாது உழைத்துவரும் எங்கள் வேண்டுதலையும் நிறைவேற்றிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று பிரார்த்திக்கின்றோம்.

திருவிளையாடற் புராணம்.

இசைவாதுவேன்றபடலம்.

—0—

மதுரைமாநகரில் ராஜராஜபாண்டியன் முடிசூடி அரசாண்டகாலத்தில் அவனுக்குக் குலபத்தினிகளனேகரும் காதற்பரத்தைகளனேகரும் இருந்தார்கள். இவர்களுள் ஒரு பரத்தை அந்தப் பாண்டியனுக்கு அமுதம் ஆவியும் போன்றவளாயும் அவன் மகிழ் மதுரகீதம் பாடும் வித்தையில் வல்லவளாயுமிருந்தாள். அவள் தனக்கும், மதுரேசர் விறகுவிற்று ஆட்கொண்ட பாணபத்திரப் பத்தினியாருக்கும் கீதம்பாடும் விஷயத்தில் பகையுண்டாகி பத்திரர் மனைவியாருக்கெதிராக இன்னுமொரு பாடகியை வரவழைத்து விட்டுப்பாடி அவரை கருவபங்கம் பண்ணவேண்டுமென்று பாண்டி-

யனுக்குத் தெரிவித்தாள். அவன் அவள் சொல்வழி நடந்தவனாகையாலே நமநாட்டில் நின்றும் ஒரு சமர்த்தியான பாடகியை வரவழைக்க, அவள் பாண்டியனைக்கண்டுவிணங்கி ஒரு புறத்திலிருந்து கின்னரமங்கைபோலவிணுகானம் பண்ணிரிந்த, அவள்மேல் மனஞ்சென்ற பாண்டியன் பழிநோக்காமல் அவளைப்பார்த்து “நீ இப்போது உன்னுடன் பாடவருகிற பத்திரன்மனைவி பகஷ்மாக நாங்கள் பேசினாலும் நீ விடாமல் அவள் வெட்கும்படி ஆணையிட்டு மறித்துப் பாடி வெல்லவேண்டும்” என்று சொல்லி, பின்பு “நீ நாளைக்குவா” என்று விடைகொடுத்தனுப்பிவிட்டு பத்திரன்மனைவியை வரவழைத்து உள்ளொன்று வெளியொன்றாக “என்னோடும் பாடவல்லவளுமுண்டோவென்று கருவங்கொண்டு ஒருத்தி வந்திருக்கிறாள். அவளோடு நீ பாடவல்லையோ” என்று கேட்டான். அதற்கு “ஐயா பாண்டியமஹாராஜனே! எனது கற்பும் மதுரேசன் கருணையும் நீலகொண்டிருக்கையாலே வந்தவளோடுபாடி வெல்வதேயல்லாமல் நான் பயந்திருக்கிறவளல்ல” வென்று பத்திரன் மனைவியார்சொல்ல பாண்டியன் அவரையும் நாளைக்கு வாவென்றனுப்பி விட்டு மற்ற நாள் பாண்டியன் சபையிலே இரண்டு பாடினிகளையும் வரவழைத்துப் பாடவிட்டான். பாடல் கேட்குமுன்னே யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து கப்பல் வழியாகவந்த பாடினி பத்திரன் பத்தினியைப் பார்த்திகழ்ந்து “குற்றமெத்தனை, குணமெத்தனை, வீணைக்குத்தெய்வம் யார், முன்னே இசைப்பது எந்தவுயிர், உயிரளவெத்தனை, மெய்யளவெத்தனை, உயிர்மெய்யளவெத்தனை இவைகளுக்கு மறுமொழி சொல்லிப்பின்பு நீசமர்த்தியானால் என்னோடுபாடி, இல்லாவிட்டால் நீ தோற்றவள்” என்று சொன்னாள். அதற்குப்பத்திரன் மனைவியார் “கப்பலி லிருந் திரங்கிவந்த பெருமையும், வித்தையும், வாதஞ்செய்வதில் உற்சாகமும், யாரும் ஆசைப்படத்தக்க உன் பெண்மையழகின் செருக்கும் இந்த ராஜகுமாரன் முன்னே உன் வரையைத் திறவாவிட்டால் எப்படி விளங்கும். ஏடி பெண்ணே, உன்னோடு இசைவாது வெல்ல நான் ஒப்புவேனே யல்லாது சம்மா வாய்ச்சண்டை செய்ய நான் எதிரியல்லேன். உன்னைப்போலே மானம் விற்றுண்டு பிழைக்கும் வேசிகளே வாய்ச்சண்டைக்குத் தக்கவர்கள்” என்று பத்திரன் பத்தினி மறுமொழி சொன்னார். அப்போது பாண்டியன் அவ்விருவரையும் சண்டை விலக்குகிறவன்போலே விலக்கி “இப்போது நீங்களிருவரும் பாடுங்கள். தோற்றவள் வென்றவளுக்கு அடிமையாவதே சபதம்” என்று ரோஷமுண்டாக்கி

வீடவும், ஈழநாட்டுப் பாடினியானவள் முந்தி வீணையை இடதுதோளிலே சார்த்தி அவள் குரலின் படியே கைவிரல்கள் தந்தியைத் தெறிக்க, பெருமிதநகை உள்ளே நின்று சிறிது தோன்ற, ஏழிசைப் பாடலை ராஜகுமாரன் காதுக்கின்பமாக மழலையமுதம்போலப் பாடினான். பத்திரர்மனைவியார் வீணையைக்கொண்டு முறுக்காணிகளை முறுக்கிச் சுதிகுட்டி யகூக்கின்னரர்கள் நாண விரல்கள் செல்லும் வழியே நாவில்வருகிற இன்னிசை யமுதத்தைப் பலருங்கேட்கப் பாடினார்.

அப்போது பாண்டியன் மனக்கருத்தைச் சபையோர் தெரியாமல் பாணபத்திரருடைய மனைவியார் பாடினபாடலை மெச்சிக் கொண்டாடினார்கள். பாண்டியன் இலங்கையிலிருந்துவந்த பாடினி பாடலை மெச்சிக்கொண்டாடினான். பின் அவன் கருத்தைத்தெரிந்து சபையார் பாண்டியன் கொண்டாடியபடியே இலங்கைப்பாடினி பாடலைக் கொண்டாடினார்கள். மன்னவனெப்படி மன்னுயிரப்படி என்கிறபடியே கொண்டாடின சபையாரைப்பார்த்துப் பாண்டியன் தனக்கு இன்பமான பரத்தையின் போதத்தைக் கேட்டு நீதிதவறி இன்று ஒருநாளிலே “உங்கள் இருவர் பாடலையும் தெரிந்துசொல்லக்கூடுமோ போய் மறுபடியும் வாருங்கள்” என்றனுப்பிவிட்டான். இலங்கைப்பாடினியானவள் பாண்டியன் தன்னை மெச்சினதே வென்றியாகக்கொண்டு பெருங்கனிப்படைந்து தன்னிடத்துக்குவந்து தூங்குமஞ்சத்தின்மேலிருந்து இளைப்பாறிக் கொண்டிருந்தாள். இப்பால் பத்திரர் பத்தினிமீனாட்சி சுந்தரேசர் திருவடிகளைவணங்கி வருந்திநின்று கண்ணீரொழுக அழுது “ஸ்வாமி, சோமசுந்தரபாண்டியனாகி நீதி செலுத்தினகடவுளே, இந்தப்பாண்டியன் பகைபாதமான வழக்குச்சொல்ல வுடன்பட்டான், சபையாரும் அவன் சொன்ன படியே சொன்னால் எப்படி நீதிவிளங்கும். ஆனதினாலே உம்முடைய திருவருளாகிய துணைசெய்து எனக்குவந்த பகையை வெல்ல அருள்செய்யவேண்டும்” என்று வேண்ட சுந்தரேசர் அசரீரிவாக் காய் “பெண்ணே, நீ பயப்படாதே, நாளைக்கும் நீயே வெல்லும்படி செய்கிறோம், போ” வென்ன, பத்திரர்மனைவியார் வீட்டிற்குப்போயிருந்தனர். மற்றைநாள் பாண்டியன் அந்த இரண்டு பாடினிகளையும் வரவழைத்து முன் சொன்னபடியே சொல்லிப் பாடுங்க ளென்ன சபையாரு மப்படியேசொல்ல, அப்போது பத்திரர் மனைவியார் “ஐயா, பாண்டியராஜனே நீரோ பகைபாதமான நியாயம் சொல்

லுகிறீர். சபையாரும் அப்படியே சொல்லுகிறார்கள். ஆனதினால் தராசமுனைபோல நியாயஞ்சொல்லுதற்கு நம்முடைய கடவுள் சந் நிதிமுன்னே நின்றுபாடினால் இருவர் பாட்டையுங்கேட்டு யாரா கிலுமொருவர். இன்னாள் வென்றாளுென்று சொன்னாற்போதும், ஆகையால் அப்படிச் செய்யவேண்டும்” என்ன, அதற்குப்பாண் டியன் அப்படியே நாளைக்குச் செய்யுங்களென்று விடைகொடுத்தனுப்பிவிட்டான். மறுநாள் பாண்டியனும் மந்திரிகளும் தர்மரத் தகாமமோக்ஷமென்னு நான்கு புருஷார்த்தங்களையுந் தெரிந்த பெரியோர்களும் கூடிப்போய் வெள்ளியம்பலவாணர் மண்டபத்தி லிருந்துகொண்டு அந்த இரண்டு பாடினிகளையும் கூட்டிவாருங்க ளென்ன ஏவலாளர் விரைவிலோடி அழைத்துவந்தார்கள். அப் போது இலங்கைப்பாடினி இந்தக்கிழவி இன்றுதோற்று எனக் கடிமையாவதற்குச் சந்தேகமில்லையென்று மனக்களிப்புடனே முன்னேவந்தாள். பத்திரம்னைவியார் தனது கற்பும் கடவுள் திருவடிமேலன்பும் நிலையாகக்கொண்டு வந்தனர். அப்போது சோம சுந்தரக்கடவுள் முத்தாரங்களும் ரத்தினகேயூரங்களும் இன்னும் பலவித ஆபரணங்களும் விளங்க அலங்கிருதராய்த் தாமும் ஒரு வித் துவானாகிப் பெரியோர்கூட்டத்திற்குடி வந்திருந்தார். அப்போது கப்பலிலிறங்கிவந்தவள் முன்னேபாட அதுகேட்டுச்சபையார் ஒன் றுங்கொண்டாடாமற் பேசாதிருந்தார்கள். அப்போது பத்திரம் னைவியார் சரஸ்வதிபோலிருந்து வீணையைக்கொண்டு பாடினார். எப்படி யென்றால்.

குடங்கை நீரும் பச்சிலையு மிடுவார்க் கிமையாக் குஞ்சரமும்
படங்கொள் பாயும் பூவணையுந் தருவாய் மதுரைப் பரமேட்டி.
படங்கொள் பாயும் பூவணையுந் தருவாய் கையிற் படுதலெகொண் டிடங்கடோறு மிரப்பாடுயென் றேசு வார்க்கென் பேசுவனே

தேனார் மொழியார் விழிவழியே செல்லா தவர்க்கே வீடென்று
நானு வேதப் பொருளுரைத்தாய் நீயேமதுரை நம்பரனே
நானு வேதப் பொருளுரைத்தாய் நீயே பாதி நாரியுரு
வானு யென்று பிறர்ப்பழித்தா லடியேன் விடையே தறைவேனே

வரத னாகி யெவ்வுயிர்க்கு மாயா விருத்தி வலியடக்கிச்
சரத மான வீட்டின்பத் தருவாய் மதுரைத் தனிமுதலே
சரத மான வீட்டின்பத் தருவாய் வீதி பெறுவார்போல்
விரத யேதக நிலைபடைந்தா லென்பார்க் கென்னுன் விளம்புவனே.

என்று மதுரேசரைத் தியானித்து இசைப்பாட்டாலே கனிந்து பண்ணுதல் பரிவட்டினை முதலாக இசைதூலிற்சொல்லிய தொழில்களெட்டும் வார்தல் வடித்தல் முதலாகிய இசைக்கரணங்களெட்டுந்தோன்ற மண்ணுலகத்தார் செவிகளுக்குமேயல்லாமல் விண்ணுலகத்தார் செவிகளுக்கும் இன்னிசையாகிய வழுதத்தை வார்த்தனர். இப்படி இடைபிங்கலை இயங்காமல் மூலாதாரம்தொடங்கி அசைந்து பொதுவான தொழிலால் பிரமரந்திரபரியந்தம் நடக்க இசைக்கு முள்ளாளமிடறு வீங்காமலும், கண்கனிமையாமலும், பத்தோன்றாமலும், புருவம் மேலே நிமிராமலும், கொடியுதடியாமலும் பாட எல்லோருங்கேட்டுக் குதுகலங்கொண்டு மெச்சத்தொடங்கும்போது பாண்டியன் முன்னே தான் கொண்டாடின வரையே கொண்டாட நீணைத்தான். அப்போது சோமசுந்தரக்கடவுளருளாலே பாண்டியன் மனக்கோணத்தீர்த்து பத்திரர்பத்தினியாரே நன்றாய்ப்பாடினாரென்றுமெச்சி இலங்கைப்பாடினி கழுத்தின்மேலே பத்திரர் மனைவியைக் கொண்டுவந்து ஏற்றுங்கள் என்று சொல்லும்போது வித்துவானாய் வந்திருந்த கடவுள் இந்தப் பத்திரர்மனைவி பாடலே ஆச்சரியம் ஆச்சரியமென்று கொண்டாடி சபையார்காண அப்பொழுதே மறைந்தருளினார். அதுகண்ட சபையாரெல்லோரும் அதிசயித்தார்கள். பாண்டியன்பயந்து இது விடைமேலழகர் திருவிளையாடலென்று தெரிந்து சபையாரும் பாண்டியனும் அடியவரன்பையும் இறைவரருளையும் வியந்து ஆனந்தக் கண்ணிர் பெருகப் பேரின்பக்கடலில் மூழ்கினார்கள். உடனே பாண்டியன் கப்பலிலிறங்கி வந்தவள் பிடரினமேலிருந்த பத்திரர் பத்தினியை இறங்கச்செய்து அவருக்கு முன்னே ஆடையாபரணங்கள் முதலான பலவெகுமானங்கள் செய்து, பின்பு கப்பலில் வந்தவருக்கும் சில வரிசைகள்கொடுத்து ராஜசபைக்குவந்து மீனாக்ஷி சுந்தரேசராகிய வித்துவானுக்கும் ஆபரணதிகள் முதலான சிறப்புச் செய்து “ராஜாக்கள் பலமெல்லாம் தெய்வபலத்தின்முன்னே நில்லா, அந்தத்தெய்வபலமும் மதுரேசன் முன்னே நில்லா” என்று சொல்லும் பழமொழி இந்தப் பத்திரர் பத்தினியாலே விளங்கக்கண்டோமென்று அதிசயித்துக் கடவுளிடத்தில் விடைகொண்டு திருக்கோயிலைப் பிரதக்ஷிணம்வந்து ஆடல்பாடல்களுடனே தன்னரண்மனைக்குப்போய் வாழ்ந்து பின்பு சகுணபாண்டியனென்னும் புதல்வனைப் பெற்று வாழ்ந்திருந்தான்.

இ. கண்ணப்ப முதலியார்.

ஒரு மெய்யன்பரும் திருப்பணியும்.

சிலர் மெய்யன்பர்கள் அறுபத்துமூன்று நாயன்மார்களை யென்றும், இவர்களைத்தவிர வேறொருவர் எக்காலத்தும் இல்லை யென்றும் எண்ணுகிறார்கள். இப்படி யெண்ணுவது தவறு. மெய்யன்பர்கள் எக்காலத்தும் உண்டு. ஆனால் காலதேசவர்த்தமானங்களுக்கிசைய அதிகமாகவேனும் குறைவாகவேனுமிருப்பார்கள். இக்காலத்திலும் மெய்யன்பர்கள் இல்லாமற்போகவில்லை. இக்காலத்தில் நாம் கண்ட மெய்யன்பர்களுள் ஸ்ரீமான் ஐயப்பந்தாங்கல் த. சபாபதி முதலியார் என்பவர் ஒருவர் உளர். இவர் சேக்கிழார் சுவாமிகள் திருவவதாரத் தலமாகிய குன்றத்துருக்கருகிலுள்ள ஐயப்பந்தாங்கல் என்னும் கிராமத்தில் வசிக்கும் பரம்பரைச் சைவ வேளாளர். வடதிருமுல்லைவாயில் ஸ்ரீமாசிலாமணிசுவரரைத் தமது ஆத்மார்த்தமாக வழிபடும் நியமமுடையவர். இவர் சென்னைச் சிவனடியார் திருக்கூட்டத்தினர் அத்தலத்தில் வழிபாடு செய்த தினத்தில் இவர்களைச் சந்தித்து, அன்பின்மேலீட்டினால் இவர்களைச் சிவகணங்களாக மதித்து, இருகண்களும் நீர்சொரிய விம்மியழுது வணங்கி, அதுமுதல் இடைவிடாது திருக்கூட்டத்துடன் அளவளாவிப் பல சிவதலயாத்திரைகள் செய்தனர். ஒவ்வொரு யாத்திரையிலும் சிவலிங்கப் பெருமானாதி பஞ்சமூர்த்திகளுக்கும் சபாபதியாதி ஏனையமூர்த்தங்களுக்குஞ் சாத்துமாறு மல்லிகை முல்லை இருவாட்சி சாமந்தி முதலிய மலர்களால் பூமாலைகள் புனைந்து கொண்டுவந்துகொடுக்கும் நியமத்தை மேற்கொண்டிருந்தனர்.

ஒருநாள் திருக்கூட்டத்தினர் ஈஸ்ட்கோஸ்டு இருப்புப்பாதை வழியாகப்போய் பொன்னேரியிலிறங்கி, அங்கிருந்து சுமார் ஏழு மைலுக்கப்பாலிருக்கும் திருப்பாலவனத்தைத் தரிசிக்கவேண்டி சென்னையினின்றும் புறப்பட்டுச்சென்றார்கள். இவர் வழக்கப்படி சென்னைக்குவந்து இவர்களுடன் ரெயிலேறிச் செல்லவேண்டி முன்னமே புறப்பட்டுத் தமது தோழர் ஒருவருடன் ஆவடியையடைந்தனர். இது ஐயப்பந்தாங்கலுக்கு ஏழுமைல் தூரத்தில், மதராஸ் இருப்புப்பாதையில் உள்ளது. இதை அடைவதற்குமுன் அங்கிருந்து சென்னைக்குவரும் வண்டித்தொடர் ஆவடியை விட்டுப்போய்விட்டது. அதனால் இவர் தமது திருப்பணிக்கு முட்டுவருமென்று மிக வருந்தி ஒன்றுந்தோன்றாமலிருந்து பிறகு தமது சரீரத்திற்கு முட்டுவந்தாலும் திருப்பணிக்கு முட்டுவர மனமிசையாராய், அங்கிருந்து நடந்து செல்லத்தலைப்பட்டு, இரவென்றும், காடென்றும், மேடென்றும், கழனியென்றும், கால்வாயென்றும், கல்லென்றும், முள்ளென்றும், துஷ்டசிவ செந்துக்களென்றும் கவனியாமல், ஏறக்குறைய 35-மைல் வரையில் நடந்து சென்று அடுத்ததினம் பகல் 11-மணிக்கு மசாபிஷேக காலத்தில் திருப்பாலவனமடைந்து இறை

வர் திருமுன் திருப்பூக்கடையை வைத்துச் சேர்ந்து கீழே விழுந்தனர். (இத்தன்மையுடைய மெய்யன்பர்கள் சிலர் இருந்தமையற்றான் இத்திருக்கூட்டத்தினர் செய்த யாத்திரை ஒவ்வொன்றிலும் தெய்விகம் விளங்கியது.)

இவர் தனியே யாத்திரைசெய்து காசிமுதலிய பல தலங்களைத் தரிசித்தார். இப்போது திருவேற்காட்டில் பல அரிய திருப்பணிகளைச் செய்கின்றார். திருவேற்காடு என்பது திருஞானசம்பந்த மூர்த்தி நாயனருடைய திருப்பதிகம் பெற்றிருப்பது; மூர்க்கநாயனார் ஸூக்தியடையப்பெற்றது. அம்மைப்பர் அகத்தியர் தரிசிக்கக்காட்டியருளிய திருமணக்கோலத்தோடு வீற்றிருக்கப்பெற்றது. முருகக்கடவுளால் உண்டாக்கியருளிய வேலாயுத தீர்த்தத்தின் பெருமை விளங்கப்பெற்றது. இத்தீர்த்தத்தில் ஸ்ரீரானஞ்செய்யின் பேய் பிசாசுகள் அஞ்சியதலும். இத்தலத்தில் விஷசெந்துக்களால் தீங்குண்டாவது இல்லை. இது முற்காலத்தில் நகரமாயிருந்தது. பின் அவ்வூரவர் செய்த சிவாபராதத்தால் சிறு கிராமமாய்மாறி வேலாயுததீர்த்தம் என்னும் கிணறு கிலமாய்விட்டது. திருக்குளம் தூர்ந்து மகிதிர் கையிறை பரிசித்தற்கு மாகாத சிறு குட்டையாய் மாறிவிட்டது. இடவசதியும் ஜலவசதியும் இல்லாமையால் பிரமோற்சவம் முதலியன நடைபெறாமல் நின்றுவிட்டன. திருக்கூட்டத்தினர் இதையறிந்து வேலாயுததீர்த்தத்தைப் பழுதுபார்த்து, வருடத்திற்கொரே உற்சவமாக நடைபெற்று வந்த திருவூறல் உற்சவத்தில் தண்ணீர்ப்பந்தர் வைத்து நடத்திவந்தனர். அதன் பின் இத்தலம் நாளுக்குநாள் அபிவிருத்தியெய்தி இப்போது பிரமோற்சவமும் நடைபெற்று வருகிறது. நமது சபாபதி முதலியார் இத்தலத்திற்கு வேண்டிய பல வாகனங்களையும் வாகனகிடங்கையும் செய்வித்ததுமன்றி திருக்குளத்திருப்பணியையும் தொடங்கியிருக்கின்றனர். இத்திருப்பணிக்கு ஏறக்குறைய 4000 ரூபா செலவாகக் கூடுமாதலால், இவர் பல சிவநேயர்களை யிதன்பொருட்டு உதவி செய்யுமாறு கேட்டுக்கொள்ளுகின்றனர். யாழும் எம்மாலியன்ற உதவிகளை இவர்பொருட்டும், இச்சிவபுண்ணியத்தின் அருமையை நோக்கியும் செய்துவருகின்றோம். இவ்வாறே பிறர்பலரும் இவருக்கு உதவிபுரிந்து இத்திருப்பணியை நிறைவேற்றுவார்க்குமாறு வேற்காட்டிசர் திருவடிகளைத் தியானிக்கின்றோம். இவர் விவாசம்.—பூவிருந்தவல்லியையடுத்த ஐயப்பந்தாங்கலில் ஸ்ரீமான் த-சபாபதி முதலியார்.—(Poonamallee Post.)

சிவஞானபோதச் சிற்றுரை விளக்கம்.

* * * * *

மெய்கண்டதேவர் அருளிய பொழிப்புரை மகாதபபாதுவாகிய சிவஞானமுனிவர் சிற்றுரை என்பவற்றோடு, நற்றமிழ் நடையில் எழுதப்பெற்ற விளக்கவுரையுங் கூடித் தற்காலம் அச்சவாகனத் திவரந்துவந்த சிவஞானபோதத்தையான் பன்முறைபடித்து மனமகிழ்ந்தேன்.

இந்நூல், பற்பல விளக்கமும், ஆபிதானிக விளக்கமும், சமயநாம அட்டவணையும் பிறவும் ஒருங்கே சிவணிப் பெரும்போதமாகயாவருக்கும் இன்பூட்டுகின்றது.

இங்ஙனம் பரிசீலனையும் பல எடுத்துக்காட்டும் பொருந்தச் செய்தார் யாரெனில்,

“கற்க கசடறக் கற்பவை கற்றபின்
நீர்க அதற்குத் தக” என்ற

தேவர் திருவாக்கின் நிதர்சனப்பொருளைத் துலங்கக்காட்டும் சைவாசாரசம்பந்நரும், சித்தாந்த சாஸ்திர ஞானபூஷணரும், எனது அரிய அன்பாளரும், ஆகிய திருமந்திர நகர் ஸ்ரீமான், பொ. முத்தைய பிள்ளையவர்களேயாம்.

இச்சிவஞானப் புத்தமர்தவிருந்து சிறக்க அளித்தற்கு உறுதனையாய் வேண்டுந் திரவியோபகாரஞ்செய்தார், சிவபுண்ணிய சீலராகிய தேவிகோட்டை, ஸ்ரீமான். மெ. அரு. நா. இராமநாதச் செட்டியாரவர்களே. இச்சிவ புண்ணியகர்த்தர்கள் இந்நிலத்து எல்லாநலங்களும்பெற்றுவாழ்வார்களாக. தமிழகத்தார்தங்கள்கடமைகளைச்செய்து இப்பதி புண்ணியத்தில் பாகம்பெற்று வாழ்வார்களாக. சுபமஸ்து.

இங்ஙனம்.

மாத்தளை:
பிங்களூர்
பங்குனிமீயல்

அ. மு. இரத்தேசுவரையன்.
தமிழ்ப்பண்டிதன்
விவேகானந்த சபை.

சைவ சித்தாந்த வித்தியாசாலை.

தேவகோட்டையில் ஸ்ரீமான் மெ. அரு. நா. இராமநாதன் செட்டியாரவர்கள், தமிழில் இலக்கிய விலக்கணம் பயின்றவராய், சிவநீகைப்பெற்றுச் சைவாசாரமுடையவராய் இருப்பவரிற் சிலரைத் தெரிந்தெடுத்துச், சைவ சித்தாந்த சாத்திரங்களை அவர்க்குப் போதித்து வரும்படி, ஒரு வித்தியாசாலை தொடங்கி நடத்தி வருகிறார்கள். கற்பவரில் பொருளில்லாதவர்க்கு அன்னவஸ்திர முதலியனவும் உதவுவார்கள். இது சைவசித்தாந்த சாத்திர உணர்ச்சி உலகிற் பரவுதற்கு ஏற்ற நல்லதொரு சிவதருமமாம்.

அவ்வித்தியாசாலையிற் சேர்ந்து கற்கவிரும்புவோர் ஐடி செட்டியாரவர்களுக்கு எழுதிக்கொள்ளலாம்.

சி. தாமோதரம்பிள்ளை,

சிவாகம சித்தாந்த பரிபாலன சங்கவித்வான், தேவகோட்டை.

விளம்பரம்.

இதனடியிற் குறித்த மிக்க உபயோகமுள்ள புத்தகங்கள்
எம்மிடத்தில் கீழ்க்கண்ட குறைந்த விலைக்குக் கிடைக்கும்.

	ரூ.அ.ப.		ரூ.அ.ப.
பாரதச்சுருக்கம்	2-8-0	ஸ்ரீ தாயுமானசுவாமிகள் பாட	
கம்பராமானம்	2-0-0	ல் மெய்கண்ட விருத்தியு	
வில்லிபுத்தூரார் பாரதம்	3-0-0	ரை. பலநூல்களைப் படித்து	
திருவிளையாடற்புராண வசனம்		அரிதில் அறியும் வேதசிவா	
64 படங்களுடன்	1-8-0	கமங்களின் ஞானபாதம்	
ஷே. கிளேசு கடிதம்	2-4-0	பொருள்களை யெல்லாம் ப	
மனுதர்மசாஸ்திர வசனம்	3-0-0	லபிரபல பிரமாணங்களுர	
பெரியபுராண வசனம் ரப்பு		டு இவ்வுரையில் இலேசாய்	
72 படங்களுடன்	1-8-0	அறியக்கூடும்	3-8-0
ஷே. கிளேசு கடிதம்	2-4-0	நளவீமபாகசாஸ்திரம்	1-4-0
ஸ்ரீ தாயுமானசுவாமிகள் பாட		சப்தரிஷிவாக்கியம் சுத்தப்	
மூலம்.	1-0-0	பதிப்பு	4-0-0
அடங்கண்முறை	4-8-0	மூலிகை மர்மம் 4 பாகமுஞ்	
விஷ்ணுபுராண வசனம்	2-8-0	சேர்ந்தது	2-0-0
கருடபுராண வசனம்	0-4-0	சீகாளத்திபுராணம் மூலமும்	
ஷே. திக்கு படத்துடன்	0-8-0	உரையும்	2-8-0
வள்ளலார் சாஸ்திரம்	1-8-0	பட்டணத்தடிகள் புராணம்	
திருக்குறள் உரை	0-12-0	மூலமும் உரையும்	1-8-0
திருவிளையாடற்புராணமூலம்	2-0-0	பட்டணத்தடிகள் பிரபந்த	
மகாராஜாதுறவு மூலம்	0-10-0	விருத்தியுரை	2-8-0
விசமோத்திரகாண்டம்	1-8-0	சிவரகசியம் (ஒருபாகம்மாத்	
உபதேசகாண்டம் விருத்தி		திரம்வெளிவந்திருக்கிறது)	3-8-0
புரை	5-0-0	பழனித்தலபுராண வசனம்	0-8-0
திருமூலர் திருமந்திரம்	1-8-0	தனிபாடல் உரை 1 பாகம்	1-12-0
மார்க்கண்டேய புராணம்	-8-0	ஷே. 2-வது பாகம்	1-12-0
அறப்பள்ளிசரசதகம் மூலமும்		குமரேசர்சதகம் மூலமும்	
உரையும்	0-12-0	உரையும்	0-12-0

இருக்கம் - கண்ணப்ப முதலியார்

43, பாளையப்பன்வீதி, ஏழுகிணறு, சென்னை.

மஞ்சிகள் ஐந்தினைச் சிறுநிகண்டு.

பித்தவாயு லேக்கியம்.

இதை அவரவர்கள் வயது, சரீரம், கோய், அநுபவம், அநுகூலங்
களுக்கு ஏற்றபடி, காலை, அல்லது மாலை, அல்லது காலைபு மாலையும்,
அல்லது போஜனத்திற்கு பிறகு, சிறு சிறு செச்சைக்காடங்வு சாப்பிட்டு
கூதால் பித்தவாயு பறந்தோடும். பசிதீபனமும் சரீரபுஷ்டியும் உண்
டாம். இதுவே கைகண்ட தாதுபுஷ்டி மருந்துமாம். இதை அநுபவத்தா
லறியலாம். இதற்குப் பத்தியமில்லை. 20 வேளை லேக்கியம் அடங்கிய
டப்பியின் விலை ரூ. 1-0-0.

வி பி யில் அனுப்பினால் ஒரு டப்பிமுதல் மூன்று டப்பிவரையில்
4 அணு அதிகமாகும்.

இ. கண்ணப்பமுதலியார்,

43, பாளையப்பன்வீதி, ஏழுகிணறு, சென்னை

உ
சிவமயம்.
திருச்சிற்றம்பலம்.

சைவம்.

இது
சென்னைச் சிவனடியார் திருக்கூட்டம்
எனப் பெயரிய

சைவ மஹா சபையின்
மாதாந்தப் பத்திரிகை.

மலர் 5. || காலயுத்திரை மாசிமீ-1919|| பிப்ரவரிமீ || இதழ் 2.

உள்ளுறை.				பக்கம்.
சிவகாமியம்மையார் துதி	...	...	...	24
சிவஞானபோதம்	...	...	...	28
மார்கழித் திருவாதிரை மகோற்சவ பிரபாவம்	...	...	...	32
அர்ச்சாதிபம்	...	...	...	36
திருமுறைப்பெருமை	...	...	...	41
ஸ்ரீ ஹரதத்தாசாரிய சுவாமிகள் சரித்திரம்	...	...	...	45

இஃது

திருப்பாதிரிப்புலியூர் ஞானியார்மடாலயம்
ஸ்ரீலக்ஷ்மி - சிவசண்முக மெய்த்ஞான சிவாசாரிய சுவாமிகளுக்குச்
சமர்ப்பிக்கப்பெறுவது.

பத்திரிகாசிரியர்

இருக்கம் - ஆதிமுல முதலியார்,
(Retired Accountant, Military Accts., Department.)

நெ. 43, பாளையப்பன்வீதி, ஏழுகிணறு, சென்னை.

வைதிக சைவ அச்சுக்கூடம்,
நெ. 292, தங்கசாலை வீதி, சென்னை.

1919

தபாற்செலவு உட்பட வருடச்சந்தா ரூபா ஒன்று.

சென்னைச் சிவனடியார் திருக்கூட்டத்தின்

— போஷகர்கள். —

ஸ்ரீ மான்-யஸ். இரத்தினவேல் செட்டியாரவர்கள்,

Dubash, Messrs. Best & Co.

„ வி. மாசிலாமணிப் பிள்ளையவர்கள், பி. ஏ., பி. எல்.

Official Referee, High Court.

„ ராட்சாணிப் - பி. மாசிலாமணி முதலியாரவர்கள்,

Engineering Contractor.

„ ராவ்பஹதூர் கே. வைத்தியலிங்கம் பிள்ளையவர்கள்,

Retired Presidency Post Master.

„ வி. முத்தையா பிள்ளையவர்கள்,

Merchant, Periyanna Moodaly Street, Madras.

„ ஆர். காகிவிசுவநாத முதலியாரவர்கள்,

Snuff & Tobacco Merchant, Madras.

„ திரு. சுபாபதி முதலியாரவர்கள்,

Retired Sub-Engineer, Mint Street.

„ C. த்ருமலிங்கமுதலியாரவர்கள்,

Contractor, Mint Street, Madras.

சென்னைச் சிவனடியார் திருக்கூட்டத்து 20-வது
ஆண்டின் மகாஜனக்கூட்டம்.

இது நிகழும் 1919ஆம் மார்ச்மீ 23வ நடைபெறும். அச்சம
யத்தில் இச்சபையினரியாவரும் வந்து சிறப்பிக்கப் பிரார்த்திக்
கின்றோம்.

விளம்பரங்கள்.

சைவம் முன்மலர்கள்.

பலர்வேண்டுகோளின்படி (1915, 1916) ஆம் ஆண்டுகளில் வெளிவந்த
இப்பத்திரிகையின் முதலிரண்டிமலர்கள் இரண்டாம்முறை அச்சிடப்
பட்டு இப்போது விற்பனைக்குச் சித்தமாயிருக்கின்றன. தபாற்செலவு உட்
பட சந்தாதாரர்களுக்கு மலர் ஒவ்வொன்றும் ஒவ்வொரு ரூபாவுக்கும்,
மற்றவர்களுக்கு 1½-ரூபாவுக்கும் வி. பி. தபாலில் அனுப்பப்படும்.

மூன்றாமலரில் சில இதழ்கள் இருப்பிலில்லாமையால் அவைமீண்டும்
அச்சிட்டபின்னரே மூன்றாம்மலர் வேண்டுவோர்க்கு அனுப்ப இயலும்.

உ
சிவமயம்,
திருச்சிற்றம்பலம்.

சைவம்.

மலர் 5. காலயுத்திஸ்ர மாசிமீ—1919ஸ்ர பிப்ரவரிமீ இதழ்2

சிவகாமி யம்மையார் துதி. *

உலகமெலா மீன்றருளி யொருமலைக்கு மகளாகி
யிலகுமயி வீளையோற்கு மிபமுகற்கும் பாலாட்டு
முலையினைய கன்னிகையாய் முகிழ்த்தபெருங் கருணையளந்
தொலைவில்புகழ்ச் சிவகாம சுந்தரிசெந் தாள்பணிவாம்.

(இ-ள்.) உலகம் எல்லாம் ஈன்று அருளி = பிரபஞ்சங்க ளெல்
லாவற்றையும் பெற்றருளியும், ஒரு மலைக்கு மகள் ஆகி = ஒப்பற்ற
இமயமலை யரசனுக்குப் புத்திரியாகத் திருவவதாரன் செய்தும்,
இலகும் அயில் இளையோற்கும் இப முகற்கும் = பிரகாசிக்கின்ற
வேலாபுதத்தை யுடைய முருகக்கடவுளுக்கும் யானைமுகமுடைய
விநாயகக் கடவுளுக்கும், பால் ஊட்டும் முலைபின் ஐய கன்னிகை
ஆய் = ஞானப்பாலை யுண்பிக்கின்ற போதானந்த வடிவாகிய தனங்
களை யுடைய அழகுள்ள கன்னியாகியும், முகிழ்த்த பெரு கருணை
யள் ஆம் = விளங்கித் தோன்றுகின்ற பெரிய திருவருட் சத்தியா
ராகிய, தொலைவு இல் புகழ்சிவகாமசுந்தரி = கெடுதலில்லாத
பெரும்புகழினை யுடைய சிவகாம சுந்தரியாரது, செம் தாள் பணி
வாம் = செவ்விய திருவடிகளை (யாம்) வணங்குவாம்.

உலகம் என்பது, லுக் (காணல்) என்னுந் தாதுவினின்றும்
பிறந்த வடமொழியாகவின் காணப்படுவது என்று பொருள் கூறு
வர் சிலர். உலகம் என்பதை “காலமுலகம்” என்னுந் தோல்காப்
பியச் சூத்திரவுரையில் ஆசிரியர் நச்சினர்க்கினியர், “வடசொல்
அன்று, ஆசிரியர் வடசொற்களை யெடுத்தோதி யிலக்கணங் கூறு

* இத்துதி பட்டினத்துப்பிள்ளையார் புராணத்திலுள்ளது. இவ்வுரை
மகாவித்வான், நா-கதிரைவேற் பிள்ளையவர்கள் இயற்றியது.

ராகலின், அது மக்கட்டொகுதியை யுணர்த்தியதாயின் உயர்திணையாயும், இடத்தை யுணர்த்தியதாயின் அஃறிணையாயும் வருதலின் ஒரு சொல் இருபொருட் கண்ணுஞ் சென்ற தெனவும்படாது. இரு சொல் எனவே படும். ஆகுபெயரன்று” என்றுரைப்பர். காணப்பட்ட காரியமாகிய அதனைக்கொண்டு, காணப்படாத காரணமாகிய கடவுளை யறுமிப்பர் பெரியோர். ஈண்டு உலகமென்றது அவன் அவன் அது வெனச் சுட்டி யுணரப்படுஞ் சேதன அசேதனப் பிரபஞ்சங்களையாம். சேதனமாகிய உயிர்களும், அசேதனமாகிய பூதாதிகளும் நித்தியமாகலின் அவற்றைப் பிறப்பித்தல் யாங்ஙனமெனின், முதற்காரணத்தி லொடுங்கிநின்ற வவற்றை வெளிப்படுத்தலே யீண்டுப் பிறப்பித்தன் மேற்று. கிழங்கினின்றுந் தோன்றிய தாமரையைப் பங்கய மென்றற் போல மாயையிற் றோன்று முலகத்தை, அதற் காதாரமாய் நின்ற இறைவிபிற் பிறந்ததென்றார். பிறப்பித்த லெனவே நிற்பித்ததும் அழித்தலுமாகிய இரண்டுமாக, உலகம் மூவினை யுடைத் தென்றல் பொருந்தா தென்னும் மீமாஞ்சகனும், உலோகாயதனும், மூவினையுடைத் தாயினுந் தோற்றுவிக்கும் நிமித்த காரணப்பொருள் வேண்டுவதின்று தத்தஞ் சார்பிலே தோன்று மென்னும் பொத்தனும், உள்பொருளாய உலகம் முதற்காரணத்தினின்றுந் தானே தோன்றி யழியும், நிமித்தகாரணன் வேண்டா வென்னுஞ் சாங்கியனும், உலகம் அழிந்தபின் பரமானுக்கள் தாமே கன்ம மேதுவாகத் தோன்றின் றழியும் என்னும் அனுகாரணவாதிகளாகிய சௌந்திராந்திகன், வைபாடிகன், ஆசீவகன், தார்க்கீகன் என்பவர்களும், மறுபிறப்புச் சடப்பொருள்சுருக் கன்றிச் சித்துப்பொருளாகிய வான்மாக்கட்கில்லை; குடமுடைந்தவழிக் குடாகாயம் ஆகாயத்தோடு கூடுமாறுபோலஉடம்புநீங்கிய வழி உயிர் பிரமத்தோடு கூடும்; மீளப் பிறக்கா என்னுங்கிரீடாப்பிரமவாதியும், இல்பொருளாகிய முயற்கோட்டிற்கு முக்காலத்து முற்பத்தி யின்மையால், அதற்கு மாறாக உலகம் பிரமத்தினிடத்து இல்பொருளாகத் தோன்றும் என்னும் விவர்த்தவாதியாகிய மாயாவாதியும், இல்லது முள்ளது மல்லாத பொருளே தோன்றும் என்னுஞ் சூனியவாதியும், இல்லது முள்ளது மாயபொருளே தோன்றும் என்னும் அநேகாந்த வாதியும் மறுக்கப்பட்டனர். இதனானே உலகம் மூவினை யுடைத்தென்பதும், அதனான் உள்பொருளென்பதும், காரியப் பிரபஞ்சஞ் சடமாகலானும், சேதனப் பிரபஞ்சம் அவித்தையாற் கட்டப்பட்டுச் சுட்டுணர் விற்புய் நிற்ப

லானும், இவற்றைத் தொழிற்படுத்தற்கு வேறொரு முதல் வேண்டுமென்பதும், அது இறைவனுக்கு வேறல்லாத சிவசத்தி யென்பதும் வலியுறுத்தப்பட்டன. ஈன்றருளி-இதில் அருள் என்பது உயர்வுபற்றிய துணைவினை. இமயமலை யரசனுக்குப் புத்திரியாயது தாகூயினி என்பதும் பெயரை நீக்கவும், அவன் றவத்திற்காக்கவும், இல்லற மியலுதற்குமாம். இலகு மயில் என்பதற்கு விளக்கம்மைந்த மயில் என்னுது வேல் என்றது சிறப்புப்பற்றி. என்னை? மயில் வருவதற்கு அயில் காரணமாகலானும், பிரகாசமுடைத்தாய இறைவனது ஞானசத்தி யது வாகலானுமாம். அதனை “அந்தமி லொளியின் சீரா லறுமுகம் படைத்த பண்பா-லெந்தைக ணின்மும் வந்த வியற்கையாற் சத்தி யாம்பேர்-தந்திடும் பனுவல் பெற்ற தன்மையாற் றனிவேற் பெம்மான்-கந்தனே யென்ன நின்னைக் கண்டுளக் கவலை நீத்தேம்.” என்னுங் கந்தபுராணத் திருவிருத்தத்தானு மறிக. பின்னவராகிய முருகக் கடவுளைப் பிற்கூறுது முற்கிளந்தது தந்தைக்கு முத்தபிள்ளையின் மாட்டும், தாய்க்கு இளையபிள்ளையின் மீதும் அன்பு சிறக்கும் என்னும் உலகியல்பற்றி. இளையோன்-இதனை முறைப்பெயராகக் கொள்ளாது பண்புபற்றிய பெயராகக் கொள்ளின், இளமைப்பருவ முடையவ னெனல். உடம்பு முதிர்ந்து கரணங் கெட்டு அறிவு ஒழிந்திறக்கு மேனைத் தேவர்கள் போலாது தான் என்று மறிவானு மழகானு முதிராப்பதி என்பதை விளக்கவே கதிரைநாயகன் பாலப்பருவங் கொள்ளு மென்க. ஏனைய தேவர் முதலாய உயிர்வர்க்கத்தார்க்கு அவ்வவரளவின்படி பத்தா மாண்டில் இளமையும், ௨௦-ல் வளர்ச்சியும், ௩௦-ல் அழகும், ௪௦-ல் அறிவும், ௫௦-ல் சரீரபலமும், ௬௦-ல் தாதுவிருத்தியும், ௭௦-ல் நேத்திரமும், ௮௦-ல் செவியும், ௯௦-ல் மனமும், ௧௦௦-ல் சீவனுங் கெடு மெனலால், அங்ஙன மில்லாத விசுத்ததேக முடையவனென்பதும், இயற்கை ஞானமுடையா னென்பதும், உடற்றிரிபு, இடத்திரிபு அறிவுத்திரிபு இல்லாதவ னென்பது முணர்த்தியவாறு. இவற்றை, “கண்ட நனைவ” என்னுஞ் சிவஞானபோத சூத்திரத்தும், தணிகைப் புராணத்துங் காண்க. இளையோற்கும் இபமுகற்கும் என ஒருமையாயிருந்த பாடத்தை, இலக்கணவழுவற இளையோர்க்கும் இபமுகர்க்கும் எனப் பன்மை விசுதிப் படுத்தினாரு முளர். ஏனையிடங்களினெல்லாம் ஒருமையாற் கூறியிருக்க இங்ஙன் அவைகட்கு மாறாக் காரணமின்றி வழுவறத் திருத்தல் பொருந்தாது. இளையவற் கன்றி யானைமுகற்கும் பாலுட்டியது,

“ஒருமுலை சுரந்த தீம்பா லுண்புழி மழலைத் தீஞ்சொன்
முருகனுக் கென்றே யீன்ற முதல்விவைத் திருந்த மற்றைத்
திருமுலை வருடு வான்போற் றிரள்புழைக் கரத்தா லுண்ணும்
வரிதுதற் களிற்றின் செந்தா மரையடி வணக்கஞ் செய்வாம்.

என்னுஞ் சங்கரநாராயணர் கோயிற்புராணச் செய்யுளானு முண
ரத்தக்கது. இறைவி தனங்கனென்று மொருநீர்மையனவாய், அமல
போதானந்த மயமாய், உண்ணப்படாதனவா யிருத்தலின் “ஊட்டு
முலையின்” என்றார். முகிழ்த்தல்-அரும்புதல். இறைமைக் குணங்
கள் இலராயினுரை உடையரெனக் கருதி அறிவிலார் கூறுகின்ற
புகழ்கள் பொருள் சேராமே அழிதன் மாலைய வாகலின், இறைவி
புகழே தொலைவில் புகழெனப்பட்டது. புகழ்-ஆகுபெயர். அஃதா
வது உலகின்கணென்றும் இறவாது நிற்குங் கீர்த்தி. இது அருட்
கொடை பற்றியதனால் வந்தது.

சிவஞானபோதம்.

ஏழாஞ் சூத்திரம்.—முதலதிகரணம்.

(16-வது பக்கத் தொடர்ச்சி.)

யாவையுஞ் சூனியஞ் சத்தேதி ராகலிற்
சத்தே யறியாது.

(இ-ள்.) வாக்கு மனத்திதமாகிய சிவத்தின் சந்நிதியில் உண
ருருவாகிய அசத்தெல்லாம் பாழாகலின், சத்தாகிய சிவம் அசத்
தாகிய பிரபஞ்சத்தை யறிதல் செய்யாது. (எ-று.)

இதில் 1-வது—தன்னாற் கூறப்படும் பொருள்—அரன் பாசத்
தை யறுபவியான்.

2-வது—ஐயப்பாடு—பிரபஞ்சம் அரனால் அறியப்படுவதோ
அறியப்படாததோ.

3-வது—பிற்கூறும் பக்கம்—பிரபஞ்சம் சிவனுக்குத் திருமே
மேனியாகவும், மாயை சத்தியாகவும் விளங்கும் எனச் சுருதிகள்
கூறுவதனாலும், சத்தின்முன் அசத்தெல்லாம் சூனியம் என்பது
அவசித்தாந்தமாய் (அதாவது சைவ சித்தாந்தத்தோடு முரணி)
மாயாவாதிக்கூற்றாய் முடியுமாதலினாலும், முற்றுணர்வுடைய முதல்

வனுக்குப் பிரபஞ்சத்தைச் சுட்டியறியும் சுட்டுணர்வும் உண்டு என்பதனால் வருவதோர் குற்றமில்லாமையாலும் பிரபஞ்சம் முகல்வனால் அறியப்படும் பொருளே. (இவ்வாறு கூறுவோர் சிவாத்துவித சைவர்.)

4-வது—மறுத்துரைக்குஞ் சித்தாந்தத் துணிபு—சிவசத்தின் முன் அசத்தாகிய பிரபஞ்சம் சூனியம் என்றது, பிரபஞ்சம் மாயா வாதிகள் கூறுவதுபோல் இல்பொருளா மென்று கூறவந்ததன்று. சிவத்தின்முன் பிரபஞ்சம்விளங்கித் தோன்றாதென்பதே அதன் பொருள். விளங்கித் தோன்றாதென்பதும், பிரகாசியாதென்பதும், முனைத்திடாதென்பதும், ஒருபொருளான. விளங்கித்தோன்றுமையாவது இது குடம் இஃது ஆடை என நம்மவரால் சுட்டியறியப்படுவது போல் முதல்வனார் சுட்டியறியப்படுவதாய் வேறு நிலைமையாம். ஆதலால் சத்தெதிர் யாவையுஞ் சூனியம் என்பது அவசித்தாந்தமாகாது. முற்றுணர்வுடைய முதல்வனுக்குச் சுட்டுணர்வும் உண்டு என்பதனால் வரும் தோஷம் என்னையோவெனில், முதல்வனுடைய முற்றுணர்வு தன்னியல்பாகிய இயற்கையுணர்வாம். இது இடையே நீங்குதலின்றி எக்காலத்தும் நிலைபெற்றிருப்பதனால் மெய்யுணர்வாம். சுட்டுணர்வாவது பொதுவியல்பாகிய செயற்கையுணர்வாம். இது இடையேதோன்றி மறைவதனால் பொய்யுணர்வாம். ஆதலால் முதல்வனுடைய தன்னியல்பாகிய இயற்கையுணர்வின்முன் பொதுவியல்பாகிய சுட்டுணர்வு பிரகாசியாது. அன்றியும், அசத்தையறிவதாகிய ஏகதேச உணர்வு முற்றுணர்வைத் தடுப்பதாகலான் அஃது இல்லாமை முற்றுணர்விற்கு மேம்பாடாவதன்றி இழுக்காகாது. இவ்வேதுக்களால், சத்தாகிய சிவத்தின்முன் அசத்தாகிய பிரபஞ்சம் விளங்கித் தோன்றாதென்பது துணியப்படும்.

5-வது—இயைபு.

உதாரண வெண்பா.

அன்னியமி லாமை யரற்கொன் றுணர்வினரு
மன்னியமி லானசத்தைக் காண்குவனே—லன்னியமாக்
காணு னவன்முன் கதிர்முன் னிருள்போல
மாணு வசத்தின்மை மற்று.

(இ-ள்.) அன்னியம் இலாமை அரற்கு = (தன்னுள் வியாபியமான, அஃதாவது தன் வியாபகத்தினுள் அடங்கிநிற்கும், பசுபாசங்களோடு) வேற்றுமையின்றி உடனாய் நின்றலையுடைய முதல்

வனுக்கு—உணர்வு = சட்டி யுணரக்கிடப்பதாகிய ஒருபொருள்—
இன்று ஆம் = இல்லை. (ஆகலான்)—அன்னியமிலான் = அத்தன்மை
யனாகிய முதல்வன்—அசத்தைக் காண்குவனேல் = அசத்தாகிய பிர
பஞ்சத்தை யறியலுறுவானாயின்—அன்னியமாக்காணன் = (அறிந்
தாங்கறிவனன்றி நம்மனோர்போல்) வேறுகச்சட்டியறிவானல்லன்—
கதிர்முன் இருள்போல = சூரியன் முன் இருள் விளங்கி நில்லாதது
போல—அவன்முன்மாண அசத்து இன்மை = அம்முதல்வனெதிர்
நன்மையில்லாத பிரபஞ்சம் விளங்கி நில்லாது ஆகலான். (எ-று.)

இவ்வதிகரணத்தால் வாக்கு மனதீதமாகிய சிவசத்தின் சந்
நிதியில் உணர்நுவாகிய அசத்தெல்லாம் பாமேயாகலாற்சத்தாகிய
சிவம் அசத்தாகிய பாசத்தை யறிந்து அநுபவியாது என்பது
விளக்கப்பட்டது.

இரண்டாமதிகரணம்

அசத்திலதறியாது.

(இ-ள்.) அசத்தாகிய பிரபஞ்சம் அறிவில்லாத சடமாதவினால்
சத்தாகிய சிவத்தையறிபாது. (எ-று.)

இதில் 1-வது—தனனாற்குறப்படும் பொருள்—பாசம் அரணை
அநுபவியாது.

2-வது—ஐயப்பாடு—கரணத்திற்குச் சிவத்தையறியும் அறிவு
உண்டோ, இல்லையோ.

3-வது—பிற்கூறும் பக்கம்—சத்தாகியசிவம் அசத்தாகிய பிர
பஞ்சத்தை யறியாதாயினும், அசத்தென்று சொல்லப்படும் தனு
கரணம் புவனம் போகம் என்னும் நான்கினுள் ஒன்றாகிய கரண
மானது, விளக்குப்போல் விகாரமின்றி நிற்கும் ஆன்ம சந்நிதியில்,
பெத்த நிலையில், அசத்தாகிய விடயங்களை யறிந்தாற்போல், முத்தி
நிலையில் சிவகரணமாய் நின்று சிவத்தையறியும். ஆன்ம சந்நிதியில்
சடமாகிய கரணத்திற்கு அறிவு உண்டாதல் எது போலுமெனின்,
கண்ணாடியின் சந்நிதியில் அதன்நிழலுக்குப் பிரகாசம் உண்டாவது
போலும். அன்றியும், பதிஞானமும் பசுஞானமும் போல பாச
ஞானமும் ஒன்று உண்டெனப்படுதலால், பாசத்தை அறிவுடைய
தன்று என்றல் பொருந்தாது. ஆதலால் பாசம் சிவத்தையறியும்
என்றல் அமையும். (இவ்வாறு கூறுவோர்சிவசங்கிராந்தவாதிகள்)

சிவசங்கிரந்தமாவது:—ஆன்மாவின் சந்நிதியில் காந்தபசா சம்போல் (அதாவது சாந்தத்தையடுத்த இருப்புபோல்) உடல் இயங்க, அதன்கணின்று கருவிகளே விடயங்களை யனுபவிக்கும். மலம் நீங்கிய விடத்து, கண்ணாடியில் முகவொளி தோற்றுமாறு போல முதல்வன் திருவருள் ஆன்மாவினிடத்துச் சங்கிரமித்துத் தோன்றும். அப்போது, உப்பளத்திலிட்டவை யெல்லாம் உப்பா மாறுபோல் ஆன்மாச் சிவமேயாய் அவ்வான்மாவின் சந்நிதியில் அறிவனவாகிய பசுகரணங்களுஞ் சிவகரணங்களாய் மாறிச் சிவத் தையறியும் என்பதாம்.

4-வது—மறுத்திறைக்குஞ் சித்தாந்தத்துணிபு—பாசஞானம் என்பதை தூலமாய் நோக்கும்போது அசத்துக்கு அறிவு உள்ளது போல் தோன்றும். சந்தேக விபரீதமின்றி குற்றமற்ற காட்சியால் ஆராயுமிடத்து அதன்கண் அறிவில்லாமை விளங்கும். பாசம் வாயி லாக உயிரின்கண் நிகழும் ஞானமே பாச ஞானம் என உபசரித் துக் கூறப்படுவதனால், அதனைப் பாசத்திற்குள்ளதாகிய ஞானம் என்று கொள்ளல் அறியாதார் கூற்றும். அன்றியும் கண்ணாடியின் ஒளி நிழல்பேலத்தோன்றினதேயன்றி ஒளியின் வேறாய் நிழலென ஒன்றில்லாமையால், உயிரின் சந்நிதியில் கரணம் அறியும் என்பதற் குக் கூறிய உவமை பொருந்தாது. ஆதலால் பாசம் சிவத்தையறி யாதென்பது துணியப்படும்.

5-வது இயைபு.

உதாரண வெண்பா.

பேய்த்தேர் நீ ரென்றுவரும் பேதைக்கு மற்றணைந்த
பேய்த்தே ரசத்தாகும் பெற்றிமையின்—வாய்த்ததனைக்
கண்டுணர்வா ரில்வழியிற் காணு மசத்தின்மை
கண்டுணர்வா ரில்லதெனக் காண்.

(இ-ள்.) பேய்த்தேர் நீர் என்று வரும் பேதைக்கு=(பாலை நிலத்திற் காணப்படும் கானல் ஆகிய) பேய்த்தேரை நீர் என்று கருதி (அதனையுண்ண) வருகின்ற (தாகவிடாய் உடைய) அறிவில் லாதவனுக்கு — மற்று அணைந்த பேய்த்தேர் — (அதனையடுத்த போது) தன்னால் அணையப்பட்ட அப்பேய்த்தேர்—அசத்து ஆகும் பெற்றிமையின்=(தான் முன்கருதியவாறு நீராதலின்றிப்) பொய் யான் தன்மைபோல—வாய்த்து=(ஞானசிரியன் கூறும் உபதேச மொழி) கிடைத்து—அதனைக்கண்டு உணர்வார் இவ்வழியின் =

அவ்வசத்தின் இயல்பை ஆராய்ந்தறிவார் இல்லாவிடத்து—அசத்து இன்மைகாணும்=(அவர்க்கு) அவ்வசத்தின் கண் அறிவில்லதாய் அசத்தார்தன்மை காணப்படுதலின்றி, அறிவுள்ளதாய்ச் சத்தார்தன்மையே காணப்படும்.—கண்டு உணர்வார் இல்லது எனக்காண் =அவ்வுபதேச மொழி கிடைத்து அதனியல்பை ஆராய்ந்தறியவல்லார்க்கு அவ்வசத்து அறிவில்லதேயாம் என்றறிவாயாக. (எ-று.)

இதனால், நெருங்கிப்பார்க்குமுன் பாலைநிலத்தில் நீர் இருப்பதாக மதித்த ஒருவன் அதனை நெருங்கிப்பார்த்தபின் அதில் நீர் இல்லை என்று துணிவதுபோல், குரவன் உபதேசமொழியைக் கொண்டு ஆராய்ந்தறியாதவிடத்துக் கரணம் அறிவுடையதுபோலத் தோன்றினும், உபதேசமொழி கிடைத்து ஆராய்ந்தறிந்த விடத்துக் கரணம் அறிவில்லாததேயாம் என்பது துணியப்படும் என்றவாரும்.

மார்கழித் திருவாதிரை மகோற்சவ பிரபாவம்.

(இந்துசாதனப் பிரசுரம்.)

சிவாலயங்களில் நாடோறும் நடந்துவருகின்ற பூஜாகாலங்கள் சிவபெருமானது பஞ்ச கிருத்தியங்களை உணர்த்தாநிற்கும். எங்ஙனமெனின், வைகறையிற் பள்ளியறையின் திருக்காப்பு நீக்கித்தரிசனம் பெறுங்காலம் ஆகிய திருவனந்தல் என்று வழங்குகிற திருப் பள்ளியெழுச்சியானது அதுக்கிரக கிருத்தியத்தையும், அதன் பின் அபிஷேகாதியாய் நடக்கும் சாங்க பூசாகாலம் சிருஷ்டியையும், அதின் அடுத்தகாலமுதல் அர்த்தயாமத்தின் முந்தியகாலம் வரையும் பலியிடுவதோடு நடந்துவருகின்ற பூசாகாலங்களைத் தும்ஸ்திதியையும், அர்த்தயாமம் சங்காரத்தையும், பள்ளியறை திரோதானத்தையும் உணர்த்தும்.

இப்படிப்போலவே, தேவதினந்தோறும் பஞ்ச கிருத்தியங்களை உணர்த்துவதாய் பூசையும் நடத்தப்படும். எவ்வாறெனில்:—தேவ தினமானது தைமாதமுதல் ஆரி மாதம் வரை ஆறுமாதமும் பகற்காலமாகவும், ஆடிமாதமுதல் மார்கழி மாதம்வரை ஆறுமாதமும் இராக்காலமாகவும் நடக்கும். இங்ஙனம் பன்னிரண்டு மாதங்கொண்ட ஒவ்வொரு தேவதினத்திலும் விடிய ஐந்து நாழிகையாகிற மார்கழி மாதத்தில்தெருக்கும் உற்சவம் அதுக்கிரக கிருத்தியத்தையும், தை மாதத்தில் நடக்கும் உற்சவம் சிருஷ்டி கிருத்தி

யத்தையும், மாசி மாதமுதல் ஐப்பசி மாதம்வரை நடக்கிற மாத உற்சவங்கள் ஸ்திதி கிருத்தியத்தையும், கார்த்திகைமாதத்தில்நடக்கிற உற்சவம் சம்ஹாரகிருத்தியத்தையும் உணர்த்தும். கார்த்திகை மாதத்தின் உற்சவ பூர்த்தியாகிய திருக் கார்த்திகையின் மறுதினம் தொடங்கி மார்கழிமாதம் உற்சவத்தின் துவஜாரோகணத்திற்கு முந்தினதினம் வரையுங் கொண்ட நாட்கள் திரோதான கிருத்தியத்தை உணர்த்தும்.

அதுக்கிரகமுதலிய நான்கனுள் ஒவ்வொன்றினும் பஞ்சகிருத்தியங்கள் உளவாதல்பற்றி ஒவ்வொரு கிருத்தியத்திலும் துவஜாரோகண முதல் தீர்த்தவாரி பரியந்தமான பஞ்சகிருத்தியங்களின் பாகுபாடுகள் பெறப்படும். திரோதானம் இளைப்பாற்றுதலாதலின் ஆண்டுத் தூலபஞ்ச கிருத்தியங்களின்மையால் உற்சவங்கள் நிகழாவாம். துவஜா ரோகணம் முதலியவை பஞ்சகிருத்தியங்களா மாறு,—துவஜாரோகணம் (கொடியேற்று) கிருஷ்டியையும், பலி ஸ்திதியையும், கிருஷ்ணகந்தம் சம்ஹாரத்தையும், ரதாரோஹணம் திரோபவத்தையும், தீர்த்தவாரி அதுக்கிரகத்தையும் உணர்த்துவனவாம். அவற்றுள் துவஜாரோகணம் ஆணவாந்தகாரத்தில் அமிழ்ப்புண்டு கிடக்கும் ஆன்மகோடிகளை உய்வித்தற்பொருட்டு அதினின்றும் எடுத்தலைக்காட்டுதலால் அது கிருஷ்டியாயிற்று. பலி மலப்பரிபாகத்தின்பொருட்டு ஆன்மகோடிகளுக்கு அளித்தருளிய தனுவாதிகளைக் காத்தலைக்காட்டுதலால் அது ஸ்திதியாயிற்று. கிருஷ்ணகந்தம் ஆன்மகோடிகளைப் பந்தித்துநின்றபாசத்தை ஞான வீட்சனத்தில் லயிப்பித்தலைக்காட்டுதலால் அது சம்ஹாரமாயிற்று. ரதாரோகணம் துன்பமயமான உலகவியாபாரமனைத்தும் கீழ்ப்பட மேற்கொள்ளுதலைக்காட்டுதலால்திரோபவமாயிற்று. இம்முறையே தீர்த்தவாரி அதுக்கிரகமென்பது ஞானசாரியரை வழிபட்டு அவரார் பெறப்படும் அதுக்கிரக விபூதியால் பக்குவிகள் அதுபவமாய் அறியப் பாலது. கிருஷ்ணகந்தம் என்பது ஏழாவது உற்சவ தினத்தில் சபாநாயகருக்குச் சாத்தப் படுகின்ற திலகமாம். காப்பில்லா விடத்து எத்தொழிலும் இயலாவாகலின் ஸ்திதியை உணர்த்தும் பலி ஏனைய நான்கினும் விடாது நிகழப்பெறும். நித்தியத்தோடு நைமித்தியமும் பிரதி தினத்திலு நிகழ்தற்கேலாவென்பதற்குரிய காரணங்கள் பலவுள வாகலானும் ஒவ்வொரு தினத்திலும் பூர்வ பட்சம் பொதுவாகையால் உயர்வாதல்பற்றியும் அவற்றுள் அமைய வைத்துத் தேவதின் பஞ்சகிருத்தியமென்னும் உற்சவங்கள் ஏற்

பட்டு நடந்து வருகின்றன. (சிற்சில ஆலயங்களில் விசேட காரணங்களால் இம்முறை பிறழ்ந்தும் நிகழும்.) இதுகாறும் கூறிய வாற்றால் பன்னிரண்டு மாதங்களுள்ளும் மார்கழி மாதம் தேவ தினத்தின் அதுக்கிரக காலமாதலால் அதில் நடக்கிற உற்சவம் மிகவும் சிறப்புடைத்தா மென்பது பெறப்படும்.

இம்மார்கழி உற்சவம் சோமவாரத்தையொப்ப நக்ஷத்திரங்களின் விசிஷ்டமாய்ச் சிவபெருமானுக்கு உரித்தாயுள்ள திருவார்திரை நக்ஷத்திரத்தைத் தீர்த்தவாரி தினமாகக்கொண்டு அதற்கு இய்யயத் துவஜாரோகண முதலியவை ஏற்பட்டு நடந்து வருகின்றது. ஆன்மகோடிகளை உய்விக்கும்பொருட்டு செய்தருளும் பஞ்சகிருத்திய உபகாரப்பெருமையை அவ்வான்மகோடிகளறிந்து வழிபட்டுயும்பொருட்டு காருண்ணியத்தால் சகலீகரித்து விளங்குபவரும் அருட்சத்தியாகிய சிவகாமியம்மையாரை வாமபாகத்திலே உடையவருமாகிய சபாநாயகரே இவ்வற்சவத்துக்கு ஆதிக்கமுடையவர். சபாநாயகர் கோடிகுரியருடைய ஒளிபோலும் ஒளியும், திருப்புன் முறுவலையுடைய ஒரு திருமுகமும், மூன்று திருக்கண்களும், கங்கையையும், பிறையையும், கொன்றைமாலையையும் தாங்கிப் பின்றுங்காநின்ற திருச்சடையும், சங்கக்குண்டலம் பொருந்திய வலத்திருச்செவியும், திருத்தோடு பொருந்திய இடத்திருச்செவியும், திருநீலகண்டமும் டமருகம்பொருந்தியதிருக்கரம் அபயகரமென்னும் வலத்திருக்கரம் இரண்டும், அக்கினியகல்பொருந்திய திருக்கரம் டோளகரமென்னும் இடத்திருக்கரமிரண்டும், புலித்தோலை ஆடையாகக்கொண்டு கச்சை யுடைத்தாய் நெறிப்புப் பொருந்தி விளங்குந் திருவரையும், முயலகன் மேல் ஊன்றிய வலத்திருப்பாதமும், தூக்கிவளைத்த இடத்திருப்பாதமும் உடையர். சிவகாமியம்மையார், பச்சைநிறத் திருமேனியும், திருக்கழுத்திலே பொருந்திய திருமங்கலகுத்திரமும், செங்கழுநீர்மலர் பிடித்தவலத்திருக்கையும், கடிக்கீழ்த் தொங்கவிட்ட இடத்திருக்கையும், மிக ஒடுங்கிய திருநிலையு முடையவர். சபாநாயகருடைய உருவம் ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரவடிவம், வாச்சிய மந்திரமாகியசிவசத்தி அவருக்கு உண்மைவடிவம். வாசகமந்திரம் அவருக்குக்குக் கற்பிதவடிவம். அவருடைய ஆரந்தநிருத்தம் பஞ்சகிருத்தியம், சிருஷ்டிகிருத்தியம் டமருகத்தினும், திதி கிருத்தியம் அபயகரத்தினும், சங்கரகிருத்தியம் அக்கினியினும், திரோபவ கிருத்தியம் ஊன்றிய பாதத்தினும், அதுக்கிரக கிருத்தியம் குஞ்சிதபாதத்தினும் தோன்றும்.

ஒப்பும் உயர்வும் விருப்பும் வெறுப்பும் இல்லாத முதல்வனது கிருத்தியங்களினதும் ஆன்மகோடிகளின் பொருட்டேயன்றித் தன்பொருட்டன்றாதலானும், சிருஷ்டி அவனது கர்மானுஷ்டானமும், ஸ்திதி ஆகாரமும், சம்ஹாரம்சுவஸ்திகமும், திரோபவம் நித்திரையும், அநுக்கிரகம்துயில்நீத்தலுமாம். இத்தன்மைய இறைவன் ஆன்மகோடிகளால் உபகரிக்கப்படுதலை அங்கீகரித்தற்கண் அபிஷேகம் சிருஷ்டியும், நைவேத்தியம், ஸ்திதியும், கிருஷ்ணகந்தம் சம்ஹாரமும், கபிலைதரிசனம் திரோபவமும், தீபாராதனை அநுக்கிரகமுமாம். துயில்நீங்குங்காலே திரைம்பமாகலின் ஆண்டு இலக்குமியின் வாசஸ்தானங்களிற் சிறந்த கபிலையின் பிற்பாகத்தைத் தரிசிப்போர் இலக்குமியைத் தரிசித்தவரேயாய்க் குறைபாடுகளி னீங்குமாறு செல்வராவரென்னும் முறையைப்பற்றித் திரோபவத்தினீங்கிய அவசரம் துயில் நீத்தலாதலின் ஆண்டும் இறைவற்கு அவ்வாறே உபசரிப்பார். இறைவன் இவ்வழிபாட்டின்கண் ஆன்மாக்களைப் போலாது உலகியலை நடத்திக்காட்டுவதாய் இலக்குமியேவிக்கு அநுக்கிரகம் பண்ணுவது மாத்திரமாயிருக்குமென்பது உண்மை நூற்றுணிபு.

மெய்யன்பிற் சிறந்த சேந்தநாயனார் நாடோறும் இறைவரது பரிகலசேஷமே அமுதாகக்கொள்ளும் நியதமுடையராதலின்பண்டு ஓர் மார்கழித்திருவாதிரை நாளில் தமக்குப்பிட்டுங்களியுமே யமையப் பெறமனவருத்தத்தோடு அவற்றை இறைவர்க்குச் சமர்ப்பித்த மெய்யன்பை விளக்கவும் அவரது மனவருத்தத்தைத் தீர்க்கவும் திருவுளங்கொண்டு இறைவன் அப்பிட்டுங் களியும் சிற்சபைக் கண்தனது திருவடியின் கீழாக அடியார்யாவரும் காணும்படி செய்தருளி அநுக்கிரகித்தவண்ணமே அன்றுதொட்டு மார்கழித் திருவாதிரைதோறும் பிட்டுங்களியும் விசேட நைவேத்தியமாகக் கொண்டருளி வருகின்றது.

மார்கழித் திருவாதிரை மகோற்சவ முழுமையும் அநுக்கிரக சொரூபமாகிய முறைபற்றி அநுக்கிரகத்தைக் குறிக்குந்தீர்த்த ஸ்நானம் முக்கியமாதலால் அந்நாட்களில் நித்திய பூஜாநுக்கிரக காலத்திற் கியைபத் தீர்த்த ஸ்நானத்தோடு திருவடிதரிசனம் பண்ணுவது ஆன்றோராசாரமாகலின் ஸ்ரீமந், மாணிக்கவாசகசுவாமிகள் திருவண்ணாமலையில் எழுந்தருளியிருக்குங் காலத்தில் தீர்த்தஸ்நான தரிசனத்துக்காக அந்நகரவாசப் பெண்கள் ஒருவரையொருவர் பிரேரித்த, பாவனையாகத் திருவெம்பாவை; திருவாசகம் அருளிச்செய்தனர்.

இச்சிறப்புடைமைபற்றி ஏல்லா மாதங்களிலும் மார்கழிமாதமும் அதனுள் திருவாதிரை உற்சவமும், அவ்வுற்சவகாலத்தில் திருவெம்பாவைப் பாராயணமும் பெரும்பயன் அளிக்கும் பிரசாதத்தைப் பெறுதற்குரிய சாதனங்களாம். அது பரம்பரையாய் ஆன்றோர் ஆசாரமாக வழங்கிவருகின்றது. ஆதலால் சிவநேசர்கள் யாவரும் அவ்வுண்மையை யுணர்ந்து வழிபட்டு எண்ணிய எண்ணியாகக் கெய்தி வாழக்கடவார்களாக.

 இந்த மார்கழித் திருவாதிரையினன்று சிதம்பரத்திலே யுள்ள சிவகங்கையிலே ஸ்நானஞ்செய்து சிவகாமவல்லிசமேத சபாநாயகர் செய்தருளும் திருநிருத்தத்தைத் தரிசித்தோர் இம்மையிலே வேண்டிய போகங்களையும், மறுமையிலே மோக்ஷத்தையும் பெறுவர். இச்சிதம்பரக்ஷேத்திரத்தின்மகிமைகள் சாந்தோக்கியம், தைத்ரியம், கைவல்யம் என்னும் உபநிடதங்களில் விரிவாகவும், தரிசனோபரிஷெத்தில் குறிப்பாகவும், ஸ்காந்த முதலிய மகா புராணங்களில் மிக விரிவாகவும் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன.

இங்ஙனம்,

வே. கருகசபாபதி ஐயர்,

உபயவேதாகம பண்டிதர், நல்லூர்.

அர்ச்சாதிபம்.

(5-வது மலர் 8-வது பக்கத் தொடர்ச்சி.)

அன்றியும், “விஸ்வதஸ்சட்கருத விஸ்வதோமு கோ விஸ்வதோ ஹஸ்த உத விஸ்வதஸ்யாத், ஸம்பாஹுப்யாம் நமிதி ஸம்பதத்ரை ர்த்யாவா ப்ரதிவீஜை யந்தேவ்யோகம்” என்னும் வாக்கியத்தில் விசுவ ரூபரான அவருக்கு (சக்ஷு - முகம் - ஹஸ்தம் - பாதம் - பாஹு) இத்யாதிகளுங் கேட்கப்படுகின்றன. இதனுண்மை மேல்செய்த சூரியோபாஸனை விசாரத்தாலும் விளங்கும்.

“யயேஷோந்த ராதித்யே ஹிரண்மயஃ புருஷஃ” என்னும் வாக்கியத்தில் (ஹிரண்மயம்) என்று பரனுக்குப் பொன்னிறமான திருமேனிசேட்கப்படுகின்றது. அன்றியும், அதைவற்புறுத்தற்கு “நமோ ஹிரண்ய பாஹவே ஹிரண்ய வர்ணய ஹிரண்யரூபாய ஹிரண்ய

பதயேம்பிகாபதயே உமாபதயே பசுபதயே நமோநமஃ” எனவும் பிரகாசம்பண்ணப்பட்டிருக்கின்றது. (பொன்னார்மேனியன்) என்றதுமாத்திரமேயன்றி (அம்பிகாபதி, உமாபதி) என்று அவன் சிற்சுத்தியுத்தனாயிருப்பதையும் இரட்டித்துக்கூறினமையால், பரனுக்கு உருவமில்லையென்று கூறுவது உருக்காட்டா தொழிந்தது. மேலுண்மையையே (பொன்னார் மேனியனே) எனவும், (பொன்வண்ணமெவ்வண்ண மவ்வண்ணமேனி பொலிந்திலங்கும்) எனவும் பூர்வாசாரியர்களுந் கூறியிருக்கின்றனர். இந்த உபரிஷத்தில் உபாஸகனது ஹ்ருத்புண்டரீகத்தை வர்ணித்து, தன்மத்தியில் “தஸ்யே ஸ்விகாயா மத்யே ப்ரமாத்மா வ்யவஸ்தித்” என்று ப்ரமாத்வாவுக்கு இடஞ் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. அநந்தரம், அங்குஷ்டமாத்ரஃ புருஷஃ என்று அவ்வந்தராத்மாவினது ரூபபரிமாணமுஞ் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. அன்றியும், அப்பரனது பஞ்சவக்திரங்களை ஸத்யோஜாத-வாமதேவ-அகோர-தத்புருஷ-ஈசானமந்திரங்களால் பிரகாசம்பண்ணியிருக்கின்றது. இதுபாதி பஹுளங்களை யோசியாவிடின், அந்தத் தெரியாமைக்கு யார் என்னசெய்யலாம்?

இன்னும், “அனோரணியாந் மஹதோ மஹீயாந்” என்று ஆரம்பித்த பத்தாவது அதுவாகத்தில், மஹிமாநமீசம் என்று பிரஹ்மத்தை ஈசஸப்தத்தால் விளக்கி அது முடிந்தவிடத்தில் யஃ பரஸ்ஸமஹேஸ்வரஃ என்று விசிதப்படுத்தியிருக்கின்றது. இதனால், ஈஸ்ஸமஹேஸ்ஸஸப்தங்களால் பிரதிபாதிக்கப்படும் பரம்பொருள் அணுவாகவும், மஹத்தாவும் ரூபபரிமாணங்களைக்கொண்டு விளங்குந் தன்மை பிரஸித்தமாயிற்று. இவ்வுண்மையையே (அருமறையினகத்தானையனுவை) எனவும், (கரியானை நான்முகனைக் கனலைக் காற்றைக்கனைகடலைக் குலவரையைக் கலந்துநின்ற-பெரியானை) எனவும் போந்த திராவிடஸூக்தியில் (அனுவை = பெரியானை) என்னும் பிரயோகங்கள் வெளியாக்கின. அன்றியும், (அண்டங்களெல்லா மணுவாக வனுக்களெல்லா - மண்டங்களாகப் பெரிதாய்ச் சிறிதாயினு) என்ற மேலோரதுபவவுரையுஞ் சான்றும். இதனால், பரனுக்குச் சிறியவுருவும், பெரியவுருவும் பிரசித்தமாயின.

பஞ்சபிரஹ்மோபரிஷத்தில் “அகாராதிஸ்வராத்யகூட மாகாசமய விக்ரஹம்.” என்று பிரஹ்மங்கேட்கப்படுகின்றமையால், ஆகாசமயமான தேகமுள்ளது அதுவென்று நிச்சயிக்கப்படுகின்றது. இதனால், பரனை விக்ரமமாக அறிவது கூடாது என்பவர்மதம் அவைதிகமாயிற்று.

அன்றியும், பிரஹ்மவல்லியில் “தஸ்யயஜு-ரேவசிரஃருக்தக்ஷிணஃ பக்ஷஃ ஸாமோத்தரஃ பக்ஷஃ, அதர்வாம்கிரஸஃ புச்சம் ப்ரதிஷ்டா, என்று கூறினமையால், வேதங்கள் சிவனுடைய அவயவங்களெனவும், அவை சிரஸ்ஸு முதலாயினவெனவும் ஏற்படுகின்றது. சிரஸ்ஸு - பக்கங்கள்-புச்சம் இவைகளைக்கொண்ட தொருபொருளை அங்கவிறீனமானது என்று எங்ஙனங்கூறலாம்? அன்றியும், சுருதியில் “ருத்ரயத்தே தக்ஷிணமுகம் தேநமரம்பாஹி நித்யம்” என்று கூறப்பட்டமையால், பிரஹ்மத்துக்குத் தக்ஷிணமுகங் கேட்கப்படுகின்றது, தெற்குமுகம் என்று வியவஸ்தையுண்டாயினபிறகு அதற்கு உருவமில்லையென்று சொல்ல யாவரால் முடியும்? இதுகாறும் எடுத்துக்காட்டிய பிரமாணங்களால் பிரஹ்மத்துக்கு உமாஸஹாயத்வமுதலிய ரூபங்களும், விசுவரூபம்-ஹிரண்மயரூபம்-அங்குஷ்டரூபம்-அணுரூபம்-விபுரூபம்-ஆகாசமயரூபம்-அருபம் இத்தயாதிகள் வெளியாயினமையால், இத்தகைய எல்லாவடிவங்களும் அப்பரனது ஸ்திரமான அருள்வடிவங்களென்று அறியவேண்டியது. இதற்கு “ஸ்திரேபிரம்கைஃ புருரூப உக்ரஃ” என்னுஞ் சுருதியே சான்றும் உக் கிரநாமத்தையுடைய சிவன் ஸ்திரமான அவயவங்களும், அநேகமான ரூபங்களுங் கொண்டிருக்கின்றாரென்று வெளிப்பட்ட சுருத்யர்த்தத்தை யுணர்ந்தபேர்களுக்கு வீண் ஸந்தேஹவிபரீதங்களுண்டாகமாட்டா. நஸ்வரமில்லாத அவயவங்களும், எண்ணிறந்த திருமேனிகளும் உடையது பிரமம் என்று சுருதிகள் கோஷிக்கின்றமையால், பரனுக்கு உருவமில்லை, அருவமேயுளது என்று சாதிப்பாருரை சமூக்குரையாக முடிந்தது.

இனி, அந்தப்பரனை அர்ச்சாபிம்பங்களில் ஆரதிப்பதற்கு வேதத்தில் ஆதரவு கிடையாது என்று பிணங்கிக்கூறும் பெரும்பித்தையும் பெயர்த்தெறிவாம்.

“தவஸ்ரியே மருதோ மர்ஜயந்த்ருத்ரயத்தேஜ நிமசாருசித்ரம் பதம்யத் விஷ்டேணுரூப மந்யதாயதே நபாவிகுஹ்யம் நாமகோநாஃ” என்னும் ருக்ஸஹ்மிதா வாக்கியத்தால் ஸமஸ்த தேவர்களும் சிவலிங்காராதனத்தால் தங்கள் ஐசுவரியங்களை அடைந்தார்களெனவும், லட்சுமீஸமேதராகிய விஷ்டேணுவானவர் சிவலிங்கபூசைசெய்து பரமபதத்தை அடைந்தார் எனவும் பெறப்படுகின்றது. இதனுண்மையை விளக்கும் உபப்பிரஹ்மணமாகிய பிரஹ்மகைவர்த்தத்தில் “ரௌத்திரம் ஸமப்யச்ய ஹிலிங்கமாதௌ, சிலாமய காரு ஹரிம் பத்யா, சுதுர்லபம் வைஷ்ணவ மாத்யமக்ரய, மவாப்தவானேஷு-

பரம்பதம்தத்”என்னும் வசனத்தால் இந்தவிஷ்ணுவானவர் ஆதியில் சுந்தரமாகவும், சிலாமயமாகவுமிருக்கின்ற சிவலிங்கத்தைப்பூசித்து ஸர்வோத்கர்ஷமாகிய பரமபதத்தை அடைந்தாரென்று வெளிப்படுகின்றது. மூலமும், அர்த்தமுமாகவெளிப்பட்ட வேதவாக்கியமும், புராணவசனமும்ஸப்பிரமாணமாயின. இவற்றால் சிவலிங்கார்ச்சனை பசுமரத்தாணியறைந்தாற்போல நாட்டப்பட்டது. தேவர்கள் சிவபூசைசெய்தார்கள், விஷ்ணு சிவபூசைசெய்தார் என்று வேதத்திற்குநே முழங்கப்படுகின்றமையால், அர்ச்சைக்கு வேதத்தில் ஆதரவுகிடையாது என்பவர் துணிவு துணிக்கப்பட்டது.

பைப்பலாதசுருதியில், “யோவாமபாதார்சித விஷ்ணுநேத்ர...”என்னும் வசனத்தால் விஷ்ணுவால்சிவார்ச்சனை செய்யப்பட்டதாக ஏற்படுகின்றது. இந்தச் சுருதியாலும் அர்ச்சாராதனம் விசிட்டபுருடராகிய விஷ்ணுவினிடங்கேட்கப்படுகின்றது. விஷ்ணுவுக்கே அது கௌரவ யோக்கியமாகுமெனின், ஏனைப்பசுக்களுக்குக் கௌரவத்தைபுண்டுபண்ணுமென்பதைச் சொல்லவும்வேண்டுமோ? இதனால் சிவார்ச்சனையில்லாதவர் கௌரவஹீனரென்பது தானேபோதரும்.

பஸ்மஜாபாலத்தில் “லிங்கருபினம் மாம்ஸம்பூஜ்ய சிந்தயந்தி...”என்னும் வசனங்களால் இலிங்கவடிவமாகிய என்னை நன்குபூசித்து யோகிகளுஞ் சித்தர்களுஞ்சிந்திக்கின்றார்கள். சித்தியை அடைகின்றார்கள். தீக்ஷிதர்களும் என்னையே யஜனஞ்செய்கின்றார்கள். ஸாங்கங்களான வேதங்களும், ஸர்வோபநிஷத்துக்களும், இதிஹாஸத்துடன் என்னையே துதிக்கின்றன. என்னைத்தவிர வேறொரு பதார்த்தமுமில்லை. நானே சகலமுமாயிருக்கின்றேன். என்னிடத்திலே தானேசகலமுமிருக்கின்றன. அதனால், காசியில்மரணவிச்சையுடையவரால் இரவும் பகலும் நானே பூசிக்கவுரியவனாகின்றேன். அவ்விடத்தில் பயங்கரமான முகங்களுள்ள கணங்கள் நானாவிதமான நகங்களுள்ளனவும், நானாவிதமான சஸ்திரங்களைத் தாங்கினவும், நானாவிதமான ரூபங்களைத் தரித்தனவும், நானாவிதமான அடையாளங்களைப் பெற்றனவுமாக இருக்கின்றன, அந்தக்கணங்கள் யாவும் விபூதிதாரணஞ் செய்துகொண்டிருப்பனவும், நுத்ராசூமாலிகாபரணம் பூண்டனவும், அஞ்சலி கூப்பினவுமாகிய நித்தியம் அபித்தியானஞ் செய்துகொண்டிருக்கின்றன. அவ்விடத்தில் பூர்வதிக்கில் பிரஹமாவானவர் அஞ்சலிசெய்துகொண்டு இரவும் பகலும் என்னையே

உபாசித்துக்கொண்டிருக்கின்றார். தென்றிசையில் விஷ்ணுவானவர் சிரசில் அஞ்சலிகூப்பினவராகி உபாசித்துக்கொண்டிருக்கின்றார். மேற்குத்திக்குில் இந்திரன் வணக்கத்துடன் உபாசித்துக்கொண்டிருக்கின்றான். வடதிசையில் அக்னிவடிவத்தையுடைய உருத்திரர் என்னை உபாசித்துக்கொண்டிருக்கின்றார்கள் என்று சிவபெருமான் அருளிச்செய்த வுண்மை வெளியாயிற்று. இந்த வுபநிஷத் பிரமாணத்தால் சிவலிங்கோபாஸனையும், காசிக்ஷேத்திர வைபவமும், அங்கே உபாசித்துக்கொண்டிருக்கும் உபாஸகர் இவரென்பதும், அவர்கள் யோக்கியதையும், அங்கு உபாஸ்யராயுள்ளவர் சிவனென்பதும் வியத்தமாயின. அர்ச்சாபிம்பம் வைதிகமோ? அவை திகமோ? இனியேனுங் கூர்ந்து யோசிக்கட்டும். அர்ச்சையை மாத்திரமேயன்றி அது பிரதிஷ்டிக்கப்படும் இடத்தையுங்கூட வேதஞ்சொன்னமையால், அர்ச்சையையும், திவ்ய க்ஷேத்திரங்கனையும் நிந்திப்பவர்கள் வேதபாஹ்யரென்னத்தட்டில்லை.

பஸ்மஜாபாலத்தில், “ அஹரஹரப்யர்ச்சய விஸ்வேஸ்வரலிங்கம்...” என்னும் வசனத்தால் பிரதிதினமும் விசுவேசுவரலிங்கத்தைப் பூசித்து, அதில் மூீருத்ரஸூக்தங்களால் அபிஷேகஞ் செய்து அந்த அபிஷேக ஜலத்தை மூன்றுதரம் பானஞ்செய்தவன் மஹாபாதகங்களினின்றும் விடுபடுகிறான். அவன் சோகத்தை அடைய மாட்டான். அன்றியும், ஸம்ஸார பந்தத்தினின்றும் விடுபடுகிறான். யாரும் அந்த இலிங்கத்தைப் பூசியாமல்புஜிக்கக்கூடாது. சிவநிவேதமன்றியில் அவைகளை ஒருவன் புஜிப்பானாகில், அவன் ரேதஸ்ஸையே புஜித்தவனாகிறான் என்று வெளியாகின்றது. இதில், சிவலிங்கார்ச்சனையும், அர்ச்சிக்கவேண்டிய விதியும், சிவரின்மாலியஸவீகாரமும், இவைகளைக் கொள்ளாதபோது பிரத்யவாயமுஞ் சொல்லியிருக்கின்றது. அன்றியும், மூன்சருதியிற் கூறியபடிக் காசிக்ஷேத்திரமும், அங்குள்ளஸ்வாமிதிருநாமமும் வியத்தம். இவ்வளவு பிரலித்தியை வேதமூலகத்தால் அடைந்திருக்கின்ற அர்ச்சாமார்க்கத்தை எங்ஙனே கைவிடுவது? இதனால், கைவிடுவது கீழ்மக்களுக்கே சிறக்கும்.

(இன்னும் வரும்.)

திருமுறைப்பெருமை.

திருமுறையிற் சிவபிரான் கழிபெருங்காதல் உடையரெனல்.

காமுகனாயினான் தன்வாய்ச் சொல்லினும் தன்னால் விரும்பப் பட்ட காமக்கிழத்தியர் வாய்ச்சொல்லிலே மிகவும் பற்றுடையனும் மகிழ்ச்சியடைவன். அதுபோலச் சிவபிரானுந் தம்மது வாய்ச்சொல்லாகிய வேதாகமங்களினும் தம்மால் விரும்பப்பட்ட அடியவர் வாய்ச்சொல் * லாகிய தேவார முதலிய திருமுறைகளிலே மிகவும் பற்றுடையராய் மகிழ்ச்சியடைவர். அது, “ஒழித்திடும்பவப்பகை விரைந் துள்ளமே யோதுமு துணர்வோர்முந் - பழிச்சு பாடலை † யறக்கவை விடர்க்கிளம் பாவைய ருரைபோலுங் - கழித்தி டேலுப சாரமென்றிதனைக் கட்டுரை யெனக்கொள்வாய் - விழித்து மாரனை யெரித்ததே வருள்பெறும் விருப்பினர் விருப்பிதே,” என்னும் வைவராக்கிய சதகச்செய்யுளாற் பெறப்படும்.

இன்னுமிதனை, “தேவரெல்லாந் தொழச்சிவந்த செந்தாண் முக்கட் செங்கரும்பே மொழிக்குமொழி தித்திப்பாக - மூவர்கொ லுந் தமிழ்கேட்குந் திருச்செவிக்கே மூடனைன் புலம்பிபசொன் முற்றுமோதான்.” என்னுந் தாயுமானசுவாமிகள் திருவாக்கும் வலியுறுத்துமென்க. அஃதன்றி, “பண்டையோர் நம்மைப் பரவு சொற்பாடல் கொண்டீர் துதிகள் கூறெனவிளம்பி” ‡ என்னுஞ் சுப் பிரமணியக் கடவுள் திருவுளக்கிடக்கையு மதுவாமாறு கண்டு கொள்க.

திருமுறைகள் திருவருளைக் கொடுக்குமெனல்.

திருநாரையூர்ப் பொல்லாப்பிள்ளையார் அனுக்கிரகம்பெற்ற நம்பியாண்டார் நம்பி ஆன்மாக்கள் சிவபெருமானுடைய திருவரு

* அடியவர்வாய்ச் சொல் என்பது முன்னும்பின்னும் பதிவாக்கியம் என்ற கூறியிருத்தற்கு முரணமை, சிவபிரான் அவர் வாக்கிற்கலந்திருத் தன் முதலிய ஏதுக்களானுணர்க. † ‘ஒழித்திடும் பவப்பகை விரைந் துள்ளமே யோது மதுணர்வோர் முற்பழிச்சுபாடலை’ என விசேடித்து வற்புறுத்திக் கூறினமையால் தேவாரமுதலிய திருப்பாட்டுகள் அவற்றை யருளிச் செய்தவர்களுக்கும் பிறர்க்குந் தப்பாது பெரும்பயன் றருவன வென்பது பெற்றும். ‡ ‘பண்டையோர் நம்மைப் பரவுசொற்பாடல் கொண்டீர் துதிகள் கூறெனவிளம்பி’ என்றதனானும், ‘ஒழித்திடும்பவப் பகை’ என்னுங் குறிப்புக் கருத்து நன்குவிளக்கப்பட்டது.

ளைப் பெறுதற்காகவே திருமுறைப்பெருமையை இராஜராஜ அபய குலசேகர சோழமகாராஜாவுக்குச்சொல்லி யருளினார். அதனை, “கொண்டுகுல சேகரனும் கோன்பால்வந்து குஞ்சரத்தோ னருள் செய்த கொள்கையெல்லா - மண்டுபெருங் காதலுடன் சொல்லி அந்த வண்டமிழின் பெருமைதனை வகுத்துச்சொல்வார் - கண்ட பெரு மந்திரமே மூவர் பாடல் கைகாணு மந்திரங்கண் ணுதலோன் கூற-லெண்டிசையுஞ் சிவனருளைப் பெறுதற்காக விம்மொழியின் பெருமையை யா னியம்பக்கேணீ. சேடர்மலி காழிநகர் வேந்தர் தடிமுந் தேவர்புகழ் திருத்தோணிச்சிவனார்பங்கிற்-பீடுடைய வுமை முலைப்பா லருளாலுண்டு பிஞ்ஞகனைச் சினவிடைமேற் பெருகக் கண்டு - தோடுடைய செவியன்முதற் கல்லுரென்னுந் தொடை முடிவாப் பரசமயத் தொகைகண்மாளப்-பாடினார் பதிகங்கள் பாவி லொன்றும் பதினாயிரமுளதாப் பகருமன்றே. திருநாவுக் கரைய ரெனுஞ் கெம்மையாளர் தீயமணர் சிறைநீங்க வதிகைமேவுங்-குரு நாமப் பரஞ்சடரைப் பரவிச்சூலை கொடுங்கூற்றாயினவென்ன வெடு த்துக் கோதி - லொருமானைத் தரிக்குமொரு வரையுங்காறு மொரு நாற்பத் தொன்பதினாயிரமதாகப் - பெருநாமப் புகலூரிற் பதிகங் கூறிப் பிஞ்ஞகனா டியிணைகள் பெற்றுளாரே. பின்புசில நாளின்க ணுநூர்நம்பி பிறங்குதிரு வெண்ணெய் நல்லூர்ப் பித்தாவென்னு மின்பமுதற் றிருப்பதிக மூழிதோறு மீரமுப் பத்தெண்ணு யிரம தாக-முன்புபுகன் றவாநொடித்தான் மலையிற் சேரந்தார் பூ றைக ளெல்லாந் திருத்தில்லை மூதூர்தன்னி-லன்றவர்கை யிலச்சினையால் வைத்தார்மன்ன வாராய்ந்து தருகவென வருளிச் செய்தார். அரு மறையைச் சிச்சிலிபண்டருந்தத்தேடு மதுபோலன் றிதுவென்று முளதா முண்மைப்-பரபதமுந் தற்பரமும் பரனையன்றிப் பலரில்லை யென்றெழுதும் பனுவல்பாரி-னெரியினிடை வேவாதாற்றெதிரே யோடு மென்புக்கு முயிர்கொடுக்கு மிடுநஞ்சாற்றுங் - கரியைவளை விக்குங்கள் மிதக்கப்பண்ணுங் கராமதலை கரையிலுறக் காற்றுங் காணே. என்றென்று நம்பிக்குப் பரிவாலுண்மை யின்றமிழின் பெருமைதனை யியமபக்கேட்டுக் - குன்றொன்றுபேருருவங் கொண் டாற்போலுங் குஞ்சரத்தோ னருளினைபுட்கொண்டு மன்னன் - மன் றினிடஞ் சென்று மறையோர்க டொண்டர் வாரசடையோர் காவ லுடைமரபோர்க் கெல்லா - நன்றெங்கள் கணபதிதன் சொல்லி தென்று நன்மைபுடன் மன்னவனார் நவிலுங்காலை.” என்னுந் திரு முறைகண்டபுராணத் திருவிருத்தங்களானுணர்க.

திருமுறை முத்தி கோக்குமெனல்.

சிவகரணமுடையோர் திருவாய் மலர்ந்தருளிய தேவார முதலிய திருமுறைகள் ஆன்மாக்களுக்குப் பிறவிப் பிணிதீர்த்து மோட்சத்தைக்கொடுக்க வல்லுன. அதனை, “பிறவியெனும் பொல்லாப் பெருங்கடலை நீந்தத்-துறவியெனுந் தொஃரோணி கண்டர்-நிறை யுலகிற்-பொன்மாலை மார்பன் புனற்காழிச் சம்பந்தன்-றன்மாலை ஞானத் தமிழ்” என்னும் நம்பியாண்டார்நம்பி திருவாக்கானும், “காழிமாநகர்க் கவுணியர் குலத்தொருகானே - யேழிசைத்தமிழ் ஞானசம் பந்தனெம் மடியான்-யாழநீபெற வெம்முரு விற்குவந் தளிப்பா-னாழி யோயதுகாறுமில் வரைப்பினி லமர்ந்து.” “ஈட்ட ருத்தவ மியற்றுகென் றருளிரீங் குதலுங் - கோட்ட மின்றிமா லம் முறை வதிந்துபூங் கொன்றைத் - தோட்ட லங்கலாற் றொழப்பு கு முத்தமிழ் விரகர் - பாட்ட லங்கலாற் பரஞ் சுடர்த் திருவுருப் பெற்றான்.” என்னுங் காஞ்சிப்புராணச் செய்யுட்களானும், “கேவல ஞானக் கிழவனாளுடைப்-பிள்ளைநா வரசு பேரா ரூர-னரதன வாக்கிய னருந்தமிழ் மூலன்-சீவன் முத்தர் திருவாய் மலர்ந்த - நூல்பவ நோய்க்கு நுண்ணிய மருந்தே.” என்னுஞ் சத்திய ஞானபோத ஆசிரியப்பாவானும், “வீட்டிற்கு வாயிலெனுந்தொடை சாத்து சொல் வேந்தபொது - வாட்டிற்கு வல்ல னெருவற்கு ஞான வழுது தவி-நாட்டிற்கிலாத குடர்நோய் நினக்குமுன் நல்கினுமென்-பாட்டிற்குநீயு மவனுமொப் பீரெப் படியினுமே.” என்னுஞ் சிவப்பிரகாச சுலாமிசு டிருவாக்கானும், விரிவஞ்சிவிடுக்கப்பட்ட தேவாரத்திருக்கடைக்காப்புகள் பலவற்றனுமுணர்க.

திருமுறைகட்கு ஒப்புயர்வு கூறன் முதலியன

உய்யில்லதோர் குற்றமாமெனல்.

தேவாரமுதலிய பன்னிரு திருமுறைகளுக்கும் ஒப்பாகவேனும் உயர்வாகவேனும் ஒரு நூல் உண்டெனக் கூறிக்கொண்டாடுவோரும், அவற்றை நிந்திப்போரும், நிந்திக்க நினைப்போரும் எரிவாய் நிரயத்து வீழ்ந்து வருந்துவர். அதனை, “ஒப்பிலி யநாதமுத்த னோதிய வேத * மாதிக்-கொப்புயர் வுரைப்போர் நிந்தை யுரைப்பவ

* வேதம் என்பது ஆரியவேதத்தையும் திராவிட வேதத்தையும் உணர்த்துமென்பது “திராவிடவேதம் பூர்வீகமே” எனப் பின்வரும் விஷயத்தால் நன்கு தெளிக. ஆதிசுத்தத்தால் திருமுறைகளைத் தழுவுவாருமுளர்; அவர் தமிழ் வேதம் பூர்வீக முள்ளதென்பதை உணரார் போலும்.

ருன்னு வாரும்-வெப்பெரி நிரயம் வீழ்ந்துவெந்துருகி வீயா-ரெப் பொழு தேறு வாமென் றிளைத்திளைத் தேங்கு வாரே." என்று சுப்பிரமணியப்பெருமான் அகத்தியமகாமுனிவருக்கு அறிவுறுத்திய பொருளையுடைய சிவதருமோத்தரச் செய்யுளானுணர்க.

இக்கருத்துப்பற்றியே திருக்கைலாச பரம்பரைத் திருவாவடு துறை யாதீனத்து ஸ்ரீலக்ஷ்மி சுவாமிநாததேசிகமூர்த்திகளும் தாமருளிச்செய்த இலக்கணக்கொத்துப்பாயிரத்திலே ஏழாங்குத்திரவுரையில், "திருவைக்கோவைக்குங் கூட்டுக. மாணிக்கவாசகர் அறிவாற் சிவனேயென்பது திண்ணம்: அன்றியும், அழகிய திருச்சிற்றம்பல முடையார் அவர்வாக்கிற் கலந்திருந்து அருமைத் திருக்கையா லெழுதினர். அப்பெருமையை நோக்காது, சிந்தாமணி, சிலப்பதி காரம், மணிமேகலை, சங்கப்பாட்டு, கொங்குவேண்மாக்கதை முதலியவற்றோடு சேர்த்துச் செய்யுட்களோடொன்றாக்குவர். அங்ஙன முமமையாது, இலக்கணமாவது தொல்காப்பியமொன்றுமேசெய்யு ளாவது திருவள்ளுவரொன்றுமே இவ்விரண்டுநீங்கலான இலக்கண விலக்கியமெல்லாம் ஒன்றற்கொன்று பெருமை சிறுமை இணையென் றுகொள்வாரென்பது தோன்ற இம்முறைவைத்து அடையைப் பொதுவாக்கினும். அவர் அதுமட்டோ இறையனாகப்பொருண் முதலான இலக்கணங்களையும், தேவாரம், திருவாசகம், திருவிசைப்பா, திருப்பல்லாண்டு, பெரியபுராணம், சிவஞானபோதம், சிவஞானசித்தியார், சிவப்பிரகாசம், பட்டணத்துப் பிள்ளையார்பாடல் முதலிய இலக்கியங்களையும், ஓர்பொருளாகவெண்ணுது, நன்னூல், சின்னூல் அகப்பொருள், காரிகை, அலங்கார முதலிய இலக்கணங்களையும், பத்துப்பாட்டு, எட்டுத்தொகை, பதினெண்கீழ்க் கணக்கு, இராமன்கதை, நளன்கதை, அரிச்சந்திரன்கதை முதலிய இலக்கியங்களையும் ஓர்பொருளாகவெண்ணி, வராணஸ் வீணஸ் கழிப்பர். அவரிவைகளிருக்கவே அவைகளை விரும்புதலென்னெனின், பாற்கடலுட் பிறந்து அதனுள் வாழுமின்கள் அப்பாலை விரும்பாது வேறு பலவற்றை விரும்புதல்போல அவரதயற்கைபென்க." என்று கூறியதூஉமென்க.

ஸ்ரீ ஹரதத்தாசாரிய சுவாமிகள்
சரித்திரம்.

இஃது

ஸ்ரீமான். மா. தி. பாங்கலி சுவாமிகளால்
எழுதப்பட்டது.

“முன்னோர்கால் பிருகுமுனிவர் விஷ்ணுவைச் சபித்தமை யால், அவர் மனம்நொந்து பூமியிலே அநேக அவதாரஞ்செய்தாரென்று உபமன்னியமுனிவன் சொல்லத்தொடங்கும்போது, முனிவர்கள் அரி பிருகுசாபம் அடைந்தபின்னர், மந்தரமலையை அடைந்தாரென்று கேள்வியுற்றோம்; அதனையும் எங்களுக்குக் கூறியருளல் வேண்டும் என்று கேட்ப, உபமன்னிய இவ்வாறு கூறுகின்றார். பிருகுமுனிவர் சபித்தபோது திருமால் நடுநடுங்கி உருத்திரரும், மகேசுவரரும், கணங்கள் புடைகுழப்பெற்றவரும், புகல் அடைந்தோரைக் காப்பவருமாகிய அம்பிகாசமேத வரனைத் தமது இருதயகமலத்திலே சிந்தித்து, கருடமீதிவரந்து தேவர்கள் வாசஞ் செய்வதாயும் மனோகரமான குகைகளையுடையதும், கின்னரர்கள் உறையும் வனங்களை யுடையதும், ஒலிக்கின்ற பற்பல கணங்களுக்கு உறையுளாகிய உத்தியானங்களை யுடையதும், சப்திக்கின்ற பற்பல பறவைகளையுடையதும், பலவகை விருகூழ் கொடி செடி என்பவற்றை அளாவிய பரிமாண வாயுவையுடையதும், மனதிற்கு இனிமையும் இன்பமும் விளைப்பனவாகிய பாரிசாதங்களையுடையதும், பற்பல அரதனக்குவியல்களையுடையதும், சுவர்ணப்பிரகாச தோரணங்களையுடையதும், ஸ்ரீகைலாசம்பேரல இலங்கும் அநேகாயிர பிரசாதங்களையுடையதுமாகிய மந்தரமலையை யடைந்து, அங்கே சுவர்ணக் குகையொன்றிலே சடையுடையராயும், முண்டிதராயும், மேகலையுடையராயும், பஸ்மரிஷ்டராயும் அமர்ந்து அக்கினியை ஒம்பி, தினந்தோறும் திரிகாலங்களிலும் ஸ்நானஞ்செய்து, கிருச் சிரசாந்திராயண விரதாதிகளை அநுஷ்டித்துத் தேகத்தை வார்ட்டியும், ஆயிரம் தேவவருஷம் வாயுபக்ஷணஞ் செய்துந் தவம் இயற்றுவாராயினார்.

இவ்வாறு இருக்குங்கால், சிவபிரானாத வாயிற்காவலாளரும், கபிமுகத்துக்குச் சமானமாகிய பிரகாசத்தை யுடையவரும்,

அயோநிசரும், தபசிலே சித்தியுடையரும், சாலங்காயன கோத் திரருமாகிய நந்தியெம்பெருமான் கொடுத்தபசு செய்பவராகிய விஷ்ணுவைப்பார்த்து வந்து, சிவபிரானுரை நமஸ்கரித்து, “சுவாமீ, உமது ஸ்தானத்திலே விஷ்ணுவானவர் நான் என்செய்வேன் ! என்று மனசிலே மெலிவுகொண்டு எப்பொழுதும் கவற்சியோடு அநேககோடி வருஷங்களாக உக்கிரமாகிய தபசு செய்துக்கொண்டிருக்கின்றார்” என்று விஞ்ஞாபனஞ் செய்தார். இதனைச்சிவபெருமான் கேட்டு முகமலர்ச்சிகொண்டு உமாசமேதராய், இடபாருடராய், பிரமதகணங்கள் புடைசூழப் பெற்றோராய், பிரமாதி தேவர்கள் துதிப்ப, தேவர்களெல்லாம்; வணங்க, விஷ்ணு தபசு செய்யும் ஸ்தானத்துக்கு எழுந்தருளி, அவ்விஷ்ணுவை நோக்கி, “குழந்தையே, உனது தபசுகண்டு பிரீதிகொண்டு உனக்கு வரங்கொடுக்கு மாறு வந்தேய், எமது பக்தருக்குத் துரோகஞ் செய்தவை சந்தேகமில்லாது எமக்குச் செய்ததுபோலாயிற்று. இப்போது நீ செய்த தபசினுலே எமக்குச் செய்த துரோகம் நீங்கிப்போயிற்று எமது அன்பராகிய பிருகுவுக்குச் செய்த துரோகம் இருந்தபடியே இருப்பதாயிற்று, நீ தபஞ்செய்து அத்ததுரோகத்தை நீக்குதற்குரிய ஸ்தலத்தை இப்போது சொல்கின்றேம் கேள் : பூலோகத்திலே காவேரிக்கு வடகரையிலே கஞ்சாபுரம் எனப் பெயரிய பரமபாவனமாகிய க்ஷேத்திரம் ஒன்றுளது. நீ அங்கேயுள்ள கஞ்சாபுரீசுரரை உத்தேசித்து நெடுங்காலந் தபசுசெய்வாயேல், உன் சாபம் நீங்கியிடம் என்று திருவாய்மலர்ந்தருளி அந்தர்த்தான மாயினார்.

விஷ்ணுவானவர் உடனே சிவபிரானை வணங்கிக்கொண்டு கஞ்சாபுரத்தை மகிழ்வினோடு அடைந்து அப்பிருகுமுனிவரிடம் சாபம் நிவாரணமாகும்பொருட்டு, திரிகாலமும் கஞ்சாபுரீசுரரைப் பூசை செய்து, பஞ்சயஞ்ஞங்களையுஞ் செய்துகொண்டிருந்தார். (அது வன்றி) திரிகாலமும் ஸ்நானஞ்செய்து வற்கலையை உடுத்தவராயும், சடாதரராயும், விபூதியை உத்தூளனமாகவும் திரிபுண்டரமாகவுந் தரித்தவராயும், ருத்திராக்ஷமாலை அணிந்தவராயும், பஞ்சாக்ஷர செபஞ் செய்பவராயும், கந்தமூலபலங்களையும், ஜீர்ணபர்ணத்தையும், சாகைகளையும், சலத்தையும், வாயுமுதலியவற்றையும் பக்ஷணஞ் செய்பவராயும், ஜிதேந்திரியராயும், போசனஞ் செய்யாதவராயும், சூரியனைப்பார்த்த பார்வையுடையராய்க் கிரீஷ்மகாலத்திலே பஞ்சாக்கினி மத்தியிலே நிற்பவராயும், மழைக்காலத்திலே வெளியிலே நிற்பவராயும், ஏமந்தகாலத்திலே காவேரிநதியிலே கழுத்

தளவினதாகிய சலத்திலே நிற்பவராயுங்கொண்டு, கைகள் இரண்டையும் நிராலம்பமாக உயர்த்தி, உச்சவாசமின்றிக் கஞ்சாபுரிசுவரருடைய திருவருளைப் பெறுமாறு மகா தபசு செய்வாராயினார். இவ்வாறு அவர் உக்கிரதபசு செய்யுங்கால் நெடுங்காலஞ் சென்று போய்விட்டது. அவருடைய பிரமரந்திரத்தினின்றும் உண்டாகிய அக்கினிபாணது மூன்று லோகத்தையுந் தகிக்கத் தொடங்கி விட்டது. தொடங்கவே, மூவுலகத்துமுள்ள தேவர் அசுரர் மனிதராயினோ ரெல்லாம் அவ்வக்கினிச் சுவாலையினாலே வருந்திக் கவலையுற்றார். அப்போது தேவர்களெல்லாம் ஒருங்குகூடி பிரமனை அடைந்து பூசித்துத் துதித்து வணங்கித் தங்கள் விருத்தார்த்தத்தை விண்ணப்பித்தார்கள். அப்போது பிரமன் தேவர்களை அழைத்துக்கொண்டு ஸ்ரீகைலாசத்தை அடைந்து, சிவபிரானைப் பன்முறையும் நமஸ்கரித்து, விஷ்ணுவுடைய தபாக்கினிச் சுவாலையினாலே உலகம் அனைத்தும் வருந்துகின்றது. “சுவாமீ, எங்களை மகிழ்க்க” என்று வேண்டினான். அதனைக்கேட்டுக்கொண்டு அக்கினி துல்லியராகிய சிவபிரான் இடபாருடராய்ப் பிரமாத் தேவர்கள் சூழ்ந்து செல்ல விஷ்ணுவைஞ்செய்யுந் தானத்தை அடைந்து “விஷ்ணுவே! எழுந்திரு, உன் தபசினாலே பிரீதிகொண்டேம், உனக்கு வேண்டியவரத்தைக் கேள்” என்று கெம்பீரமாகிய திருவாக்கினாலே உரைத்தருளினார். அதுகேட்டு விஷ்ணு எழுந்து நின்று, சிவபிரனை நமஸ்கரித்து, சிரேஷ்டப் பிரமாண்மாயுள்ள சுருதிகளை மூலமாயுடைய வாக்கியங்களினாலே ஸ்தோத்திரஞ் செய்து, உரோமாஞ்சங் கொண்டு, ஆனந்தக்கண்ணீர் வார, வாக்குத் தழுதழுப்ப, பூமியிலே விழுந்து “சுவாமீ, யான் இந்திரனுடைய சொல்லுக்கிசைந்து பிரகருமுனிவருடைய பத்தினியாரை வதைத்து விட்டேன். அப்பத்தினியார் வதைசெய்யப்பட்டமையை உணர்ந்து பிரகருமுனிவரானவர் கோபங்கொண்டு மற்ற, வராக, கூர்ம முதலிய அநேக கீழ்யோனிகளிலே நான் பேய்ப் பிறக்குமாயும், அநேக சென்மங்களிலே ஸ்திரீவியோகம் எய்துமாயும் என்னைச் சபித்து விட்டார். சுவாமீ, அந்தப்பிரகருமுனிவரிடம் சாபத்தினாலே மிகவும் கஷ்டம் அடைந்துவிட்டேன். இதுவன்றி, பிரபுவே, என்னை உபாசிக்கும் ஏகதண்டியுந் திரிதண்டியுமாம் இரு சன்னியாசிகளைத் தரிசித்தவர்களையும் பாஷண்டிகளாய்ப் போமாறு சபித்துவிட்டார் அந்தச்சன்னியாசிகளுக்குச் சயனம் ஆசனம் வஸ்திரமுதலிய உதவி

ஆதரிக்கின்றவர்களையும் மகா ரௌரவாதி நரகங்களிலே போமாறு சபித்தார். பஞ்சபூதங்கள் அழியுங்காலவரையும் நான் பத்துவகைப் படும் கொடிய நரகவேதனை அடையுமாறு கோபாவேசத்தோடு அதட்டிச் சபித்துவிட்டார். ஆதலால் யான் வேறுகதி ஒன்றும் காணேன். உமது பாதார விந்தங்களையே சரணென்று அடைந்தேன். இன்று என்னை இந்தத் துன்பசாகரத்தினின்று கரையேற்றி யருளல்வேண்டும்” என்று விஞ்ஞாபிக்கும்போது, சிவபிரான் அவரை அணைத்து மீட்டும் மீட்டும் உச்சிமோந்து அஞ்சற்க! அஞ்சற்க!! எனது பத்தனுடைய சாபத்தைக் கடத்தல் யாவர்க்கும் அரிது எம்மாலும் மாற்றுதல் அரிது, அங்ஙனமாயினும், எமது அருளினால் உனக்கு அநேக சென்மம் எய்தாதொழிக. மற்ற சம், கூர்மம், வராகம், நரசிங்கம், தன்வந்திரி, மோகினி, நாரதர், பிருது, சனற்குமாரர், விராட்டு என்னும் இப்பத்து அவதாரமும் உனக்கு ஆவிர்ப்பாவமாகுக. பார்க்கவர், ராமர், பரசுராமர், கிருஷ்ணர், வியாசர், பலபத்திரர், கபிலர், நரநாராயணர், யஞ்ஞர், வாமனர், தக்தாத்திரேயர், விருஷபர், புத்தர், கற்கி, சுதர்சனர் என்னும் இப்பதினைந்து அவதாரமும் உனக்கு யோனிசமாகுக. அம் முனிவரிட்ட சாபம் உனக்குத் தடைபின்றி நிகழும் என்று கூறிப் பின்னரும் சொல்லுகிறார். எமது ஆச்சிரமத்துள்ள சாதுக்களை வெறுப்பவர்கள் கீழோராவர். எமது பத்தர்களைப் பாதகாப்பவர்கள் உனக்கும் நிஷ்களங்கமாக அன்பர்களாவார்கள். அப்படிப்பட்டவர்களுடனே பேசுந் தோஷமும் மனிதருக்குக் கொடிய பாபத்தை விளைப்பதாகும். சிவாகமங்களையுணர்ந்த பிரமசாரி, கிருகஸ்தன், வானப்பிரஸ்தன், சந்நியாசி என்னும் நான்கு ஆச்சிரமத்தாரையும், பிரமக்ஷத்திரிய வைசிய சூத்திரர் என்னும் நான்கு வருணத்தாரையும் துவேஷிக்கின்றவர்கள் நிச்சயமாகவே பாஷண்டராவார்கள். அப்படிப்பட்டவர்கள் பொருட்டுக் கொடுக்கும் கொடையும், செய்யும் ஓமமும், செபமும், தியானமும், ஸ்நானமும் பூசையுமாகிய வெல்லாம் சாம்பலிலே இட்ட ஆகுதிபோலே நிஷ்பலமாய்ப்போம். எமது ஆச்சிரமத்துள்ளவர்களை நிந்திப்பவர் எம்மையே நிந்திப்பவராகின்றார். நம்முடைய ஆச்சிரமத்துள்ளவர்களைத் தோத்திரஞ் செய்பவர் நம்மையே தோத்திரஞ் செய்பவராவார்கள் என்றார்.

(இன்னும் வரும்.)

அறிவிப்பு.

சந்தாதாரர்கள் பலர் கடிதங்கள் எழுதும்போது தங்கள் சந்தா இலக்கத்தை யெழுதுகிறதில்லை. சிலர் 1159-என்று பத்திரிகையில் அச்சிட்டுள்ள பத்திரிகை இலக்கத்தை எழுதியனுப்புகின்றார்கள். இதனால் சிலசமயங்களில் கடிதம் எழுதுவோர்களின் சரியானவிலாசத்தை யறிவது பிரயாசையாயிருக்கிறது. சந்தாதாரர்களின் இலக்கம் அவ்வவர்களுக்கு அனுப்பும் பத்திரிகையின்மீது சுற்றப்பட்டுள்ள காகிதத்தில் அவ்வவர்கள் விலாசத்தோடுசேர்த்து எழுதப்பட்டு அச்சிட்டு இருக்கிறது. இதனையே சந்தாதாரர்கள் தெரிவித்திடல் வேண்டும்.

சிவாக்கிர பாஷியம்.

ஸ்ரீ சிவாக்கிர பாஷியம் என்பது வடமொழியிலுள்ள சிவஞானபோதத்துக்குத் திருக்கைலாசபரம்பரைக் கந்தபரமாசாரிய சந்தானத்து வாமதேவமுனிவர் மரபில் வந்த சூரியனார் கோயிலாதினத்து ஸ்ரீமத் அதிவருணசிரம ஆசாரிய வரியராகிய சிவாக்கிரயோகீந்திரரால் அருளிச்செய்யப்பட்ட விரிவுரையாகும். வடமொழியிலுள்ள சிவஞானபோதமே சைவசித்தாந்தத்திக்கு ஆதிமுதனூல் என்பது யாவருமறிந்த விஷயம். தமிழிலுள்ள சிவஞானபோதம் இதின் மொழிபெயர்ப்பாகும். மொழிபெயர்ப்பினும் முதனூல் சிறந்ததென்பது சொல்லாமலே அமையும். இந்த நூலுக்குச் சிவாக்கிரயோகிகள் செய்த மாபாஷியமும் வடமொழியிலேயே உள்ளது. இதன் மாண்பையும் சிறப்பையும் நாம் எடுத்துரைக்க வேண்டுமெதில்லை. தென்மொழிச் சிவஞானபோதத்துக்குத் திருவாவடுதுறை யாதீனத்துச் சிவஞான சுவாமிகள் செய்த திராவிட மாபாஷியம் என்னும் பேருரை இதனைப் பின்பற்றிய தென்பரேல், இஃதெவ்வளவு சிறப்புவாய்ந்த தென்பதை ஒவ்வொருவரும் ஊகித்தறிந்துகொள்ளவமையும்.

இவ்வரிய பெரியநூல் இது காலும் அச்சிடப்படவில்லை. இந்நூலின் ஏட்டுப்பிரதிகளும் ஒன்றிரண்டிற்குமேல் இவ்வுலகத்தில் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. இவ்வாறு மாரணதசை அணுகியுள்ள இந்நூலை அதனினின்றும் பிழைப்பித்து இவ்வுலகில் நீழிகாலம் நிலவச்செய்யுமாறு அச்சிட்டு வெளிப்படுத்த மேற்கூறிய சூரியனார் கோயிலாதினத்து ஸ்ரீமத் தக்ஷிணமூர்த்தித் தம்பிரானவர்கள் முன்வந்திருக்கின்றனர். இந்த மாபாஷியம் இப்போது கும்பகோணத்துள்ள அத்துவைத சபையின் பண்டிதராகிய ஸ்ரீமத்-க. கிருஷ்ணசாஸ்திரியாரவர்களைக்கொண்டு பரிசோதிப்பித்துக் கிரந்தாக்ஷரத்தில் அச்சிடப்பட்டு வருகின்றது. பின்னர் நாகராக்ஷரத்தில் அச்சிடப்படுவதுடன் தமிழில் மொழிபெயர்த்தும் வெளியிடப்படும்.

இவ்வரிய பெரிய கிரந்தத்தை வெளியிடுவதற்கு அதிக தொகைப் பொருள் வேண்டுமென்பது யாம் சொல்ல வேண்டுவதில்லை. வேண்டிய பொருளில்லாவிடின் கிரந்தம் முற்றுப்பெறுவது கடின சாத்தியமாகும். ஸ்ரீமத் தக்ஷிணமூர்த்தித் தம்பிரானவர்கள் தமது பொருள்கொண்டே இவ்வேலையை முற்றுவிக்க வல்லவரல்லர். தம் பிரான் என்ற பெயர் மாத்திரையானே அவர் பொருளில் ரென்பது போதருமன்றோ? ஆதலாற் சைவசமயிகளான நாமெல்லாரும் நம்மாலியன்ற பொருளுதவி செய்து தம்பிரானவர்கள் மேற்கொண்டுள்ள இவ்வேலையை முற்றுவித்தற்குக் கடமைப்பட்டவர்களாயுள்ளோம். நம்முள்ளும் சமயபரிபாலன நிமித்தம் தோன்றிய ஆதினத்தார்கட்கும் சைவசித்தாந்த உணர்ச்சியை வளர்த்தற்பொருட்டுத் தோன்றிய சமாஜத்தார்கட்கும் இது முக்கியகடமையாகும். அவர்களெல்லாம் இப்பெரிய சிவ புண்ணியச் செயலைச் சிறிதும் பொருளின்மை காரணமாக இடையூறு படாதபடி முற்றுவிக்க ஒருவர்முன் ஒருவர் முந்துதல்வேண்டும். இக்காலத்துச் சைவ சமயபரிபாலனத்தில் சிறந்து விளங்கும் நாட்டுக்கோட்டைச் செட்டிப் பிள்ளைமார்களின் பொருளுதவிக்கும் இது தக்கதொரு விஷயமாகும். அவர்களெல்லாம் ஸ்ரீமத் தக்ஷிணமூர்த்தித் தம்பிரான் இக்காரியத்தில் பொருளுதவிக்குத் தம்மிடத்தில் வரும்படி வைத்துக்கொள்ளாது தாமே முன்சென்று பொருளுதவல் வேண்டும். பொருளுதவ விரும்புவோர் தஞ்சாவூர் ஜில்லா, திருமங்கலக்குடிப் போஸ்டு, சூரியனார் கோயிலாதினம் ஸ்ரீமத் தக்ஷிணமூர்த்தித் தம்பிரானுக்கு நேரே அனுப்புவார்களாக.

தி. த. கனக சுந்தரம் பிள்ளை, B. A.

பித்தவாயு லேக்கியம்.

இதை அவரவர்கள் வயது, சரீரம், நோய், அநுபவம், அநுகூலங்களுக்கு ஏற்றபடி, காலை, அல்லது மாலை, அல்லது காலைபு மாலையும், அல்லது போஜனத்திற்கு பிறகு, சிறு சிறு கெச்சைக்காய்வு சாப்பிட்டு வந்தால் பித்தவாயு பறந்தோடும். பசிதீபனமும் சரீரபுஷ்டியும் உண்டாம். இதுவே கைகண்ட தாதுபுஷ்டி மருந்துமாம். இதை அநுபவத்தாலறியலாம். இதற்குப் பத்தியமில்லை. 20-வேளை லேக்கியம் அடங்கிய டப்பயன் விலை ரூ. 1-0-0.

வி. பி. யில் அனுப்பினால் ஒரு டப்பிமுதல் மூன்று டப்பிவரையில் 4, அனா அதிகமாகும்.

இ. கண்ணப்பமுதலியார்,

நெ. 43, பாளையப்பன்வீதி, ஏழுகிணறு, சென்னை.

உ
சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சைவம்.

இது

சென்னைச் சிவனடியார் திருக்கூட்டம்

எனப் பெயரிய

சைவ மஹா சபையின்

மாதாந்தப் பத்திரிகை.

பார் 5. சித்தார்த்தி ஸ்ரீவைகாசிஸ் — 1919 ஸ்ரீமேஸ் இதழ் 5.

உள்ளுறை.	பக்கம்.
ருக்கடவுள் துதி	73
வஞானபோதம்	74
ருபதாவது வருடப் பூர்த்திவிழா	77
-வது வருடத்து சபாக்கிரந்தமும் வரவு செலவு கணக்கும்	80
ஸ்திக நாஸ்திக சம்வாதம்	90

இஃது

திருப்பாதிரிப்புலியூர் ஞானியார் மடாலயம்

ஸ்ரீலக்ஷ்மி - சிவசுண்டிக மெய்தீஞான சிவாசாரிய சுவாமிகளுக்குச்
சமர்ப்பிக்கப்பெறுவது.

பத்திரிகாசிரியர்

இருக்கம் - ஆதிமூலமுதலியார்,

(Retired Accountant, Military Accts., Department.)

நெ. 43, பானையப்பன் வீதி, ஏழுகிணறு, சென்னை.

வைதிக சைவ அச்சுக்கூட்டம்,

நெ. 292, தங்கசாலை வீதி, சென்னை.

1919.

தபாற் செலவு உட்பட வருடச்சந்தா நபா ஒன்று.

சென்னைச் சிவனடியார் திருக்கூட்டத்தின்

போஷகர்கள்.

ஸ்ரீ மான்-யஸ். இரத்தினவேல் செட்டியாரவர்கள்,

Dubash, Messrs. Best & Co.

„ வி. மாசிலாமணிப் பிள்ளையவர்கள், பி. ஏ., பி. எல்.

Official Referee, High Court.

„ வி. முத்தையா பிள்ளையவர்கள்,

Merchant, Periyanna Moodaly Street, Madras.

„ ஸ்ரீ. காசிவிசுவநாத முதலியாரவர்கள்,

Snuff & Tobacco Merchant, Madras.

„ திரு. சபாபதி முதலியாரவர்கள்,

Retired Sub-Engineer, Mint Street.

„ C. தருமலிங்கமுதலியாரவர்கள்,

Contractor, Mint Street, Madras.

அறிவிப்பு.

சந்தாதாரர்கள் பலர் கடிதங்கள் எழுதும்போது தங்கள் சந்தா இலக்கத்தை யெழுதுகிறதில்லை. சிலர் 1159-என்று பத்திரிகையில் அச்சிட்டுள்ள பத்திரிகை இலக்கத்தை எழுதியனுப்புகின்றனர். இதனால் சிலசமயங்களில் கடிதம் எழுதுவோர்களின் சரியானவிலாசத்தையறிவது பிரயாசையாயிருக்கிறது. சந்தாதாரர்களின் இலக்கம் அவ்வவர்களுக்கு அனுப்பும் பத்திரிகையின்மீது சுற்றப்பட்டுள்ள காகிதத்தில் அவ்வவர்கள் விலாசத்தோடு சேர்த்து எழுதப்பட்டேனும் அச்சிட்டப்பட்டேனும் இருக்கிறது. இதனையே சந்தாதாரர்கள் அவசியம் தெரிவித்திடல் வேண்டும்.

விளம்பரங்கள்.

சைலம் முன்மலர்கள்.

பலர் வேண்டுகோளின்படி 1915, 1916 ஆம் ஆண்டுகளில் வெளிவந்த இப்பத்திரிகையின் முதலிரண்டுமலர்கள் இரண்டாம்முறை அச்சிடப்பட்டு இப்போது விற்பனைக்குச் சித்தமாயிருக்கின்றன. தபாற்செலவு உட்பட சந்தாதாரர்களுக்கு மலர் ஒவ்வொன்றும் ஒவ்வொரு ரூபாவுக்கும், மற்றவர்களுக்கு 1½-ரூபாவுக்கும் வி பி தபாலில் அனுப்பப்படும்.

மூன்றாமலரில் சில இதழ்கள் கையிருப்பிலில்லாமையால் அவைமீண்டும் அச்சிட்ட பின்னரே மூன்றாம்மலர் வேண்டுவோர்க்கு அனுப்பபடியலும்.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சைவம்.

மலர் 5 || சித்தார்த்திஸ்ர வைகாசிமீ — 1919ஸ்ரமேமீ || இதழ் 5

முருகக்கடவுள் துதி.

(கோயிற் புராணம்.)

தேராட்டிக் கயங்காட்டுந் திரண்மாக்கட் டயமூட்டிப்
போராட்டிப் புறங்காட்டிப் போங்காட்டிற் புலால்கமழு
நீராட்டிச் சூர்மாட்டி நிகழ்நாட்டிற் புகழ்நாட்டும்
பேராட்டி சீராட்டும் பிள்ளையார் கழல்போற்றி.

(இ-ள்.) தேர் = தேர்களையும்—ஆள் = காலாட்களையும்—திக்க
யம் காட்டும் திரள் மா = திக்குயானைகள் போலத் தம்மைத் தோற்
றுவிக்குங் கூட்டமாகிய யானைகளையும்—கட்டு அயம் = (சேணங்)
கட்டப்பெற்ற குதிரைகளையும்—மூட்டி = கூட்டி—போர் ஆட்டி =
யுத்தஞ்செய்து—புறம் காட்டிப் போம் காட்டில் = புறகிட்டுப் போ
குங் காட்டிலே—புலால் கமழும் நீர் ஆட்டி = புலவு கமழும் இரத்த
நீராற் குளிப்பித்து—சூர்மாட்டி = சூரபன்மனை மாள்வித்து—நிகழ்
நாட்டில் புகழ்நாட்டும்—விளங்காநின்ற உலகத்தின்கண்ணே தமது
கீர்த்தியைத் தாபித்தருளிய—பேராட்டி சீராட்டும் பிள்ளையார்
கழல்போற்றி = பெருமையுடைய உமாதேவியார் சிறப்புச்செய்து
வளர்த்தருளிய இளையபிள்ளையாருடைய திருவடிகள் துதிக்கப்
படுவன. (எ-று)

சிவஞானபோதம்,

(55-வது பக்கத்தொடர்ச்சி.)

எட்டாஞ்சுத்திரம்.

ஐம்புல வேடரி அயர்ந்தனை வளர்ந்தேனத்
தம்முதல் குருவுமாய்த் தவத்தினி னு னர்த்தவிட்
• டன்னிய மின்மையி னரன்கழல் செலுமே.

ஏழாஞ்சுத்திரத்தால் சாதித்தற்குரிய அதிகாரம் தனக்குண் டென்றறிந்த ஆன்மாவுக்குச் சாதித்தலால்வரும் பயனையும், அதற் குச் சிறந்த சாதனைத்தையும், அது வரும் வழியையும் உணர்த்தி, அவ்வான்மாவின் ஞானமானது அசத்தால் விளங்கி அசத்தினி டம் உள்ளதாய் அசத்தினையறிந்து நிற்கும் தன்மையினையும், சத் தால் விளங்கிச் சத்தினிடம் உள்ளதாய்ச் சத்தினையறிந்து நிற்கும் தன்மையினையும் தரிசிக்கும் முறைமையினை உணர்த்துதல் இச்சுத் திரத்தின் கருத்தாம்.

அன்வயம்.—தவத்தினில் தம்முதல் குருவுமாய், ஐம்புலவேட ரின் வளர்ந்து அயர்ந்தனை என உணர்த்த, விட்டு, அன்னிய மின் மையின், அரன் கழல் செலும்.

(இ-ள்.) தவத்தினில் = (ஆன்மாவானது தான் முன்னேசெய்து கொண்ட) புண்ணிய விசேடத்தால்—தம்முதல் = (தனக்கு இது வரையில் வெளிப்படாது அந்தரியாமியாய் உள்நின்று உணர்த்தி வந்த) தன் முதலாகிய பரம்பொருளே—குருவுமாய் = இப்போது குருவடிவமுங்கொண்டெழுந்தருளிச் (சிவதீக்கைசெய்து)—ஐம்புல வேடரின் வளர்ந்து அயர்ந்தனை என = (அரசகுமாரனாகிய) நீ ஐம் பொறிகளாகிய வேடரோடுகூடியிருந்து வளர்ந்ததனால் நின் பெரு மையறியாது மயங்கி இடர்ப்பட்டாய், (நின்பெருமை இத்தன்மை யது) என—உணர்த்த = அறிவிக்க—விட்டு = (அறிந்த மாத்திரமே அவ்வேடரை) விட்டு நீங்கி—அன்னியம் இன்மையின் அரன்கழல் செலும் = அந்நியமின்றி அநந்யமாந்தன்மையில் நிலைபெற்று அம் முதல்வன் திருவடிகளை யணையும். (எ-று)

ஆன்மா என்பது மேலைச்சூத்திரத்தினின்றும்வருவித்து உரைக்கப்பட்டது. அரசகுமாரனாகிய நீ என்பது தோன்றா எழுவாய். ஐம் புலம் என்பது ஐம்பொறிகளை யுணர்த்தும் ஆகுபெயர். வளர்ந்து அயர்ந்தனை = வளர்ந்ததனால் அயர்ந்தனை. அயர்த்தல் = மறத்தல். ஆன்மா தன்முதல் என்னுது தம்முதல் எனப் பன்மைப்பாலிற் கூறியது நான் எங்கள் ஊருக்குப்போவேன். நீ உங்கள் ஊருக்குப் போ என்பது போலாம். ஆதலினால் அது பால்வழு வாகாது, குருவும் என்ற உம்மை இதுகாறும் உயிர்க்குயிராய் உண்ணின்று ணர்த்தியதுவுமன்றி என இறந்தது தழுவி யது. இறைவன் குருவடி வழுங் கொண்டுணர்த்தும் கருணையின் சிறப்பையு முணர்த்தலால் அது சிறப்பும்மையுமாம். அன்னியமின்மையின் = அன்னியமின்றார் தன்மையுடையதாகி. ஆன்மா ஐம்பொறிகளோடு கூடியிருக்கும்போதும், அவைகளைவிட்டு நீங்கியபோதும் முதல்வனோடு பிரிப்பின்றி நிற்குமாயினும், பொறிகளோடு கூடியபோது முதல்வனை மறந்து நிற்கும். அவற்றைவிட்டு நீங்கினபோது இறைவனையறிந்து நிற்கும். அவ்வாறு இறைவனை அறிந்து நின்றலே ஈண்டு ஆரன் கழல் செலும் என்னப்பட்டது. ஆரன் என்பது அந்தத் தம்முதல் என்பதை யுணர்த்தும் சுட்டுப் பெயர்மாத்திரையாய் நின்றது.

வெண் கொற்றக்குடையும், நவரத்தின கிரீடமும், சிங்காதனமும் அரசர்க்கேயுரிய அடையாளங்களாம். அதுபோலப் பிரபஞ்சமெல்லாவற்றிற்கும் மூலகாரணமாகிய ஒரு பெரு வெண்கொற்றக்குடையும், எவற்றையும் ஒருங்கே ஓரியல்பான் அறியும் பேரறிவாகிய ஒரு பெருஞ்சுடர்முடியும் எவற்றினையும் அங்கங்கே உயிர்க்குயிராய் நின்று செலுத்து மியல்பாகிய ஒரு பெருஞ் சிங்காதனமும் பிறர்க்கின்றித் தனக்கே உரிமையாகச்சிறந்தமைபற்றி (பசுக்களுக்குப் பாசங்களை அரித்தலால் அரசனென்னுந் திருப்பெயருடைய) முதல்வனை மன்னவனாகவும், அம்முதல்வனது பேரானந்தப்பெருஞ் செல்வமுழுவதும் தனதேயாகக்கொண்டு அதுபவிக்குஞ் சுதந்திரமுடைமையுஞ் சித்தெனப்படுஞ் சாதியொப்புமையும்பற்றி ஆன்மாவை அரசகுமாரனாகவும், அவ்வான்மாவை அறிவுப்பெருஞ் செல்வமுழுவதும் வழிபறித்துக்கொண்டு சிறுமையுறுத்ததலும் விதிவிலக்கை இழப்பித்து இழிதொழிலில் நிற்பித்தலுமாகிய இயல்புபற்றி ஐம்பொறிகளை வேடராகவும் உருவகஞ்செய்தார்;

இச்சூத்திரத்தின் அதிரணங்கள்.

1-வது—தவத்தினிலுணர்த்த.

2-வது—தம் முதல் குருவுமாய்.

3-வது—ஐம்புல வேடரினயர்ந்தனை வளர்ந்தென.

4-வது—விட்டன்னிய மின்மையினரன்கழல் செலும்.

இச்சூத்திரத்தின் சூர்ணிகை.

1-வது—உயிருக்கு நல்லறிவு தவத்தினாலேயே வரும்.

2-வது—உயிருக்குச் சற்குருவாய் வருவது அரணே.

3-வது—உயிர் பஞ்சேந்திரியங்களைப் பற்றுக்கையினாலே தன்னையும் அறியமாட்டாது.

4-வது—உயிர் பஞ்சேந்திரியங்களிலே பற்றற்றால் தன்னையும் அறியும்.

இச்சூத்திரத்தின் வர்த்திகம்.

1-வது—ஈண்டு இவ்வான்மாக்களுக்கு முற்செய்தவத்தான் ஞான நிகழும் என்றது—மேற்சரியை கிரியாயோகங்களைச் செய்து நன்னெறியாகிய ஞானத்தைக்காட்டி யல்லது மோக்ஷத்தைக் கொடாவாகலான்.

2-வது—இனி இவ்வான்மாக்களுக்குத்தமது முதரானே குருவுமாய் உணர்த்தும் என்றது—அவன் அன்னியமின்றிச் சைதன்னிய சொருபியாய் நின்றலான்.

3-வது—இனி இவ்வான்மாக்கள் ஐயுணர்வுகளான் மயங்கித் தம்மை யுணரா என்றது—அவை தாம் பளிங்கிலிட்ட வன்னம் போற் காட்டிற்றைக்காட்டி நின்றலான்.

4-வது—இனி இவ்வான்மா தன்னை இத்திரியத்தின் வேறுவான் காணவே தமது முதல் சீபாதத்தை யணையும் என்பது—ஊசல் கயிற்றற்றற் ருய்தரையேயார் துணையான்.

இச்சூத்திரத்தின் உதாரணவெண்பா ஒன்பது.

சென்னைச் சிவனடியார் திருக்கூட்டத்தின்

இருபதாவது வருடப் பூர்த்திவிழாவும்

ஸ்ரீமான். யஸ். இரத்தினவேல் செட்டியாரவர்கள்

சைவபாடசாலையின்

ஆறாவது வருடப் பூர்த்திவிழாவும்.

இவ்விழாக்கள் 1919ஆம் ஏப்ரல்மீ 27உ நடைபெற்றன. அன்று காலை சென்னை தங்கசாலை வீதியிலுள்ள ஸ்ரீசுப்பிரமணியப் பெருமானார் திருக்கோயிலில் மகாபிஷேகமும், தேவாரபாராயணத்துடன் திருக்கோயில் வழிபாடும் செய்யப்பட்டன.

பகல் 3½-மணிக்குச் சென்னை டெலிகிராப் அப்பாயிநாயுடு வீதியிலுள்ள சைவபாடசாலையில் மகாஜனக்கூட்டம் கூடியது. அப்போது இத்திருக்கூட்டத்தினர் மாத்திரமன்றி மற்றவர்களுமாகத் திரளான ஜனங்கள் வந்து கூடினார்கள்.

இத்திருக்கூட்டத்தின் சபைத்தலைவர் ஸ்ரீமான். ச. ராஜாகண்ணு முதலியாரவர்கள் B.A. அக்கிராசனத்தில் அமர்ந்தார்கள்.

ஸ்ரீமான். கா. முருகேசச்செட்டியார் அவர்கள் பிரேரேபிக்கவும், ஸ்ரீமான். கா. சமரபுரிச் செட்டியாரவர்கள் ஆமோதிக்கவும் அப்போது வந்திருந்தார் யாவருக்கும் அச்சிட்டுக்கொடுத்த திருக்கூட்டத்தின் (1918ஆம்) 20-வது சபாவருட்சபாக்கிரந்தமும் வரவு செலவு கணக்கும் மகாசபையார் அனைவராலும் அங்கீகரிக்கப் பெற்றன.

நிகழும் 21-வது சபாவருடத்திற்கு இதனடியிற்குறித்த * கனவான்கள் நிர்வாக சபையினராயிருக்க வேண்டுமெனவும், 20-வது சபாவருடத்தில் கணிதபரிசோதகராயிருந்த ஸ்ரீமான் கூடலூர்

சிவவாசுதேவ முதலியாரவர்களே நிகழும் 21-வது சபாவருடத்திலும் கணிதபரிசோதகராயிருத்தல் வேண்டுமெனவும் தீர்மானம் செய்யப்பட்டது.

4½-மணிக்கு கனம்பொருந்திய உயர்தர நீதியதிபர் திவான் பஹதூர் பிரமஸ்ரீ. T.*சதாசிவ ஐயரவர்கள் B.A., M.L., விஜயஞ் செய்து அக்கிராசனத்தில் அமர்த்தார்கள்.

அது முதல் 5½-மணிவரையில் தேசபக்தன் பத்திராதிபர் ஸ்ரீமான். திரு. வி. கலியாணசுந்தர முதலியாரவர்களும், ஸ்ரீமான். யஸ். சச்சிதானந்தம்பிள்ளை B.A., L.T., அவர்களும் முறையே “சைவசமயம்,” “சமயபோதனை” என்னும் விஷயங்களை யெடுத்து நன்குவிளக்கி உபநிதியுத்தார்கள்.

அதன்பின் 6-மணிவரையில் சைவ பாடசாலை மாணவர் இருவர் ஆஸ்திக நாஸ்திக சம்வாதம் என்னும் விஷயத்தை யெடுத்துச் சம்பாவித்தார்கள்.

6-மணிக்கு மேல் அக்கிராசனரவர்கள் மாணவர்களுக்குப் புத்தகப் பரிசளித்து, இத்திருக்கூட்டத்தினர் செய்துவருங் காரியங்களைச் சிலாகித்துப்பேசியும் உபநிதியாசகர்கள் கூறிய விஷயங்களில் இருந்த அருமைசளை விளக்கியும், மாணவர்கள்செய்த சம்பாஷணையை மிக வியந்தும் முடிபுரை கூறினார்கள்.

அனந்தரம் திருக்கூட்டத்தின் சபைத்தலைவர் ஸ்ரீமான். ச. ராஜாகண்ணுமுதலியாரவர்கள் B.A. அக்கிராசனர் முதலியோருக்குப் பூமாலை குட்டவும், காரியதரிசி இ. ஆதிமூல முதலியார் வந்தனமளிக்கவும், யாவரும் இன்பக்கடிவிற நினைத்துக் கரகோஷஞ் செய்யவும், 7-மணிக்குச் சபைகலைந்தது.

* நிகழும் 21-வது சபாவருடத்து நிர்வாக சபையார்.

சபைத்தலைவர்.

ஸ்ரீமான், ச. இராஜாகண்ணுமுதலியாரவர்கள், B. A.

சூபரின்தென்தென்து அக்கவுண்டாண்டு ஜனரல் ஆபீஸ்.

உதவிசபைத்தலைவர்.

„ தி. த. கனகசுந்தரம்பிள்ளை யவர்கள், B. A.

கவரன்மெண்டு பென்ஷனர்.

காரியதரிசி.

„ இ.ஆதி முலமுதலியாரவர்கள், கவரன்மெண்டுபென்ஷனர்.

உதவிகாரியதரிசி.

„ இ. கண்ணப்பமுதலியாரவர்கள், வர்த்தகர்.

அத்தியட்சர்கள்.

„ திரு. சபாபதிமுதலியாரவர்கள், ரிடைர்ட்டு ஸப் இஞ்ஜினீர்.

„ வே. கந்தசாமிமுதலியாரவர்கள், B. A. L. T.

கிரிஸ்தியன் காலேஜ் ப்ரொபெஸ்ஸர்.

„ வே. தேத்தரசிகாமணிமுதலியாரவர்கள்

ஸப் போஸ்ட் மாஸ்டர்.

„ ஆர். பி. துரைசாமிமுதலியாரவர்கள்,

கவரன்மெண்டு பென்ஷனர்.

„ டி.கந்தசாமி ஆச்சாரியவர்கள், மாணேஜர்

அப்பிஷியல் அஸ்ஸைனி ஆபீஸ்.

„ பி. வி. சமரபுரிமுதலியாரவர்கள், கிளர்க்கு

எம். எஸ். எம். ரெபிள்வே ஆபீஸ்.

„ வேலையுதமுதலியாரவர்கள், கிளர்க்கு

ஸ்டாண்டாண்டு ஆபீஸ் கம்பனி.

„ தி. குப்புசாமிமுதலியாரவர்கள், கிளர்க்கு

ரெபிள்வே மெபில் சர்வீஸ்,

சிவமயம்,

தீருச்சிற்றம்பலம்,

சென்னைச் சிவனடியார் திருக்கூட்டத்தின்
(1918ஆம்)

20 ஆவது வருடத்துச் சபாக்கிரந்தம்.

மதிவளர் சடைமுடி மன்றுளா ரைமுன்
றுதிசெயு நாயன்மார் தூய சொன்மலர்ப்
பொதிநல னுகர்தரு புனிதர் பேரவை
விதிமுறை யுலகினில் விளங்கி வெல்கவே.

முன்வருடத்து மகாஜனக்கூட்டம்.

இத் திருக்கூட்டத்தின் 18ஆம் வருடத்து மகாஜனக்கூட்டம்
1918ஆம் மார்ச்மீ 30உ, இதின் சபா மண்டபத்தில், ஸ்ரீமான்,
S. இரத்தினவேல் செட்டியாரவர்கள் அக்கிராசனம் வகிக்க நடை
பெற்றது. அதின் விருத்தாந்தம் 1918ஆம் மேமீ வெளிவந்த
சைவப் பத்திரிகையில் வெளியிடப்பட்டது.

மகாசபை.

இந்த மகாசபையில் 1918ஆம் ஆரம்பத்தி விருந்தவர்களின்
தொகை. 46

1918ஆம் சேர்ந்தவர்கள் 7

செடி நீங்கினவர்கள். 4

செடி முடிவிலிருந்தவர்கள். 49

இவர்கள் பெயர் முதலியன இதின் சுற்றில் காட்டப்பட்டுள்
ளன. இவர்களுள் C. நாராயணசாமி முதலியார் அவர்கள் சென்ற
வருடத்தில் சிவபதமடைந்தார்கள்.

இச்சபைபார் 1917ஆம் கொடுத்த மாதசந்தா ரூபா 268

செடி 1918ஆம் செடி , 251

S. Rathnavelu Chettiar's Saivite
Elementary School

சைவ பாடசாலை.

இப்பாடசாலையில் 1917 வது வருடத்திலிருந்தது போலவே 1918 வது வருடத்திலும் முதல் வகுப்பு முதல் ஐந்தாம் வகுப்பு வரையில் 5 வகுப்புகளிலிருந்தன. மூன்று உபாத்தியாயர்களால் தமிழும் ஆங்கிலமும் சைவசமய பாடங்களும் கற்பிக்கப்பட்டன.

இதில் சென்ற வருட ஆரம்பத்தில் இருந்த சிறுவர்களின் தொகை. 78

இடையில் சேர்ந்தவர்கள் 58

இடையில் நீங்கினவர்கள் 66

சென்ற வருட முடிவில் இருந்தவர்கள் 70

1917(ஸ்) பிள்ளைகள் கொடுத்த சம்பளம் ரூபா 199

1918(ஸ்) ஷை ,, 166

1917(ஸ்) அரசாங்கத்தார் உபகரித்த தொகை ரூபா 203

1918(ஸ்) ஷை ,, 236

1917(ஸ்) பாடசாலைக்குச் செலவான தொகை ரூபா 527

1918(ஸ்) ஷை ,, 419

இடவசதிக் குறைவால் சென்றவருடம் அதிக பிள்ளைகளைச் சேர்த்துக்கொள்ளக் கூடாமற்போயிற்று.

இப்பாடசாலை 1918(ஸ்)சூலைமீ 17உ அரசாங்கப் பாடசாலைகளின் உதவிப் பரிசோதகரால் பரிசோதிக்கப்பட்டது.

இச்சபையின் போஷகரும் Messrs. Best & Co., துவிபாஷி கருமாகிய ஸ்ரீமான் யஸ். இரத்தினவேல் செட்டியாரவர்கள், 1917(ஸ்) சூன்மீ இப்பாடசாலைக்காக ஒரு கட்டடம் வாங்கிக் கொடுத்தார்கள். அதனால் இச்சபையார், மாதந்தோறும் கொடுத்துக்கொண்டிருந்த பாடசாலை வாடகை ரூபா பத்துமீதியாயிற்று. செட்டியாரவர்கள் பாடசாலைக்குக் கட்டடம் வாங்கிவிட்டதல் லாமலும், அது கட்டப்பட்டிருக்கும் நிலத்திற்கும் மாதந்தோறும் 6 ரூபா வாடகையும் கொடுத்து வருகின்றார்கள். ஷை கட்டடத்தை இப்போது விசாலமாகக் கட்டத்தொடங்கியுள்ளார்கள். இதற் காகச் செட்டியாரவர்களுக்குச் சபையார் மிகவும் நன்றி பாராட்டு கிறார்கள். கட்டடம் கட்டின உடன் இப்பாடசாலை 3-வது கிரேட் டிவிருந்து 2-வது கிரேட் பாடசாலையாக்கப்படும்.

1917 ஆவது வருடத்தில் சைவம் என்னும் பத்திரிகைக்குச் சந்தாதாரர்களா யிருந்தவர்களின் தொகை (ஆயுள் சந்தாதாரர்கள் நீங்கலாக) 810

1918ஆ ஷை ஷை 790

1917ஆ வரையில் சேர்ந்திருந்த ஆயுள் சந்தாதாரர்கள் 189

1918ஆ சேர்ந்த ஷை 15

ஆக கடந்த வருடம் வரையில் சேர்ந்திருந்த ஆயுள் சந்தாதாரர்கள். 204

இவர்களுள் 157 ஆயுள் சந்தாதாரர்கள் இரங்கோனிலிருந்து ஸ்ரீமான், மெ-செ-மெ-மெ-இராமநாதன் செட்டியாரவர்களாலும், ஸ்ரீமான், செவு-சித-சொக்கலிங்கஞ்செட்டியாரவர்களாலும் சேர்க்கப்பெற்றவர்கள். 25 ஆயுள் சந்தாதாரர்கள் ஸ்ரீமான், கொத்தமங்கலம். தெ-பழ-சித-சதாசிவம் செட்டியாரவர்களாற் சேர்க்கப்பெற்றவர்கள்.

1917 ஆவது வருடத்தில் இப்பத்திரிகையின் வரவு (ஆயுள் சந்தா நீங்கலாக) ரூபா 817

1918ஆ ஷை ஷை ,, 938

1917ஆ இப்பத்திரிகையின் பொருட்டுச் செலவான தொகை ரூபா 928

1918ஆ ஷை ஷை ,, 882

1915, 1916, 1917ம் வருடங்களிற் செய்ததுபோலவே சென்ற 1918ம் வருடத்திலும்பத்திரிகாசிரியர் எல்லாவேலைகளையும் தாமே செய்தமையாலும், சபையின் அச்சுக்கூடத்தில் பத்திரிகை அச்சிடப்பட்டமையாலும், செலவு மிகவும் குறைந்திருக்கிறது. லிகிதர் சம்பளமும் அச்சுக்கூலியும் கொடுத்திருந்தால் மொத்த செலவு ஏறக்குறைய ரூபா 1350 ஆகும். இதைச்சந்தாதாரர்கள் சீர்தூக்கி இப்பத்திரிகைக்குப் போதுமான சந்தாதாரர்களைச்சேர்த்து உபகரிப்பதும், சைவப்பிரபுக்கள் முன்வந்து இப்பத்திரிகைக்கு நன் கொடையளித்து ஆதரிப்பதும் கடனும்,

வைதிக சைவ அச்சுக்கூட்டம்.

1917ஆம் முடிவில் இவ்வச்சுக்கூட்டத்தில் சுமார் 1050 ரூபா மதிப்புள்ள சாமான்கள் இருந்தன. 1918 வது வருடத்தில் கவர்ன்மெண்டு அச்சுக்கூட்டத்தில் ஒரு ராயல் அச்சியந்திரம் வாங்கப்பட்டது. ஆதலால் அதற்கு முன் வாங்கின டெம்மியந்திரம் இலாபத்தோடு விற்றுவிடப்பட்டது. பிறகு கவர்ன்மெண்டு அச்சுக்கூட்டத்திலேயே ராயல் மெஷின் ஒன்று வாங்கப்பட்டது. இப்போது அச்சுக்கூட்டத்தின் மதிப்பு ஏறக்குறை 3500 ரூபா. மெஷின் முதலியவற்றால் அச்சுக்கூட்டம் மிக விருத்தியடைந்தும் காகிதப்பஞ்சத்தால் இச்சபையார் தாம் விரும்பிய நூல்களை அச்சிட இயலவில்லை. ஆதலால் சென்ற வருடத்தில் அச்சுக்கூட்டத்தில் போதுமான வேலை நடைபெறவில்லை.

சிவஞானமுனிவர் புத்தக சாலை.

இப்புத்தகசாலைக்குச் சென்ற வருடத்தில் ஸ்ரீலக்ஷ்மி, யாழ்ப்பாணம் சுவாமிநாத பண்டிதரவர்கள் தாம் நூதனமாயச்சிட்ட திருவிளையாடற்புராணமும், சிவப்பிரகாச சுவாமிகள் பிரபந்தத் திரட்டும், அம்பாசமுத்திரம் வக்கீல் ஸ்ரீமான் கார்த்திக்நாதம் பிள்ளையவர்கள் B. A. சிவஞானபோத உபந்யாசபாடமும் கொடுத்து உதவிபுரிந்தார்கள்.

இந்து சன்மார்க்க சபை.

தென் ஆப்பிரிக்கா புலோவேயாவில் தாபிக்கப் பெற்றிருக்கும் இத்திருக்கூட்டத்தின் கிளைச்சபையினராகிய இந்து சன்மார்க்க சபையார், 1918ஆம் ஆரம்பத்தில் ரூபா 8-13-0 நன்கொடையாக அனுப்பினதுமன்றி, முடிவில் 93 ரூபா கொடுத்து உபகரித்தார்கள். இதற்காக இக்கிளைச்சபையினர்க்கு திருக்கூட்டத்தார் என்றும் மறவாது நன்றிபாராட்டக்கூடும் பூண்டவர்களாபி ருக்கிறார்கள்.

இக்கிளைச்சபையை முன்னின் முநடத்தி, பலவழிகளில் ஆதரித்துவந்த முதலி அண்டு நாயுடு கம்பெனி தலைவர் பக்கிரியா முதலியாரவர்கள் சென்ற வருடம் சிவபெருமான் திருவடி நீழலையடைந்தார்கள். இவர் பிரிவு இக்கிளைச்சபைக்கு மாத்திரமன்றி இத்திருக்கூட்டத்திற்கும் பெரியதோர் வருத்தத்தை யுண்டுபண்ணியது.

வரவு செலவு கணக்கு.

சென்ற வருடத்து வரவு செலவு கணக்கு ஸ்ரீமான், சி. நாராயணசாமிமுதலியாரவர்களாலும், ஸ்ரீமான், கூடலூர், சிவவாசுதேவமுதலியாரவர்களாலும் பரிசோதிக்கப்பெற்று இதனீற்றில் சேர்க்கப்பெற்றுள்ளது.

திருமுறை மகோற்சவம்.

இதுவழக்கப்படி 1918ஆ நவம்பர்மீ 10உ நடைபெற்றது. அச்சமயத்தில் கவுணியன் அச்சக்கூடத்தலைவர் ஸ்ரீமான், கா. முருகேசச்செட்டியாரவர்கள் வழக்கப்படி சிவனடியார்கள் எண்ணிறந்தோர்க்கு மாகேசுர பூசை செய்வித்தார்கள்.

வாழ்த்து.

இத்திருக்கூட்டத்திற்கு உதவிபுரிந்து சைவசமயபரிபாலனம் செய்பவரும் செய்விப்பவருமாகிய சாமாசிகரும், போஷகர், அபிமானிகள் முதலியவர்களும், ஸ்ரீ சிவகாமசுந்தர நடராஜப்பெருமானின் திருவருளால் சகல சம்பத்துடன் நீழி நிலைபெற்றுவாருமாறு அவ்வம்மையப்பர் திருவடிகளைத் தியானிக்கின்றோம்.

இங்ஙனம்;

உத்திரவின்படி காரியதரிசி

இ. ஆதிமூல முதலியார்.

சென்னைச் சிவனடியார் திருக்கூட்டத்தின்

1918-19 வரவு செலவு கணக்கு.

வரவு.	ரூ.	அ.	ப.	ரூ.	அ.	ப.
1918-19 ஜனவரிமீ 1உ இருப்பு				417	13	6
மகாசபையார் மாதச்சந்தா				251	0	0
தென் ஆப்பிரிக்கா						
இந்து சன்மார்க்கசபை * நன்கொடை				18	13	0
திரு. சின்னசாமி அய்யர் அவர்கள்						
வீட்டு விவாகத்தில்கொடுத்தது.				2	0	0
சைவப்பத்திரிகையின் வருடச்சந்தாவும்						
முன்வருடப்பத்திரிகைகிற்பனையும்	938	1	0			
ஷே ஆயுள் சந்தா	143	0	0			
ஷே விளம்பர வரவு	5	0	0	1086	1	0
பாடசாலைக்கு அரசாங்கத்தார்						
நன்கொடை	236	0	0			
ஷே பிள்ளைகள் சம்பளம்	166	8	0	402	8	0
அச்சுக்கூடத்திற்கு மெஷின்முதலி						
யன வாங்கினதற்கு நேரிட்ட						
கடன்	500	0	0			
அச்சியந்திர விற்பனை	327	0	0			
அச்சுக்கூலி	52	15	6	879	15	6
சேவிங்ஸ் பாங்குவட்டி				21	8	1
அகத்தியர் தேவாரத் திரட்டு விற்பனை				0	2	0
ஆக மொத்த வரவு.				3079	13	1
அடுத்த பக்கத்திற் காட்டியபடி மொத்த செலவு				2964	9	0
1917-18 டிசம்பர்மீ 31உ இருப்பு				115	4	1

* இச்சபையினரால் தம்பூர்முதலியன வாங்கும்படி அனுப்பப் பட்ட 107 ரூபாவில், மத்தளம் வாங்கினதற்குச் செலவு செய்த தொகை ரூபா 14 போக, மீதி 93 ரூபா ஷே சபையின் விருப்பத் தின்படி நிகழும் 1919-20 கணக்கில் வரவு வைக்கப்பட்டது.

1918-19 வரவு செலவு கணக்கு.

செலவு					
Mr. S. Rathnavelu Chettiar's Saivite Elementary School.					
பாடசாலை					
	ரூ.	அ.	ப.	ரூ.	அ. ப.
உபாத்தியாயர் சம்பளம்	80	3	1		
வேலைக்காரர், ரிஜிஸ்டர் முதலியன	39	4	9	419	7 10
சைவப்பத்திரிகை.					
காகிதம்	509	8	9		
தபாற்செலவு	293	14	9		
சிப்பந்தி	63	11	7		
வண்டி முதலிய சில்லரைசெலவுகள்	15	1	8	882	4 9
வைதிக சைவ அச்சுக்கூடம்.					
யந்திரங்களும், அச்சுகளும்	1006	15	11		
சிப்பந்திகள்	320	9	0		
வீட்டுவாடகை	137	6	10		
மை வச்சிரம் வண்டிசத்தம் முதலிய பல சில்லரை செலவுகள்	73	2	8	1538	2 5
தண்டற்காரர் சம்பளம்				46	12 0
சபாமண்டப வாடகை				7	0 0
மரசாமான்கள் (மேசைமுதலியன)				16	14 11
திருப்பாதிரிப்புலியூர் யாத்திரைக்கு (காரியதரிசி)				5	4 0
சபையின் 19-வது வருடோற்சவம்					
கார்த்திகை ஞானதிபக் குடை					
யாராதனை முதலிய நானூதி செலவுகள்				48	11 1
ஆகமொத்த செலவு.				2964	9 0

குணிகபரிசேரதகர். காரியதரிசி
 கூ. சிவவாசுதேவமுதலியார், இ. ஆதிமூலமுதலியார்.
 Accountant M. S. M. Ry. Govt. Pensioner

சென்னைச் சிவனடியார் திருக்கூட்டத்தின்

போஷகர்கள்.

- ஸ்ரீமான் எஸ். இரத்தினவேல் செட்டியாரவர்கள்
துவிபாஷிகர், மெஸ்ஸர்ஸ் பெஸ்ட் அண்டு கோ.
,, ராவ்சாணிப் பி. மாசிலாமணி முதலியாரவர்கள்
இஞ்ஜினீரிங் கன்ட்ராக்டர்.
,, ராவ்பஹதூர் கே. வைத்தியலிங்கம்பிள்ளையவர்கள்
ரிடைர்ட் ப்ரெஸிடென்ஸிபோஸ்ட்மாஸ்டர்.
,, வி. முத்தையா பிள்ளையவர்கள் வர்த்தகர், சென்னை.
,, ஆர். காசிவிசுவநாத முதலியாரவர்கள்
பொடி புகையிலை வர்த்தகர், சென்னை.
,, சப்பாதி முதலியாரவர்கள்
ரிடைர்ட் சப் இஞ்ஜினீர், தங்கசாலைவீதி, சென்னை.
,, வி. மாசிலாமணிப்பிள்ளையவர்கள், B.A.B.L. ஐகோர்ட்டு.
,, சி. தருமலிங்கமுதலியாரவர்கள், கன்ட்ராக்டர்.

நிர்வாக சபையார்.

சபைத்தலைவர்.

- ,, ச. இராஜாகண்ணு முதலியாரவர்கள் பி. ஏ.
சூபரிண்டென்டெண்டு, அக்கவுண்டன்டு ஜனரல் ஆபீஸ்.

உதவிசபைத்தலைவர்.

- ,, தி. த. கனகசுந்தரம்பிள்ளையவர்கள் பி. ஏ.
கவரன்மெண்டு பென்ஷனர்.

காரியதரிசி.

- ,, இ. ஆதிமூல முதலியாரவர்கள்,
கவரன்மெண்டு பென்ஷனர்.

உதவிக்காரியதரிசி.

- ,, பி. லி. சமரபுரி முதலியாரவர்கள்
கிளார்க்கு, ரெயில்வே ஆபீட் ஆபீஸ்.

பாடசாலைக்காரியதரிசி, (கரெல்பாண்டெண்டு.)

- ,, மணி. திருஞானசம்பந்த முதலியாரவர்கள்
கிளார்க்கு, ரெயில்வே ஆபீட் ஆபீஸ்.

அத்தியட்சர்கள்,

ஸ்ரீமான், திரு. சபாபதிமுதலியாரவர்கள், ரிடெர்ட் ஸப் இஞ்சினீர்.

யஸ். விநாயக முதலியாரவர்கள் பி. ஏ.

சூபரிண்டெண்டெண்டு, அக்கவுண்டன்டு

ஜெனரல் ஆபீஸ்.

ம. திருநாவுக்கரசு முதலியாரவர்கள்

முத்தியாலுப்பேட்டை ஹைஸ்கூல் தமிழ்த்

தலைமைப் பண்டிதர்.

பா. கண்ணப்ப முதலியாரவர்கள்

கிளார்க்கு, ரிவினியு போர்டு ஆபீஸ்.

ஆர். துரைசாமி முதலியாரவர்கள், கிளார்க்கு,

மதராஸ் ரெயில்வே கொ ஆபரேடிவ் ஸ்டேடார்ஸ்.

ஆர். பி. துரைசாமி முதலியாரவர்கள்

கவரன்மெண்டு பென்ஷனர்.

வா. தி. கோவிந்தராஜ முதலியாரவர்கள்

கிளார்க்கு, ரிஜிஸ்ட்ரார் ஆப் கோ ஆபரேடிவ் க்ரெடிட்

ஸொஸைட்டிஸ் ஆபீஸ்.

வி. கோவிந்தராஜப்பிள்ளையவர்கள்

மெஸ்ஸர்ஸ், வி. முத்தையாபிள்ளை அண்டு கம்பெனி.

பி. எம். முருகேசமுதலியாரவர்கள்

காக்ஸ்டன் அச்சுக்கூடம்.

டி. கந்தசாமி ஆச்சாரியவர்கள்; மானேஜர்

அப்பிஷியல் அஸைனி ஆபீஸ், ஹைகோர்ட்டு.

தி. சந்திரசேகரமுதலியாரவர்கள், வர்த்தகர்.

ஏ. தருமலிங்கமுதலியாரவர்கள், வக்கீல் கிளார்க்கு.

கணிதபரிசோதகர்,

சி. நாராயணசாமி முதலியாரவர்கள்

கிளார்க்கு போர்ட்ட்டர்ஸ்டு ஆபீஸ்.

கூடலூர். சிவவாசுதேவமுதலியாரவர்கள்

அக்கவுண்டன்டு எம். அண்டு எஸ். எம். ரெயில்வே.

சாமாசிகர் (அங்கத்தினர்.)

மி. பார்த்தசாரதி நாயுடு அவர்கள் ஜெயராம முதலியா
ரவர்கள், வாழைப்பழக் கிடங்கு.

கா. ரா. நமசிவாய முதலியாரவர்கள், தமிழ்ப்பண்டிதர்.

மயிலை. முருகேசமுதலியாரவர்கள், கவரன்மெண்டு

பென்ஷனர்

ஸ்ரீமான், பி. லோகநாதமுதலியாரவர்கள், புரசை.

, பெ. சபாபதிமுதலியாரவர்கள், மணிலாகிடங்கு.

, கு. அ. ந. சுப்பராய செட்டியாரவர்கள்,

ஒற்றைவாடை அரிசிமண்டி.

, கோ. கணேசம், நீலகிரி, கோடப்பமந்து காப்பிவர்த்தகர்

, கோ. ஆறுமுகமேஸ்திரியவர்கள், ஷெ (மண்டி

, சு. தே. சபாபதிசெட்டியாரவர்கள் ஒற்றைவாடை அரிசி

, பொ. அரங்கநாதமுதலியாரவர்கள், ஹோ அண்டு கோ.

, பெங்களுர். நாகரத்தினம்மாள் அவர்கள், சங்கீதபண்டிதை

, வி. எஸ். தெப்பவசிகாமணி முதலியாரவர்கள், கிளார்க்கு,

எம். அண்டு எஸ். எம். ரெயில்வே இராயபுரம்,

, பார்த்தசாரதி முதலியாரவர்கள், வெற்றிலை வர்த்தகர்.

, சி.பா. கங்காதரமுதலியாரவர்கள், ஜவுளிபொடிவியாபாரம்

, சைவ. முத்துகுமாரசாமிமுதலியாரவர்கள் உபாத்தியாயர்.

, திருமணம். அண்ணாமலை முதலியாரவர்கள், ஜமீன் தாரர்.

, பி. எம். முருகேச முதலியாரவர்கள், காக்ஸ்டன்

அச்சுக்கூடம்.

, கூ. சிவவாசுதேவ முதலியாரவர்கள். அக்கவுண்டன்டு,

எம். அண்டு. எஸ். எம். ரெயில்வே.

, சி. கன்னையநாயுடு அவர்கள் கம்பெனி.

காக்ஸ்டன் அச்சுக்கூட அதிபர்.

, எம். நடேசமுதலியாரவர்கள், கார்ப்போரேஷன்

ஒவ்வலியர்.

, ஜி. முருகேசமுதலியாரவர்கள், கிளார்க்கு மெக்டவல் Co.

, டி. வி. குப்புசாமிமுதலியாரவர்கள், ஷராப், தாலுக்கா ஆபீசு.

, ஆனந்தமூர்த்திமுதலியாரவர்கள்

, லி. எஸ். பவானந்தம்பிள்ளையவர்கள், 5 ரெயில்ரோட்

பெங்களுர்

, முத்துசாமிமுதலியாரவர்கள், மதராஸ் பாங்கி முருகேச

முதலியார் குமாரர்.

, ஆரணி. முருகேச முதலியாரவர்கள்,

, திரு. அப்பர்சுந்தர முதலியாரவர்கள்,

, மோ. கந்தசாமி முதலியாரவர்கள்,

, வே. நேத்திரசிகாமணி முதலியாரவர்கள்,

ஸப்போஸ்டு மாஸ்டர்.

திருவூர். தியாகராஜ முதலியாரவர்கள்,

கிளார்க்கு அக்கவுண்டன்டு ஜனரல் ஆபீஸு,

சிவமயம்,
தீருச்சிற்றம்பலம்.

ஆஸ்திக நாஸ்திக சம்வாதம்.

இது, நிகழும் 1919ஆம் ஏப்ரல்மீ 27உ நடைபெற்ற சென்னைச் சிவனடியார் திருக்கூட்டத்து 20-வது சபாவருடப் பூர்த்திவிழாவில் சைவபாடசாலை மாணவர்கள் சம்பாஷிக்கவேண்டி, இப்பத்திரிகாசிரியரால் இயற்றப்பட்டது. இது பாடசாலைகள்தோறும் அவசியம் கற்பிக்கற்பாலதொன்றும்.

சுந்தரம்:—அடா, சுந்தா, சைவப்பழமே, எப்போது பழுத்து விட்டாய்? கழுத்தில் ஒரு கொட்டை கட்டிக்கொண்டாய். உடம்பெல்லாம் சாம்பல் பூசிக்கொண்டாய். எந்த மூடனிடத்தில் இந்த வேடம்போடக் கற்றுக்கொண்டாய்?

சுந்தன்:—அப்பா, சுந்தரம். நீ இம்மாதிரி பேசுவது நன்றாயில்லை. நீ இப்படியே பல பெரியோர்கள் மனம் புண்படப் பேசித் திரிகிறாய். இது உனக்குத்தகாது.

சு.—நான் எந்தப் பெரியவான் மனதைப் புண்படுத்தினேன்? நீ சொல்லும் பெரியவான் எவ்வளவுபெரியமரங்களை அறுக்கும்?

சு.—அப்பா, நீ இப்படிப்பேசுவது ஒரு சாமர்த்தியம் என்று நினைக்கிறாய். நான் பெரியவர்கள் என்றால் நீ பெரியவான் என்று சொல்லி ஏளனஞ்செய்கிறாய். இது ஒரு சாமர்த்தியமா? ஆனால் நான் சொல்லும் பெரியவர்கள் பெரியவான்களே. அவ்வார்கள் சாதாரணமான மரங்களை அறுப்பதில்லை. ஐம்புலப்பகையை யறுத்தெறியும். குதர்க்கம்பேசும் துட்டநாவைத் துண்டித்துவிடும்.

சு.—ஏதடா, புலையனாய்விட்டாயே!

சு.—அப்பா, உன்னோடுபேச நேரிடும் புலவனும் புலையனாவது அதிசயமா!

சு.—என்னை இறக்காமல் இறக்குகின்றாயே. இப்படிச் சாதாரியமாய்ப் பேசுவதற்கு யாரிடத்தில் கற்றுக்கொண்டாய்? இது இருக்கட்டும். இப்போது நீ எங்கே மெத்த அவசரமாய்ப் போகிறாய்?

சு.—நான் கோயிலுக்குப்போகிறேன்.

சு.—கோயிலில் உனக்கென்ன உத்தியோகம்?

க.—கோயிலில் கடவுளை வழிபடப்போகின்றேன். அங்கே எனக்கு வேறொரு உத்தியோகம் இல்லை.

சு.—கடவுள் ஒருவர் உண்டு என்பதை நன்றாய் தெரிந்துகொண்டாயா?

க.—தெரிந்துகொண்டபடியாற்றான் கோயிலுக்குப் போகிறேன். இல்லாவிட்டால் கோயிலுக்குப் போவேனு. நீயே தெரிந்து கொள்ளலாமே.

சு.—நான் நெடுங்காலமாக அவரைக் கண்டுபிடிக்க முயற்சிசெய்தும் இதுவரையில் கண்டுபிடிக்கவில்லை. நீ எப்படியப்பா அவரைக் கண்டுபிடித்தாய்! எனக்கும் அவரைக் கொஞ்சங் காட்டமாட்டாயா?

க.—அப்பா, நீ உண்மையாய் கடவுளை யறியவிரும்பி ஆராய்ச்சி செய்தால் உனக்குச் சொல்லத்தகும். நீயும் அறிந்துகொள்வாய். நீ குதர்க்கம் செய்யவேண்டி உன்மனம் போனபடியெல்லாம் கேள்விகளைக்கேட்டால், உனக்குச் சொல்வதினால் யாது பயனுண்டாம். ஒருபயனும் உண்டாகாது. ஆதலால் என்னை விட்டுவிடு. நான் சீக்கிரம் போகவேண்டும்.

சு.—அப்பா கந்தசாமி, இனி நான் உன்னிடம் குதர்க்கம் செய்ய மாட்டேன். கடவுள் உண்டு என்பதைமாத்திரம் எனக்கு விளக்குவாயானால் நீ ஊருக்கெல்லாம் கந்தசாமியானால் எனக்குச் சொந்தசாமியாயிருப்பாய்.

க.—கடவுள் என்னும் பதத்திற்கு என்ன பொருள் என்பதை யறிந்துகொண்டாயா?

சு.—அதுவும் எனக்குத் தெரியாது. நீ நான் சொல்லவேண்டும்?.

க.—கடவுள் என்பதற்குக் கடந்தது என்பது பொருள். நாம் எதையும் மனம் வாக்கு காயம் என்னும் மூன்று கரணங்களால் அறிகிறோம். இவைகளைக் கடந்தது எதுவோ, அதாவது இம் மூன்றினாலும் அறியப்படாதது எதுவோ, அதுவே கடவுள் எனப்படும். அம்மாதிரியானபொருளை நான் உனக்கு எதைக் கொண்டு தெரிவிக்கக்கூடும். நீ எதைக்கொண்டு அறியக்கூடும்.

சு.—ஆனால் அப்பொருளை நீமாத்திரம் எப்படி அறிந்துகொண்டாய்?

க.—உன்மனதைக் குதர்க்கத்தில் செலுத்தாமல் நான் சொல்வதைக் கவனமாய்க்கேள். ஒருபொருளை மூன்றுவழியாய் அறியலாம். அவ்வழிகள் சுருதி, யுக்தி பிரத்தியட்சம் என்னப்படும். அவற்றுள் சுருதி என்பது பெரியோர்கள் தாம் அனுபவித்தறிந்தவைகளைப் பிறரும் அறிந்துகொள்ளும்படி எழுதிவைத்த சாத்திரங்கள். உலகத்தைச் சுற்றி யாத்திரைசெய்தவர்கள் இவ்வுலகம் பந்தைப்போல் உருண்டைவடிவாயிருக்கிறதென்று அறிந்து, அதை நூலின்மூலமாக மற்றவர்களுக்கும் விளக்கினார்கள். மற்றவர்களும் அந்நூலைப்படித்து அவர்கள் கூறியபடி யாத்திரைசெய்து, இவ்வுலகம் உருண்டைவடிவாயிருந்தலை பிரத்தியட்சமாக அறிகிறார்கள். அவர்கள் தாம் கண்ட அனுபவத்தைப் பிறர்க்குச் சொல்லியிராவிட்டால் மற்றவர்கள் இவ்வுலகம் தட்டையாயிருக்கிறதென்றே எண்ணிக் கொண்டிருப்பார்கள். இப்படியே ஆதியிலே பலர் எண்ணிக் கொண்டிருந்தார்கள். இவ்வாறே கடவுளை யறிந்து இன்புற்ற பெரியோர்கள் தாம் அனுபவித்த இன்பத்தை நம்போல் வாரும் அனுபவிக்கவேண்டி வேதமுதலிய நூல்களை உண்டாக்கி வைத்திருக்கிறார்கள். அவைகளைப் பத்தியோடும் சிரத்தையோடும்படித்து அவைகளிற் சொல்லியபடி நடந்தால் கடவுளை யறியலாம். அல்லாமலும், தூரத்தே புகையைக் கண்டபோது அவ்விடத்தில் நெருப்பு உண்டென்று யுக்தியால் அறிவதுபோல், இவ்வுலகத்தின் அமைப்பையும் தோற்றக் கேடுகளையுங்கொண்டு இதைப் படைத்த பேரறிவுடைய கடவுள் ஒருவர் உண்டென்று நிச்சயிக்கலாம்.

சு.—ஆனால் பிரத்தியட்சப் பிரமாணத்தால் கடவுளை யறியக் கூடாதோ?

க.—பிரத்தியட்சமாவது மெய்,வாய், கண், மூக்கு, செவி, என்னும் ஐம்பொறிகளைக்கொண்டு சத்தம், ஸ்பரிசம், ரூபம், ரசம், கந்தம் என்பவைகளையறிதல். கடவுள் இவ்வைந்தில் ஒன்றாயிருந்தால் அவரைப் பிரத்தியட்சமாக அறியலாம். அவர் இந்த ஐந்திற்கும் வேறானவர் எனில், அவரை நாம் எப்படி ஐம்பொறிகளைக்கொண்டு அறியலாம்.

சு.—ஆனால் அவருடைய சொருபம் தான் யாது?. அதை அறிவிப்பது எப்படி?,

க.—ஆதியும் நடுவுமுடிவுமில்லாத ஆனந்த மயமும் ஞானமயமுமாயிருப்பது அவருடைய சொருபம், அதுஞானிகளின் அதுபவ மாத்திரமாயிருப்பதேயன்றி எவர்களாலும் பிறர்க்கு எடுத்துச் சொல்லுந் தரத்ததன்று, உலகத்தில் அவரவர்கள் அனுபவிக்கும் இன்பதுன்பங்களே பிறர்க்கு எடுத்துச் சொல்லக்கூடியனவாயில்லை எனில், பேரின்பரூபமாகிய கடவுளின் சொருபத்தை எப்படி விளக்கக்கூடும், ஞானிகளும் அப்பொருளைப் பெற்று இன்பம் அனுபவிப்பார்களே யன்றி வாயினாற்சொல்ல மாட்டார்கள்.

சு.—ஆனால் அப்படிப்பட்ட கடவுளை வணங்குவதைவிட்டுக் கோயிலுக்குப்போய் கல்லை வணங்குவதேன்?,

க.—பெரியோர்கள் சொன்னதை நம்பி நடந்தால் கடவுளை யடைந்து பேரின்பம் பெறலாம் என்று நான் உனக்கு முன்னமே சொன்னேன். அதை இதற்குள் மறந்துவிட்டாய்போலும். கோயில் வழிபாடானது கடவுளை யடைவதற்கு மிகவும் அவசியமான மார்க்கம். பசுவின் பால் அதின் தேகமுழுவதும் வியாபித்திருந்தாலும் அதின் முலையின் வழியாய் அதை எப்படிப் பெறுகின்றோமோ, அப்படியே கடவுள் எங்கும் வியாபித்திருந்தாலும் கோயில் வழிபாட்டினால் அவருளை எளிதில் பெறலாம். கோயில் வழிபாட்டின் மூலமாகவே நம்முன்னோர்களெல்லாம் கடவுளை யறிந்து உய்ந்தார்கள். நாம் சமுத்திரத்தைப் பூசிக்கவேண்டுமானால், ஏதேனும் ஒரு துறையிலிருந்து பூசித்தால் அச்சமுத்திரத்தைப் பூசித்தவராவோம், அப்படியே எங்கும் நிறைந்த கடவுளை நாம் ஏதேனும் ஓரிடத்தில் பூசித்தால் அவரையே பூசித்தவர்களாவோம்,

சு.—நாம் கடவுளைப் பூசித்தால் அவருக்கேதேனும் இலாபமுண்டா?

க.—அவருக்கு யாதொரு இலாபமும் இல்லை, அவர் விருப்பு வெறுப்பற்றவர், இன்பதுன்பம் இல்லாதவர், நாம் துன்பத்தினின்றும் நீங்கி இன்பம் பெறும் பொருட்டே அவரை வணங்குவது.

சு.—அப்படியானால், நான் இப்போது உன்னுடன் கோயிலுக்கு வந்து தேங்காய் உடைத்துக் கும்பிடுபோட்டால் என் துன்பமெல்லாம் போய் இன்பம் உண்டாய்விடுமா?

க.—நீ நீரிற்சுழி போல் நிலையற்ற இவ்வுலக இன்பத்தை யனுபவித்தற்கு இரவும் பகலும் எவ்வளவு பாடுபடுகிறாய்! அதில் ஆயிரத்தில் ஒரு கூறளவாயினும் பாடுபடாமலும், அன்பில்லாமலும் தேங்காய் உடைத்துக் கும்பிடுபோட்டால் துன்பம் நீங்கிப் பேரின்பம் உண்டாய்விடுமா, ஒருபோதும் உண்டாகாது.

சு.—ஆனால் அந்தக் கடவுளை யடைந்து இன்பம் பெறுதற்கு நான் என்ன செய்யவேண்டும்?

க.—சுத்தமான மனதோடு அவரை வணங்குதல்வேண்டும்.

சு.—மனம் எப்படியிருந்தால் சுத்தமாகும்?

க.—மனம் வாக்கு காயம் என்னும் மூன்று கருவிகளுள் முதலில் தேகம் சுத்தமாயிருத்தல்வேண்டும். குளித்தல், சுத்தமான உடையைத் தரித்தல், சுத்தபோஜனம் செய்தல், சுத்தமான வேலைகளைச் செய்தல், முகமலர்ந்திருத்தல் முதலியவற்றால் சரீர சுத்தியுண்டாம். பொய் சொல்லாமை, கடுஞ்சொல் பேசாமை; கோள்சொல்லாமை, பயனில்சொல்பேசாமை, இன்சொல் கூறல் முதலியவற்றால் வாக்குச்சுத்தம் உண்டாம். ஐம்புலன்களின் வழிச்செல்லாமல் சாந்தம், கருணை முதலிய பெருங்குணங்களை வகித்தலால் மனம் பரிசுத்தமாகும். மனம் சுத்தமாதற்கு வாக்குச் சுத்தமும் காயச்சுத்தமும் அத்தியாவசியமாம். சரீரம், வாக்கு, மனம் என்னும் மூன்று கருவிகளைச் சுத்தஞ்செய்யும் மார்க்கங்கள் முறையே சரியைகிரியை யோகம் என்று சொல்லப்படும். ஆலயத்தொண்டினாலும் பூதிருத்திராக்கமுதலிய சிவசின்னங்களைத் தரித்தலினாலும் காயச் சுத்தம் உண்டாம். சிவபூசை முதலியவற்றால் வாக்குச் சுத்தமுண்டாம். யோகம்செய்து ஐம்புலன்களை யடக்கி மனதைக் கடவுளிடத்தில் நிலைபெறச் செய்தலினால் மனச்சுத்தம் உண்டாம். இம்மூன்று சுத்தமும் உண்டானால் மெய்ஞ்ஞானம் உண்டாம். மெய்ஞ்ஞானத்தின் பயனாக கடவுளிடத்தில் மெய்

யன்பு உண்டாகும். மெய்யன்பு வளருந்தோறும் பேரின்பம் விளையும். இது தான் கடவுளை யடையும் வழி. இவ்வழிகளில் நீ நடப்பாயானால் கடவுளையடைந்து எல்லையற்ற யின்பக் கடலில் ஆழ்ந்திருப்பாய்.

சு.—அப்பா, நீ சொல்வது ஒவ்வொன்றும் ஒவ்வொரு மாணிக்கமாய் இருக்கிறது. இதுவரையில் நான் உன்னையடைந்து இவைகளைத் தெரிந்துகொள்ளாமல்கு மிகவும் வருத்தப்படுகிறேன். இதுமுதல் நீயே எனக்குக் குருவாயிருந்து என்னைச் சன்மார்க்கத்தில் செலுத்தவேண்டும்.

(சுந்தரம் தரையில்வீழ்ந்து கந்தசாமியை நமஸ்கரிக்கின்றான்.)

க.—அப்பா, எழுந்திரு, உனக்கு நற்காலம் பிறந்துவிட்டது. இனி நீயும் சிவசின்னங்களைத் தரித்துச் சிவாலயசேவையும், பெரியோர் வழுபாடும் விடாமற்செய். நமது அருமையினும் அரிய அமிழ்தினும் இனிய தேவாரப்பதிகங்கள் சிலசொல்லுகிறேன்; கேள்.,

‘எவரேனுந்தாமாக விலாடத்திட்ட திருநீறுஞ்சாதனமுங்கண்டாலுள்கி, யுவராதேயவரவரைக் கண்டபோது உகந்தடிமைத்திறநினைந்தங்கு வந்துநோக்கி, யிவர்தேவரவர்தேவ ரென்றுசொல்லியிரண்டாட்டாதொழிந்தீசன் றிறமேபேணிக், கவராதேதொழுமடியார் நெஞ்சினுள்ளே கன்றூப்பூர்நடுதறியைக் காணலாமே.’

இத்திருப்பதிகத்தால் சிவசின்னங்கள் தரித்தவர்களை யாவர் சிவனாகவே கருதி வழிபடுகின்றார்களோ அவர்கள் மனதில் சிவபெருமான் குடிகொண்டிருப்பாரென்று வேதம் கூறுகின்றது.,

‘நிலைபெறுமாறெண்ணுதியே நெஞ்சேநீவா நித்தலுமெம் பிரானுடைய கோயில்புக்குப், புலர்வதன்முன்னலகிட்டு மெழுக்குமிட்டுப் பூமாலைபுனைந்தேத்திப் புகழ்ந்துடாடித், தலையாக்கும்பிட்டுக் கூத்துமாடிச் சங்கராசயபோற்றி போற்றியென்றும், அலைபுனல்சேர்செஞ்சடையெம் மாதியென்று மாருராவென்றென்றே யலறநிலே.’

இத்திருப்பதிகத்தால் என்றும் நிலைபெற்ற இன்பம் பெறவேண்டுமோர் சிவாலயத்தொண்டு செய்தல்வேண்டும் என்று சொல்லுகிறது,

ஸ்ரீமத் தாயுமானசுவாமிகளும்,

‘அன்பர்பணி செய்யவென்னை யாளாக்கி விட்டுவிட்டால்
இன்பநிலை தானேவந் தெய்தும் பராபரமே.’

என்றருளிச்செய்தனர். இதனால் பெரியோர் வழிபாட்டின்
பெருமை யுணரலாகும்.

சு.—என் அண்ணலே, நான் இதுவரையில் சிவசின்னங்களைத் தரிக்க
வில்லை, சிவாலயசேவை செய்ததில்லை, பெரியோரைப் பணி
ந்ததில்லை. நான் படித்த பாடசாலைகளுள் ஒன்றிலாவது
இவைகளை எனக்குக் கற்பித்தாரில்லை. ஆதலால் நான் இவை
களைத் தூஷித்துப் பாவியானேன். இனி நான் உய்யுமாறு
கருணைகூர்ந்து தேவரீரே எனக்குச் சிவசின்னதாரணம் செய்
தருளி என்னை யடிமையாக்கிக் கொள்ளல்வேண்டும்.

(மறுபடியும் சுந்தரம் தரையில்வீழ்ந்து வணங்குகிறான்.)

க.—அப்படியே சிவசின்னதாரணம்செய்கிறேன், அப்பா எழுந்
திரு. இப்போது நான் உனக்குச்செய்த உபதேசமானது
வீணாகாமல் உடனே பயன்பட்டமைக்கு மிகவும் சந்தோஷப்
படுகிறேன். இனி உனக்கு என்ன சந்தேகம் இருந்தாலும்
என்னைக்கேள். எனக்குத் தெரிந்தவரையில் சொல்லுகிறேன்.
தெரியாவிட்டால் தெரிந்த பெரியோர்களை யடுத்துத்தெரிந்து
கொள்வோம்.

சு.—சுவாமி, இப்படிப் போதிப்பாரில்லாமல் என்போன்றார் பலர்
வீணே கெட்டுப்போகிறார்களே, இவர்கள் கெடாதபடி பாட
சாலைகள்வைத்துச் சிறுவர்களுக்கு நம்மவர்கள் சமயபோதனை
செய்யலாகாதா?.

க.—இப்போது ஸ்ரீமான், யஸ். இரத்தினவேல் செட்டியாரவர்கள்
பாடசாலையில் இவைகள் யாவும் நன்கு கற்பிக்கப்படுகின்றன.
நானும் இப்பாடசாலையில் படித்தே நல்லொழுக்கமுடையவ
னானேன்.

சு.—நாமனைவரும் அச்செட்டியாரவர்களுக்கும், அவர் உதவியால்
இப்பாடசாலையை நடத்தும் சென்னைச் சிவனடியார் திருக்
கூட்டத்தினருக்கும் நன்றிபாராட்டுவது கடமையாம்.

க.—அதற்கு என்ன சந்தேகம். வெகுநேரமாய்விட்டது, போய்
இன்னொரு சமயம் வாரும்.

சு.—நமஸ்காரம்; போய்வருகிறேன் சுவாமி.

விளம்பரம்.

இதனடியிற் குறித்த மிக்க உபயோகமுள்ள புத்தகங்கள் எம்
மிடத்தில் கீழ்க்கண்ட குறைந்த விலைக்குக் கிடைக்கும்.

	ந. அ.		ந. அ.
பாரதச்சுருக்கம்	3 8	ஸ்ரீ தாயுமானசுவாமிகள் பாடல்	
கம்பராமாயணம்	2 0	மெய்கண்ட விருத்தியுரை.	
வில்லிபுத்தூரார் பாரதம்	3 0	பலதூல்களோப்படித்து அரி	
திருவிளையாடற்புராண வசனம்		தில் அரியும் வேதசிவாகமங்	
64-படங்களுடன்	1 8	களின் ஞானபாதப் பொரு	
மேற்படி கிளேசு கடிதம்	2 4	ள்களையெல்லாம் பலபிரபல	
ஸ்ரீ தாயுமானசுவாமிகள் பாடல்		பிரமாணங்களோடு இவ்வு	
மூலம்	1 0	ரையில் இலேசாய் அறியக்	
அடங்கன்முறை	4 8	கூடும்.	3 8
மனுதர்மசாஸ்திர வசனம்	3 0	நளவீமபாகசாஸ்திரம்	1 4
பெரியபுராண வசனம் ரப்படி		சுப்தரிஷிவாக்கியம் சுத்தப்	
72 படங்களுடன்	1 8	பதிப்பு	4 0
மேற்படி கிளேசு கடிதம்	2 4	மூலிகை மர்மம் 4-பாகமுஞ்	
விஷ்ணுபுராண வசனம்	2 8	சேர்ந்தது	2 0
கருடபுராண வசனம்	0 4	சீகாளத்திபுராணம் மூலமும்	
மேற்படி திக்கு படத்துடன்	0 8	உரையும்	2 8
வள்ளலார் சாஸ்திரம்	1 8	பட்டணத்தடிகள் பிரபந்த	
திருக்குறள் உரை	0 12	விருத்தியுரை	2 8
திருவிளையாடற்புராணமூலம்	2 0	பட்டணத்தடிகள் புராணம்	
மகாராஜாதுறவு மூலம்	0 10	மூலமும் உரையும்	1 8
பிரமோத்தரகாண்டம்	1 8	சிவரகசியம் (ஒருபாகம்மாத்திரம்	
உபதேசகாண்டம் விருத்தி		வெளிவந்திருக்கிறது.)	3 8
யுரை	5 0	பழனித்தலபுராண வசனம்	0 8
திருமூலர் திருமந்திரம்	1 8	தனிப்பாடல் உரை 1-ம்பாகம்	1 12
மார்க்கண்டேய புராணம்	1 8	மேற்படி 2-ம் பாகம்	1 12
அறப்பளீசுரதகம் மூலமும்		குமரேசர்சதகம் மூலமும்	
உரையும்	0 12	உரையும்	0 12

இருக்கம் - கண்ணப்பமுதலியார்,

நெ. 43, பாளையப்பன்வீதி, ஏழ்கிணறு, சென்னை.

இந்து மத புத்தக சாலை.

—:O*:O:—

இப்புத்தகசாலையில் சமய சம்பந்தமான புத்தகங்கள் யாவும் கிடைப்பது மன்றி, பாடசாலை புத்தகங்கள் நானுவித கதா புத்தகங்கள், சட்டபுத்தகங்கள், இன்னும் சகலவித புத்தகங்களும், ஸ்டேஷனரிசாமான்களும், சரியானவிலைக்கு எம்மிடம்கிடைக்கும்.

இதுவுமன்றி ஆபுர்வேத பாஸ்கர்-ஸ்ரீமான், சுப்பிரமணிய பண்டிதர், அவர்களின் சிறந்த கைமுறைபான ஒளஷதங்கள், மிக்க குணமுள்ள பற்பொடி, சர்பத் முதலியவைகளுடன், இன்னும் தங்களுக்கு வேண்டிய சீமை சாமான்களும், சரியான விலைக்கு எம்மிடம் வர்டர் அனுப்பி பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

கா. ஜம்புலிங்கமுதலியார்,

இந்து மதப் புத்தக சாலை,

நேம்பர். 27, பிராடவே, சென்னை.

பித்தவாயு லேக்கியம்.

இதை அவரவர்கள் வயது, சரீரம், நோய், அறுபவம், அறுகூலங் களுக்கு ஏற்றபடி, காலை, அல்லது மாலை, அல்லது காலை மாலைபும், அல்லது போஜனத்திற்கு பிறகு, சிறு சிறு கெச்சைக்காயனவு சாப்பிட்டு வந்தால் பித்தவாயு பறந்தோடும். பசிதீயனமும் சரீரபுஷ்டியும் உண்டாம். இதுவே கைக்கண்ட தானுபுஷ்டி மருந்துமாம். இதை அறுபவத்தா லறியலாம். இதற்குப் பத்தியமில்லை. 20-வேளை லேக்கியம் அடங்கிய டப்பியின் விலை ரூ. 1-4-0. வி.பி. யில் அனுப்பினால் 4-அணு அதிகமாகும்.

இ. கண்ணப்பமுதலியார்,

நெ 43, பாளையப்பன்வீதி, ஏழுகிணறு, சென்னை.

சுவமயம்.
திருச்சிற்றம்பலம்.

சைவம்.

இது
சென்னைச் சிவனடியார் திருக்கூட்டம்
எனப் பெயரிய

சைவ மஹா சபையின்
மாதாந்தப் பத்திரிகை.

மலர் 5. || சித்தார்த்திஸ் ஆனிமீ - 1919 ஸ்ரீ ஜென்மீ || இதழ் 6-7
,, ஆடிமீ - ,, ஜூலைமீ

உள்ளுறை.	பக்கம்.
மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் துதி	97
ஸ்ரீ ஹரதத்தாசாரிய சுவாமிகள் சரித்திரம்	98
அர்ச்சாதீபம்	103
ஞானனந்தசம்பாஷனை	110
மாசபெளர்ணே பூஜாவிதி	114
அறுவகை உபசாரங்கள்	118
சிவாசாரியர்கள்	119
பரமாசாரியர் வணக்கம்	121
சிவரின்மாலியமான்மியம்	122
ஆசாரியமகிமை	128
சைவ சமய பரிபாலனம்	134

இஃது
திருப்பரதிரிப்புலியூர் ஞானியார் மடாலயம்
ஸ்ரீலக்ஷ் - சீவசம்முக மேய்த்துள்ள சீவாசாரிய சுவாமிகளுக்குச்
சமர்ப்பிக்கப்பெறுவது.

பத்திரிகாசிரியர்
இருக்கம் - ஆதிமுலமுதலியர்,
(Retired Accountant, Military Accts., Department.)
நெ. 43, பாளையப்பன் வீதி, ஏழுகிணறு, சென்னை.

வைதிக சைவ அச்சகூடம்,
நெ. 292, தங்கசாலை வீதி, சென்னை.
1919.

தபாற் செலவு உட்பட வருடச்சந்தா ரூபா ஒன்று.

சென்னைச் சிவனடியார் திருக்கூட்டத்தின் போஷகர்கள்.

ஸ்ரீமான்-யஸ். இரத்தினவேல் செட்டியாரவர்கள்,

Dubash, Messrs. Best & Co.

„ வி. மாசிலாமணிப் பிள்ளையவர்கள், பி. ஏ., பி. எல்.

Official Referee, High Court.

„ வி. முத்தையா பிள்ளையவர்கள்,

Merchant, Periyanna Moodaly Street, Madras.

„ ஆர். காசிவிசுவநாத முதலியாரவர்கள்,

Snuff & Tobacco Merchant, Madras.

„ திரு. சபாபதி முதலியாரவர்கள்,

Retired Sub-Engineer, Mint Street.

„ C. தருமலிங்கமுதலியாரவர்கள்,

Contractor, Mint Street, Madras.

அறிவிப்பு.

சந்தாதாரர்கள் பலர் கடிதங்கள் எழுதும்போது தங்கள் சந்தா இலக்கத்தை யெழுதுகிறதில்லை. சிலர் 1159-என்று பத்திரிகையில் அச்சிட்டுள்ள பத்திரிகை இலக்கத்தை எழுதியனுப்புகின்றார்கள். இதனால் சிலசமயங்களில் கடிதம் எழுதுவோர்களின் சரியானவிலாசத்தை யறிவது பிரயாசையாயிருக்கிறது. சந்தாதாரர்களின் இலக்கம் அவ்வவர்களுக்கு அனுப்பும் பத்திரிகையின்மீது சுற்றப்பட்டுள்ள காகிதத்தில் அவ்வவர்கள் விலாசத்தோடு சேர்த்து எழுதப்பட்டேனும் அச்சிடப்பட்டேனும் இருக்கிறது. இதனையே சந்தாதாரர்கள் அவசியம் தெரிவித்திடல் வேண்டும்.

விளம்பரங்கள்.

சைவம் முன்மலர்கள்.

பலர் வேண்டுகோளின்படி 1915, 1916 ஆம் ஆண்டுகளில் வெளிவந்த இப்பத்திரிகையின் முதலிரண்டுமலர்கள் இரண்டாம்முறை அச்சிடப்பட்டு இப்போது விற்பனைக்குச் சித்தமாயிருக்கின்றன. தபாற்செலவு உட்பட சந்தாதாரர்களுக்கு மலர் ஒவ்வொன்றும் ஒவ்வொரு ரூபாவுக்கும், மற்றவர்களுக்கு 1½-ரூபாவுக்கும் வி.பி. தபாலில் அனுப்பப்படும்.

மூன்றாமலரில் சில இதழ்கள் கையிருப்பில்லாமையால் அவைமீண்டும் அச்சிட்டபின்னரே மூன்றாம்மலர் வேண்டுவோர்க்கு அனுப்பப்படும்.

உ
சிவமயம்,
திருச்சிற்றம்பலம்.

சைவம்.

மலர் 5. | சித்தார்த்திஸ்ர ஆனிமீ - 1919 ஸ்ர ஜ-சின்மீ | இதழ் 6.

மாணிக்க வாசக சுவாமிகள் துதி.

(கோயிற் புராணம்.)

பேசுபுகழ் வாதவூர்ப் பிறந்துபெருந் துறைக்கடலுண்
டாசிலெழி றடித்தயர வஞ்செழுத்தா லதிர்த்தெழுந்து
தேசமலி தரப்பொதுவார் சிவபோக மிகவினாவான்
வாசகமா மாணிக்க மழைபொழிமா முகில்போற்றி.

(இ-ள்.) பேசுபுகழ் வாதவூர்ப் பிறந்து = பேசப்படும் கீர்த்தியை
யுடைய திருவாதவூரிலே திருவவதாரஞ்செய்து (வாயுமண்டலத்திற்
றேன்றி) — பெருந்துறைக்கடல் உண்டு = திருப்பெருந்துறையில்
ஆனந்த சமுத்திரத்தைப் பருகி-(பெரிய துறைகளையுடைய சமுத்
திரத்தைப் பருகி)—ஆக இல் எழில் தடித்து அயர = பாசமில்லாத
ஆன்மப்பிரகாசம் மிகுத்துச்செல்ல (குற்றமில்லாத அழகையுடைய
மின்னல் உண்டாக)—அஞ்ச எழுத்தால் அதிர்த்து எழுந்து = பஞ்
சாக்கரோச்சாரணத்தினால் (வாசனையைத்) தள்ளி மேலிட்டு (அம்
செழுத்தால் அதிர்த்து எழுந்து = சலத்தினுடைய வளமையினாலே
முழங்கி எழுந்து)—தேசம் மலிதரப் பொது ஆர் சிவபோகம் மிக
வினாவான் = ஞானப்பிரகாச மிகும்படி கனகசபையிலே நிறைந்த
சிவானந்தம் மிக வினையும்பொருட்டு (தேசங்கள் மலியும்படி யாவ
ருக்கும் பொதுவாய் நிறைந்த நல்ல போகங்கள் மிகவினையும்பொரு
ட்டு)—வாசகம் ஆம் மாணிக்க மழையெப்பொழிந்தருளிய, (திருவாத
வூரடிகளாகிய) பெரியமேகந் துதிக்கப்படுவது. (எ-று.)

ஸ்ரீ ஹரதத்தாசாரிய சுவாமிகள் சரித்திரம்.

இஃது

ஸ்ரீமத். ம. தி. பாங்கலி சுவாமிகளால்

எழுதப்பட்டது.

(5-வது மலர், 65-வது பக்கத் தொடர்ச்சி.)

இங்ஙனம் தாயார் சொல்லிய வார்த்தையைக் கேட்டவுடனே பாலர் வீட்டினின்றும் புறப்பட்டு வெளியே போந்து அக்கினீசவரப் பெருமானையும் நந்திகேசுரரையும் சந்தியாகாலத்திலே போய் நமஸ்கரித்து நின்று “சம்புவே நீவிரே என்பிதா, உமாதேவியாரே என் தாயார், உமதுபுதல்வர்களாகிய விநாயகர் சுப்பிரமணியர் என்னும் இருவரே என் சகோதரர்கள், உமது ஆப்தர்களே எனது பரிசாரகர்கள். அங்ஙனமாயினும் உமது தரிசனங் கிடையாமையால், இவ்விடத்தே அடியேன் நாயையும் புழுவையும் ஒத்துத்திரிகின்றேன்; சுவாமி! உம்மை அடியேன் நினையாமலும், உமது பூசையிலே வழுவின்வனையிருந்தாலும் தீனபந்துவாகிய நீவிர் உமது திருவருளினால் அடியேனைக் காத்தருளல் வேண்டும். விஷ்ணு மூர்த்தியினாலே உமது திருவடிகளும், பிரமாவினாலே உமது சிரசும் காணப்பட்டிலவாயின், அடியேன் சுவாமியை எவ்வாறு பூசிக்கவல்லேன்! அடியேனாகிய என்னை விசாரித்துக் காத்தருளல் வேண்டும். மழையில்லாது வாடிப்போனபயிர் போல உமது தரிசனங்கிட்டாது வாடிப்போயினேன். கிருபாநிதியே! அடியேனுக்குப் பிரசன்ன ராகுதிர். இன்று கொசுப்போலிருக்கு மடியேனிடத்துக் கிருபா வசத்தினாலே எழுந்தருளி பாலா எம்மிடம் வருகவென்று அடியேனை எப்போது அழைப்பீர். தாயில்லாப் பிள்ளைபோல அடியேனை இகழ்ந்து கைவிடாதீர். அடியார்க்கடியனாகிய பாலன் மீது மிகுதியும் வன்கண்மை செய்யாதீர். அடியேன் அநாதனாகிய தீனன். உமது பாதங்களைப் சிங்கைசெய்தேன். உம்மைக்காண்டற்கு இச்செய்யப்பட்டேன். அடியேனுக்கு இப்போது பிரசன்னராவீர். அடியேன் பூமியிலேனும் கைலாசத்திலேனும் இருந்தாலும் என்? உம்மையின்றி ஓர் முகூர்த்தமாயினும் அடியேனுக்கு வாழ்வில்லை, மிகுதியும் தீனனாகிய அடியேனுக்கு நீவிர் பிரசன்னராகாதொழியில்

அஃது அநீதியாமன்றோ. பின் எதுதான் உமக்கு நியாயமாய் முடியுமென்று இந்தப்பிரகாரம் அன்பினோடு தோத்திரஞ்செய்தார். அப்போது கிருபாநிதியாகிய சிவபிரான் உமாசேவியாரோடு ரிஷி பாருடராய் அவருக்குப் பிரசன்னராய் “குழந்தையே, இனி நீ அஞ்சற்க” என்று தமது திருவுருவத்தைத் தரிசிப்பித்தருளினார். உடனே சுதர்சனர் மிக்க விம்மித் மடைந்தும் அநேக ஸ்தோத்திரஞ்செய்தும் பேரானந்தக்கண்ணீர்வார நின்றார். அப்போது சிவ பெருமான் அவரைத் தழுவித் தம்மடித் தலத்திலேற்றி, உச்சி மோந்து, நம்மிடத்து இடையறாத பேரன்புடைப உனக்கு இப்போது வந்ததத்தைச் சொல் என்று திருவாய்மலர்ந்தருளினார். அதற்குப் பாலர் சிவபிரானை நோக்கி, சுவாமீ! பிரமவிஷ்ணுக்களாலும் காண்டற்கரிய உமதருமைத் திருமேனியானது சண்டு 19-சன்னமாங்கால் முடிக்கக்கூடியதாயும், முடிக்கக்கூடாததாயுமுள்ளது யாது என்றார். உனக்கும் உன்தந்தைக்கும் இடையே நேர்ந்த மனவருத்தத்துக்குக் காரணம் யாது? என்று சிவனார் கேட்ப, அதற்குப் பாலர் அண்டமோரணுவாம் பெருமகொண்ட நீவிரே ஆன்மாக்களுக்கு அருள்புரியுமாறு அணுவேறண்டமாஞ் சிறுமை கொண்டிராதலின், எம்மிருவர் விளைவெலாம் உமக்கே தெரியுமென்று தலையினாலே அவர் ஆஞ்ஞையை வகித்துச்சொன்னார். சொல்லவே, சிவபெருமான் ஸ்மிருதி இதிகாசாதிகளைப் படிப்பாயாக என்றார். அதற்குப் பாலர் படிக்கற்பாணவாகிய சாஸ்திரங்கள் எண்ணில்லாதனவன்றோ. அவற்றைப் படித்தற்குள்ள காலம் அற்பமன்றோ. படித்தற்கு எய்தும் இடையூறுகளோ எண்ணிறந்தனவன்றோ. பாலும் நீரும் கலந்தவிடத்து அன்னமானது பாலை மாத்திரங் கொள்ளுதல்போல, சுவாமீ சாரமாயுள்ளதையே அடியேற்கு உபதேசியும், சகலவேதபுராணங்களிலும் அறியற்பாலர் நீவிரேயாம், ஆதலினால் உம்மை ஒருநெறியகச் சிந்தைசெய்தல் ஒன்றையன்றி மற்றொன்றும் வேண்டேன் என்றார். அதற்குச் சிவபிரான் சுருதி ஸ்மிருதி முதலியவைகளி னன்றி எனது சொருபத்தை அறியவும் அறிந்தபடி அன்புசெய்யப் பியலாய் என்றார். அதற்கு அவர் “சுவாமீ! என்னைப் பாலென்று ஏய்க்கப்பார்க்கின்றீர். ஒருவன் தனக்குச் சிந்தாமணி கிடைத்தபின்னர், பலகறைக்கு ஆசைப்படுவானா” என்றார், அப்போது சிவபெருமான் தமது திருக்கரகமலத்தினாலே ஓர் யந்திரத்த எழுதி அப்பாலருடைய சிசுசிலே அமைத்து, எல்லாம் அந்தவனாகுதி என்று

தடவினார். அவ்வேளையில் அச்சிவபிரான் திருவருளால் வேதமுதலிய கலைகளெல்லாம் அப்பாலனுக்கு உதித்தன. அதன் பின்னர்த் தாம் தக்ஷிணமூர்த்தியாய் எழுந்தருளியிருந்துகொண்டு, வைதிக சைவ விபூதியை சாபாலோபநிஷத மந்திரங்களினாலே பாலர்மேனியிலே பூசி, அதன்பின்னர்த் திரிபுண்டரமாகத் தரித்து, உருத்திராக்ஷ மாஸையணிந்து, பஞ்சாக்ஷரோபதேசஞ்செய்து, உத்தமமாகிய ஸ்படிகலிங்கத்தை அவர்கையிற்கொடுத்து, வேதசிவாகம விதிப்படி பூசாவித்யும் உபதேசித்து, சுதர்சனாசாரியர் என்ற பெயரை மாற்றி, அரதத்தாசாரியர் என்ற பெயரும் இட்டருளினார். அருளவே, அரதத்தாசாரியர் சிவபிரான் திருவடித்தாமரைகளைத் தமது கண்களினின்று டொரிந்த ஆனந்த பாஷ்பங்களினுலாட்டி மயிர்ப்புளகத்தோடு நமஸ்கரித்தார். உடனே சிவபெருமான் தமது அருமைத் திருக்கரத்தினுலே அப்பாலரை எடுத்து யாமப்போதிலே தானே ஆசீர்வதித்து, நீ போஜனஞ்செய்யும் பொருட்டுப்போவாயாக என்று சொல்லி ஆஞ்ஞைஞ்செய்து தாம் சிவலிங்கத்திலே அந் தர்த்தானமாயினார்.

அரதத்தாசாரியர் இங்ஙனம் சிவபெருமானிடத்திலே மகா மந்திரமாகிய ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரோபதேசம்பெற்று, அவைதிகர்களாகிய வைஷ்ணவர்களை உத்தாரணஞ்செய்யும் பொருட்டு எழுந்தருளிய சிவபிரானை ஓத்தார். குருமூர்த்தியாய்ப் போந்த சிவபிரானை நமஸ்கரித்து, அவ்வரத் தமது இதய கமலத்தின்கண்ணே இருத்திக்கொண்டு வீட்டுக்குப்போயினார். அவ்வேளையிலே பிதாவானவன் வீட்டினுள்ளே கபாடபந்தனஞ்செய்து சயனித்திருந்தான்; தாயானவள் பாலனுடைய பசுநோயை நினைந்து வருந்திக்கொண்டிருந்தாள். சிவபக்த சிரோன்மணியாகிய அரதத்தாசாரியர் கதவிலே தட்டிப் பசியினால் நொந்தேன், அன்னமிடுதி என்று உரத்து அழுதார்; உள்ளேயித்திறைசெய்த பிதாவானவன் சிவ பாதாம்பு ஜஸ்மாணராகிய அரதத்தாசாரியர் இயல்பை அறியாது அவர் வார்த்தையைக் கேட்போது கண்ணினை சிவப்பேறக் கோபத்தோடு விழித்து இவ்ாறு சொல்வான். நான் சொல்லும் சொல்லுக்கு அமைவையே உனக்கு அன்னமிடுவேன். நீ எப்போதாயினும் சிவனுக்குத் தெண்டுசெய்தால், பாஞ்சராதிர ஆகமங்களைப் படியாதிருந்தால், ஒன்றோடு ஏறுவோன் கோபிலுக்கு நீ போனால் நான் தண்டிப்பேன்; இங்ஙனம் அமையாது போவையா

கில் உன் கால்களைச் சேதிப்பேன் என்று சொன்னான். இதைக் கேட்ட பாலர் சிவநிந்தையில் விருப்புற்ற திரிகூலபாலராகிய தந்தையாரைப் புன்கிரிப்போடு நோக்கி, கௌதமமுனிவராலும், ததிசு முனிவராலும், கண்ணுவமுனிவராலும், உபமன்னியு முனிவராலும் பிரமனாலும், நந்திகேசரராலும் சபிக்கப்பட்ட பிராமணருள்ளே நீயும் அகப்பட்டனையன்றோவாதலின், நினக்குப்பரமபதியானமஹாதேவருடைய உண்மை யொன்றுந் தெரியாது. சொல்வேன்கேள். அந்தத் தத்துவப்பொருளாகிய சிவபிரானே விஷ்ணுவானவர் நேத்திரக்கமலங்களினாலே பூசித்து வழிப்பட்டமையால், சிவபிரான் அவருக்குச் சர்வஞ்ஞத்துவத்தைக் கொடுத்தார் என்றறிகுதி. நீ யென்னை வேதமுதலிய வித்தைகளிலே பரீக்ஷித்துப் பார்க்குகி; பின்னரும் சிவபிரானே விஷ்ணுவானவர் நேத்திரத்தினாலே அர்ச்சித்தாரோ, அன்றோ? சொல் என்று கேட்டார். அதற்குத் தந்தையானவன் உகைத்தை வஞ்சிக்குமாறு பூசித்தாராதலால், இப்பூசையதார்த்த பூசை யாகாது என்றான். அதுகேட்ட சிவபக்த சிரோன்மணியார் இங்ஙனம் ஒருவாறு உத்தரஞ்சொல்லிய பிதாவைப்பார்த்து விஷ்ணுவுடைய சர்வேசுரத்துவத்தை வேதாகம முறைப்படி பேசுகி என்று வாதித்தார். பிதாவும் பாலரும் இவ்வாறு வாதிக்கும்போது, அக்கிராமத்திலேயுள்ள வைஷ்ணவர்களும், சிவனடியார்களும் ஒருங்கு கூடினார்கள்.

உடனே அசுரத்தாவான அரியைக் கர்த்தாவாகக் சருதிய பாஞ்சரத்திரிகளின் மனத்திலிருந்து அஞ்ஞான விருள்கலுமாறு எழுந்தருளிய ஸ்வாமி யரதத்தரைப்போல சூரியனுதயமாயினான், தந்தைக்கும் மைந்தனுக்கும் அரி அமர்களைப்பற்றிய தாரதம்மியவாதம் நடக்கின்றதென்று பிரவித்தியாயிற்று. இதனால் சைவர்களும் வைணவர்களும் திரளாகச் சேர்ந்தார்கள். அன்றியுள்ள மதவாதிகளும் வந்து நெருங்கினார்கள். தினேதினே வாதம் விருத்தியாகியது. இதையுணர்ந்த ஹராஸ்வோனும் பிறருங் கூடினார்கள். பின்னரொருநாள் வைணவராதியர் இங்ஙனம் தந்தையும் மைந்தருமாகிய நீவிர் வெறும் வாதஞ் செய்வதாற் பயனில்லை; தியிலிட்டுப் பழுக்கக்காய்ச்சிய இரும்புப்பீடத்தில் ஏறி நின்று அரியையேனும் அரணையேனும் நியாயமுகத்தால் சிறந்த பொருளென்று தாபித்தால் நாங்களந்த மதத்தை யடைகின்றோமென்றார்கள், உடனே மஹாப்பிரபுவான அரதத்தர் யானவ்வண்ணமே

செய்கின்றேனென்றார் ; இந்த அரியவிடயத்தைக் கண்டுகளிக்க அனேகர் விரும்புவார்கள் ; அதனால் பலதேயத்தினரும் உணர்ந்து வரத்தக்க ஒரு நன்னுமைப்போமென நாளமைத்தனர் ; அத்தினத்தில் திரண்ட சனங்கள் வந்து நெருங்கினார்கள். உடனே வைணவர்களைப் பார்த்து, வைதிக சைவவேதியர் முதலியோர் பாஞ்சராத்நிரியர்கள் வம்மின் எம்மிறைவனாகிய அக்கினீச்சுரன தாலயத்திற்கு. அங்கே வங்கள் வைதிகவாரணர் உங்கனாலிடப்பட்ட ஒழுக்கக்காய்ந்த இரும்புப்பீடத்திலேறியிருந்து சிவபெருமானே பரமென்று தாபிப்பாரென்றனர். அதற்குப் பாஞ்சராத்நிரிகள் கோபத்துடன் நாங்கள் ஆணை துரத்தினும் ஆலயம் துழையேம் என்று நியமம் பூண்டவர்கள் ; ஆதலால் அவ்வரனாலய மடையேம் ; எங்கள் பகவானான ஸ்ரீஹரியின் ஆலயமும் அதிவிசாலமானதே, அதற்குள் வந்தச சிறுவன் சிவனே பரமென்றுரைத்துத் தாபனஞ் செய்வானாயிற் சரிதானென்று—‘வயம்ருத்ரகுடீம்க்வாபி நமஸ்யமாஃ கதாசுந’ என்பனவாதி வாக்கியங்களாலுரைத்தனர். உடனே அரசுத்தர் அதற்குஞ் சம்மதித்து, அவ்வூரிலுள்ள வரதராஜஸ்வாமி ஆலயத்துட்சென்று, அங்கு வீற்றிருக்கும் சுவாமியான வரதராசரையன்புடன் வணங்கி நமஸ்காஞ்செய்து துதித்து,—

“ தேவதேவஜகந்நாத ஹரபாதாபஜசிந்தக
லிவபூஜாஸக்தசித்த சிவபக்தசிரோமணே
மஹாவிஷ்ணு மஹாபாகசரணாகதவத்ஸல
ஸர்வோபநிஷாதாம் சாரம்சிததத்யவேதயதி
ததாத்வத்ஸந்நிதௌதப்த லோகபீடமிதம்விபோ
இமாம்புசீதனம் பூயாதித்யுசத்வாததப்ரதக்ஷிணம்
க்ருத்வாத்யாத்வாமஹா தேவம்பார்வதீஸஹிதம்விபும் ”

என்றுரைத்தாங்கு தேவதேவஜகன்னாத்வாதி வாக்கியங்களால் அரியைவணங்கினிற்சந்நிதியிலிருந்து சர்வஸாரமான உபநிஷதார்த்தங்களால் சிவபரத்துவஸ்தாபனஞ் செய்யப்போகின்றேன். ஹேஸ்வாமியான் ஏறப்போகின்ற காய்ந்த இரும்பு முக்காலியானது குளிர்ந்த ஜலத்தைப்போல ஆகவேண்டியது. என்றுரைத்து நின்றனர். உடனே வைணவர்கள் தீயிலிட்டு உருக்ககாய்ச்சிய பெரிய இரும்பு முக்காலியைக்கொண்டுவந்து கருடனுக்கும் வரதராஜஸ்வாமிக்கும் நடுவில் இட்டார்கள். உடனே அரசுத்தாசாரிய சுவாமிகள் அதனைப் பிரதக்ஷிணஞ்செய்து, உமாதேவி சமேதராகிய சிவபெருமானைத்

தியானித்து, அந்த அயபீடத்திருந்து, சைவவைஷ்ணவர்களுள்ளே சிவநிந்தகர்களாகிய வைஷ்ணவர்களைநோக்கி தத்துவார்த்தமாகிய சதுர்வேத தாற்பரியசங்கிரகம் என்னும் சுருதிசூத்திரமாலையினாலும், அன்றியும் மந்திரசிரேஷ்டமான கர்த்தாவாக இருதலினாலும், தசரதன் பிள்ளையான இராமன் இலிங்கந் தாபித்துப் பூசித்தமையானும்; கண்ணன் ஸ்ரீகைலாயத்தைபடைந்து துதிக்க அவற்குப் பிள்ளையை அளித்தமையானும்; நூற்றிதழ்க் கமலமலர்களாலும், தங்கண்மலராலும் பூசிக்க வலற்குச் சக்கர மீர்த்தமையாலும் பசுபதி சகல தேவர்களுக்கும் முதல்வனாகின்றான்; மன்மதனை யழித்தமையாலும், ஆலத்தை யுண்டமையாலும், எமனுடைய கர்வபங்கஞ் செய்தமையாலும், அசுரர் வாழ்ந்த முப்புரங்களை யழித்தமையாலும், தக்கனுடைய யாகத்தை யழித்தமையாலும் அருச்சுனனுக்குத் தன்பெயருள்ள அம்பினை அளித்தமையாலும், நரசிங்கநாட்டைத் தமையாலும், கண்ணன்கொண்ட (மோகினி) பெண் ணுருவைக்க ளந்து சாத்தனைப் பிள்ளையாகப் பெற்றமையாலும் பசுபதி சகல தேவர்களுக்கு முதல்வனாகின்றான்.

(இன்னும்வரும்.)

அர்ச்சாதீபம்.

(5-வது மலர், 58-வது பக்கத் தொடர்ச்சி.)

மஹாநாராயணோபரிஷத்தில், “சைவமீசாந கைவல்ய மாசாத்ய சிவம் த்யாத்வா.....” எனவும், “ஸர்வைஸ் ஸமந்விதஸ் ஸமஸ்த மோக்ஷசாம்ராஜ்ய.....” எனவும் பெறப்பட்ட பகுதிகளால் ஸ்ரீ பரமேஸ்வராராதனம், அபிஷேகம், அர்ச்சனை, அலங்காரம், பிர தக்ஷிணம், நமஸ்காரம், வாத்யம், இத்யாதி உபசாரங்களோடு நட த்துமுறைமை வெளிப்படுகின்றது. இத்தகையவசனங்கள் அந்த வுபரிஷத்தில் பல விடங்களிலும், ஏனையுபரிஷத்துக்களிலும் ஏராள மாசப் படிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இவைகளையெல்லாம் பூர்வபட்சி கள் ஒரானொருபோதும் பார்த்துங் கேட்டுமிரார்கள். பூப்படிப் பிர மாணபாஹுஸ்யங்களைப்பெற்றிருக்கும் அர்ச்சாராதனம் ஒருபோ தும் பாதிக்கப்படமாட்டாது. இதனை நிந்திப்போர் அவைதிகராவ திலுந் தட்டில்லை. இன்னும் விரிக்கிற்பெருகும்.

ருக்வேதத்தில், “ஸத்யம் பரம் பரமம் நித்யம்.....” எனவும், “யல்விங்காத்வாரிணை.....” எனவும் போந்த பகுதிகளில் ஸ்தாணுருபமாகிய சிவலிங்கத்தை வர்ணித்திருக்கின்றது. “ப்ரஹ்ம விஷ்ணு ரஜஸாபத்த வைராமத்யே.....” என்று வேதத்தில், பாஸ்கரஸஹ்மிதையிற் போந்த வசனத்தால் ஸ்ரீருத்ரபகவான் சண்டையிட்டுக்கொண்டிருந்த பிரஹ்ம விஷ்ணுக்களுக்கு மத்தியில் அக்னி ஸ்தம்பமாகப் புவனங்களை ரக்ஷிக்கும்பொருட்டுத் தோன்றினார். அவர்களிருவரும் அந்த ஸ்தம்பத்தின் கீழும் மேலுமாகத் தேடிக்கொண்டுபோனார்கள் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. இன்னும், “ப்ரஹ்மாவை ஹம்ஸோபூத்வா” எனவும், “விஷ்ணுர்வை வரராஹம் ரூபமாஸ்தாய” எனவும் போந்த ருக்வேதவசனங்களாலும் மேலுண்மை பிரவித்திக்கின்றது. இவற்றால், பிரஹ்மவிஷ்ணுக்கள் அடிமுடிதேடியறியாத ஸ்ரீமத், அருணாசலக்ஷேத்திரம் பிரஸ்தாபத்துக்கு வருகின்றது. இந்த அருணாசலமேயன்றி, “ஸபாப்யஸ் ஸபாபதிப்யஸ்பூர் நமோநம” என்னுஞ் சுருதியால் ஸ்ரீசிதம்பரக்ஷேத்திரமும், வெளியாகின்றது. இதனால், திருக்கோயில்களும், திவ்யக்ஷேத்திரங்களும் வேதத்திற் பெறப்பட்டிருக்கும் ரஹஸ்யங்கள் வெளியாயின. மேலே ஓரிடத்தில் காசிக்ஷேத்திரம் உபரிஷத் பிரதிபாதகமாதலையுங்காட்டினோம். இப்படிப் பலவாக எடுத்துக்காட்டி வருவதில் யாமுபரதயைடந்தோம். இதுகாறுஞ்செய்த விசாரத்தால் பிரஹ்மத்துக்கு ரூபமில்லையெனவும், அது அருபமேயெனவும், அதனை மனத்தினர் சிந்திப்பதேயன்றி விக்கிரகரூபங்களாகப்பூசிப்பதும், திருக்கோயில்களிற் பிரதிட்டித்து ஆரதிப்பதுங் கூடாதெனவும், நமது நவீன ஸமாஜத்தார் மனப்பால் குடித்து நாட்டவெழுந்தது கோட்டமுற்றழிந்தது.

தமது வித்தார்த்தத்தை நாட்டுவதற்கு நம்மவர்கள் வேத வேதாந்தங்களையே பிரமாணமாகக்கொண்டார்கள். அவ்வளவேயன்றி, அவைகளைப் பிரமாணமாகக்கொண்ட பூர்வாசாரியர் வித்தார்த்தங்களெவற்றினுஞ் சேராதொழிந்தார்கள். அன்றோர் வேத வேதாந்தங்களைத் தழுவியதற்கு நியாயமுஞ்சொல்லாதொழிந்தார்கள். அவற்றைத் தழுவியிருக்கும் பூர்வீகர்களெல்லாம் அவை பரமாத்மராகிய கடவுள் வாக்கென்றே கொண்டிருக்கின்றார்கள். சிலர் கடவுளது சுவாசம் என்று கூறுகின்றார்கள். இன்னுஞ் சிலர் அவை சுயம்பு என்று கூறுகின்றார்கள். இந்தப்பட்டசங்களில் நம்மவர்

கொண்ட பட்சம்பாது? கடவுள் திருவாக்கு, அவரது சுவாசம் என்று கூறவிடவில்லை. கடவுளுக்கு உருவத்தையும், அந்த உருவத்தில் வாய், மூக்கு முதலியவைகளையும் அவரங்கேரியாமையால். இனிச்சயம்பு என்பதே அவர்கோளெனின், சுயம்பு என்று கூறும் ஏனையோர்கொள்கையி லொன்றாகி அழியும். கடவுடான் ஸ்வயம்பு, வேதங்கூட ஸ்வயம்புவா? என்று அவரே கடாவுவதால், அவர் கூற்று அதுவுமல்ல. (“மறைசுயம்பென்ப வம்மறை மேலாமான மென்பெறுமெனிலந்தோ, நிறைமதியின்றிக் குழறுபவேத நீடொலி மயமெனினதனை, யறைசுவர்சடமாயாதலினதுதா னருளுமோநனி விவத்தையிலென், நிறைவெனந்தனிகைத் தேசிகனதுமற் றென்னு ரையென விசைத்தனே”) என்னும் நியாயவாயிலாகவும் அது அழியும். அவர் முடிவுதான் யாது எனின், முன்னிருந்த அறிஞர் கூறியதே அது என்பதாம். இது கேவலம் அஸாமஞ்சஸமென்று விளக்குவாம். எங்ஙனமெனின், முன்னிருந்த அறிஞர் கூறின ரெனின், அவர்யாவர்? அதற்குப் பிரமாணமென்னை? வேதத்தைக் காட்டிலும் வேறுபிரமாணம் வேண்டாத அவரை வேதங்கைவிட்டவாறென்னை? இவ்விஷயத்தில் அவரும் வேதத்தைக் கைவிட்டவாறென்னை? வேதத்தில், “ஏப்ரஹ்மாணம்விததாதிபூர்வம்.....” என்னும்மந்திரத்தால் வேதமுதலிய ஸர்வவித்தைகளையும் பிரஹ்மாவுக்குச் சிவன் கொடுத்தருளினாரென்று வெளிப்பட்டவாறென்னை? கைவல்யசுருதியில், “வேதைரநேகைரஹமேவவேத்யோ.....” என்னும்மந்திரத்தால் ஸகலவேதங்களிலும் நானே பிரதிபாத்தன். வேதாந்தங்களைச் செய்தவனும் நானே. அவைகளை அறிந்தவனும் நானே என்று சிவன் கூறியவாறென்னை? அன்றியும், “ஈசானஸ் ஸர்வவித்பாகாம்.” என்னும் மந்திரப்பொருளும் அவருக்கு வேம்பாய் விட்டவாறென்னை? வேதங்களே எமக்குத் தாரகம் என்னும் அவர் கூற்றுவெறுங்கூற்றாயினமையால், அல்வேதங்களுக்கும் அவர்களுக்கும் ஒளிக்கும் இருளுக்குமுள்ள ஸம்பந்தமேநிலைக்கும்! நிலைக்கும்!!

அது அறிஞர்வாக்கெனின், ஒருவர்வாக்கா? பலர்வாக்கா? ஒருவர்வாக்கெனின், நம்மபூர்வபட்சிகள் கொள்ளத்தக்கதும், தள்ளத்தக்கதும் அதிற்போந்தவாறென்னை? தள்ளத்தக்கதைக் கூடாவோர் அறிஞராதல் எங்ஙனம்? பலர்வாக்கெனின், தள்ளத்தக்கதைக்கூறும் அறிவில்லாதோரும், கொள்ளத்தக்கதைக்கூறும் அறிவுடையோரும் ஒன்றுசேர்ந்துரைத்தல் யாங்ஙனம்? இரண்டும் வேத

மாதலும் யாங்ஙனம்? இதனால், அது அறிஞராகிய ஒருவரால் செய்யப்பட்டதும்ல்ல. பலரால் செய்யப்பட்டதும்ல்ல. இன்னும் அறிஞரென்னப்படுவோர் எத்தகையோர்? ஒருவருக்கு அறிவு இயல்பாகவே விளங்குவதா? கல்வி கேள்விகளால் விளங்குவதா? இயல்பாகவே யெனின், உலகில் யாவருங் கற்பதுங் கேட்பதும் அவலமாக முடியும். அன்றியும், அது அதுபவத்துக்கும் விரோதம். நமது ஸமாஜநண்பரும் அதற்குச் சான்றாவர். எங்ஙனமெனின், தமக்கு அறிவு இயல்பாகவே விளங்குமெனின், அறிஞர் வாக்காகிய வேதம் என்று வேறொருத்தர்வாக்கைத் தாம் தழுவுவது என்னை? (தான்கற்ற நூலளவே யாகுமாம் நுண்ணறிவு) என்று அறிஞர் கூறினாராகையால், அறிஞர்செய்த நூல்களிற் பழகினால்லது அறிவு விளங்காதெனல் தேற்றம். ஆகவே, நமது ஸமாஜநண்பர் அறிஞர் வாக்காகத் தேர்ந்தவேதம் அந்த அறிஞர் வேறு எந்த அறிஞர் வாக்கிற் பழின்று செய்தாரென்று கொள்வது? அப்படியே மேலுக்குமேற்போகுங்கால் எல்லாவறிஞரும் ஒருதன்மையினரேயாவர். அதனால் முடிவுதேருது. கடவுளைப்படைத்தவர் வேறு எந்தக் கடவுள் என்னும் உலகாயதமாகவே அதுமுடியும். இந்த வியவஸ்தையால் வேதமானது இயற்கையறிவும், முற்றறிவுமுடைய ஸர்வஜ்ஞராகிய சிவபெருமானால் செய்யப்பட்டதென்றறிவதே துணிவு, செயற்கையாகவறிதலும், ஒவ்வொன்றாகவறிதலும், அறிவித்தாலறிதலுமாகியகிஞ்சிஞ்ஞரிடைபெற்ற பசுவர்க்கத்துள், அறிஞரென்று பேர்ப்படைத்த பெரியோரால் அது செய்யப்பட்டதெனல் தவறுடைத்து.

இந்த அபிப்பிராயத்தைக் குப்தமாகவைத்துக்கொண்டு அன்றோர் வேறு போக்குங் காட்டுகின்றார்கள். என்னெனின், “வேதம் அபௌருஷேயமென்று அனைவராலும் ஒத்துக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. அபௌருஷேயமென்பதினாலே தேவகிருதமென்று ஏற்படுகிறதல்லவா? ஐத்திரீயபிராமணம் முதலாவது பஞ்சிகை முதலாவது அத்தியாயத்தில் பொய்சொல்வோர் யார், மெய்சொல்வோர் யார், என்று சிஷ்யனால் கேட்கப்பட்டு, தேவர்கள் மாத்திரமே பொய்தீர்ந்த மெய்யுரைப்பவர்களென்றும், மனிதர் சாதாரணமாய்ப் பொய்யுரைப்பவரே யென்றும் உரைத்திருப்பதினாலும், வேதம் அபௌருஷேயமென்றும், புராணதிகள் மதுஷ்யகிருதமென்றும் ஏற்படுகிறபடியாலும், வேதத்தில் அபாதிதப்பிராமணம்

ஸீயதா புத்தியுண்டாக வேண்டியதற்கும், புராணதிகளில் சங்கை ஜதிப்பதற்கும் போதுமானவேறுது மேற்குறித்த சுருதவாக்கியத்தில் அடங்கியிருக்கின்றது” என்று கூறுவதேயாம். இதன் மகிமையையுங் கொஞ்சம் விசுதிப்படுத்துவாம். அபௌருஷேயம் என்பதற்கு மனுஷ்யனாகிய புருஷனும், கடவுளாகிய புருஷன்மாகிய இருவராலுஞ் செய்யப்பட்ட தல்வெனவும், அதனால் அது அபௌருஷேயமாயிற்றெனவுஞ் சிலர் சொல்லுகின்றார்கள். அதுவே சுயம்பு என்பதற்குங் காரணமென்பார்கள். வேறு சிலர் மனுஷ்யனாகிய புருஷனாற் செய்யப்பட்டதல்ல வென்பதையே அது விளக்குமெனவும் அதனால் அது கடவுளால்செய்யப்பட்டதென்பது தேற்றமெனவும், ஸ்வயம்பு என்று அதற்குப்பேர்வந்தது அதை ஆக்கியோரது பெயரெனவும், ஸ்வயம்பு என்று கடவுளுக்குப் பேராகையாலும், ஆக்கியோர்பெயர் நூலுக்குவருவது மரபாகையாலும், அத்தியம், தொல்காப்பியம் இதயாதிகள் அதற்குச் சான்றாகையாலும் ஆக்கியோராகிய கடவுள் பெயரே அவர்செய்தருளியவேதத்துக்கு வந்ததெனவுங் கூறுவார்கள். இவ்விரண்டில் அது கடவுள் வாக்கென்பதே சரியெனவும், அது தானேயுளது என்பது சரியல்லவெனவும் நியாயங்காட்டி மேலிடத்தில் யாம் மறுத்திருக்கின்றோம். ஈண்டு நமது ஸமாஜநண்பர் அதனைத் தேவர்கள் செய்தார்களென்னும் விந்தை எப்படிப்பட்ட தென்பதையுங் கொஞ்சம் யோசிப்பாம்.

தேவர்கள் மெய்யுரைப்பவர்கள் என்பது தேவர் யாவர்க்குமேயன்றி ஏகதேசிகளுக்கெனல் கூடாது. யாவரும் மெய்யுரைப்பவர்களாகிறபோது அவர் வேதத்தைச்செய்தது யாவர்பொருட்கு? ஒவ்வொருவரும் மெய்யை யுணர்ந்துசொல்லும் அதிகாரிகளாகிறபோது அவர்களில் ஒருவருக்கொருவர் தெரிவிக்கவாவது, ஒருவரிடமொருவர் தெரிந்துகொள்ளவாவது அவசியமில்லை. தெரிவிக்கும்போதும், தெரிந்துகொள்ளும்போதும் பொய்யின்றி அவர் பிரவர்த்திப்பாரென்பதே எமது கருத்தன்றி அவருக்கு மெய்யெல்லாம் தாமே யுணரவாவது, உணர்த்தவாவது கூடுமெனல் கருத்தல்லவெனின், அப்போது அவர்களுக்கு உணர்த்துகின்றவர்வேறு யாவர்? வேறே யொருவரேற்படுகையில் அவரைச்சுட்டி விளக்காமலும், அவரது யோக்யதை விளக்காமலும் தவறிப்போனவாறென்னை? அதவா தேவர்கள் சொன்னதாக பொப்புக்கொண்டாலும் எத்தனைபேர் கூடிச்சொன்னது? அவர் ஒவ்வொருவரும்

மெய்யையுணர்ந்தவர்களாக, அவருள் ஒருவர் சொன்னால் போதாதா? ஒருவர் சொல்ல ஆற்றல் போதாதென்று, ஆயுள் போதாதென்று, அல்லது கேட்குமதிகாரிகள் அபரிமிதமென்று பலராகச் சொன்னது? இன்னும் அந்தத்தேவர்கள் எத்தகையோர்? எங்கே வசிப்பவர்கள்? வேதத்தை அவர்கள் ஏன் சொன்னார்கள்? தாமே சொன்னார்களா? அவர்களைச் சொல்லும்படி யாராவது விதித்தார்களா? இவர்கள்கதையே இவ்வாறாக, மானிடர்கதியை யாம் பேசவும் வேண்டுமோ? மனிதர்களைச் சாதாரணமாய்ப் பொய்ப்பேசுவோரென்றார். அதனால், தேவர்களுக்கு எப்படி மெய்யானது நைஜமோ, மனிதர்களுக்கு அப்படிப் பொய்யானது நைஜமாகின்றது. மேல் செய்த விவஸந்தையால் அது தேவர்களுக்குப் பயன்படாமை வெளிப்பட்டமையால், மனிதர்களுக்கே பயன்படவேண்டியிருக்கின்றது. பொய்யே வடிவமாகிய மனிதர்களுக்கு மெய்யாகிய வேதம் பயன்படுவதெங்ஙனம்? கறுப்புநிறமான நாய் வெள்ளைநிறமாத லெங்ஙனம்? ‘உள்ளது போகாது, இல்லது வராது’ என்னுந் தருக்கத்தால் மனிதருக்கு உள்ளதாகிய பொய் போகாது. இல்லதாகிய மெய் வராது. நம்மதோழரும் மனிதரேயாகையால், அவர்க்கும் அது பயன்செய்யாது. அதனை எம்போலிய மனிதர்களுக்கு அன்னோர் தெரிவிக்க முயல்வதுஞ் சிறவாது. மனிதர்களுக்குப் பயன்படாததைத் தேவர்கள் சொன்னாரென்பதும் நிலையாது. இப்படி அழிந்தொழிவதாகிய வேதத்தினுக்கியோர் தன்மையை இனி நம் மவர் மறந்துவிடுவாராக. இந்தவிசாரத்தால் அது கடவுள் வாக்கியமென்று யாம் நாட்டியதே சிறக்கும். அதனால், அவா உருவமுடையவராதலும் இனிது நிலைக்கும். தேவர்கள் காலநீட்சியா லிறக்குங் காரணத்தைநோக்கி அவரை அமரர் என்று சொல்லுவதுபோல அவர்க்கு மனிதரைக்காட்டிலும் புண்ணியம் அதிகரித்தமையால், அவரை மெய்சொல்லுவோரென்று உபசாரமாகக்கூறியதாம். அவருக்கு ஆதிக்யம்பிறக்கவே மனிதரையுந் தாழ்வுகூறியதாம். மனிதர்கள் தேவர் பிறப்பை விரும்பிப் புண்ணியத்தை ஈட்டிக்கொள்ளத் தூண்டியதும் அதுவாம். இதனால் தேவர்கள் அதிகமெய்யும், கொஞ்சம் பொய்யும், மனிதர்கள் அதிகபொய்யும், அற்பமெய்யு முடையவரென்பதே வித்தாந்தமாகும்.

இன்னும், தேவர்களை வேதத்துக்கு வக்தாக்களாகக் கண்டு பிடித்ததுபோலவே மனிதர்களைப் புராணத்துக்கு வக்தாக்களாக நம்மவர் கண்டுபிடித்தார்கள். வேதத்தைத் தேவர்கள் செய்தார்கள் எனவும், புராணத்தை மனிதர்கள் செய்தார்களெனவும் பிரமாணங்காட்டாமல் நம்மவர் கூறுவது நலஞ்செய்யமாட்டாது. மனிதர்களுக்கு வேதம் உதவாது என்று யாம் கூறியதை நம்மவர் மனிதர்கள் பொய்யாகிய புராணத்தைச் செய்தார்களென்று கூறியதுஞ் சான்றுரைக்கும். மெய்யாகிய வேதோபதேசம்பெற்றும், மனிதர்கள் அந்த வுபதேசப்பயனையடையாமல் பொய்யாகிய புராணத்தையே செய்தார்களன்றோ? சபாசு நன்று! நன்று!! புராணத்தைப் பொய்யென்று நம்மவர் நாட்டத்துணிந்தார்கள். ஆயினும், அவர் மதமாகியமெய்யை அதுசரித்ததும் சில அதிலிருக்குமென்பதில் அவர் ஆட்சேபியார்களென்று நம்புகிறோம். மெய்யுங்கொஞ்சங் கலந்திருக்கும்போது புராணத்தைக் கேவலம் பொய்யென்றதும், அது சொன்னவர்களைக் கேவலம் பொய்யர்களென்றதும் பெருந்தாழ்வு. நம்மவர் பொய்யென்ற புராணத்தில் கொஞ்சம் மெய்கலந்ததை அவரங்கீகரிக்கிறபடியே அவர் மெய்யென்ற வேதத்தில் கொஞ்சம் பொய்கலந்திருக்குமென்றும் அவர்கொள்ள வேண்டியது. வேதத்தில் ஒருவிஷயமே இரண்டிடங்களில் ஒரிடத்துக்கு மற்றோரிடம் விரோதமாகச் சொல்லப்படுகிறது எனவும், இரண்டையும் விரோதம் பாராட்டாது அங்கீகரிக்க வேண்டியதெனவும் அவர்கள் அங்கீகரித்திருக்கின்றனர். ஒரு விஷயத்தில் விரோதித்த இரண்டு பிரமாணங்கள் ஒப்பத்தக்கனவன்று என ஏற்படுநியாயத்தால், வேதம் அடங்கலும் மெய்யெனவாவது, அதைச் சொன்ன தேவர்கள் யாவரும் மெய்யர்களெனவாவது கூறவிட மில்லை. நம்மவர் கண்டுபிடித்த வித்தாரந்தம் இப்படி நலங்குலைந்தழிதலால், இனி வீண்சோலிக்குப் போகாதிருப்பாராக. இது காறுஞ்செய்த விசாரத்தால் வேதமானது ஸ்ரீபரமேசுவரனாற் செய்யப்பட்டதென்னும் வித்தாரந்தமே நிலைதளராது நின்றது. அதனை வற்புறுத்தற்குப் பின்வரும் உண்மைப்பிரமாணங்களே போதும். “படைப்பாதிதொழிலும்பத்தர்க் கருளும்பாவனையுதாலு, மிடப்பாகமாதராளோ டியைந்துயிர்க்கின்பமென்று, மடைப்பானுமதுவுமுத்தி யளித்திடுமியோகும்பாசந், துடைப்பானுந்தொழிலுமேனிதொடக்கானேற்சொல்லொணாதே” எனவும், “ஆரணமாகமங்களருளிண லுருவுகொண்டு, காரணனருளானுகிற் கதிப்பவரில்லே

யாகு, நாரணன்முதலாயுள்ள சுற்றநர்நாகர்க்கெல்லாந், சீரணிஞர். சந்தானச் செய்தியுஞ்சென்றிடாவே” எனவும், போர்தசைவாசாரியர் திருவாக்குகளே அவையாம். இவ்வாறு வேதத்தின்றன் மையை அறியாதபோது நம்மவர வேதஸம்பந்திகளாதலும், அதனால் பெரும்பயனெய்தலுங் கூடாது. வேதபாஹ்யரென்று அவரைக் கூறுவதே சிறக்கும்.

(இன்னும் வரும்)

ஞானானந்த சம்பாஷணை.

சொக்கலிங்கம்.—சுவாமி, நமஸ்காரம்.

ஞானானந்தர்.—சொக்கலிங்கம், சேஷமமா?

சொ.—உங்களாசீர்வாதத்தால் சேஷமமாகவே இருக்கிறேன்.

ஞா.—வேறு விசேடம் ஏதேனும் உண்டோ?

சொ.—சுவாமி, நெடுங்காலமாகஎன்னிடம்ஒரு சந்தேகமிருக்கிறது.

அதைப் பலரிடமும் சொல்லிப்பார்த்தேன். ஒருவராவது இது வரையில் அச்சந்தேகத்தைத் தீர்க்கவில்லை. ஒருக்கால் தாங்கள் தெளிவிப்பீர்களென்று நினைக்கிறேன். ஆதலால் உத்திரவு கொடுத்தால் அதைச்சொல்லுகிறேன்.

ஞா.—அப்பா, உலகத்தில் முற்றிலும் உணர்ந்தவர் ஒருவருமில்லை. எல்லாம் வல்ல கடவுளே முற்றுமுணர்ந்தவர். ஆதலால் நான் உன் சந்தேகத்தைத் தெளிவிப்பேனென்று உறுதியாய்ச் சொல்ல முடியாது. நீ அதைத் தெரிவித்தால் என்னால் கூடுமானால் விளக்கச் சித்தமாயிருக்கிறேன்.

சொ.—சுவாமி, கடவுள் என்னை ஏன் சிருட்டித்தார்.

ஞா.—நீ அவரை வணங்கி நற்கதியடையும்படி உன்னைச் சிருட்டித்தார்.

சொ.—நான் அவரை வணங்கி நற்கதியடைந்தால் அவருக்கென்ன இலாபம்?

ஞா.—அதனால் அவருக்கு யாதொரு பிரயோஜனமுமில்லை, உனக்குத்தான் பிரயோஜனம்.

சொ.—என்னை அவர்படைக்காமலே இருப்பாரானால் நான் அவரை வணங்கவேண்டுமெனும் நற்கதியை யடையவேண்டுமெனும் இல்லையே. அஃதோடு பாவஞ்செய்து துன்பம் அடைதற்கும் ஏதுவில்லாமற் போகுமே. அவர் என்னைப் படைத்ததனால் எனக்குத் துன்பம் உண்டாகிறதேயன்றி யாதொருபயனும் உண்டாகவில்லையே.

ஞா.—அப்பா சிருட்டியின் இலக்கணம் தெரியாமல் இப்படிப்பேசுகிறாய். இப்போது என்னுடன் பேசுகிற நீ யார்? இந்தச் சரீரமோ, இந்தச் சரீரத்திற்கு வேறாயதொருபொருளோ?

சொ.—இந்தச் சரீரம் அறிவில்லாத பொருளாயிருக்கிறது. நானே அறிவுடைய பொருளாயிருக்கிறேன். ஆதலால் நான் இந்தச் சரீரமல்ல. இதற்குவேறாய அறிவு ரூபமான பொருள் நான் என்று அறிகிறேன்.

ஞா.—நீ மிகவும் அறிவாளி. இனி உன்சந்தேசத்தைத்தெளிவிப்பது கலபந்தான். நீ எப்படி உண்டாயிருக்கலாமென்று உனக்குத் தோன்றுகிறது?

சொ.—மாதாபிதாக்களின் சுக்கில சுரோணிதங்களால் இச்சரீரம் உண்டாயிற்றென்பது மாத்திரம் எனக்குத்தெரியும். நான் எப்படி உண்டானேன் என்பது எனக்குத் தெரியவில்லை. கடவுள் தான் என்னை உண்டாக்கி யிருத்தல்வேண்டும்.

ஞா.—அப்பா, இல்லது வாராது, உள்ளது போகாது என்பது தருக்க நூலின் துணிபு. முன் ஒருபோதும் இல்லாதபொருள் நின் ஒரு காலத்திலும் உண்டாகாது. ஆதலால் உன்னைக் கடவுள் ஒருபோதும் உண்டாக்கினதில்லை. ஆதியும் அந்தமுமின்றி, அதாவது தோற்றமும் நரசமும் இல்லாமல், நீ எக்காலத்தும் உண்டு.

சொ.—அப்படியானால் கடவுள் உலகத்தையும் உயிர்களையும் உண்டாக்கினார் என்று சொல்வது பொய்யா.

ஞா.—அதுபொய்யல்ல. அதற்குப்பொருள் வேறு. ஜனங்கள் அதின் கருத்தை நன்றாயறியாமல் பலபலமாதிரியாகப் பேசுவார்கள்.

சொ.—ஆனால் அதற்குச் சரியான பொருள் யாது?

ஞா.—உலகமென்பது சேதனம் அசேதனம் என்னும் இருவகைப் பொருள்களாலாகிய பிரபஞ்சம். சேதனம் என்பன அந்வுடைய பொருள்கள். இவை உயிர்கள் எனவும் ஆன்மாக்கள் எனவும் சொல்லப்படும். அசேதனம் என்பன நிலம் நீர்த் தீ காற்று முதலிய அறிவில்லாதபொருள்கள். இவை சடப் பொருள்கள் என்று சொல்லப்படும். இவை தனு கரணம் புவனம் போகம் என்று நான்கு வகைப்படும். இவற்றுள் தனு என்பது உயிர்கள் எடுக்கும் சரீரம். கரணம் என்பது அச்சரீரத்திலுள்ள மெய், வாய், கண், மூக்குச், செவி முதலிய புறக் கருவிகளும் மனம் முதலிய உட்கருவிகளும். புவனம் என்பது உயிர்கள் பிறவியெடுத்து வசிக்கும் இடங்கள். போகம் என்பது உயிர்கள் அனுபவிக்கும் இன்பதுன்பங்கள். கடவுள் உயிர்களுக்கு வேண்டிய தனு கரண புவன போகங்களைக் கொடுத்தலே படைப்பாகும்.

சொ.—முன் இல்லாத உயிர்களைப் படைக்க கடவுளால் இயலாதோ?

ஞா.—அவர் சர்வசக்தியுடையவர். வித்தில்லாமல் விளைவு செய்ய வல்லவர். ஆனாலும், அவர் உயிர்களைப் படைக்கவேண்டிய நிமித்தமில்லை.

சொ.—கடவுளைப்போலவே நானும் எப்போதும் இருந்தால் அவருக்கும் உயிர்களுக்கும் உள்ள வித்தியாசம் யாது?

ஞா.—அவர் ஒருவர். உயிர்கள் பல, அளவிடற்கரியன. அவர் ஞானமயமாயிருப்பவர். உயிர்கள் அஞ்ஞானமயமாயிருப்பன. அவர் இன்பமயமாயிருப்பவர். உயிர்கள் துக்கமயமாயிருப்பன. அவர் பேரறிவுடையவர். உயிர்கள் சிற்றறிவுடையன. அவர் சுதந்திரர். உயிர்கள் பரதந்திரமுடையன. அவர் அளவிலாற்றலுடையவர். உயிர்கள் தாம் எடுக்கும் சரீரங்களுக்கேற்ற அற்ப ஆற்றலுடையன. அவர் சர்வவியாபி. உயிர்கள் சரீரத்தினளவாய் வியாபித்திருப்பன. ஆதலால் உயிர்கள் அவரைப் போல் நித்தியமாயிருத்தலினாலேயே அவருக்குச் சமானமாய் விடமாட்டா.

சொ.—சுவாமி, அவர் உயிர்களுக்குச் சரீரத்தைக் கொடாமல் சும்மா விருந்துவிடக்கூடாதா? அப்படியிருந்தால் யாருக்கு என்னகெடுதி விளையும்?

ஞா.—உயிர்கள் அஞ்ஞானமயமாயிருந்துகொண்டு துக்கத்திலே ஆழ்ந்து இடங்கும்.

சொ.—உயிர்களுக்கு அஞ்ஞானம் எப்படிவந்தது?

ஞா.—செம்பினிடத்திலே இயற்கையாகவே களிம்பு இருப்பது போல் உயிர்களிடத்தில் இயற்கையாகவே ஆணவம் என்னப்படும் ஒரு மலம் இருக்கிறது. அந்த மலத்தினற்றான் உயிர்கள் தம் அறிவு ஆற்றல் முதலியவற்றை இழந்து அஞ்ஞான மயமாயிருந்து வருந்துகின்றன. ஆதலால் உயிர்கள் அறிவு விளங்கி ஆணவமலத்தின் வலி யடங்கப்பெற்றுத் தன் திருவடி நீழலாகிய பேரின்பத்தைப் பெறவேண்டி அவைகளுக்குச் சரீரங்களைக் கொடுக்கிறார்.

சொ.—ஆனால், நான் இதுவரையில் அளவற்ற பிறவிகளெடுத்தும் எனக்கேன் இன்னும் அஞ்ஞானம் நீங்கித் துன்பம் ஒழியவில்லை.

ஞா.—அனுவளவாபினும் அறிவும் செயலும் இன்றி ஆணவமலத்தால் விழுங்கப்பட்டிருந்த உனக்குக் கடவுள் கொடுத்த சரீரத்தைக்கொண்டு, அவர் வேதாகமங்களிற் கூறிய விதிவிலக்குகளை யறிந்து நடந்து அவர் திருவடியின்பத்தைப்பெற முயற்சி செய்யாமல், நீ எடுக்கும் சரீரத்தோறும் அவ்வச்சரீரத்திலும் அச்சரீர சம்பந்தமாய் வரும் மனைவி மக்கள் மாடுவீடு முதலியவைகளிலும் பற்றுவைத்து வினைகளைப் பெருக்கிக்கொண்டிருக்கிறாய். ஆதலால் அவ்வினைப்பயன்களை அனுபவித்தற்கு நீ மீண்டுமீண்டும் ஓயாமல் பிறந்து வருந்துகின்றாய்.

சொ.—களிம்போடு கூடிய செம்புபோல் ஆணவமலத்தோடுகூடி அஞ்ஞானமயமாயிருந்த என்மீது கடவுள் இரக்கம்வைத்து நான் அறிவு விளங்கி உய்யும்படி எனக்குச் சரீரத்தைக் கொடுத்தாரெனில், நான் என் சரீரமுதலியவற்றின்மீது பற்று வைத்துப் பாழாகாதபடி செய்ய அவராலாகாதோ.?

ஞா.—அவராலாகாத காரியம் ஒன்றும் இல்லை. ஆனாலும் நீ செய்யும் கன்மத்தை அனுபவிக்கவேண்டியது நியதியாம்.

சொ.—ஆனால் கடவுள் சரீரத்தைக்கொடுத்தபின் எனக்குக் கன்மம் வந்ததோ, கன்மத்தினால் சரீரம் வந்ததோ.?

ஞா.—மரம் முந்தி உண்டாயிருக்குமோ, வித்து முந்தி உண்டாயிருக்குமோ. தெரியுமா?

சொ.—வித்துக்கு மரமும், மரத்துக்கு வித்தும் ஆதாரமாயிருத்தலால் முதலில் உண்டானது வித்து அல்லது மரமென்று சொல்லக் கூடியதாயில்லை.

ஞா.—அப்படியே, கன்மத்துக்குச் சரீரமும் சரீரத்துக்குக் கன்மமும் காரணமாம். இது அனாதியாகவே இப்படி இருந்து வருகிறது. காலம் என்னும் தத்துவத்தைத் தரிசித்த ஞானிகளுக்கு இது நன்குவிளங்கும்.

சொ.—ஆனால் பிறவி எப்படித்தான் ஒழியும்.

ஞா.—சரீரத்தின்மீதும் பணத்தின்மீதும் மனைவிமக்கள் மீதும் வைத்த ஆசையைவிட்டு கடவுள்மீது ஆசைவைத்தால் பிறவி ஒழியும். பேரின்பம் உண்டாம்.

சொ.—இப்போதுதான் என் சந்தேகம் ஒழிந்தது. இதற்கு நான் தங்களுக்கு அனேக நமஸ்காரம் செய்கிறேன். இனிநான் உலகப்பற்றையொழித்துக் கடவுளை வணங்கியுய்யும்படி தாங்கள் ஆசீர்வாதம் செய்தல்வேண்டும்.

ஞா.—அப்படியே யாகுக, போய்வாரும்.

சொ.—நமஸ்காரம், போய் வருகிறேன் சுவாமி.

மாசு பெளர்ணை பூஜாவிதி.

இது

சைவாகமங்கள் இருபத்தெட்டனுள் ஒன்றாகிய காரணாகமத்தில் மாசு பூஜாவிதிப்படலத்திலும், மாசுபூஜாத் திரவிய விதிப்படலத்திலும் கூறப்பட்டுள்ளது.

ஆனிமாதம்.

க	பாச்யத்ரவியம்	பச்சைகர்ப்பூரம்.
உ	ஆசமனத்ரவியம்	கர்ப்பூரம்.
ங	அர்க்யத்ரவியம்	எள்.
ச	அபிஷேகஜலத்ரவியம்	புண்ணைப்பூ, நாகமல்லி, நந்தியாவர்த்தம், கருஜமத்தம் பூ, வெள்ளொருக்கம்பூ, மகிழம்பூ, ஆக-சூ. இது புஷ்போதகம்.

௫	வஸ்த்ரம்	பச்சைப்பட்டு.
கூ	சந்தனத்ரவியம்	கோரோசனம்.
எ	ஆபரணம்	பத்மராசமணி.
அ	புஷ்பம்	கடப்பம்பூ, சிவப்புச்சண்ப கப்பூ, தாமரைப்பூ, நிலைப் பாதிரிப்பூ, காக்கட்டான் பூ, ஆக-௫.
கூ	தூபத்ரவியம்	வெல்லம், கர்ப்பூரம், சந்த னம், ஆக-௩.
க௦	தீபசங்கியை	உ௦௦.
கக	மந்த்ரான்னத்ரவியம்	அரிசி, பயற்றம்பருப்பு, மஞ் சள், நெய், உப்பு, ஆக-௫. இது அரித்ரான்னம்.
கஉ	கறியமுது	பலாக்காய்.
கங	பானீயஜலம்	பொன்சேர்த்தரைத்த சந்த னம், கரைத்தஜலம், ஆக- உ. இது ஹேமோதகம்.
கசு	முகவாசம்	குங்குமப்பூ.
கரு	ராகம்	வியாளஸ்ரேணி.
ககூ	தாளம்	உத்காதம்.
கஎ	நிருத்தம்	ஸ்வாலீடம்.
கஅ	வாத்யம்	முரவம்.
ககூ	தேவதாமந்த்ரம்	சூலாயுதம்.
உ௦	பத்ரம்	விளா.
உக	மண்டலம்	மஞ்சளம்.
உஉ	வில்வம்	அறுகு, நாயுரிவி, நொச்சி விளா, வில்வம், ஆக-௫.
உங	குண்டம்	வ்ருத்தம்.
உச	இத்மம்	அரசு.
உரு	சமித்து	சண்பகம்.
உகூ	ஆகுதிஜபம்	கூகூ.
உஎ	முக்காலி	மாவிலிங்கள்.

உஅ ப்ரதானத்ரவியம் வாழைப்பழம், பலாப்பழம்,
மரம்பழம்.

உசு பாக்கு ருசு.

ங0 வெற்றிலை கஅங.

ஙக மஹாநிலேதனம்.

ஙஉ ஆராதனம்.

ஙங பாராயணம்.

ஙச வாத்யம்.

ஙரு பூஜா உற்சவம்.

ஙசு தானம்.

ஙஎ பல்ம சிந்திதமனோரசித்தி.

ஆடி மாதம்.

க பாத்யத்ரவியம் பன்னீர்.
உ ஆசமனத்ரவியம் சந்தனம்.
ங அர்க்யத்ரவியம் செம்பாளே.
ச அபிஷேகஜலத்ரவியம் பலாப்பழம், தேங்காய், கொ
டிமாதனே, குமட்டிமாத
னே, நாரத்தை, எலுமிச்
சை, மரம்பழம். ஆக-எ.
இது பலோதகம்.

ரு வஸ்த்ரம் கருப்புப்பட்டு.
ச சந்தனத்ரவியம் கர்ப்பூரம், அகில்.
எ ஆபரணம் முத்துத்தாழ்வடம்.
அ புஷ்பம் ஊமத்தம்பூ, கருநெய்தற்பூ,
ஆக-உ.

க தூபத்ரவியம் சந்தனம், கோஷ்டம், மை
ஜாஷி, பச்சைக்கர்ப்பூர
ம். ஆக-ச.

ங0 தீபசங்கியை உஉ0.

கக	மந்த்ரான்னத்ரவியம்	மூங்கிலிரிசி, பால், வெல்லம், ஏலம், மிளகு. ஆக-நூ. இது பரமான்னம்.
கஉ	கறியமுது	பூசினிக்காய்.
கங	பானீயஜலம்	புதுத்தோண்டியின் ஜலம். இது ஆமோதகம்.
கச	முகவாசம்	ஏலக்காய்.
கரு	ராகம்	சஷாவம்.
கசு	தாளம்	பிரதாபசேகரம்.
கஎ	நிருத்தம்	தண்டபாதம்.
கஅ	வாத்யம்	வாதித்ரகம்.
கக்	தேவதாமந்த்ரம்	பவேராத்பவம்.
உ௦	பத்ரம்	வில்வம்.
உக	மண்டலம்	கௌரீதிலகம்.
உஉ	வில்வம்	அறுகு, நாயுரிவி, நொச்சி, விளா, வில்வம். ஆக-நூ.
உங	குண்டம்	ஷோடசகோணம்.
உச	இதம்ம்	கருங்காவி.
உரு	சமித்து	கல்லலை.
உசு	ஆகுதிஜபம்	க௦௦.
உஎ	முக்காவி	பலா.
உஅ	ப்ரதானத்ரவியம்	திரட்டுப்பால்.
உக்	பாக்கு	எக.
ங௦	வெற்றிலை	உஉங.
ஙக	மஹாநிலேதனம்.	
ஙஉ	ஆராதனம்.	
ஙங	பாசாயணம்.	
ஙச	வாத்யம்.	
ஙரு	பூஜா உற்சவம்.	
ஙசு	தானம்.	
ஙஎ	பலம்	சத்ருநாசம்.

இதனடியில் கூறிய அறுவகை உபசாரங்களை

ஒவ்வொரு மாதங்களின் பௌர்ண திதியில்

காரணக மோக்த்தமாய் அனுசரிக்கவேண்டும்.

மஹாநிவேதனமாவது

ப்ரபூதம், அவிசாதி, திருப்பாவாடை,
சமஸ்த ரைவேத்யங்களுமாம்.

ஆராதனமாவது

ஷோடசோபசாராதி, திபாராதனை
களுமாம்.

பாராயணமாவது

ஆசீர்வாதாதி, வேதாகமபுராண
திராவிட ஸ்தோத்ரங்களுமாம்.

வாத்யமாவது

நாகஸ்வராதி, வீணவேணு வாத்யங்
களுமாம்.

பூஜா உற்சவமாவது

சிவாசாரிய பூஜாவந்தன ஸ்தோத்ர
விபவ உற்சவங்களுமாம்.

தானமாவது

பிரமணாதியர்கட்கு போஜனம், சம
ஸ்த தானங்களுமாம்.

மாசபௌர்ண பூஜாவிதி விலை அணா. 4.

இதில் பன்னிரண்டு மாதங்களுக்கும் தனித்தனி பௌர்ண பூசாதிரவிய முதலியன கூறப்பட்டுள்ளன.

இந்தூல் வேண்டுவோர் சென்னை சிந்தாதிரிப்பேட்டை ஐயா
முதலி வீதி 36-வது வீட்டில் மயிலை அழகப்ப முதலியாரிடம் பெற்
றுக்கொள்க,

சிவாசாரியர்கள்.

(ஸ்ரீலக்ஷ்மீ சூளை சோமசுந்தர நாயகரவர்கள் இயற்றியது.)

வேத சிவாகமங்களிலும், பிறநூல்களிலும் ஆதிசைவர்மகிமை விஸ்தாரமாய்ப் பிரஸ்தாபிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. பூர்வம் யாம் வெளிப்படுத்திய “ஆதிசைவப்பிரபாவ” த்தில் அவர்கள் பெருமை இனிது பிரகாசப்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றது. “சிவத்விஜோத்கர்ஷ தீபிகை” என்னு நூலொன்றும் எம்மால் செய்யப்பட்டிருக்கின்றது. அது விரைவில் வெளிவரும். நிற்க,

இப்போது சுருக்கமாய்ச் சில விஷயமெழுதி அவற்றின் பிரமாணத்தையு மெடுத்துக்காட்டி ஸாதுக்களை யுவப்பிப்பாம்.

1. சிவவேதியர்களுக்கு வீடு கட்டிக்கொடுத்தல், தானமுதலியவை செய்தல் ஆவசியகமென்று ஸ்காரந்தம் தக்ஷகாண்டம் 37-வது அத்தியாயம், 33-வது சுலோகத்திலும், உபதேசகாண்டம் 39-வது அத்தியாயம், 11-வது சுலோகத்திலுஞ் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.

2. சிவத்விஜர்களே ஆசாரியர்களாய் வரிக்கத்தக்கவர்களென்று உபதேசகாண்டம் 39-வது அத்தியாயம் 17-வது சுலோகத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.

3. ஆதிசைவர்கள் சிவசொருபிகளென்று ஷே காண்டம் 39-வது அத்தியாயம் 18-வது சுலோகத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.

4. சிவபிராமணர்கள் (புஷ்பகிரிசந்தானத்தார்) மிகப்பூஜ்யர்களென்று ஷே காண்டம் 40-வது அத்தியாயத்தில், 52-53-54-56-57-வது சுலோகங்களில் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.

5. மேற்கூறியபடியே ஷே அத்தியாயம் 75-81-வது சுலோகங்களிலுஞ் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.

6. ஆமர்த்தகி, கோனகி, புஷ்பகிரி, சந்தானகிரி முதலிய திவ்யமடங்களின் சந்தானத்தார் ஆதிசைவர்களென்றும், ஸ்ரீமுடந் தேசவரஸ்வாமிக்குப் பூஜைசெய்கின்றவர்கள் சிவபிராமணர்களென்றும் ஷே அத்தியாயம் 38-45-வது சுலோகங்களில் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.

7. ஆமர்த்தகிமடத்தைச்சார்ந்த சிவபிராமணர்களது பிறப்பு ஸர்வோத்தமமென்று 45-வது அத்தியாயம், 44-வது சுலோகத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.

8. சிவபிராமணர் ஜகத்குருமூர்த்திகளென்று 49-வது அத்தியாயம், 30-31-வது சுலோகங்களில் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.

9. சந்தனகிரிவமிசத்திற்பிறந்த சிவபிராமணராகிய தற்புருஷ ரென்பவர் ஜகத்குருவாயினர் என்று 56-வது அத்தியாயம், 8-வது சுலோகத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.

10. இன்னு மிவ்வாறு போதிக்கும் வசனங்கள் பலவுள்.

இவற்றைத் தெளிந்தவர்கள் பிராமணாதி சாதூர்வரணத்தாருக்கும் ஸம்ஸ்காரங்களை நடத்தியுபதேசிக்கவல்ல பரமாசாரியர்களிவரென்று சுலபமாயறியலாம். இவர்கள் சிவபெருமானால் நேரே தீக்ஷிக்கப்பெற்றவர்கள். இவர்களிடம் தீக்ஷையடைந்த அநந்தரமே பிராமணாதி சாதூர்வரணத்தாரும் தத்தஞ்சாதியிலும், தமக்குக் கீழ்ச்சாதிகளிலும் ஆசாரியத்வம் வகிக்க வுரியவராவர். இதனுண்மை தெரியவேண்டின், திருக்கோயில்களினடக்கும் ஆசாரத்தைக் கண்டறிக. பிராமணாதி சாதூர்வரணத்தாரும்சிவாலய தரிசனத்தின் பொருட்டு வருகின்றார்கள். அவர்களுக்குச் சுவாமிதரிசனஞ் செய்வித்து விபூதி, கந்தகுசுமாத் பிரஸாதங்களை ஆசீர்வாத பூர்வகமாயளித்து அநுக்ரகிக்கும் சிவவேதியரது : பரமாசார்யத்வத்தை யாவர்தான்மறுக்கலாம்? இவர்களுக்கும் சிவபரஞ்சடருக்கும்பேத மில்லை யாகையால் இவர்களைச்சிவனென்றே வழிபட்டு உய்யும்வழி தேடுவர் பெரியோரென்க. “ தாவர சங்கமங்க ளென்றிரண்டுருவினின்று, மாபரன் பூசைகொண்டு மன்னுயிர்க் கருணைவைப்பன்” என்னுந் திருவாக்கில், ஸ்தாவராராதனம், ஜங்கமாராதனம் என இருவிதாராதனங்கள் பெறப்பட்டன. இவற்றுள், ஸ்தாவராராதனம் ஸ்ரீசிவலிங்கப்பெருமானை வழிபடுதலும், ஜங்கமாராதனம் சிவாசாரியரை வழிபடுதலுமேயாம். இவ்வுண்மை அநுபவசித்தமாயிருத்தலால் இதனையே கடைப்பிடித்து உலகம் கேஷமமடைந்துய்யக்கடவது. சுபம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிவமயம்,
திருச்சிற்றம்பலம்.

சைவம்.

மலர் 5. || சித்தார்த்திஸ்ரோஜடிமீ-1919ஸ்ரோஜ-ஜலைமீ || இதழ் 7.

பரமாசாரியர் வணக்கம்.

(திருவருணைக் கலம்பகம்.)

கட்டளைக் கலித்துறை.

சைவத்தின் மேற்சமயம்வே நிலையதிற் சார்சிவமார்
தெய்வத்தின் மேற்றெய்வ மில்லெனு நான்மறைச் செம்பொருள்வாய்
மைவைத்த சீர்த்திருத் தேவார முந்திரு வாசகமு
முய்வைத்த ரச்செய்த நால்வர்பொற் றுளெம் முயிர்த்துணையே.

(இ-ள்.) சைவத்தின் மேல் சமயம் வேறு இல்லை = சைவசமயத்தினும் மேலான சமயம் வேறென்றில்லை—அதில் சார் சிவம் ஆம் தெய்வத்தின் = அச்சமயத்திற் சார்ந்து விளங்குஞ் சிவமாகிய தெய்வத்தினும்—மேல் தெய்வம் (வேறு) இல் = மேலான தெய்வம் வேறில்லை—எனும் நால்மறை செம் பொருள் வாய்மை வைத்த = என்று சொல்லும் நான்கு வேதங்களின் செவ்விய பொருள் லுண்மையைக் கொண்டுள்ள—சீர் திரு தேவாரமும் திருவாசகமும் = புகழ்மைந்த உயர்வுடைய தேவாரத்தையுந் திருவாசகத்தையும்—உய்வை தர செய்த = (ஆன்மாக்கட்கு) உறுதியை யளிக்கும்படி செய்தருளிய—நால்வர் பொன் தாள் = (பரமாசாரியர்) நால்வருடைய பொன்போன்ற அரிய திருவடிகளே—எம் உயிர் துணை = எம்முயிர்க்குத் துணையாம். (எ-று.)

சிவநின்மாலிய மான்மியம்.

இஃது

தூத்துக்குடி

சைவசித்தாந்த சபையாரால்

இயற்றப்பட்டது.

அண்டபிண்ட சராசரங்களனைத்தையும் படைத்துக் காத்தழிக்கும் முத்தொழிற்கொரு முதலாகிய சிவபெருமானுடைய பெரும்புகழை ஆகமாதிகளாற் சிரவணஞ்செய்தலும், திருக்கோயில் வலம் வருதலும், அபிஷேகாதி அலங்காரங்களால் சிவபெருமானைக் கண்களிகூரக் காணலும், திரிகரணசுத்தியோடு வழிபடலும், சிவநின்மாலியங்களை யுட்கொள்ளுவதுமே சைவர்களாகிய யாமெல்லோருமடையற்பாலனவாகிய பெரும்பேறுகளாம், இவைகளையாவுஞ் சிவபுண்யங்களெனக்கூறப்படும். இவற்றுள் சிவநின்மாலியங்களின்னனவென்றும், அவற்றையுட்கொள்ளுவதா லடையும்பலன் இவையென்றும் ஒருவாறு விசாரித்தறிவாம்.

சிவநின்மாலியங்களாகிய விபூதி, தீர்த்தப்பிரசாதாதிகளாகிய பதார்த்தங்களையன்றி சிவார்ப்பணமாகாத யாதொன்றையும் சைவர்கள் கொள்ளப்படாதென்று கூறப்பட்டுள்ளது. இதற்குப் பிரமாணம் இலிங்கபுராணத்தில்,

புஷ்பம்பலம்ககந்தஞ்ச வஸ்திராண்யாபரணீச
சிவார்ப்பிதானிஸ்வீகுர்யா தந்நியதாகில்பிஷீபவேத்.

என்கிற வாக்கியத்தால் சிவார்ப்பிதமாகிய கந்தபுஷ்பமால்ய வஸ்திராபரணாதிகளையே கிரகிக்கவேண்டுமென்றும், அப்படிக்கிரகிக்காமல் ஆத்மபோகார்த்தமாய் கிரகித்தபகூத்தில் பாபத்தையடைவரென்றும் நிச்சயிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அன்றியும் ஜாபாலசுருதியில்,

ருத்ரபுக்தம்புஞ்சீத ருத்ரபீதம்பிபேத்

ருத்ராக்ராதம்ஜிக்ரேத் ருத்ரேணத்தமஸ்நந்தி.

ருத்ரேணபீதம்பிபந்தி ரௌத்ராக்ராதம்ஜிக்ரந்தி [யந்தி.
தஸ்மத் பிராஹ்மண : பிரஸாந்தமந்ஸோநிர்மால்யமேவபகூத்

என்கிற வாக்கியத்தால் சிவபுக்தமாகிய பிரசாதத்தையே புசிக்குவேண்டுமென்றும், ருத்ரபீதமாகிய ஜலக்ஷிராதிகளையே பானம்பண்ணவேண்டுமென்றும், ருத்ராக்ராதமாகிய கந்தபுஷ்பாதிகளையே ஆக்கிராணிக்கவேண்டுமென்றுங் கூறப்பட்டுள்ளது. அன்றியும் பிரமாண்டபுராணத்தில்,

மஹ்யமந்நம்ப்ரயத்நேந நிவேத்யாசநாதிஸ்தா
ஸ்யுபாலஸ்ஸர்வவேத்தா பவியேவஹிஸர்வதா.

அதீதாநாகதம்க்ஞானம் பூபாலத்வஞ்சசாஸ்வதம்
ஜாதீஸ்மரத்வம்சௌந்தர்யம் அந்நவேத்யஸ்யபக்ஷணத்.

என்றற் றொடக்கத்து வாக்கியங்களால் சிவநின்மாலியத்தை எவன் புஜிப்பானோ அவன் சகலார்த்த வேத்தாவாகிச் சக்ரேசவரனாவனென்றும், அவனுக்குத் திரிகாலக்ஞானமும், நித்யபூபாலத்வமும், விசேஷ சௌந்தரியமும், உண்டாகுமென்றும், விஸ்தரித்துரைக்கப்பட்டிருக்கின்றது. இந்த வாக்கிய விசேஷங்களால் சிவநின்மாலியம் பரமபாவனமாகக் கிரகிக்கத்தக்கதென்று நிச்சயிக்கப்பட்டிருக்கின்றது.

இதனை யுய்த்துணராத சிலர் சிவநின்மாலியத்தைக் கைக்கொள்ளுவது அதுசிதமென்று கலக்கமுறுகிறார்கள். அதினந்தரங்கத்தையும் விசாரித்துத்தெளிவிப்பாம். சிவநின்மாலியங்கள் விபூதி, தீர்த்தம், பிரசாதம், என்றற்றொடக்கத்தவாதிபொருள்களாம். சிவநின்மாலியம் கொள்வது கூடாதெனின் அதனோடு பரமபாவனமாகிய விபூதியும் கொள்ளப்படும்பொருளாகாது. அற்றன்றேல், விபூதி சிவப்பிரசாதமன்றெனமுடியும். இது முக்காலத்தும்கூடாது. அன்றியும் இலிங்கபுராணத்தில்,

சிவாக்ரேசிவநின்மால்ய மகரஹீத்வாசிவத்விஜாத்
ஸ்வியமேவாததானஸேசன் நரகம்பிரதிபத்யதே.

என்கிற வாக்கியத்தால் எவன் சிவத்விஜோத்தமர்கொடுக்க வாங்கிக்கொள்ளாமல் தனக்குத்தானே விபூதிபிரசாதகந்தகுஸ்மாதி களாகிய நின்மாலியங்களைக் கிரகிப்பானோ அந்த நரன் நரகத்தையடைவானென்று ஸ்பஷ்டமாய்க் கூறியிருக்கின்றது. இதனால் விபூதி கந்தபுஷ்பாதி நின்மாலியங்கள் மறுக்கப்பட்டனவல்லவென்றும்,

விதிப்படி சிவத்விஜோத்தமர்களிடமிருந்து பெறற்பாலனவேயென்றும் சித்தமாயிற்று. இதுநிற்க. காமிகாகமத்திலும், சைவ புராணத்திலும்,

அசுத்தாத்மாசுசிர்லோபாத் மத்புக்தம்பாவனம்பரம்
பகூயேந்நாசமாப்நோதி சூத்ரோஹ்யத்யயனதிவ.

நிர்மால்யம்நிர்மலஞ்சுத்தம் நிர்மலத்வாதநிந்திதம்
தஸ்மாதபோஜ்யம்நிர்மால்யம் ப்ராக்ருதையசிவார்ச்சகை.

வோபாந்நதராயேதச்சம்போ நிர்மால்யம்நிசபகூயேத்
ஜிகுவாசாபல்யசமயுந்தாஃ சிவசம்ஸ்காரவர்ஜிதாஃ.

சிவநிர்மால்யபோஜ்யேசுத் ரௌரவம்நரகம்ரஜேத்.

என்று கூறிய வசனத்தால் உபநயன சமஸ்காரரஹிதர்களாகிய சூத்திரர்களுக்கு வேதாத்தியயனம் விலக்கப்பட்டிருப்பதுபோல் சிவபாவனாரஹிதத்வத்தால் அபரிசித்தாளாகிய பிராகிருத ஜனங்களுக்குச் சிவநின்மாலிய சேவனம் நரகஹேதுவென்று பிரஸ்தாபிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதைப்போன்ற சில ஸ்மிருதிவாக்கியங்களைக் கொண்டு அவைகளினந்தரங்க மின்னதென்றுணராதா வீண்கலக்க முறுகிறார்கள். இனிச் சிவநின்மாலியத்தின் விபரமுணர்த்துவாம். பிரமாண்டபுராணத்தில்,

சிவானுபூதமகிலம் நிர்மால்யம்பரிபாஷ்யதே
போஜ்யம்தாரியமிதிதுவே தாஷ்ட்விதஞ்சபவிஷ்யதி.

தேவஸ்வம்தேவதாத்ரவ்யம் நைவேத்தியஞ்சநிவேதிதம்
சண்டத்ரவ்யம்பஹிஷ்டிப்தம் நிர்மால்யம்ஷ்ட்விதம்ததா.

தேவஸ்வம்கிராமபூம்யாதி தாசீதாசசதுஷ்டயம்
ஹேமரூப்யகரத்னாதி தேவதிரவ்யமிதிஸ்மிர்தம்.

யதஸங்கல்பியசதேவாய பத்ரம்புஷ்பம்பலம்ஜலம்
அந்நபாநாதிதத்ஸர்வம் நைவேத்யமிதிகீர்த்திதம்.

யேதத்திரிவிதநிர்மால்யம் அநுர்கமிதிகத்யதே
பிரமாதாத்போஜனம் குருவந்பூமௌசஸ்ஸயதமங்களாஃ

சிவத்ரவ்யாபஹாரேணநரகம் யாத்யஸௌநரஹாஃ
சிவோபபுத்தவிருக்கந்த மன்னாநாநிதிகம்ததா.

நிவேதிதமிதம்புரோக்தம் சர்வபாபஹரம்பரம்
ஸ்தாபிதவிதிவல்லிங்கம் ஸர்வரத்தேவாஸுரைந்நைஹி
ஏதத்திரிவிதநிர்மால்யம் சண்டேசாதிகிர்தம்பவேத்
பஹீக்ஷிப்தம்அநர்ஹம்ஸ்யா தன்னியத்திரவ்யத்வகாரணாத்.
பிஸாசானஞ்சசர்வேஷா மதிகாரோத்மஸர்வதா
நிர்மால்யேஷ்ட்விதேநித்ய மேகமேவநிவேதிதம்.

என்றற்றொடக்கத்து வாக்கியங்களால் நின்மாலியமானது
தேவஸ்வமென்றும், தேவதாத்ரவ்யமென்றும், கைவேத்யமென்
றும், நிவேதிதமென்றும், சண்டாதிக்ருதமென்றும், பஹீக்ஷிப்த
மென்றும் ஆறுவிதங்களாய்ப் பகுக்கப்பட்டு அவற்றுள் தேவஸ்வ
மென்பது சிவசம்பந்தமான கிராமபூமியாதிகளென்றும், தேவதா
த்ரவ்யமென்பது சிவசம்பந்தமான சுவர்னரஜிதரத்தினாதிகளென்றும்,
கைவேத்யமென்பது சிவார்த்தமாய் சங்கற்பிக்கப்பட்டு அர்ப்பண
மாகாத அன்ன பலபுஷ்பாதிகளென்றும், இம்முன்னுள்ள நின்மாலி
யங்களும் சுத்தாத்மாக்களுக்கு கிராஹிபமல்லவென்றும், மேல்
நிவேதிதமென்பது சிவார்ப்பிதமாய்விட்ட அன்னபலஜலாதிகளென்
றும், இஃது பாவனமும் பாபஹரமுமாய் சுத்தாத்மாக்களால் கிரா
ஹ்யமாகத்தக்கதென்றும், சண்டாதிக்ருத மென்பது “உத்தரத:
சண்டிஸ்வராயநம:” என்று அர்ப்பிக்கப்பட்ட திரவியமென்றும்,
பஹீக்ஷிப்தமென்பது பாஹ்பதேசத்தில் வைத்திருக்கும் ஜலான்ன
பத்ரபுஷ்பாதிகளென்றும், இவ்விரண்டில் முதலாவது சண்டேசரப்
பிரீதிகரமும், இரண்டாவது பிசாசப்பிரீதிகரமுமாகையால் இவை
களும் சுத்தாத்மாக்களுக்கு அக்கிராஹ்யமாகுமென்று நிச்சயித்து
ஒன்று கிராஹ்யமும், ஐந்து அக்கிராஹ்யமுமாக நாரதமுனிவர்
கூறியிருக்கின்றனராகையால் யாம் முன்னரெடுத்துக்கூறிய காமி
காகமமுதலிய வாக்கியங்களின் பொருள் அக்கிராஹ்யப்பொருள்க
ளாகிய ஐந்தின் மேல் நிற்குமேயன்றி சிவசமஸ்காரமடையப்பெற்ற
சைவோத்தமர்களைத்தியாவசியகம் அடையற்பாலனவாகிய சிவார்ப்
பிதமாய்விட்ட அன்னபலஜலாதிகளாகிய நிவேதிதப்பொருள்களைப்
பாதிக்கமாட்டாது. அன்றியும் பிரமாண்டபுராணத்தில்,

நிர்மால்யஸ்ஸிலம்பீத்வா தேவதேவஸ்வகுலின:

க்ஷயாபஸ்மாரசுஷ்டாத்யயை ஸத்யோமுச்யேதபந்தணத்,

நிர்மால்யம்பரமம்புண்யம் நைவேத்யம்பாபநாசனம்
பிரமஹசாரிகிரகஸ்தானம் யதீனஞ்சவிமுகத்திதம்.

நிர்மலத்துவாச்சநிர்மால்யன்ரினாம் நிர்மால்யயகாரணம்.

என்னுமிந்தவாக்கியத்தால் சிவபாதோதகபானத்தினால் கூடியா
பஸ்மா ரகுஷ்டாதிரோகங்கள் நசிக்குமென்றும், பரமபுண்ணிய
மாகிய சிவநின்மாலியம் பாபகூழமென்றும், பிரமசர்யகிருகஸ்தாதி
எதிகளுக்கும் முக்யப்பிரதாயகமென்றும், நிச்சயிக்கப்பட்டது. அன்றியும் சைவசம்ஹிதையில்,

அநர்ஹமமநைவேத்யம்.

என்கிற வாக்கியத்தால் எம்முடைய நின்மாலியம் அபேபாஜ்ய
மென்று சிவபெருமான் கூறியதென்னையெனக்கேட்ட சைமினி
பகவானுடைய சந்தேகமொழியும்படி,

தேவதேவஸ்யவுடஸோ விஷயோயம்நபைமினே
ஏவீரபத்திரஸபிதா லிவபக்திபார்ங்முகா.

ஸம்போரந்நியத்ரதேவேஷு ஏபக்தாஏநதீக்ஷிதா
தேஷாமநர்ஹமீஸஸ்யம் தத்பிரஸாதசதுஷ்டயம்.

என்கிற வாக்கியத்தால் வீரபத்திரமூர்த்தியால் சபிக்கப்பட்ட
வர்களும், சிவபக்தி விமுகர்களும், சிவபெருமானைவிட்டு அன்னிய
தெய்வங்களிடத்து பக்திசெய்ப்பவர்களும், சிவதீக்ஷா சமஸ்காரமில்
லாதவர்களுமாகிய அநதிகாரிகளுக்குத் தமது நின்மாலியங்கிராஹ்ய
மாகாதென்று சிவபிரானருளினதாக வியாசபகவான் உபதேசித்த
உண்மையால் வெளியாகிறது. இதனால் சிவநின்மாலியம் அதிகாரி
களால் கிரகிக்கத்தக்கதேயென்று பரிஷ்காரமாய்க்காணப்படுகிறது.
இன்னுமிவைபோன்ற சில ஸ்மிருதிவாக்கியங்களிருப்பினும் இதின்
தலைப்பின்கண்ணே ஜாபாலசுருதி வாக்கியமொன்றெடுத்து உதகரித்
திருக்கின்றோ மாகையால், சுருதிஸ்மிருதிகளுக்குப் பரஸ்பர
விரோதமுண்டாகிறபட்சத்தில் ஸ்மிருதியைக்காட்டிலும் சுருதிப்
பிரமாணம் பலிஷ்டமுடையதென்று,

ஸ்ருதியமிருத்யோர்விரோதேது ஸ்ருதிரேவபலீயலி.

என்னும் வாக்கியமிருப்பதால் முன்னரே பிரபலநியாயங்க
ளால் சிவநின்மாலியம் கிராஹியயோக்யமென்று நிரூபித்திருப்ப

தாலும் விரிவஞ்சி இம்மட்டோடு நிறுத்தினோம். இனி அந்நின்மாலியங்களைக் கொள்வதாலடையும் பயனையும், சந்துவிசாரிப்பாம்.

உபவாசஸுஹஸ்ராணி ப்ரஜாபத்யாயுதானீச

சிவப்ரஸாதசித்தஸ்ய கோட்யம்ஸேனாபிமேஸமா.

பத்ரம்புஷ்பம்பலம்தோய அந்நபானாதிகோஷதம்

சிவார்பணம்வினாபுஞ்சேத ஸத்யோபவதிகில்பிஷி.

என்னும் வாக்கியத்தால் ஆயிரம் உபவாசங்களும், ப்ரஜாபத்ய கிருச்சிராதிகளும். சிவநின்மாலியமாகிய சிவப்பிரசாத பாதோதக கிராஹியபுண்யபலங்கட்குக் கோடியமிசத்திலொன்றுக்கும் சமானமாகாதென்று பெறப்படுதலால் அரும்பெற்றச்செல்வமாகிய சிவநின்மாலியப்பிரசாதங்களை சிவதீக்ஷாபரராகி கைக்கொண்டு, ஆணவாதிமலங்களை யகற்றி, பிறவிபென்னும் பெருங்கடலை நீந்தி நித்தியாநந்தநிரதிசயவாழ்வென்னு மோக்ஷக்கரையேறுவாரென்று நம்புகிறோம்.

சிவ்வாணமும் பல்பிணியுமுடைய மானுடயாக்கையானது, நீரிற் குமிழிபோ னிலையற்றதாகையால், அன்பார்களாயாவரும் இம்மையிலே செய்யற்பாலனவாகிய சிவதருமங்களை விரைவிற்பெய்து, பலன் பெறுவார்களாக. “நானைநானை யென்பீராகில் நமனுடைய முறை நாளாவதுமறியீர் நம்முடையமுறை நாளாவதுமறியீர்” ஆகையால் “காலேச்செய்வோ மென்றறத்தைக் கடைப்பிடித்துச் சாலச்செய்வாரே தலைப்படுவார்” என்றபடி உடனே முயன்று “காற்றுள்ளபோதே தூற்றிக்கொள்” என்னும் வாக்கியத்திற்கினங்கக் கரையின்றிப் பெருகிக்கிடக்கும், சிவானுபூதிப் பெரும் கூதீராப்தியில் இயன்ற அளவு நுகர்ந்துகொள்ளக்கடவர்கள்.

ஆசாரிய மகிமை.

இது

திரிசிரபுரம் சைவசித்தாந்த சபையடியவர்களில் ஒருவராகிய

ம-ா-ா-ஸ்ரீ ஆறுமுகநயினரவர் களால்

இயற்றப்பட்டது.

ஸ்ரீ சேச்சிழார் சுவாமிகள் அருளிச்செய்த பெரியபுராணத்தில் மூவர் முதலிகள் வைபவம் விஸ்தாரமாய்ப் பிரகாசப்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றது. அதின் மறைவாயிலகும் பல திவ்ய சரித்திரங்கள் தலபுராணங்களில் விதந்துரைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அவைகளை யெல்லாந்திரட்டி எழுது “வைதிக சைவசித்தாந்த சண்டமாருதம்,” ஸ்ரீலக்ஷ்மீ சோமசுந்தரநாயகரவர்கள் “ஞானசம்பந்த பரத்வ நிருபணம்” என்னு நூலில் இனிதெடுத்து விளக்கினார்கள். அன்றியும் யாம் திரட்டிய சிலவிஷயங்களை ஈண்டு பிரகாசப்படுத்துவாம்,

1. திருக்குறுகாவூரில், ஸ்ரீஜ்ஞானஸம்பந்தப் பெருமான் அடியார்களுடன் எழுந்தருளுகையில் சூரியவெப்பத்தால் களைத்து வருந்தினர். அப்போது சிவபெருமான் அங்கோர் தடாகமுண்டாக்கிப் பிள்ளையாரை வேதியராய் தெரிக்கொண்டழைத்துப்போய், “குழந்தாய்! இதில் நீரருந்திச் செல்லுக” எனவுபசரித்தனர், அவ்வாறே காழிவிரகர் தமது அடியார்களுடன் நீரருந்திக் களைப்புநீங்கி மகிழ்வுவந்தனர். வேதியரது உபசாரத்தை வியந்து பிள்ளையார் துதித்துக்கொண்டிருக்கையில் அவ்வேதியர்பெருமான் மறைந்தருளினார். சுவாமி தம்மோடு விளையாடினார் என்று பிள்ளையார் பெருமகிழ்ச்சியடைந்து திருப்பதிகம்பாடித் துதித்தனர். இத்திருவிளையாடல்தை அமாவாசியில் நடந்தபடியால் இந்தப் புண்ணியதினத்தில் ஷைவதலத்தில் இந்த மஹோத்ஸவம் வருஷந்தோறும் நடத்தப்பட்டு வருகின்றது. இப்போது ஷை தீர்த்தம் கூபதீர்த்தமென்று பிரசித்தி யடைந்திருக்கின்றது.

2. திருப்பாச்சிலாச்சிராமம் (திருவாசி) என்னும் பதியில் எங்கள் சைவராஜசிகாமணியாகிய ஒப்பிலாமழவராயரது புத்திரியா

ருக்கு நேர்ந்த முயலகனோயை ஸ்ரீஜ்ஞானஸம்பந்தவள்ளல் திருப்ப
திகமோதித் தீர்த்தருளினர். இந்தநோய்க்கு அதிஷ்டானமாகிய
முயலகன் ஸ்ரீ நடராஜபதியின் காலின்கீழ்க்கிடத்தலால் எமது
பெருந்தகையினது வரக்குக்கு விஷயமாகிய அவனதுருவம் மறை
ந்துபோயிற்று. முயலகவியாதி அந்தப்பெண்ணை விட்டுநீங்கியது
போல அதிஷ்டானமாகிய முயலகன் ஸ்ரீ நடராஜபதியினது திருவ
டியைவிட்டு விலகிப்போயினன். எனவே, அந்த க்ஷேத்திரத்தி
லெழுந்தருளியிருந்த ஸ்ரீநடராஜவிக்கிரகத்தின் கீழமைந்துகிடந்த
முயலக (தாம்பிர) விக்கிரகம் திடீரென்று காணாமற்போயிற்று.
அதனையறிந்த அரசன் முதலாயினோ ரதிசயித்து, இன்னகாரணத்
தால் அது மறைந்ததென்று தெரிந்துகொள்ளமாட்டாமல் வேறொரு
புதிய நடராஜமூர்த்தம் (முயலகனோடு) அமைப்பதற்கு முயன்றார்
கள். சிற்பிகள் ஸ்ரீநடராஜகோலத்தை முயலகன் சகிதமாக முதல்
சருக்கட்டி யமைத்துக்கொண்டு பஞ்சலோகங்களை யொன்றுசேர்த்
து உருக்கி வார்த்தார்கள். பின்னர்க் குகையை புடைத்துப்
பார்க்கையில் முயலகனில்லை. ஸ்ரீநடராஜபதி மாத்திரம் தரிசனங்
கொடுத்தனர். இது முன்னதிசயத்தினும் அதிசயமாயிருக்கிறதே
யென்று மறுபடி வார்ப்பித்தார்கள். அப்போதும் முயலகனின்றி
யமையக்கண்டு மீண்டு மொருதரம் வார்ப்பிக்க முயன்றனர். முன்
போலக் கருக்கட்டி உலையிலே லோகத்தையெற்றி புருக்கிக்கொண்
டிருந்த சிற்பி அதிசாக்கிரதையாய் வெகு அச்சத்துடன் இறக்க
வேண்டிய சமயத்தை யெதிர்பார்த்துக்கொண்டிருந்தான். இப்படி
யிருக்கையில் யாதோ அசந்தர்ப்பத்தால் சிற்பி வெளியிற்போக
நேரிட்டது. அந்தச்சமயத்தில் ஸ்ரீ நடராஜபதி அந்தச் சிற்பியைப்
போல வுள்ளணைந்து உலையிலிருந்த சரக்கை யெடுத்துக் குகையில்
வார்த்தனர். உடனே வெளியிற்சென்ற சிற்பி வந்து உலையிலேற்றி
யிருந்த சரக்கை யெடுக்கப்பார்த்தான். அப்போது சரக்குக் குகை
யிலுற்றியிருக்கக்கண்டு யாரிடையெய்தவரென்று மனஸ்தாபத்தோடு
அங்குள்ளவர்களைக் கேட்டான். அவர்கள் ஆச்சரியத்துடன் சிற்பி
யைப்பார்த்து முன்னோரு சிற்பி இங்கணைந்து இது காரியஞ்செய்
தார். அவரை வெளியேபோயிருந்த ரீராகவே யாங்கள் கருதினோம்.
நீ ருள்ளணைந்த இப்போது அவரை இங்குக்காணோம் என்று சொன்
னார்கள். இதனைக்கேட்டசிற்பி ஒன்றுந்தோன்றாமல்நல்லதுகுகையை
புடைத்துப் பார்ப்போமென்று யாவரும் பார்க்கும்படிச் சோதித்
தான். அப்பொழுது முயலகனின்றியே சடையினைக் கிரீடம்போற்

சுற்றிக்கொண்டு (முயலகன்பிடித்திருந்த) சர்ப்பத்தின்மேல் நடனஞ்செய்தருளிய திருக்கோலமாக எம்பெருமான் றேன்றியருளினார். இவ்வற்புதக்காட்சியை அரசன் முதலாயினார் கண்டு இது னுண்மை தெரியவில்லையே யென்று கலங்கித் திருவருளைத் துதித்தார்கள். அப்பொழுது அசரீரியாக எம்பெருமான் ஆகாயத்திற் றேன்றி அரசன் முதலிபோரது கவலையைத் தீர்த்தருளினார்.

“அரசனே? ஞானபோனகனாகிய கவுணியர் தலைவன் உன்னுடைய வேண்டுகோளால் உனது மகளுக்குக் கண்டிருந்த முயலக நோயைத் தீர்த்தருளியபோது அந்தநோய்க்கு அதிஷ்டானமாகிய முயலகனை (என்றிருவடியின் கீழிருந்தவனை) மறைந்திடச்செய்தான். முயலகன் இப்போது எமது காலின்கீழில்லை. அவன் முத்தியடைந்தான். ஆகையால், இந்தக் க்ஷேத்திரத்தில் முயலகனுருவம் மறைந்துவிட்டது. பின்னர் நூதனவிக்கிரகம் அமைக்கவேண்டி நீயும் பிறரும் பலதரம் முயன்றும் உங்களபிஷ்டம் நிறைவேறா வண்ணம் யாமே சிற்பியாக வந்து ஸ்ரீஜ்ஞானசம்பந்தன் புகழை நிறுத்தினோம்.”

என்று திருவாய்மலர்ந்தருளிய ஸ்ரீநடராஜபதியினது அற்புதமொழிகளைக் கேட்டு அரசன் முதலியோரும், சிற்பியும் பெருமகிழ்ச்சி யடைந்தார்கள். இப்போதும் அந்தக் க்ஷேத்திரத்திரத்தில் முயலகனின்றியே ஸ்ரீநடராஜபதி எழுந்தருளியிருக்கின்றனார். அன்றியும், அந்தக் க்ஷேத்திரத்தில் முயலகதீர்த்தம் என்றொரு தீர்த்தமிருக்கின்றது. அதில் மூழ்கினால் சர்வரோகமும் நீங்கும். பேயும் விலகிச் சுகமுண்டாம்.

3. திருக்கொள்ளம்பூதூரில் ஸ்ரீஜ்ஞானசம்பந்தப் பெருமானுக்கு சிவபெருமானே ஓடம்விட்டனரெனவும், அடியார்களோடு அவர் கரையேறியின்னா, சுவர்மி விருஷபாருடராய்த் தரிசனம் கந்தருளினரெனவும் ஷெ தலபுராணங் கூறுகின்றது.

4. திருவீழிமிழலையில் ஸ்ரீஜ்ஞானசம்பந்தப் பெருமானும், ஸ்ரீமத் அப்பர்சுவாமிகளும் படிக்காசுபெற்று அடியார்களுக்கு அமுதாட்டினார்களன்றோ? அடியார்கள் திருவமுதுகொண்ட இடம் “ஆண்டார்பந்தி” என்று பிரசித்தியடைந்திருக்கின்றது. அவர்களுக்குச் சமையல் செய்த இடம் “பாகசாலை” என்று பிரசித்தியடைந்திருக்கின்றது. அதனை இப்போது “பாகசாலை” என்று வழங்கி வருகின்றனர்.

5. அன்பிலாலந்துறையில் திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் எழுந்தருளியபோது நதியில் வெள்ளம் அதிகரித்தது. அதனால் சுவாமிகள் வடகரைபோய்ச்சேர முடியாமல் தென்கரையிலிருந்தபடியே திருப்பதிகம் பாடினர். அப்போது சிவபெருமான் தமது மூத்தபிள்ளையாராகிய விராயகக்கடவுளை நோக்கி, குழந்தாய்! நமது அப்பர் பாடுகின்றார் கேட்டனையோ” என்றார். உடனே ஸ்ரீவிராயகக்கடவுள் செவிசாய்த்துக் கேட்டுமகிழ்ந்தனர். அந்தக்கோலமாகவே இப்போதும் விராயகக்கடவுள் ஷெ தலத்திலெழுந்தருளியிருக்கின்றனர். அவருக்குச் “செவிசாய்த்தபிள்ளையார்” என்று அன்றுதொட்டுத் திருநாமம் வழங்கிவருகின்றது.

6. வன்பார்த்தான் பனங்காட்டேர் என்னும் பதிக்கு ஸ்ரீ சுந்தரமூர்த்திக் ளெழுந்தருளுகையில் கோடைமிகுதியால் தாகம் அதிகரித்தது. அதனையறிந்த சிவபெருமான் வழியில் ஒருசோலையையும், குளத்தையு முண்டுபண்ணி அவருக்கெதிரி லோரடியவராகத்தோன்றி, “அன்பேரே! இந்தக் குளத்தில் தாகசுரந்தி செய்து சிறிதினைப்பாறிப் போகலாம் என்றனர். அதற்கிசைந்து வன்றெண்டர் நீரருந்தி மகிழ்ந்து தம்மையுபசரித்த வேதியரைநோக்கி “அடியார்களுக்காக இவ்வரிய திருப்பணிபுரியும் தேவரீர் எவ்விடத்தீர்” என்று வினவினர். அதற்கு அவர் “வன்பார்த்தானுக்கும் பனங்காட்டுருக்கும் இடையிலிருக்கும் எம்மை அறியீரோ” என்று விடைகூறி மறைந்தருளினர். நம்பியாரூரர் ஸ்ரீசிவபெருமானது திருவருளை வியந்து திருப்பதிகம் பாடித்துதித்து அப்பாற்போயினர். இப்படியே ஒவ்வொரு காலங்களில் ஸ்ரீ சம்பந்தப்பெருமானுக்கும், ஸ்ரீவாகீசப்பெருமானுக்கும் தாகந்தணிவித்தனர் சிவபெருமான். இவ்விடத்தில், சம்பந்ததீர்த்தம், அப்பர் தீர்த்தம், சுந்தரர்தீர்த்தம் எனத் தனித்தனி மூன்றுதீர்த்தங்களிருக்கின்றன. வன்பார்த்தானுக்கும், பனங்காட்டுருக்கும் இரண்டு கூப்பிடுதூரம் என்றறிக.

7. இரத்தினகிரி (வாட்போக்கி) க்கு ஸ்ரீசுந்தரமூர்த்தி சுவாமிக் ளெழுந்தருளுகையில் மலையடிவாரத்திலிருந்துகொண்டு சுவாமியை நோக்கி “நான் மலைமேலேறி வரமாட்டேன். நீர் எனக்குப் பொன்கொடுப்பதானால் கீழே யிறங்கிவந்து கொடும்” என்று சொல்லிவிட்டுக் கிரிபிரதக்ஷிணம் வந்தனர். அப்படி வரும்போது சிவபெருமான் மலையடிவாரத்திலோர்சிவ பாரையின்மீது

தோன்றி “குழந்தாய், இதோ பொன்முடிச்சொன்று தருகிறேன், எடுத்துக்கொள்ளக்கடவாய்” என்று அங்கிருந்தபடியே வீசினர். அதனால் எமது வன்றொண்டப்பெருமான் “இறங்கிவந்து கொடுக்க உமக்குத் திருவுளமில்லையோ” என்று புன்முறுவலோடு எடுத்துக் கொண்டு திருவருளைவியந்து திருப்பதிகம்பாடி மகிழ்ந்தனர். அந் தப்பாறைக்குச் “சுந்தரன் பொன்னடிப்பாறை” என்று இப்போதும் பேர் வழங்கிவருகின்றது.

8. திருப்பாச்சிலாச்சிராமம் என்னும் பதியில் சிவநேசத்திற் சிறந்த கமலன் என்னு மொருவணிகனிருந்தான். அவனுக்கு அரிய தவத்தா லொரு பெண்மகவு பிறந்தது. அதற்கு அவன் சுந்தராங்கி யென்று பேரிட்டு அன்புடன் சீராட்டி வளர்த்துவருகையில், அந் தப் பெண்ணைத் தன் னுடன்பிறந்தாளுடைய மகனுக்குக் கொடுப்ப தாக நிச்சயித்து மகிழ்ந்திருந்தான். இப்படியிருக்கையில் தன மரு மகனாகிய சுமதி யென்பவன் வியாபாரவிஷயமாகப் புறப்பட்டுக் கப்பலேறிச்சென்றான். இவன் போன சில தினங்களில் தனது மகள் மங்கைப்பருவ மெய்தினள். அதனால் அதிக சந்தோஷத்தை யடைந்த கமலன் கப்பலேறிச்சென்ற தனது மருமகன் எப்போது வருவானென்று சிவபெருமானைக் கீர்த்தித்து எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருந்தான். இப்படியிருக்கையில், ஸ்ரீசுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் ஷே ஷேத்திரத்துக்கெழுந்தருளி சிவபெருமானிடம் பொன் பெற விடும்படியிருந்தனர். அதனையறிந்த சிவபெருமான் அவரிடம் திரு விளையாடற் செய்யவேண்டி ஒரு கவசியுருவெடுத்துத் திருவீதியி லொருபுறம் மறைவாய்ப் பதுங்கியிருந்தனர். ஸ்ரீசுந்தரமூர்த்திகள் சுவாமி சுந்தரரது கையைப் பிடித்துக்கொண்டு “சுந்தரா! பாட் டைரிறுத்து. என் கையிலிப்போது பொன்னில்லை. அதற்காகவே நின் கோயிலைவிட்டு இங்குவந்து மறைந்திருந்தேன். அப்படி நான்வந்து ஒளித்திருந்தும் என்னை நீ விட்டபாடில்லே. ஆகையால், உனக்கு வழியுண்டாக்கவேண்டியது எனது கடமையா யிருக்கின்றது” என்று சமாதானம்கூறி, அவரைத் தம்மோடு

அழைத்துக்கொண்டு தாம் சுமதிவேடர் தாங்கிக் கமலசெட்டியினிடம் போயினர். அவன் தனது மருமகன் வந்துவிட்டானென்று பெருமகிழ்ச்சியோ டெதிர்கொண்டழைத்துப்போய் ஆரனங்கொடுத்துக் க்ஷேமங்களை விசாரித்து விருந்தளித்து உபசரித்தான். அப்போது சுமதிசெட்டியார் தமது தோழராகிய ஸ்ரீசுந்தரமூர்த்திகளைக் கமலசெட்டியினிடம் பிரஸ்தாபித்து இவருக்குயான் ஆபிரம் பொன் கொடுக்கவேண்டியது, அதைத் தாங்கள் இப்போது கொடுத்து என்னுடைய சுமைபை யொழிக்கவேண்டியது என்று கேட்டனர். கமலசெட்டி அதிக சந்தோஷத்துடன் ஆபிரம் பொன்னையும் அப்போதேகொடுத்து மருமகனை மகிழ்வித்தான். அதனைச் சுந்தரமூர்த்திகள் பெற்றுத் தமதடியாரிடங் கொடுத்துப் பரவையாரிடஞ் சேர்க்கும்படி அனுப்பிவிட்டனர்.

பின்னர் கமலன் தனது புத்திரியினது திருக்கல்யாணத்தை நிறைவேற்றுவதற்கான முயற்சிகள் செய்தான். சுமதிசெட்டியார் அதற்கிசைந்து மணவாளக்கோலங்கொண்டு நல்ல சபமுகூர்த்தத்தில் சுந்தரங்கியைத் திருக்கல்யாணஞ் செய்துகொண்டனர். இந்தச் சிவமணத்தைக் கூடவிருந்து அதுபவித்துப் பெருமகிழ்ச்சியடைந்திருந்த ஸ்ரீ சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளிடம் அப்போது சிவ பெருமான் ஒரு திருவிளையாடல் புரிந்தனர். என்னெனின், பரவையாரிடம் அனுப்பிய ஆபிரம்பொன்னும் செம்பாபிற்று என்று திரும்பிவிட்டது. அதுகண்ட ஸ்ரீசுந்தரமூர்த்திகள் கலியாணப்பிள்ளைபினது முகத்தைப்பார்த்தனர். கலியாணப்பிள்ளை மற்றப்பாடல்களையும் பாடென்றார். ஸ்ரீசுந்தரமூர்த்திகள் கிரித்து, கோயிலில் பாடியது ஐந்து வீதியில் பாடியது ஒன்றுபோக மற்றப்பாடல்களையும் பாடித் திருப்பதிகத்தைப் பூர்த்திசெய்தனர். உடனே செப்புக்காசுகளாபிரமும் பொற்காசுகளாயின. ஸ்ரீசுந்தரமூர்த்திகள் முகமலர்ந்து சுவாமியோடு சல்லாபமாய் வார்த்தைசொல்லிக்கொண்டிருந்தனர். அப்போது கமலன் விரைந்தோடிவந்து “போஜனத்துக்குக் காலதாமசமாய்விட்டது, எழுந்து வரலாம்” என்று உபசாரங்கூறி மாப்பிள்ளையையும், மாப்பிள்ளைத்தோழரையும் போஜனத்துக்கு அழைத்தான்.

அதற்குச் சுமதிசெட்டியார் “நாங்கள் திருக்கோயிலுக்குச் சென்று சுவாமிதரிசனஞ் செய்துவந்து போஜனஞ்செய்கிறோம்” என்று சுந்தரமூர்த்திகளை யழைத்துக்கொண்டு கோயிலுக்குப்

புறப்பட்டார். அவர்களோடு கமலன் தனது மகனையும், மற்றவர்களையும் அழைத்துக்கொண்டு தானும் புறப்பட்டான். இப்படியாவர்களும் போகும்போது அங்குள்ள சிலம்புநதி வெள்ளம் பெருகி யோடியது. அப்படி யோடும்போது மாப்பிள்ளையும், மாப்பிள்ளைத் தோழருமாகிய இருவர்மாத்திரம் நதியைத்தாண்டி அந்தப்புறம் போய்விட்டார்கள். மற்றவர்கள் திகைத்து இந்தப்புறமே நின்றுவிட்டார்கள். இதென்ன அதிசயம் என்று யாவரும் கருணைவெள்ளமாகிய சிவபெருமானைச் சிந்திக்கையில், அவ்வெம்பெருமான் விருஷபாருடராக யாவருக்குத் தரிசனந்தந்தருளி, அன்புகிய கமலனைப்பார்த்து “சக்தியினது அபிசமாகிய உன் மகள் இத்தலத்தில் எம்மைத் திருக்கல்யாணஞ் செய்துகொள்ள விரும்பினமையாலும், இச்சந்தரனுக்கு உன்னிடத்திலே பொன் வாங்கிக்கொடுக்கயாம் விரும்பினமையாலும் இந்தத் திருவிளையாடலை யாழ்மின்று புரிந்தோம், உனக்கு இன்னும் யாதேனும் வேண்டுமாயின், கேள்” என்று திருவாய்மலர்ந்தருளினர். கமலன் இன்பவெள்ளத்தின் மூழ்கி, “எமதையனே! யான்பெற்றபேறு உலகில் யார்பெறுவார்? எல்லாவாழ்வும எய்தியவனாயினேன். ஆயினுந் தேவரீரது திருநடன தரிசனத்தை விழைகின்றது என்மனம்” என்று விண்ணப்பஞ் செய்தான். அவன் விரும்பியபடியே அநுக்ரகம்புரிந்து அவனுக்கும், திருமணதரிசனங்கண்ட யாவர்களுக்கும் சிவசாரூப்ய முத்தியைத் தந்தருளினர். இவ்வற்புத விசேடங்களை யெல்லாங் கூடவிருந்து சந்தோஷித்தவராகிய ஸ்ரீசந்தரமூர்த்திகள் சுவாமியினிடம் விடைபெற்றுக்கொண்டு திருவாரூருக்குச்சென்று பரவையாரிடம் மகிழ்ந்திருந்தனர். இந்தச்சரித்திரம் திருப்பாச்சிலாச்சிராமத் கலபுராணத்தில் 80 பாடலில் விளக்கப்பட்டிருக்கின்றது.

சைவ சமய பரிபாலனம்.

உலகத்தில் ஒவ்வொரு ஜனசமூகத்திற்கும் அவசியமான பொது நன்மைகளை யுண்டாக்குவன. அவ்வச்சனங்களாற் சேர்க்கப்பட்ட சபைகளேயாம். எந்தத் தேசத்தில் சபைகள் சிறந்தோங்குமோ அந்தத் தேசம் மற்றெல்லாத் தேசங்களினுஞ் சிறந்தோங்கும். எத்தேசத்திற் சபைகளில்லையோ அத்தேசம் மிருகாதிகள் வசிக்குங் காடுகள்போன்று மற்றத் தேசங்களினுந் தாழ்வடைந்து நாசமுறும். ஐரோப்பியர்கள் எண்ணிறந்த சபைகளைச்

சேர்த்து நடத்துவதனால் அவர்கள் பல துறைகளிலும் அபிவிருத்தி யடைந்து வருகின்றார்கள். இவர்களுட் கிறிஸ்தவர்கள் இலட்சக் கணக்கான சபைகளைத் தாபித்து உலகெங்கும் பாடசாலைகள் வைத்தும், புத்தகசாலைகளமைத்தும், மடங்களை யுண்டாக்கியும், பத்திரிகைகள் வெளியிட்டும், புத்தகங்களை யச்சிட்டு இலவசமாக வுஞ் சொற்பவிலைக்கும் கொடுத்தும், வைத்தியசாலைகள் வைத்தும், நரமாமிச பட்சணிகள் வாசஞ்செய்யு மிடங்களுக்குஞ் சென்று அவர்களைத்திருத்தியும், சமயம்வந்தபோது தங்களுயிரையுங்கொடுத்தும், தங்கள் சமயத்தைப் பரிபாலிக்கிறார்கள். இவர்கள் அந்நிய தேசங்களிலன்றி இவ்விந்திய தேசத்திலும் ஜனங்களை தனித்தனி யாகவும், குடும்பங் குடும்பங்களாகவும், கிராமங் கிராமங்களாகவுங் கிறிஸ்தவர்களாக்கிவிட்டார்கள். சைவசமயிகளாகிய நம்மவர்களோ வென்றால் இவற்றைப் பிரத்தியட்சமாகப் பார்த்துக்கொண்டிருந்தும் இவர்களைப்போல் தாங்களுஞ் சபைகளைச் சேர்த்துத் தங்கள் சம யத்தைப் பரிபாலிப்பதிற் சிறிதுங் கவலையற்றிருக்கின்றார்கள். இத னால் கிறிஸ்தவர்களுக்குள்ள மதாபிமானமும், பெருங்குணங்களும், அவர்களினுந் தங்களை யாசார முதலியவற்றால் மேம்பட்டவர்க ளாக எண்ணிக்கொள்ளுஞ் சைவ சமயிகளுக்கில்லைபோற் காணப் படுகிறது. இவர்களிடத்தில் அளவுக்கு மிஞ்சிய சாதியபிமானம், தற்பெருமை, சுயநன்மை பாராட்டல், ஒற்றுமை பின்மை முதலிய இழி குணங்கள் மிகுந்திருப்பதனால் இவர்களுக்குச் சபைகளைச் சேர்த்துத் தங்கள் மதத்தைப் பரிபாலிக்குஞ் செய்கை அபூர்வமாக விருக்கின்றதுபோலும். இதனால் சைவசமயிகளுட் பெரும்பாலார்க் குச் சைவ சமயமுஞ் சமயாபிமானமு மின்னதென்பதே தெரி யாது. எவரேனுஞ் சைவ சமயாபிவிருத்தியின் பொருட்டு யாவருக் கும் பொதுவாகச் சபைகளைத் தாபித்து நடத்தினால் மற்றவர்கள் இச்சபைகளுக்குந் தங்களுக்கும் சம்பந்தமே இல்லையென்றெண்ணிக் கொண்டிருப்பதுமன்றி விரோதமும் பாராட்டுகிறார்கள். பலர் தங் கள் பிதா மாதாக்கள் விபூதி தரித்தமைபால் தாங்களும் தரிப்பது வழக்கத்தில் வந்துகொண்டிருக்கிறது. சிவாலயங்களில் நடக்கும் உற்சவாதிகளுக்கும் நவாப்புப்பிவி, சாணாக்கூண்டு, மாதாகோவில் முதலியவற்றின் ஊர்கோலங்களுக்கும் வேற்றுமைதெரியாத சைவ சமயிகள் எண்ணிறந்தோரிருக்கின்றார்கள். நெடுங்காலமாகத் திரு மயிலையில் நடக்கும் அறுபத்துமூவர் மகோற்சவத்தைத் தரிசித்து சுவாமி அறுபத்துமூன்று பிள்ளைகளைப்பெற்று இன்னொரு பிள்ளைக் குத் தவஞ் செய்கிறாரென்று சொல்லுகிறவர்களும் எண்ணிறந்தோ ருண்டு. சைவசமயிகளுட் பெரும்பாலா ரிப்படியிருக்க இவர்களுள் ஆசாரியர்களாகிய ஆதிசைவப் பிராமணர்களோவெனில் பெரும் பாலுங் கல்வித்திறமையின்றி தங்களைக் கல்லைக்கழுவி ஜீவனஞ் செய்பவர்களாக எண்ணிக்கொண்டு மிகவுந்தரித்திரராகவும், ஊருக்

கொருவராகவும் ஜீவித்துக் காலங்கழிக்கின்றார்கள். சிவபக்தியுள்ள சீமாள்களோடுவெனில் தீவட்டி, மத்தாப்பு, வாணவேடிக்கை, தாசிக் கச்சேரி, இவற்றின்பொருட்டு விசேஷ பொருள்செலவிட்டு உற்சவாதிகள்மாத்திரஞ் செய்கிறார்களேயன்றி சபைகளைவைத்தேனும், ஆதரித்தேனுஞ் சமய பரிபாலனஞ் செய்பவராவது உற்சவகாலங் களில் சைவப்பிரசங்கங்களும், தேவாரபாராயணமுஞ் செய்வித்து ஜனங்கள் மனத்தையுருக்கி பத்திமையைவிளக்கவாவது முன்வரு கிறதில்லை. இவர்கள் தேவாரபாராயணத்தைத் தாசிக்கச்சேரி முத லியவற்றினுஞ் சிறந்ததாக வெண்ணுகிலார் போலும். வங்காள முதலான விடங்களில் திருவிழாநாட்களில் மிகப் பெரிய அந்தஸ்துடையவர்களெல்லாம் பெருங் கூட்டங் கூட்டங்களாகக் கூடி பஜனைசெய்கிறார்கள். இத்தென்னிந்தியாவிலுள்ள பெரிய மனுஷர் களோடுவெனில் அனேகர் சுவாமியைக் கையெடுத்துக் கும்பிடவும் நாணுகிறார்கள். வீதியில் பஜனைசெய்யக் கூசுகிறார்கள். அல்லாபண் டகையைக் கொண்டாடுவதற் சிறிதுங் கூசுகிறதில்லை. பிற விடங் களில் மகமதியரன்றி யேனையோர் அல்லா பண்டிகையில் சிறிதுஞ் சம்பந்தப்படுகிறதில்லையே, இத்தென்னியாவில்மாத்திரம் ஊரெல் லாங்கூடி இப்பண்டிகையைக் கொண்டாடுவதென்ன விபரீதம்! இவர்களுக்குச் சமபஞானமிருந்தா லிப்படிச் செய்வார்களா? இவற் றிற்கெல்லாம் உத்தரவாதிகளியாவர்? ஒ உட்சமயச் சண்டைசெய்யும் வித்வான்களே, நீங்களேன் உங்கள் பிரசங்கங்களால் இவர் களைத் திருத்தலாகாது? மத்தாப்பு, தீவட்டி, வாணவேடிக்கை, கச் சேரி உற்சவக்காரர்களே நீங்களேன் உற்சவகாலங்களில் செலவோடுசெலவாகத்தேவாரபாராயணமுஞ் சைவப்பிரசங்கமுஞ் செய்விக்கலாகாது? ஏழைகளுக்குத் தடியாட்டித்துச் சோறுபோடுந் தர்மவான்களே, நீங்கள் செலவிடுந் தொகையில் ஒரு சிறிது சைவ சமய பரிபாலனத்திற்குக் கொடுத்தால் உங்கள் புண்ணியங் குறைந் துவிடுமா? நல்ல கோவில்களுக்கு நவரத்தினமிழைக்கும் நகரத்துச் செட்டிமார்களே, நீங்களாவது சடைகளைச்சேர்த்தும், சென்னைச் சிவனடியார் திருக்கூட்டத்தைப்போன்ற சபைகளை யாதரித்தும் சமய பரிபாலனம் பண்ணலாகாதா? ஏனைய வேழை எளியச் சிவநேயச் செல்வர்களே, நீங்களேனும் ஆங்காங்கு சபைகளைச் சேர்த்தேனும், முன்னமே சேர்ந்திருக்கும் இத்திருக்கூட்டத்திற் சேர்ந்தேனுஞ் சைவ சமய பரிபாலனஞ்செய்து புண்ணியமும் புகழும் பெறலாகாதா? இப்பத்திரிகையைச் சைவர்கள் ஒவ்வொருவரும் வாங்கிப் படிக்குமாறு செய்யலாகாதா? சுபம்.

“ [இது சுமார் இருபது வருடங்களுக்கு முன்னமே இப்பத்திரிகை சிரியரால் துண்டு பத்திரிகையில் வெளியிடப்பட்டது.]

சீவமயம்.
திருச்சிற்றம்பலம்.

ஆரணி சமரச சன்மார்க்க சங்கம்.

இச்சங்கம் ஆரணி. ஸ்ரீ திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் மடாலயக்
தில், நிகழும் சித்தார்த்திஸ்ரீ வைகாசிமீ 9௨ (22-5-19.) ஸ்தாபித்
கப்பட்டது. அன்று திருப்பாதிரிப்புலியூர் ஞானியார் மடாலயம்.
ஸ்ரீமத். சிவஷண்முகமெஞ்ஞான சிவாசாரிய சுவாமிகளவர்களின்
மாணவர் கழக தாரியதரிசியாகிய, ஸ்ரீமான். ம. ரா. குமாரசாமிப்
பிள்ளையவர்கள் அக்கிராசனாதிபதியாய் வீற்றிருந்து சமரணம், சன்
மார்க்கம், சங்கம், ஆகிய மூன்றையும்பற்றித் தெளிவாயுபந்யசித்
தார்கள். அதன்பின் காமக்கூர். தமிழ்ப்பண்டிதர், மு. சுந்தரமுதலி
யாரவர்கள் கல்வி யென்பதைப்பற்றியும், பைபூர். பழனிப்பிள்ளை
யவர்கள் நமது கடமை என்பதைப்பற்றியும், ஆரணி. கொ. சுப்பு
ராயசெட்டியாரவர்கள் சமயகுரவர்பிரபாவம் என்பதைப்பற்றியும்,
வடுகச்சாத்து. இராமலிங்கப்பிள்ளையவர்கள் அருட்பாம்கிமை என்
பதைப்பற்றியும், சேதிரம்பட்டு கணக்கு. ந. சந்திரசேகரப்பிள்ளை
யவர்கள் செல்வம் என்பதைப்பற்றியும், மகாதேவமங்கலம் பால
சுந்தரப்பிள்ளையவர்கள் ஆலயவழிபாடு என்பதைப்பற்றியும் சுருக்க
மாகவும், விளக்கமாகவும் உபநியாசஞ்செய்தார்கள். இஃதன்றியும்
சைவசித்தாந்த பாடசாலை ஒன்றும் நிறுவினார்கள். அனாதிமல
முத்த முழுமுதற்கடவுளாகிய சிவபெருமான் திருவருளாலும், ஸ்ரீ
வாகீசப்பெருமான் திருக்கருணையாலும் ஷே சங்கமும் பாடசாலை
யும், என்றும் நிலைபெற்று விளங்கும்பொருட்டு, ஷே மடாதிபதி
யாகிய வி. முனிரத்னமுதலியார் அவர்கள் சகலசம்பத்தும்பெற்று
நீண்டகாலம் வாழ்கவேண்டுமென்று நிற்கும்போதும், இருக்கும்
போதும், கிடக்கும்போதும், நடக்கும்போதும் அருட்சத்தியை
பெண்ணுகிறேன்.

கண்டு களித்தோன்.

பித்தவாயு லேக்கியம்.

இதை அவரவர்கள் வயது, சரீரம்; நோய், அநுபவம், அநுகூலங்
களுக்கு ஏற்றபடி, காலை, அல்லது மாலை, அல்லது காலை மாலையும்,
அல்லது போஜனத்திற்கு பிறகு, சிறு சிறு கெச்சைக்காயளவு சாப்பிட்டு
வந்தால் பித்தவாயு பறந்தோடும். பசிதிபனமும் சரீரபுஷ்டியும் உண்
டாம். இதுவே கைகண்ட தாதுபுஷ்டி மருந்துமாம். இதை அநுபவத்தா
லறியலாம். இதற்குப் பத்தியயிலலை. 20-வேளை லேக்கியம் அடங்கிய
டப்பியின் விலை ரூ. 1-4-0. வி.பி. யில் அனுப்பினால் 4-அண அதிகமாகும்.

இருக்கம் - கண்ணப்பமுதலியார்,

நெ. 43, பாளையப்பன் வீதி, எழுகிணறு, சென்னை.

வினம்பரம்.

இதனடியிற் குறித்த மிக்க உபயோகமுள்ள புத்தகங்கள் எம் மிடத்தில் கீழ்க்கண்ட குறைந்த விலைக்குக் கிடைக்கும்.

ந. அ.	ந. அ.
பாரதச்சுருக்கம்	3 8 ஸ்ரீ தாயுமானசுவாமிகள் பாடல்
கம்பராமாயணம்	2 0 மெய்கண்ட விருத்தியுரை.
வில்லிபுத்தூரார் பாரதம்	3 0 பலநூல்களைப்படித்து அரி
திருவிளையாடற்புராண வசனம்	தில் அரியும் வேதசிவாகமங்
64-படங்களுடன்	1 8 களின் ஞானபாதப் பொரு
மேற்படி கிளேசு கடிதம்	2 4 ள்களையெல்லாம் பலபிரபல
ஸ்ரீ தாயுமானசுவாமிகள் பாடல்	பிரமாணங்களோடு இவ்வு
மூலம்	1 0 ரையில் இலேசாய் அறியக்
அடங்கண்முறை	4 8 கூடும்.
னுதர்மசாஸ்திர வசனம்	3 0 நளவீம்பாகசாஸ்திரம்
பெரியபுராண வசனம் ரப்பு	சத்திரிஷிவாக்கியம் சத்தப்
72 படங்களுடன்	1 8 பதிப்பு
மேற்படி கிளேசு கடிதம்	2 4 மூலிகை மர்மம் 4-பாகமுஞ்
விஷ்ணுபுராண வசனம்	2 8 சேர்ந்தது
சுருட்புராண வசனம்	0 4 சீகாளத்திபுராணம் மூலமும்
மேற்படி திக்கு படத்துடன்	0 8 உரையும்
வள்ளலார் சாஸ்திரம்	1 8 பட்டணத்தடிகள் பிரபந்த
திருக்குறள் உரை	0 12 விருத்தியுரை
திருவிளையாடற்புராணமூலம்	2 0 பட்டணத்தடிகள் புராணம்
மகாராஜாதுறவு மூலம்	0 10 மூலமும் உரையும்
பிரமோத்தரகாண்டம்	1 8 சிவரகசியம் (ஒருபாகம்மாத்திரம்
உபதேசகாண்டம் விருத்தி	வெளிவந்திருக்கிறது.)
யுரை	5 0 புழனித்தலபுராண வசனம்
திருமூலர் திருமந்திரம்	1 8 தனிப்பாடல்உரை 1-ம்பாகம்
மார்க்கண்டேய புராணம்	1 8 மேற்படி 2-ம் பாகம்
அறப்பள்ளிசரசதகம் மூலமும்	குமரேசர்சதகம் மூலமும்
உரையும்	0 12 உரையும்

இ. கண்ணப்பமுதலியார்

நெ 43, பாளையப்பன்வீதி, ஏழுகிணறு, சென்னை.

உ
சிவமயம்,
திருச்சிற்றம்பலம்.

சைவம்.

இது

சென்னைச் சிவனடியார் திருக்கூட்டம்
எனப் பெயரிய

சைவ மஹா சபையின்

மாதாந்தப் பத்திரிகை.

மலர் 5.	சித்தார்த்திஸ்-ஐப்பசிமீ-1919	ஸ்-அக்டோபர்மீ	இதழ் 10-11
5.	கார்த்திகைமீ	நவம்பர்மீ	

உள்ளுறை.

பக்கம்.

விநாயகர் துதி.	...	...	169
தாயுமானசுவாமிகள் பாடல்	...	...	170
சிவஞானபோதம்	...	...	184
அர்ச்சாதீபம்	...	...	190
கோபப்பிரசாதம் உரை	...	...	192
ஓர் நன்கொடை	...	...	193
ஸ் ஹரதத்தாசாரிய சுவாமிகள் சரித்திரம்	...	...	198

இஃது

திருப்பரதிரிப்புலியூர் ஞானியார் மடாலயம்
ஸ்ரீலக்ஷ்மி - சிவசுண்டிக மெய்ஞ்ஞான சிவாசாரிய சுவாமிகளுக்குச்
சமர்ப்பிக்கப்பெறுவது.

பத்திரிகாசிரியர்

இருக்கம் - ஆதிமூலமுதலியார்,
(Retired Accountant, Military Accts., Department.)

நெ. 43, பாளையப்பன் வீதி, ஏழுகிணறு, சென்னை.

வைதிக சைவ அச்சகூடம்,

நெ. 292, தங்கசாலை வீதி, சென்னை.

1919.

தபாற் செலவு உட்பட வருடச்சந்தா ரூபா ஒன்று.

வினம்பரம்.

சர்வபண்டங்களும் விலையேறிவிற்கும் இக்காலத்திலும் சமயாபிமானப்பித்தேறி நாங்கள் டைட்டில்பேஜ் உட்பட வருடம் ஒன்றுக்குச் சுமார் 42-பாரம் கொண்ட இப்பத்திரிகையை தபால் செலவும் வி.பி. செலவும் உட்பட ஒற்றை ரூபாவுக்கு அனுப்பியும் சென்றவருடத்தில் நூற்றுக்கு நாற்பதுபேர் சமயாபிமானம் தானும் இல்லாமல் பத்திரிகையைத் திருப்பி விட்டார்கள். அந்தோ, சைவசமயத்தின்கதி என்னே! என்னே!!

சென்ற வருடமுடிவில் வைதிக சைவ அச்சுக் கூடத்திற்கு யந்திரம் வாங்கினதினால் நேரிட்டகடனைத் தீர்க்கும்பொருட்டு, இத்திருக்கூட்டத்தினர் பல துறைகளிலும் செலவைச் சுருக்கவேண்டியிருந்தமையால் இவ்வருடத்தில் சில சமயங்களில் இரண்டு மாதப்பத்திரிகையை ஒன்றாய்ச்சேர்த்து அச்சிட்டனுப்ப நேரிட்டது. அடுத்தவருடம் அவ்வாறு செய்ய நேரிடாதென்று எதிர்பார்க்கிறோம்.

அடுத்த டிசம்பர்மீ பத்திரிகை வழக்கம்போல் வருட அட்டவணை டைட்டில்பக்கம் முதலியவற்றோடு வெளிவரும். அதற்குப்பின்,

அடுத்தவருடத்து ஜனவரி மீ பத்திரிகை வழக்கப்படி ஒரு ரூபாவுக்கு வி. பி. தபாலில் அனுப்பப்படும். அன்பர்கள் எவரும் அதைத்திருப்பி இச்சபைக்கு நட்டமுண்டாக்காமல் தொகை கொடுத்துப் பெற்று இத்தெய்வச் சைவப் பயிரால் விளையும் சிவபோகாமுதத்தைத் தாமும் உண்டு ஏனை உலகினர்க்கும் ஊட்டுமாறு பிரார்த்திக்கின்றனம்.

பத்திராதிபர்.

இருக்கம். ஆதிமூலமுதலியார்,

சிவமயம்.
திருச்சிற்றம்பலம்.

சைவம்.

மலர் || சித்தார்த்திஸ்-ஐப்பசி-1919-அக்டோபர் || இதழ்
5. || கார்த்திகை || நவம்பர் || 10-11,

விநாயகர் துதி.

வாழத் தானனத் தான்மக வான்கட
லாழத் தானநத் தானரு மாதவர்
சூழத் தானனத் தானச் சுர்தொழும்
வேழத் தானனத் தான்பது மேற்கொள்வாம்.

(இதன் பதப்பொருள்.) வாழத்தான் அனத்தான் = அன்னவா
கனமுள்ள பிரமதேவனுனவன் தான்வாழவும், மகவான் = தேவேந்
திரனும், கடல் ஆழத்து ஆன = சமுத்திரத்திலுண்டாகிய, நத்தான்
சங்கமேந்திய திருமாலும், அரு மாதவர் = அருமையாகிய தவமு
னிவர்கள், சூழ = சூழும்படி, நன = தெளிவுள்ள, தானம் = சவர்க்க
லோகத்திருக்கும், சுரர் = தேவர்களும், தொழும் = தொழுகின்ற,
வேழத்து ஆனனத்தான் = யானையின்முகமுள்ள விநாயகருடைய,
பதம் = திருவடிகளை, மேற்கொள்வாம் = எம்முடைய சிரசின்மேல்
தரித்துக்கொள்வாம்—என்றவாறு.

பிரமன் - தேவேந்திரன் - திருமால் - முனிவர்கள் - தேவர்கள்
என்னுமிவர்கள் தாம்வாழும்படி தொழுகின்ற விநாயகமூர்த்தியி
னுடைய திருவடிகளை வணங்குகிறோம் என்பதுதாற்பரியம். 'வாழ'
என்பதனை ஆங்காங்குக் கூட்டிக்கொள்க. நூறு அசுவமேதஞ்
செய்து இந்திரபட்டம் அடையத்தக்க தாகையால், தேவேந்திர
னுக்கு மகவான் என்று ஒருபெயர். சதமகன் என்னும் பெய
ரினாமுணர்ந்த. சதம் - என்பது நூறு. மகம் - என்பது யாகம்.
ஆழந்தகடலென்பது தோன்ற - கடலாழம் - என்றார். சூழத்தான்
என்பதைச்சேர்ந்த - தான் - என்பது இடைச்சொல். நனவு என்
னுஞ்சொல் ஈண்டுவிகாரவகையால் - நன-என நின்றது. தேவர்
கள் சாக்கிராவஸ்தை யுள்ளவர்களாதலால் - நனத்தானச்சுரர் -
எனவிசேடித்துக்கூறினர்.

ஸ்ரீமத் தாயுமானசுவாமிகள்
திருவருள்விலாசப் பரசிவவணக்க உரை.

இஃது

புரசை-அஷ்டாவதானம்-மகாவித்வான்
சபாபதி முதலியாரவர்கள் இயற்றியது.

அங்கிங் கெனாதபடி யெங்கும் ப்ரகாசமா

— யானந்த பூர்த்தியாகி

யருளொடு நிறைந்ததெது தன்னருள் வெளிக்குளே

யகிலாண்ட கோடியெல்லாம்

தங்கும் படிக்கிச்சை வைத்துயிர்க் குயிராய்த்

தழைத்ததெது மனவாக்கினிற்

றட்டா மனின்றதெது சமயகோடிக ளெலாந்

தந்தெய்வ மென்றெய்வமென்

றெங்குந் தொடர்ந்தெதிர் வழக்கிடவு நின்றதெது

வெங்கணும் பெருவழக்காய்

யாதினும் வவ்வொரு சித்தாகி யின்பமா

யென்றைக்கு முள்ளதெதுமேற்

கங்குல்பக லறநின்ற வெல்லையுள தெதுவது

கருத்திற் கிசைந்தததுவே

கண்டன வெலாமோன வருவெளிய தாகவுங்

கருதியஞ்சலி செய்குவாம்.

இந்நூலாசிரியர் மேலே [உ-வது. பாட்டில்] “பெரிய பொரு
ளைப் பணிகுவாம்” என வியந்து வாழ்த்துதல் செய்யும் சிவத்தின்
வியாபக வியாப்திகள் பலவற்றையும் தொகுத்து ‘முடிந்தது முடித்
தல்’ என்னும் உத்தியால் கூறுவான் எடுத்துக்கொண்டது இச்செய்
யுளின் கருத்தாம்.

“அங்கு இங்கு எனாதபடி” என்பது:—அண்டபகிரண்டங்க
ளாகிய சேய்மைக்க னுள்ளதெனவும், அன்றிப் பூமி பாதலங்க
ளென்னும் அணிமைக்க னுள்ளதெனவும் கண்டித் துரைக்கப்
படாமை.

இனம் பற்றி ‘உங்கு’ எனவுங் கூட்டி அவற்றிற்கு இடைவெளி
யின்க னுள்ளதெனவு முரைக்க.

“எங்கும் ப்ரகாசமாய்” என்பது:—மேல், கீழ், உள், புறம், நடு, பக்கங்க ளனைத்தும் பரந்து நிற்கும் பேரொளியாகி,

“ஆனந்த பூர்த்தியாகி” என்பது:—அவ்வாறே யகண்ட பூர ணாநந்தமாகி,

“அருளொடு நிறைந்ததெது” என்பது:—தனது திருமேனி யாகிய பேரருளோடு விபுவாயுள்ளது எப்பொருள்,

‘என்னுத’ என்பது ‘எனது’ என இடைகுறைந்தது. ‘ஆனந்த பூர்த்தி’ வடசொற் புணர்ச்சி யாதலின் இயல்பாயது. ‘ஓம்’ உருபு ‘ஈட்டிய விரண்டாம்வேத நூறுருவோ டெழுந்தது’ என்றிற்பொல ஒற்றுமைப் பொருட்கண் வந்தது.

அருள் ஆவது-அபின்னசத்தி, நிறைவு ஆவது-உதியாமல் முக். காலத்தினும் உள்ளதாகி, ஓங்கிப் பேராமல், குறையாமல், இடைய ருமல், அசைவின்றிப் பரந்து நிற்குந்தன்மை. இதனைப் பூரண மென்றும் விபுவென்றுங் கூறுவர். இந்நூலாசிரியர் மேலே “அண்ட பகிரண்டமு மடங்கவொரு நிறைவாகி யானந்த மானபரமே” என்றும், “பார்க்குமிட மெங்குமொரு நீக்கமற நிறைகின்ற பரி பூரணானந்தமே” என்றும் பலவிடங்களினும் கூறியவா றுணர்க.

அன்றியும், ‘அங்கு’ வீடுபேறுகிய அம்மைக்கண்ணும், ‘இங்கு’ உயிர்வாழ்க்கைக் கிடமாகிய இம்மைக்கண்ணும் எனலும் ஒன்று. இனம்பற்றி உம்மைக்கண்ணு மெனக் கூட்டி யுரைக்க. எனவே, அண்டதத்துவம் பிண்டதத்துவ முதலிய அனைத்திடமுமா மென் பது பெற்றும். அவையாவன:—பிருதிலியண்டம்-புவலோகமுதல் சிவலோக மளவாக ஏழுலோகமும், மேல் அண்டகடாகமும் பிரம் மாண்டமும், மேல் அப்பு தேயு வாயு ஆகாயங்களாகிய அண்டங் களும், மேல் மனம் புத்தி ஆங்காரம் குணம் ஆகிய அண்டங்களும், இவைக்கு மேல் பிரகிருதியண்டமும், மேல் அராகம் வித்தை கலை நியதி காலங்களாகிய அண்டங்களும், மேல் அசுத்த மாயையும், அதன் மேல் சுத்தமாயையில் சுத்தவித்தை மாகேச்சுரம் சாதாக் கியங்களும், அவைக்கு மேல் பரவிந்து படநாதங்களும், எண்பத்து நூறுபிரம் யோசனை கனமுள்ள பூமியும், கனிப்ட பாதலமும், கீழே ஆடகேசுரர்க்குப் புவனமாகிய ஏழுபாதலங்களும், கூர்மாண்ட ரென்னும் உருத்திரபுவனமுமாய் அண்டகடாகமுட்பட்ட புவ னமும், இன்ன அண்டங்களனைத்திற்கும் ஆதார பூதமாய்ச் சிவசத்

தியான் ஆதாரசத்திக்கும் அப்பாலும் சிவத்தின் பூரண அளவு எல்லைப்படா தாதலால்,

“ஆதிபுமந்தமு மில்லாவரும் பெருஞ்சோதி”
எனவும்,

“அப்பாலைக் கப்பாலைப் பாடுதுங்கான்”
எனவும் பெரியா நுரைத்தவாற்றா னுணர்க.

அங்குள்ளது எனின் இங்கில்ல தெனவும், இங்குள்ளது எனின் அங்கில்ல தெனவும், அங்கிங்குள்ளது எனின் எங்குமில்ல தெனவும் ஐயப்பொருட்டு இடமாகாமே “அங்கிங்கெனாதபடி யெங்கும் பிரகாசமாய் ஆனந்த பூர்த்தியாகி” என வற்புறுத்திக் கூறினர்.

அனாதி முத்த சித்துருவாகிய பதிக்கு அருளே திருமேனி என்பதற்கு உதாரணம்:—

(சிவஞானத்தியார், சூத்திரம்-க, பாட்டு-சஎ.)

“உருவருள் குணங்க ளோடு முணர்வரு ளருவிற் றேன்றும்
கருமமு மருள ரன்றன் கரசர னாதி சாங்கந்
தருமரு ளபாங்க மெல்லாந் தானரு டனக்கொன் றின்றி
யருளுரு வுயிருக் கென்றே யாக்குவ னமலன் றானே.”

மற்றும் வனவற்றாற் காண்க.

“தன்னருள் வெளிக்குளே” என்பது:—அங்ஙனம் தனது அருளாகிய வெளியினிடத்தே,

“அகிலாண்ட கோடி எல்லாந் தங்கும்படிக்கு” என்பது:—அனந்தகோடி அண்டபுவனங்கண் முற்றும் பரிணமித்துத் தங்கு மாறு,

“இச்சைவைத்து உயிர்க்கு உயிராய்த் தழைத்தது எது” என்பது:—அருளைக்கருதி இச்சையை வைத்து உயிர்கட்குள் உணர்வாகி வீரிந்துள்ளது எப்பொருள்,

அருள்வெளி என்பது தனது சந்நிதானமாம். ஆகவே, தனது சந்நிதான மாத்திரத்தாலே எல்லா வுலகங்களுந் தோன்றி விரிந்து அடங்கு மென்பதாயிற்று. தனது அருள் ஆதியி லொன்று யிருந்து, பின்னர் இச்சை ஞானம் கிரியைகளாகி, முறையே மலத்தான் மூடப்பட்டுள்ள ஆன்மாக்களுக்கு அருள் செய்தற் பொருட்டு வைத்த கிருபையை ‘இச்சைவைத்து’ என்றும், தனது ஞான

சத்தியால் அவர்களது நலத்தை விரும்பி அறிதலை ‘உயிர்க்குயிராய்’ என்றும், கிரியாசத்தியால் அவர்களுக்குத் ததுவாதி பிரபஞ்சங்களைத் தருதலை ‘தழைத்தது’ என்றும் கூறினர்.

ஆன்மாவும் இச்சை ஞானம் கிரியைகளை உடையனாயினும் அவற்றை அநாதியாகிய மலம் மறைத்து நிற்கும். மெய்ப்பொருளின் சத்திகள் ஒன்றுனும் மறைக்கப்படாமல், தான் அவற்றின் மூலமாக ஆன்மாவுக்கு கன்மவளவையால் போகாதிகளைக் கொடுத்து, அவற்றால் தாக்கப்படாமல், தன்னந்தான யறிந்து விளங்கு மியல்பிற்று. இதுவே அவ்விரண்டற்கும் வேற்றுமை எனக் காண்க.

தனது சந்நிதி மாத்திரமன்றி யாண்டும் பிறிதோரிட மின்றாதலால் ‘அருள் வெளிக்குளே’ என்று தேற்றப் பொருளிற் கூறினர்.

“இச்சைவைத் துயிர்க்குயிராய்த் தழைத்தது”, என்றதற்கு உதாரணம்:—

(சிவஞானசித்தியார், சூத்-க. பா-சுந்.)

“ஒன்றதா யிச்சா ஞானக் கிரியையென் றொருமூன் ருகி
நின்றிடுஞ் சத்தி யிச்சை யுயிர்க்கரு ணேச மாகும்
நன்றெலா ஞான சத்தி யானயந் தறிவ னாத
னன்றருட் கிரியை தன்ன லாக்குவ னகில மெல்லாம்.”

தன் சந்நிதியின்கண் முத்தொழில்களும் நிகழும் என்பதற்கு உதாரணம்:—

(திருவிளையாடற்புராணம், பாயிரம்.)

“பூவண்ணம் பூவின்மணம் போலமெய்ப் போத வின்ப
மாவண்ண மெய்கொண்ட வன்றன்வலி யாணை தாங்கி
மூவண்ண நன்சந்நிதி முத்தொழில் செய்ய வாளா
மேவண்ண லன்னுன் விளையாட்டின் விளையை வெல்வாம்.

“மனவாக்கினில் தட்டாமல் நின்றது எது என்பது:—
மனத்தான் இத்தன்மைத்தென நினைத்தற்கும், வாக்கால் இன்ன
தென உரைத்தற்கும் இயையாவண்ணம் அதீதமாகி நின்றது எப்
பொருள்,

இனம் நோக்கிக் காயத்தாலும் பற்றற் கமையா தெனவும்
உரைக்க. இதனால் தத்துவ மூன்றற்கும் மேலாய் நிலைபெற்றுள்
ளது அப்பொருள் என்றதாம்.

உள்ளே நின்று சங்கற்ப விகற்பங்களைச் செய்வதால் சலம் என்றும், இந்திரியங்களைப் புறத்தே விடயங்களிற் செலுத்துவதால் அசலம் என்றும் கூறப்பட்ட மனம் பிரகிருதியில் தோற்றம். சூக்குமை பைசந்தி மத்திமை வைகரி என்னும் நான்கு வாக்குகளும் விர்துவில் தோற்றம். இவையெல்லாம் பசுபாச ஞானங்களின் வழிப்பட்டு இயங்கிப் பின்பு பதிஞானம் மேற்பட்டெழும் எழுச்சியின்கண் கீழ்ப்பட்ட டடங்குமாதலால், அவற்றில் 'தட்டாமல் நின்ற தெது' என்றார். இஃது நின்மல துரியம். இந்நிலையின்கண் மனச் செயலும் வாக்கின் காரியங்களும் இல்லையாய் நிற்க, மேல் அவற்றோடு சிறிதுந் தாக்கற்றதாய்ச் சிவம் அதீதமாகி நிற்கும் என்பதாம்.

வாக்கு நான்கனுள், சூக்குமை விர்துவினுள்ளே அரும்பும்; பைசந்தி இதயத்துள் மயின் முட்டையுட் சலம்போன்று மலரும்; மத்திமை கண்டத்துள் சவிகற்பமா யுணரத்தக்க ஒலியாய்க் காய்க்கும்; வைகரி வாயினின்றும் செவியிற்கேட்கப் படுவதாய்ப் பொருள் தரு மொலியாய்க் கனிந்து வெளிப்படும்; இவை வாக்கின் உற்பத்தியாம்.

மனவாக்கு முதலியவற்றில் தட்டாதது என்றதற்கு உதாரணம்:—

(திருவிளையாடற் புராணம்-நான்மாடக் கூடலான படலம்.)

“பூதங்களல்ல பொறியல்ல வேறு புலனல்ல வுள்ள மதியின் பேதங்களல்ல விவையன்றி நின்ற பிறிதல்ல வென்று பெருநூல் வேதங் கிடந்து தடுமாறும் வஞ்ச வெளியென்ப கூடன் மறுகில் பாதங்க ளோவ வளையிந்த னாதி பகர்வாரை யாயு மவரே.”

மற்றும் வருவனவற்றற் காண்க.

மனவாக்கினில் தட்டார் மனின்றதற்கு மற்றொரு பிரகாரமாக வுரைப்பினுமாம். அஃதாவது:—மனம் - மானதக்காட்சியும், வாக்கு - (வேதமுதலிய வாக்காகிய) ஆகமமும், இவை முதலிய அளவைகளாலும் பற்றப்படாதது என்பதாம். வாக்கிலும் என உம்மை விரிக்க.

“ஆசிலாசார தபோதனரின்புறு—வாசகாதீத மனோலயபஞ்சரன்.” என்றதா லுணர்க.

“சமயகோடிகளெலாம் தம்தெய்வம் எம்தெய்வம் என்று எங்கும் தொடர்ந்து எதிர் வழக்கிடவும் நின்றது எது”

என்பது:—பல்வேறு சமயங்க ளெல்லாமும் தமது தமது தெய்வமென்றும், எமது எமது தெய்வமென்றும் முறையிட்டு, எவ்வெவ்விடங்களினும் ஒருவரைவிட்டொருவர் விடாதுபற்றி எதிர்த்து வாதித்திடுமாறும், அவ்வச்சமயங்கடோறும் அவரவர் கடவுளராய் வீற்றிருப்பது எப்பொருள்,

எல்லாமென்பதில் 'உம்மை' தொக்கது.

'வழக்கிடவும்' என்றதால் அவரவரும் சிந்திக்கவும் வாழ்த்தவும் வணங்கவும் நின்றது என வுணர்க.

பல்வேறு சமயங்களாவன:—உலகாயதம், பௌத்தம், சமணம், மீமாஞ்சை, மாயாவாதம், பாஞ்சராத்திரம் இவை புறச்சமயம்; சைவம், பாசுபதம், வாமம், வைரவம், மாவிரதம், காளா, முகம் இவை உட்சமயம். இன்னும் காலேகவாத முதலிய பலவுமாம்.

இச்சமயங்கள் பலவாறு வாதிக்குந் தொடர்பனைத்தும் ஈண்டுச் சொல்லப்புகின் வரையறைப் படாமையின் அவற்றுட்கில சிலவே கருக்கியெடுத்துக் காட்டுதும்:

உலகாயதன்-பிரபஞ்சத்துக்குத் தோற்றமு மொடுக்கமுமின்றி அது தானே தோன்றி யழியும் எனவும், வேறொரு கர்த்தா அதனையுண்டாக்கிக் காரியப்படுத்த வேண்டுவதில்லை எனவும் வாதிக்க—சித்தாந்தி அவைகளை மறுத்துரைப்பது.

பௌத்தரிற் சவுத்திராந்திகன்—உருவம், வேதனை, குறிப்பு, பாவனை, விஞ்ஞானம் ஆகிய பஞ்சகந்தஞ் சார்பால் எல்லாந் தோற்றுமென வாதிக்க—பிறனொருவன் கருத்தாவன்றி ஒன்றும் நிகழாது என மறுப்பது.

காலேகவாதி—கால்மே கர்த்தா என்று வாதிக்க—அதனை மற்றொருவன் மறுப்பது.

நையாயிக வைசேடிகர்—பரமானுவிலே பரிணமித்த பிரபஞ்சம் அழிந்து பரமானுவான பின்னும், அத்மாவின் கன்மத்துக் கீடாகப் பிரபஞ்சமாகத் தோன்றி நீன்று கழிந்திடும் என்று வாதிக்க—அக்கன்மமும் அணுவும் அசேதன மாதலால் முறையறிந்து தாமாகவே தோற்றுவியாது, அவ்வணுருபமும் பிரளயத்திலே யழியும் என்றும்; இப்பிரபஞ்சத்திற்கு உபாதானகாரணம் மாயையே என்றும் வாதிக்க—மற்றொருவன் மறுத்துத் தனது

கொள்கையை நிறுத்துவது. இங்ஙனம் பலவாறு வாதிக்கப் படுவனவுமாம். றுக்கப்படுவனவுமாம் இவைமுதலியன சமயகோடிகளின் வழக்குகள்.

சைவத்திற்குத் தாண்டவபூஷண னென்னும் மூர்த்தியாயும், பாசபதத்திற்குத் திருநீறுஞ் சடைமுடியுந் தரித்த மூர்த்தியாயும், மாவிரதத்திற்கு என்முமலை தரித்த மூர்த்தியாயும், காளாமுகத்திற்கு படிகமும் புத்திரதீபக மணியுந் தரித்த மூர்த்தியாயும், வாமத்திற்கு அக்கினியும் உபவீதமுந் தரித்த மூர்த்தியாயுந், வைரவத்திற்குத் தமருகமும் சிலம்புந் தரித்த மூர்த்தியாயும், பாஞ்சராத்திரத்திற்குச் சங்கமுதலிய ஐம்படையுந் தரித்த மூர்த்தியாயும், சாத்வேயத்திற்குச் சத்தி மூர்த்தியாயும், இன்னும் பௌத்தாதி களுக்குப் பௌத்தன்முதலிய மூர்த்திகளாயும் வீற்றிருந்து; அவரவர் நினைத்த வடிவோடுஞ் சென்று, எண்ணியாங் கெய்து வித்தும், தேகாந்தத்தில் முத்தி பதங்கள் அருளியும் விளங்குவது. இஃதே அவ்வச் சமயங்களிலும் நின்றது என்பது.

“எங்கணும் பெருவழக்காய் யாதினும் வல்ல வொரு சித்தாகி இன்பமாய் என்றைக்கும் உள்ளது எது” என்பது:—இவ்வாறு யாண்டும் அறுதிபெறாமையாயுள்ள வழக்காகி, எவ்வகைத் தொழிலினும் வல்லதாய், ஒப்பற்ற சித்துருவாகி, பேரின்பவடிவாகி, எக்காலத்தும் நித்தியமாயிருக்கின்றது எப்பொருள்,

ஓரிடத்தும் ஒருகாலத்தும் ஒருவரானும் ஒருவாற்றானும் அவரவர் கொள்கைகளும், உத்தேசம் இலக்கணம் சோதனை இவை முதலியவற்றால் வாதிக்கப்பட்டும் அதுவாதிக்கப்பட்டும் தோல்வி வெற்றிகளுண்டாய்ச் சிறிதும் ஒழிவுபெறுதல் அருமையாதல் பற்றிப் ‘பெருவழக்கு’ என்னப்பட்டது. ஒரு பொருண்மேல் இருவர் மாறுகொண்டு செல்லும் வழக்குப்போலாது, இது அவரவரும் அங்கங்கும் அவ்வக்காலத்தும் தத்தம் பல்வேறு கொள்கைகளை மேற்கொண்டு தொடர்வதாம்.

எவ்வகைத் தொழிலினும் வல்லது என்பது:—சுருட்டி-படைத்தல், திதி - காத்தல், சங்காரம் - துடைத்தல், திரோபவம்-மறைத்தல், அறுக்கிரகம் - அறுக்கிரகித்தல் என்னும் ஐந்தொழிலினும் வல்லமையுண்மை. எவ்வகைப்பட்ட தொழில்களும் இவ்வைந்தனுள் அடங்குமா றுய்த்துணர்க.

இவை தூலம் சூக்குமம் காரணம் என்பவற்றால் மூவைந்தா
கும். அவற்றுள் மாயையினிடமாக உயிர்கட்குத் தது கரண புவன
போகங்களைத் தருவது படைப்பாம்.

தநு:—எண்பத்து நான்கு லட்ச பேதமாம்.

கரணம்:—சீவன், வித்தை, சிவன் என மூவதைத்து. விட
யாதிகளை அறியுந்தன்மை சீவகரணமாம்.

உயிர்கள் போகங்களை நுகர்வதற்கு முக்காலமாயும், அவற்றை
வினைக்கிடாய் அளவிடுவதாயும், உயிர்கட்கு இச்சையாதி மூன்றனை
யும் எழுப்பும் சார்பாயும், தன்னையும் விடயத்தையும் வேற்றுமை
யறியவொட்டாமல் மயங்கச்செய்வதாயும் இருக்கின்றது வித்யா
கரணமாம்.

வித்யாகரணத்தைப் பொருந்தி நடத்தும் புவனங்கள் இருநூற்
றிருபத்து நான்காம்.

ஆன்மாக்கட் கிருவினைபொப்பும் மலப்பிரபாகமும் சத்தி
நிபாதமும் வருவித்து அவற்றை முத்தியிற் சேர்ப்பது சிவகர
ணமாம்.

போகங்களாவன:—சிவிகை குடை தேர் யானை குதிரைகளும்
அறுசுவை மாதர் கீதம் முதலியனவுமாம்.

இவைகளுக்குட் சரீரத்தையும் கரணத்தையும் யான் என்றும்,
புவனபோகங்களை எனது என்றும் உயிர்கள் கருதிச் சுகாதிகளை
யறுபவிக்கச்செய்தல் காத்தலாம்.

உயிர்களால் காணப்பட்டவற்றை ஒடுக்கல் துடைத்தலாம்.

இவற்றுட் பலநாளுழன்றும் வெறுக்காமல் ருசிப்பித்தல்
திரோபவித்தலாம்.

பிறகு நித்தியமும் அநித்தியமுமாகிய பொருள்களைப்பகுத்
துத் தெரிவிப்பது அநுக்கிரகித்தலாம்.

இங்ஙனம் எண்பத்து நாலுலட்சபேதமான உடல்களினிடத்தே
பரமகர்த்தா ஐந்தொழில்கள் செய்வது தூலமென்றும், அத்தூல
வுடலின் அவத்தைக் கருவிகளில் ஐந்தொழில்கள் செய்வது
சூக்குமம் என்றுஞ் சொல்லுவர்.

காரண பஞ்ச க்ருத்யம் குருமுகமாக வழிபட்டுக் கேட்டுச்
சிரந்தித்துத் தெளிந்து ரிட்டைகூடி அதுபவிக்கும் தாகலான்,

ஆம்முறையை அவ்வாறு உணர்ந்து கொள்ளத்தக்கது. இவ்வண்ணம் எல்லாம் வல்ல சத்தியாகிய சித்தும் இன்பமும் தானேயாம்.

“மேல் கங்குல் பகல் அற நின்ற எல்லை உளது எது” என்பது—சத்தினிபாதத்தின்கண் இரவும் பகலும் இல்லையாக நின்ற தொரு நிலைக்களத்தே தானேயா யுள்ளது எப்பொருள்,

‘மேல்’ என்பது வினையொப்பு மலபரிபாகத்துக்கு மேற்பட்ட இடம், அதுவே சத்தினிபாதமாம்.

ஆன்மா, பயனின் முயற்சிகளையும் தேகபோகப் பற்றுக்களையும் முற்றத்தூற்று பிரிதொருபயனையுங் கருதாமல் தத்துவங்களைச் சடமென்றறிந்து கழன்று, சத்தும் அசத்தும் பகுத்துணர் சத்தாயது ஆன்மாவென்றும் அவ்வாறு காட்டியது அருளென்றும் உள்ளுணர்ந்து, அவ்வருளைப் பற்றுதலாலும், நிட்டையிற் பெயராது நின்றலாலும், முறையே மாயை கன்மங்களுக்கிடமாகிய சகலாவதத்தையும் ஆணவத்துக்கிடமாகிய, கேவலாவதத்தையும் நீங்கின இடமாகிய சத்தநிலையின்கண்போதஞ் சிறிதுந்தோன்றாமல் நிற்க, பலகோடி சூரியர் ஓரிடத்தொருங்குதோன்றினாற்போல நீக்கமற நிறைபேரொளியாய்ச்சடசித்துக்களின் உள்ளும் புறம்புமாகிப் பூரணநிர்வய நிட்கள சொருபமாக எங்கெங்கும் பரந்து விளங்கும். இச்சுத்தநிலையே இராப்பகலற்ற விடமென்றும், இன்னும் பலவாறுகவும் பெரியோர் கூறுவர்.

இவ்வெல்லைக்கண் மேலீடாய் நின்ற திருவருட்போதத்தையும் சிவத்தையும் எதிரிட்டுக்காணும் தற்போத நீங்கிச் சிவயோகமெய்துதல் முத்தான்மாக்கட்கியையுமென வேதாகமங்கள் கூறுவனவாம்.

இவ்வெல்லையே, தாதநெறி முதலிய நான்கு நெறிகளுள் சன்மார்க்க நெறியாய் மகாமலப் பிணிப்புக் கட்டறுத்துச், சிவானந்தப் பெரும்பேறு மருவிப், பாச இரிவும் பதியிற் புகலுமின்றி ஒரு நிலையாம் இயல்பு.

இதுவே ஞானவரம்பும், மௌனரம்பமும், பேசாவதுபூதி பிறந்தவிடமுமாம். உதாரணம்:—

(கொன்றைவேந்தன்.)

“மோனமென்பது ஞானவரம்பு.”

(கந்தரநுபூதி.)

“தூசா மணியுந் துகிலும் புனைவா
ணேசா முருகா மினதன் பருளா
* லாசா நிகளந் துகளா யினபின்
பேசா வநுபூ திபிறந் ததுவே.”

மற்றும் வருவனவற்றைக் காண்க.

தனக்கு வழித்துணையாகாக் குடும்பபாரம் தலைக்கொண்டு அதன் பாதுகாப்பி னேக்கத்தால் நெடுங்கால மறிவுமழுங்கி, இனி யாண்டு ஓர் சுகங்கூடப் பெறுவலென் னுள்ளயாந்து நோக்கியிருந்த வன், தனதோர் நல்வினையுளதாக, ஒரு நகரின் கணினிநர் தாங் கெய்திய முதியோனை யெதிர்ப்பட்டு வணங்கிக் குறையிரத்தலும், அன்னோனிரங்கி “அஞ்சலை, எனது அநுஞ்ஞையாற்றான் அந் நகர்க்கணைய்துதியாயின் அந்நராதிபதி தயவினாற் சுகமேவாழ்வை” என வுபகரித்து வழிப்படுத்த, தானுமம் முதியோனைப் பணிந்து வழிக்கொண்டு, இடையிலுள்ள பலமீருகாதிக் கடந்த மலை காடு யாறு கவர்நெறிகள் யாவும் பிற்பட அரிதிற் கடந்து சென்று அந்நகரின்னெல்லைக்கண் அணுகலும், ஆண்டுள்ள செல்வக் களாச்சியை நோக்கி நோக்கி வியந்து அந்நகரையணைந்து, மந்திரத் தலைவனுதவியால் புரவலனைக் கண்டிறைஞ்சி, அவன் அரசியனெறி நின்று நீடுவாழப் பெற்றோனாகி அங்கணியங்குங்கால், நேர்படுகின்ற நகரின் எல்லை நோக்குந்தோறும் இது தொடங்கியன்றோ நமக்குச் சுகோதயப்பே றுண்டாயிற்றென்று அதன்பெருமையைக் கருதி அவ்வெல்லையையும் வந்தித்தல் செய்வனாக.

இக்கருத்தே பற்றிப் பெரியோர் கோயில் முதலிய திருப் பதிகடோறு மெய்தியக்கால் அத்தலங்களின் திருவெல்லையை முன்னர் வணங்கு மியல்பை அடியார் புராணந்தோறும் புராண கர்த்தர் கூறியிருப்பது அம்முறை பிறழ்வின்றி, முத்தியி னெல்லைக்கும் முத்திப்பதிக்கும் அணுக்கமான அநுசந்தான முள்ள தால், ‘எல்லை யுளது’ என அக்குறிப்புண்மை புலப்படுத்துவான் தூலாகிரியரும் போற்றினர் போலும்.

“அது கருத்துக்கு இசைந்தது” என்பது:—அவ்வாறாய் மெய்ப்பொருளுணர்ச்சியே பதிவர்க்கம் பசு வர்க்கங்களின் கருத் தெவற்றிற்கும் ஒப்பமுடிந்தது.

“அதுவே கண்டன எலாம்” என்பது,—அம்மெய்ப்பொருளே தூலகுக்குமங்களாற் காணப்பட்ட பூதபௌதிகங்களாகிய விடய பதார்த்தங்க ளனைத்தும் ஆதலால்,

இஃது அசுத்த நிலையில் காணப்படுவதாகிய ஞேயமாம். ஆகவே, சுத்தநிலையிற் காணப்படும் ஞேயமும் ஒன்றுண்டென் பதாயிற்று. இச்சுத்தநிலை மேற்கூறிய திருவருளையே கண்ணாகக்கொண்டு யாண்டுங் காணப்பட்ட வனைத்தும் சிவமேயாகவும், பிறிதொன் றினராகவும் காண்பதாம். உதாரணம்:—

சிவஞானசித்தியார், சூத் - அ. பா - ௩௦.

“அறியாமை யறிவுகற்றி யறிவினுள்ளே யறிவுதனை
யருளினு னறியாதே யறிந்து
குறியாதே குறித்தந்தக் கரணங்க ளோடுங்
கூடாதே வாடாதே குழைந்திருப்பை யாகிற்
பிறிபாத சிவன்றானே பிரிந்து தோன்றிப்
பிரபஞ்ச பேதமெலாந் தானுய்த் தோன்றி
நெறியாலே யிவையெல்லா மல்லவாகி
நின்றென்றுந் தோன்றிடுவ னிராதார னாயே.”
மற்றும் வருவனவற்றாற் காண்க.

“மோனவுருவெளியது ஆகவும் கருதி அஞ்சலி செய்குவாம்” என்பது,—அம்மெய்ப்பொருளை மௌனரூபமான வெளியீடாகவும் தியானித்துக் கைகூப்பி வணங்குதல் செய்வாம். ஏ-று.

‘வெளியது’ என்பதில் ‘அது’ பகுதிப்பொருள் விசுதி.

‘வெளியதாகவும்’ என்றதால்—எங்கும்பிரகாசமாய் ஆனந்த பூர்த்தியாகி யருளொடு நிறைந்ததாகவும், இச்சை வைத்துயிர்க் குயிராய்த் தழைத்ததாகவும், தட்டாமனின்றதாகவும், வழக்கிடவு நின்றதாகவும், என்றைக்கும் உள்ளதாகவும், எல்லையுளதாகவும், அதுவேகண்டன எலாமாகவும், தனித்தனிக்கருதி அஞ்சலி செய் குவாம் எனவும் உரைக்க.

இவ்வாறு கூறியவாற்றான் ஆதாரங்க ளனைத்திற்கும் அதித மாகிய நிராதாரப் பரமகுருவை [தக்ஷிணமூர்த்தியை] அஞ்சலி செய்தமை கண்டுகொள்க.

அதுவன்றி இந்நூலாசிரியர் தாம் சொல்லப்புகுந்த கருதிகுரு அநுபவங்களையும் அவற்றின் பயனையும் அருட்சார்பாய் நின்று

ஒருவாற்றா னுணர்த்துமதாகிய இந்நூல் இனிது முடிதற்பொருட்டு
 “ஆகாரபுவனம் சிதம்பரரகசியம்” என்னுந் தொடர்நிலைக்கண்
 ‘எண்குணமுங்காட்டி,’ ‘சௌபாணபக்ஷங்காட்டி,’ ‘மந்திரஞ் சினைக்ஷ
 சோதிடாதி மற்றங்ங் நூல்வணங்க மௌனமோலி யயர்வறச்
 சென்னியில்வைத்து ராசாங்கத்தி லமர்ந்தது வைதிக சைவமழகி
 தந்தோ!’ இதுவன்றித் ‘தாயகம் வேறில்லை இல்லை,’ ‘அருளைக்
 காட்டத்தக்க நெறியிந் நெறியேதான் சன்மார்க்கம்’ என்றும்,
 “சின்மயானந்தகுரு,” என்னுந்தொடர்நிலைக்கண் ‘சித்தாந்தமுத்தி
 முதலே’ என்றும், இன்னும் பலவிடங்களினும் பழிச்சுதல் செய்த
 படி இவ்வாசிரியர்க்கு வேதாந்தத் தெளிவாகிய சித்தாந்தமே சிறப்
 புடைத்தாதலால் அஃதொன்றே உடன்பாடென்பது பெறப்
 படுகின்றது. உ.காரணம்:—

சிவஞானசித்தியார் குத் - அ. பா - கடு - கசு.

“வேதநூல் சைவநூ லென்றிரண்டே நூல்கள்”

வேறுரைக்கு நூலிவற்றின் விரிந்த நூல்கள்

ஆதிநூ லநாதியம லன்றருநூ லிரண்டு

மாரணநூல் பொதுச்சைவ மருஞ்சிறப்பு நூலா

நீதியின னுலகர்க்குஞ் சத்திரி பாதர்க்கு

நிகழ்த்தியது நீண்மறையி னொழிபொருள்வே தாந்தத்

தீதில்பொருள் கொண்டிரைக்கு நூல்சைவம் பிறநூ

நிகழ்பூர்வஞ் சிவாகமங்கள் சித்தாந்த மாகும்.”

“சித்தாந்தத் தேசிவன்நன் றிருக்கடைக்கண் சேர்த்திச்

செநநமொன்றி லேசிவன் முத்த ராக

வைத்தாண்டு மலங்கழுவி ஞான வாரி

மடுத்தானந் தம்பொழிந்து வரும்பிறப்பை யறுத்து

முத்தாந்தப் பாதமலர்க் கீழ்வைப்ப னென்று

மொழிந்திடவு முலகரெல்லா மூர்க்க ராகிப்

பித்தாந்தப் பெரும்பிதற்றுப் பிதற்றிப் பாவப்

பெருங்குழியில் வீழ்ந்திடுவ ரிதுவென்ன பிராந்தி.”

‘மௌன உருவெளி’ என்பதில் † குடிசையாகிய மூலமநு *
 வினின்றும் சிவம் சத்திகளின் திருநோக்கத்தால் வெளிவந்தருளிய
 முதற்கடவுள் என்பதும் அமைந்து கிடத்தலின். தொல்லோர்
 வழக்கின்படித் தாமும் மெய்ப்பொருளை அம்முதற்கடவுளாகவும்
 கருதி அஞ்சலி செய்தனர் என உரைத்தலு மமையும். யோகிகள்

† குடிசை=பிரணவம். * மூலமநு=மூலமந்திரம்.

மூலமதுவை மௌனாக்கர மென்றும் மூங்கை எழுத்தென்றுங் கூறுவர்;

முதற்கடவுளாகிய மூத்தபிள்ளையார் மூலமதுவினின்றும் வெளிவந்தருளிய வரலாற்றை விநாயகபுராணத்திற் கண்டுகொள்க.

அன்றியும், இந்தூலாசிரியர் மேலே “மௌனகுரு வணக்கம்” என்னும் தொடர்நிலைக்கண் ‘மூலன்மரபில்வரு மௌனகுருவே’ என்று தமது ஆசிரியரை வழிபடுகின்றாராகலின், அத்துணையியல்பு வாய்ந்தசிவமே தம்மையாட்கொள்வான் திருவுளங்கொண்டு மேற் கூறிய திருமூலநாயனார் மரபில் குருவடிவாய் எழுந்தருளிவந்து தமக்கு பந்தமோசனம் செய்வித்தமைபை யுட்கொண்டு, அவரை ஈண்டும் வணங்குதல் செய்தபடி என்பதுங்காண்க.

இங்ஙனம் குறிப்பாற் பொருளுணர்த்துவது உளருறையணியாம்.

திருமூலநாயனார் ஸ்ரீ கயிலாயத்திலே ஸ்ரீ நந்திதேவரது அருள் பெற்று அணிமாவாதி அட்டசித்திகளினும் வல்ல சிவயோகிகள். அகத்தியமுனிவர்பாலுள்ள நட்பினால் அவருடன் சிலநாள் வசிக்க வேண்டிக் கயிலையினின்றும் காசி சிதம்பர முதலிய அங்கங்குள்ள தலங்களைத் தரிசித்துவந்து திருவாவடு துறைக்கண் பரமசிவத்தைப் பணிந்து, அத்தலத்தின்கண் வசிக்கவிரும்பிக் காவிரிக்கரைச் சார்பிலுள்ள வனத்தில் வரும்போது, அங்கு தம்மை மேய்த்திருந்து அந்நாளிற் காலம்பண்ணிவிட்ட மூலன் என்னும் பெயருள்ள வோரிடையனைச் சூழ்ந்து கதறிக்கொண்டிருந்த பசு மந்தையைக் கண்டிரங்கி, அவற்றின் றுயர் நீக்கற் பொருட்டுத் தமது யாக்கையை ஓரிடத்திற் சேமித்து வைத்து, அவனுடலிற் பிரவேசித்துப் பசுக்களை யன்று முழுவதும் மேய்த்து, பின்பு அதன்தனிடங்களில் அவற்றைப்போக்கி, கணவனிறந்தது தெரியாத இடையன் மனைவி வந்தழைக்கவும் மறுத்துவிட்டு, தாம் சேமித்துவைத்த விடத்திற் போய்ப்பார்க்கத் தமதுடல் அங்கில்லாமை கண்டு அது பரமசிவத்தின் அருளென் றுள்ளுணர்ந்து, தாம் பிரவேசித்த யாக்கையொடு சென்று ஆவடு துறைக்கண் பரமசிவத்தைத் தரிசித்து, கோயிலின் மேல்பாலுள்ள அரசமரத்தி னிழற்க ணமர்ந்து, ஆகமங்கள் கூறுகின்ற சரியையாதி நான்குபாதங்களையும் ஆண்டுக்கொரு பாசுரமாக மூவாயிரந் திருமந்திரஞ் சொல்லியருளினார். அவரது அதுக்கிரகம் பெற்ற ஆதீனத்தின் சம்பந்திகள் இந்நூற் கருத்தாவாகிய தாயுமானமுனிவர்.

‘எங்கும் பிரகாசமாய் ஆனந்த பூர்த்தியாகி அருளொடு நிறைந்ததும்,’ ‘இச்சைவைத்து உயிர்க்கு உயிராய்த் தழைத்ததும்,’ மன வாக்கினிற் றட்டாமல் நின்றதும்,’ ‘எங்குந்தொடர்ந்து எதிர்வழக்கிடவு நின்றதும்,’ ‘யாதினும் வல்லவொரு சித்தாகி இன்பமாய் என்றைக்கும் உள்ளதும்,’ ‘கங்குல்பக லறநின்ற எல்லை யுளதும்’ ஆகிய இவ்வறுவகைத் தன்மைத்தாய பொருளொன்றே னேயுத்தமுந்தின ஜீவன்முத்தர் கண்டனவெலா மாகுமாதலின், அதனை ‘மௌனவுரு வெளியதாகவும் கருதி யஞ்சலிசெய்குவாம்’ என முடிக்க.

இவ்வாறையும் வாய்ப்பாடுகளாகக் கொண்டு நூன்முகத்தில் ‘பரிபூரணனந்தம்’ என்னுந் தொடர்நிலைமுதல், ‘சிற்ககோதயவிலாசம்’ என்பதினுதியாகிய பன்னிரு தொடர்நிலைகளினும், அதன் வியாபக வியாப்திகளை ஒவ்வொன்றிற் கிவ்விரண்டாக ஒருவாறு குறிப்பித்து அம்மெய்ப்பொருளைப் பழிச்சல் செய்கின்றாராக.

இப்பன்னிரண்டின்மேற் கூறும் “சிதம்பராகசிபம்” என்னும் தொடர்நிலையில் வஸ்து நிண்ணயமும், ஏனைத்தொடர் நிலைகளில் அதனைச்சார்ந்த பன்னெறிகளுமாம். அம். மெய்ப்பொருள் இவ்விதத் தன்மைத்தாய் விளங்குவதென்று துவன்றதால், இது பொருட்டன்மை யணி. பொருள்வகை பின்னர்த் கூறுதும்.

இறைவன் ஆன்மாக்க ளுய்யும் பொருட்டுக் கடாக்ஷித்தருளிய வேதாகம நெறியைப் பற்றாதார்க்கன்றி, அந்நெறியைப் பற்றிய வழி உளதாகும் தத்துவஞான முடையார்க்குத் தியான சமாதிகளால் சீவன் முத்தத்துவப்பேறு கைவந்துள்ள தாயுமான முனிவர் தமது சிவானந்தப்பதத்தேர்ச்சியை ஒருவாறு புலப்படுத்துவான் எடுத்துக்கொண்ட இம்முதற்செய்யுள், சொற்கள் வாளா விரியாமையும், பொருள்கள் விபரீத சந்தேகங்கட் கிடமாகாமையும், சிரவணஞ் செய்வார்க்கு இன்பந்தருகையும், சீரியசொற்களுடைமையும், சந்தச்சுவையுடைமையும், ஆழ்ந்த கருத்தைக்கொண்டிருக்கையும், காரணகாரிய முறைகளை யுடைமையும், சான்றோர் ஆட்சியோடு மாறுபடாமையும், சிறப்பாகிய பொருட்பேற்றைப் பயத்தலும், உதாரண முடையதாதலும் ஆகிய பத்தழகோடுங் கூடி நிற்கின்றது காண்க.

சிவஞானபோதம்.

(5-வது மலர் 165-வது பக்கத்தொடர்ச்சி.)

எட்டாஞ் சூத்திரம்—இரண்டாம் அதிகரணம்.

தம்மதல் தருவுமாயுணர்த்த.

(இ-ள்.) தமக்கு அந்தரியாமியாய் உள்நின்று இதுகாறும் உணர்த்திவந்த சிவபரம்பொருளே இப்பொழுது குருவடிவமுங் கொண்டெழுந்தருளி அறிவிக்க. உயிர் அறியும் (எ-று.)

இதில் 1-வது—தன்னாற் கூறப்படும்பொருள் — உயிருக்குச் சற்குருவாய் வருவது அரணே.

2-வது—ஐயப்பாடு—சற்குருவாய் (அதாவது ஞானகுருவாய்) வருவது கடவுளோ நம்மிலொருவரோ?

3-வது—பிறர் கூறும்பக்கம்—

- (i) உயிர்களுக்குத் தோன்றும்ஞானமானது ஓர் ஆசிரியன் உணர்த்த உண்டாதலேயன்றித் தானே யுண்டாதலில்லை. அவ்வாசிரியன் ஏனைய நூற்பொருள் களை யுணர்த்தும் நம்மனோரில் ஒருவனாதல் அமையும். (இவ்வாறுகூறுவோர் சாங்கியர் நையாயிகர் முதலியோர்.)
- (ii) அரும்பினின்று மலரும் மலரினின்று காயும் காயினின்று கனியும் தாமேயுண்டாவதுபோல சரியை கிரியாயோகங்களின் முதிர்ச்சியால் பிறிது காரணம் வேண்டாது மெய்ஞ்ஞானம் தானேவிளையும். ஆதலால் மெய்ஞ்ஞானத்தை யுணர்த்த அரன் சற்குருவாய் வரவேண்டுவதில்லை.
- (iii) அழியாத திருமேனியையுடைய முதல்வன் மாயையின் காரியமாயழிகின்ற வடிவத்தைப் பொருந்தான். பொருந்துவனெனில், அவன் நம்மனோரில் ஒருவனாய் முடிவன். ஆதலால் முதல்வனே சற்குருவாய் வருவன் என்றல் பொருந்தாது. முதல்வன் குருமூர்த்தியை யதிட்டித்து (அதாவது ஆதாரமாகக்கொண்டு) நின்று பக்குவப்பட்ட ஆன்மாக்களுக்கு ஞானத்தை உணர்த்துவன் என்பதே பொருத்த முடைத்து. இதுவே ஆகமங்களிற் கூறியதுமாம்.

4-வது.—மறுத்துரைக்குஞ் சித்தாந்தத் துணிபு.—சரியை கிரியா யோகங்களை முறையே யதுட்டித்து அதனால் மலபரிபாகம் பெற்ற உயிர்களின் பக்குவத்தையறிந்து உணர்த்துதல் அதுகாறும் உண்ணின்றுணர்த்திவந்த முதல்வனுக்கே கூடுமன்றி ஏனையோர்க்குக் கூடாது. ஆதலால் உயிர்க்கு ஞானசிரியனாய் வருவது அரணே.

அரும்பினின்று மலரும், மலரினின்றி காயும், காயினின்றி கனியும் உண்டாவனவாயினும், அரும்பு மலர் காய் கனிகளுக்குச் சூரியனுதவி இன்றியமையாததுபோல், உயிர்கள் சரியை கிரியா யோகங்களை யதுட்டித்து அதன் பயனாக ஞானத்தை யடைவதற்கும் இறைவன் திருவருள் இன்றியமையாததாம்.

தேவாரம்

படுவிப்பா யுனக்கேயாள் பலரையும் பணியாமே
தொடுவிப்பாய் துகிலொடுபொன் தோலுதித் துழல்வானே
கெடுவிப்பா யல்லாதார் கேடிலர்ப் பொன்னடிக்கே
விடுவிப்பாய் குருகாஆர் வெள்ளடைநீ யன்றே.

இத்தமிழ்வேதப்பனுவலால் இறைவன் உயிர்கள் சரியை கிரியா யோகங்களைச்செய்து தனக்கு ஆட்படுமாறு செய்வது மாத் திரமன்றி, அவைகட்கு ஞானகுருவாய்வந்து தனது கேடிலர்ப் பொன்னடிக்கே விடுவித்தலாகிய கருணைத்திறமும் விளங்கும். ஆனால், இறைவன் உயிர்களிடம் பாலில் நெய்போல் மறைந்திருந்து அவைகளைச் சரியை கிரியா யோகங்களிற் செலுத்துவன். சரியை கிரியா யோகங்களைச்செய்து மலபரிபாகம் பெற்ற பின் தயிரில் நெய்போல் ஞானகுருவாய் வெளிப்பட்டு உண்மை ஞானத்தை யுணர்த்துவன்.

தேவாரம்.

விறகிற்றீயினன் பாலிற்படு நெய்போல்
மறையநின் றுளன் மாமணிச் சோதியான்
உறவுகோனட் டுணர்வு கயிற்றினான்
முறுகவாங்கிக் கடையமுன் னிற்குமே.

இறைவன் ஞானகுருவாய் வரும்போது மாயாகாரியமாகிப் சரீரத்தை யதிட்டித்து நிற்காமல் குருவாகிய சுத்தான்மசைதன் னியமே (அதாவது மலமாசு நீங்கிய உயிரையே) தனக்குச் சொருப மாகக்கொண்டு நிற்கும். அன்றியும், இறைவன் திருமேனியாகக்

கொண்டருளும் ஆன்மசைதன்னியம் இறைவனைச்சார்ந்து அவ்
விறைவன் தன்மையை யடைந்தவிடத்து அவ்வான்மசைதன்னி
யம் தங்கும் இடமாகிய சரீரமும் மாயாமயமாபிருப்பதொழிந்து
அருள்மயமாய்ப் பொலிந்திலங்கும்.

இறைவனுடைய அத்திட்டானம் பொதுவெனவும் சிறப்பென
வும் இருவகைப்படும். இவற்றுள், பொது வத்திட்டானமாவது
(பாலில் நெய்ப்போல்) மற்றெல்லாவுயிர்களிடத்து மறைந்து நின்றல்.
சிறப்பதிட்டானமாவது (தயிரில் நெய்ப்போல்) ஞான குருவினி
டத்து அவர் தமக்கு விளங்கி, கலப்பினால் ஒன்றாயும் பொருளின்
தன்மையால் வேறாயும் நின்றல். இது ஆவேசபக்கம் எனவும் சொல்
லப்படும். (பேய்பிடியுண்டவனிடத்து அவன் செயலொழிந்து
அப்பேயின் செயல் விளங்கிநின்றல் ஆவேசமாம்.) ஆகமங்கள் கூறி
யதும் இச்சிறப்பதிட்டானத்தையேயாம்.

5-வது.—

உதாரண வெண்பா.

மெய்ஞ்ஞானத் தானே விளையும்விஞ் ஞானகலர்க்
கஞ்ஞான வச்சகலர்க் கக்குருவாய்—மெய்ஞ்ஞானம்
பின்னுணர்த்து மன்றிப் பிரளயா கலருக்கு
முன்னுணர்த்துந் தான்குருவாய் முன்.

அன்வயம்—விஞ்ஞானகலர்க்குத் தானே மெய்ஞ்ஞானம் விளை
யும். அன்றிப் பிரளயாகலருக்குத் தான் குருவாய் முன் உணர்த்
தும். அஞ்ஞான அச்சகலர்க்கு அக்குருவாய்ப் பின் மெய்ஞ்ஞா
னம் உணர்த்தும். முன்.

(இ-ள்.) விஞ்ஞானகலர்க்குத் தானே மெய்ஞ்ஞானம் விளை
யும் = அம்முதல்வன் (முவகை ஆன்மாக்களுள்) விஞ்ஞானகலருக்
குத் தன்மையில் நின்றவாறே (அதாவது உள்நின்றபடியே) தத்
துவஞானத்தை விளைவிப்பன்.—அன்றிப் பிரளயாகலருக்குத் தான்
குருவாய் முன் உணர்த்தும் = அவ்வாறன்றிப் பிரளயாகலருக்கு
நாற்றோளும் முக்கண்ணும் கறைமிடறும் முதலிய உறுப்புகளோடு
கூடி முத்தொழில் நடத்திநின்ற தன் இயற்கைவடிவே குருவடிவா
கக்காட்டி முன்னாகநின்று தத்துவஞானத்தை உபதேசித்து உணர்த்
துவன்.—அஞ்ஞான அச்சகலர்க்கு அக்குரு ஆய்ப் பின் மெய்ஞ்
ஞானம் உணர்த்தும் = அவிச்சையை உடைய சகலருக்கு அச்சக

லர் வடிவுபோலும் வடிவுடைய குருவாகி அவ்வடிவின் பின்னாக மறைந்து நின்று தத்துவஞானத்தை உணர்த்துவன்—முன் = அவ்வேறுபாட்டையறிவாயாக. (எ-று:)

முன் என்றது முன்னாகிய முதல்வன் என எழுவாயாய் நின்று உணர்த்தும் என்னும் பயனிலைகள்கொண்ட தெனலுமாம்.

வினையும் = வினைவிக்கும். தன்மையில் வினையும் = தன்மையில் நின்றவாறே வினைவிக்கும். எளிதில் சமைக்கப்படுதலை நோக்கி அரிசி தானேவெந்தது என்பதுபோல், விஞ்ஞானகலர்க்கு மெய்ஞ்ஞானம் எளிதில் வினைவிக்கப்படுதலை நோக்கி “தானேவினையும்” என்றார். மெய்ஞ்ஞானம் என்பது வீடுபயக்கும் உணர்வை.

அஞ்ஞானம் என்பது ஆணவத்தைக் குறிக்குமாயினும், இவ்விடத்தில் சகலர்க்கே அடையாகக் கூறப்பட்டிருத்தலால் அவிச்சையென்றுரை செய்யப்பட்டது. அவிச்சையாவது மாயாமலத்தின் காரியமாகிய மயக்கமாதலால் இவ்விடத்தில் மாயாமலம் அஞ்ஞானம் என்னப்பட்டது.

அச்சகலர் என்றது தவஞ்செய்தார் என்று முற்கூறிய சகலரையும், அக்குரு என்றது இவ்வதிகரணத்து மேற்கோளிற் கூறிய குருவையும் சுட்டியவாரும்.

தானேவினையும் என்றது விஞ்ஞானகலர்க்குத் தன்மையில் நின்று உணர்த்துதலையும், முன் உணர்த்தும் என்றது பிரளயாகலருக்கு முன்னிலையில் நின்று உணர்த்துதலையும், பின் உணர்த்தும் என்றது சகலர்க்குப் படர்க்கையில் நின்று உணர்த்துதலையும் வரை செய்து உணர்த்தியதாகும்.

விஞ்ஞானகலர் பிரளயாகலர் சகலர் என்னும் மூவருள், சகலர்க்குணர்த்துங்கால் இயற்கைவடிவொழித்துப் பிறிதொரு வடிவத்தை ஆதாரமாக நின்று உணர்த்துதலால் அது சாதாரம் எனப்படும். ஏனையிரண்டும் நிராதாரம் எனப்படும். சாதாரம் = ஆதாரத்தோடு கூடியது. நிராதாரம் = ஆதாரமில்லாதது. (ஆதாரம் = இடம்.)

விஞ்ஞானகலர் என்பது விஞ்ஞானகலர் என மருவியது. விஞ்ஞானகலர் = விஞ்ஞானத்தாற் கலையற்றவர் பிரளயாகலர் = பிரளயத்திற் கலையற்றவர். சகலர் = கலையோடு கூடினவர். இவை காரணப் பெயர். விஞ்ஞானகலர் ஆணவபந்த மொன்றுமே யுடையவர். பிரளயாகலர் ஆணவம் கன்மம் என்னும் இரண்டு பந்தமுமுடைய

வர். சகலர்—ஆணவம் கனமம் மாயை என்னு மூன்று பந்தமுமுடையவர். இனி, விஞ்ஞானகலர் அநாதியே ஆணவ மலபந்தமாத்திர முடைய விஞ்ஞானகலரும், அனுபவத்தாலாயினும் விஞ்ஞானத்தாலாயினும் யோகத்தாலாயினும் சந்நியாசத்தாலாயினும் தீக்கையாலாயினும் இடையே மாயாபந்தமும் கன்மபந்தமும் முழுவதும் நீங்கி, அசுத்தமாயையின்மேல் உள்ள புவனங்களில் அனுபவிப்பனவாகிய போகங்கட்கு ஏதுவாய்நின்ற ஆணவமலபந்தம் ஒன்றே உடையராகிய விஞ்ஞானகலரும் என இருவகைப்படுவர். பிரளயாகலர் அநாதியே ஆணவமலமும் கன்மமலமுமாத்திர முடைய பிரளயாகலரும், இடையே பரிபக்குவ விசேடத்தால் மாயாபந்த மாத்திரம் நீங்கி ஏனை இரண்டுமுடைய பிரளயாகலரும் என இருவகைப்படுவர். சகலர் தேவர் மக்கள் முதற் பலவகைப்படுவர். விஞ்ஞானகலருக்குரிய புவனங்கள் அசுத்தமாயைக்கும் சுத்த வித்தைக்கும் இடையே உள்ளன. பிரளயாகலருக்குரிய புவனங்கள் அசுத்தமாயை முதல் அராகம் ஈறான தத்துவங்களில் உள்ளன. சகலருக்குரிய புவனங்கள் மூலப்பகுதிமுதல் பிருதிவி ஈறான தத்துவங்களில் உள்ளன.

உதாரண வெண்பா.

அறிவிக்க வன்றி யறியா வுளங்கள்
செறியுமா முன்பின் குறைக—ணெறியிற்
குறைவுடைய சொற்கொள்ளார் கொள்பவத்தின் வீடென்
குறைவில்சுகன் சூழ்கொள் பவர்க்கு.

அன்வயம்—உளங்கள் நெறியின் அறிவிக்க அன்றி அறியா. குறைவு இல் சுகன் சூழ் கொள்பவர்க்கு குறைகள் முன்பின் செறியுமாம். குறைவு உடைய சொல் கொள்ளார் கொள்பவத்தின் வீடு (ஆம்) என்.

(இ-ள்.) உளங்கள் நெறியின் அறிவிக்க அன்றி! அறியா = உயிர்கள் (சார்ந்ததன் வண்ணமாயிருந்து அறியும் இயல்பினவாதலால்) தத்தமக்குரிய படிவழியின் வைத்து (முதல்வன்) அறிவித்தாலன்றி அறியா.—ஆதலால்—குறைவு இல் சுகன்கூழ் கொள்பவர்க்கு = ஞானத்தாற் குறைபாடில்லாத சுகக்கடவுளது உபதேச மொழியைக் கொண்டுணரும் பிரளயாகலர்க்கும் சகலர்க்கும்—குறைகள் முன்பின் செறியுமாம் = (அறிவித்தாலறிதலாகிய) குறைகள் முன்னிலையினும் பின்னிலையினும் நிகழ்வனவாம்.—குறைவு உடைய

சொல் கொள்ளார் கொள்பவத்தின் வீடு (ஆம்) என் = (பலவாற்றா னுங் கேட்டுச் சிந்தித்தன்றித் தெளியமாட்டாத) குறைபாடுடைய நூல் வேண்டாத நுண்ணுணர்வுடைய விஞ்ஞானகலருக்கு முதல்வ னாற் கொள்ளப்பட்ட தன் உண்மை மாத்திரையின் (அதாவது நிமர தாரமாகிய சொருப நிலை மாத்திரத்தால்) வீடு பயக்கும் உணர்வு உண்டென்றறிவாயாக. (எ-று.)

இவ்வெண்பாவால், உயிர்கள் தத்தம் பக்குவத்திற் கேற்ற வாறு படிமுறையில் வைத்து அறிவித்தாலன்றி அறியாவாதலால், முதல்வன் விஞ்ஞானகலர்க்கு அறிவுக்குள் அறிவாய் உள்ளின்றும், பிரளயாகலருக்கு உருவத்திருமேனிகொண்டு முன்னின்றும், 'சகல ருக்கு அச்சகலர் வடிவுதாங்கி அதில் மறைந்து பின் நின்றும் உணர்த்துவன் என்பது விளக்கப்பட்டது.

குறை = இன்றி யமையாமை. பவம் = உண்மை. வீடு = வீடு பயக்கும் உணர்வு. சூழ் = சூழ்ச்சி (அதாவது நுண்ணுணர்வைப்) பயக்கும் உபதேசமொழி. கொள்ளார் = கொள்ளார்க்கு.

உதாரண வெண்பா.

இல்லா முலைப்பாலுங் கண்ணீரு மேந்திழைபா
னல்லா யுளவாமா நீர்நிழல்போ—வில்லா
வருவாகி நின்றானையாரறிவார் தானே
யுருவாகித் தோன்றானே லுற்று.

(இ-ள்.) நல்லாய் = தவத்தால் நன்மையுடைய மாணுக்கனே— ஏந்து இழைபால் முலைப்பாலுங் கண்ணீரும் இல்லா உள ஆம் = ஏந்திய விழைகையுடைய ஒரு பெண்ணுக்கு (த்தன் குழந்தையி னிடத்துள்ள அருவாகிய அன்பினைப் பிறர் அறிபுமாறு வெளிப் படுத்தும் அவ்வன்பினுருவாகிய) முலைப்பாலும் கண்ணீரும் (குழந் தையைக்காணுமுன்) இல்லாதனவாய் (கண்டபின்) உள்ளனவாம். (அதுபோல்)—நீர் நிழல்போல் இல்லா அரு ஆகி நின்றானே = நீரி னிடத்துள்ள நிழல்போல் (உயிர்களிடத்து வெளிப்பட்டுத் தோன் றுதல்) இல்லாத அருவமாய் நின்ற முதல்வனை—தானே உருவாகி உற்றுத் தோன்றானேல் ஆரறிவார் = அவனே குருவடிவாய் வந்து தோன்றிநின்று உணர்த்தானாயின் யார்தாமறிவார். (ஒருவரு மில்லை) (எ-று.)

ஆல் அசை—நீரானது தன்னிடத்து வசிக்கும் உயிர்களுக்கு

இடங்கொடுத்தலினால் நீரினிடத்தில் வெளியுண்டென்பதும், வெளியுண்டெனவே அங்கு நிழலுண்டென்பதும் பெறப்படும். அந்நிழல் வேறுநில்லாது நீரின்கண் விரவிறிற்றலின் நீர்போலப் புலப்படா தாயிற்று. அதுபோலச் சிவசைதன்னியமும் யான் என்னும் உணர்விற்கு விடயமாய்ப் புலப்படும் ஆன்மசைதன்னியத்தோடு விரவிப் புலப்படாது நிற்பதொன்றென்பார் “நீர் நிழல்போல் உற்று இல்லா வருவாகி மின்றானே” என்றார்.

அர்ச்சாதிபம்

(5-ம் மலர் 162-வது பக்கத்தொடர்ச்சி.)

சைவர்கள் எல்லா வுபநிஷத்துக்களையுஞ் சிவபரமாகவும் வைஷ்ணவர்கள் அவைகளை விஷ்ணுபரமாகவுஞ் சாதித்துக்கொள்வார்கள். ஏகான்மவாதிகள் அவைகளை அஹம்பிரஹ்மவாதமாகக் கொள்வார்கள். இதனை நம்மவர் அறியார்கள் போலும். அவர் கொண்டாடி மகிழுஞ் சங்கராசாரியர் கைவல்யம், காலாக்னிருத்ர முதலியவைகளுக்குப் பிரத்யேகபாஷ்யஞ் செய்ததும் பிரக்ஷிப்தம் போலும். இவைகளை யுய்த்துணராமல் கைகொண்டது, மனஞ்சென்றது, காகிதம் பிடித்தது என்று எழுதிவிடுவதில் என்னபலன்? நூற்றெட் பெரிஷத்துக்களில் தசோப நிஷத்துகண்மாத்திரமே சிறந்தவையென்று எந்தச்சைவர்கள், அல்லது எந்த வைஷ்ணவர்கள் கொண்டு கூறினார்கள்? சைவர்களுக்கு யாவும் பொதுவகையால் ஒப்பாயினுஞ் சிறப்புவகையால் ஐந்து உபநிஷத்துக்கள் விசேடம். அப்படியே வைஷ்ணவர்களுக்கு யாவும் பொதுவகையால் ஒப்பாயினுஞ் சிறப்புவகையால் கோபாலதபநம், இராமதபநம், ந்ருவிஹ்மதபநம், மஹாநாராயணம், ஹயக்ரீவம் என்னும் இந்த ஐந்து உபநிஷத்துக்கள் விசேடம். இப்படியே ஏகான்மவாதிகளுக்கு யாவும் பொதுவகையால் ஒப்பாயினுஞ் சிறப்புவகையால் ஈச-கேந-கட-பிரசிந முதலிய பத்து உபநிஷத்துக்கள் சிலருக்கும், மாணிக்யம் ஒன்று மாத்திரஞ் சிலருக்கும் விசேடம். இப்படி விசாரிப்பதொழிந்து தசோபநிஷத்துக்கண்மாத்திரமே ஸர்வஸம்பிரதிபந்ந

மென்வும், ஏனை யுபநிஷத்துக்கள் பிரகாசித்த மெனவும் நம்மவர் நாட்டவந்தது வாட்டமுற்றழிந்தது. இதனை உபமானத்தாலுங் கொஞ்சம் விளக்குகின்றோம். எங்ஙனமெனின், அரசன் தன்னுடைய அதிகாரத்தையும், கீழிட்ட மந்திரிபிரதானியரது அதிகாரத்தையுஞ் செலுத்துகிறான். மந்திரிக்கு அரசனது அதிகாரங்கிடையாது; தன்னுடைய அதிகாரத்தையும் பிரதானியினது அதிகாரத்தையுஞ் செலுத்துகிறான். பிரதானிக்கு அரசன் மந்திரி இவர்களுடைய அதிகாரங்கிடையாது; தன்னுடைய அதிகாரத்தை மாதிரியே செலுத்துகிறான். இவர்களில் அரசனது அதிகாரம் அவனொருவன்மட்டிலும், மந்திரியினது அதிகாரம் அரசன்-தான் என்னும் இருவர்மட்டிலும், பிரதானியினது அதிகாரம் அரசன்-மந்திரி-தான் என்னும் மூவர்மட்டிலும் நிலைத்தலால், மூவரும் பாராட்டிவரும் பிரதானி அதிகாரமே ஏனை யிரண்டதிகாரங்களினுஞ் சிறந்தது என்று அந்தப்பிரதானி கூறுவதையே ஒக்கும்! ஒக்கும்!! சைவர்கொள்ளும் உபநிஷத்தையும் வைஷ்ணவர்கொள்ளும் உபநிஷத்தையும் யாம் ஆதரியாமையாலும், யாம் ஆதரிக்கும் உபநிஷத்துக்களை அவர்கள் ஆதரிக்கின்றமையாலும், யாம் ஆதரிக்கும் உபநிஷத்துக்களே சிறந்தனவென்று அவர்கூறுவதற்கு மேலுபமானங் காட்டாகும். இதைக்கூர்ந்து யோசிப்பவர்கள் நம்மவரது தேற்றத்தைக்கண்டு மெச்சாமற் போகார்கள். யாம் பாராட்டும் உபநிஷத்துக்களென்று தமக்கும் உபநிஷத்துக்களில் சுதந்தரங்கருதுவது-அரசாங்கத்தில் உத்தியோகம்பெறாத வொருவன் தன்னையும் ஒரு உத்தியோகஸ்தனாக வெண்ணியும், பட்டிக்காட்டிற் போய்வழைக்குடிகளை ஏமாற்றியுங் காலங்கடத்திக்கொண்டு கௌரவம் வகித்துத் திரிவதையே ஒக்கும்! ஒக்கும்!! இவர்கள் சுத்த அவைதிக ரென்பது லித்தாரந்தம். இன்னும் விரிக்கிற்பெருகும்.

இதுகாறுஞ் செய்த விசாரத்தால் பரனுக்கு உருவத்திருமேனியும், அர்ச்சாராதனமும் வேதவிகிதமாயினமை இனிது பரிஷ்கரிக்கப்பட்டமையால், அந்தப்பரமேசுவராராதனம் யாவருக்கும் அவசியமாயிற்று. அந்த ஆராதனம் சிவலிங்கபூசையாக வேதத்திற்கண்டாம். அன்றியும், அது விதிக்கும் அக்னிகாரியமுஞ் சிவபூஜையேயாகும். எங்ஙனமெனின், “ருத்ரோவா ஷஷ்யதக்னி ஸ்தந்யத்வேதநவெனகோராரந்யா சிவாரந்யா” என்னுஞ் சுருதியால் பரிதிரிசியமானனாகிய அக்னி உருத்திரனென்றும், அவ்வுருத்திரனுக்குக் கோரததுவெனவும், அகோரததுவெனவும் ததுத்வயங்களுண்டென

வும், அவ்விருதநுவுகளுக்கும் அபிஷேகவசுதாரைகள் பிரீதிகர மெனவு முதகரித்து அக்கினிருது சரமேஷ்டகாஜ்யாபிஷேகத்தில் வினியோகங்கூறியும், ஜபாபிஷேகாதி விதிகளைச் சிவப்பிரீதிகர முக்கியஸாதனமாகக் கூறியும் வித்யாரண்யராகிய வேதமூர்த்திகள் பிரகாசம்பண்ணி யிருக்கின்றனர். சிவனை இலிங்கத்தில் பூசிக்க விதிக் கிறபடியே அக்கினியிலும் பூசிக்க அது விதிக்கின்றமையாலும், சிவ லிங்கத்தில் பால் தீயிர் முதலியவைகள் அபிஷேகத்துக்கு முக்கிய மானபடியே சிவாக்கினியினிடத்தில் நெய் முதலியவைகள் முக்கிய மாகின்றமையாலும், இரண்டிடங்களிலும் மந்திரபூர்வகமான விதியும், பக்தியுஞ் சிறந்திருக்கின்றமையாலும் யாம் விளக்கியவுண்மை வியக்தமாயிற்று. அக்கினியிலே செய்வது அக்னிபூசையும், பாஷா ணத்திலே செய்வது பாஷாண பூசையும் ஆகாது. இரண்டிடங்களிலுஞ் சிவபாவனையே சிறக்கும். இதனால், ஸப்தஹவிர்யஜ்ஞ-ஸப்த பாகயஜ்ஞ-ஸப்தஸோமயஜ்ஞங்களாகிய இருபத்தொருயஜ்ஞங்களிலும் விதிவத்தாக ஆஜ்யத்தைச் சொரிவது கபர்த்தியாகிய சிவபெருமானுக்குச் செய்யும் ஆஜ்யாபிஷேக மென்றே துணியப்படும். “அயம்ஸோமஃ கபர்திரேக்ருதம் நபவதே மதுதரிஸப்த யத்துஹ் யாரித்வே யித்ஸதாவிதம் ரிஹிதோ யக்னியாஸ” என்னும் மந்திரத்தாலும் அது விளங்கும். “ஆவோ ராஜா நமத்வரஸ்ய ருத்ரம்” எனவும், “காதபதிம் மேதபதிம் ருத்ரம் ஜலாஷு பேஷஜம்” எனவும், யஜ்ஞரூபத்தால் ஈசுவராராதனம் லித்திக்கின்றமையும் வியக்தம். அவ்வராஜன் என்றும், மேதபதி என்றும் வேதங்கள் சிவனைக் கூறலால், அவரை அக்னி ஹோத்ராதிகளில் உபாஸிப்பது சிவலிங்கோபாஸனையைப்போல அவசியமாயிற்று. இவ்வளவேயன்றிப் போதாயநமுனிகள் “ஆத்மாநம் ருத்ரரூபினம் த்யாத்வா ருத்ரரூபஸந் ருத்ரமர்ச்சயேத்” என்று காட்டி, தான் உருத்திரவடிவினனாகிப், பின்பு உருத்திரனைப் பூசிக்கவேண்டியதென்று விசிதப்படுத்திச் சிவபூசையை ஸதாபித்திருக்கின்றமையாலும், இப்படியே ஸ்மிருதிக்காரரெல்லாமும் பிரகாசம் பண்ணி யிருக்கின்றமையாலும், புராணங்களில் இவ்விஷயம் அதிபிரசித்தி யாயினமைபாலும் சுருதி, ததுபப்பிரஹ்மணம் இவைகளாற்பெறப்பட்ட சிவார்ச்சனையானது அவற்றாற்போந்த அக்கினிகாரியத்துடன் ஸர்வசம்பிரதிபந்நமாயிற்று.

கணபதி துணை.

கோபப்பிரசாத உரை,

(168-வது பக்கத்தொடர்ச்சி.)

வணக்கம்.

தன்றேன் முகத்துச் சடையிற் பிறையணி
குன்றே யேற்குங் கூழையே னுரையே.

முன் உரை.

கோபப்பிரசாதம் என்னும் பிரபந்தம் (கூக) அடியினுள் (நகூக) சீரமைந்த இணைக்குறளா சிரியப்பா ஒன்றே. அது பதினொராம் திருமுறையுள் நிலவுகின்றது. அதற்கு உரைதருதற்குப் போதிய அறிவாற்றல் சிறிதுமில்லேனும், நுண்மாண் நுழைபுலமுடையார்க்கு ஓர் ஆராய்ச்சித் துணையாகவும் விழைந்து பிழைபுட வுரைப்போர்க்கு ஓர் மறுப்பு விளக்கமாகவும் என்னறிவு சென்றளவில் மூத்தநாயனார் அருள்கொண்டு உரைத்தேன். கோபம் பிரசாதம் என்பன இறைவரைது கோபச்செயலும் அநுக்கிரகச்செயலுமாம். கோபந்தானும் பிரசாதமேயெனத் தெளியவும் நின்றது. கோபம் அதனை செய்யப்படும் தண்டத்தை யுணர்த்திற்று. இவ்விரண்டும் முறையே மறக்கருணை அறக்கருணை எனப்படும்.

கோபப்பிரசாத உரை.

1. பெரிது தவறு உடைத்து பெரிது தவறு உடைத்து என்றது.—பெரிதும் பிழையுடையது பெரிதும் பிழையுடையது என்பதாம். இத்துணைக்கோபத்தோடும் கூறுவதனால் அஃதியாதெனத் தெளிய வெஃகினேன் என்பையேல், யாமுரைப்பதைக் கடைபோக நூனெறியே ஒற்றித்துக்கேட்டுத் தெளியக்கடவாய். கோபத்தின் மிகுதிபற்றி அடுக்கிவந்தது.

2. வெள்திரை கரும் கடல் மேல் துயில்கொள் அண்டவாணனுக்கு ஆழி அன்று அருளியும் எ-து.—வெள்ளிய அலைகளைச் செய்யும் பெரிய பாற்கடற் பரப்பின்மேலே பாம்பணைப்பாயலில் உறக்கங்கொள்வனேனும் மேலண்டத்துள்ள வைகுண்டவாழ்க்கை கொண்ட திருநெடுமாலுக்குச் சக்கரப்படையை அக்காலத்திற் கொடுத்தருளியும் எ-ம். திருநெடுமால் ஆபிரந்தாமரை மலர்களால்

அர்ச்சிக்கும் விரதம் பூண்டு, அங்ஙனம் பூசிக்கின்றழி, ஒருதினம் ஒருமலர் குறையக்கண்டு அதை நிறப்பிக்கொள்ளத் தன்கண் ணென்றினைப் பறித்துச் சாத்துதலும், சிவபெருமான் தாம் முன் னர்ச் சலந்தரனைக்கொன்ற சக்கரத்தை அத்திருநெடுமால் விரும் பிய வண்ணமே கொடுக்க ஏற்று அதனைத்தாங்கும் வலிதனக்கின் மையை விண்ணப்பித்துக்கொள்ள, உடனே பெண்பாகர் அச்சக்கர த்தைத் தமது நகதுனியால் வகிர்ந்து வட்டித்துக் கொடுத்தருளி னார் என்பது சரித்திரம்.

3. உலகம் மூன்றும் ஒருங்கு உடன்படைத்த மலரோன் தன்னை வாந்சிரம் அரிந்தும் எ-து.—மேல் கீழ் நடு வென்னும் உலகம் மூன்றினையும் ஒரேமுறையிற்றானே படைத்த தாமரை வாழ்க்கையோனாகிய பிரமதேவனை அவன் ஐந்தலைகளில் உச்சித் தலையை நகதுனியாற்கொய்து அகந்தை அடங்கத் தண்டித்தும் எ-ம்.

4. காணவேடுவன் கண்பரிந்து அப்ப மற்று அவற்கு வான நாடு அருளியும். எ-து.—காட்டுவேடுவராகிய திண்ணனார் தமது கண்ணை இரக்கமிக் கொண்டு காளத்திக் கண்ணப்பனார் கண்ணினின் றும் பெருங்குருதி தடைப்படுமாறு அப்புதலும், அவ்வருஞ் செயல் புரிந்த கண்ணப்பநாயனாருக்கு முத்தியுலகந் தந்தருளியும் எ-ம்.

5. கடிபடு பூ கணை காமனார் உடல் பொடிபட விழித்தும் எ-து.—மணம்பொருந்திய ஐம்மலர்களாகிய அம்பிளையுடைய மன் மதனாருடல் நிறுபட்டொழிய துதற்கண் விழித்துத் தண்டித்தும் எ-ம்.—[ஐம்மலர்களாவன—அசோகு மா முல்லை தாமரை நெய்தற் பூக்களாம்.]

6. பூதலத்து இசைந்த மானுடன் ஆகிய சண்டியை வானவன் ஆக்கியும். எ-து.—நிலமிசையே பிறவியிற் பொருந்திய மானுட வடிவினராகிய சண்டேசுர நாயனரை அவ்வடிவுடனே தேவர் கள் வணங்கும் பெருந்தேவனாக அதுக்கிரகம் புரிந்தும் எ-ம்.

7. மறிகடல் உலகின் மன் உயிர் கவரும் கூற்றுவன் தனக்கு ஓர் கூற்றுவன் ஆகியும் எ-து.—திரைகள் மறியுள் கடல்குழந்த நிலத்தின் கணுள்ள உயிர்களைப்பற்றிச் செல்லும் இயமனுக்குத் தாம் மற்றோர் ஞமனாகித் தண்டித்தும் எ-ம்.

8. கடல்படு நஞ்சம் கண்டத்து அடக்கியும் எ-து.—பாற் கடலிலுண்டாகிய காளகடவிடத்தை தேவர்களைக் காத்தற்பொருட் டித் தமது திருக்கண்டத்தில் அடக்கியருளியும். எ-ம்.

9. பருவரை சிலையாப் பாந்தன் நாண் ஆ திரிபுரம் எரிய ஒருகணை துரந்தும் எ-து.—மகாமேருமலையே வில்லாகவும் வாசகி என்னும் பாம்பே நாணாகவும் கொண்டு மூவிடங்களின் மாறிமாறித் திரியும் மும்மதில்களும் எரியும்படி ஒரே பாணத்தைச் செலுத்தி அம்முப்புரவாசிகளைத் தண்டித்தும் எ-ம்.

இரும்பு வெள்ளி பொன் என்னும் மூன்றும் இயைந்த மூன்றுகோட்டைகளும் தாருகாக்கன் கமலாக்கன் வித்தியுன்மாலி என்னும் அவற்றி னதிபர்கள் விரும்பியாங்கே தனித்தனி மேல் கீழ் நடு உலகங்களில் மாறிமாறிப் பறந்துசென்று வைகுண்டமாதி வைப்புக்களைப் பாழ்படுத்தாங்கால், வாகதேவன் முதலிய தேவர்கள் சிவசன்னிதியை அடைந்து ஸ்ரீ தக்ஷிண மூர்த்தியின் மந்திர செப தியானங்களாற் பிரார்த்தித்த வழி, சிவபெருமான் மகா மேருவை வில்லாகவும், வாசகியை நாணாகவும், அங்கி துதியும் அரி அதன் முக்கோணவடிவும் காற்று காம்புவடிவுமாகப் பொருந்திய அம்பாகவும் எடுத்துக்கொண்டு, பூமியாகிய இரதத்தில் ஆரோ கணித்துச்சென்று அந்தமூன்று கோட்டைகளையும் ஓரிடமாக்கித் திருப்புன்னகையால் எரித்தார். அப்பொழுது அவ்வில்லிற் கோத்த அம்புருவாயிருந்த தேவர்கள் தமக்கு யாதும் பயன் கிடைத்திலவே யென வருந்த, அஃதறிந்த பரமபதி அவர்களுக்குந் தோல்வியுரு வண்ணம் செலுத்தினார் என்பது சரித்திரசாரம்.

“கல்லானிழற் கீழாயிடர் காவாயென வானோர்
எல்லாமொரு தேராயயன் மறைபூட்டினின் றுய்ப்ப
வல்வாயெரி காற்றீர்க்கரி கோல்வாசகி நாண்கல்
வில்லாலெயி லெய்தானிடம் வீழிம்மிழ லையே.”

என்னுந் தேவாரமு மிதனை வற்புறுத்தும்.

10. கல்கொண்டு எறிந்தசாக்கியன் அன்புதற்கொண்டு இன் அருள்தான் மிக அளித்தும் எ-து.—செங்கற்களைக் கொண்டெறி தலே திருத்தொண்டாகச்செய்த சாக்கிய நாயனரது இடையறாப் பேரன்பினைத் தாம் கைக்கொண்டு இனியபேரருளை அவருக்குப் பெரிதும் கொடுத்தருளியுங் எ-ம்.

11. கூற்று எனத்தோன்றியும் கோளரிபோன்றும் தோற்றிய வாரணத்து ஈர்உரி போர்த்தும் எ-து.—கதங்கொண்ட கோபத் தானே இயமனே எனும்படி யாகாக்கினியினின்று வெளிவந்தும் அண்ணுந்து புழைக்கரத்தைச் சுழற்றிவருதலானே யாளியை ஒத் தும் எதிரேவந்த யானையினது பருத்ததோலை உரித்துப் போர்வை யிட்டுக் கிருத்திவாசராய் அதனைத்தண்டித்தும் எ-ம்.

12. நெற்றியிற் கண்ணும் நீள்புயம் நான்கும் நற்றா நந்தீச்ச வரற்கு அருளியும் எ-து.—நெற்றியிலே கண்ணையும் நீண்ட நான்கு கரங்களையும் தம்மைப்போல நன்றாக நிலைபெறும்படி திருநந்தி தேவருக்குக் கொடுத்தருளியும் எ-ம்.

13. அறிவினை ஓரா அரக்கனார் உடல் நெறநெற இறுதர ஒரு விரல் ஊன்றியும் எ-து.—பலவாற்றானும் ஆராய்ந்தறிந்தே செய் யற்பாலதாற் தொழிற்றிறத்தை அங்ஙனம் ஆராய்ந்தறியாது திருக் கைலாசமலையைப் பெயர்க்குமாறு நிகலத்திற்றாங்கிய இராவணனது உடம்பு நெறநெறவென்னும் ஓசையுடனே விரைவில் ஒடிந்தொழி யும்படி தமது திருப்பாதத்தின் ஒருவிரனுதியால் அழுத்தித் தண் டித்தும் எ-ம்.

14. * திரு உருவத்தொடு செங்கண் ஏறும் அரி அன தின் திறல் அசுரனுக்கு அருளியும் எ-து.—தமது சாருபத்துடனே சிவந்தகண்களையுடைய இடபவாகனத்தையும் வீரத்தாற் சிங்கேறு போன்ற திண்ணியவலிய ஓரசுரனுக்குக் கொடுத்தருளியும் எ-ம்.

15. பல்கதிர் உரவோன் பல்கெடப் பாய்ந்தும் எ-து. பல கிரணங்களையுடைய ஞானத்தனாகிய சூரியனது பற்கள் உதிரும்படி உதைத்துத் தண்டித்தும் எ-ம்.

16. மல்கு பிருங்கி இருடிக்கு மாவரம் ஈந்தும் எ-து. சிவ ஞானம் நிறைந்த பிருங்கிமாவிருடிக்குப் பெருவரத்தைக் கொடுத்த ருளியும் எ-ம்.

17 தக்கன் வேள்வி தகைகெடச் சிதைத்தும் எ-து.—தக்கன் கனகலத்திற்செய்த யாகமானது அழகு கெட்டொழியுமாறு அழித்து அவன்றலையை அறுத்துத்தண்டித்தும் எ-ம்.

* இச்சரித்திரமறிந்தா ருதவினன்றும்.

18. மிக்கவரம் நந்திமாகாளர்க்கு அருளியும் எ-து.—கணங்கட்குத் தலைமையாகும் பெருவரத்தை நந்திமாகாள தேவருக்கு அதுக்கிரகித்தும் எ-ம்.

19. செந்திக்கடவுள் தன்கரதலம் செற்றும் எ-து.—அக்கினி தேவனது கைகளைவெட்டி அவனைத் தண்டித்தும் எ-ம்.

20. பைந்தார் நெடும்படை பார்த்தற்கு அருளியும் எ-து—பசியவெற்றி மாலையணிந்த தமது பாசபதப்படையை அருச்சுனனுக்குக் கொடுத்தருளியும் எ-ம்.

21. கதிர்மதி களை ஓர்கால் பயன்கெடுத்தும் எ-து.—அமிர்த கிரணங்களையுடைய சந்திரனை ஒருபக்க காலத்திற் பயன்படாவாறு தேய்த்துத் தண்டித்தும் எ-ம்.

22. நிதிபயில் நீர்நகர் குபேரற்கு ஈந்தும் எ-து.—சங்கநிதி பத்மநிதிச் செல்வமோங்கும் நீண்ட அளகப்பதியினை அழகிற் குறைந்த குபேரனுக்குக் கொடுத்தருளியும் எ-ம்.

23. சலந்தரன் உடலம் தான் மிகத்தடிந்தும் எ-து.—சலந்தராகரனது உடம்புதான் இருபிளவாமாறு பெரிதுந் தண்டித்தும் எ-ம்.

24. மறைபயில் மார்க்கண்டேயனுக்கு அருளியும் எ-து.—வேதத்தைப்பயின்று அதன்பயனஞ் சைவநெறி கடைப்பிடித்த மார்க்கண்டேய முனிவருக்கு இயம்பயம் போக்கி அதுக்கிரகித்தும் எ-து.

25. தாரகன் கொல்ல முன்காளியைப்படைத்தும் எ-து.—தாரகாசுரனைக் கொல்லும்படி முன்னொருகாலத்து காளிதேவியைத் தோற்றுவித்து அவனைத் தண்டித்தும் எ-ம்.

(இன்னும் வரும்.)

ஓர் நன்கொடை.

ஸ்ரீமான் மெ-அரு-நா-இராமநாதன் செட்டியார் வர்கள் இத்திருக்கூட்டத்திற்கு நிகழும் நவம்பர்மீ 75 ரூபா நன்கொடை யளித்தார்கள்.

ஹரதத்தாசாரிய சுவாமிகள் சரித்திரம்.

(5-வது மலர், 158-வது பக்கத் தொடர்ச்சி.)

என்னும் பொருளைத் தருகின்ற இந்த பத்து சுலோகங்களாலும், அரிஹரதாரதம்மியமென்னு நூலாலும், சிவபரத்துவஸ்தாபனஞ்செய்தனர். இதுநிற்க,

ஸ்ரீ சுருதிசூக்திமாலே முதலியவைகளால் மகாதீரராகிய அரதத்தாசாரியர் சிவபெருமானுடைய பரத்துவஞ் சாதித்தபோது, அவருடைய திருவருளினாலே ஒழுகக்காய்ந்த அயபீடமானது சீதளமாகிய சந்தனச்சேற்றை ஒத்துக்குளிர்ந்தது. அவர் இவ்வாறு வேதப்பிரமாணங்கொண்டும், புராணப் பிரமாணங்கொண்டும், ஸ்மிருதிப் பிரமாணங்கொண்டும் சிவபிரானுடைய பரத்துவத்தை ஸ்தாபனஞ்செய்து, பண்டிதர் சபையிலே வைதிகாக்கிராய் பிரகாசித்தார். சபையிலுள்ள பெரியோரெல்லாம் வாசுதேவர்குமாரராகிய அரதத்தாசாரியரைச் சிவபெருமானையாமென்று துதித்து, அவருடைய திருவடித்தாமரைகளிலே வீழ்ந்து நமஸ்கரித்துத் தத்தம் கிருகம் சார்ந்தார். பின்னர் அரதத்தாசாரியர் காவேரியிலே போய் ஸ்நானஞ்செய்து, வைதிக சந்தியா கருமங்களை முடித்து, சனங்கள் நாற்புடையிலும் சூழ்ந்து நிற்ப, அன்பினோடுஞ் சிவார்ச்சனை செய்தார். அதன் பின்னர் தாயானவள் தனது புதல்வரைக் கிட்டித் தழுவி உச்சிமோந்து, தன்பத்தினாலும் இன்பத்தினாலும் நேர்ந்த கண்ணீரினாலே தன்குமாரனை அபிஷேகித்து, பாலனே! நீ மிகுதியும் பசியினாலே வாடினே! என்சண்மணியே! வீட்டுக்குப் போசனஞ் செய்யுமாறுவருதி என்றாள். இங்ஙனங் கூறிய தம்மினிய தாயாருடைய வசனத்தைக்கேட்டு, அவர் வீடு சார்ந்து சிவபிரானைத் தியானித்துக்கொண்டு சிவநிவேதனத்தை அயின்றார். அக்காலந் தொடுத்து எக்காலமுந் திரிகாலமுஞ் சிவபூசைசெய்து சிவஸ்தோத்திரஞ் செய்து இன்பத்தோடு வசித்தார். அப்போது அவர் பிதாவாகிய வாசுதேவர் தமது புதல்வருடைய அருள்வாக்கின் வன்மையை வியந்து, அவரை நோக்கி யான் அறியாமையினாலே செய்தவைகளைக் கூழிக்குதிர் என்றார். தப்த முத்திரைகளாகிய சங்குசக்கரங்களை யுடையரும், ஊர்த்துவ புண்டரமுடையருமாகிய

வைஷ்ணவர்கள், அவரை நோக்கி காருண்ணிய மூர்த்தியே !
எங்களுக்குப் பிராயச்சித்தம் என்னை? எங்களுக்குப் பரலோககதி
எங்ஙனமாகும்? என்று வேண்டினார்கள். அதற்குப் பாலர்ஸ்மிருதி
களும் பெரியோர்களுஞ் சொல்லிய பிரயாச்சித்தமே உங்களுக்கா
கும். எங்ஙனமெனில், உங்கள் தேகத்தைச் சங்கு சக்கர முத்திரை
களினாற் சுட்டமைக்குப் பிராயச்சித்தம்: விபூதி உத்தூளன திரிபுண்
டரமேயாம். எவ்வகைப்பட்ட பாவங்களையும் ஒழித்தற்கும், பிராம
ணர்முதல் சண்டாளர் இறுதியராம் எல்லோரையும் பாசத்தினின்று
முத்தராக்குதற்கும் விபூதியே சிறந்த சாதனமென்று கொண்டு
பெரியோர் தரித்தார் என்று திருவாய்மலர்ந்து, சிவபெருமா
னுடைய செவ்விய ஐந்துமுகங்களுள்ளே பாவத்தைப் போக்கும்
அகோர முகத்தைத் தியானித்து, முன்னே தமது பிதாவுக்கும்,
பின்னர் வைஷ்ணவப் பிராமணர்களுக்கும் சிவத்துவப்பேற்றிற்கு
அறிகுறியாகிய விபூதியிட்டு, திருவருட்பேற்றிற்கு அறிகுறியாகிய
உருத்திராக்ஷமுந்தரித்து, பஞ்சாக்ஷரோபதேசஞ்செய்து, சிவ
பூசை எழுந்தருளச்செய்து, சிவபூசாவிதியும் உபதேசித்தருளினார்.
அங்ஙனம் உபதேசித்தப்பட்ட வைஷ்ணவப் பிராமணர்களுல்லாம்
அரதத்தாசாரிய சுவாமிகளால் திரிகாலங்களிலும் உத்தமோத்தம
சிவபுண்ணியமாகிய சிவபூசைசெய்யும் பெரும்பாக்கியம் படைத்
துக் காலங்கழிப்பாராயினார்.

அரதத்தாசாரியார் பால்பருகிவரும் பாலியாவஸ்தையிலே
தானே சிவபெருமானிடத்திலே திருவருட்பிரசாதம் பெற்றமையும்,
பிறரொருவரிடத்திலே போய் வித்தை கல்லாது சிவப்பிரசாதத்தி
னாலே சுகலவேதசாஸ்திரங்களை உணர்ந்தமையையும், சிவலிங்கபூபதி
என்னும் அரசன் கேள்விபுற்றான். கேட்டபோதே சிவபக்தனும்,
சிவபெருமானுடைய திருவடித்தாமரையேயன்றி மற்றொன்றையும்
மறந்தும் நீனையாதவனுமாகிய அவ்வரசன் விம்மிதமடைந்து, அர
தத்தாசாரிய சுவாமிகளை அடைந்து, அவரது திவடித்தாமரைகளைத்
தமது சிரசினாற்றுகி, எனது நாதரே! மதுராபுரிநாயகராகிய
சுந்தரேசப்பெருமான் பாண்டி நாதனாகிய என்னைக் காக்கும்
பொருட்டு இந்த வடிவத்தோடு ஈண்டு எழுந்தருளினாரோ என்று
சொல்லித் துதித்தான். அப்போது அங்குநின்ற வித்துவப் பிராம
ணர்கள் அரசனைநோக்கி, அரசனே! நீவிர் சொல்லியது ஒக்கும்.
அங்ஙனமில்லையாயின், வேதாதிகளையெல்லாம் ஒதாதுணர்ந்து

எல்லோரையும் வாதினே செயிக்க அரசத்தாசாரிய சுவாமிகளுக்கு வன்மை எங்ஙனம் உண்டாகும்! என்றார்கள். அந்த வித்து வான்கள் இங்ஙனம் சொல்லியபோது, “நேத்ரகமலத்தினாலே சிவ பெருமானே முன்னரே பூசித்த மகா விஷ்ணுவே லோகத்தைக் காக்கும்பொருட்டும், சிவபக்தியை விளைக்கும்பொருட்டும், வைதிக நெறியை நிறுத்தும்பொருட்டும், பின்னரும் பிராமணகுலத்திலே அரசத்தர் என்னும் நாமத்தோடு திருவவதாரஞ் செய்தார்” என்று சிவபெருமானுடைய திருவருளினாலே அசரீரிவாக்கு அங்கு எழுந்தது. சனங்கள் அந்த வார்த்தையைக்கேட்டு ஆச்சரியமும் மகிழ்ச்சியுமெய்தி வேதசொருபியாகிய அவருடைய பாதபுகளங்களிலே வணங்கினார்கள். அந்நகரத்துப் பிராமணர்களும் அவரைத் தன்னிய ரென்று வணங்கினார்கள். அதன் பின்னர் அரசனும் அவரைச் சிவ பிரானே என மதித்து வணங்கி மண் பொன் வஸ்திரம் என்ப வற்றை உபகரித்து, சுவாமீ! உம்மையன்றி எனக்கு மற்றோர் தெய்வமில்லை; ஆதலில், அடியேன்மீது நாதராகிய நீவிர் திருவருள் பாலித்தருளல் வேண்டுமென்று பிரார்த்தித்தான். அப்போது ஆசாரியசுவாமிகள் அவனை நோக்கி, அரசரே! உம்மை ஒத்தார் திரிபுவனங்களிலும் இல்லை. நீவிர் சிவகிருபையை எய்தப்பெற்றீராதலில் சைவராதற்குரிய அருள்பூண்டிராயினீர் என்று திருவாய்மலர்ந்து, அவருக்கு ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷ ரோபதேசஞ் செய்து ஸ்படிக லிங்கபூசை யெழுந்தருளச்செய்து கொடுத்தார். அரசர் அதுகண்டு மகிழ்ந்து அவருடைய திருவடிகளிலே சுவர்ண புஷ்பங்களை வேண்டியமட்டும் இறைத்தார். சிவபெருமான் குபேரனோடு சினேகம் பெற்றாற்போல, ஆசாரியசுவாமிகளும் சிவலிங்கபூபதி என்னும் அரசனோடு சினேகமுற்றிருந்தார். ஆசாரியர் அரசனுக்கு நெற்றியிலே விபூதிதரித்து, அரசரே! நீர் சிவபூசை செய்து, சிவகைங்கரியஞ் செய்துகொண்டிருக்குதிரென்று ஆஞ்ஞை செய்தருளினார். அரசனும் அதற்கியைந்து அன்பினோடு அவரைப் பிரதக்ஷிணஞ் செப்து நமஸ்கரித்து அதுமதி பெற்றுக்கொண்டு தனது சேனையோடு அரண்மனை சார்ந்தான்.

பித்தவாயு லேக்கியம்.

இதை அவரவர்கள் வயது, சரீரம், நோய், அநுபவம், அநுகூலங் களுக்கு ஏற்றபடி, காலை, அல்லது மாலை, அல்லது காலைபு மாலையும், அல்லது போஜனத்திற்கு பிறகு, சிறு சிறு கெச்சைக்காயளவு சாப்பிட்டு வந்தால் பித்தவாயு பறந்தோடும். பசிதீபனமும் சரீரபுஷ்டியும் உண்டாம். இதுவே கைகண்ட தாதுபுஷ்டி மருந்துமாம். இதை அநுபவத்தாலறியலாம். இதற்குப் பத்தியமில்லை. 20-வேளை லேக்கியம் அடங்கிய டப்பியின் விலை ரூ. 1-4-0. வி.பி. யில் அனுப்பினால் 4-அணு அதிகமாகும்.

இருக்கம் - கண்ணப்பமுதலியார்,
நெ, 43, பாளையப்பன் வீதி, ஏழுகிணறு, சென்னை.

அரிய இரண்டு உரை நூல்கள்.

சேக்கிழார் சுவாமிகள் அருளிச்செய்த பேரியபுராணம் என வழங்கும் திருத்தோண்டர் புராணம் மூலமும், ஆறுமுகத்தம்பிரான் சுவாமிகள் இயற்றிய பதவுரை, குறிப்புரையுஞ் சேர்ந்தது. காலிக்கோ பைண்டு 4-வாலியம் விலை ரூபா 18-8-0.

பரஞ்சோதிமுனிவர் இயற்றிய திருவிளையாடற் புராணம் மூலமும், சோடசாவதானம்-சுப்பராயச்சேட்டியாரவர்கள் இயற்றிய பதவுரை, குறிப்புரை, இலக்கணக்குறிப்பு முதலியனவும் அடங்கியது. காலிக்கோ பைண்டு 2-வாலியம் விலை ரூபா 13-8-0.

குறிப்பு:— நம்மிடம் கொஞ்சப்பிரதிகளே இரண்டினுமிருந்த லால் வேண்டும் அன்பர்கள் விரைவில் எழுதிப் பெற்றுக்கொள் ளு தல் நலம்.

தமிழ்ச்செய்யுட்கலம்பகம்: இது ஸ்ரீமத் ஜி. யூ. போப்பையர் அவர்களால் தமிழில் உள்ள பலநீதிநூல்களினின்றும் எடுத்துத் தொகுத்துக் கருத்துரையை ஆக்கிலத்திலும் தமிழிலும் எழுதப் பட்ட 612 அரிய தமிழ்ச்செய்யுட்கள் அடங்கியது. முன் விலை ரூ. 4. இப்போது ரூ. 1 ஆகக்குறைத்திருக்கிறோம்.

தேவகோட்டை

ஸ்ரீமான் தமோதரம் பிள்ளை சிவகதிப் பேறு.

சைவ சமயாபி விருத்தியினிமித்தம் மிக உழைத்தவரும் தேவ கோட்டை சிவாகம சித்தாந்த சங்கமப் போதகாசிரியருமாயிருந்த ஸ்ரீ தாமோதரம் பிள்ளையவர்கள் (31-10-19) சிவகதியடைந் தமை தெரிந்து வருந்துகிறோம்.

வைதிக சைவசித்தாந்த சண்டமாருதம்.

ஸ்ரீலஸ்ரீ சோமசுந்தர நாயகரவர்கள் இயற்றிய அரிய நூல்கள்
பிரமாதபூதி விலை ரூ. 1. சிவாதிக்யரத்நாவனி ரூ. 1. சிவபாரம்
யப்பிரதரிசிரி, சிவதத்வ சிந்தாமணி ரூ. 1. ஆசாரியப் பிரபாவம்
ரூ. 1-8. வேதாந்த மதவிசாரம் 12 அணு. பிரம்ஹதத்வ நிரூபணம்
12 அணு. வேதசிவாகமப் பிரமாண்யம் ரூ. 1. ஆபாசஞான நிரோ
தம் 12 அணு. மெய்கண்ட சிவதூஷண நிக்ரகம் 8 அணு. சித்தாந்த
சேகரம் முதலியன 12 அணு. துகளறுபோதம் முதலியன 8 அணு.
ஹை ஆசிரியர் இருவகை அழகிய புகைப்படம் 12 அணு தனித்தனி.

ஸ்ரீலஸ்ரீ சுவாமி வேதாசலம் அவர்கள் இயற்றிய உயர்ந்த
அறிவுநூல்கள்: சைவசித்தாந்த ஞானபோதம் விலை ரூ. 2-4;
மரணத்தின்பின் மனிதர்நிலை ரூ. 2-4. சாகுந்தலநாடகம் ரூ. 1.
பண்டைக்கரலத் தமிழர் ஆரியர் 10 அணு. சிந்தனைக் கட்டுரைகள்
8 அணு. நாகநாட்டரசி 1-ம் பாகம் ரூ. 1, 2-ம் பாகம் ரூ. 1. முஸ்
லைப் பாட்டாராய்ச்சியுரை 3-ம் பதிப்பு ரூ. 1-4. பட்டினப்பாலை
ஆராய்ச்சியுரை 2-ம் பதிப்பு ரூ. 1-8. சோமசுந்தரக் காஞ்சி
யாக்கம் 12 அணு. சாதிவித்தியாசமும் போலிச்சைவரும் 3 அணு.
கடவுளுக்கு அருளுருவமுண்டு 3 அணு. பெற்றோள் கடமை
3 அணு. ஆலயவழிபாடு 2 அணு. சைவசமய பரிபாலனம் 2 அணு.
சிறுதேவதைகட்கு உயிர்ப்பலி இடலாமா? 2 அணு. ஹை ஆசிரியர்
பண்டித நிலைப்படம் 6 அணு. முழுப்படம் 7 வகை 12 அணு.

வேண்டுவோர்.

திருசங்கர் கம்பெனி,

பெருமாள் வடக்குரதவீதி,

பாளையங்கோட்டை.

(அல்லது)

(திருநெல்வேலி.)

திருசங்கர் கம்பெனி,

பல்லாவரம் (S. I. R.)

என்ற விலாசத்திற்கு எழுதுக.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சைவம்.

இது

சென்னைச் சிவனடியார் திருக்கூட்டம்

எனப் பெயரிய

சைவ மஹா சபையின்

மாதாந்தப் பத்திரிகை.

மலர் 5. || சித்தார்த்திஸ்ர-மார்கழி--1919ஸ்ர-டிசம்பர் || இதழ் 12.

உள்ளுறை.

	பக்கம்.
விநாயகர் வணக்கம்	... 201
சிவஞானபோதம்	... 202
கோபப்பிரசாத உரை	... 209
சிவநாமாவளி	... 217

இஃது

திருப்பாதிரிப்புலியூர் ஞானியார் மடாலயம்

ஸ்ரீலக்ஷ்மி - சிவசுந்தக மெய்க்ஞான சிவாசாரிய சுவாமிகளுக்குச்
சமர்ப்பிக்கப்பெறுவது.

பத்திரிகாசிரியர்

இருக்கம் - ஆதிமூலமுதலியார்,
(Retired Accountant, Military Accts., Department.)

நெ. 43, பாளையப்பன் வீதி, ஏழுகிணறு, சென்னை.

வைதிக சைவ அச்சகூட்டம்,

நெ. 292, தங்கசாலை வீதி, சென்னை.

1919.

தபாற் செலவு உட்பட வருடச்சந்தா ரூபா ஒன்று.

விளம்பரம்.

சர்வபண்டங்களும் விலையேறிவிற்கும் இக்காலத்திலும் சமயாபிமானப்பித்தேறி நாங்கள் டைட்டிப்பேஜ் உட்பட வருடம் ஒன்றுக்குச் சுமார் 42-பாரம் கொண்ட இப்பத்திரிகையை தபால் செலவும் வி. பி. செலவும் உட்பட ஒற்றை ரூபாவுக்கு அனுப்பியும் சென்றவருடத்தில் நூற்றுக்கு நாற்பதுபேர் சமயாபிமானம் தானும் இல்லாமல் பத்திரிகையைத் திருப்பி விட்டார்கள். அந்தோ, சைவசமயத்தின்கதி என்னே! என்னே!!

சென்ற வருடமுடிவில் வைதிக சைவ அச்சுக் கூடத்திற்கு யந்திரம் வாங்கினதினால் நேரிட்டகடனைத் தீர்க்கும்பொருட்டு, இத்திருக்கூட்டத்தினர் பல துறைகளிலும் செலவைச் சுருக்கவேண்டியிருந்தமையால் இவ்வருடத்தில் சில சமயங்களில் இரண்டு மாதப்பத்திரிகையை ஒன்றாய்ச்சேர்த்து அச்சிட்டனுப்ப நேரிட்டது. அடுத்தவருடம் அவ்வாறு செய்ய நேரிடாதென்று எதிர்பார்க்கிறோம்.

அடுத்தவருடத்து ஜனவரி மீ பத்திரிகை வழக்கப்படி ஒரு ரூபாவுக்கு வி. பி. தபாலில் அனுப்பப்படும். அன்பர்கள் எவரும் அதைத்திருப்பி இச்சபைக்கு நட்புமுண்டாக்காமல் தொகை கொடுத்துப் பெற்று இத்தெய்வச் சைவப் பயிரால் விளையும் சிவபோகாமுதத்தைத் தாமும் உண்டு ஏனை உலகினர்க்கும் ஊட்டுமாறு பிரார்த்திக்கின்றனம்.

பத்திராதிபர்,

இருக்கம். ஆதிமூலமுதலியார்.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சைவம்.

மலர் 5. || சித்தார்த்திஸ்-மார்கழி -- 1919ஸ்-டிசம்பர் || இதழ் 12.

விநாயகர் வணக்கம்.

வீதி வேழமா வுலாவுமா வினன்குடி வேத
மோதி வேழமா மூலமென் றுரைத்தவன் போற்று
மாதிரி வேழமா தொருபிடி யாகவந் துதித்த
சோதி வேழமா முகவனைத் துதித்திடல் செய்வாழ்.

(இ-ள்.) வேதங்களை அத்தியயனஞ் செய்கின்ற பிரமனும், கயேந்திரன் என்னும் யானை ஆதிமூலமே பென்று போற்றிய விட்டுணுவும் துதிக்கின்ற முதற்பொருளாகிய சிவபெருமான் ஆண்யானை யாகவும், உமாதேவியார் ஒரு பெண்யானை யாகவுஞ் சகலீகரிக்கத் திருவவதாரஞ் செய்தருளிய, தெருக்கடோறும் யானைகளுங் குதிரைகளும் உலாவாநிற்கும் பழநித் தலத்தின்கண் எழுந்தருளியிருக்கும் ஒளிவடிவராகிய யானைமுக விநாயகக் கடவுளைத் துதிப்பாம்.

இந்திரத் தியும்நன் என்னும் அரசன் அகத்தியரது சாபத்தினாலே யானையாகிக் காட்டிற் றிரிந்து நின்றான். தேவல முனிவர் சாபத்தினாலே ஆகா என்னுங் கந்தருவன் முதலையாகித் தடாகத்தில் இருந்தான். அப்போது கயேந்திரன் என்னும் யானை தன் பிடிகளோடு தடாகத்திற் சென்று நீராடி நின்றது. முதலை வந்து கௌவ உய்யும்வழி தெரியாது வருந்திய யானை, இனிப் பரம்பொருளே யெனக்குத் துணை யென்னும் நல்லுணர்வு தோன்ற, 'ஆதிமூலமே ஆதிமூலமே' என்று கூப்பிட்டது. அப்போது அநாதி மூலமாகிய சிவபெருமானது ஆஞ்ஞையானே காத்தற் றெழில் செய்யும் திருமால் வந்து சக்கரத்தால் முதலைவாயைப் பிளந்து யானையைக் காத்தனர் என்பது புராண சரிதம். ஆதலால் "வேழமா மூலமென் றுரைத்தவன்" என்றார்.

வேதமோதி - பிரமன். பிறைகுடி, வீணை தடவி என்றற் போல நின்றது. வேழம் = ஆண்யாணை. பிடி = பெண்யாணை. அது “வேழக்குரித்தே விதந்துகளி றென்றல்” எனவும், “பிடியென் பெண்பெயர் யாணை மேற்றே” எனவும் வருஉந் தொல்காப்பிய விதியா னுணர்க, ஆதி = சிவன்.

சிவபெருமான் பரப்பிரணவம் ஆகவும், உமாதேவியார் அபரப் பிரணவமாகவும் இருக்கின்றார் என்னும் வேதத் துணிபுபற்றி, அப் பிரணவங்களாகிய யாணைகளை ஆதியாகவும் உமையாகவும் கூறினர். பிள்ளையாரது திருவவதாரங்களையும் பேதங்களையும் கந்த புராணம், பார்க்கவபுராணம் என்பவற்றிற் பரக்கக் காண்க.

சிவஞானபோதம்.

எட்டாஞ்சுத்திரம்—மூன்றாமதிகாரணம்.

(190-வது பக்கத் தொடர்ச்சி.)

ஐம்புலவேடரின் அயர்ந்தனை வளர்ந்தேன.

(இ-ள்.) (முதல்வன் குருவடிவங்கொண்டெழுந்தருளி அரசு குமாரனாகிய நீ) ஐம்பொறிகளாகிய வேடரோடு கூடியிருந்து வளர்ந்ததனால் நின் பெருமையறியாது மயங்கி இடர்ப்பட்டாய். (நின் பெருமை இத்தன்மைத்து) என்று உணர்த்த (உயிர் உணரும்.)

இதில் 1-வது—தன்னாற் கூறப்படும்பொருள்—உயிர் பஞ்சேந்திரியங்களைப் பற்றுதலினாலே தன்னையும் அறியமாட்டாது.

2-வது.—ஐயப்பாடு—பஞ்சேந்திரியங்கள் தத்துவ ஞானத்தை மறைக்குமோ, விளக்குமோ—

3-வது—பிறர்கூறும்பக்கம்—மெய் வாய் கண் மூக்குச் செவி என்னும் ஐம்பொறிகள் பசுகரணங்களாக நின்று உலகப்பொருள்களை அறியும் அறிவை விளக்குவதுபோல், சிவகரணமாய் நின்று தத்துவஞானத்தை விளக்குதலுங்கூடும். ஆதலால் தத்துவஞானத்தை விளக்குதற்கு முதல்வன் குருவுமாய் வருதல் வேண்டாம். (இவ்வாறு கூறுவோர் சிவசங்கிராந்தவாதிகள்.)

4-வது—மறுத்துரைக்குள் சித்தாந்தத்துணிபு—ஐம்பொறி
கள் அறிவை விளக்குமாயினும், அவற்றால் விளக்கப்படுவது விடய
விளக்கமேயன்றி ஆன்மாவின் உண்மை விளக்கமன்று. அன்றியும்
ஒவ்வொரு இந்திரியமும் ஒவ்வொரு விடயத்தையே யுணர்த்தும்.
ஒரு இந்திரியம் உணர்த்தும் விடயத்தை மற்றோரிந்திரியம் உணர்த்
தாது. ஆதலால் உயிரைமயக்கி விடயக்காட்சி யொன்றையேதரும்
ஐம்பொறிகளால் ஆன்மாவினியல்பு விளங்கமாட்டாது. முதல்
வனே குருவடிவங்கொண்டெழுந்தருளி உணர்த்துவன்.

5-வது—இயைபு.

உதாரண வெண்பா.

பன்னிறங் காட்டும் படிகம்போ லிந்திரியந்
தன்னிறமே காட்டுந் தகைநினைந்து—பன்னிறத்துப்
பொய்ப்புலனை வேறுணர்ந்து பொய்பொய்யா மெய்கண்டான்
மெய்ப்பொருட்குத் தைவமாம் வேறு.

(இ-ள்.) பல் நிறம் காட்டும் படிகம்போல் இந்திரியம் தன்
நிறமே காட்டும் தகை நினைந்து = (தன்னைச்சார்ந்த) பலவேறு
வகைப்பட்ட வன்னங்களையே தன்னிடத்துக்காட்டும் இயல்பு
டைய படிகம்போல், (ஆன்மா தன்னைச்சார்ந்த) இந்திரியங்களி
னியல்பையே தன்னிடத்து விளக்குவதாகிய தனது (சார்ந்ததன்
வண்ணமாயிருக்கும்) தன்மையை முன்னர்ச் சிந்தித்துணர்ந்து
கொண்டு (பின்பு)—பல்நிறத்துப் பொய்ப்புலனை வேறு உணர்ந்து =
பலவேறு வகைப்பட்ட இயல்புடைய பொது வியல்பைச் செய்
யும் இந்திரியங்களைத் தனக்கு வேறுகக் கண்டு—பொய்பொய்யா =
அவற்றாலாகிய பொதுவியல்பு பொய்யாய் ஒழியுமாறு—மெய்
கண்டான் = தனது சிறப்பியல்பை உணர்ந்தானாயின்—வேறு
மெய்ப்பொருட்குத் தைவம் ஆம் = (அவன் அசத்தாகிய அப்பொறி
களுக்கு) வேறுகிய சிவபரம்பொருளுக்கு அடிமையாய், அப்பரம்
பொருளினியல்பு தன்னிடத்து விளங்கச் செய்வன். அப்பொழுது
முன் விளங்கிய பொது வியல்பு தனக்கு வேறுயொழியும். (எ-று.)

பொய் என்பது பொது வியல்பையும், மெய் என்பது சிறப்
பியல்பையும் குறிப்பனவாம்.

தைவம் என்பது வடமொழிப் பகுபதம். இது தேவனது
உடைமை என்னும் பொருளில் சிவத்துக்கு அடிமை என்றதைக்
குறித்து நின்றது.

அடிமையாம் என்பது ஆன்மாவானது கருவிகளைக் கழித்த பின்னர்க் கழிக்கப்படாமல் என்றும் உடனாய் வியாபகமாய் நிற்கும் சிவத்துள் வியாப்பியமாய் அடங்கிவின்று சிவானந்தத்தை யநுபவித்தலாகிய சிறப்பியல்பை.

இவ்வெண்பாவினால் கருவிகள் உள்ளவிடத்து அக்கருவிகள் விடயத்தைக் காட்டிநின்றவின் குருவாய் வந்துணர்த்தினும் உண்மை ஞானத்தை அறிய முடியாது. கருவிகள் நீங்கிய விடத்துக் கேவல அவத்தைவந்து கூடும் ஆதலால் தன் உண்மையாகிய உண்மை ஞானத்தை அறிவதெவ்வாறு என்னும் ஆசங்கை நீக்குதற்கு, அக் கருவிகள் உள்ளவிடத்தே அவற்றின் இயல்பைப் பொது வியல்பென்று கண்டுகழிக்கும் உபாயத்தால் சிறப்பியல்பாகிய தன் உண்மையை யறியலாமென்று கூறி அவ்விந்திரியங்கள் காட்டிற் றைக்காட்டி நின்றற்கு இழுக்கில்லை யென ஏதுவை வலியுறுத்திய வாறாயிற்று.

நான்காம் அதிகரணம்.

விட்டன்மிய மின்மையீ னான்கழல் சேலுமே.

(இ-ள்.) ஆன்மா தான் ஐம்பொறிகளின் வேறென உணர்ந்த மாத்திரமே அவற்றை விட்டு நீங்கி அன்னியமின்றி அனன்யமார் தன்மையில் நிலைபெற்றுச் சிவபெருமான் திருவடிகளை யணையும். (எ-று.)

இதில் 1-வது—தன்னாற் கூறப்படும் பொருள்—ஆன்மா தன்னை இந்திரியங்களின் வேறென உணரவே தனக்கு ஆதாரமாகிய முதல் வனது திருவடி யை யணையும்.

2-வது—ஐயப்பாடு—ஆன்மா இந்திரியங்களினின்றும் நீங்கின விடத்து முதல்வனுக்கு அடிமையாதல் உண்டோ இல்லையோ.

3-வது—பிறர் கூறும்பக்கம்—இந்திரியங்களைத் தன்னின் வேறென அறிந்து அவ்விந்திரியங்களினாலுண்டாகிய தன் பொது வியல்பு பொய்யாய் ஒழியுமாறு தனது சிறப்பியல்பாகிய மெய்யைக்கண்ட ஆன்மாவினுக்கு அவ்வாறு காண்டலே போதும். இந்திரியங்களாகிய கருவிகள் நீங்கினவிடத்து ஒரு செயலும் செய்ய முடியாது. ஆதலால் அந்நிலையில் முதல்வனுக்கு அடிமையாதல் கூடாது. (இவ்வாறு கூறுவோர் பேதவாத சைவர் முதலாயினோர்.)

4-வது—மறுத்துரைக்குஞ் சித்தாந்தத் துணிபு—

ஒருவன் ஏறியிருந்து ஆடுதற்கு ஆதாரமான ஊசல் கயிறற்ற தாயின் அவனுக்குத் தாரகமாவது தரையேயன்றி வேறில்லை. அது போல் ஆன்மா தன்னை இந்திரியத்தின் வேறுகக்காணின் அதற்குத் தாரகமாய் நிற்பது முதல்வன் சீபாதமேயாம். அன்றியும், ஆன்மா அறிவாயும் வியாபகமாயும் உள்ள தனது சிறப்பியல்பை யறிந்து தான் இந்திரியத்தின் வேறென உணர்ந்தபிறகு தன்னின் வேறெனக் கழித்த இந்திரியத்தால் ஆவதொன்றுமில்லை. ஆதலால் சூருவினால் தன்னை இந்திரியங்களின் வேறென உணர்ந்த அக்காரணத்தினாலேயே தனக்கு ஆதாரமாகிய முதல்வனது திருவடிபை அணையும். ஆன்மா இந்திரியங்களின் நீங்குதலாவது அவற்றைத் தன்னின் வேறெனக்கண்டு பற்றற்றிருத்தலாம்.

5-வது.—இயைபு.—

உதாரண வெண்பா.

சிறைசெய்ய நின்ற செழும்புனலி னுள்ளஞ்
சிறைசெய் புலனுணர்விற் தீர்ந்து—சிறைவிட்
டலைகடலிற் சென்றடங்கு மாறுபோன் மீளா
துலைவிலரன் பாதத்தை யுற்று.

(இ-ள்.) சிறைசெய்ய நின்ற செழும் புனலின் உள்ளம் = ஒருவன் அணையை உயர்த்துக் கட்டித் தடைசெய்ய ஆண்டுத் தடையுண்டு தேங்கிரின்ற ஆற்றுநீர்போல (கருவிகளாலாய பாசஞானம் தனது வியாபகத்தைத் தடைசெய்ய அதனிடத்தில் ஏகதேசமாய் அடங்கித் தடையுண்டு நின்ற) உயிர்—சிறைவிட்டு அலைகடலில் சென்று அடங்கும் ஆறுபோல் = அவ்வணைமுறிந்து தடை நீங்கிய விடத்து இடையீடின்றிக் கடலின்கண் வீரெந்துசென்று அந்நீரே யாய் அதனுள் அடங்கி மறித்து வாராத ஆற்றுநீர்போல—சிறைசெய் புலனுணர்வில் தீர்ந்து = கருவிகளானுய பாசஞானத் தடையினின்று நீங்கியபோது—உலைவுஇல் அரன் பாதத்தை உற்றுமீளாது = தனக்குக் கேடில்லாத சிவபிரானது திருவடிபைத் தலைக்கூடி அத்திருவடி நிறைவேயாய் அதன்கண் அடங்கிப் பின்பு மீளுதல் செய்யாது. (எ-று.)

புனலின் = புனலைப்போல.

மலசத்திக்குக் கேடு இயல்பாயிருத்தலினால் கேவலப்பட்ட உயிர் (அதாவது சகலாவத்தையிலிருந்து கேவலாவத்தையை யடைந்த உயிர்) கருவிகளின் மீளுதலும் கூடும் (அதாவது மீண்டும் சகலாவத்தையை யடைதலுங் கூடும்). சிவசத்திக்கு எக்காலத்தும் கேடில்லாமையால் சகலாவத்தையினின்றும் நீங்கிச் சுத்தாவத்தையை யடைந்த உயிர் (அதாவது சிவன் சீபாதத்தை யணைந்த உயிர்) அதுபோல் மீள்வதற்கு (அதாவது மீண்டுஞ் சகலாவத்தையை யடைவதற்கு) ஏதுவில்லை யென்பார் உலைவிலரன் என விசேடித்தார்.

இவ்வெண்பாவினால் கருவிகளினின்றும் நீங்கி மலம் தாரகமாக கேவலாவத்தையை யடையும் உயிர் மீளவும் கருவிகளைக்கூடிச் சகலாவத்தையை யடையுமாறுபோல, கருவிகள் நீங்கிச் சிவம் தாரகமாய்ச் சுத்தாவத்தையை யடைந்த உயிரும் மீண்டும் கருவிகளைக்கூடிச் சகலாவத்தையை யடையும்போலும் என்னும் ஆசங்கையை உவமை முகத்தால் நீக்கியவாரும்.

எவ்வுருவுந் தானென்னி னெய்துவா ரில்லைதா
ளிவ்வுருவின் வேறே லிறையல்ல—னெவ்வுருவுங்
கண்போ லவயவங்கள் காணுவக் கண்ணில்லார்
கண்பேறே காணக் கழல்.

(இ-ள்.) எவ்வுருவும் தான் என்னின் தான் எய்துவார் இல்லை = உயிருணர்வேயன்றிப் புலனுணர்வும் சிவமேயாயின் (புலனுணர்வைக்காட்டிலும் உயிருணர்விற்கு விசேடமில்லாமையால் புலன் வழியொழுகும் சகலநிலையைக் கைவிட்டுத் திருவடியை யடைய வேண்டாமையின் அத்) திருவடியை யடைபவர் ஒருவரும் இல்லை (யாய் முடிந்து “பாசத்தைப் பசுக்கள் விட்டுப் பதியினையடைய முத்தி” என்னும் வேதாகமங்கள் போலியாய் முடியும்).—இவ்வுருவின் வேறேல் இறை அல்லன் = (ஆதலால் முதல்வன் கருவிகளின் அறிவேடு கலவாமல்) அவற்றின் வேறாய் நிற்பன் எனில், (அக் கருவிகளின் அறிவிற்கு முதல்வனா லாகவேண்டிய உபகாரம் ஒன்று மில்லை யெனப்பட்டு அவற்றிற்கு) இறைவனல்லன் (என்றாகி அவன் முதன்மைக்கு இழுக்காய் முடியும்).—(இவ்வாறாயின் அதனியல்பு தான் யாதோ எனின்)—எவ்வுருவும் = உயிருணர்வுபோலப் புலனுணர்வும் (கலப்பினாற் சிவமேயாயினும் இரண்டும் தம்முள் ஒப்பன் வல்ல)—அவயவங்கள் கண்போல் காணு = (உயிரானது மெய் வாய்

கண் மூக்குச் செவி யென்னும் ஐம்பொறிகளினும் ஒப்பக்கலந்து
நிற்பினும், கண் இந்திரியம் நீங்க மற்றநான்கும் நின்றவிடத்தி
லிருந்தே தம்மிடத்து வந்த தத்தம் விடயத்தையே யறியும். தூரத்தி
லுள்ள விடயத்தை உயிரின் அறிவோடு கலந்து சென்று அறியா.
கண்ணிந்திரியமோ வெனில், ஒளியால் ஆன்மபோதத்தோடு கல
ந்து தூரத்திலுள்ள விடயத்தையும் வியாபித்தறியும். ஆதலால் மற்ற
நான்கு அவயவங்கள் கண்போல் அறியமாட்டா—அக்கமூல் = அக்
கண்ணினது வெற்றிப் பாட்டை (அதாவது ஏனை இந்திரியங்களைப்
போலன்றி கண்ணிந்திரியம் ஆன்மபோதத்தோடு கலந்து தூரத்தி
லுள்ள விடயத்தையும் வியாபித்தறிதலாகிய மேம்பாட்டினை)—
அக்கண் இல்லார் கண்பேறேகாண் = கண்ணொளியிழந்தாரது கண்
பேற்றிற்கண்டு அறிவாயாக (அதாவது அவ்வொளி யிழந்தவர்
மாசுநீங்கிக் கண்பெற்ற விடத்துத் தூரத்திலுள்ள பொருளை அறிவ
தனலறிந்து கொள்க). (அவ்வாறே முதல்வன் உயிருணர்வினும்
புலனுணர்வினும் ஒப்பக்கலந்து நிற்பினும் புலனுணர்வு உயிரு
ணர்வுபோல வியாபக விளக்கமாதலின்றி ஏகதேச விளக்கமாம்.
உயிருணர்விற்குளதாகிய அம்மேம்பாடானது அவ்வியாபக உண
ர்வை யிழந்த பசுத்துவமுடையாரிடத்தில் அறியப்படாதாயினும்,
அவரது பசுத்துவம் நீங்கிய சிவப்பேற்றின்கண் அறியப்படும்.)
(எ-று.)

கண்ணும் அவயவங்களும் இந்திரியங்களை யுணர்த்தும் ஆகு
பெயர்-கண்பேறே = கண்பேற்றிலே (அதாவது கண் பெறுத
லிலே). கமூல் என்பது வெற்றியைக்காட்டும் காலணி மணிவடம்.
கண்ணுக்கு வெற்றியாவது நான்கு இந்திரியங்களையும் நோக்கி
மேம்படுதல்.

இவ்வெண்பாவால் ஆன்மா பசுத்துவம் நீங்கிச் சிவத்துவம்
பெற்ற விடத்துப் பசுகரணமுஞ் சிவகரணமாவதனால் ஐம்பொறி
யின் மீளினும் இழுக்கில்லைபாதலால் மேலைவெண்பாவில் ஆன்மா
கருவிகளின் மீளாதெனக்கூறியது எற்றுக்கு என்னும் சங்கிராந்த
வாத சைவரை மறுத்து மீளாமையை வலியுறுத்தியவாரும்.

ஐம்பொறியி னல்லையெனு மந்த தரசிவனை
யைம்பொறியை விட்டங் கணேசகல—னைம்பொறியி
னீங்கானீர்ப் பாசிபோ னீங்குமல கன்மம்வரி
னீங்கானே நீங்கு நினைந்து.

(இ-ள்.) ஐம்பொறியின் அல்லை யெனும் அந்ததர = (நீ, நின் னால் அதிட்டிக்கப்பட்டவிடத்தும் ஏகதேசவறிவைச் செய்வனவாகிய) ஐம்பொறிகள் போலல்ல, (அவற்றின்மேம்பட்டு வியாபக மாயறியும் வெற்றிப்பாடுடையை) என (மேல்வெண்பாவால்) உணர்த்தப்படும் தீவிரதரத்திற் தீவிரதரமான சத்திரிபாத முடையோனே—சிவனை ஐம்பொறியை விட்டு அங்கு அனை = (அவ்வியல்பின் வாகிய) ஐம்பொறிகளைக் கைவிட்டே சிவன் திருவடியையடைந்து, முன் அவ்வைம்பொறியினின்றதுபோல் அதுவாய் உறைத்து நிற்பாயாக.—(அவ்வாறனைந்து நின்றாயின்) சகலன் ஐம்பொறியின் நீங்கான் = சகலனை ஐம்பொறிவிட்டு நீங்காதவாறுபோல அச்சிவன் உன்னை விட்டு நீங்கான்.—நீர்ப்பாசிபோல் நீங்கும் மலகன்மம் வரின் = (கல்லெறிந்த விடத்து நீங்கி, விட்டவிடத்துப்பரக்கும்) நீரின் கட்பாசிபோல, (நீ அவ்வாறுறைத்து நின்றலினால்) நீங்குவனவாகிய மலகன்ம மாயைகள் (உலகப்பயிற்சி வயத்தால் நிகழும் அயர்ச்சி பற்றி) வந்து கூடுமாயின்—நீங்காணெனைந்து நீங்கு = (நின்நிலை குலையினும் நின்னைவிட்டு) நீங்காத அம்முதல்வனை உணருமாறு முன்னர்க்கூறப்படும் உபாயத்தினின்று சாதித்து அவற்றை நீங்கிக் கொள்க. (எ-று.)

விட்டன்றி அனைதல் கூடாதென்பார் விட்டு அனை யென்றும், ஐம்பொறியை விட்டு நீங்கிய விடத்துச் சிவன் மீளாமையை வலியுறுத்துவார் சகலனைம்பொறியினீங்கான் என்றும், ஒருக்கால் மீளுமாயின் அதற்குக்காரணம் இஃதென உவமை முகத்தால் உணர்த்துவார் நீர்ப்பாசிபோல் என்றும், ஐம் பொறியின் மீளுமாயின் அவற்றிற்கு மூலமாகிய மலகன்ம மாயைகளும் அது பற்றுகவந்து கூடும் என்பார் மலகன்மம் வரின் என்றும், அம்மீட்சியை நீக்குதற்கு உபாயங் கூறுவார் நீங்காணெனைந்து நீங்கு என்றுங் கூறினார். இன் இரண்டும் உவம உருபுகள். அந்தம் என்றது நான்காஞ் சத்திரிபாதத்தை. அதுவும் நால்வகைப்படுமாகலின் அவற்றுள்ளும் மேம்பட்ட சத்திரிபாதமுடையாய் என்பார் அந்ததர என்றார். சகலனை என்னும் இரண்டனுருபு விகாரத்தாற்றெக்கது. மலகன்மம் எனவே இனம்பற்றி மாயையுங் கொள்ளப்படும்.

இவ்வெண்பாவினால் ஆற்றுகோனது கடலிற்சென்று அடங்குவது மாத்திரமன்றி அவ்வாற்றின்வழியாக அதினின்று மீளுத

லுங்கடும். அவ்வாறே சிவன் திருவடியை யடைந்த உயிர் அத் திருவடியில் அடங்கியிருந்தலேயன்றி ஒரு சமயத்தில் இந்திரியத் தில் மீளுதலுங் கூடும். ஆதலால் அது ஒருபோதும் மீளாதென் பது பொருந்தாது என்று கூறும் சிவாத்துவித சைவரை மறுத்து அவ்வாறு மீளுதற்குக் காரணம் பழையவாசனையென்றும், அப் பழைய வாசனையால் மீளவரின், ஆற்றநீர் ஆற்றநீராகவே திரும் பாது கடல்ரீராகத்திரும்பி, மீண்டும் அக்கடலிற்சென்று அடங்கு மாறுபோல, திருவடியை மறவாத உபாயத்தால் அக்கருவிகளை விட்டு மீண்டும் திருவடியை யடைந்து அதில் அடங்கும் என்று கூறிமீளாமையை வலிபுறுத்தியவாரும்.

கணபதி துணை.

கோபப்பிரசாத உரை.

(197-வது பக்கத்தொடர்ச்சி.)

26. சீர்மலி சிலந்திக்கு இன் அரசு அளித்தும் எ-து.—ஞானம் நிறைந்த சிலந்திப்பூச்சிக்கு இனிய கோச்செங்கட் சோழனாகும் அரசரிமையைக் கொடுத்தருளியும் எ-ம்.

27. கார்மலி உருவக் கருடனைக் காய்ந்தும், எ-து.—மேகவண் ணன் விளங்கும் அழகிய கருடனைக்கோபித்துத் தண்டித்தும் எ-ம்.

28. ஆலின்கீழ் இருந்து அறநெறி அருளியும் எ-து.—வட வால் விருகூத்தின்கீழே வீற்றிருந்து சிவஞானத்தைப் போதித் தருளியும் எ-ம்.

29. கூறும்காலை இன்னவை பிறவும் எங்கள் ஈசன் கோபப் பிரசாதம் எ-து.—ஆராய்ந்துசொல்லுமிடத்து இவையும் இவை போல்வனபிறவுமாசச் செய்தருளியவெல்லாம் எமது தலைவராகிய சிவபிரானாது தண்டமும் அதுக்கிரகமுமாம் எ-ம்.

30. கடிமலர் இருந்தோன் கார்க்கடல் கிடந்தோன் புடம் உறுசேரலைப் பொன் நகர்காப்போன் உரைப்போர் எ-து.—மணந் தங்கும் மலர்மிசையிருந்தோனாகிய பிரமதேவனையும், மேகங்கள்

பருகும் பாற்கடற்கண்ணே படுக்கையிற் கிடந்தோனாகிய திரு நெடுமாலையும், இலைப்பொறையான் வளைந்த கற்பகச்சோலை நீழலிலிருந்து தேவலோகத்தைக் காப்பவனாகிய இந்திரனையும், தனித்தனியே முதல் என்பாரும், எம்பிரானொடும் எண்ணிச்சமத்துவமுடைய ரென்பாரும், மற்றும் பலபிதற்றுவோரும் எ-ம்.

31. ஆகிலும் எ-து.—மதத்தின ரெனப்படுவரானாலும் எ-ம்.

32. ஒண்கடல் மாநீர் அங்கைகொண்டு இறைக்கும் ஆதன் போன்றுளர் எ-து.—இவரெல்லாம் ஒள்ளிய கடற்பெருநீரை உள்ளங்கையைக்கொண்டு இறைத்திடர்ப்படும் அறிவற்ற குருடனைப் போன்றவ ராவார் எ-ம்.

33. ஒடுங்காப்பெருமை உம்பர்கோளை அடங்கா ஐம்புலத்து அறிவு இல் சிந்தைக் கிருமி நாவால் கிளத்தும் பரமே எ-து. அளவைகளானும் வேதமாகிய முதனூலினாலும் அளந்தறிய அடங்காத பெருமையினைபுடைய மகாதேவனைத் தம்வயப்படாத ஐந்திரியங்களானும் சடமாகிய மனசினாலும் புழுத்தநாவினாலும் அங்ஙனம் சமத்துவமுடையரெனச் சொல்லுந்தன்மைத்தோ. எ-ம்.

34. அதாஅ அன்று எ-து. அதுவன்றியும் எ-ம். இதுகாறும் புராணவசனம்பற்றிக்கூறி மேல் வேதவசனம்பற்றிக் கூறுகின்றார்.

35. ஒருவகைத் தேவரும் எ-து—தொகுதியான் ஒருவகைப் பட்டதேவரும் எ-ம்.

36. இருவகைத் திறமும் எ-து.—ஆண் பெண் என்னும் இருவகையாற் பலதிறமும் எ-ம்.

37. மூவகைக்குணமும் எ-து—சத்துவ ராசத தாமத மென்னும் மூவகைக்குணமும் எ-ம்.

38. நால்வகை வேதமும் எ-து—இருக்கு யகர் சாமம் அதர்வம் என்னும் நான்குவகை வேதமும் எ-ம்.

39. ஐவகைப் பூதமும் எ-து—பிருதுவி அப்புத் தேயு வாயு ஆகாரமும் என்னும் ஐந்துவகைத்தாய பூதமும் எ-ம்.

40. அறுவகை இரதமும் எ-து—இனித்தல் புளித்தல் கார்த்தல் கைத்தல் உவர்த்தல் துவர்த்தல் என்னும் ஆறுவகை இரதமும் எ-ம்.

41. எழுவகை ஓசையும் எ-து—ச. ரி. க. ம. ப. த. நி. என்னும் எழுவகையான ஓசையும் எ-ம்.

42. எண்வகை ஞானமும் எ-து—மெய்வாய் கண்மூக்குசெவி என்னும் ஐந்து ஞானேந்திரியமும், அசங்காரம் சித்தம் புத்தி என்னும் மூன்றுகரணமுமாகிய எட்டுவகை ஞானமும் எ-ம்.

43. ஒன்பதின் வகையும் ஒண்மலர்ச் சிறப்பும் எ-து—பிரகிருதியின் வகையும், அவ்வகைகளிற் பரிணமித்து விரிந்த தாத்துவிக வகைச் சிறப்பும் எ-ம். ஒன்பது என்றது ஈண்டுப் பிரகிருதியை.

44. பத்தின் வகையும் ஆகிய பரமனை எ-து—அவைஈனத்தையும் போக்கியமாகக்கொள்ளும் புருடன்வகையுமாகிய பரமசிவனை எ-ம். பத்து என்றது ஈண்டுப் புருடனை அகரஉயிர் ஏனையுயிரையும், மெய்யையும் இயக்கற்கண் அவையே யானவாறு இவை பலவுந்தாமேயான பரமசிவனை என்றுணர்க. எண்கள் குறிப்புச் சொற்களின் பாலன. இதுகாறும் வேதவசனம் பற்றிக்கூறி மேற்சிவாகம வசனம் பற்றிக்கூறுகின்றார்.

45. நினைவோர்க்கு இன்பனை எ-து—நின்றாலும் இருந்தாலும் கிடந்தாலும் நடந்தாலும் மென்றாலும் துயின்றாலும் விழித்தாலும் இமைத்தாலும் மன்றும் மலர்ப்பாதம் மறவாதே நினைக்கும் சகசநிட்டைத்தொண்டருக்கு இன்பமேயா யிருப்பவரை எ-ம்.

46. என்னிடை அமுதினை எ-து—அங்ஙனமே அதுபவிக்கும் என்னிடத்தும் அமிர்தமாகத் தித்திப்பவரை எ-ம்.

47. செம்பொனைமணியினை எ-து—அத்தகைய சுவாதுபவத்திலே செம்பொன்னையும் மணியையும் போலக் களங்கமற விளங்குபவரை எ-ம்.

48. தேனினைப் பாலினை எ-து—தேனையும் பாலையும் போலச் சுவைப்பவரை எ-ம்.

49. தஞ்சம் என்று ஒழுகும் தன் அடியார்தம் நெஞ்சம்பிரியாநிமலனை எ-து—நின்னலாற் பற்று மற்றென் றிலோம் நீயேதஞ்சமென்று சரிபையாதி நாற்பாதவகையினின்று ஒழுகும் தமது மெய்யடியார்களது நெஞ்சத்தை விட்டகலாத நிம்மலரை எ-ம்.

50. நீடு உயர் செந்தழல் பவளச்சேண் உறு வரையனை எ-து. மிக்கோங்கிய செந்தழன்மலைபோலவும் பவளமலைபோலவும் அடி

முடிகாண்டற்கரிய அதிதூரமான எல்லையுடையவரை எ-ம், எல்லையில்லாதவரென்றபடி.

51. முக்கண் செவ்வனை எ-து.—அங்ஙனம் தூரத்தினராயினும் உயிர்கட்கு அண்ணியராயுப்கரிக்கு மாறு மிளிரும் மூன்று கண்களை உடைமையையுடையவரை எ-ம். முக்கண் சூரிய சோமாக் கினி என்பன.

52. முதல்வனை எ-து—கற்பனைகடந்த சோதியாகிய முதற் பெருளாயுள்ளவரை எ-ம்.

53. மூர்த்தியை எ-து—அந்தச் சோதிதானே அடியவர்கள் வழிபடுமாறு வடிவமாயினவரை எ-ம்.

54. கள்ளம் கைவிட்டு உள்ளம் அது உருகிக் கலந்து கசிந்து தன்கழல் இணை அவையே நினைந்திட ஆங்கேதோன்றும் நிமலனை எ-து.—அவ்வழிபாடு செய்யிற் பயனாது;—உண்டு போலின்றும் பண் பினதாகிய பிரபஞ்சத்தை அறவேவிட்டு ஆண்டு நான் பிரமமென முனையாது உயிர் தான் அனலிற்பட்ட மெழுகுபோலுருகி அங்கே வெளிப்படும் அருளிலே அப்பிடைப்புப்பே போலக் கலந்து அக்கலப்பானே விளங்கும் சிவசாட்குணத்தைத் தன்குணமாகக் கொள்ளாது துவண்டு நெருப்பிலிட்ட வெண்ணெய் போலக் கசிந்து தமது வியாபகமாகிய திருவடிகளிரண்டையுமே தியானித்த லாகிய சிவோகம்டாவணையிலுறைத்து நிற்கும் அவ்விடத்தே பரமா னந்தப் பெரும்பயனாய் விளங்கும் மலாகிதரை எ-ம்.

55. தேவ தேவனை எ-து.—தேவரெனப்படுவார்க்கெல்லாம் பெருந்தேவனை எ-ம்.

56. திகழ்சிவ லோகனை எ-து--அங்ஙனம் வியாபியாய பெருந்தேவராயினும் அத்தேவர்கள் வழிபட்டுய்யும்படி விளங்கும் சிவ லோகத்தைத் தமதிடமாகவுடையவரை எ-ம்.

57. பாவ நாசனை. எ-து.—அவர் தம் பாவம் போக்கலானே அரன் உருத்திரனாதி நாமங்களை உடையவரை எ-ம்.

58. படர் ஒளி உருவனை எ-து.—அந்நாமங்கட்கேற்பப் பரவிய ஞானத்தையே திருமேனியாக உடையவரை எ-ம்.

59. வேயார் தோளி மெல் இயல் கூறனை எ-து.—அங்ஙனம் அரன் உருத்திரனாகிச் சங்கரிப்பவரேனும் மீட்டுந் தோற்றுவிக்கும் மூங்கிலையொத்த தோளியையுடைய மெல்லிய வியல்பினையுடைய கருணைத்தியைப் பாகமாசுவடையவரை எ-ம்.

60. தாயாய் மன்உயிர் தாங்கும் தந்தையை-எ-து. அதற்கேற்பத் தாயாகி எவ்வுயிரையுங் காக்கும் பரம பிதாவானவரை. எ-ம்.

61. சொல்லும் பொருளும் ஆகிய சோதியை எ-து—அதனானே சொல்லும் பொருளும் போல அந்தச் சத்தியுந்தாமும் பேதாபேதமாகி விளங்குபவரை எ-ம்.

62. கல்லும் கடலும்ஆகி அகண்டனை எ-து—அந்தச்சத்தியானே அவ்வுயிர்கள் போகந்துய்க்குமாறு மலையும் (நிலனும்) கடலுமாகி மறைத்து விபாபிக்கின்றவரை எ-ம்.—

63. தோற்றம் நிலை ஈறு ஆகிய தொன்மையை எ-து—இங்ஙனமே சிருட்டி திதி சங்காரம் திரோதானம் அநுக்கிரகமாகிய அனாதி ஐந்தொழிலுமுடையவரை எ-ம்.

64. நீற்றிடைத்திகழும் நித்தனை எ-து—அவ்வைந்தொழிலுமுடைமையானே விகாரியாகாது அச்சராசரமலைத்தையும் தம் மிடத்தொடுக்கிய விபூதியிடத்தே விளங்கும் அனாதி நித்தியரை எ-ம்.

65. முத்தனை எ-து—அங்ஙனமாபினும் அவற்றின் விருப்பு வெறுப்பற்ற அனாதி மலமுத்தரை எ-ம்.

66. வாக்கும் மனமும் இறந்த மறையனை எ-து—அதனானே பாசஞான பசுஞானங்களைக் கடந்த அநாதி போதராயுள்ளவரை எ-ம். மறை ஈண் டறிவின்மேற்று

67. பூங்கமழ் சடையனை எ-து—அவ்விருஞானத்தானும் அறியவாராயினும் சிவஞானத்தானே வறியும்படி மலர்மணங்கமழும் சடைமுடியாகிய அளவிலாற்றலுடையவரை எ-ம்.

68. புண்ணியநாதனை எ-து—இக்குணமெலாமுணர்ந்து வழிபடும் புண்ணியத்திற்குப் பயனாகவுள்ள தலைவரை எ-ம்.

69. இனைய தன்மையன் என்று அறிவரியவன்தனை எ-து—அங்ஙனம் வழிபடுவதேயன்றி இப்படியன் இவ்வண்ணத்தன் இவ்

னிறைவன் என்றெழுதிக்காட்டி முடியாமைபின் அறிதற்கரிய வரை எ-ம்.

70. முன் விட்டுத் தாம் மற்று நினைப்போர் எ-து—இங்ஙனம் முறையே புராணம் வேதம் ஆகமங்கள் தெரிக்கவும் அச்சுவ முதலையே முதலாகக் கொள்ளுதலேவிட்டுத் தாங்களாகப் பிறி தொன்றனை முதலாக உன்னுந் தீயுழாளர் எ-ம்.

71. மாமுயல் விட்டுக்காக்கை பின்போம் கலவர்போலவும் எ-து— பெருமுயலைப்பற்றாதுவிட்டுக் காக்கையைப் பற்றும்படி பின்றொடர்ந்து செல்லும் வேட்டுவ வீரர் போலவும் எ-ம்.

72. விளக்கு அங்கிருப்ப மின்மினி கவரும் அரும் அளப்பு சிறப்பு இல் ஆதர் போலவும். எ-து.—வாடா விளக்குத் தமதில் லின் கண்ணே இருக்கவும் பிரசாதத்தை விரும்பி மின்மினியைப் பிடித்து வரும் அரிய அளவைச் சிறப்பாகிய அறிவுக் கண்ணில் லாத குருடரைப் போலவும் எ-ம்.—இவ்விரண் டிவமைகளும் முறையே உடையானல்லாளை யுடையானாகக் கோடற்கும் உட ங்கே சிவஞான மிருந்துணர்த்துவ துணராத பசுஞானத்தையே தேடுதற்குவமைபாயின.

73. கச்சம் கொண்டு கடுந்தொழின் முடியாக் கொச்சைத் தேவரைத் தேவர் என்று எண்ணி எ-து.—துணிவுகொண்டு அரிய தொரு கோபத்தையேனும் பிரசாதத்தை யேனும் செய்ய முடி யாத கீழ்மைபினைபுடைய ஏனைத்தேவர்களை முதற் கடவுளராகக் கருதி எ-ம்.

74. பிச்சரைப் போல ஓர் ஆரியப் புத்தகப் பேய்கொண்டு புலம்புற்று எ-து.—அக்கருத்தை நிரப்புமாறு பித்தேறினார்கள் உழுவதுபோல உயர்வாகியதொரு வேதத்தின் உட்பொருளை அறியாது பேய்போல ஆவேசங்கொண்டு பிதற்றிப் பிதற்றி எ-ம். பித்தேறினார்கள் முன்னொடுபின் முரணிக்கூறற்கும்; பேய் இருக்கு யசர் சாமாம் அதர்வம் என்னும் நார்பகுப்பில் இருக்கின் பிரி வர்ய இருபத்தொருசாகையினும் எகரின் பிரிவாய நூற்றொரு சாகையினும் சாமத்தின் பிரிவாய ஆபிரஞ் சாகையினும் அதர் வத்தின் பிரிவாய ஒன்பது சாகையினும் தாம் தாம் பற்றியதையே மலைந்து பொருள்கொண்டு நின்றற்கும் உவமைபாயின.

75. வட்டணை பேசவர் எ-து.—தருக்கவுணர்வு கைவந்தவர் போல வளைய வளையச் சட்க தர்க்கம் பேசவர் எ-ம்.

76. மாணுடம் போன்று பெட்டினை உரைப்போர் எ-து—
அறிவின் மதுகையின்மையானே கிலுகிலுத்த மரம்பழுத்த மாணு
டப்பழம்போலும் மனிதராய்த் தமது விருப்பத்தையே இங்ஙனம்
பேசித்திரியுமிவர் எ-ம்.

77 பேதையர் எ-து—அறிவறைபோய ஏழையராவார் எ-ம்.

78. நிலத்து உன்தலை மீன்தலை எண்பலம் என்றால் அதனை
அறுத்து நிறுப்போர் ஒருத்தர் இன்மையின் மத்திரம் ஆகுவர்
எ-து. இத்தரையின் கண்ணே ஒருவன் மற்றொருவனைப் பார்த்து
உனது தலை மீனினது தலையாயிருக்கின்றது நிறையும் எட்டுப்பல
முளதென்றால் அங்ஙனமே அதனை அறுத்து நிறை செய்வோர் ஒரு
வரு மின்மையானே அவ்வளவிற்குமக்கே மீன்றலை வாய்த்ததென
மகிழாநிற்பர் எ-ம். இது கருதப்பட்ட பொருளை மறைத்து அத
னைப் புலப்படுத்தும் அதுபோன்ற பிறிதொன்றினைக் கூறியதானே
ஒட்டென்னும் அணி. கருதப்பட்ட பொருள் இத்தரையின் கண்ணே
போலி ஆசானொருவன் அப்பேதையர் தம்மைப் பார்த்து உனது
ஞானம் பிரமத்தினது ஞானமாயிருக்கின்றது அது சச்சிதானந்
தமா மென்றால் அங்ஙனமே அதனை அறிந்து சொல்வோர் பிறர்
ஒருவருமின்மையானே அவ்வளவிற்குமக்கே பிரமத்தன்மை வாய்
த்ததென மகிழாநிற்பர் எ-ம்.

79. மாநெறி கிடப்ப ஓர் சித்திரம் பேசவர் எ-து—அம்
மட்டோ! இன்னும் அவர் சத்தியவாதமாம் சைவத்திருநெறி
யொன்றிருக்கவும் மெய்போலப் பொய்வாதத்தையும் புகலா
நிற்பர் எ-ம்.

80. தேவராகில் இன்னோர்க் காய்ந்தனர் இன்னோர்க்கு அருளி
னர் என்று அறிய உலகின் முன்னே உரைப்பது இல்லை எ-து—
அவர் தாம்கொண்ட தேவரும் முதற்றேவராமாயின், அத்தேவீர்
இன்னரைத் தண்டித்தார் இன்னருக்கு அறுக்கிரகித்தார் என்று
எல்லாரும் அறியும்படி உலகத்தின் முன்னிலையில் எடுத்துச் சொல்
வதுமேஇல்லை எ-ம்.

81. ஆகிலும் எ-து—அங்ஙனமாயினும் நீற்றொடு சாதனம் பூண்டவராய் எ-ம்.

82. ஆடுபோலக் கூடிநின்று அழைத்தும் எ-து—ஆடுகள் கத்துவதுபோலக் கூட்டங்கூடி நின்று திருவுருத்திரத்தைக் கொண்டு மேமே என்று அழைத்தும் எ-ம். மேமே எனச் சமகத்தின் வருவதறிக.

83. மாக்கள் போல வேட்சை ஈடுண்டும் எ-து—அங்ஙனம் திருவுருத்திரஞ் சொல்லும் பொழுதும் மிருகங்களைப் போல ஆசை வசப்படும் எ-ம்.

84. இப்படி ஞானம் அப்படி அமைத்தும் எ-து—இந்தப் பூமியிலே அவ்வுருத்திரத்தின் உணர்ச்சிப் பொருளை அவ்வண்ணமே உணரும்படி ஆலயமாக அமைத்து வைத்திருக்கவும் எ-ம்.

85. இருநிலத்து இன்னதன்மையன் என்று முன்னே அறியா மூர்க்க மாக்களை எ-து.—அவ்வாலயங்கள் பல நிறைந்த இந்த நில வுலகத்திலே இன்னதன்மையன் அவ்வுருத்திர நாதனாகிய பரசிவன் என்று முன்னர்த்தானே அறிந்துகொள்ளாத மூட மனிதரை. எ-ம்.

86. இன்னே கொண்டு ஏகாக்கூற்றம் பெரிது தவறு உடைத்து பெரிது தவறு உடைத்து. எ-து.—இப்பொழுதே பாசத்தாற் கட்டிக்கொண்டு செல்லாத கூற்றமானது பெரிதும் பிழையுடைத்து பெரிதும் பிழையுடைத்து. எ-ம்.

ஈண்டு அப்பிழை நிச்சயமென்பதுணர அடுக்கி வந்தது.

கோப்பப்பிரசாத வுரை

முற்றிற்று.

மேய்கண்ட தேவன் திருவடி வாழ்க.

சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்

ஸ்ரீசிவாயபரமகுருவேநம:

சிவநாமாவளி

இஃது

வைதிக சைவசித்தாந்த சண்டமாருதம்

ஸ்ரீலஸ்ரீ சோமசுந்தரநாயகரவர்களால் இயற்றப்பட்டது.

ஸ்ரீகணேசர்

சிவசிவஹரஹர கணநாதா

ஹரஹரசிவசிவ குணநீதா.

(க)

சிவஸுதகணநா தாசரணம்

சிவமந்திரமூ லாசரணம்.

(உ)

வேறு.

வல்லபைமகிழ்மண வளாசரணம்

நல்லவர்புகழ்குண சீலாசரணம்.

(ங)

சிவனுமைதருமதி சுந்தரபாலா

சிவகணபதியெனு மந்திரசீலா.

(ச)

கணபதிநாமகல் யாணவைபோகா

குணபதிவேதநி ரூபணயோகா.

(ரு)

ஸ்ரீஸ்கந்தர்

சிந்தாமணியே சிவனூர்மகனே

நந்தாவொளியே நவைதீர்க்குகனே.

(க்)

கந்தாகுமரா கருணாலயஸம்

பந்தாமுருகா பரமஅபயம்.

(க்)

கந்தாஅபயம் கருணாலயஸம்

பந்தாஅபயம் பதியேஅபயம்.

(க்)

சுகனேஅபயம் குருவேஅபயம்

சுகமேயருள்செஞ் சுடரேஅபயம்.

(க்)

- சமரபுரிவாழ் சதுராபயம்
இமையோர்துணையா கியவாபயம். (க0)
- சரணம் சரணம் சிவசண்முகனே
சரணம் சரணம் சிவஸத்குருவே. (கக)
- சரணம் சரணம் சிவனூர்மகனே
சரணம்சமரா புரிவாழ்குகனே. (கஉ)
- சரணம்சரணம் தணிகாசலனே
சரணம்சரணம் கதிர்வேலவனே. (கங)
- தெய்வப்பிடிமண வாளாசரணம்
சைவத்திருவே சரணம்சரணம். (கச)
- சேவற்கொடியாய் சரணம்சரணம்
சிவனூர்மணியே சரணம்சரணம். (கரு)
- காழித்தலைவா சரணம்சரணம்
கதிர்வேல்முருகா சரணம்சரணம். (கசு)
- அருணகிரிக்கரு லாயாசரணம்
ஆண்பண்பெண்ணுக் கியவாசரணம். (கௌ)
- தமிழ்மறையோதிய சைவாசரணம்
தானவர்காலா சரணம்சரணம். (கஅ)
- ஐயாமுருகா அரேசேமுருகா
வையாபுரிவாழ் வரதாமுருகா. (ககூ)
- பொன்னேமணியே பொருளேமுருகா
மன்னேமலரே மணமேமுருகா. (உ0)
- கந்தாமுருகா கதியேமுருகா
எந்தாய்முருகா இறைவாமுருகா. (உக)

வேறு.

- சமரபுரிவளர் தெய்வமே
சார்த் துநின்பணி செய்வமே. (உஉ)
- செந்திமேவிய தெய்வமே
சேர்த் துநின்பணி செய்வமே. (உங)
- தணிகைமாமலை தெய்வமே
தாழ்ந் துநின்பணி செய்வமே. (உச)
- பழனிமாமலை தெய்வமே
பார்த் துநின்பணி செய்வமே. (உரு)

காழிவந்தருள் தெய்வமே
கண்டுநின்பணி செய்வமே. (௨௬)

போரிவாழ்ந்தொளிர் தெய்வமே
போற்றிநின்பணி செய்வமே. (௨௭)

வேறு.

மரகதமயின்மிசை வருகந்தா
ஹரஹரசிவசிவ சம்பந்தா. (௨௮)

சண்முகவேலா சம்பந்தா
சங்கரிபாலா இன்பந்தா. (௨௯)

வள்ளிமணூர சம்பந்தா
வாவாதேவா இன்பந்தா. (௩௦)

சேனாபதியே சம்பந்தா
சிவகுருவேவா இன்பந்தா. (௩௧)

சூரஸஹ்மாரா சம்பந்தா
சுருதியின்வாழ்வே இன்பந்தா. (௩௨)

சிவசிவசிவசங் கரிபாலா
சிவசுந்தரசண் முகவேலா. (௩௩)

ஹரஹரஹரஹர குகநாதா
ஹரிவந்திதசண் முகநாதா. (௩௪)

போரியில்வாழும் புண்ணியனே
புண்ணியர்குழங் கண்ணியனே. (௩௫)

போருர்வாழறு முகதுரையே
புகலிடம்வேறிலை கதியுரையே. (௩௬)

வாவாவா நீ வாவாவா
தேவாமயினமே லேயேவா. (௩௭)

வேலாசீலா மேலாவா
மூலாநாலா நூலாவா. (௩௮)

தணிகாசலபதி யேதெய்வம்
சார்ந்தினியவன்பணி யேசெய்வம். (௩௯)

வேறு.

வேலவனேசுரர் மேலவனே
நூலவனேமறை நாலவனே. (௪௦)

சிவனருண்மகனே திகழ்குகனே
அவனருள்பெறுமால் மருமகனே.

(சக)

வேறு.

போரிவாழும் வேலனே போற்றுமாதி பாலனே.

(சஉ)

எந்தைஞான பந்தனே சிந்தையான கந்தனே.

(சங)

வாழ்வுதந்த தெய்வமே வாரின்னன்பு செய்வமே.

(சச)

வேறு.

எந்தைகந்த சாமிஞான பந்தனாகு மீசனே
வந்தனம் புரிந்துவந்த மைந்தனாடு வாசனே.

(சரு)

வேறு.

புதஜந ஸேவியனே போரியின் மேவியனே.

(சசு)

போரியில் வாழ்பவனே புண்ணியர் சூழ்பவனே.

(சஎ)

சூரனே வென்றவனே போரியி னின்றவனே.

(சஅ)

வேறு.

பேரரிவேலனே நாரிபாலனே.

(சகூ)

சாமவேதனே சாமிநாதனே.

(ரு0)

கானலோலனே ஞானசீலனே.

(ருக)

வேறு.

போரியில்வந்தானென் னாதேடாகாளம்

போற்றுங்குமரனென் னாதேடாகாளம்.

(ருஉ)

முருகன்பரமனென் னாதேடாகாளம்

முதல்வன்ஸம்பந்தனென் னாதேடாகாளம்.

(ருங)

வள்ளிக்குகந்தவ னாதேடாகாளம்

வந்தான்ஸம்பந்தனென் னாதேடாகாளம்.

(ருச)

பெற்றும்பெருமையென் னாதேடாகாளம்

பேணிக்குகனைபென் னாதேடாகாளம்.

(ருரு)

வாழ்கமுருகனென் னாதேடாகாளம்

வந்தான்குமரனென் னாதேடாகாளம்.

(ருசூ)

ஸ்ரீசிவபெருமான்

தில்லை.

சிவநாமசுதா கரமேபரமே

பவரோகநிவா ரணமேகுணமே.

(ருஎ)

சுவமயம்
திருச்சிற்றம்பலம்
சைவம்

இது
சென்னைச் சிவனடியார் திருக்கூட்டம்
எனப் பெயரிய
சைவ மஹா சபையின்
மாதாந்தப் பத்திரிகை.

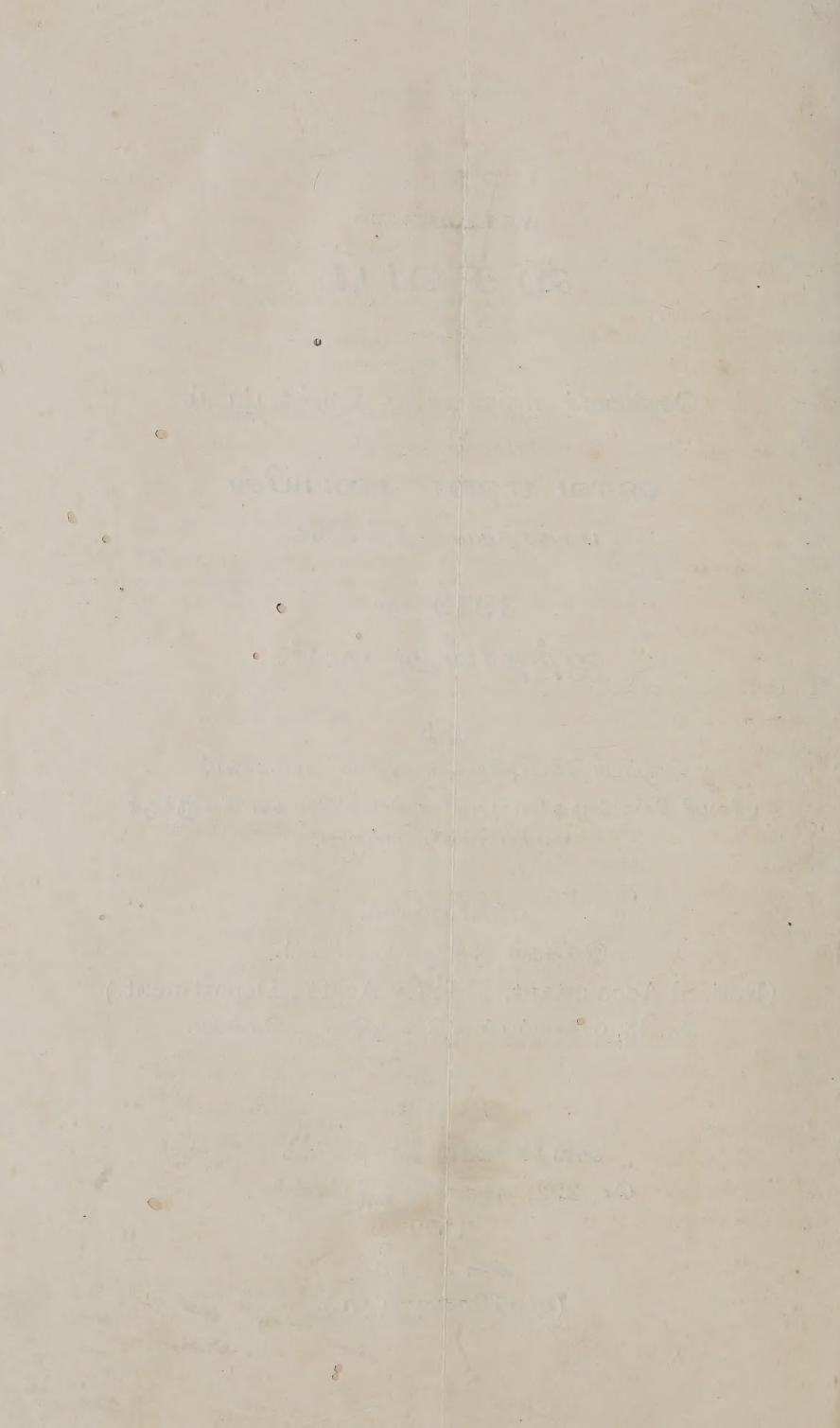
1919 (ஸ்)
ஜந்தாவது மலர்.

இது
திருப்பாதிரிப்புலியூர் ஞானியார் மடாலயம்
ஸ்ரீலக்ஷ்மீ சிவசண்முக மெய்தூண சிவாசாரிய சுவாமிகளுக்குச்
சமர்ப்பிக்கப்பெற்றது.

பத்திரிகாசிரியர்.
இருக்கம் ஆதிமூலமுதலியார்.
(Retired Accountant, Military Accts., Department.)
நெ. 43, பாளையப்பன் வீதி, ஏழுகிணறு, சென்னை.

சென்னை
வைதிக சைவ அச்சுக்கூடம்.
நெ. 292, தங்கசாலைவீதி சென்னை.

1919
விலை ரூபா 1.
(தபாற்செலவு உட்பட).

உ
சிவமயம்.

அட்டவணை.

உள்ளுறை.

பக்கம்.

அர்ச்சாதீபம்	4-36-56-103-158-190
அரத்தத்தாசாரிய சுவாமிகள் சரித்திரம்	45-58-98-155-198
அறுவகை யுபசாரம்	118
ஆசாரியர் மகிமை	128
ஆஸ்திக நாஸ்திக சம்வாதம்	90
இசைவாதுவென்ற சரித்திரம் (திருவிளையாடற் புராணம்)	18
உருத்திராக்கதாரண துவேஷமத கண்டனம்	152
கோபப்பிரசாதம்	166-193-209
சந்தாதாரர்களுக்கு விண்ணப்பம்	70
சிவஞானபோதம்	13-28-50-74-162-184-202
சிவஞானபோத உற்பத்தி	137
சிவநின்மாலிய மான்மியம்	122
சிவாசாரியர்கள்	119
சென்னைச் சிவனடியார் திருக்கூட்டம்	77-80
சைவ சமய பரிபாலனம்	134
சைவாசார போதம்	16
கோமசுந்தர நாயகர் சரித்திரச் சுருக்கம்	8
ஞானானந்தர் சம்பாஷணை	110
தாயுமான சுவாமிகள் பாடல் (முதற் செய்யுள் விருத்தியுரை)	170
திருமுறைப் பெருமை	41
திருவாதிரை மகோற்சவப் பிரபாவம்	32
தோத்திரம்—	
சிவகாமியம்மைபார்	25
சுந்தரமூர்த்தி நாயனார்	49
பரமாசாரியர்	121
மாணிக்கவாசக சுவாமிகள்	97
முருகக் கடவுள்	73
விநாயகக் கடவுள்	1-169-201
பரமாசாரியர்	121
மாசபௌர்ண பூஜாவிதி	114
மெய்யன்பரொருவர் திருப்பணி	23
வைதிக சைவர்கள் அநேகசுர வாதிகளா	65

ஈசாபரமே சாபவநாசா
தேசாவிசுவே சாஜகதீசா. (ருஅ)

சிவசிந்தனைவந் தனையெந்தனமே
புமவந்தெறுமந் திரமந்தரமே. (ருக)

ஹரஹரஹரஹர அம்பலவாண
சிவசிவசிவஹரி திவ்வியபாண. (கூ0)

புரஹரஜலதர புண்ணியசீலா
ஹரஹரசிவசிவ ஆநந்தலீலா. (கூக)

நடம்புபதசிவ நடனவைபோகா
இடர்கெடவிடமிட றிடுகிவயோகா. (கூஉ)

வேறு.

தில்லையிலுண்டொரு தீங்கனியே
தின்றவர்க்கேதொரு தீங்கினியே. (கூங)

தில்லையிற்கண்டோந் தெரிசனமே
இல்லைநமன்விடு பரிசனமே. (கூச)

தில்லையெக்கண்டார் தேவர்களே
செய்வாரவர்பணி மூவர்களே. (கூரு)

வேறு.

ஆடியபாதா அம்பிகைநாதா. (கூகூ)

அருண்டராஜா ஆந்ததேஜா. (கூஎ)

குஞ்சிதபாதா கோமளேநாதா. (கூஅ)

காசி.

காசிவாசனே மாசிலீசனே. (கூகூ)

வேறு.

காசிவிஸ்வேசா கைலாஸவாஸா. (எ0)

காசிநிவாஸா கனகசபேஸா. (எக)

திருவாரூர்.

கமலாலயவா ஸவநாதியனே
இமையோர்துதிமா தவந்தியனே. (எஉ)

அருணாசலம்.

அருணா சலனே அரனேசங் கரனே. (எங)

ஸ்ரீ உமாதேவியார்

அம்பிகையே சிவனாருயிரே அம்புலியோர் மகிழும்பயிரே,
ஆரணியேபரி பூரணியே நாரணியேஜகத் காரணியே,
சங்கரியே சிவசாம்பலியே ஸாம்பஸ்தாசிவ சங்கரியே.

ஸ்ரீ ஜ்ஞாநஸம்பந்தர்

ஞானஸம்பந்தனை நாடுதுமே
நாடுமவரடிகள் சூடுதுமே. (எஎ)
காழியில்வந்தருள் சண்மணியே
வீழியிற்கண்டருள் விண்மணியே. (எஅ)
மலைமகள்பாலுண் டருள்சிந்தா
மணியெனவந்தருள் சம்பந்தா. (எக)
உயர்சண்பையில்வரு சம்பந்தா
உமைதருபாலுண் டருண்மைந்தா. (அ0)
முத்துச்சிவிகையில் வருமணியே
முத்துக்கொருவித் தெனுமணியே (அக)
காழியிலுண்டொளிர் கண்மணியே
கண்டவர்க்கேகதினி மண்பணியே. (அஉ)
ஞானசம்பந்தந றுங்கனியே
நம்பலமாகுமொ ருங்கினியே. (அங)
சண்பையர்நாதா சம்பந்தா
சதூர்மறைபோதா இன்பந்தா. (அச)

வேறு.

சம்பந்தசம்பந்த ஞானசம்பந்தா
எம்பந்தநின்பந்த மேறவின்பந்தா. (அரு)
சம்பந்தசம்பந்த வென்போமே
சாருங்கவலைகள் பின்போமே. (அசு)

வேறு.

சைவநன்மணியே சம்பந்தமணியே
தெய்வநன்மணியே சீர்காழிமணியே (அஃ)
காழியர்மணியே காதலன்மணியே
கவுணியர்மணியே கண்ணினுண்மணியே. (அஅ)
காழியர்தவமே சவுணியர்தனமே
வீழியர்சிவமே வேதாந்தமணமே. (அக)
வேதாந்தமணியே வேதியர்மணியே
சித்தாந்தமணியே சிவனார்கண்மணியே. (கூ0)

அருமறைநெறியே ஆகமத்துறையே
திருமுறைநிலையே தேசிகதுரையே.

(கூக)

வேறு.

பரசமயங்களைப் பழிப்பாம்பழிப்பாம்
பரனருள்வழியே செழிப்பாம்செழிப்பாம்.
சைவம்பரமெனத் தழைப்பாந்தழைப்பாம்
சம்பந்தநாமனை அழைப்பாம்அழைப்பாம்.

(கூஉ)

(கூங)

சம்பந்தன்சீர்களைப் படிப்பாம்படிப்பாம்
ஜயபேரிகைநிதம் அடிப்பாம்அடிப்பாம்.

(கூச)

வேறு.

சம்பந்தநாதா சாரும்பிரபோதா
நின்பந்தமேதா நிகமவிநோதா.

(கூரு)

வேறு.

ஞானசம்பந்தா மோன்விற்பந்தா.

(கூசூ)

வேறு.

சம்பந்தா இன்பந்தா.

(கூ௪)

வேறு.

வெங்குருமேயவனே எங்குருவாயவனே.

(கூஅ)

ஸ்ரீவாகீசமூர்த்திகள்

வாகீசகுண லயதேஜா
யோகீசவரோ தயபோஜா.

(கூகூ)

நாவரசெனுந்திரு வாள்னையே,
நாடுதும்நமக்கிலை தீவினையே.

(கூ௦௦)

வேறு.

வாகீசமணியே வாவாகண்மணியே
யோகீசமணியே யோகிகண்மணியே.

(கூ௦௧)

வேறு.

நாவரசே காவரசே.

(கூ௦௨)

ஸ்ரீசுந்தரமூர்த்திகள்

சுந்தரமணியே சுபமணியே
மந்திரமணியே மனமணியே.

(கூ௦௩)

கோள் றுமணியே குருமணியே
குருபரசந்தர சிவமணியே.

(க0ச)

வேறு.

வன்றெண்டநாதனை வாழ்த்திடுவாம்
வாழ்த்துமவர்க்குமுடி தாழ்த்திடுவாம்.

(க0ரு)

பரவைதன்மணவா ளாசரணம்
பரனுளமகிழ்தோ ழாசரணம்.

(க0சு)

வேறு.

ஞானசந்தர மோனமந்திரா.

(க0எ)

ஸ்ரீவாதபுரீசர்

மணிவாசகசின் மயதீபா
பணியேதருள் ஸத் குணபூபா.

(க0அ)

மாணிக்கவாசக மாமணியே
மன்றுளொளித்தருள் தூமணியே.

(க0கூ)

வேறு.

வாதபூர்மணியே வந்தருள் மணியே
போதபூர்மணியே போற்றுங்கண்மணியே.

(கக0)

நால்வர் பொது

“வாதபுரீசா வாகீசா ஸம்பந்தேசா சுந்தரேசா.”

வேறு.

குருமணியேயெங் குலமணியே
அருமணியேவந் தருள்மணியே.

(ககஉ)

அறுபத்துமூவர்

அறுபத்துமூவர்நம் ஆரியரே
அன்புசெய்வார்மிகு சீரியரே.

(ககங)

அறுபத்துமூவர்நம் ஆண்டவரே
அம்பலத்தானருள் பூண்டவரே.

(ககச)

திருச்சிற்றம்பலம்.

பித்தவாயு லேக்கியம்.

இதை அவரவர்கள் வயது, சரீரம், நோய், அநுபவம், அநுகூலங் களுக்கு ஏற்றபடி, காலை, அல்லது மாலை, அல்லது காலை மாலைபும், அல்லது போஜனத்திற்கு பிறகு, சிறு சிறு கெச்சைக்காய்வு சாப்பிட்டு வந்தால் பித்தவாயு பறந்தோடும். பசிதீபனமும் சரீரபுஷ்டியும் உண்டாம். இதுவே கைகண்ட தாதுபுஷ்டி மருந்துமாம். இதை அநுபவத்தார் வறியலாம். இதற்குப் பத்தியமில்லை. 20-வேளை லேக்கியம் அடங்கிய டப்பியின் விலை ரூ. 1-4-0. வி.பி. யில் அனுப்பினால் 4-அணு அதிகமாகும்.

இருக்கம் - கண்ணப்பமுதலியார்,

நெ. 43, பாளையப்பன் வீதி, ஏழுகிணறு, சென்னை.

அரிய இரண்டு உரை நூல்கள்.

சேக்கிழார் சுவாமிகள் அருளிச்செய்த பெரியபுராணம் என வழங்கும் திருத்தொண்டர்புராணம் மூலமும், ஆறுமுகத்தம்பிரான் சுவாமிகள் இயற்றிய பதவுரை, குறிப்புரையுஞ் சேர்ந்தது. காலி க்கோ பைண்டு 4-வாலியம் விலை ரூபா 18-8-0.

பரஞ்சோதிமுனிவர் இயற்றிய திருவிளையாடற் புராணம் மூல மும், சோடசாவதானம்-சுப்பராயச்சேட்டியாரவர்கள் இயற்றிய பதவுரை, குறிப்புரை, இலக்கணக்குறிப்பு முதலியனவும் அடங்கி யது. காலிக்கோ பைண்டு 2-வாலியம் விலை ரூபா 13-8-0.

குறிப்பு:— நம்மிடம் கொஞ்சப்பிரதிகளே இரண்டினுமிருத்த லால் வேண்டும் அன்பர்கள் விரைவில் எழுதிப் பெற்றுக்கொள்ளு தல் நலம்.

தமிழ்ச்செய்யுட்கலம்பகம்: இது ஸ்ரீமத் ஜி. யூ. போப்பையர் அவர்களால் தமிழில் உள்ள பலநீதிநூல்களினின்றும் எடுத்துத் தொகுத்துக் கருத்துரையை ஆங்கிலத்திலும் தமிழிலும் எழுதப் பட்ட 612 அரிய தமிழ்ச்செய்யுட்கள் அடங்கியது. முன் விலை ரூ.4. இப்போது ரூ. 1 ஆகக்குறைத்திருக்கிறோம்.

வைதிக சைவசித்தாந்த சண்டமாருதம்.

ஸ்ரீலக்ஷ்மீ சோமசுந்தர நாயகரவர்கள் இயற்றிய அரிய நூல்கள்
பிரமாதபூதி விலை ரூ. 1. சிவாதிக்யரத்நாவளி ரூ. 1. சிவபரமம்
யப்பிரதரிசினி, சிவதத்வ சிந்தாமணி ரூ. 1. ஆசாரியப் பிரபாவம்
ரூ. 1-8. வேதாந்த மதவிசாரம் 12 அணு. பிரம்ஹதத்வ நிருபணம்
12 அணு. வேதசிவாகமப் பிரம்மண்யம் ரூ. 1. ஆபாசஞான நிரூப
தம் 12 அணு. மெய்கண்ட சிவதூஷண நிகரகம் 8 அணு. சித்தாந்த
சேகரம் முதலியன 12 அணு. துகளறுபோதம் முதலியன 8 அணு.
ஷெ ஆசிரியர் இருவகை அழகிய புகைப்படம் 12 அணு தனித்தனி.

ஸ்ரீலக்ஷ்மீ சுவாமி வேதாசலம் அவர்கள் இயற்றிய உயர்ந்த
அறிவுநூல்கள்: சைவசித்தாந்த ஞானபோதம் விலை ரூ. 2-4.
மரணத்தின்பின் மனிதர்நிலை ரூ. 2-4. சாகுந்தலநாடகம் ரூ. 1.
பண்டைக்காலத் தமிழர் ஆரியர் 10 அணு. சிந்தனைக் கட்டுரைகள்
8 அணு. நாகநாட்டரசி 1-ம் பாகம் ரூ. 1, 2-ம் பாகம் ரூ. 1. முல்லை
பாட்டாராய்ச்சியுரை 3-ம் பதிப்பு ரூ. 1-4. பட்டினப்பாலை
ஆராய்ச்சியுரை 2-ம் பதிப்பு ரூ. 1-8. சோமசுந்தரக் காஞ்சி
யாக்கம் 12 அணு. சாதிவித்தியாசமும் போலிச்சைவரும் 3 அணு.
கடவுளுக்கு அருளுருவமுண்டு 3 அணு. பெற்றோள் கடமை
3 அணு. ஆலயவழிபாடு 2 அணு. சைவசமய பரிபாலனம் 2 அணு.
சிறுதேவதைகட்கு உயிர்ப்பலி இடலாமா? 2 அணு. ஷெ ஆசிரியர்
பண்டித நிலைப்படம் 6 அணு. முழுப்படம் 7 வகை 12 அணு.

வேண்டுவோர்.

திருசங்கர் கம்பெனி,

பெருமாள் வடக்குரதவீதி,

பாளையங்கோட்டை.

(அல்லது)

(திருநெல்வேலி.)

திருசங்கர் கம்பெனி,

பல்லாவரம் (S. I. R.)

என்ற விலாசத்திற்கு எழுதுக.

